LEVITICUS

Formatting by Nathan Kasimer

With the Targum, 1917 JPS Translation, and Rashi

©Nathan Kasimer, 2021 (5782). This text may be re-used under the terms of the Creative Commons Sharealike 2.0 license (CC-BY-SA), the terms of which are available here: https://creativecommons.org/licenses/by-sa/2.0/. This book includes the following texts:

- Migra According to the Masora
- License: CC-BY-5A
- になってメーセー Source: https://he.wikisource.org/wiki/wikisource —
- Targum Onkelos, vocalized according to the Yemenite Taj
- License: CC-BY-SA
- 「TCC」がになくだるikivource.org/wiki/he.wikisource.org
- Rashi Chumash, Metsudah Publications, 2009
- License: CC-BY

All these texts were retreived from Sefaria. It was typeset and formatted using IMEX, using the Shlomo font by Shlomo Orbach from https://sites.google.com/site/orlaeinayim/download and the EB Garamond font by Georg Duffner from http://www.georgduffner.at/ebgaramond/index.html. Both of these were used under the terms of the SIL Open Font License.

TEOUTR TEOUTR 2r TEOUTR 2r TEOUTR 0crr TEOUTR 0crr	143141
פרשת במדבר	137
פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי	137
פרשת בחקתי	123
פרשת בהר	113
פרשת אמור	7 6
פרשת קדשים	83
פרשה אחרי מות	īΖ
פרשה מצרע	28
פרשה תוריע	84
פרשה שמיני	33
פרשה צו	61
פרשה ויקרא	I
Usage Guide	iν
ιμειοσησείου	Λ

תוכן העניינים

OE「「「「「 noitoubortnI

																														<i>-</i> / T
הפטרה שבת הגדול																														64 L
הפטרת פרשת החודש	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	9 Z I
מפטיר לפרשת החודש	١.	•	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	•	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	174
הפטרת פרשת פרה .	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	172
פרשת זכור	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	OΔI
הפטרת פרשת זכור .	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	•	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	۷9 I
פרשת זכור	• •	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	٠	•	٠	٠	٠	٠	٠	991
הפטרת שבת מחר חוד	₩.	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	₽9I
הפטרת שבת ראש חוד	₩.	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	191
הפטרת בחקתי		•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	191
הפטרת בחקתי	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	128
הפטרת צמור	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	120
הפטרת אמור	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	٠	٠	• •	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	•	•	•	٠	٠	٠	٠	٠	٠	٠	122

Introduction

This humash is intended primarily for learning Shnayim Mikra veEchad Targum, but to be versatile enough to be usable in a synagogue. To that end, it includes multiple texts used as the "Targum"—Targum Onkelos itself, the commentary of Rashi, and a translation into English. For Haftarot, special Maftir portions, and Shabbat Minha readings, only Hebrew and English are printed, since these sections are included for ease of use in synagogues rather than for study use.

The text of the Torah itself is from the Mikra al pi Masorah project. The text was selected for its open licensing, extensive source documentation, and accuracy in presenting the masoretic text. The text of Targum is the Wikisource Targum, which is based on Yemenite texts (particularly the 1901 edition of the Taj). It was selected for its accurate vocalization. The English translation is the from Sefaria. Data for aliya divisions, haftarot, and lengths of parshiyot was pulled from Hebcal. Information on which special Mastir and Hastarot can occur on which Sabbaths is from the Koren Shabbat Chumash. Sedarim data was pulled from Mikra al pi Masorah.

I hope this text will be helpful to those who use it.

Usage Guide

This text has minimal notations about various textual differences in the Masoretic text of the Totah. For information where this text varies from others, see the notes of the Mikra al pi Masorah project, or notes in Minhat Shai. The Mikra al pi Masorah project also has information in its notes about variations in customs about where to divide aliyot. Only differences that affect the consonantal text as it appears in a Seder Torah are noted. Kamatz Katan is indicated with a special symbol for the text of the Torah, but not in the text of the Targum. Paseq is indicated with a vertical bat with a space on both sides, but the line indicating a munch legarmei has no space between the line and the preceding word.

To reduce confusion, different numbering systems used for running verse references are numbered differently. Roman numerals are used for chapters, Hindu-Arabic numerals for verses, and Hebrew letters for Sedarim. In verse references in notes, however, chapters are listed in Hindu-Arabic numerals. Where there are attested seder divisions that are not included in the traditional 154-seder count, the number is printed with an asterisk, indicating that it is a seder break but the seder number has not increased. Instances where there are variations in tradition for the start of a seder are in brackets or parentheses.

Parsha breaks are indicated with a Dor O in parentheses. A petuha is a paragraph break that ends a line, a setuma is a break where a blank space is left mid-line. Keri ukhetiv instances are noted with brackets and letters indicating which text is the keri and which is the ketiv.

Large/small letters are printed in the text. Note that in an actual Seder Torah the large/small letters have the top of the letter aligned with the rest of the text. They are printed aligned with the bottom line here due to typesetting considerations. Other special letters are indicated with parenthetical notes.

א אַלְיו מַאָּהֶל מוּעָר לַאִּמָר: سطوع تنظُّلُه هُج مِهُلَا تَنْلَقُل نُعِبُلِ نَظُّتُه خُمِيهُك نَمَةِيح نَبْ مَقَاتِ

ממּמִת וֹמֹלא לִמִימַר:

of meeting, saying: and spoke unto him out of the tent And the Lord called unto Moses,

خلفئقا: עַבְּקר ימִן־תַצֵּאוֹ תַּקָרִיבוּ אָת־ קרבון ליהוֹוָה מו־הּבְּהַמָּה מוֹ אַלְטָם אִּנְם בֹּיִנַמְרֵיב מִבָּם לְחִוּן אֵנְשׁ אַבִי נְקְבִיב מִנְּכוּן يَجِد عُمِ خُرُدُ نَشِلَهُم لِعُمْلُ فَا مُرْدِمُ مَا خُدْدُ نَشِلُهُم لَتَدَمَّد

طيل فراد الماد מו שובי ימו מֹנֹא שַׁבַּוֹבִיוּו זִינוּ לונבלא שבם גל מו במובא

herd or of the flock. offering of the cattle, even of the the Lord, ye shall bring your of you bringeth an offering unto and say unto them: When any man Speak unto the children of Israel,

מומד יקריב אלו לרצנו לפני ְ שֹמִים וֹלֵבוּיבְּיוֹנִי אָלְבְּשָּׁעֹם אַבֹּלְ בַּבר הִּלְיִם וֹלֵבִנִּינִי לְעָבֹת אַם מַלְע אַנְיבִינְ מִן עַבַּאָר זָבֶר אָם מַּלְטַא טִּינְבָּנִיה מוֹ שִיבִי

לְנַתְּלָא לְנִע בְּנִע בַּנִי מֹמֹכֹּוֹ וֹמִנֹא וֹלַבוֹר

LORD. that he may be accepted before the to the door of the tent of meeting, without blemish; he shall bring it of the herd, he shall offer it a male If his offering be a burnt-offering

(שבועות יב.): מלמד שֶׁשְּׁמֵיס ממנדביס עולס בֹשומפומ: - קרבובם. מלמד שסיה בהס נדבת לבור, סיה עולת קיץ סמובה סבה מן סמותרות לסולים אם סנוגם שסמים, כשסוא אומר למעס מן סענין מן סבקר, שאין סלמוד לומר, לסולים את סעריפה: הקריבו. כולס, לסוליא אם סרובע ואת סנרבע: - מן הבקר. לסוליא את סנעבד: - מן הצאן. לסוליא את סמוקלס: - ומן הצאן. שסכל סיס שלו, אף אחם לא מקריצו מן סגול: חבחמה. יכול אף חיס בכלל, מלמוד לומר בקר ולאן: מן הבחמה. ולא (2) אדם כי יקריב מכם. כשיקרינ, פקרצנות נדפס דְּבֵּר סענין: אדם. למס ואמר, מס אדס סראשון לא סקריב מן סגול היה הדבור. דבר אחר, לא ואמור להן דברי, והשיבני אם יקבלום, כמו שנאמר וַיָּשָׁב משֶׁה אָבֶרִי שָעָם וגוי (שמוח יע, ח): ואילך, לא נמייחד הדבור עם משה, שנאמר וַיְהִי פַּמַשֶׁר מַמּוּ פָל מַּנְשֵׁי הַמִּלְםְמֶה לֶמוּח. וַיְרַבֵּר ה' מַלַי לֵחֹתר (דברים ב מז, יז), אלי לא ואמור להם דברי כבושים, בשבילכם הוא נדבר עמי, שכן מלינו שכל ל"ח שנה שהיו ישראל במדבר כמנודים מן המרגלים הבית, מלמוד לומר מַעַל סַפַּפַרֶּמ (במדבר ז, פע), יכול מעל הכפורם כולה, מלמוד לומר מָבֵּין שָׁנֵי סַכְּרָבִיס (שֹם): ־ לאמר. בֿבל שַׁדַּי בְּדַבְּרוֹ (שם), אם כן למה נאמר עד החלר החילונה, שכיון שמגיע שם היה נפסק: מאהל מועד לאמר. יכול מכל שלול נפסק, כיוצא בו וְקוֹל פַנְפֵּי שַּבְּרוּבִיס נִשְׁמַע עַד הֶמְבֹּר בַּמִינֹבֶה (ימוקאל י, ה), יכול מפני שהקול נמוך, מלמוד לומר בְּקוֹל המפורש במהלים קול ה' בַּפַּׁת, קול ה' בֶּבְּרֶר, קול ה' שֹבֵר חֲבְוִים (מהלים כע ד, ה), אם כן למה נאמר מאהל מועד, מלמד שהיה הקרל נפסק ולא היה יולא מרץ לאהל, יכול מפני שהקרל נמרך, מלמוד לומר אָם הַקּוֹל (במדבר ז, פע), מהו הקרל, הוא הקרל ישמעו אם קול סקריאס, מלמוד לומר קול לו, קול אליו, משס שומע וכל ישראל לא שמעו.: מאהל מועד. מלמד שסיס מיעומין לְדַבֵּר אָפוֹ (במדבר ז, פט), מִדַּבֵּר אַבְיוֹ (שֹס), וַיְדַבֵּר אַבְיוֹ, וְנוֹשְַדְפִּי לְּךְ (שמוח כה, כב), כולן בחורם כהנים, יכול כאמרו בחורה למשה ולאהרן, וכנגדן נאמרו י"ג מיעומין, ללמדך שלא לאהרן נאמרו אלא למשה שיאמר לאהרן, ואלו הן י"ג פרשם לפרשם ובין ענין לענין, קל וחומר לסדיום סלומד מן ססדיום: - אליו. למעם אם אסרן, רבי יסודס אומר י"ג דברום קריאס, חלמוד לומר וידבר, לדבור סימס קריאס ולא לספסקום, ומס סיו ספסקום משמשום, לימן ריוח למשס לסמבונן בין בְּלְעָם (במדבר כג, ד): ויקרא אל משה. הקול הולך ומגיע לאוניו, וכל ישראל לא שומעין. יכול אף להפסקום היחה שנאמר, וְקְרָּשׁ זֶבּ שֶׁל זֶב (ישעיה ו, ג), אֿבל לנביאי האומות עכו"ס נגלה אליהן בלשון עראי ומומאה, שנאמר וַיַּּקֶר שֳלהִיס שָׁל (1) ויקרא אל משה. לכל דברות ולכל התירות ולכל צוויים קדמה קריהה, לשון תבה, לשון שמלהכי השרת משתמשין בו,

בְּבְּעִׁט: בעל כרסו מלמוד לומר לרלונו, הא כילד, כופין אותו עד שיאמר רולה אני (ראש השנה ו.): - לפני ה' והטוך. אין שמיכה מי שסוא, יכול אפילו נמערבס בפסולין או בשאינו מינו, מלמוד לומר יקריבנו: "קריב אוחו. מלמד שכופין אומו, יכול שמעון יקריב כל אחד, לשם מי שסוא, וכן עולה בחולין ימכרו החולין לצרכי עולוח, והרי הן כולן עולוח, וחקרב כל אחח לשם בלא מוס: - אל פחח אחל מועד. ממפל בהבאמו עד העורה. מהו אומר יקריב יקריב, אפילו נמערבה עולם ראובן בעולם (E) זכר. ולא נקבה, כשהוא אומר זכר למעה, שאין חלמוד לומר, זכר ולא עומעוס ואנדרוגינוק (בכורות מא:): רומים.

لزليلا كا جُحَوِّد لِمَكِّد: וְסְמָּלֵב יִבְיִ מֹּכְ בַּאָמִ בַּמְלַב וִיסְמִוּב יִבִיב מַכְ בַיִּמְ מַּלְנַא

أنثألة، كيد خُرَفَالُهُ لَمُحْيِنَا::

atonement for him. shall be accepted for him to make head of the burnt-offering; and it And he shall lay his hand upon the

CICL: המוְבֶּחַ סְבִיב אֲשֶׁר־פֶּתַח אָהֶל אָטַ עַנְיָם וֹזְנְעָנְ אָטַ עַנְּיָם מַּלְ - נְמָא וֹזִוֹנְעוּוֹ זִי בְּמָא מַּלְ לַּיִּ לְנִישְׁנְיִבְוּ בְּנְּרְ אַנְוֹלְן נַבְּנְנִיתְ וְיִשְׁנִרְוּ בְּנִרְ אַנִּיְן בְּנִינִּא זִינְ וְּמְּטַׁמְ אֶּעַ בֵּּלְ תַּבְּקְר לְבָּנֵי, וְתַוְנִׁי וְיִבּוֹס יָתְ בַּר חּוֹבִי בֵּדְם יִיָּ

מַשְׁכַּן זִמְנָא: מֹבְבְּטְאַ סְחוֹר סְחוֹר דְּבְתְּרַע

tent of meeting. the altar that is at the door of the assh the blood round about against priests, shall present the blood, and the LORD; and Aaron's sons, the And he shall kill the bullock before

خِلْتُكَاٰرِثُ: י וְהְפְּשִׁים אָת־הַעֹּלְה וְנְתָּח אֹמָה וְיַשְׁלֵח יָת עַּלְתָא וִיפַּלִיג יָתַה

ἀἀτἀάκε

burnt-offering, and cut it into its And he shall flay the

עמּוֹבְּעׁ וֹמֹבֹבֹי מֹצִּים מַלְ_עִאָּמִיּ

אָרִשְׁרָא: הֹלְ מֹוֹבְיֹשׁ וּיִסַוּרוּן אָהַיָּא הַל حْ إِنْ لَٰتِهِ خُرِّهِ هَٰكَذَا لَاحِتَا هُمْ مَحِ الْنَظْرِيا خَتْرَ هَٰكَذِا خَتَنْهُ هُنِمُنْهُ

wood in order upon the fire. shall put fire upon the altar, and lay And the sons of Aaron the priest

" אֵת הַנְּהָלִים אֶת הַרָּאָה נֹאָת וְעָּרְכֹּוּ בְּגַנִי אַתַּרְוֹ תַבְּּתַּנִים וִיסְדְּרוּן בְּנֵי אַתַּרוֹ בְּתַנִיִּא יָת

דַאָּמִ אַמָּר עַל־הַמִּוְבָּה:

עַפְּקְר עַלְיהַעָּצִישְׁר עַלְיהַ עַּלְיהַ עַּלְיהַ עַּלְיהַ עַּלְיהָ אָעָּרָ עַלְיהָ אָעָּרָ עַלְיהָ אָעָּרָ אַבוֹא זֹט בוּמָא וֹנט טַבַּבּא

on the fire which is upon the altar; suet, in order upon the wood that is lay the pieces, and the head, and the And Aaron's sons, the priests, shall

- עשק, ועל לאו שנתק לעשק: מס סוא מכלס לו, אס מאמר על כרימות ומימות "ד, או מימס בידי שמיס, או מלקות, סרי עונשן אמור, סא אינו מכלס אלא על (+) על ראש העלה. להביה עולם מובה לסמיכה, ולהביה עולם הלהן: העלה. פרט לעולם העוף: ונרצה לו. על
- בומן שכול מפורק: בוריקס, אי וורקו יכול בוריקס אחם, חלמוד לומר סביב, סא כילד, נומן שמי מחנום שהן ד': אשר פחח אהל מועד. ולא כנגד סוויום, לכך נאמר שביב, שיסא הדס נימן בד' כוחום המובח, או יכול יקיפנו כחוע, חלמוד לומר וזכקו, ואי אפשר להקיף מלמוד לומר במקום אחר אָם דְּמוֹ (פּסוק יא): וזרקו. עומד למטה, וזורק מן הכלי לכוחל המובח למטה מחוט הסיקרא שנמערב במינו או בשאינו מינו, יכול אף בפסולים, או במעאום הפנימיום, או במעאום החלוניום, שאלו למעלה והיא למעה, אהרן. יכול מללים, מלמוד לומר הכהנים: אח הדם וזרקו אח הדם. מה מלמוד לומר דם דים צ'פעמים, להביה את והקריבו. זו קצלס שסיא סראשונס, ומשמעס לשון סולכס, למדנו שמיסן (מ"א ששמיסן) צצני אסרן (מגיגס יא.): בני (a) ושחט והקריבו הכהנים. מִקַּבְּלֶס ומֿילך מנות כסינס, למד על סשמיעס שכשרס צור: לפני ה'. צעורס:
- **ζ**(αα'σ (αιζ'ן 'à.): (a) והפשים אח העולה. מס מלמוד לומר סעולס, לרצות את כל סעולות לספשע ונתות: אוחה לנחחיה. ולא נתחיס
- עבד בבגדי כהן הדיומ, עבודתו פקולה: (ד) ונחנו אש. אף על פי שהאם יירדת מן השמים, מלוה להביא מן הסדיים: 🛚 בני אחרן הכהן. כשהוא בכיהומ, הא אם
- שלוגלול יולפין מון למערכם: נאמר, ללמדך שמעלהו עם הראש ומכפה בו אם בים השמיעה, וזהו דרך כבוד של מעלה: אשר על המובח. שלא יהיו הראש. לפי שלין הראש בכלל הפשמ, שכבר הימו בשמימה, לפיכך הולרך למנימו לעלמו (מולין כו.): ואח הפדר. למה (8) בני אהרן הכהנים. כשסס בכיסונס, סל כסן סדיוע שעבר בשמונס בגדים, עבודתו פקולס: את הנתחים את

ניחוֹת לֵיהוֶה: (ס) המּוְבְּחָה עַלְה אִשָּׁה בֵיחַ־ לִעַּרְבְּחָא

וֹב<u>ֶר הַמֶּים יַקְרִיבֶּנוּ:</u> הַבְּשְׁבָּיִם אָוֹ מִן־הָעּוִּים לְעֹלְהַ וֹאִם מִן בַּאָן בַּבְּלָּוְ

תַּמְוְבָּתַ סְבְּיב: אַהַרוֹ הַפּהָנִים אָת־דְּמָוֹ עַלֹּ־ אַהַרוֹ בְּהַנִּאִ יָת דְּמֵיה עַל בּפְּנִינִ לְפְּנֵינִ יְּעִוְיִנִי וְזְרְלְנִי בְּנִייִ צִּפּוּנָאִ בָּנִי בְּנִי בְּנִי בְּנִי בְּנִי

لِيُهُدُ وَحُــ لِـ فَا لِحُنَّا لِهِ الْحُلِّمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّ מַּלְ_עַמְּגִּים אָמֶשׁר מַלְ_עַאָּמִ " וְאֶת־פְּדְרֵוֹ וְעְנַדְ תַכֹּהֵן אֹהָם וְנְמַח אַסוֹ לְנְמְּטְוֹו וְאָטַ רֹאָמֻוֹ וִיפַּלָּיג יָמִיה לְאָבְרוֹהִי וְיָה

تحتا נַיַּפַבׁ נַיַבּבֹגוֹם וַבְּטַּגוֹ בּּמָנִם

אַשֶּׁר רֵיחַ נִיחָהַ לַיהֹּוֶה: (a)

וְהַקְּמָיִר הַמִּוְבְּהָה עֹלֶה הוֹא לְמַדְבְּהָא עַלְהָא הוּא קוּרְבַּן

Tai~~l~~i: עמּוֹבַּחָה וְנִמְצְּה דַמְוּ מֵּלְ קֵיר לִמּוֹבְּחָא וְיִחְמָצִי דַמִּיה עַל ※凡-「※益げ إترקריקו הפהל אֶל־הַמּוְבָּה וּיקרבניה פְחָנָא לְמַרְבָּהָא

מֹן בְּנֵי עַיּוֹנָת אָת בַּוֹבְּנָוּ:

במטפֿבל ברענא פורם וו: אָת הַפַּלְ וְיַפֵּילְ בְּהָוֹא יָת בּוֹלְא نظلف بخثمًا بنياً حَقِيْتِ لِيَتِيكِ بَحُثِمِينِ، بَعَدِّرِ خُمَّرُهِ

לְהַּלְטֹא בּכר הִלִים וֹלֵוֹבִנִיה: אָמֶבֹּגֹא אַן מוֹ בֹּנִי הֹנִּגֹא וֹאָם מֹן מֹלֹא לוּוֹבַכֿוֹנִי מֹן

מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר: إَنَّاتُ عَالَمُ عَلَا يَدُكُ لَا لَا فَالِجُلَ الْحَادُ بِيَدُلُهُ فِي الْمُلْكِ

אָיִשְׁרָא דְּעַל מַדְבְּחָא: בּבוֹלא וֹטִבוּן מַלְ אָמּוֹא בַּמַלְ בישיה וית תרביה ויסדר

במטפֿבק בנגנא פֿבם !:: אָנוַ תַּכְלְ וּיִלְּבִיב כְּנִינָא יָנוּ כּוּלָא וֹיַפִּילִ וֹנוֹא וכֹבֹתֹּוֹא וֹעַכִּיל בַּעוֹּא

ליהוֹה והקרים מו־התהים או קרם יל ויקרים מו שפניניא או מו־בני היונה את־הרבנו: איי וְאָשׁׁם מִּוֹרְהַמֶּוֹרְ עַּלְרִי קְּרְבָּנִוֹ וְאִם מִוֹ עּוֹפָא עֵּלְהָא קּוּרְבָּנֵיה

כּוִטֹל מַדְבְּקֹא: ְנְהָקְמֶּיִר וִימְלְוָל יָת בֵישִׁיה וַיַפִּיק

> savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweet altar, for a burnt-offering, an shall make the whole smoke on the wash with water; and the priest but its inwards and its legs shall he

> offer it a male without blemish. goats, for a burnt-offering, he shall whether of the sheep, or of the And if his offering be of the flock,

round about. shall dash its blood against the altar LORD; and Aaron's sons, the priests, the altar northward defore the And he shall kill it on the side of

upon the altar. wood that is on the fire which is its head and its suet, in order on the and the priest shall lay them, with And he shall cut it into its pieces;

LORD. by fire, of a sweet savour unto the burnt-offering, an offering made smoke upon the altar; it is a shall offer the whole, and make it he wash with water; and the priest But the inwards and the legs shall

turtle-doves, or of young pigeons. shall bring his offering of a burnt-offering of fowls, then he And if his offering to the LORD be

Þτ

п

ΟĪ

drained out on the side of the altar. and the blood thereof shall be and make it smoke on the altar; the altar, and pinch off its head, And the priest shall bring it unto

נחם רוח לְפַּנִי, שחמרתי ונעשה רלוני: (פ) עולה. לשם עולה יקטיכוו: אשה. כשישחמנו יהא שוחמו לשה האש, וכל אשה לשון אש, פושיי"ר בלע"ו: ניחוד.

מן הכשבים או מן העזים. סרי אלו ג' מיעומין, פרע לוקן לחולס ולמווסס: (10) ואם מן הצאן. וי"ו מוסיף על ענין ראטון, ולמס ספסיק, לימן רייח למטס לסמבונן בין פרטס לפרטס: מן הצאן

(II) על ירך המובח. על לד סמובם: צפונה לפני ה'. ומין לפון בנמס:

שלל מורים: ולאגדולים: - מן החורים או מן בני חיונה. פרט לממלת סליסוב, שבוס ושבוס שסוא פסול, שסואגדול אלל בני יונס וקטן ממום ווכרום בעופום, יכול אף מחושר אבר, מלמוד לומר מן סעוף: החורים. גדוליס ולא קמניס: בני היונה. קמניס (14) מן העוף. ולה כל סעוף. לפי שנהמר הְמִיס וְכֶר בַּבְּקֶר בַּבְּקֶר בַּבְּקֶר בַּבְּקֶר כָּלְיִשׁי, מלוס ווכרוח בבסמס, והין

خَرِفِد هُمُ ـ فِجِنَهِ تَدِيْهُ!: נְהַשְּׁלֵיף אָבְּה אָצֶבְ הַמִּוְבָּהַ וְרָבֶּהַ יִּהְהָּהָא אָרַ־מִרְאָרָוֹ

244: ĒŸŪL בְּנָבְּעַהְ וְיַעְבֵּי יָת וְפָּבֵיה בָאוּכְלֵיה

the place of the ashes. Deside the altar on the east part, in the feathers thereof, and cast it And he shall take away its crop with

ליהוֶה: (ס) עלבֶר הוא אַשֶּׁה בֵיחַ נִיחָתַ ת וְהַקְּטִּיר אָתִוֹ הַפֹּהֵן הַמִּוְבָּחָה וְּאֵפָּת אָעַוּ בֹבֹּוֹפֹּוּן לָאִ וֹבֹצוּנִלְ וִנפֹּבוּנִל וֹעִיִּנִי בַּכִּוֹפִּוּטִּוּ לָאִ

במטלפֿל פֿרמָנאַ עַרָם ווֹ: אַנְאָּטֹא הֹלַטֹא בוא לוּוֹבֹּל מַּלְ-עַאָּשׁ לְמָּלְבָּטִא מַלְ אַמַנְא דִעַּל

by fire, of a sweet savour unto the burnt-offering, an offering made wood that is upon the fire; it is a smoke upon the altar, upon the asunder; and the priest shall make it thereof, but shall not divide it And he shall rend it by the wings

مَجْرِينِ هِمْا لَرُنَا مَجْرِينَ خَصِرُكِ: ליהוֶה סֹלֶת יִהְיֶה קְרְבְּנִוֹ וְיָצֶּׁל نژڤ۾ خيـنظٰڍ،ح ځلځا مٰٺڻڍ

וומון עלה לבונקא: לוּוֹבְנִיה וּיוֹיק עַּלַה מִשְּׁחָא מֹנֹטַעֹא צַבְּם וֹנִ סִנּלַעַא נְבֵינ וֹאָנֹה אָנו וֹלַנוּד לוּוֹבוֹ

frankincense thereon. he shall pour oil upon it, and put offering shall be of fine flour; and meal-offering unto the Lore, his And when any one bringeth a

סקטרס ונמלס דמו כבר: מולס, אלא מה הקטרה הראש בעלמו והגוף בעלמו וכוי, אף מליקה כן. ופשוטו של מקרא מסורם הוא ומלק והקטיר, וקודה בית סשתיעס על קיר סמובת, וסדס מתמלס ויורד: ומלק והקשיר ונמצה. אפשר לומר כן, מאתר שהוא מקעיר הוא ומומך מפרקם עד שמגיע לפימנין וקוללן: - ונמצה דמו. לשון מין פֿפַיָס (משלי ל, ג), פִי פְּפָם פַמֵּן (ישעיה מו, ד), כוצש (15) וחקריבו. אפילופרידס אחת יביא: חבחן ומלק. אין מליקס בכלי, אלא בעלמו של כהן, קולן בלפרנו ממול העורף

אצל המזבח קדמה. במולחו של כבש: אל מקום הדשן. מקוס שנוחנין שם חלומת הדשן בכל בוקל, ודישון מובח באבום בעלים, נאמר והקרב והכרעים ירחן במים, והקעיר, בעוף שנוון מן הגול, נאמר, והשליך את המעים שאכלו מן הגול: ז"ל אמרו, קודר סביב הזפק בסכין כעין ארובה ונוטלו עם הנולה שעל העור (זבחים סה.). בעולם בהמה שאינה אוכלת אלא גשו (סיכה ד, מו), וזהו שמהגם מונקלום בְּמוּבְגַיִּה, וזה מדרשו של מבת יומי בן מנן, שממר, נומל מת הקורקבן שמה. ורבומינו (16) מראחו. מקום הרעי, ווה הופק: בנוצחה. עם בני מעיה (ובחים פר:), ונולה לשון דבר המלופ, כמו בִּי בֶּלוּ בַּם

ובלבד שיכוין את לבו לשמים: . מסיכוס, אלא קורעו מגבו. נאמר בעוף ריס ניסוס (פסוק ע), ונאמר בבהמה ריס ניסוס, לומר לך אסד המרבה ואחד הממעיע קלס עליו, ולמס אמר סכמוצ וסקעיר, כדי שיסא סמוצח שָבַע ומסודר צקרבנו של עני: - לא יבדיל. אינו מפרקו לגמרי לצ' כנפיו, אינו לריך למרוע כנפי נולמו: – בכנפיו. נולס ממש. וסלא אין לך הדיוע שמריח ריח רע של כנפיס נשרפיס ואין נפשר (TI) ושסע. אין שיפוע אלה ביד, וכן הוה הומר בשמשון וַיְשַׁמְּעַהוּ בְּשַׁמַע הַבְּּדִי (שופעים יד, וזבחים פה:): 🗈 בבופיו. עם הפנימי, והמנורה, וכולם נבלעים שם במקומן (יומא כא.):

וּבְלְילָט כִבְרִים בוּר: עמס, שנאמר על כל לבוינחס, שלאחר שקמץ מלקט את סלבויס כולס מעליס, ומקטירס: ויצק ונחן והביצה. מלמד שיניקס של כולה מפני שהוא נבלל עמה, ונקמץ עמה, כמו שנאמר מסלחה ומשמנה, ולבונה של מקלחה שאינה נבללח עמה ולא נקמלח לבונה. על מקלמס, מנים קומץ לצונס עליס ללד אמד, ומס ראים לומר כן, שאין ריצוי אמר ריצוי צמורס אלא למעע ד"א שמן פחוחה מעשרון, שואמר וְעַשְׁלוּן בֹלָה לְמִנְהֶה (להלו יד, כא), עשרון לכל מנחה: ריצק עליה שמון. על כולה: ווחן עליה קודס קמילה מוץ מזו, לכך קרויה מנחח סלם: - סרח. אין סלח אלא מן החטין, שנאמר סלֶח השים (שמוח כט, ב), ואין מנחה הראשונה שבמנחות (שם) ונקמלת כשהיא סלת, כמו שמפורש בענין. לפי שנאמרו כאן ה' מיני מנחות, וכולן באות אפויות אני עליו כאילו הקריב נפשו (מנחות קד:): ההיה קרבנו. האומר הרי עלי מנחה שמם, מביא מנחת שלה, שהיא (I) וופש בי חקריב. לא נאמר נפט בכל קרצנית נדבה אלא במנחה, מי דרכו להתנדב מנחה, עני, אמר הקב"ה מעלה

ς

(6) פחוח אוחה פחים. לרנומ כל סמומות סולפות קודס קמילס לפתיתס (שס עס.): ויצקח עליה שמן מנחה הוא. "ממנים, שמן יניקס, ובלילס, וממן שמן בכלי, קודס לעשיימן: סלח בלילה בשמן. מלמד שבוללן בעודן סלם:

וסכלי אינו עמוק אלא לף, ומעשה המנחה שבחורו קשין, שמחוך שהיא לפה האור שורף את השמן (מנחות סג.), וכולן מעונות (a) ואם מנחה על המחבה. שלמר סרי עלי מנחם מחבח, וכלי סול שסיס במקדש שלופין בו מנחס על סלור בשמן, כליקין:

(עו.) כל המנחוח האפויום לפני קמילמן ונקמלום על ידי פחיחה כולן באוח עשר עשר חלום, והאמור בה רקיקין בא עשר בשמן שני פעמיס, לסכשיר שמן שני ושלישי סיולא מן סוימיס, ואין לריך שמן ראשון אלא למערס שנאמר בו וך. ושנינו במנחות

המנחוח טעונוח לוג שמן, ויש אומרים מושחן כמין כף יוניח, ושאר השמן נאכל בפני עלמו לכהנים, מה חלמוד לומר בשמן משומין (מנחום עד:), ונחלקו רבוחינו במשיחחן (שם עה.), יש אומריס מושחן וחוזרן ומושחן עד שיכלה כל השמן שבלוג, שכל (+) וכי חקריב וגוי. שאמר סרי עלי מנחם מאפס חנור, ולימד סכחוב שיביא או חלום או רקיקין, סחלום בלולום, וסרקיקין

דו. אין לסס מלק בה אלא לאמר ממנים האישים:

(ε) לאחרן ולבניו. כסן גדול נועל מלק בראש שלא בממלוקם, וססדיוע בממלוקם: קדש קדשים. סיא לסס: מאשי

ולנמת כות: ועלס בידו גרגיר מלח או קורע לבונס פסולס: - אזכרהה. סקומן סעולס לגבוס סוא זכרון סמנחס, שבו נזכר בעליס למובס כל סלצונס יסא סקומן מלא: רבונחה והקשיר. אף סלצונס צסקערס: מלא קמצו מסלחה ומשמנה. סא אס קמן

מלמוד לומר במקום אחר וְבֵּרִים מִמֶּנּי בְּקַמְנֹוֹ (להלן ו, ח), לא יהא כשר אלא מה שבחוך הקומן, אי בקמנו יכול חשר, חלמוד בכל מקוס בעורה, אף בי"א אמה של מקוס דריפח רגלי ישראל (יומא מו:): מלא קמצו. יכול מָבֹרֶן, מָבַּלְבֵּן ויולא לכל לד,

לומר מלא, סא כינד, חופה ג' אלצעומיו על פס ידו (מנחום יא.), וזהו קומן במשמע, לשון העברים: על כל לבונחה. לבד (2) הכהנים וקמץ. מקמילס ולילך מלום כסונס: וקמץ משם. ממקוס שרגלי סור עומדום, ללמדך שסקמילס כשרס

בְּמִמָּח פַּמִּיר הְּהֵי:

قفرندا ينشننا خشفن:

הַגַעַלַּמְּעַבַּע נֹאָם מֹנִעַלא הַגַ מַסְבַּינִאַ

מַפוּבְבַּנוֹא בַּוּוֹ:

שְׁמֶל מִנְחֲה הָוּא: (ס) מֹמִׁבֹא מֹנְבַבֹּא בִיגא: פַֿטָּנְת אָטַה פְּשְׁיִם וְיָצְקְמְׁ מְלֵיה בַצִּע יָחַה בַצִּיעין יַּחָרִיק עַלַה

meal-offering. pour oil thereon; it is a Thou shalt break it in pieces, and

mingled with oil.

it shall be of fine flour unleavened, meal-offering baked on a griddle, And if thy offering be a

unleavened wafers spread with oil. flour mingled with oil, or

shall be unleavened cakes of fine And when thou bringest a

meal-offering baked in the oven, it

the offerings of the Lord made by his sons?; it is a thing most holy of meal-offering shall be Aaron's and But that which is left of the Гокр.

fire, of a sweet savour unto the upon the altar, an offering made by the memorial-part thereof smoke thereof; and the priest shall make together with all the frankincense flour thereof, and of the oil thereof, thereout his handful of the fine sons the priests; and he shall take And he shall bring it to Aaron's

حَهُمًا بَلَكَيْكَ، مَجُبِنَ مُهُنِّينًا خَهُنُا يَخَيْرًا خَمْهَا يُعْمُعِينًا * תַנְּוּר סָׁלֶת חַלְּוֹת מַצִּתֹ בְּלוּלְת מַצִּפָּה תַנּוּר סֹלֶת נְּרִיצֶן

كُلْحُثُكُ فَكُنَّ خُرِيكُ لِا حَشَامًا كَيْلَجُنَّكُ

<u>ت</u>ېټا: (۵)

מַצְּה תִּהְוֶה:

, ןאָם־מִנְחָה

וֹכֹׁ, עַלֵּבֶר לַבְבָּן מִלְטַב מַּאֶבֶּב וֹאֶב, טַלַב,כ לַנְבַּן מִלְטַב

رِ٦٢ٍ; (a)

بخطئن ظيم كنمن منهم نخطين إتواثيثة فالتفائبة جَعَيَاا الإنَّامِعَا فا فريمِه جَعَيَاا

۲۰۳۲: ترقزشت هي تربق بنبلو قردرون جيدونه عبروا ٠٠ וֹלַמָּא מִמֶֶּּם מִלָּאִ לַמִּגִּוּ מִפַּלְטַּבִּי וֹנִפַמוּא מִטַּמּוֹ מִלָּי לוּמִּצִּיִּבּ

במטפלבע לבהוא פבם וו: ַ בַּלְ־לְבַנְתָוֹי מִסָּלְמַע יִמִּמִּשְׁתַע עַל בָּל ير التجافية والمراجية المحتودة الربيسة المراجية المحتودة المحتودة

وٰچُہ جَشِيرا عَمِٰشِہ: ^{אניא}י נאם מנטט מנטמט פֿובלל נאם מנטטא נוטא פונלנו

סְבֶּע בֹּמְאָע טִעְעָּבִיע:

וְהַבְּאָנַ אָת הַמִּנְחָה אֲשֶׁר יִעְשֶׂר

بحقرا زبيانهم هِم بهراتهاچا: מֹאֹבֶּׁע לְּיהְוֹּע וְהַפְּרִיבְּה אָלִי מִּאָבֵּיוֹ שֵּׁנִם וֹנִ וִּשְּׁרִבְּנִּה

אַשָּׁת הֵיחַ נִיחָהַ לַיהְּוָה: אַוְפְּרְהְה וְהִקְּטֶיר הַמּוְבָּחָה נהלים הפהן מו־המנחה אָת־

بخرج المراكبة المراكب

ជជ្ជម ងុង្ហាក द्वान्द्रांतः מאַר וְכְלְ־דְּבַׁשׁ לְאִ-חַקְמָּיְרוּ חַמִּיר וְכָלְ דְּבַשׁ לָא תַפְּקּוּוּ מְנֵּיה קוּרְבָּנְאְ קֵּדָם יִיָּ " לַיהְנְה לְא הַשְּׁשֶׁה הְמֵּץ בְּי בְלֹך לְא הִהְעָּבִיר הַמִּיעַ צָּבִי בְּלֹ בַּלְ־תַמִּנְחָה אֲשֶׁר

خترت زربات: ב ליהוְה וְאֵלְ־הַמּוְבָּחַ לֹאִ־יַעֲלֵּוּ בְּיָרִם יִיִּ וְלְעַרְבְּחָא לָא יִתַּסְקּוּן לבלו באָהָגט טּלבורני אָטֹם לוּבֹבוּ לּבֹמָא. טֹלבורוּ וֹטֹבוּוּ

לבלב שלביר מלח: (a) الله المراثلة المراثلة المرافع المراثلة المرافعة י ה מְמְלֵח וְלְא תַשְׁבִּית מֻלַח בְּרֵית הַמְּלִח וְלָא הָבַּפִיל מְלַח קָנֶם

וֹנוֹנִינִ וֹנִי מִוֹנִוֹא בִנִינִהְבּינִ

خُجُلَالُمُ الطَّلَالِ خُمْلَحُنَامُ:

עינבן במטפבל בנגנא פנם נת אַוְבְּוֹנִהַ וְנַפָּיַל לְעַוֹּבְּחָא וופבות פבולא מו מובישא

قظنرحر خم مثنائع ينظنحدا ظنه ::

לאטלללא לבהוא:

مَاثِمَنَكِ خَشَرَهِ لَحُمْ طَائِهَا مَاثَمَكَ خَمَاخُهُ *

ליוְבְּנְיִבְ מִלְבִיא:

it shall be made of fine flour with meal-offering of the stewing-pan, And if thy offering be a

shall bring it unto the altar. be presented unto the priest, and he things unto the LORD; and it shall meal-offering that is made of these And thou shalt bring the

savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweet make it smoke upon the altar—an memorial-part thereof, and shall the meal-offering the And the priest shall take off from

the offerings of the Lord made by To ylod reom gnidr s ei ri ; 'enoe eid meal-offering shall be Aaron's and But that which is left of the

ΟĪ

Z

Гокр. an offering made by fire unto the no leaven, nor any honey, smoke as made with leaven; for ye shall make bring unto the Lord, shall be No meal-offering, which ye shall

savour on the altar. they shall not come up for a sweet bring them unto the Lore; but As an offering of first-fruits ye may

thy offerings thou shalt offer salt. from thy meal-offering; with all covenant of thy God to be lacking shalt thou suffer the salt of the shalt thou season with salt; neither And every meal-offering of thine

לומר סול: לרבום כל סמנסום ליציקס, יכול אף מנסם מאפס סנור כן, מלמוד לומר עליס, אוציא אם סמלום ולא אוציא אם סרקיקין, מלמוד

(ער מרחשת. כלי סום שסיס במקדש עמוק, ומפוך שסים עמוקס שַמְנֶּפּ לְבּוּר וֹפֿין סְפֿוּר שורפו, לפיכך מעשס מנחס סעשויין

מגישה לקרן דרומים מערבים של מובה (ובהים סג:): (8) אשר יעשה מאלה. מלחל מן סמינים סללו: והקריבה. בעלים לל סכסן: והגישה. סכסן: אל המזבח. למוכס רומשין, כל דבר רך ע"י משקס נרמס כרומש ומנענע:

(9) את אזכרתה. סול סקומן:

(11) וכל דבש. כל ממיקם פרי קרוי דצש:

(בו) קרבן ראשיה הקריבו. מסים לך לסנים מן סשמור ומן סדנם, קרנן רמשים, שמי סלחס של עלרת סנמים מן סשמור,

(13) מלח בריח. שהברים כרוחה למלח מששח ימי בראשים שהיבעחו המים החחחונים ליקרב במובח במלח, וניסוך המים שנחמר מְמֵץ מֵּטְׁפֶּינֶס (לֹסלֹן כג, יו), וצכוריס מן סדצש, כמו צכורי חחניס וחמריס (מנחות נח.):

* ליהוָה אָבִּיב קַלְוּי בְּאִשׁ גָּרֶשׁ קֵּדָם יִי אַבִּיב קַלִּי נאם שַּלִבנר מִנְּעַע בּכּנּנות נאָם שַּלַבנר מִנְעַע בּכּנּנות

fresh ear. parched with fire, even groats of the thy first-fruits corn in the ear shalt bring for the meal-offering of of first-fruits unto the LORD, thou And if thou bring a meal-offering

﴿ أَزُمَتُ مُجْرِبُ مُثِمًا لَمَمْتُ مُحُرِبُ أَنْصَا مُحَبِ مُفِينِهِ بَنِمِدَ مُحِبِ خدندرك:

לְבַּנְגַׁי מִנְחָר הָוּא:

לְבוּנִתְא מִנְתְּתָא הִיא:

meal-offering. lay frankincense thereon; it is a And thou shalt put oil upon it, and

くばばれ xÿr ヹrit: (e) וְהַקְּמָיִר הַכֹּהַוֹּ אֶת־אַוְּכְּרְתְּה וִיַפִּיק כָּהָנָא יָת אַרְכָּרְתַהַּ

לבולשני טובלא לבם :::

fire unto the Lord. thereof; it is an offering made by thereof, with all the frankincense the groats thereof, and of the oil memorial-part of it smoke, even of And the priest shall make the

<u>. ביוֹני</u>: אם לפלע שמום ופוניפו כפונ לגימי מְן־הַבְּקְרֹ הַוּא מַקְרִיב אָם־זְּבְרֹ וֹאִם זֹבַע הֻּלְמִים לַבְבָּוֹיִ אָם

אָם בַּבַר אָם װַלַּבָּא הָלִים ואָם וָכְסָת קוּדִשְׁיָא קוּרַבָּוִיה

before the LORD. shall offer it without blemish herd, whether male or female, he peace-offerings: if he offer of the And if his offering be a sacrifice of

III

Þτ

י ישְׁחְשׁׁי פָּתַח צָּהֶל מִיצֵּדְ וְזְּרְלֹּיּ וֹסׁמֹּבׁ יֹבוְ מַּלְ בַּאָמָ צֹבְבֹּוָוְ

round about. dash the blood against the altar and Aaron's sons the priests shall the door of the tent of meeting; head of his offering, and kill it at And he shall lay his hand upon the

מַּלְ עַמִּוְבָּתַ סְבָּיב: בְּנֵי צַהַרֹּן הַכֹּהַנָּיִם צָּתַ־הַבְּם

סְחַוֹר סְחַוֹר: בְּבַבְנִיּא נְתְ דְּבָּהָא עַלְ עַּדְבְּהָא

that is upon the inwards, covereth the inwards, and all the fat by fire unto the Lord: the fat that of peace-offerings an offering made And he shall present of the sacrifice

וְהַקְּרִיב מִוּבָּח הַשְּּלְמִים אָשֶּׁה

ھے_لیگائے: עַפְּבֶר וֹאֵעַ כַּלְעַנִינְבֶר אָּהָגַר

ַ לַיהְוָה אָת־הַהֵלֶב הַמְּכַּמָּה אָת־

ردا دَدُشْر خُذِثَارِبِرِبِ (مرح،ص_ح ۱، مح):

Ċ!ĊŌĽ

(+1) ואם חקריב. סרי אס משמש גלשון כי, שסרי אין זס רשוח, שסרי צמומם סעומר סכמוצ מדצר שסיא מוצס, וכן וְאַס על כל קרבגך. על עולם בהמה ועוף, והמורי כל הקדשים כולן (מנחום כ.):

(מסלים קיט, כ): ברמל. בעוד סכר מלא (מנמות סו:), שהתבואה למה ומלאה בקשין שלה, ועל כן נקראים המלילות כרמל, גרומס צעודס למס: - גרש. לשון שנירס וממינס גורמס ברימיס של גרומומ, כמו וַיַּנְבֶם בָּמָבֶן (מֿינס ג, מו), וכן בֶּרָמֶס נַפְשָׁי באבוב של קַּנְּאָיס, (פירש"י במנחות שם סכלי של מוכרי קליות) שאלולי כן אינה נטחנת בריחים לפי שהיא לחה: גדש בדמל. ומן סשעורים סיא באס, נאמר כאן אביב, ונאמר לסלן כי סשעורס אביב (מנחות סמ:): - קלור באש. שמיבשין אוחו על סאור יְקְיֶס סַיּוֹבֵל וגו' (במדבר לו, ב): – מנחה בכורים. במנחת סעומר סכחוצ מדבר, שסיח באס חביב בשעת בישול סתבוחס,

(I) שלמים. שממילים שלום בעולם. דבר אחר שלמים שיש בהם שלום למובח ולכהנים ולבעלים:

(3) ואח כל החלב וגרי. לסביה מַלֶּב שעל קַבְּה דברי רבי ישמעהל, רבי עקיבה הומר, להביה מַלֶּב שעל הדקין:

- הַבְּלְיִוֹת יְסִיהֶנְּה: ַ אַּמֶּׁר עַּלְיָוֹ אַמֶּר עַלְ־הַבְּסְלְיִם דַּעַּלִיהוֹן דַעל וּסְסִיָּא וְיָהַ نَعْرِ مُقَرَ بَخَرِيْنِ نَعْنِ بَتَتَرَجُرِ نَنْنَ فَلَقَا حَبَرْنًا نَنْنَ فَلَحُهُ
- אַשֶּׁר רֵיחַ נִיחַׁתַ לֵיחֹוֶה: (פּ) ْ הַפּּוְבְּחָה עַל־הָעַלָּה אֲשֶׁר לִעַּרְבְּחָא עַל עַּלְחָא דְּעַל لمنظفيات が口げ
- نَكُرُت رَكَالِركُون: שׁלְמֵים לִיחְוָה זְכְר צֵּוֹ נְקַבְה קּוּדְשִׁיָּאׁ קֵּדָם יִי דְּכַר צִּוֹ لْهُمَا مِنَا لِمَجْهِا ۚ كَالْخُرْدِ ۚ خُرْتُمَا لَهُمَا مَالْ مُثْهُ طَالَحُرُنَا خُرْتُمُنَا
- : ١٤٠١ المان בווא_מַלוניר
- המובח סביב: וְוֹוֹבְעִוּ בַּדְּוּ אַנִדֹבוֹן אָנַרַ בַּמָוּ הַּכְ ל ושְׁחַט אֹהוֹ לִפְּנֵי צָּהָל מוֹעֵּדִי " וֹסׁמֹּבׁ אָנַבּיֹבוְ מַּלְבַבָּאָחָ בַּבְבַּיִּוּ
- حُر_بَيْرُك لِيَهُد مَر_بَوْدُك: הַחַלֶּבְ חַמְּכַפָּׁה אָת־הַפֶּׁרֶב וֹאֵתֹ דְּחָפֵּי יָה מַּיְאַ וְיָה כְּלְ תַּרְבָּא לְּמְמָּתְ הָמְצֶּה יְסִיהָבָּה וְאֶתְ־ פַליהנְהְ חֶלְבּנִ הְצַּלְיְנֵה הְמִילְּה וְהְקְּרִיב מִזְּבָח הַשְּׁלְמִים ֹאָשֶׁה
- تخذبن نميثثب: ַ אַּמִּׁר הַּלְטְוֹ אַמִּר הַּלְ-עַבַּסְלְיִם בַּהַּלְיִנוּן בַּהַלְ יִּסְסִוֹּא וֹנִעִ נֹאָע הֲשׁׁ. עַכַּׁלְגֵע נֹאָט עַעַלֶּךְ וֹנִט שַּׁבִּשׁוֹ כִּוּלְוֹן וֹנִט שַּׁבַבָּא

- כוְלִוֹטֹא וֹמְבּוֹנִי: ĊĊĹX
- במטפבל בנגנא פנם ::: אַמֶּב מַּלְ-בְּאָמְ אָמָּנְא בְּעָּלְ אִישְׁבָּא מִוּבְּל בַנֵּי־אַהַרֹּן וָיַסְּקוּן יָהֵיה לני אַבורן
- נוללא הָלִים וֹלַבְנִיה:
- אָם אַמַּר הוא מָלַבוּיב יָת
- יָת דְּמֵיה עַל מַדְבְּחָא סְחוֹר מהכן ומלא ווובטון בנו אַברן לוּבְבָּנוּה וְוִכּוֹס יָתֵיה קָדָם ווסמוף ות ידיה על ריש
- דעל גנא: ⊐ڵڭ <u>ŪLË.</u>L
- כולוםא ומבינה:

- the kidneys. which he shall take away hard by loins, and the lobe above the liver, that is on them, which is by the and the two kidneys, and the fat
- savour unto the Lord. offering made by fire, of a sweer wood that is on the fire; it is an burnt-offering, which is upon the smoke on the altar upon the And Aaron's sons shall make it
- shall offer it without blemish. of the flock, male or female, he peace-offerings unto the Lord be And if his offering for a sacrifice of
- LORD. then shall he present it before the If he bring a lamb for his offering,
- thereof against the altar round Aaron's sons shall dash the blood before the tent of meeting; and head of his offering, and kill it And he shall lay his hand upon the
- that is upon the inwards, covereth the inwards, and all the fat rump-bone; and the fat that spall take away hard by the thereof, the fat tail entire, which he by fire unto the Lord: the fat of peace-offerings an offering made And he shall present of the sacrifice
- kidneys. which he shall take away by the loins, and the lobe above the liver, that is upon them, which is by the and the two kidneys, and the fat
- מן סְבְּבֵּר: על הכבד על הכליות. לבר מן סכבר, ולבר מן סכליום יםירנס לוו: שקורין איזרי"ש, וצלשון ארמי שַלְבָא דְבַּבְּדָא: של הכבד. שימול מן הכבד עמה מעע, וצמקום אחר הוא אומרן אָם שַיֹּמֶבֶם סמפניס שקורין בלש"ו לויבילו"ש, לובן סנרסס למעלס בגובס סכפליס, ובמפומיפוס בשר מופסו: הווחרות. סימ דופן סמפך (+) הכסלים. (פלנקי"ן צלע"ו) שהחלג שעל הכליות כשהדהמה חיה הוא בגובה הכסלים, והם מלמעה, וזהו החלג שתחת
- (5) על העולה. מלגד סעולס, למדנו שמקדיס עולם ממידלכל קרצן, על סמערכס:
- (y) אם כשב. לפי שיש במימורי סכשב מס שמין במימורי סעז, שסכשב מלימו קריצה, לכך נמלקו שמי פרשיום:
- (8) וזרקו. שמי ממנום שהן די, ועל ידי הכלי הוא זורק, ואינו נותן באלבע אלא במעאם:
- (9) הלבו. המוצחר שצו, ומהו, זה האליה המימה: לעמה העצה. למעלה מן הכליים היוענים (חולין יא.):

אָמֶּר לִיהוָה: (פּ) .. וְהִקְּטִירָוֹ הַפֹּהֵן הַמִּוְבֵּחָה לֶחֶם וִיִּפְּקִנִיה

לְנוֹנִם לַנְּוֹבְלֵּגְא עֲבָׁם וֹנִי: ĊĽťX

offering made by fire unto the upon the altar; it is the food of the And the priest shall make it smoke

: باللا: ²¹ láo ál álát, luáltá, dát.

ועלבינוע לבם גל: וֹאִם מוֹ בֹּנוֹ הֹנִּיֹא טוּוֹבֹנוֹיִי

he shall present it before the LORD. And if his offering be a goat, then

בְּנָג אַבְּבַוֹ אָנר בְּמָנְ מַּלְ הַמְּוֹבֶּם ^{ει} אֹהוֹ לְפָּנֵרְ אַֹנֵלְ מוֹנֵגֶר וְיָוְרְלֹוּ וֹסׁמֹּבׁ אָּעַ־יָּבוֹ עַּלַ־רֹאָמָוּ וֹמִּנַוֹם

על מַדְבְּחָא סְחוֹר סְחוֹר: וֹנוֹבׁמוּ ~~בֹּה~~ אַבֿבוּ זֹט בַּמִּיִּ וְיִכְּוֹסְ יְמִיְהַ מֻבְּרָם מַשְּׁכַּן וִמְנָא וְיִסְמוֹהְ יָת יִדִיה עַל דֵישִׁיה

the altar round about. shall dash the blood thereof against of meeting; and the sons of Aaron head of it, and kill it before the tent And he shall lay his hand upon the

مَح_لِكُالُة: עַבְּינֶר וֹאֵעָ בֹּלְעַנִינְלֶר אָּהָער וְהַקְּרֵיב מִמֶּנִיּ קְרְבְּנִוּ אָמֶּה וִיקְרִיב

بروكر يزبى: בְּנִבֹּג נִי עַּנֹא נִנִי כַּלְ עַּבְבָּא לוּבְבָּנֹא בוֹבִם וֹנִ נִעַ עַּבְבָּא that is upon them, which is by the and the two kidneys, and the fat that is upon the inwards,

covereth the inwards, and all the fat

offering, even an offering made by

fire unto the Lord: the fat that

And he shall present thereof his

تخذبن نميثثب: ج هُشِّد يَرَبُل هُشِد مَح ـ بَخُوجُهِ عَـ لَمُحْرِيبِا لِحَمْحِ فَصُونِهِ ارْبُ וֹאֵעְ אָשׁׁ. עַבְּלְיֶע וֹאָע עַעַלֶּךְ וֹוֹע שַּׁבִּשׁוֹ כּוּלְוֹוֹ וֹנִע שַּׁבַּא

כולומא זמבינה:

kidneys. which he shall take away by the loins, and the lobe above the liver,

St

٤ı

71

π

And the priest shall make them

حَيْلِيْك: אֹמִּעְ לִבְוֹיִם נִיעֲםׁ כֹּלְ עֵלֶבִ לְטִים לוּנִבְּלֹּגִא לָאִטַׁלַבָּלָא انكي بالمراج المراجرة المراجرة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة المراجعة

לנגוא לג שנלא שנם וו:

LORD'S. sweet savour; all the fat is the of the offering made by fire, for a smoke upon the altar; it is the food

לְאָ עַאָכֵּלְנִּי (פַ) מוְאַּלְטִגְכָּטְ פַּגְּעְ עַבְּעָבְ וֹבְאָ וֹבְגְ שׁמׁע מִגִּלְם לְגִנִנִיכִּם בֹּכִּלְ מֹנֹם מִּלִם לְגַנִנִנוּ בֹּכִלְ

בְּמָא לָא שַׁיכְלוּוֹ:

neither fat nor blood. your dwellings, that ye shall eat throughout your generations in all It shall be a perpetual statute

נְיָדְבֶּר יְחְנְה אֶלְ־מֹשֶׁה לֵאמְר: ימַלֵּיל יִיָּ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:Buives ΛI And the Lord spoke unto Moses,

إلاِّهِ اللَّهُ اللَّ מְצְּנְתְ יְהְנְהְ אֲמֶה לָאִ הַמְּמִּיִּנְה ַ נְפָּׁהְ בְּיִרְהָוֹנְתְ מִכּּלְ אֵנָהְ אָבִי יְחִיב בְּשְׁלִי מִכּלְ

מַנָּענו: לאַטְאַבוֹא ווֹאָבוּג מוּן עוּג פֿענבוֹא בּנוֹ בַּלֹאַ כֹּחָבוּנוֹ

:шәці be done, and shall do any one of the Lord hath commanded not to error, in any of the things which saying: If any one shall sin through Speak unto the children of Israel,

(דניאל ה, א), לַשְׁמוֹק עֹשִׁים לֶמֶם (קהלת י, יע): (II) לחם אשה לה׳. לממו של מש לשס גבוס: לחם. לשון ממכל, וכן נְשְׁמִימָס עֵן בְּלַמְמוֹ (ירמיס ימ, ימ), עַבַּד לְמַס רַבּ

(עו) דקה עולם. יפה מפורש במורם כהנים (פרק כ, ו) כל הפקוק הוה:

קמָים לַיהֹוָה לְחַמְּאִתּ: חַמְאִתוֹ אֲשֶׁר חַמְאַ פַּר בֶּן־בְּקָר מּוֹר בַּר מּוֹבִי שִׁלִים בַּנְים יִיָּ و جُهَمُوْن بَرَمُن أَنجُن إِنجَانِ مَرْح مَوْم نَاجُت مَم بالزَّت لِهُ أَن الْأِن اللهِ اللهِ الله נְחֵמֵא אָם כְּחַנְא רַבָּא יְחִוּב לְחִוֹבָת אַם הַכֹּהַן הַמְּשָׁיה

خظتر نديت: מַל־רַאַשׁ הַפְּּר וְשְׁתַטַ אָת־הַפָּר עַלְ בִישׁ מּוֹרָא וְיִכּוֹס יָת מּוֹרָא ٠ ﻣﺎﻧﻼﺕ לְפְּנֵי יְהֹנֶה וְסְמֵּךְ אָת־יָדוֹ וִמְנָא לִקְּדָם יִיָּ וְיִסְמֵּוֹךְ יָת יָדֵיה ੍ਰਾਜ਼ਵਾਂ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਦ ਅਤੇ ਵ੍ਰਾਹਜ਼ ਅੰਸ਼ਤੇ

וְהַבֶּיא אַהָוֹ אָל_אָהָל מוֹעֵּד: ، إِذِكِمَا مَحَيَرًا مَفِهُامَ مُوَمَا مَوْظًا

וֹנוֹשׁו וֹע שוִבֹא לִעַבֹּת מַהָּכֹּן

く可尊は※:

ŢĢĘX: غُىربني نُنقرح نُقيب خُمَهُ فَا בווא בבא מבמא

ַלְפְּנֵרְ יְּהְנְּה אָתַ*־פָּנֵר*ְ פְּרָכֶת " וְהִנְּה מִן הַבְּׁם שֶׁבַע פְּעָמִים نَّمُ خُمُ يَوْتُلُ هُن يُعْمُوٰهُ إِنَّهُ لَأَنْ וומכול כהוא יה אַצָּבָעוּה

מְוְבָּח הְעֹלְה אֲשֶׁר־פֶּתַח אָהֶל יָהוָה אַשָּׁר בְּצִּהַל מוֹעָּד וָאָתוּ ק מְּנְבַּח קְמָּרֶת הַסַּמִּים לִפָּנֵי וְנְתַּן הַפֹּבֵון מִן־הַבְּם עַּל־לַרְנֹוֹת

ווטון פֿעֿלא מו שַמא גּב פֿענע וֹמִנְוֹן בוֹבִם נֵוֹ בוֹבם פַּבוּכִּטָּא בּוֹבֹא ווֹבׁו מוֹ וַמֹא חֹבֹה

מְהַבּן וֹמִנֹא: בּמֹבְלִיא בּהֹלִיא בּלִינָה בְּלְ-דָם תַפְּר יִשְׁפּר אֶלְ-יִסוֹד דְשָׁא דְתּוֹרָא יִשְׁפּוֹד לִיסוֹדָא ג' ג'ב'מֹמָבּן וֹמֹלָא וֹנִים כֹּלְ מֹוְבַּע לַמְוָנַע בַּסְמִיָּא בַּיִרָם

מֹלְ נַּנְא וֹנִים כָּלְ שַּׁבְבָּא בַּמַלְ וַפְּרִישׁ מִנֵּיה יָת תַּרְבָּא דְּחָפֵּי ווֹט כֹּלְ טַּבַר טוָבָא בַּטַמָּטָא

> a sin-offering. without blemish unto the LORD for hath sinned, a young bullock let him offer for his sin, which he to bring guilt on the people, then if the anointed priest shall sin so as

before the LORD. the bullock, and kill the bullock shall lay his hand upon the head of meeting before the Logo; and he unto the door of the tent of And he shall bring the bullock

bring it to the tent of meeting. of the blood of the bullock, and And the anointed priest shall take

in front of the veil of the sanctuary. blood seven times before the LORD, the blood, and sprinkle of the And the priest shall dip his finger in

the door of the tent of meeting. altar of burnt-offering, which is at shall he pour out at the base of the remaining blood of the bullock in the tent of meeting; and all the incense before the LORD, which is upon the horns of the altar of sweet And the priest shall put of the blood

inwards, and all the fat that is upon the it; the fat that covereth the inwards, sin-offering he shall take off from And all the fat of the bullock of the

- (ג) מכל מצוח ה׳. פיכשו כנומינו מין מממת במס מלמ על דבר שודונו למו וכרת ושגגתו מעמת (שנת מע.): מאחת
- ולסמפלל בעדס, ונעשס מקולקל: 🗈 ביר יכול וקן מלמוד לומר בן, אי בן יכול מן, מלמוד לומר פר, סא כיצד, וה פר בן ג': הטם. ונעלם דבר מעיני הקהל ועשו. ופשומו לפי אגדה כשהכהן גדול חומא אשמה הטה הוא זה, שהן מלויין בו לכפר עליהה (3) אם הכהן המשיה יחשא לאשמת העם. מדרשו מיני מיני מיני מללו בסעלס דבר עס שגגת מעשס, כמו שנאמר למשמת מהנה. ממקלם אם מסן, כגון סכום בשבם, שם משמעון, נם מנסור, דן מדניאל:
- (a) אל אהל מועד. למשכן. ובבים עולמים לסיכל:
- (uada.): (6) אח פני פרכח חקרש. כנגד מקוס קדושמס, כוון כנגד בין סבדים, ולם סיו נוגעים דמים בפרכם, ואם נגעו נגעו
- (ז) ואת כל דם. שירי מדם:

אַמֻּר עַל־הַקָּרָ:

וֹאָטַבַלֹּגַ עַבַּרָ פַּׂר

CICL:

ترظيه:

מַּלְ הַפְּׁנִב נְאָנִ כָּלְ הַנְיִבְלֶב

ברַים מִמֶּנוּ אָת־תַתַלֶב תַמְכַפָּת

(4"< 47, 4): החשאת. לסביק שעירי עבודת קליליס לכליות ולמלביס ויותרת: יודים ממנו. מן סממובר, שלק ינתתו קודס סתרת מלבו (8) ואח בל חלב פר. מלצו סיס לו לומר, מס מלמוד לומר פר, לרצות פר של יוס סכפורים לכליות ולמלצים ויותרת:

يَخَرُبُكِ نُونِيُونِ: וֹאָעַבוּיִּעַׂבְעַ מַּלְבַבּלְּבָּב מַּלְבְ הַגָּבֹּאֵ ﴿ هُمُلَا قَرْبَالِ هُمُلَا فَحِــ لَافَاعُهُمُ لَا يَعَمِّرُ بَالِ لَا يُعَمِّ فَاعَنَهُ الْبُنَّا נאַע אָשָׁ. עַבְּלְיֶע נֹאָט עַעַלֶּךְ וֹנִט שַּׁנִשָּׁוֹ כּוּלְנוֹ וֹנִט שַּׁנַבָּא

מוְבָּח הַעַּלְה: تَهُرُمُرُهُ لَا لَيَكُمُ يُرَا لَا كِيلًا لَمُنْ طِيلَهُمْ يُرَوَيُونِا حُلَيْتُهُ فَر

نظَلْ شِاءَ מּלְ-רֹאָמִּוֹ וֹמֹלְ-בֹּרֹמֹיו וֹלוֹבֹרִ בּּסִׁרִי מֹלְ דִימִּיִי ַנְאָטַ מַּנְרַ עַפּּׁרַ נְאָטַ כַּלְ בַּמְּרָנְ נִיָּטִ מִּמָּבַ טִּנְרָא נִיָּט כַּלְ

(E): (A عُدِ مُثَوِّكُ لَيُهُا لَمُنَا يُخِينُ XU_Č_ĻĠL

לאַ־תַעָּשֶׁינָה וְאָשֶׁמוּ: אַנִוּט מִכָּלְ מִגֹּוָֹט וֹנִינָי אָמֶה الثمْكِٰت بَجْد ضمْرَدُ، بَطْلَاحٍ إِنْمُهِا،

אָבַל מוֹעֵר: בַּבְקר לְחַמְּאִם וְבִיבָּנִיאִּנּ אִנְזִּ לְבָּנֵנִי לְטַמִּטִאִּ וְנִנִּטִוּן יָבִינִּי לְבָּנִנִי לי עלגיה והקריבוי הקהל פר בון – וְנְוֹרְעָהְ הַחַּטְּאָר אֲשֶׁר הְטְּאָר

حبذئك تفيدتك:

מֹבְבְּטִא בַּהַּלְטָא: וְבַּח בְּמָא דְּמִתַּפְּרַשׁ מִתּוֹר נִכְסָת

בְּבְעוֹה וְנֵנִיה וְאִנְכְלֵיה:

בור מושר קטמא ותוקר: מַן אַמּוֹא פֿאַנְמָּטֹא מַן אָנוֹר בות מושר קטמא וווקיד ומוה לְמְּמִבׁוּעֹא לְאָעֹר בַּכֹּי לְאָעֹר לופול לנו כֿל שוָרָא לַמִבּרָא

לְאִנְעְבְּבָּרְא וִיחוּבוּן: מכֿכ פֿפֿוָבֿוֹא בּיוֹ בַּלָא כֿמָבוּוֹ מהנו טבלא נוהבעו ער יְמִשְׁלְוּן וִיהֵי מְכִּיּסָא פֹּטְגָמָא لْجُلُ خُرِ مُثَلَّنًا نَشِلُكُمْ نَشَةٍ لَهُلُ خُرْ خُرْشِنَهُ لِمَنْ خُرِ

מְשְׁכַּן וְמִנְא: ויקרבון קהלא תור בר תובי ומלובה שובקא דקבו עלה

> kidneys, which he shall take away by loins, and the lobe above the liver, that is upon them, which is by the and the two kidneys, and the fat

the altar of burnt-offering. priest shall make them smoke upon sacrifice of peace-offerings; and the as it is taken off from the ox of the

legs, and its inwards, and its dung, its flesh, with its head, and with its But the skin of the bullock, and all

poured out shall it be burnt. with fire; where the ashes are poured out, and burn it on wood a clean place, where the ashes are carry forth without the camp unto even the whole bullock shall he

done, and are guilty: Lord hath commanded not to be do any of the things which the from the eyes of the assembly, and Israel shall err, the thing being hid And it the whole congregation of

٤ī

π

the tent of meeting. sin-offering, and bring it before shall offer a young bullock for a sinned is known, then the assembly when the sin wherein they have

כולן לשון מוספם הן, כמו מלבד: ללמוד סימנו, שמין למדיון למד מן סלמד בקדשים, בפרק איוסו מקומן: על הכבד על הכליות על ראשו ועל כרעיו. לשלמים, מה שלמים לשמן, אף זה לשמו, ומה שלמים שלום לעולם, אף זה שלום לעולם. ובשחיטת קדשים (זבחים מט:) מלריכו (10) כאשר יורם. מאומן אמוכין המפורשין בשור ובח השלמים, וכי מה פירש בובח השלמים שלא פירש כאן, אלא להקישו

वेश वर्व त्याः כמו שנאמר וְסוֹצִיּא אָם סַדֶּשֶׁן אָל מִמוּץ לַמַּמַגֶּס (לסלן ו, ד): על שפך הדשן ישרף. שאין מלמוד לומר, אלא מלמד שאפילו שפירשוסי רבומינו במס' יומה (מה.) ובמנסדרין (מב:): אל שפך הדשן. מקום ששופנין בו סדשן המסולק מן המובה, ממרן לממנה, זה שהיה מרן לעיר, שיהה המקום עהור: מדורץ למחנה. מרן לשלש ממנום, וצבים עולמים מרן לעיר, מר (בו) אל מקום שהור. לפי שיש מחוץ לעיר מקום מוכן לעומאה להשליך אבנים מנוגעות ולבית הקברות, הולרך לומר

הקהל ועשו. שעשו לנור על פיקס: (13) עדה ישראל. אלו מנסדרין: ונעלם דבר. עעו לסורות באתת מכל כריתות שבתורס שסוא מותר (סוריות ז:):

וְאָׁעַׁס אָּטַ-עַפּּב לִפָּנָי יְהַוְּהַ: מּלְ רֹאָהְ עַפּׁר לְפָּנֵר יְהְוָיִה יְבִינִוּן מַלְ בִּיִה שִּוֹבָא בֹּנִם ;; וְסְמְּכִוּ זְקְנִי הַעַּבְה אָת־יְדִיהָם וִיסְמְכוּוֹ סְבֵּי

ווכוס זה תורא בדם ין:

<u>הַפַּר אָל־אַהֶל מוֹעֵר:</u> " וְהַבֶּּיִא הַפַּהַן הַמְּשֵׁיה מִנַּם וְיַמֵּיל פְּהַנְא רַבְּא מִדְּמְא

דְתוֹרָא לְמִשְׁכַּן וִמְנָא:

אָנו פֿוֹנ נופֿבלני: וְהַיְּה שֶׁבַע פְּעְמִים לְפְּנֵי יְהֹוְה الفظر يتجيزا هُمُخَمَّر مَالِيَكِي إِنفُحِيرٍ خَيْنَهُ هُمُخَمَّرِكِ مَا

במא נובו מבה ומנון שבם נו

אַשֶּׁר־פַּתַח אָהֶל מוֹעֵר: المُعَلِّ هُمَ أُولِي مُنْجِب بُمْخُب בְּצְּטִרְ מוּעָּרְ וְצְּתְּ בְּלִ-חַדְּהְם וְמָּנָא וֹנִית בְּלִ דְּטָא וִשְׁפּוֹרְ דַּמִּוְבֶּחַ אֲשֶׁר לְפְּנֵנְ יְחַנֶּח אֲשֶׁר מִיְבְּחָא דַּקְּדָם יְיָּנְ דַּבְּמַשְׁכּוֹ וּמָן עַבַּים المكا

בביבה משפן זמנא: הַּגְ<u>ַ שְּׁנְּנְ</u>ׁה יִמִּוֹ בְּמִא יִשִּׁיוֹ הַּגְ שַּׂנִׁנִי

ئىڭۇ،د ئۆئۈئە: י נֹאָט פֿקַ טַבְּפַׁנְ זִבְוֹם מִמְּנִנִּ וֹנִט פֿבְ טַבְּפָּנִי וֹפַבְנָה מִנִּנִי

ונפוק למדקקא:

لَمُحَيِّتُهُ مَوْتُا لَبُمُكِم كُيُّهُ: הַחַשָּׁאַנו פַּן יַעֲשָׁה־קָּוֹ וְכִּפַָּר

וּיִשְׁהָבִיק לְחַוּן: ליה ויכפר עליהון כָּהָנָא לַעוָרָא בַּעַמִּטֹא כּּן וֹהַכִּיִר וְעְשְׁרְ כַּאֲשֶׁר עְשְׁר לְפָּר וְיִנְיֵבְא הְעָּר צְיִנְרָא בְּעָא צַעְּרָר

ַבַּקְּדֶלְ הְוּאֵי (פּ) שְׁרַךְ אָת תַפֶּר תְרַאִּשְׁוֹן תַפָּאַת רַאִּיקִיד יָת תּוֹרָאִ קַדְּטְאָר וְהוֹצֶיא אָת־הַפֶּּר אֶל־מִחוּץ

חַשַּת קַהָלָא הוּא: לַמַּמָּבׁוּטֹא ווּוְבֿוּב זִבּיִבּ כַּמֹא לופול ונו טוָבא לִמִבּבא

> before the LORD. and the bullock shall be killed of the bullock before the Lord; shall lay their hands upon the head And the elders of the congregation

tent of meeting. of the blood of the bullock to the And the anointed priest shall bring

91

the veil. times before the LORD, in front of the blood, and sprinkle it seven And the priest shall dip his finger in

meeting. which is at the door of the tent of of the altar of burnt-offering, blood shall he pour out at the base of meeting, and all the remaining before the LORD, that is in the tent the horns of the altar which is And he shall put of the blood upon

upon the altar. off from it, and make it smoke And all the fat thereof shall he take

be forgiven. atonement for them, and they shall this; and the priest shall make sin-offering, so shall he do with as he did with the bullock of the Thus shall he do with the bullock;

sin-offering for the assembly. burned the first bullock; it is the without the camp, and burn it as he And he shall carry forth the bullock

משממאי כולס מ"ו נסמלקס הקדושה (זבמים מא:): שלו ממקיימה, ואס כולס סרחו, אין פמליא שלו ממקיימה, אף כאן כשהמא כהן משיה עדיין שם קדושה המקוס על המקדש, (קו) אח פני הפרכח. ולמעלה הוא אומר אם פני פרכח הקדש, משל למלך שסרחה עליו מדינה, אם מעומה סרחה פמליא

(18) יסוד מזבח העולה אשר פתח אהל מועד. זס יקוד מערגי שסול כנגד ספתת:

לא נמפרשו בו, מנא דבי ר' ישמעאל, משל למלך שועם על אוסבו, ומיעע בסרחונו מפני חיבחו (שם): (פו) ואח כל חלבו ירים. ואע"פ שלא פירש כאן יומרמ ושמי כליומ, למדין סס מְיְעַשְׁס לפר כאשר עשס וגוי. ומפני מס

שנמנן בממנה שמת כפר, הולרך לומר כאן שמתנה אחת מהן מעכבת: מס שלא פירש כאן, ולכפול במצות סעבודות, ללמד שאם חסר אחח מכל סמחנות פסול, לפי שמצינו בניתנין על סמובח החילון (02) ועשה לפר. זה, כאשר עשה לפר החמאה כמו ממפורם נפר כקן משיח, להניה יומרה ושהי כליות, שפירם שס

ربح_ترمُشْرِب جَهٰزِيْب لِجُهُتِ בַּ מִבְּל־מִצְּוֹת יְהֹוֹה צֵּלֹהְוּו צֵשֶׁרַ מִבְּלַהְוּוּ צִישֶׁרַ אַשָּׁר נָשִּׁיא נֶהָהָא וְעָשָׁה אַתָּת

המנו מונם ובר שמנם: חַטָּא בָּה וְהַבָּיִא אָת־קְרְבְּנָוֹ בּה וְיִנְהֵי יָת קּוּרְבָּנִיה צָפּיר בּ אָרְ הוֹדֻע אֵלְיוֹ חַפְאַהוֹ אֲשֶׁר אוֹ אִהְיָדִע לֵיה חוֹבְתִיה דִּחָב

山(名: אָת־הַעַּלָה לְפְּנֵי יְהַנְּהָ חַמָּאַת עַּלְהָא בֶּדָם יִי חַמָּהָא הוּא: ושְׁתַּיִם אַתֹּוֹ בִּמְקָוֹם אֲשֶׁר וִשְׁתַּטַ וֹסׁמֹנִ יֹבוְ הַכְ נַאָּהְ נַהָּהָנִר

יַסִיר מִוְבָּח הַעֹּלֶה: הְעַּלְהְ וְאָתְ־דְּעָוֹ יִשְׁפּּרְ אֶלְ-ב באָלְבְּתְּוּ וֹנְתֵּוֹ מִּלְ בַּוֹנִינִ מִוֹבָּעׁ ੍ਰਿਤ੍ਰੇਸ ਸੁਫੜ੍ਹੀ ਖੁਲ੍ਹ ਸੁਸ਼ੁਖ਼ਅਨ

וֹנֹסׁלַט לְנִי (פּ) إَرْهُدُ فَكِرْد بَاهِتِا يَامَهُمُن مَارِهُمْ يَرْهُد فِيَرْهُ فِيَالِمُ ^{62} ក្យុខ្ពុំជាក់ ទុក្ខខ្ពុំជា ក្យុខុំជួរ។ ក្យុខខ្ពុំគ្នា

نېښت: ממְצְנְתּ יְהְנְתְ אֲשֶׁר לֹא־תַעְּשֶׁינָה שלי מעַם האָרֶץ בֿעַשְׁהָה צַּחָה מִעַּקָּא דְּצַרְעָּא בָּמִעְּהָר הַרָּ נאם וַלֹּפַׁמִ אַנוֹע טַבְּמָלָא בֹאָלֵינִ

滋賀口 山道名: עזּים הְמִימֶה נְקַבְּה עַל־חַשָּׁאַתִּי י בְּשְׁא וְעִבְּיִא פְּרְבָּוּן שְׁמִּירָט וְנִיִּטִּי מִוּרְבָּנִיה צְּבָּירָת עִּיִּרִי בְּיִּבְיַת עִּיִּרִי

> בְּלֵא כַּמִּנִוּן לָאִנִוּמְבָּנִא בֹמָּלָנִ מכל פקודיא דיי אַלהיה אָם בַּפֹא נְטוּב נִנְאָבׁי, טַר

בר מזין דבר שָלים:

וְיִכּוֹס ְיָמִיה בְּאַהְרָא דְיִכּוֹס יָח ווסמוף ודוה על ביש צפירא

تېلاخالې: iwair dioita farqua מֹוַבֹּטֹא וּמֹלַטֹא ווֹט וּמִוּטַ בא הבתיש וימון הכן פעלני נוסר כּעוֹא מגמא געמטא

מחוקמיה וִישְׁמְבֵיק לַיה: لآلة،ك رقرط

לאִנְעַבְּרָא וִיחוּב: מֹפֹּפּוּבוֹא בַּוֹל בַּלְאַ כֹּחֲבוּוֹ נאָם אַנָשׁ חַד יִחוּב בִּשָּׁלוּ

שַׁלְמָא נוּקְבָּא עַל חוֹבְתֵּיה דְּחָב: אַן הוֹדָע אַלְיוּ חַשָּאקוֹ אַשֶּׁר אוּ אָהְיָדִע לִיה חוֹבְמֵיה דְּחָב

> and is guilty: hath commanded not to be done, things which the Lora his God through error any one of all the When a ruler sinneth, and doeth

without blemish. for his offering a goat, a male be known to him, he shall bring if his sin, wherein he hath sinned,

is a sin-offering. burnt-offering before the LORD; it place where they kill the head of the goat, and kill it in the And he shall lay his hand upon the

77

٤٢

77

burnt-offering. pour out at the base of the altar of remaining blood thereof shall he the altar of burnt-offering, and the To saroh and moqu it upon the horns of blood of the sin-offering with his And the priest shall take of the

forgiven. concerning his sin, and he shall be make atonement for him as peace-offerings; and the priest shall fat of the sacrifice of make smoke upon the altar, as the And all the fat thereof shall he

and be guilty: hath commanded not to be done, any of the things which the Lord people sin through error, in doing And if any one of the common

he hath sinned. without blemish, for his sin which for his offering a goat, a female known to him, then he shall bring if his sin, which he hath sinned, be

(22) אשר נשיא יחשא. לשון אשרי, אשרי שרי שהושיא שלו נותן לכ להכיא כפרה על שגגתו, ק"ו שמתתרע על ודונותיו:

כא, לו): הודע אליו. כשחמא סיס קבור שסוא סימר, ולאחר מכאן נודע לו שאיקור סיס: (23) או הודע. כמו אם סידע סדבר, סרבס או יש שמשמשין בלשון אם, ואם במקום או, וכן או לובע פי שור נגַם סוא (שמות

(+s) במקום אשר ישחש את העולה. נלפון שהול מפורש בעולה: חשאת הוא. לשמו כשר, שלה לשמו פקול:

(25) ואת דמו. זירי סרס:

(62) בחלב זבח השלמים. כלומן למורין המפורשים צעו, הלמור ללל שלמים:

במלום העלה: הַחַמָּאָר וִשְׁחַמ iàaĿ ā'S

בּאַטֹבא בּהָּלְטֹא: אָת־תַחַטְאַת חַטְאַרָא וִיכּוֹס יָת חַטְּאָתָא באָה ווֹסְמוֹד וָת יְדֵיה עַל בַישׁ

burnt-offering. To sond shi ni gnirefto-nis shi head of the sin-offering, and kill And he shall lay his hand upon the

TÜİĞÜ: إهْد جَر بَيْن نَهُظِه هُر إَوْنِهِ וֹלְתַּן מַלְבַלוּנְת מִוְבָּח הַמְּלְתַ إراض محترا مبتمم جهدمن

ליסוֹדָא דְּעַדְבָּחָא: בּהְּלָטֹא וֹנִע כֹּלְ בַּמִּע וֹמִפּוָב וושו הג פולט הולטא נוסר פֿוֹלא מֹוּמִנּ בֹאָגֹבֹמִנִּנִי

וֹנֹסׁלַע לְוִּי (פּ) ליה ליהנה וְכְּפֶּר שְּלְיִי הַכֹּהָוֹן لنظڤرد توتل تظاجِئد ځڌرن יי הוסָר הֹקבׁבַ מִעַּלְ זָבַח הַשְּׁלְמִים בְּאַהַעָּרֵא הְרַב מִעַּלְ וָכְסָה וֹאֵטַ כֹּלְ עַבְּׁבְּׁעַ יַּטְגַר כַּאַמֶּר וֹנִט כֹּלְ עַּבְּעַ נִהְנֵּג כַּמָא

שבם גל ווכפר עלוהו להנא למֹוֹבְלוֹא לאִנִׁלַלָּא בּוֹהֹוֹא جُلْتَاتُك

נהשבים ביה:

לטבר המימה יביאַנה: יני נאם בּבּה יבִיא קרְבְּנִי לְחַמָּאָת נְאָם אִמֶּר יִיָּהִי קּוֹרְבָּנִיה

לְטַמּטֹא נוּלַבּא מָּלָמָא וֹנִינוּנִי:

אַשֶּׁר יִשְׁחַט אָת־הַעּלֶה: וְשְׁתַם אִטְהֹ לְחַשְּׁאִת בִּמְלְוֹם חַשְּׁמָא וִיכּוֹס יָתַה לְחַשְּׂמָא וֹסְמַבְּאָטַ יִּבְוָ מַּלְ רַאָּמַ נַוֹטַמָּאָטַ וִיסְמִיּבַ יִּנִי יִנִיה עַל בַישׁ

באַטבא דיכוֹס יָת עַלְקָהָא:

هُج_نَوٰبِهِ يَوۡنَا لِتَوۡنَا اللّٰهِ الْكُنِّةِ الْكُنِّةِ اللّٰهِ الْكُنَّا لِيَقَالُوا اللّٰهِ اللّٰمِ اللّٰهِ اللّٰمِلْمُلّٰمِ اللّٰمِلْمُلّٰمِ اللّٰمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمُلْمِلْمُلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمُلْمُلِمِلْمُلْمُلْمُلْمُلْمُلِمِلْمُلْمُلْمُلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلْمُلِمِلْمُلْمُلْمُلْمِلْمُلْمُلْمُلْمِلْمُلْمِلْمُلِمِلْمُلْمُلِمِلْ בְּעִלְיִר וְאָּתַ־בְּלִ־דְּמָהַ יִּשְׁפּּרְ וְלְלַבְּע תַּכְּעָן מִנַּם תַחַמְּאִתְ וִיִּפָּב כָּחָנָאִ מִּדְּמָא דְּחַשְּמָא

מֹבְבְּהַא בַּעָּלְהָא וֹנִי כָּלְ בַּמַבּ בּאָגַבּהוש ווטון הַכְ כַּוֹנִינוּ

ιμαίς ζιοίτα γαγέσα:

חַמָּא וְנִסְלָח לְוִ: (פּ) הֹלָנו עַכְעָוֹן הַּגְעַם מֹאָעָוָ אָהָתַר המוְבַּחָה עַל אִשֵּׁי יְהוֹוָה וְכִפָּר עַשְּׁלְמִים וְהַקְּמָיר הַכּהָן אָסָם עַקְבַיַבַּמֶּבַ د برق

ויכפר עלוהי בבּבוֹא מַל קוּרְבָּנוֹא דַּיִין הוא ווסוט פווא וויעון בְּמִשְׁמֹבְא שְׁבַר אָמָּב מִנְּכְסָנִי ווֹט כֿל טַבַבַּע וֹמָבַּוּ כֹמָא

עוְבְתֵּיה דְּחָב וְיִשְׁמָבֵיק לַיה:

pour out at the base of the altar. remaining blood thereof shall he burnt-offering, and all the Put it upon the horns of the altar of blood thereof with his finger, and And the priest shall take of the

shall be forgiven. make atonement for him, and he unto the LORD; and the priest shall upon the altar for a sweet savour and the priest shall make it smoke off the sacrifice of peace-offerings; away, as the fat is taken away from And all the fat thereof shall he take

bring it a female without blemish. offering for a sin-offering, he shall And if he bring a lamb as his

they kill the burnt-offering. for a sin-offering in the place where head of the sin-offering, and kill it And he shall lay his hand upon the

33

he pour out at the base of the altar. the remaining blood thereof shall the altar of burnt-offering, and all To saro har it upon the horns of blood of the sin-offering with his And the priest shall take of the

touching his sin that he hath make atonement for him as made by fire; and the priest shall upon the offerings of the LORD make them smoke on the altar, peace-offerings; and the priest shall away from the sacrifice of away, as the fat of the lamb is taken And all the fat thereof shall he take

sinned, and he shall be forgiven.

(IE) כאשר הוסר חלב מעל זבח השלמים. כלימורי עו הלמורים נשלמים:

(33) ושחש אותה לחשאה. שמקל שמיממק לשס מעלת:

אשר ה׳. על מדורות האש העשויות לשם, פואיילי"ש בלע"ו: (35) כאשר יוסר חלב הכשב. שומרצו אמוריון וַפַּלְנָה, אף מעאת כשהיא צאה כצשה מעווה פַּלְנָה עם האמוריון: על

אִם_לוֹא יַנִּיִר וְנְשָׂא עֲוֹלְוֹ: אַלָּה וְהַוּא מָר אָוּ רְאָה אַוֹּ יָדְעַ

וְהָיִא מְמֵא וֹאָמֶם: בּוֹבַבְע מֻבֹּא המֹא וֹנֹהֹבָם מִפָּנּנּ אַן בְּנְבְּלַתְ בְּחַמֶּח שְּמֵאָה אָן ב טְמֵאַ אוֹ בְנִבְלַת חַיָּה טְמֵאָה

בּמְנִּנּ וֹבִיּא גַבַע וֹאַמֶּם: מַמְאָבוּ אָמָב יִשְׁמָא בָּה וָנָעְּלַם אָן כֿי וּנַּעַ בְּטְמְאָר אָדְם לְכִלְ

וְאָמֶם לְאַנִוֹנו מִאֶּבֶּנוי: בּאַבְעָּר וְנִיּאְבִינָרַת מִמָּנִנּ וְרַנּאְבִינָרַת לַכֶּלְ אֹמֶת וֹבֹּמֹא דַּמְּפַּׁנְיִם לְטַבַּמוּ אַנְ לְטֵנְמִּנְם בֹמִפּׁנוֹ לְאַבֹּאִמֵּא אַנְ לְאֵנִמְּבַא אַן זְּפֹּח בֹּּג עֹמָּבֹתְ לְבַהָּאֵא אַן אָנָח אָבָג נֹפֿוּנִם לְפַּבֹּחָאִ

لْبُنُولَةُ لِهُ كُمُّكُ لَا لَا لَهُ لَا يُخْرِبُ اللَّهُ لِمُ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ لِمُنْ لَا يُعْرَفُ י וֹבְיָנִי בְּיִבְיָּאְמֵּם לְאַנַוֹי מִאָּצְנִי וּיִבִּי אָבִי יִּחִיב לְחַבָּא מִאָּנְיִוֹ

קְחַמְּאִע וְכְּפֶּר עְּלְיֵּוּ תַכְּתֵוֹ לְחַמְּמָא וִיכִפּּר עַּלְיָּוּ תַּכְּתֵוֹ לְחַמְּאָע וִיכִפּּר עַלְיָּהִי בְּתַּנְּאִ מְחַמְּאָעוּ וְּכְפֶּר עְּלְיֵּוּ תַכְּתֵוֹ לְחַמְּאָעוּ וִיכִפּּר עַלְיִהי מַחַמַּאַרָו: הַצָּאַן כִּשְּׁבֶּה אָרִישְׁעִירָת עַזְּיִם עָּנָּאַ אַפּּרָהָא אַנְ צָּפִּירַת עַזִּי י חַטָּאַרוֹ אֲשֶׁר חָטָא נִקַבְּר מִן־ עַל חוֹבְתֵּיה דְּחָב ניקַבָּא מֵן וְהַבָּרִא אָת־אָּשְׁמָוֹ לַיהֹוֹה עָלְ וְיַיִּהִי יָה אַשְׁמֵיה לְקָּדָם יִי

> TIĘ'T: או וֹבה אם לא וֹטוֹנ וולבּוּג וְהוּא סְהִיד אוֹ הַזָּא וֹאָנֹה אַבוּ וֹשִוּב ווֹהָתָה בַּל

מְסַאַב וְחַב: מְסְאַב וֹיהֵי מְכוּסָא מִנֵּיה וְהוּא מְסְאָבֹא אוּ בְּנִבְלָת רְחֵישׁ מַסְאַבְשָׁאַ אַנְ בַּוֹבַבְעַ בַּמִּגַבָּ מֹסֹאַר אוּ בְּוֹבְלָע עַוֹּטֹאַ אַן זָפֹּהְ אֹהָהֹר שׁנֹתְ בֹּכֹלְ בַבְּבֹר אָן אָנָהְ בַּנֹלֵרֶ בֹּבֹלְ מִבַּהִם

نیات: וובו מכופא מניה והוא ודע לְכֹל סְאוֹבְתֵיה דְּיִסְתְּאַב בַּה או אווו ופואלט אואו

וֹטִת כַטַּבֹא מָאִכָּוו: ונבו מְבוּסֹא מִנְיה וְהוּא יְדַע בְאָבֶה לְכָלְ דִּיפְּבִישׁ אֶּנְשָׁא בְּקִיּים

ויוהי דְּחָב עַּלְה:

then he shall bear his iniquity; seen or known, if he do not utter it, being a witness, whether he hath heareth the voice of adjuration, he And if any one sin, in that he

that he is unclean; guilty, it being hidden from him unclean swarming things, and be unclean cattle, or the carcass of an unclean beast, or the carcass of thing, whether it be the carcass of or if any one touch any unclean

knoweth of it, be guilty; hid from him; and, when he wherewith he is unclean, and it be man, whatsoever his uncleanness be or if he touch the uncleanness of

٤

these things; knoweth of it, be guilty in one of hid from him; and, when he utter clearly with an oath, and it be whatsoever it be that a man shall lips to do evil, or to do good, or if any one swear clearly with his

pstp sinned; he shall confess that wherein he guilty in one of these things, that and it shall be, when he shall be

'uis siu' atonement for him as concerning and the priest shall make lamb or a goat, for a sin-offering; sinned, a female from the flock, a the LORD for his sin which he hath and he shall bring his forfeit unto

- (I) ושמעה קול אלה. נדנר שהוא עד נו, שהשניעוהו שנועה שאם יודע לו נעדות שיעיד לו:
- (2) או נפש אשר חגע וגור. ולאחר המומאה הוו יאכל קדשים, או יכנס למקדש, שהוא דבר שודונו כרח, במסכם שבועות
- (ו.) נדרש כן: ונעלם ממנו. סמומס: ואשם. בלכילם קודש לו בבילם מקדש:
- מקדם: בבועל נדס: בה. לרבות בולע נבלת עוף מסור: ונעלם. ולה ידע. ששכת סמותהס: ואשם. בהכילת קודש הו בביתת (3) בטומאח אדם. זו עומלם ממ: לכל טומאחו. לרנום עומלם מגע זנין וזנום: אשר יטמא. לרנום סנוגע
- שבועה שיש בה כפירם ממון הינה בקרבן זו הלה בהשם: יבטא. לרצוח לשעצר (שצועות כו.): ונעלם ממנו. ועצר על שצועתו. כל אלה בקרצן עולה ויורד כמפורש כאן, אצל (+) בשפחים. ולא בלב: להרע. לעלמו: או להישיב. לעלמו כגון אוכל ולא אוכל הישן ולא אישן: לכל אשר

4441: ע נער אין אַמער אַשָּר הַעַּאַ וֹאִם_לאַ תַּנִּיעַ יָּדְיַ

Ĺ**Ć**⋈ (±Ľ,′**८**: ימַלַל אָנוַראָמָוּ מִמִּיל עַנְּיַל 八旦母を口 زتكري بهن مُحـ يَحِتِا زنكِرْ صِ أَنَّاتِ نَفْدِيا ذِئْن فَتَثَمُ الْكَارِيرِ لَنَّاتِ أَنْكُ لِلْ

אָל־יָסְוֹד הַמִּוְבֵּחַ הַמָּאָת הָוֹא: המוְבָּח וְהַנִּשְׁצָּר בַּדְּם יִמְצֶּר וְהִיְּה מִבַּם הַחַמָּאִת עַל־קֵיר

زجؤد مُكِّر بَحِيْل مُنَافِعُنِ لْمُن لِيَّةُ لَيْمُ لِيَّالًا مَكُل وَفِهُ فَأَن

הֹבֶּוֹנוֹ הַמֹּנוֹ וֹכַאָּבִוֹטוֹ הֹבֵּוּנוֹ קאָפָּה סְלֶת לְחַמָּאָת לאַ־יָּשִׁים אָנוַ_לַוֹבֹּיוָ אָהָוֹר וֹהָא הֹהִינַני שנימי אַנַ לְאָבֶר בְנֵר־יוֹנְתְ וְתַבְּיא נאָם_לאַ תַּשָּׂיג יָדוֹ לִשְּׁמֵּי תֹּדְׁים

לְבַנְּׁר בֵּי חַמָּאָת הָוּא:

אָשֶּׁי יְשִׁאָם הַנְאָר יְשִׁאָ אַוְּבְּרְתָה וְהִקְּמָיר הַמִּוְבְּתָה עַלְ אַרְבְּרָתָה וַיִּפִיק לְעַרְבְּתָא עַלֹ ו טְמֶשְׁנְּע מִלְנָא עַמְצִּיג אָתַ כַּעַנָּא מִנַּע מָלֵי עַמְצִיה יָת بْڭ خَرْجُدِي هُكِ لَاجِتَالِ لَكُمْهُا لَاجْتَالًا

> סׁיקא וַיִימִי יָת חובָמִיה דַּחָב ואם לא תמטי ידיה כמסת

ינו בישיה מקביל קדליה ולא ראשוֹנְהַ יִת דִּלְחַשְּׁהָא קּדְמוּהָא וְיִמְלִילִ

LIGITX וובו מבמא בשמאטא מכ

۲٬۳: כֹבְטִוֹג וּנְכַפַּר מַּלְנָטִי כַּעַוֹא

הַשְּׁהַא הִיאַ: וֹלָא וֹשֹׁוֹל הֹלְעַ לְבַוֹּלִטָא אָבוֹי לְטַמִּטֹא לָא וֹמִוּנ הֹלִע מִמִּטֹא מו מֹסבֹא בּטַבְע סֹאָנו סִיבְשַׂאַ ונימי נת קור בניה דיהב תר מְּפְּׁנִינִין אֵי לְטְבֵין בָּנֵי יוָנָרַ וֹאָם לָא עֹוֹבָנע וֹבוּע לַטְבוּוֹ

לוּבְבָּנִגֹּא בַּגִגֹ עַמְּטָא עַנִא: ונימינה לנת פְּהָנָא וִיקְמוֹץ

> burnt-offering. sin-offering, and the other for a pigeons, unto the Lord: one for a two turtle-doves, or two young for that wherein he hath sinned, lamb, then he shall bring his forfeit And if his means suffice not for a

shall not divide it asunder. off its head close by its neck, but for the sin-offering first, and pinch priest, who shall offer that which is And he shall bring them unto the

the altar; it is a sin-offering. shall be drained out at the base of the altar; and the rest of the blood of the sin-offering upon the side of And he shall sprinkle of the blood

sinned, and he shall be forgiven. concerning his sin which he hath make atonement for him as ordinance; and the priest shall a burnt-offering, according to the And he shall prepare the second for

sin-offering. frankincense thereon; for it is a oil upon it, neither shall he put any for a sin-offering; he shall put no tenth part of an ephah of fine flour that wherein he hath sinned, the then he shall bring his offering for turtledoves, or two young pigeons, But if his means suffice not for two

made by fire; it is a sin-offering. upon the offerings of the Lord and make it smoke on the altar, of it as the memorial-part thereof, and the priest shall take his handful And he shall bring it to the priest,

71

ללד סלומר: בוול עורף. מול סרומס מת סעורף, וסות מורך כל מתורי סלומר: גכנס דורון אחריו (ובחים ז:): ולא יבדיל. אינו מולק אלא שימן אחד (חולין כא.): עורף. סוא גובס הראש המשופע (8) והקריב את אשר להשאת ראשונה. ממלם קודמת לעולס למס סדבר דומס לפרקליע שוכנס לרלות, רילס פרקליע

(9) והזה מדם החמאת. בעולה לה העעין הלה מלוי, ובחעה הוחה ומלוי, הוחו בעורף ומחיז, והדס נימו והולך למובח

(10) כמשפט. כדת האמור בעולת העוף של נדבה בראש הפרשה: (זבמיס קד:): חשאת הוא. לשמס כשרס, שלה לשמס פקולס:

(11) כי חשאח הוא. ומין בדין שיסה קרְבָּנוֹ מֶסְבָּר (מנמומו.):

(12) חשאח הוא. נקמלס ונקטרס לשמס כשרס שלה לשמס פסולס:

כַּמִנְחֲה: (ס) لثائث نتفحي וְכְפֶּרְ עְלְיוּ תַכֹּתֵוֹ עַלְ־תַמְאָתְוֹ וִיכַפַּר עֲלוֹהִי כְתַּנְא

לְבִּבְּוֹן וֹיִמְשׁבִים לְיִם יִּשׁבִי לְבָּבִּוֹלִאִ

÷ וַיְרַבֶּר יְהַוֹּה אֶל־מֹשֶׁה לַאִּמְר:

ימַלֵיל יְןְ עָם מִשָּׁה לְמֵימַר:

<u> ៳៝៹៹៶៰ ឝ្</u>៳៹៹_ក្៹_ក៴ ៹៵៴៰៰: אָת־אַשְׁמִוּ לֵיהְוֹה אַנִיל הְמָנִים אַשְּׁמֵיה לִקְּנִם יִי דְּכַּר שְׁלִים ہ جَمَٰرَبَ مَظَٰلَهُ، يُعَانِبُ لِيَحَنِي جَمَٰدٍ، مَطَٰنِلَهَ يَنْ لَنَصَانِ بَع

בְּסִלְמֵּי קוּדְשָׁא לַאָּשְׁמָא: בְּמָשׁ בְּתְּוֹ מְּלֵא בְּפִּוּרְסְנֵיה בְּסַרְ סִלְמִין

ረኑ፡ (፭) مَّكْرُد خُمْرِم لِيَّمْمُتِ لَرُضُكِّل زَحْهَا مُرِينَ خُلَاحُتُم لِمُمْمُع أثنا بجن رحتا لتحتا احظد اندا ندي رختنه اختنه יִשְׁלֵם וֹאֵט_חַמְיִּשְׁטַן יִיְסֵל הֹלְיִנ וֹנִט חִיּמְשִׁיה יוֹסֵיף צַּלְיִהִי וְאָה אָהֶר חָטְּא מִן חַלֶּבָה וֹיִת דְּחָב מִן קוּדְשָּׁא יָשְׁלִּים

וֹלֹמֹא הֹנלנ: לא הששיים ולא־ירע ואשם בשריו לאהשברא ולא ירע ^{7.} צַּחַתְ מִבֶּלְ־מִצְנְת יְהַנְּה צֵּעֶשֶׁר חַד מִבֶּל פִּפִּנְדַיָּצִּ דַּיִיְ דְּלְצְּ נאם נָפַּׁמִ כַּג טַטַמָּא נֹמַמְטָע נאָם אָנָה אָבָג נִעוּכ נַנֹאַכָּגִּג

וְחָב וִיקַבָּיל חוֹבֵיה:

the priest's, as the meal-offering. forgiven; and the remnant shall be these things, and he shall be In that he hath sinned in any of atonement for him as touching his And the priest shall make

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

Þτ

the sanctuary, for a guilt-offering. silver by shekels, after the shekel of flock, according to thy valuation in ram without blemish out of the bring his forfeit unto the LORD, a things of the Lora, then he shall sin through error, in the holy If any one commit a trespass, and

forgiven. the guilt-offering, and he shall be atonement for him with the ram of the priest; and the priest shall make fifth part thereto, and give it unto the holy thing, and shall add the that which he hath done amiss in And he shall make restitution for

guilty, and shall bear his iniquity. though he know it not, yet is he commanded not to be done, the things which the Lord hath And if any one sin, and do any of

כסן, שסוח בְּלִיל מִּהְיֶה לֹחׁ מֵחְבֵל (ויקרה ו, מו): נאכלין, זכי לפי פשומו. ורבומינו דרשו (שם יא. מנחום עג:), וכימה לכהן, ואם חומא זה כהן הוא, מהא כשאר מנחת נדבת - הסמורין לקלין לעשירים האיפה בדלי דלום (מ"כ פרק ימ, י): - והיחה לכהן בטנחה. ללמד על מנחם חועה שיהיו שיריה וסקלין שבקלין יסיו בעשירים סמיפס, מלמוד לומר ממחח ממלס, לסשווח קלין לחמורין לכשבה ושעירה מס סשיגה ידו, ואח . או בעשירות, או בדלות, או בדלי דלות. ומה חלמוד לומר, שיכול הַמַּמוּרָיס שבהם יהיו בכשבה או שעירה, והקלין יהיו בעוף, וסעשיר, יוסיף עליסן ויביס קרבן עשיר, לכך נסמר כסן על מעסמו: – מאחח מאלח. מסמס משלש כפרוס ססמורוס בענין, הפריש מעום לשחי חורים והעני, יבים ממקלתן עשירים המיפה, (לכך נממר מתעמתו), הפריש מעום לעשירים המיפה דקדקו רבומינו (כרימות כו:) מכאן שאס ממא כשסוא עשיר וספריש מעות לכשבס או שעירס וסעני, יביא ממקלמן שמי מוריס, (13) על חשאחו אשר חשא. כאן שנה הכמוב, שהרי בעשירות ובדלות נאמר מתמאתו, וכאן בדלי דלות נאמר על העאחו

(ימוקאל יו, יג), אף כאן קשה בן שמי שנים: בערכך בסף שקלים. שיהא שוה שמי מלעים: מעל ריבה (מעילה יה:): מקדשי הי. המיוחדים לשם, ילאו קדשים קלים: איל. לי קשה, כמו וֶשָׁם פֿינֵי בְּשָׁבֶן לְקָח מס לסלן סוסיר אף כאן סוסיר, אי מס לסלן לא סוסיר אלא על סארכל אף כאן לא סוסיר אלא על סארכל, מלמוד לומר ממעול ַ מקדשי ה׳. שנסנס מן ססקדש, וסיכן סרוסר, נאמר כאן המא, ונאמר לסלן המא בתרומס וַלא יִשְׁאוּ שָּלָיו הַמָּא (ויקרא כב, מ), ַניּוְני פַֿמַבֵי פֻלֹּבֵי עַמֵּי סְפְבֶן (דברי סימיס־ה ה, כה), וכן הוה פֿומר במומה וּמָעַלָה צוֹ מָעַל (במדבר ה, יב): וחשאה בשגנה (פו) כי חמעל מעל. אין מעילה בכל מקום אלא שינוי (מ"כ פרשמא יא, יצ), וכן הוא אומר וַיִּמְעֲלוּ בַּאלֹהֵי אֲבֹוֹהֵיהֶם

(16) ואח אשר חשא מן הקדש ישלם. קרן ומומש לסקדש (כרימות כו:):

(פן) ולא ידע ואשם והביא. סענין סום מדכר במי שבה ספק כרם לידו ולה ידע הם עבר עליו הם להו, כגון הֵלֶב ושומן

אַמֶּר־שְׁגָּג וְהָוּא לְאִ־יָּבָע וְנִסְלָח שְּׁלְוּמִיה דְּאָשְׁהָלָי וְהוּא לָא إجهد لإذرا بتحثا لإك فبزرية دحود لإكاتر וְנִבְּנִא אַנֹע שַׁמִּנִם מִּוֹ עַהַּאָן נַנִּיִם, צַּבָּר הָּלָנִם מוּ הֹוֹא

ליהוֶה: (פ) $\dot{\mathbf{x}}\dot{\mathbf{x}}\Box$

os ניְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

ביהוָה וְכִהֵשׁ בַּעֲמִיתוֹ בְּפִּקְרוֹן בְּי מָמֵלְא ימְעַלְר מָעַל אָנָט אָבִי יְחִיב וִישָּׁפַר שְׁפַר שָׁפַר,

ההל אָנוַ הַנְּנוֹנוֹנוּ אָוַ בְּנִישְׁמָּוֹמֶע גָדְ אָוָ בְּנִינְכְ אִוֹּ

בְבַבְּבַי: מכָּלְ אַמְּבְוּנְמְּמִׁבְ בַּאַבְּם לְנִוֹמָאִ מִכָּלְ בַּנְּמָבִיר אַנְּמָא לִמְּחָב אַרַטָּגָא אַבַרָר וַבְּחָשׁ בָּה אִן אַשִּׁכַּח אַבּירָה בַּה בַּה

> ידע וישהביק ליה: אָלְעַבַּבַיוֹן בְּפַּבַּלְנִיה לַאַּמְּמָא לְנִית כִּבַּנִא

אַמְּלֵא וֹלַבוּר בַ בַּבְּם וֹלִי: אַשָּׁם אֲשָׁמָא הוא עַל חוֹבְתֵּיה דְּחָב

ימַלֵּיל וְיָ עָם מִשָּׁה לְמֵימַר:

בְּנִוּגְאַ אַוְ מַּמָּל וָת חַבְּרֵיה: בְּפַבְּלְבְוֹא או בְּשִוּהַפּוּת יְדָא או שנם גל נוכבור בחברוה

מַל־אַחַת וָאִשְׁקְבַע עַלְ שִׁקְרָא עַל חֲדָא

him concerning the error which he the priest shall make atonement for guilt-offering, unto the priest; and to thy valuation, for a blemish out of the flock, according And he shall bring a ram without

committed, though he knew it not,

certainly guilty before the LORD. It is a guilt-offering—he is

and he shall be forgiven.

And the Lord spoke unto Moses,

neighbour; of robbery, or have oppressed his matter of deposit, or of pledge, or falsely with his neighbour in a trespass against the LORD, and deal If any one sin, and commit a

man doeth, sinning therein; to a lie; in any of all these that a and deal falsely therein, and swear or have found that which was lost,

. אמור מעמה הימה סלע לרורה בכנפיו, ונפלה הימנו, ומלאה העני ונמפרנם בה, הרי הקב"ה קובע לו ברכה: בר, יש) וְשֶׁבַּמְּשָׁ עוֹמֶר צַּשָׁדֶּס (שׁס יג), סרי סוא אומר למען יברכך וגוי, קבע סכמוב ברכס למי שבאת על ידו מלוס בלא ידע, על אמת כמה וכמה שישלם שכר מוצ לנמפל לעושי מלוה כעושי מלוה. ר' אלעזר בן עזריה אומר פִי מָקְלוֹר קַבְּיֶךְ (דְּברים שלישי להחמיר עליו ולעשוח דינו כיולא באלו לענין עונש והומה, אם כך ענש הכחוב לנמפל לעוברי עבירה כעוברי עבירה, שוט טומר על פי צ' עדים או ג' עדים וגו' (דברים יו, ו), אם ממקיימם העדום צשנים למה פרט לך הכחוד צג', אלא להביא ביום סכיפורים, על אחח כמה וכמה שיוכה לו ולדורוחיו ולדורום דורוחיו עד סוף כל הדורוח. ר' שקיבא אומר (שם יא) הרי פורענום המעועה ראה כמה מיפום נקנפו לו ולדורוחיו, מדה עובה המרובה, היושב לו מן הפגולין והנוחרום והמחענה כחם כמה מימות נקנסו עליו ולדוכותיו, וכי חיזו מדה מכובה, של מובה או של פורענות, הוי חומר מדה עובה, אם מדת אומר (שם:) אם נפשך לידע ממן שברן של לדיקיס, לא ולמד מאדס הראשון, שלא נלמים אלא על מלום לא מעשה, ועצר עליה, ַרִי יוסי הגלילי אומר (אָס פרשמא יב, ז), הרי הכמוד ענש את מי שלא ידע, על אחם כמה וכמה שיעניש אם שידע. רבי יוסי מלוי ומגין עליו כל ומן שלא נודע לו שודאי ממא, ואס יודע לו לאחר ומן יביא מעאח: - ולא ידע ואשם ונשא עונו. (מ"כ) לפניו, וכסבור ששמיסן סימר, ואכל את האחח, אמרו לו אחח של מַלֶב הימה, ולא ידע אם זו של מַלֶב אכל, הרי זה מביא אשה

(18) בערכך לאשם. בערך פאמור למעלה: אשר שגו והוא לא ידע. פא אס ידע לאמר ומן לא נמכפר לו באשם וה,

[שוק שמי קלעיס]. יכול שאני מרבק אשם נזיר ואשם מצורע מלמוד לומר, קוא: מקרה שלה לצורך סוה, כבר נדרש סוה בח"ב (פרק כה, ג): אשם אשם. לסביה השם שפחס חרופס שיסה היל (בן שתי שניס) (פו) אשם הוא אשם אשם. סראשון כולו קמן שסוא שם דבר, וסאמרון חליו קמן וחליו פתח שסוא לשון פעל, ואס מאמר ער שיביק מעחת, סח למס זס דומס, לעגלס ערופס שנמערפס וחמ"כ נמלח הסורג, סרי זס יסרג (מ"כ פרק כח, צ):

לסמעקק, או בנול. שגול מידו כלוס: או עשק. סוא שכר שכיר: שמדע בו נשמה אלא שלישי שביניהם, לפיכך כשהוא מכחש, מכחש בשלישי שביניהם: 🗈 בחשומת דר. 🌣 שָשֶׁם בידו ממון וסנותן אינו עושה אלא בעדים ובשער, לפיכך בומן שהיא מכחש, מכחש בעדים ובשער, אבל המפקיד אלל מבירו ואינו רולה (וב) נפש כי החשא. אמר ר' עקיצא (שם פרק כצ, ד) מס מלמוד לומר ומעלה מעל בה', לפי שכל המלוה והנוה והנושא.

אָתַ_בְאָבֶּבֶר אָּמֶב בָּאָב הפקרון אַשֶּר הְפָּקִר אָתְּוֹ אָוֹ ביממל אַמַר מִשְׁל אָן אָנוּ בּ ES אָת־הַגְּוַלְה אֲשֶׁר גָּזָּל אָוֹ אָת־ וֹטֹנִעַ כַּגַיַנִּשְׁמֹּא וֹאַמֶּם וֹעַמָּנִד וּנִעִּי אָבַוּ וִטִּמָּ וּנִעוּר וֹנִעִּר

אָבּגבׁטֹא בְאַמְּכִּט: בְאִטֹפֹּלֵר לְנִינִינִּ מוּמֹלא בּהֹמֹל או נִין פֹּלַבוּנֹא וֹנו לּוֹגלְא צׁלִוֹלְ

לְוִ וֹשׁׁנֹנוּ בֹּוֹוֶם אַהָּמֹעֹוָ: נְיוֹם מִּמְים נִישָׁ בַּלְיִנ בַאַּמָּב בִינּאַ מפמגן לַהֶּפֶּלֶע וֹּהִלְּם אָעוּן בֿרִאָהְוּ לַהַבּלֵצ אַן מְבֶּלְ אֲמֶּרְיִמֶּבָע עַלְיוֹ אוֹ מִכּוֹלָא דִּיִּטְּחָבַע עַלוֹהִי

בְיומָא דְחוֹבְתֵיה: الأحبند خليدة لاحتياد نشئقيه بأوبه ĖĽĸäĸĿ ڔؙڷٳ؞ڬ نبھے۔□

څد_تجتا: שׁמֹנִם מוֹ עַבּּאָוֹ בֹּמֹנִבֹנֵי לְאָמֵּם בַּכּר מֻלִנִם מוֹ מֹּנֹא בֹפֹּנִבֹנִינִי

לַאַמְּמֹא לִוֹט כַּבְּוֹנִא:

ַנְעֲשֶׁר לְאַמְּעֶר בֶּה: (E) פסולים וְנְסְבְּרֵׁה עָלְיִּה מַּלְ-אַנוֹנִי מִכְּלֵּ אֲשֶׁרִר וְיִשְׁהָבִּר עֲלְיִה פַּבְּלָּה מַבְּלְ מסולים וְכִּפָּר מְּלְיֵּוֹ הַפְּנִיוֹ לְפִּגִּי וְּהַוֹּיִה וְיִבְפָּר עֵּלְיִה פַּבְּלָּא מִבְּלְ

じばし さい

تذِّرْتِ مَد تَقِقُد لِيُّمُ تَفَلِقُنَ

ביניביר למחב בה:

day of his being guilty. appertaineth shall he give it, in the more thereto; unto him to whom it it in full, and shall add the fifth part sworn falsely, he shall even restore or any thing about which he hath

was deposited with him, or the lost

the thing which he hath gotten by

that which he took by robbery, or

and is guilty, that he shall restore

then it shall be, if he hath sinned,

oppression, or the deposit which

thing which he found,

the priest. valuation, for a guilt-offering, unto out of the flock, according to thy the Lord, a ram without blemish And he shall bring his forfeit unto

as to be guilty thereby. concerning whatsoever he doeth so LORD, and he shall be forgiven, atonement for him before the And the priest shall make

page 166. On Shabbat HaHodesh read the Maftir and Haftara on page 174. The Haftarah is Isaiah 43:21 - 44:23 on page 139. For Shabbat Zachor the mastir and Hastara are on

٥٠ ١١٠١ ١٠ ١١٠ ١٤ منهِل جُهراد: ١٠ بوذيح ١١ مَا منهِد خُورود:

נאַגמּטֹא בּמֹבְבּטֹא טַבי, וֹלֵבָא במ״ם רגילה) עַל־הַמּוְבָּחַ בְּלִי עַרְבְּחָא בָּלְ לֵילְיָא עַּרְ צַנְּלְיָא על מוקְרָה (בספרי חימן מוקְרָה היא עַלְהָא דְיִמְחוֹקְדָא עַל ַ זָאַת תּוֹרָת הָעֹלְה הַוֹא הָעֹלְה לְמִימַר דָּא אוֹרְיָחָא דַּעַלְהָא בּגו אֶטַ אַנַוֹרְן וֹאָטַ בּּנָגוֹו לַאָמֶר פּפּוּד יָה אַנַרוֹן וָיָה בְּנוֹהִי

kept burning thereby. and the fire of the altar shall be altar all night unto the morning; goeth up on its firewood upon the burnt-offering: it is that which saying: This is the law of the Command Aaron and his sons,

And the Lord spoke unto Moses,

:Saring:

IΛ

Sz

77

- (22) וכחש בה. שכפר על המת מכל הלה השר יעשה החדם למעות ולהשבע על שקר לכפירת ממון:
- (ES) כי יחשא ואשם. כשיכיר בעלמו לשוב במשובה, ולדעת ולהתודות כי יחשא ואשם. כשיכיר בעלמו לשוב במשובה, ולדעת ולהתודות כי יחשא ו
- לאשר הוא לו. (למפוקי בנו ושלומו מ"כ) למי שהממון שלו: במומש ונשבע וסודה מוזר ומביא הומש על אומו מומש, וכן מומיף וסולך עד שיממעע סקרן שנשבע עליו פחוח משוה פרועה: (24) בראשו. סום סקרן רפש סממון: וחמשחיו. (צ"ק קח.) רצחס מורס ממשיות סרבס לקרן פחח, שפס כפר
- . אם עלה ירד, ואיזה אם עלה לא ירד, שכל מזרה לרבות הוא בא, לומר מזרה אחם לכל העולים, ואפילו פסולין, שאם עלו לא העולה וגור. סרי סענין סוס בא ללמד על סקמר חלבים ואיברים שיסא כשר כל סלילה (מגילה כא.), וללמד על ספסולין איום (2) צו אח אהרן. מין לו מלס לשון זכוז מיד ולדוכות מכ"ש ביותר לכיך סכתוב לוכז במקום שיש בו תתכון כים: זאח חורת

هُمُم يَامَانِكُمَ: אָט_הַמְּלְע מַּלְ_הַפּוּבְּהַ וֹמִּטְוּ אָת־תַּגְּשֶׁן אֲשֶׁר תּאַכָל תָאֵשׁ و قلي نَكِتُم هَم فَهُدي لَكَدُره بَوْدُوْرَا

مِرِيرِي جُرفِيَادُت هِكَ مِجَانَت فِبَانَا: « אַבונים וְהוּצִיא אָת־הַבֶּשֶׁן אָלְ־ לְבוּשִׁין אָבֶוֹרָנִין וִיָּפִּיק יָת

בַּמֶּלִמֶים: בְּמְלֵיִׁ וְנִילְמָּוֹר עָּלְיִי נִילְבָּי וְיִלְבָּי וְנִילְהָא וְנִפְּיִלְ עָּלְבָּי וְנִלְהָּ ttäl ttäl י טַבְּבֶּּע וּבָאָּע הַבְּיָגְע עַבְּעֵּן הַאָּגִע הַשְּׁלִּא בִּיִּה לָא טַמְפָּג וֹנִבְעָּע ئْلَكِم مَرِ ـ نَفَاظُنَ نَفِظَه ـ حَرِ رَجِ لَعُنَمُنَهُ مَرَ مَلَخُنَهُ نَتَ،

לא עלבעי (a) ° אָה טַבְּוֹר הוּקָר עַלְר עַלְר הַלְרַמִּוְבָּח אִישְׁרָא מָדִירָא הְּבוּ יְקְּדָּא עַלִי יִקְּדָא עַלִי יִ

בְּנֵי־צַּהַרֹן לְפְּנֵי יְהַנְּה צֶל־פְּנֵי וְלְאָט שִּוְרָט תַּמִּלְנְוֹט תַלֵּרֶ אָטָה וְדָא

מַל מַדְבָּחָא וִישְׁוַינִיה בַּסְטַר וְלְבָּשׁ תַבּהֵוֹ מְדִּוֹ בָּד וּמֶכָנָסֵי־ וִילְבַּשׁ כְּהָנָא לְבוּשִׁין דְּבוּץ

inta datia danida لغهم غد خلابد لخكم خلابه الهجب ثد خدمين انخهم

עַרְבֵּי נְכְסָת קּיִדְשָׁיָא: וֹמְבַוֹּ מְבֶּינִי מְבַי פַּנִילָּא אָמִּגוּ פֹּאַפָּר פַּאָפָּר

מֹבְבְּהָא לָא הִשְּׁפֵּי:

גן לקנים מרבּהָא: ביקרבון יהה בני עהרן קרם 上はは立立な

> shall put them beside the altar. burnt-offering on the altar, and he fire hath consumed the shall take up the ashes whereto the shall he put upon his flesh; and he garment, and his linen breeches And the priest shall put on his linen

camp unto a clean place. carry forth the ashes without the and put on other garments, and And he shall put off his garments,

peace-offerings. smoke thereon the fat of the order upon it, and shall make shall lay the burnt-offering in wood on it every morning; and he go out; and the priest shall kindle kept burning thereby, it shall not And the fire upon the altar shall be

altar continually; it shall not go out. Fire shall be kept burning upon the

front of the altar. shall offer it before the Lord, in meal-offering: the sons of Aaron And this is the law of the

הענין במ"כ (פרשמא א, מ) וזבמים פ"ג ופ"ד): ירדו: הוא העולה. למעט את הרובע ואת הנרבע, וכיולא בהן, שלא היה פסולן בקדש שנפסלו קודם שבאו לעורה (כל

- שעדיין לא נמאכלו, מחוירן על המובה לאחר שחחה גחלים אילך ואילך ונעל מן הפנימיום שנאמר את העולה על המובה (יומא אשר האבל האש את העולה. ועשלמס דשן, מלומו דשן יריס מרומס: - ושמו אצל המובח. (על סמונמ. מלל לבריס ג:): - והרים את הדשן. - סיס מומס מלא סמממס מן סמאוכלום ספנימיום ונומנן במוכחו של כבש (ממיד כה:): - הדשן (3) מדו בד. סים סכמונת, ומס מ"ל מדו, שמסם כמדמו (מ"כ פרק ב, ם): על בשרו. שלם יסם דבר מולן בנמים (ערכין
- בסן קדרס לרבו אל ימווג בסן כום לרבו, לכך ולבש בגדיס אחריס, פחומין מסן (יומא בג:): והוציא את הדשן. שַּבָּוּר (+) ופשט אח בגדיו. אין זו מובס אלא דרך ארן, שלא ילכלך בהולאת הדשן בגדים שהוא משמש בהן המיד, בגדים שבשל
- עולס ראשונס) − חד⊏י השלמים. אס יביאו שם שלמים. ורבומינו (שם נע.) למדו מכאן עליס, על עולת סבוקר סשלס כל עולם ממיד סים מקדים (פסמים נה:). (בר"י ומנין שלה יהה דבר קודם על המערכה לחמיד של שחר, חלמוד לומר העולה ממיד מוקד על המוצה, כולן נדרשו במם' יומל (מה.) שנהלקו רצומינו במנין המערכום שהיו שם: 💎 וערך עליה העולה. (פ) והאש על המובח חוקד בו בילפ כלו יקידות סרפס, על מוקדם, ולע סמופת מוקד בו, וסלע על סמופת מוקד בו, לע צַּפַפּיַם כשׁסוֹם בְצָּס וֹמִין מקוס למערכה, מולימו משׁס (ממיד כח:), ומין וה חובה בכל יום, מבל החרומה חובה בכל יום:
- (6) אש חמיד. אם שנאמר בה המיד היא שמדליקין בה אה הנרוח שנאמר בה לָהַעֲלֹם גֵר הָּמִיד (שמוח כו, כ), אף היא מעל סקרבנום כולס, מכאן שלא יסא דבר מאוחר לחמיד של בין סערביס:
- (ד) וואח חורח המנחה. מורס אחת לכולן לסמעינן שמן ולבונס סאמורין בענין. שיכול אין לי מעונות שמן ולבונס אלא סמובם סמילון מוקד (יומל מס:): לא חבבה. סמכבס אם על סמובם עובר בשני לאין:

אַוְכָּרָתָה לַיהוָה: וְהַקְּמָיר הַמִּוְבָּח בֵּיח נִיחָׁם מַּל_הַמִּנְחָה הַמִּלְטַבְׁעַ נִאָּמָלְנְיֵב נֹאָעַ כַּלְ_ בַּמְנָטַבְאַ נִמְמָּמְטַב נִיָּט כַּלְ ್ಷದ್ದ್ರ ರಥೀ ಕ್ರಾಭರ್ಚ ರತ್ನು ಭಾರ್ಥ ಕ್ರಾಭರ್ಚ ರತ್ನು ನಿರ್ಥ

בַּעַבָּר אָטַל־מוֹמֶר יאַכְלוּהָ: יבְּנְיוֹ מַבְּּוֹע שֹׁאָכִץ בְּמָלַוִם לַּוְאָ ן הַנּוֹמָבֶר מִמֶּנְה יאַכְלִי אַהַרְן

בּשַמּאַנוּ וֹכִאַמָּם: אקה מאשָי קֹדָשׁ קַדָשִׁים הָוא לַאַ עַאָפּׁעַ עַמָּאַ עַלְצֶׁם לָעָשׁי לָאַ עַּטִאָּפָּוּ, עַמָּיִלְאַ

ĖÜロ " הַק־עּוּלְם לְדְרָהֵיבֶּם מֵאִשֵּׁי יִיכְלִנַּה קָנָם עָּלִם לְּדָרַיִּכִּוֹן خَدِاثِد خَثَرٌ، هَتَدِا لِهُدُرُؤُك خَمْ لِحَدِثِهِ خَثَرً، هَتَدِا

וּיִרְבָּר יְחְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: יִמִלֵּיל יִיְ עִּם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

ימֹוֹגֹינוֹע בֿהֹגַבי מְנְחָה מְמָיִר עַחַצִיתָה בַּבַקֶּר מְדִירָא פַּלְוּוּתַה אָלוֹר עַשִּׁירָת ĽΧĞĽ יקרַיבוּ לַיהוָה בְּיוֹם הִמְּשָׁה זַב אַבְבּן אַבְּן וּבְנְיוּ אַמֶּבְ בֵּן מִּנְבָּנָא בַּאַבַוּן וִדְבָּנִיִּהִי

> למובלים לאיטפללא לוהוא לְבוִנֹטֹא בַּמֹל מִנֹטַטֹא וֹנַפֿוּל

> «خردقك: לבוח לבנו מחלו ומוֹא יבנוהי פּטיר הָהָאָבִיל בַאָּתַר יוְבִיאָשׁאַב מִנַּע וּיכְלוּן אַנַדרוֹ

יהבית יָחַה מִקּוּרְבָּנִי לְּדֶשׁ קוּדְשִׁין הִיא בְּחַמְּהָא

מפונבלוא בין כל דיקוב

יפַּלְעוּתַה בָרַמִּאָא: מָבֶע בּעַבְע סִאָּגן סִילְטַא מִוֹּטִטַא בירבון וָמִיה חַד מִן עַּסְרָא בולבון לבם ול בומא

> sweet savour unto the Lord. thereof smoke upon the altar for a and shall make the memorial-part which is upon the meal-offering, thereof, and all the frankincense meal-offering, and of the oil handful, of the fine flour of the And he shall take up therefrom his

meeting they shall eat it. place; in the court of the tent of eaten without leaven in a holy Aaron and his sons eat; it shall be And that which is left thereof shall

guilt-offering. holy, as the sin-offering, and as the offerings made by fire; it is most have given it as their portion of My It shall not be baked with leaven. I

them shall be holy. made by fire; whatsoever toucheth Grom the offerings of the Lord ever throughout your generations, Aaron may eat of it, as a due for Every male among the children of

π

ΟĪ

:gaiyses And the Lord spoke unto Moses,

the evening. in the morning, and half thereof in meal-offering perpetually, half of it ephah of fine flour for a anointed: the tenth part of an the Lord in the day when he is his sons, which they shall offer unto The offering of Aaron and of

देवाचा वटावः מערבים: - לפבי ה". סיא מערב, שסיא לכד אסל מועד: - אל פבי המזבה. סיא סדרים שסיא פניי של מובת, שסרבש נמון מנחם ישראל שסיא נקמצם, מנחם כסנים שסיא כליל מנין, חלמוד לומר חורם: - הקרב אוחה. - סיא הגשה בקרן דרומים

- שם) ולפי שלה פירש כן הלה בהתת מן המנחות בויקרה (לעיל ב, ב), הולרך לשנות פרשה זו לכלול כל המנחות כמשפען. (מ"כ פרשמא ב, ס): ואח כל הלבונה אשר על המנחה והקטיר. שמלקע את לבונתה לאחר קמילה ומקעירו, (מ"כ מו.): מסלח המנחה ומשמנה. מכלן שקומן ממקוס שנמרבס שמנס (פומס יד:): המנחה. שלל מסל מעורבת בלמרת (8) (והרים ממנו. מסמחובר, שיסל עשרון שלס בנת לחת בשעת קמילס. בר"י) בקמצו. שלל יעשה מדה לקומן (יומל
- (9) במקום קדש. וליוסו, נמלר אסל מועד:
- בממחת, לפיכך קמלה שלה לשמה פסולה, מנחת נדבה הרי היה כחשם, לפיכך קמלה שלה לשמה כשרה (מ"כ פרק ג, ד): (10) לא האפה חמץ הלקם. אף סָשִׁירַיִס אֹמַרִיס נֹמתן (מנמות נס.): בחמאה וכאשם. מנתת מועל סרי סיל
- שס ו): יקדש. להיות כמוה, שמה פקולה יפקלו, ומה כשרה ימכלו כתומר המנתה (שה וצתיה לו:): אלא לרבות בעלי מומין למחלוקת (ובחים קב.): בל אשר יגע וגרי. קדשים קלים או חולין שיגעו בה ויבלעו ממנה (מ"כ (II) כל זכר. מפילו צעל מוס. למס נממר, מס למכילה, סרי כצר ממור למס מלקיו מקדשי סקדשים וגוי (ויקרה כה, כצ),

<u> ۲۰۲۲</u>: מַּל_מִוֹדָּע تقتا

בְרַעַּלְאָ מֵּלְהַ הָּנְּיִּ בְּרַתְּלֵיתְ בְּאִנְּמֵלְאִ מֵלְרֵיב לְאִנְּמַבְּלְאִ שְּׁהְשֵׁע מַלְ מַסְבִּיקָא בָּמָשָּׁב שִׁנַהָּב עַנַהַּבּיד

shall offer it, it is a due for ever; it be in his stead from among his sons And the anointed priest that shall sweet savour unto the Lord.

حُكْرِي يُخَامُكِ: יעַשָּׁה אַתְּה חָק־עּוֹלֶם לַיהוָה מִבְּנִיהִי יַעְבָּיִר יָתַה קַנֶּם עָלִם زْلَحَوْتِا لَاقْهُرْلَ فَكُنَّا فَخُزُرُ لَاكْتُرُهُ لَانْتَلَاهُ فَالِمَائِلَةِ فَالْمِينَاءُ فَا

לָאִ עֹאֶׁכֶּלְ: (פּ) לא ששאליל: סי וֹלַלְ מִּנְטַׁטַ כְּיֵנוֹ כַּלָּילְ שַּׁנֵינֵע וֹלַלְ מִנְטַטַא בּלְנַדְּא נְמִיר מְּנֵינְ

ע ניְדַבֶּר יְהְנָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

לבה לבהם ביוא: क्षेत्रेय प्रविश्वर्थ देव्हा रेप्ट्रेंप בִּמִלְוֹם אֲשֶׁר ְ הִשְּׁהֵם הַעֹּלֶר בְּאַהָרָא דְּהִהְנָבֵיס עַּלְהָא אַ לאמר זָאָר הּוֹרָה הָחַשָּׁאָר לְמִימַר דָּא אִיָרְיָּהָאַ דְּחַשְּׂהָאַ אָל צַּהַרְן וֹאָל בַּנְיֵנו מַלֵּיל עָם צַּהַרוֹ וְעָם בְּנִיהִי

eaten, in the court of the tent of shall eat it; in a holy place shall it be The priest that offereth it for sin

sin-offering be killed before the

burnt-offering is killed shall the sin-offering: in the place where the

Speak unto Aaron and to his sons,

And the Lord spoke unto Moses,

saying: This is the law of the

smoke; it shall not be eaten.

priest shall be wholly made to

And every meal-offering of the

shall be wholly made to smoke

thou offer the meal-offering for a bring it in; in broken pieces shalt

oil; when it is soaked, thou shalt

Atiw sham soll lans ti slbbitg a nO

LORD; it is most holy.

:gaiyse

unto the Lord.

אָבֶל מוֹעֶר: בֹּמֹלַוִם לַבְתָּ שֹׁאַבְיֹלְ בַּעַוֹּגֹּע בּאָטַר צַבִּיתָ שִׁטֹאָכִילְ בַּבָּנַע بتخيرا بربابويه لابهد الاجزيبا جيبه بابدود جهيمه الجزية

מַמְכֹּן וֹמִנָא:

meeting.

خلاه: אַשֶּׁרְ יָזְיִר עְּלֶייִהְ הְּכְבָּס בְּמְקִים עֲלֵה הְחַוּר בַאֲחַר קַדִּישׁ: رَجُهُد بين مبتها عِذِ بَهُ مِن الْجُود اللَّهِ مِهُ مِن اللَّهُ مِن اللَّهُ اللَّ בְּלְ אָמֶּר וֹנָת בֹּבְמְּנִינִי וֹלֵנִיהְ כִּלְ בִּוֹלֵנִד בֹּבֹמְנִינִי וֹלְלַנָהָ

sprinkled in a holy place. shalt wash that whereon it was thereof upon any garment, thou there is sprinkled of the blood thereof shall be holy; and when Whatsoever shall touch the flesh

- (13) זה קרבן אהרן ובניו. אף ססדיומות מקריבין עשירית סאיפס ביוס שסן מתחנכין לענודס, אבל כסן גדול בכל יוס,
- (+1) מרבכת. מלומס צרומחין כל לרכס (מ"כ פרק ד, ס): הפיני. אפויס אפיוח סרצס, צאחר חלימחס אופס צחנור, שנאמר מנחס סמיד וגוי, וסכסן סמשיח מסמיו מבניו וגוי חק חקח עולס וגוי (מנחוח נא:):
- וכן כל מנחת כהן של נדבה כליל חהיה: (ai) המשיח החחיו מבניו. סמשים מבניו מסמיו: כליל חקטר. אין נקמלם לסיום שיריס נאכלין, אלא כולס כליל, ומוזר ומעגנס במסבם (מנמום נ:): מנהה פחים. מלמד שעעונס פמימס:
- (16) בליל. כולה שוה לגצוה:
- שסרי נאמר למעס כל זכר בכסנים יאכל אומס: שמא בשעת וכיקת דמים שאינו חולק בבשר (ובחים למ.), ואי אפשר לומר שאותר שה כסנים באכילתה תוץ מן הזורק דמה, (פו) המחשא אוחה. העובד עבודומיה, שהיה נעשים העולת על ידו: המחשא אוחה יאכלנה. הרלוי לעבודה, ילם
- יום עלים) מכבם בתוך סעורה (מ"כ פרק ו, ו): אשר יוח. יהא נוה כמו וְלֹה יִשֶּה לָהֶבֶן תִּנְלָם (אֿיוּב עו, כע), יהא נעוי: כשרם מאכל כמומר שבה (שם לו:): - ואשר יוה מדמה על הבגד. ואם הווה מדמה על הבגד אומו מקוס דם (הבגד אשר (OS) כל אשר יגע בבשרה. כל דבר אוכל אשר יגע ויבלע ממנה: יקדש. להיום כמוה, אם פפולה מפפל, ואם היא

ימַרָק וְשְׁפַּף בַּמֶּיִם: نهٰڌ لـ نغם_خذذ نيهن خهٰذب نحُذِ لِثَلُم لِمُهُد

خِلُم كَالُمُونِ لَانِي: בֹּלְ וֹלֵנ בַּפְּנֵוֹנִם יִאְכַּלְ אָנוֹע פֹּלְ בַּכִּנְגֹא בֹּלְנִוֹגֹא הֹכוּלְ זְנִעַּי

رِي تِهُدُر حُيُّم نِهُدُك: (ء) אַל־אָהֶל מוֹעָד לְכַפָּר בַּקְּדָשׁ ב וְכְלְ־חַשְׂאָת אֲשֶׁר יוּבָא מִדְּמָה

בולה ביוא: יוע וואָת הוֹרָת

יוְרָל עַל־הַמִּוְבָּהַ סְבֶּיב: בְּמְּלִוֹם אֲשֶׁר יִשְׁחֲםוּ אֶת־הָעַלְּה בְּאַתְּרָא דְּיִּבְּסוּן יָת עַלְתָא יִשְׁחֲטִוּ שָּׁת־הָאְשֶׁם וְאֶת־דְּמָוּ יִּכְּסוּן יָת אֲשְׁמָא וְיָת דְּמִיהּ יִיִּשְׁיִם יִיִּשְׁיִם יִיִּ

%प_<u>ग</u>्रद्धे दि: בַּאָלְיָּע וֹאָט עַנוֹלֶכ עַמְכַפָּע זְיִאָלְיָטִא וֹנִי מַּוֹבָא בַּטָפָּי נִי ֵּ וְאֵׁע בְּלְ חַלְבּׁוְ וֹלֵבוֹרֵ מִמְּנִוּ אֲע וֹנִים בָּלְ טַּרְבָּיה יְקְבֵיב מִנֵּיה

עַבְּלְיָע יְסִירֶנְּת: אַמֶּב הַּבְיִינִוּ אַמֶּב הַּבְ-עַבִּסְבְיִם בּהַבִּיִעוּן בַּהַבְ יַּסְסִיּא וֹיִנִי וֹאָע הִשֹּׁי. עַבְּלְיֶע וֹאָע עַעַבְלֶךְ וֹנִע שַּׁבְשִׁוּ כִּוּלְנוֹ וֹנִע שַּׁבַבָּא

אַשֶּׁר לַיהְוָה אַשֶּׁם הָוּא: ، וְהִקְּשָׁיר אُתֶם הַכֹּהֵן הַמִּוְבְּחָה וָיַפֵּיק יָחָהוֹן בְּהָנָא לְעַרְבָּחָא

> טטפֿאַל ווטמביל וואַטַמּוּר ימו בחַסו ביהקפַשל ביה

לבה לובהול ביא:

לַלוּגְאָא לָא טִטְאָכוּג לַנוּגָא וכל בשולא בושהל מבשני

הַאָּשָׁׁם לָּגַשׁ וְדָא אִיְרִיְּמָא רַאֲשָׁמָא לִגָשׁ קוּדְשִׁין הוּאַ:

QTÍT: יוְרוֹק עַל מַדְבְּחָא סְחוֹר

כוְלִוֹטֹא וֹמֹבׁונוֹש:

לוּוֹבְּלֹא טוֹבִם וֹנְ אַהָּמֹא עוּא:

scoured, and rinsed in water. sodden in a brazen vessel, it shall be sodden shall be broken; and if it be But the earthen vessel wherein it is

eat thereof; it is most holy. Every male among the priests may

shall be burnt with fire. in the holy place, shall be eaten; it tent of meeting to make atonement of the blood is brought into the And no sin-offering, whereof any

guilt-offering: it is most holy. And this is the law of the

IΙΛ

٤٢

altar round about. thereof shall be dashed against the guilt-offering: and the blood burnt-offering shall they kill the In the place where they kill the

covereth the inwards, thereof: the fat tail, and the fat that And he shall offer of it all the fat

kidneys. which he shall take away by the loins, and the lobe above the liver, that is on them, which is by the and the two kidneys, and the fat

LORD; it is a guilt-offering. offering made by fire unto the smoke upon the altar for an And the priest shall make them

אשקירי"ר בלע"ו: ומרק ושמף. לפלומ את בליעתו, אבל כלי חרם למדך הכתוב כאן שאינו יולא מידי דפיו לעולם (פסחים (IS) ישבר. לפי שהצליעה שנצלעת צו נעשה נותר והוא הדין לכל הקדשים: ומרק. לשון פַּמֶרוּקִי הַנְּשִׁים (אֹםתר ב, יצ)

שלינו רלוי למפוי: (22) כל זכר בכהנים יאכל אותה. סא למדת שֶׁסְמְמַמֵּא אותם סאמור למעלה לא להוציא שאר הכהנים, אלא להוציא את

(33) וכל חשאת וגוי. שאם הכנים מרס ממאת החילונה לפנים פתולה (זבחים פב.): וכל. לרצות שאר קדשים:

(1) קדש קדשים הוא. סול קרנ ולין ממורמו קרנס (ממורס יו: מ"כ פרשמל ד, נ):

(2) ישחשו. ריבה לנו שחימות הרבה, לפי שמלינו השם בלבור נהתר ישחשו, רבים, ומלהו בעולה להביה עולת לבור ללפון:

ויקרא: אח האליה. לפי שאשס אינו בא אלא איל או כבש, ואיל וכבש נמרבו באליק: (3) ואח בל חלבו וגוי. עד כאן לא נמפרשו אמורין באשם לכך סולרך לפרשם כאן, אבל מעאת כבר נמפרשו בה בפרשת

(פ) אשם הוא. עד שינתק שמו ממנו, לימד על אשס שמתו בעליו או שנתכפרו בעליו אף על פי שעומד לסיות דמיו עולס לקין

בוא: בְּמְלֵּוִם לַבוְתָּ וֹאִּכְיֹלְ לַבְּתָה בַּאָּתָר לַבִּיִהְ וֹיִאָּכִילִ לַבְּתָ בַכְבַנִים

بهِرُكُرُود حُرِ لُدودُلُه لَأَحُلُونَهُ تَبْخُرُونِكُ

פְּחַשְּׁאֵתְ בְּאֲשֶׁם חּוֹרֶה אַחָה פִּחַשְּׁהָא בּן אֲשֶׁמָא אוֹרִיִּהָא

المركبات المارة לְמֵח תַכְּמֵן אֲשֶׁר יְכַפֶּר־בָּוֹ לְוֹ חֲדָאׁ לְחֵוֹן בְּחֲנָא דִּיכִפּר בִּיה

خږنائت: עּוֹר הַעַּלְּהֹ אֲשֶׁר הִקְּרִיב לַכֹּהֵן מִשְּׁרְ עִּעָּרִ יִּהְיָהִא דִּיקְרִיב לְבְּהָנָאּ דִּילִיה יָהֵי: ַ וְנְיַכְּנְיִן עַמַּלֵּעִר אָעַ הָּלָע אָנְהַ וֹבִּעַוֹּא צַמִּלַנִיב זָּע הַּלָע וּבַּע

: ۲۲ ال

: با الله מַחַבַּת לַפֹּהֵן הַמַּקְרִיב אַהָה לִוֹ שַּסְרֵיהִאָּ לְכְהַנָּא דִּמְקְרֵיב لْخُرِ لِمُمْتِ حَمْلُ لِيَامُنِ لَمْحٍ لِخِرِ لِيَنْمُحَرِي خِدْلُنِهِ لَمْحِ لْخُدِ مَٰذَٰئِكِ كَيْمُكِ سَيْمُعُكِ فَسَقِيكِ لَحُدٍ مَٰذَٰئِكُمْ لِمَنْكُمُ فَنَقِيكُمْ

بْلِين بَدِرْنِي بِهُلَادٍ:

אָישׁ כְּאָחָיו: (פּ) ַנְחֲרֵבְּתִּ לְּכְלִּבְנֵיֵּ אַתֲרֶוֹ מִּהְיָה וּדְלֵא פִּילָא לְכָל בְּנֵי אַתַּרֹוֹ אישׁ כּאַחיו: (פ) מְּהֵי ּנְבֶּר בַּאֲחוּהִי: لَحُمْ لِمُثَلِّكِ لِمُ

خرير حَشِير احْم منشنه لافرم خمية

نظد، ح بىبى: אַנְיִם װְלָאָת תּוֹרָת זֶבַת תַשְּׁלְמָיִם אֲשֶׁר וְדָא אִיִרִיִּתְאַ דְּנִכְּסָת קּיִּדִּשִׁיָּאּ היקריר ליהוֹה. דִּיקְרִיב קֵּדָם יָיָ:

تَاكِّرُنُ מَعَنَا جَرِيرُنَا جَشِقًا يُرَيِّدُ فَمَنَا يُوْجَرُا خَمِيْنَا יי וְיַלְבָרוּ מָּלְ־זֶבָּה هزالالالكالي

ēääl:

וֹסְׁלֵט מִּבְׁבְּבֹט עֹלְט בֹּלְנִלְט בֹּמִהֵּט וֹסְלֵט בֹבֹיבֹא נִּבִיבָּוֹ עַמּוּבְע וּיקְבִיב עַל נְבְּטַת מּוֹדְתָא וּלֵבוּרֶבֶּוּנְ אָם מַּלְ שִוְגִּעָא יָלַבְּנִינִי

> holy place; it is most holy. eat thereof; it shall be eaten in a Every male among the priests may

atonement therewith, he shall have them; the priest that maketh guilt-offering; there is one law for As is the sin-offering, so is the

hath offered. of the burnt-offering which he priest shall have to himself the skin man's burnt-offering, even the And the priest that offereth any

offereth it. the griddle, shall be the priest's that dressed in the stewing-pan, and on baked in the oven, and all that is And every meal-offering that is

Aaron have, one as well as another. with oil, or dry, shall all the sons of And every meal-offering, mingled

offer unto the LORD. of peace-offerings, which one may And this is the law of the sacrifice

soaked. mingled with oil, of fine flour wafers spread with oil, and cakes mingled with oil, and unleavened of thanksgiving unleavened cakes then he shall offer with the sacrifice If he offer it for a thanksgiving,

ט: ומ"ם ברם"י): הכסוב בחשאת, לפי שאשה לא נאמר בו אשה הוא, אלא לאחר הקשרת אמורין, והוא עלמו שלא הוקשרו אמוריו כשר (ובחים - סמובת, אם שממו שמם אינו כשר לעולה קודם שנמק לרעיה. ואינו בא ללמד על האשם שיהא פסול שלא לשמו, כמו שדרשו, הוא

(6) קדש קדשים הוא. נמורמ כסניס סול נדרם (פרשמל ס, י):

- ાવાલ: (ק) חורה אחת להם. בדבר וס: הכהן אשר יכפר בו. סלפוי לכפלס מולק בו, פרע לעבול יוס וממוער כפוריס
- dr:): (8) עור העולה אשר הקריב לבהן לו יהיה. פרע לעצול יוס וממופר כפוריס ולונן שלינן מולקיס צעורות (וצמיס
- סא כילד לבים אב של אומו יום שמקריבין אומה (מ"כ פרק י, ג): (9) לבהן המקריב אחה וגרי. יכול לו לבדו, מלמוד לומר לכל בני אסרן מסיס, יכול לכולן, מלמוד לומר לכקן סמקריב,
- (10) בלולה בשמן. זו מנסמ נדנס: וחרבה. זו מנסמ סועל, ומנסמ קנלומ, שלין נקן שמן:

לבלו הג<u>וב</u>ט שובט הגלמון: הַּבְעַבְעַ בְּנְטִם שַׂמֶּל נַלְנִיב הַּבְ צַּנִיגֵּן צַּלְטִים

יובע לודשוהי: וֹשְׁבוּיב קוּרְבְּנִיה עַל נִכְסָת

אָת־דָּם תַשְּׁלְמֶים לָוּ יִהְיֶה: . ۾ *د*بين رخيا بنير ^{٢٠} ابرې ارد د د ښوه ښاد ر د چر ځا چا

طبل<u>تان</u> ۲۰۲۲ باتان در ۲۰۲۲ باتان ۱ לְבְּנִוֹּא בְּיִוֹרוֹק יָת דַם וִכְּסַת לינבלא אַפֿרַהַוּטַא צובס וֹזֹ ויקביב מניה $\Pi \Gamma$

تا الْخِدُد: לבלו יאכץ לאַ־ינִים מפוני בּיוֹם מוּבַבָּנִיה יהאַכִיל לָא יִּבְשָׁר זֶבַח הִּיְרָה שִׁלְּמָּיו בְּיִוֹם

יַּאָנַע מִנִיה עַר עַפְּרָא: וּבְשָׁר נְכְסָת תּוֹדָת קוּדְשׁוֹה

بظفَٰلَالِهِ لَكَةِبِكُد ظفُور يَغُرُّد: לוָם עַלְבוּלוָ אָנַ וַלְטוֹן וֹאָכֹץ וְאָם_זָבו אָן נְדְבְרֻ זָבִּע לַרְבָּנִוּ زن٪خ،۲: <u> ئىڭ ئالىلىنى</u> いしいむじぶし נת נכסמיה ומצביל וביומא נאם לבבא או לבבקא נכסת

تَمْذِيمُ، حُكُم نَمْتُكِ: ^{עז} וְעַנּוּטָׁר מִבְּשָּׁר תַּזְּבָּח בַּיּוֹם וּדִּיִשְׁיִּיִּ

: الألكاء はこれ はくいびダビ בונ<u>ר</u>א ťĊĊŮX

ರಥೀ ಸೆಗ್ಗೆ ಚಿತ್ರಿಸ: خير نبزي بنيوق بالأجراء הַמַּקְרֵיב אֹהוֹ לָאׁ יִחְשָׁב לִוֹ א אָלְמֶּגו בֿגוֹם עַאָּלִגאָ, לַאִ יֹבֹּגֹעַ וֹאָם עֹאַכָּל יָאֹכֶל מִבְּשָּׁתַ יָּנְבַע

מבשר וכסת קודשוהו ביומא ÄĽÄĊĊĸ

מניה חוביה יקביל: ליה מְרַחַל יָהֵי נְאָּנָשׁ דְּיִיכוֹל במלבור וטוע לא וטטמור שׁלִישָאַר לָא וֹבִי לַבַּהֹּנֹאַ

> thanksgiving. sacrifice of his peace-offerings for shall present his offering with the With cakes of leavened bread he

peace-offerings against the altar. dasheth the blood of the LORD; it shall be the priest's that each offering for a gift unto the And of it he shall present one out of

until the morning. offering; he shall not leave any of it shall be eaten on the day of his peace-offerings for thanksgiving And the flesh of the sacrifice of his

that which remaineth of it may be his sacrifice; and on the morrow be eaten on the day that he offereth a vow, or a freewill-offering, it shall But if the sacrifice of his offering be

91

Sī

Þτ

13

day shall be burnt with fire. flesh of the sacrifice on the third But that which remaineth of the

his iniquity. the soul that eateth of it shall bear it shall be an abhorred thing, and imputed unto him that offereth it; not be accepted, neither shall it be all eaten on the third day, it shall sacrifice of his peace-offerings be at And if any of the flesh of the

ברוממין כל גרכו: מין ומין י' מלום, כך מפורש במנמום (דף עו.), ושעורך ס' פלין ירושלמיום שקן ו'מדבריים כ'עשרון: מרבבת. לחס מלוע באן: והקריב על זבח התודה. ד'מיני לחס, חלום, וכקיקין, ורבוכה, ג'מיני מלה, וכמיב על חלח לחס חמץ וגוי, וכל . אם על אחח מאלה נדר שלמים הללו, שלמי חודה הן, ומעונוח לחם האמור בענין, ואיגן נאכלין אלא ליום ולילה, כמו שמפורש ומולם שנמרפל, שסס לריכין לסודות שכמוב בקן יוֹדוּ לַם' מַמְדּוֹ וְנְפְּלְפֹּוֹמָיו לְבְּגֵי מְדָס. וְיִוְבְּמוּ וִבְּמֵי מוֹדֶס (מסליס קו, כל־כב), (12) אם על חודה יקריבוו. אם על דבר סודאס על נק שנעשס לו, כגון יורדי סיס, וסולכי מדברות, ומבושי בית סאפוריס,

(13) יקריב קרבנו על זבח. מגיר שלין הלחם קדוש קדושם הגוף (שם עמ:) ליפסל ביולא ועבול יום, ומללאם לחולין

ובשכה לבעלים מוץ ממוה ושוק שבה, כמו שמפוכש למטה מנופת מוה ושוק בשלמים (פסוק לד), והמודה קכויה שלמים (ובמים (14) אחד מכל קרבן. למס אחד מכל מין ומין ימול למרומס לכסן סעובד עבודמו וסשאר נאכל לבעליס (מנחות עו:), בפריון עד שישחע הובח:

כל סלילס, אם כן למס אמרו עד חלוח, כדי לסרחיק אדם מן סעבירה (ברכוח ב.): (ובמיס לו. מ"כ פרק יב, א): ביום קרבנו יאבל. וכומן בערס ומן לממס: לא יניח ממנו עד בוקר. אבל אוכל סוא (15) ובשר זבח חודח שלמיו. יש כאן כצויין סרצה, לכצום חמאחואשם, ואיל וויכ, וחגיגם י"ד, שיסיו נאכלין ליוס ולילס

בְּנֵי לְבְּׁמִוּ וְשְׁהְּטִ וֹמְּנְטִ (בְּרִטְּשִׁיִּמְ לִוּ, כִּדְ) מֵּמִ וְלְנָשׁ וְלְבָּשׁ מְרְמֶשׁ (דְנִיחֹל מִ, יג): ובשחרת והגותר שמגו. בלסעון, יסלל. (ס"ס וסנופר ממנו יסלל) וי"ו זו יפירס סיס, ויש כמוס סרבס במקרס, כגון וָשַׁבֶּס (16) ואם גדר או גדבה. עלה הביהה על הודהה על הניהה על ימ, הינה מעונה לחם ונהכלה לבי ימים, כמו שמפורש בענין:

בַּלְ מַּנִוֹר יאָכַל בָּשָּׂר: رِّهِ الْهُجَرِ خَعْمِ نَهَٰتِكَ لَٰبِخَهُد וֹעַבּׁמֵּב אַמָּב וֹנֹת בַּכַּק מָטֶאָ

בובבי לקודשא ייכול בשר ובשר קודשא כל מֹסְאַב לָא וֹטִאָּכִוּלְ בֹּוּוֹבַא ילְהָּר קוּדְשָׁא דְּיִקְנַר בָּכָל

may eat thereof. the flesh, every one that is clean shall be burnt with fire. And as for unclean thing shall not be eaten; it And the flesh that toucheth any

בותקיים: מֹלֵגו וֹנֹכֹוֹשָׁי עַדָּפָּמָ עַעָרָי تَשְּׁלְמִים אֲשֶׁר לַיהוָֹה וְמְמָאָהִי וְהַנְּפִשׁ אֲשֶׁרְ־תּאָבָלְ בְשָּׁרְ מִנֻּבְח

מֿבובי וֹמִשֹׁנֹגָ אֹנֹמֹא בַרוּא לובהוא בלבם וו וסאולטוצ נאלה בווכול בשרא מוכסת

shall be cut off from his people. his uncleanness upon him, that soul that pertain unto the LORD, having of the sacrifice of peace-offerings, But the soul that eateth of the flesh

בספרי ספרד ואשכנו) ַ הַהָּוֹא מִעַמֶּיהָ: (בּ) (אין פּרשה אַשֶּׁר לִיהוָה וִנְכְרְתָּה הַנָּפָשׁ لْعُرْدِ مُخْمَدِ يُرْجَبِ لِهُمْكُمُونِ لَهُ הְמִאָּנִי אַן בַּבְּלַ מְמֵבוּל הַמָּא מִסְאָבֹא אִוּ בִּבְלַ מְפֵּוּל מִסְאַב בְּטְקְאָלֵה אָנְים אָנוּו בִּבְּהַנְלֵּה בְּסִוּאֲבֶׁה אַנְשָׁא אַנְ בִּבְּעִירֶא בירח<u>וּג</u>ע בְּבְלַ עַ־טְמֵא

בְּקְרֶם וְיִ וְיִשְׁמֵיצֵי אֲנְשָׁאַ תַּרוּאַ לגכול מבשר וכסת קודשוא נאלה אבו ועבר לכג מסאר

shall be cut off from his people. pertain unto the LORD, that soul sacrifice of peace-offerings, which thing, and eat of the flesh of the beast, or any unclean detestable uncleanness of man, or an unclean unclean thing, whether it be the And when any one shall touch any

בב ניִדְבֶּר יְהְנְה אֶל־מֹעֶה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

:gaiyas And the LORD spoke unto Moses,

בְּלְ־חֵלֶב שִׁוּר וְבֶשֶׁב וֹמֵז לְאִ בִּלְ הְּרֵב חִוּר וֹאִמֵּר וֹמִז לְאִ يَقُد هُم خُرَدُ، نَشِدُهُم كِهِنْد مَجْرِم مَه خُدْ، نَشِدُهُم خُرْدَ،مَد

sheep, or goat. saying: Ye shall eat no fat, of ox, or Speak unto the children of Israel,

ל" נְנֵוֹלְב וֹבְלְּעְ וְנִנְּלְב מִנִיבְּשׁ וּטִּבב וֹבִּגלָא וּטִבב טַבּגבּא **ロ**※二人に:

ιχςζμι: <u>המושט לְבֹּלְ מִלְאבֹנִע וֹאַכִּלְ לְאִ יִשְׁמֹּדִיג לְבָּלְ מִּבִּינִא וּמִיבִּלְ</u>

other service; but ye shall in no wise torn of beasts, may be used for any itself, and the fat of that which is And the fat of that which dieth of

eat of it.

לא מעלה זאת במחשבה, ואס חשב פיגול יהיה: והנפש האכלה ממנו. אפילו במוך הזמן, עונה חשה: לומר המקריב אומו לא יחשב, בשעת הקרבה הוא נפסל, ואינו נפסל בשלישי (מ"ר פרשתא ת, א). וכן פירושו בשעת הקרבתו (18) ואם האבל יאבל וגוי. בממשב בשמיעה לאכלו בשלישי הכמוב מדבר יכול אם אכל ממנו בשלישי יפקל למפרע, מלמוד

ואחם ללמד על קרצן עולס ויורד שלא נאמר אלא על עומאם מקדש וקדשיו: יד, ג. מכום יד:). ג' כריפום המורום בהוכלי קדשים בטומהם הגוף, ודרשוה רבומינו בשבועות (ו.), ההם לכלל, וההם לפרט, וסבשר אשר יגע בכל עמא וגוי. ואוסרת עמא שאכל את סעסור אינה מפורשת במורה, אלא חכמים למדוה בגוירה שוה (מ"כ (02) ושמאחו עליו. במומאם הגוף הכמוב מדבר (ובחים מג:), אבל מהור שאכל את הממא, אינו ענוש כרת, אלא אוהרה, יגאו חוץ לקלעים אסורס, כמו שכחוב בחצר אסל מועד יאכלוס, צבשר זה אני אומר לך כל עסור יאכל בשר, אפילו בכל העיר): סבעליס, לכך נאמר כל מסור יאכל בשר: (והבשר כל שהור יאכל בשר. כלומר כל מס שאפרמי לך בממאת ואשם שאס שהור יאכל בשר. מס מלמוד לומר לפי שנאמר וְדַס וְּבָּמֵיךְ יָשְׁפַבְּיְרְסִבְּעָר מֹהַבָּל (דִּברִיס יב, כו), יכול לה יהכלו שלמים אלה (19) והבשר. של קדש שלמיס אשר יגע בכל ממא לא יאכל: והבשר. לרבות אבר שילא מקלמו, שהפנימי מומר: כר

האברהו. . אמרס מורס יבוא איפור נבילס וערפס וימול על איפור מלב, שאם אכלו יממייב אף על לאו של נבילה, ולא מאמר (44) יעשה לכל מלאכה. בא ולימד על החלב שאינו מעמא עומאה נבלוח (פסחים כג. ח"כ פרשחא י, ח): ואכל לא

خظر نيات: אַת הַחַזָּה לְהַנִיף אֹתָוֹ הְנוּפָה יִת חַדְיָא לְאָרָטָא יִתִּיה צַּרָטָא לפני יהוֹה: for a wave-offering before the bring, that the breast may be waved ₷ט_บับัद्र तद्_บับับุ เ๋ฉเลือน เ๋บ บับ๋ฉล กับ บับ๋ฉล กับ๋ฉล เ๋บแบ the fat with the breast shall he offerings of the LORD made by fire: וֹבַוֹנִ טַּבּׁנְאָנִנִי אָט אָהָהְ וְבַוְנִי וֹבְנִינִ הִעִּינוֹ זִע פּוּבְּבָּנֹא בּיִי His own hands shall bring the מּגְבַע שְּׁלְמֶינ: peace-offerings. ליהוֹה יְבָיא אָת־קַרְבְּנָנִ לִּיהְנָה בֵּרָם יִיִ מִנְּכְסַת קּיּרְשִׁיהִי: קקָדֶם יִיְ מִנְּכְסַת קּיּרְשׁיהִי: LORD out of his sacrifice of shall bring his offering unto the oz הַמַּלְהַיר אָר־זָבַר שְּׁלְמִיוֹ דִּמְקְבִיר יָת נִכְסָר קּיִדְשׁוֹהַי of peace-offerings unto the Lord saying: He that offereth his sacrifice يَتِدُ هُمِ خُرْرُ نَشِلَهُم كِهِضِ مُحْرِمُ مُن حَدْرُ نَشِلُهُم كِمُنْكِ Speak unto the children of Israel, :Sariyes ١٤٤ נִיְדַבֵּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר: And the Lord spoke unto Moses, בספרי תימן) ದ್ದಡ್ಡುಗ: (ಡ) (XY GEWT from his people. ווֹשְׁשׁוֹאֵ אַנְשִׁא בַּבוּא מִמֹמִּיבּ: רב <u>דְּהַם "וְנְכְרְתְ</u>נָה הַנָּפָשׁ ŪĽ(X blood, that soul shall be cut off Lτ פֿלן אָלָה בּיוּכוּלְ פֿלְ בַּם בּלְ_נְפֹּתְ אָּתִּרַ_עַאָכֹּלְ בַּלְ_ Whosoever it be that eateth any מنשְבתֵיבֶם לִשִּיר וְלַבְּהַמֶּה: beast, in any of your dwellings. מוְטַבְנוֹכוְן בַּמִנְפָא נְבַבְמִּינָא: blood, whether it be of fowl or of 97 ⁹² וֹבֹּלְ_בַּׁםְ לְאָ עאָבֹלְוָּ דַּבְלִּלְ וֹבֹלְ וַבְּלֹא לָא עֹיִבֹלְוּוֹ דִּבִּלְ And ye shall eat no manner of בות מונות: ליהוְה נְנְכְרְתָּה הַנָּפָשׁ הְאֹכֶלֶה אֵרָם יִי וִישְׁתִּיצִי אַנְשְׁא דְּיִיכוֹלֹ מעפיה: shall be cut off from his people. LORD, even the soul that eateth it יני אַשֶּׁר יַקְרֵיב מְמָּנְּה אַשֶּׁה בְּעִירָא הִיקְרֵיב מִנְּהְ קּוֹרְבְּנָאְ מוֹ אַשְּׁר יַקְרֵיב מִמָּנְה אַשְּׁה בְּעִירָא הִיקְרֵיב מִנְּהְ קּוֹרְבְּנָאִ offering made by fire unto the beast, of which men present an בּׁ, בִּלְ־אָבָלְ שְׁלֶּב מָּן עַבְּעַמְּטִ אָּבִי כִּלְ בִּיִכִּוּלְ עַּרְבָּא מֵּוֹ

نڂڴڐ؞ڔ؞ בَقِّالِجِمِة لِمَنْظِ يَصِأَتُه جُهِيَارًا جُوْلِحِمِهِ رَبَّة مَا يَعَالِمُ الْمَالِقِيَةِ الْمَا הַכְּבֵוֹ אֶתְרַהַבֵּלֶב וִיפִּיק כְּהַנְאִ

shall be Aaron's and his sons'. smoke upon the altar; but the breast And the priest shall make the fat

For whosoever eateth the fat of the

אין איפור חל על איפור (חולין לו.):

(25) לעוף ולבחמה. פרט לדס דגיס וחגביס: 🗈 בכל מושבוחיכם. לפי שסיא חובת הגוף ואינה חובת קרקע נוסגת

החזה יביאנו. ואם סחום למס מביא, לסניף אומו סוא מביאו, ולא שיסא סוא מן סאשים, לפי שנאמר את אשי ס' את סמלב על על הַמְּזוֹת וַיַּקְמֵר סְמֵּלְבִּיס סַמִּוְבַּמָה (שם ע, כ), למדנו שג' כהניס וקוקין לה, כך מפורש במנחות (דף שב:): אח החלב על ְּיַבְּיִמְּיִ לְּבְּיִנִיף וּגוּ' (וִיקְרִסְ יִ, עוֹ), ולסֿחר החנופה נוחנו לכהן המקעיר, ונמלס החוה למעה, ווהו שנסמר וַיָּשִׁימוּ שָׁם הַמַּלְבִּיס ליד סכסן סמניף נמלא סחום למעלם וסחלב לממס, ווסו סאמור במקוס אחר שוק סַּמְּרִימֶט וַמַּוֹבְ סַּמְּנִיפָּט עַל אָשֵׁי סַמַּלְבִּיס אח אשי הי. ומס סן סאטיס, אם סמלב על סמוס: ייביאנו. כשמביאו מבים סמעבמיס נימן סמלב על סמוס, וכשנומנו (19) ידיו חביאינה וגוי. שמסא יד הבעלים מלמעלה והחלב והחות נתונין בה, ויד כהן מלמעה ומניפן (מנחות שא:): בכל מושבות, ובמשכת קדושין בפ"ח (לו:) מפרש למס סולרך לומר:

(מ"כ פרק מז, ד): (וצ) והקפיר הבהן את החלב. ולמר כך וסים סמום ללסרן למדנו שלין סצער נלכל צעוד עסלימורים למעם מן סמוצמ סמוס, יכול שיסא אף סמוס לאשים, לכך נאמר את סמוס לסניף וגוי:

לַכְּעַוֹ מִנִּבְשׁוֹ מֻּלְמִוּכִם: יצר שוק הילון שעני תרומה

ישביני הוכ הימון למלני: نْعُن بَيْنَا رُبُ لَا يُنْ لِي الْأَبْلِ لِي الْمُنْ لِي الْمُنْ لِي الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ الْمُنْ ַ עַּמַלְבֶּיִר אָנַרַ עַם עַמָּלְמָים

לְטַׁלַ מִגְלֶם מִצִּינ בַּוֹנָ וֹמָבַצִּלִי: אַטָּם לאַנַרוּ הַכּבַוּ יִלְבָּנִיוּ ישְׂרָאָּל מוּבְחֵי שַּלְמִיהָם וֹאָתַּוֹ ÷ בַשְּׁרוּמָה לְקַהְתִּי מֵצֵּת בְּנֵי־ ַבִּי אָת־חַזָּה הַהְנִיפָּה וְאָתוּ שָׁוֹק

خحتا ح،سبت מאשׁי יְהוֹהְ בְּיוֹם הִקְרַיב אֹהָם נאת משָתַת אַהַרֹן וּמִשְתַת בְּנְיוּ

> בידשיכון: **خُكُلُتُكُ** ドバロバス

בַּוֹמִוֹגֹא בְעַבֹּלִי: المالية المالية ناتر 合位と לוּגַתְּיֹא וֹנִין עַּבְּבָּא ĊĖË ŢĢĢŢ

ÄLX4: וֹלְבֹתְנִי. לְלֵוֹם הֹלִם מוֹ בֹּנִי. ויהקית וְהְהוֹן לְצַּהֲרוֹ בְּהָנָא לני ושְׁבַאֵּל מִנְּכְסָת קּיִדְשָׁיהוּוֹן מַּלֵא בַאַפֹּבְמוּטָא לַכִּיבִית מִן אָבׁנִ נִּטְ טַבְּיָא בַּאָּבְמִנִּטָא נִנִינַ

בולבנו וטבנו להמהא לבם בונו אַבוון ווְבוּנו

חַפַּת עוֹלָם לְדוֹרְהָם: مُشِلَدِ عِبْتِ مُعْدِ خَدْدَ نَشِلُعُمْ يَدِينَ يَنْكِيا مَا خَدْدِ نَشِلُعُمْ هِهُدُ جِنْدِ بِمَزْدَ خِرَوْدَ خِرَفِ جِنَادَ ۚ جِوَوَبَ بِرِ خِفِوَا جِنَانِهِ جِنَفِهِ

رَهُم يَصَارُب جُنْفِرَات خَفِرْنِات جِه هَارِانِه خَيْفِرْمِه جُفِرْبَمِهِ

ילְנֹכְסַנִי לִיּדְשָׁנְאִ:

לום הלם לגבירוון:

װֻלְנֻבְׁע עַמִּּלְמֶנֶם: וֹלְטַמּׂאָנִ וֹלְאֹמָּוֹם וֹלְמִּנְאָנִם וּלְטַמּטֹא וּלְאַמָּמֹא וּלְטוּוֹבֹּנֹוֹא

בְּמִלְבָּר סִינְי: (פּ) ŽĹO li tāltla Loli: לְנַלְנָיִר אָנַ לְּנִלְנִינִם לִּיִנְנָׁר וֹמִּבְאֵגְ לְפֿבֹבֹא זֹט פּוּבְבּּנִינִן oti, קיום צולו אָת־בָּנֵי ישְׁרָאֵל דִּסִי * לו בוולא בפקור וָנו בַנוּ אַשֶּׁר צְּנְיְה יְהְנָה אָת־מֹשֶׁה בְּתַרִּ הפקיד ון וַת משה בַטוּרַא

رَبُهِ جِدَ بِهَاٰلَ هِٰלَ ۖ מَשֶׁה קֵאמִר: • יַמִּקֵיל יִיָ שָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

peace-offerings. out of your sacrifices of unto the priest for a heave-offering And the right thigh shall ye give

have the right thigh for a portion. peace-offerings, and the fat, shall offereth the blood of the He among the sons of Aaron, that

ever from the children of Israel. priest and unto his sons as a due for have given them unto Aaron the sacrifices of peace-offerings, and the children of Israel out of their thigh of heaving have I taken of For the breast of waving and the

priest's office; minister unto the LORD in the when they were presented to the Lord made by fire, in the day of his sons, out of the offerings of Aaron, and the consecrated portion This is the consecrated portion of

generations. It is a due for ever throughout their in the day that they were anointed. given them of the children of Israel, which the Lord commanded to be

sacrifice of peace-offerings; consecration-offering, and of the guilt-offering, and of the sin-offering, and of the meal-offering, and of the burnt-offering, of the This is the law of the

Δ٤

78

unto the LORD, in the wilderness of Israel to present their offerings that he commanded the children of Moses in mount Sinai, in the day which the Lord commanded

:gaiyes $\Pi\Pi \Lambda$ And the LORD spoke unto Moses,

(22) שוק. מן הפרק של הרכובה הנמכרה עם הרחש עד הפרק החמלעי שהוה חובך של ירך (חולין קלד:):

(33) המקריב את דם וגרי. מי שסום כמוי לוכיקמו ולסקמיר מלביו, ילם ממם בשעם זכיקם דמיס מו בשעם סקמר מלביס

(48) החנופה החרומה. מוליך ומגיל מעלה ומוריד (קוכה לו:): שמינו מולק בבשר:

(עב) ולמלואים. ליוס מינוך סכסונס:

בְּאֵרְיִם וְאֵת סָלְ תַּמַּצִּיִת: נאַנו פַּר הַחַטְּאָנו נָאָנוַ שָּׁנָּוֹ ំ ខ្លែក ក្ឝុុះ្រុំ ក ខ្លែក ខ្លួន្យ ក្មុនុក្កក द्रा श्रुव श्रुवेट्री द्रिय द्रीत श्रुवेत

פַּתַח אָהֶל מוֹמֶר: יּ וֹאֵט כַּלְ ַנַתְּבַיוֹ נַלַנוֹלְ אָלְ וֹנִט כַּלְ כִּנְאָשֹׁא כִּוּנָא לְעִוֹבַת

אָבֶל מוּעֵר: אֹתְוֹ וַמִּקְבֵל בְּעֵבְׁה אֶל־פֶּתַח ווַעַשׁ משָׁר כַּאֲשֶׁר צִּנָּר יְהֹוָה

حَيِّرَهُمُلِي: זֶר הַבְּר

בּלנו נובטל אמם בַּמוֹם: ٥ ניקבר משה אַת־צַּבַּיְן וֹאָת־

کا چا: ניַהְגָּר אַתוֹ בְּחֵשֶׁב הָאֵפָּׁד נַיֶּאָפָּׂד הַמְּמְיל וַיְּתֵּן עְּלֶיוֹ אָת הָאֵפְּׁר יָת מְעִילָא וִיהַב עַלוֹהִי יָת ע אָטן בּאַבֹנָס וֹגֹלַבַּה אָטן אָטַ זֹטִנִי בּטִמְנֹגֹא וֹאַלַבּּוּה זִטִנִי בּ וּיִשְׁן הֹלֵיו אָת־תַכְּהֹנָת וַיַּחְנָּר

אָלַבְיַנְהָאוֹ אָנִירָאִנֹיִם וֹאָנַיַ נישֶׁם בְּלֵיו אָת־הַהָשָׁן נִיִּמֵן

ŪĠĠ.□:

בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: פְּנְיִוֹ אֲתְ צְיִיץְ תַּזְּהָב גַּנֶוֹר תַלֹּהֶשׁ و رَزَشِت مَرَ لِنظِمَرُقِك كُمْ لِمُناكِ וֹגֹמָם אָנוַ_וַטִּגֹוֹפֿנו הַגַ_נאָמָוָ

> アほטירי:: בבולא ונט טובא בסמלא מְמֵּנִע וֹנִע לְבוּמָּנֹא וֹנִע מִמָּטִא לבור זנו אַבורן וֹנָנוּ בּּוּונִיוּ

מַשְּׁכַּן וַמְנָא:

לְנִירַת מַמְּכַּן וֹמִלָּא:

פּטׁנֹמֹא בַפּפֿיד וָן לְמָמֶבַר: נֹאַמֹּב מָמִּב לַכֹּנֹחִּטֹא בּגוֹ

בנובי וֹאַסִבוּ נֹטִבוּן בַּמּוֹאִ: וֹלֵבוֹת מְמִּע זִט אַנִדרוֹ וֹנִת

ווער הקוני זמ כשולא וזבו

אַפּוָבֹא וֹזְבוּנוּ נִמִינִי בַּעֹמָנוֹ

אַפּוָבֿא וֹאַטַׁכֿוּן כָיה בַּיה:

בְּחוּשְׁנָא נְת אוּבוֹא וְנָת חוּמּיָא: וְשָׁוּי עֲלוֹהִי יָת חוּשְׁנָא וִיהַב

್ಣ ಭಡಿಗ: בַּלִּילָא בַּלוּדְשָּׁא כַּמָא בַּפַבּיר נו אוא בועלא וֹהַוֹּוּ מֹלְ מֹבּוֹפֹּטֹּא לַלַבוֹרָ וְמָּוּוּ וֹטַ מַבְּּנֹפַשֹּׁאַ מַּלְ בַּיְמָּוּשִּ

> and the basket of unleavened bread; the sin-offering, and the two rams, anointing oil, and the bullock of and the garments, and the 'Take Aaron and his sons with him,

tent of meeting. congregation at the door of the and assemble thou all the

door of the tent of meeting. congregation was assembled at the commanded him; and the And Moses did as the LORD

to be done.' which the Lord hath commanded congregation: 'This is the thing And Moses said unto the

sons, and washed them with water. And Moses brought Aaron and his

bound it unto him therewith. woven band of the ephod, and girded him with the skilfully put the ephod upon him, and he and clothed him with the robe, and and girded him with the girdle, And he put upon him the tunic,

the Urim and the Thummim. him; and in the breastplate he put And he placed the breastplate upon

as the Lord commanded Moses. set the golden plate, the holy crown; and upon the mitre, in front, did he And he set the mitte upon his head;

ביום ראשון למלואים חור וזכוו בשעת מעשה: קמנו בדברים ומשכסו: - ואח פר החשאת וגר.. אלו האמורים בעניץ לוואת המלואים בואתה מלוה (שמות כע) ועכשיו (2) קח אח אחרן. פרשס וו נממרס שצעם ימיס קודס סקמם סמשכן, שמין מוקדס וממותר צמורס: קח אח אחרן.

(3) הקהל אל פתח אהל מועד. זס למד מן סמקומות שסמויק מועע לת סמרובס:

סום בפרשת המלואים פירשתי בואתה תלוה (שם): (a) זה הדבר. דברים שמרמו שמני עושה לפניכה לוני הקב"ה לעשות, ומל מממרו לכבודי ולכבוד אחי אני עושה. כל הענין

(8) את האורים. כתב של שם התפורש:

אָהֶג בַּיו נוֹלַבָּה אָטָם: נַיִּמְשָׁם אָּטַרַהַּמְשְׁבֶּן וֹאָטַרַכְּלִיך דְּרְיְבִיּהָא וְרַבִּי יָה מַשְּׁבְּנָא וֹיָה <u>्र्वा वंधूर्व श्रुप्त क्षूंच्रा एवंष्</u>र्वेत स्ट्र

בל דביה וקדיש יההון:

them. that was therein, and sanctified and anointed the tabernacle and all And Moses took the anointing oil,

וֹאָטַבַכּוֹנְ לַכַּגַּאָם: וֹאָנו_כַֿל_כַבַּ خَمْرُنَ رَبْطُهُم يُعْلِينَ فِلْ أَنْ فَلَا لَا خَلِي فَا فِي فَا فَرَا فِلْ فَا فَا فَا فَا فَا فَا ננו ממונ הג במוצם מבה ואני מניה בל מדבוא שבנ

וְאָם־הַבְּיֶּר מְנִיהִי וְיָה בִּיּיֹרָא וְיָה בְּסִיסִיִּה

and its base, to sanctify them. altar and all its vessels, and the laver altar seven times, and anointed the And he sprinkled thereof upon the

אַהַרְן וַיִּמְשָׁה אָתִוֹ לְקַדְּשִׁוֹ: $_{
m cr}$ ($^{
m reg}$ $^{
m cr}$ $^{
m cr$

देवंद्रेक्षायाः । בואָא בּאַנַבוּ וָבַּבּוּ וָמַנִּי וֹאַבוּעֹ מִמְּמִעֹא בּבִבוּעֹא מַּב and clothed them with tunics, and And Moses brought Aaron's sons, him, to sanctify him.

upon Aaron's head, and anointed

And he poured of the anointing oil

בּאַשֶּׁר צַנְּה יְהוָה אָת־מֹשֶׁה: هَجُرُم تَبْلُخُمُ كِلُّوا مُنْخُمُنِكُ يَضُمُنَا لَهُنُوا كِينًا عَبِحُمْنًا or וּיּלְבֹּאָם כֹּשִׂינִעְ וּיּעֹבָּר אָשִׁם וּנַלַבְּר מְמֵּט אַנַבַבּוֹן אַנַבוּן וֹלַבוּר מָמָּט וֹנוּ בַּנָּוּ אַנַבוּן

בְּמָא דְפַבֵּיר יִיָּ יָת משֶה: נאַלְבּיִמִּנוּן כִּשׁנִיוֹ נֹזָבוּוּ וֹטַבוְן sons laid their hands upon the head was brought; and Aaron and his And the bullock of the sin-offering

bound head-tires upon them; as the girded them with girdles, and

Lord Commanded Moses.

ראש פַּר הַחַמְאת: אַבְּרָן יִבְּנְיוֹ אָת־יְבִיהָם עַּלַ ניגש אָת פַּר הַחַמָּאָת נִיסְמֹדְּ

על היש הורא דחשתא: יִּסְמַב אַבַּבוּ יּבְּנִיהִי יָת יְבַיּהוֹוּ וֹלֵבׁיב וֹת מוֹרָא דְּחַשָּׁתֹא

his finger, and purified the altar, horns of the altar round about with the blood, and put it upon the And when it was slain, Moses took of the bullock of the sin-offering.

עמוֹבָע זֹוֹלַגַאָּעוּ לְכַפָּׁר מִּלֶנִי: לְכַפָּּרָא מֹּלְיִנִי: بتوح \$4_... בְּאָגְבָּתְוְ וֹנְחַמֵּאְ אָטַרַתַמּוְבָּחַ יי זַּיִּשֶׁן מַּלְ־קַרְנִית הַמִּוְבֶּחַ סָבִיבֹ וושְׁחָט ווּקַּח משָּה אָת־הַדָּם

Coitx Fartin Israin סׁטור סַטור בָּאָבְבָּמִיה וֹבַכִּי וועד מֹן פֿוֹלָנוּ מָוַבַּעֹא ונכס ונסיב משה יה דקא

And he took all the fat that was sanctified it, to make atonement blood at the base of the altar, and and poured out the remaining

نَجْمِوْ مَهِا تَفَاظِرُتُ: نڠٮڝؙڡٚ؞ڽڂڂڔؙٮڶڠٮؽڂڂؿڵ מַּלְתַפֶּׁנֶתְ וָאָתְ יָתָּנֶת תַכָּבֶּת رْبِمَا هُمَ جِحُ بَيْتُكُمُ هُوْلًا ا

משֶׁה לְמַרְבְּחָא: כוְלֵוֹ וֹנִי שַּׁבְבְּעוֹ וֹאַפַּוּל וני שׁבּר כַּבְּרָא וָנָת תַּרְמֵּין ולסגד זט פֿל פֿרְבָּא דַעל עַּנְאַ

upon the altar. their fat, and Moses made it smoke the liver, and the two kidneys, and upon the inwards, and the lobe of

- (9) וישם על המצופה. פחילי חכלם הקבועים בליץ נחן על המלופח נמלח הליץ חלוי במלופח:
- (11) ויו ממנו על המובח. לא ידעתי היכן נלמוה בהואות הללו:
- (21) ויצק. וימשח. במחלס יולק על רמשו, ומח"כ נומן בין ריסי עיניו, ומושך במלבעו מוס לוס (כרימוח ס:):
- (13) ויחבש. למון קמירס:
- (aı) ויחשא אח המזבח. קמְּמֹוֹנְעַבְּכוֹ מִנְּרִיּמ לִיכנם לקדושה: ויקדשהו. צעצודה זו: לכפר עליו. מעמה כל
- (16) ואח יחרח הכבד. לנד סכנד, שסיס נועל מעע מן סכנד עמס:

dÿr: לַמַּחַנָּה כַּאֲשֶׁר צִנָּה יָהנָה אָת־ לי וְאֶת־פְּרְשׁׁוֹ שְׁרָךְ בְּאֵשׁ מִחָוּץ בִּשְׁרֵיה וְנֶת אִנְּכְלִיה אִנִּיר

لېم ئېزے: אַבֿבֿן וּבֹּנְגוּ אָנַבּיִבְּינִם מֹּלְבְ וּסִמֹּכוּ אַנְיַנְן וּבֹנְגְנִי זֹט נְבִּינְנִוּ וּנִפְּבֶׁר אָט אָגַלְ הַמָּלְיַה וֹנִסְמְרֶנִ וֹפֹבוּרב יִּטֹ צַּכְּרָא צַּהַּלְטַא

מַּגַעַנַמִּוְבָּתַ סְבֶּיב: נו (יִשְׁחָט וֹיִּזְרֹל מֹשֶׁר אָת חַהָּם וּנְכַס וּזְרַל מֹשֶׁר יָת דְּמְא עַל על־המזבח סביב:על־המזבח סביב:

لْكُلا_لَـظَيُد.: משֶׁה אָת־הָרֹאִשׁ וְאָת־הַנְּהָהָים וֹאָט_בֹאָוֹלְ נַטַּבַ לַנָּבָבַ לַנַבַּיַ

בּאַשֶּׁר צְנְת יְהוֹה אָת־מֹשֶׁה: چِל־הַצַּיִל הַמִּיְבֶּהָה עַלָּה הָוּצִּ דַרַעַץ בַּמָּיִם וַיַּקְמֵר מֹשֶׁה אָת־ וֹאָט_עַפֿוֹב וֹאָט_עַכֹּב<u>ה</u>וֹם

אָנַר יְבוּנוֹם מַּלְרַאָּמָ בַּאָנִי עמקאָים ווּסְמְכֵּוּ אַעַּרָן וּבְּנָיוּ ממי ניקר אָט־הְאַנֵל הַשָּׁנִי אָיל

בּגלגו בּגֹמֹלוני: نَمَح جُثِا نُدِي تَنْظُرُنِكُ نُمَح جُثُا ⁵⁵ עַל־הְנְּוָךְ אָגָן־צִּהָרָן הַיְּמְנְיִת ाः कृंपेवा ाः द्वान विक्रम् वर्ष्ट्या वर्ष्ट्या

סָבֶיב: מְמָּבׁב אָנַבְבַבָּם מַּלְבַנְמִּוֹבֶּם المحر خثا تائك تائمتن تنابره בּוֹמֹּלְיִנִ וֹמַּלְ-בִּבְּבֵוֹ גָדִם בּוֹמֹלְיִנִ ** מֹשֶׁה מִן־הַדְּםׁ עַל־תְּנְיּךְ אֲוָנָם וּבֹלבֶד אַנוַבּה, אַנַבוּן וּיִיטָּוּ

הְפַּקֵיד יָיָ יָת מֹשֶׁה: בוובא מבבא למשריתא במא וֹאָט עַפּֿר וֹאָט מָרוֹ וֹאָט בְּשֶׁרוֹ וְיִנִי שִּוֹרָא וֹנִט מַאָּכִּיה וְיָנִי

על היש דכרא:

אָבְרַיִּא וֹנִת תַּרְבָּא: וְאַפַּיק מֹשֶׁה יָת רֵישָׁא וְיָת ווע בכרא פּביג לאַבווני

CAUT: ענא צובם גו כמא בפפור גו וח לְאִטְׁלַבֹּלְאִ בַּנְהְוֹאִ טִּוּנְבַּלָּאִ בּכַּבָא לַמַּגַבָּטִא הַּלָטַא בינא בְּמִיָּא וְאַפֵּיק מֹשֶׁה יָתְ כְּל ונט עלא ונט פֿבֿמּנֹא שַבַּיב

זְתְּ יְבֵינוֹן עַּלְ בֵישׁ דְּכְּבֶא: לינְבְנָיֹא יִסְמַכִּי אַנִיבְן יִבְנִינִי וֹפֿבּיב וֹט בּכֹבא טֹלוֹלא בַּכֹּר

אֹלְיוֹן בֹנְלֵיה דְּיִמִינָא: והק אליון ידיה דימינא ועל מַל רום אוּדְנָא דְּאַהַרֹן דְּיַמִּינָא וּוְכַס וּוְסֵיב מֹשֶׁה מִדְּמֵיה וִיחַב

фЦГГ: נע במא מכ מבבטא סעור בּגְלְהוֹן דְּיַמִּינָא וּזְרַל מֹשֶׁה אידורון דימינא ועל אליוו משֶה מן דְּמָא עַל וֹשְׁבוּכ וֹט בֹּנִוּ אַבַּבוּן ווּטַב

> LORD commanded Moses. with fire without the camp; as the its flesh, and its dung, were burnt But the bullock, and its skin, and

of the ram. sons laid their hands upon the head was presented; and Aaron and his And the ram of the burnt-offering

round about. dashed the blood against the altar And when it was killed, Moses

the pieces, and the suet smoke. pieces, Moses made the head, and And when the ram was cut into its

Lord Commanded Moses. made by fire unto the Lord; as the a sweet savour; it was an offering the altar; it was a burnt-offering for made the whole ram smoke upon were washed with water, Moses And when the inwards and the legs

the head of the ram. and his sons laid their hands upon the ram of consecration, and Aaron And the other ram was presented,

right foot. hand, and upon the great toe of his and upon the thumb of his right upon the tip of Aaron's right ear, of the blood thereof, and put it And when it was slain, Moses took

against the altar round about. foot; and Moses dashed the blood upon the great toe of their right the thumb of their right hand, and the tip of their right ear, and upon and Moses put of the blood upon And Aaron's sons were brought,

77

77

ί

81

Źτ

(שב) איל המלאים. איל השלמים שמלואים לשון שלמים שממלאים ומשלימים את הכהנים בכהונהם:

וֹאָנו הַוֹל נַוֹּמֶוֹ: لْعُنا_مُقْر بَاخْذِرُنَا لَعُنا_ثَاذِخُثُالًا עַפֶּגר וֹאָע ره المال خُر لَيْكُرْ إِنْ اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّهُ الللَّلَّا اللَّا اللَّلَّ اللَّاللَّا الللَّا الللَّا الللَّهُ الللَّا الللَّا الللَّا الللَّا ַנּיּקַּׁע אָ**ט**ַנִּעַבְּלְּנָע נְאָטַ נְאָטַ נְאָטַ

ווֹט שַּׁבַּבְּעוּן וֹוֹט מָּבֹא בַוֹמָּוֹא: שׁבּׁר כַּבְּרָא וֹנִת עַּרָמֵין כּוּלְנִוֹ ווט כֿל פֿוַבּא דַעל עַּנָא ווָת ולסוב זט שֹבְבּא וֹזָט אַלְוֹטֹא

and the right thigh. and the two kidneys, and their fat, inwards, and the lobe of the liver, and all the fat that was upon the And he took the fat, and the fat tail,

교급: נְנְמֶּםְ הַּגְ בַיַנִם נֹתָּגְ מָּוָע בְּטִם מֻּמֵּן אַטַע וֹבַבּּע אָטַע व्यक्ति प्रदेष दक्षित श्राप गुर्वेष انظؤلا הַמַּצְּוֹת אֲשֶׁרוּ לְפְּנֵנִ יָהֹנָה וּמִפַּלָא דְּפַּמִּירַיָּא דְּקָּדָם יִי

נמַל שְּלַא בַּוֹמָוֹנָא: נאָספוּג חַד וְשִׁוּי עַל תַּרְבַּיָּא ולניצְקא דּלְחִים מִשְׁח חַדָּא למוד לנוגלא פּמּוניא עובא

the fat, and upon the right thigh. and one wafer, and placed them on cake, and one cake of oiled bread, the Lord, he took one unleavened unleavened bread, that was before And out of the basket of

97

خظر نيالا: וֹמֹל כּפָּׁוּ בֹלְנִוּ וֹנְיֹנֵע אָטָם שַׁתַפָּע וֹמַלְ וֹבוּ בַּתָּעִי וֹאָבוּים וַשַּׁעוּוֹ לב ניתן אָת־תַבּּל עַל כַּפָּי צַּהַרֹּן וִיהַב יָת כּוֹלָא עַל יָדִי צַּהַרֹּן

אָבֹמֹא בֿבֹם :::

LORD. for a wave-offering before the hands of his sons, and waved them hands of Aaron, and upon the And he put the whole upon the

הוא ליהוֶה: מקאָים הַם לְרֵיחַ נִיחֹחַ אַשָּׁה קּוּרְבְּנִיָּא 🗽 װּצְּׁמֶּׁר הַמִּּוְבֶּּחָה עַלְ הַלְּהַבְּיָה וָאַפַּיק לְמַרְבָּחָא עַל עַלְהָא رَاغِٰ لَا لَيْ لَا كُمُولَ فِي لِا خَوْدَتُهُ لَا فِي حَالَهُ لَا يُولَا يُولِا يُهِذِ يَهِ اللَّهُ

לבהוא טובלוא בוא לבם :ו: XELL ムネログライス

fire unto the LORD. savour; it was an offering made by consecration-offering for a sweet burnt-offering; they were a on the altar upon the their hands, and made them smoke And Moses took them from off

خظڙ ניקּח משֶׁה אָת־הָחָזֶה נִיָּנִיפָּהוּ

בְּמָא דְפַבֵּיר יִיָּ יְתְ מִשֶּׁה: וּנְסִיב מֹשֶׁה יָת חַדְיָא וַאַּרִימֵיה

Lord Commanded Moses. the ram of consecration; as the the Lord; it was Moses' portion of waved it for a wave-offering before And Moses took the breast, and

್ಷ್ರೀ ದೆಳ್ಳದ ದೆಳ್ಳಿದ್ದ ಗ್ರಹ್ಮಿಗ בּאַמֶּר צְנָה יְהוָה אָת־משֶה: המלאים קמשה היה קמנה

ווט לנוני ווט לכומו לנוניו וֹפֹצּישׁ יָת צַּבִּוֹרוֹ יָת לְבוּשִּׁוֹיִי לנוְנִי, וֹמַּלְ לַבוּיָמָ, לַנוְנִי, מִּמֶּי,נִי מכ אַנוֹבן מכ לְבוּמִוְנִי. וֹמֹכ ימן במא במל מדקקא ואַדי ונסיב משה ממשקא דרבותא

sons' garments with him. garments, and his sons, and his and sanctified Aaron, and his upon his sons' garments with him, garments, and upon his sons, and upon Aaron, and upon his upon the altar, and sprinkled it oil, and of the blood which was And Moses took of the anointing

וֹאָט_בֹּלִגַ' בֹּלָוֹ אִטַׁוּ: מַּלְ-אַנִוֹיוּן מַלְ-בַּנֹבְיוּו וֹמַלְ-בַּנֹנוּ שניעי ימן הַדְּם אֲשֶׁר עַל־הַמִּוְבֶּהַ נַיָּו

نائاتا: אָט_אַבורן אָט_בָּגָרָיִוּ וָאָטַבַּנָרָיִוּ וֹמּכַבֹּלִבוֹ בֹלוו אַשַּׁוְ וּוֹלַבַּהַ

78

(82) ויקטר המזבחה. משס שמש כל שבעם ימי סמלוחים בחלוק לבן (עבודס זרס לד.): על העולה. חחר סעולס ולח (62) וחלח לחם שמן. סיא רצוכה, שסיס מרצה בה שמן כנגד החלות והרקיקין, כך מפורש במנחות (עת.):

מלינו שוק של שלמים קרב בכל מקום מוך מום:

אַבְרוּ וּבְנוּו יאִכְלָרוּ: ַבְּמָלְאָיִם כַּאַמֶּר צִנְּיִנִי לֵאמֶר <u>וְ־פַּפּוֹרִי</u>ת אַרְוּ וֹאָנִר וַגְּמְׁטִם אַמְּוֹר בְּסַלְ לְטַמָּא צִּבָּסַלְ טִּוּרְבָּנִגְא בָּמָא י בְּנָוּ בַּשְּׁלָנּ אָתַ עַבְּשָׁהָרֶ פָּתַת בַּשִּׁילִי יָת בִּשְּׁרָא בִּתָרַע מַשְּׁכַּן וּיֹאַמֶּר מֹשֶּׁה אֶל־צַּהַרָּן וֹאֶל־ וַאֲמַר מֹשֶּׁה לְצַהַרֹּן וְלְבָּנִיהִי

מוּמֵד וְאָם שֹאִלְלְוּ וֹמֵּלֵא וֹטַפָּוּן שִּׁילִבְוּן וָתֵישׁ וֹנִים

sons shall eat it. commanded, saying: Aaron and his basket of consecration, as I eat it and the bread that is in the of the tent of meeting; and there his sons: 'Boil the flesh at the door And Moses said unto Aaron and to

idaLet: בּ וְעַנּוּעָר בַּבְּמֶּר וּבַלְעָם בָּאָמ וּדִיִּשְׁמָּר בְּבִשְּׁרָא וּבְלְעָםאַ

בנולא היקדון:

\$4_;\\\ מלאיבֶם בֵּי שֶׁבְעַּת יַמְים יְמַלֵּא יוֹמֵי מּוּרְבָּנְכּוֹן אַבִּי שִּבְעָא אַבְירְבַם: מפמיר שׁבְעַנְת יָמִים עַּדְי יָהם מִלְאָת יָמֵין שָּבְעָּאָת יִמֵּין שִּבְּעָה יִמִּין עַבּי הַ מִיּשְׁיִ بضَقِيَا لِ אِثِر مِنْ مِن كُمْ يَهُمُ الْمُؤَلِّمُ مِنْ مُؤَلِّمُ الْقُوالِ الْمُؤْمِ لِمُؤْلِمُ لَ

יְהְנָה לַעֲּשָׂת לְכַּפָּר עֲּלֵיכֶם: _{+ε} כַּאֲשֶׁר עַשְׂה בַּיַּוֹם הַנָּה צְנָה כְּמָא דַעֲבַר בְּיוֹמָא הָדִין פַּפֵּיר

וֹן לְמִמְּבַר לְכַפַּבֹא הַבִּיכוּן:

ופָּתַחַ אַהֶל מוֹעָּר הַשָּׁבֹוּ יוֹמָם

בּגוֹ וֹלֵא שֹׁמוּשוּוֹ אָנוֹ שְׁבַעָּא יוֹמִין יבהדערע משפן זמנא החברו

for so I am commanded. charge of the Lord, that ye die not; night seven days, and keep the meeting shall ye abide day and And at the door of the tent of

make atonement for you.

LORD hath commanded to do, to

As hath been done this day, so the

shall consecrate you seven days. consecration be fulfilled; for He

door of the tent of meeting seven

And ye shall not go out from the

flesh and of the bread shall ye burn

And that which remaineth of the

days, until the days of your

בּוַבוֹ אַנוֹנוני: אָם־מִשְׁמֶבֶה וְהַנְה וְלָאִ הַמְּוּהוּ ַ נְלֵנְלְעִ מִּבְעָּה יָמִּנִם וּשְּׁמִּרְמָּם

נעבר אַהַרֹן יבְנוֹהִי יָת XUEQL.U:

commanded by the hand of Moses. things which the LORD And Aaron and his sons did all the

ದೆಜ್ಞಗ: (ರ) פמיקיס הַדְּבְרְים צָּשֶׁר־צִּנְה יְהֹנְה בְּיַר־

י נוֹמֹמַ אַנוֹנוֹ וּבֹלוֹנו אָנו כֹּל_

FAWT:

before Tesah, read the Hastara on page 179. Haftara are on page 166. On Shabbat Parah, read Maftir and Haftara on page 170. On the Shabbat The Hastarah is Jeremiah 7:21 - 8:3 & 9:22 - 9:23 on page 141. For Shabbat Zachor the mastir and

خُجَنَابُا نِخْطُئُنِ نِخْنَظُتُرُ نَشُلِجُحْ: שמייי וַיְהִי בַּיַּוֹם הַשְּׁמִינִי קְרֶא מֹשֶּׁה

ובוֹע בּומֹא שמתֹאָע פֿבּא

his sons, and the elders of Israel; day, that Moses called Aaron and And it came to pass on the eighth

ΧI

98

33

78

- שכקן גדול מעון פרישה קודם יום הכפורים שצעת ימים, וכן הכהן השורף את הפרה: (אצ) צוה ה׳ לעשות. כל שנעת הימיס ורו"ל דרשו (יומל ז:) לעשות, וה מעשה פרה, לכפר וה מעשה יום הכפורים, וללמד
- (36) ויעש אהרן ובניו. לסגיד שנמן שלה סמו ימין ושמהל: (פצ) ולא חמותו. סל לס לל מעשו כן, רי למס מייניס מימס:
- (I) ויהי ביום השמיני. שמינילמלוליס, סול ל"מייםן, שסוקס סמשכן צו ציוס, ונעל י' עמכות סשנויות צמדר עולס (פרק
- ול וקני ישראל. לסשמיעס שעל פי סדבור מסרן נכנק ומשמש בכסונס גדולס, ולמ יממרו ממליו נכנק:

שמימִם וַהַקְּרֶב לְפָּנֵי יְהַוְּה: בּוֹבְבַּׁבַ לְעַמְּאָט וֹאָנִלְ לְמָלְט שִוּבֵּוּ לְעַמְּטֹא וּבַכַּב לַמְּלִטָא וּ אָמֶר אֶל־אַהַרוֹ קַח־לְּוֹּ עַנֶּלְ

נְבֶבְּמְ בְּנִי־שְׁנְהְ הְמִימִם לְמִלְּה: לְחָוּ שְׁמִּיר־עִּזִּים לְחַשְּׁאִת וִעָּגֵל לְמֶישִׁר סַבוּ צִּפִּיר בַּר עִזִּין لْمُح خُدْ نَهُلَمُ عُلَقَد رَمُرُد الْمُو

لالارك□: בּשְּׁמֵן בֵּי הַיּוֹם יְהְוָה נְרְאָה דִפּילִא בִּמְשָׁה אָרֵי יִמָּא דִין

הַמְּלְת נַיִּעַּמְרָוּ לְפְּנֵי יְתְּוֹת: خَتَدُ كَبُكُم مَابِمُكَ لَنْظُلُكِ خُمْ لِكُنُو مَهُمَا نَمُثُمُ نَظُلُم نَظُلُم الْخُلِيدِةِ ָ נִיקְּחִׁיְ אֲמְ אֲשֶׁר צְּנְְה מֹשֶׁה אֶלְ־ וְקְרִיבוּ יָת דְפִּקּיִד

ללוג געלנו: אַלְיכֶם <u>וּפּשּׁיר</u> וַנְאָמֶר מַמֶּר זֶדְ הַדְּבֶּר אֲשֶׁר וֹאָמֶר

رْد هُرَ ـ تَفَاثِقُلَ لِيُشَدِ هُنَا ـ تَفِهُمُهُ لِي خُفِهُ فِي يَقِدِينَا بِمَا يَفِمُهُ فِي الْمُ ניאמר משה אל־אַהַרן קַרָב נַאָּמַר

עלס נקשה אָת־קָרָבוּן הָעָם iâu_āḍḍĿ lēĕL ēāĿĿ ŀċāĹ

וְכַפַּׁר בְּעַלְם כַּאָמֶר צִּוָּה יְהַוֹּה:

ַנִיּשְׁׁחָטַ אָר־עַגָּלְ חַחַטָּאָר אַשֶּר יָה עִּגָלְא דְּחַטְּהָא דִּילִיה:

הַּלְמִוֹ וֹלֵבוֹת בַ בָּבִם וֹנִי: וּאַמִּר לְאַבַוֹרָן סַב לְנַ מִּנִּלְ בַּר

לְטַמְּטָא וֹמִגלִ וֹאִמָּר בָּנִג הָּוֹגֹא בוו ומָבאב שׁמַבּוב

הַּלְמִוּן לַהַּלְטֹא:

וֹשׁבֹא בּוֹוֹ מִשׁנִּבוּ לַכְּוּוֹ: יְּחְנֵּח וּמִנְחָה בְּלוּלֶה לְוַבְּהָא בֶּרָם יִיָּ וּמִנְחָהָא رْيُرْد حُسُرُفِرت جُرْقِينَ إِمارِ الْحَدِ جُرْدُونَ عَالِهَمْ لِمَ

כֿל כָּנְאָטַא וֹלַמִנְ עָבָר בּוֹנִי

خربا نگلی در: نظید نا مخفیدا انفازد

מַמָּא נְמְבֵּיִר יְנִי לַנְּרְבַּן מַמָּא וני הֹלִינוֹ וֹכֹפֹּר הֹלְנוֹ וֹהֹלְ משָת לַאַנַרָן לַרַב

וֹכפּר מַלְיהוֹן כְּמָא דְפַפַּיר וְיָ:

هُج ـ سَمَاظِنَ الْأَلَادِ هَتَابًا خُمَّلُ فَنُهُ الْأَدُو

commanded.' for them; as the LORD

the people, and make atonement

people; and present the offering of

atonement for thyself, and for the burnt-offering, and make

near unto the altar, and offer thy And Moses said unto Aaron: 'Draw

ye should do; that the glory of the which the Lord commanded that

And Moses said: 'This is the thing

congregation drew near and stood

Moses commanded before the tent And they brought that which

LORD may appear unto you.

sin-offering, and thy

before the LORD.

of meeting; and all the

LORD appeareth unto you.

and an ox and a ram for

year, without blemish, for a

calf and a lamb, both of the first

he-goat for a sin-offering; and a

And unto the children of Israel

thou shalt speak, saying: Take ye a

blemish, and offer them before the

ram for a burnt-offering, without a bull-calf for a sin-offering, and a

and he said unto Aaron: 'Take thee

burnt-offering;

mingled with oil; for to-day the the Lord; and a meal-offering

peace-offerings, to sacrifice before

which was for himself. and slew the calf of the sin-offering, So Aaron drew near unto the altar,

8

- (2) קה לך עגל. לסודיע שמכפר לו סקצ"ס ע"י עגל זס על מעשס סעגל שעשס:
- (4) בי היום הי גראה אליכם. לסטרום טכינמו במעטס ידיכס, לכך קרבנום סללו במין חובס ליוס זס:
- ומכטן שמם למד: חשאחך. עגל כן בקר: ואח עולחך. איל: קרבן העם. שעיר עזיס ועגל וכבש. כל מקוס שנאמר עגל כן שנס סוא, (ק) קרב אל המזבח. שסיס מסרן ניש וירם לגשם, מתר לו משם למס מיש, לכך ננסרם (מ"כ פרשמם ה, מ): אח

رَيْمِ هُر_رُونِهِ يَقِيْظُنَ: מֹכְ שַׁנְיִּטְ עַמִּוֹבְּעָע נִמְיִבְּעָע מִבְּעָנִיִּע מִבְיִּנְיִע נִמְיִבְּעָע נִיִּע בַּמָּאָ ַ אֶלְיוֹ וַיִּשְׁבַּׁלְ אָבְּבַּׁמוֹ בַּבְּם וֹיִמוֹ יִשְׁבַל אָבְּבָּמִיה בָּדְמָא וִיַּדַ ַנַגַּלַנְרַנִּ בַּٰנְ**ָּ אַנִּיֹנַוֹ אָנִי וַיַּבְ**ׁם וֹלֵנִיבִּוּ בָּנִג אַנַּבוּ וֹנִי גַּמָא כְּיִּנִּ

אַביק ליסוֹדָא דַּעַרְבָּּהָא:

poured out the blood at the base of upon the horns of the altar, and his finger in the blood, and put it the blood unto him; and he dipped And the sons of Aaron presented

יְהוָה אָת־משֶה: הקטיר המובחה כאַשֶּר צְנָה אַפִּיק לְטַרְבָּחָא בְּטָא רְפַקּיר י הַיּנְבָּרָת מִּוֹרְהַכְּבֶּרַ מִוֹּרְהַהַשְּׁאַת הַצִּרָא מָוֹ כַּבְּיָא מִוֹ הַשְּׁהָאַ וֹאָט הַהָּבְלֶב וֹאָט הַכַּבֹלְיָט וֹאָט וֹנִט פּוֹבְבֹא וֹנִט פּוּלְנִטֹא וֹנִט

ू एप दांख्रापः

the altar; as the Lord commanded sin-offering, he made smoke upon the lobe of the liver of the But the fat, and the kidneys, and

בְּאֵשׁ מִחָוּץ לַמַּחַנֶּה: ישרפּל וְאָרַ הַבְּשֶּׁר וָאָרַ הַעָּרָר שְׂרֵך וְיָה בִּשְּרָא וְיָה מַשְּׁבָּא אִיִּקִיר

בּׁנוּבֹא מִבּּבֹא לִמָּהָבוּנִים:

And he slew the burnt-offering; burnt with fire without the camp.

And the flesh and the skin were

מַּגְעַם מִּוֹבִּי מַלִּיב: אַבְרִן אֵלְיוֹ אָתִ־תַּדְּׁם וַיּיִּזְרְאָתוּ אַבִּרוֹ לִיהִ יִת דְּמָא וַזַרְקִיה עַלֹּ על־המובח סביב: עַדְפְּהָא סְחוֹר סְחוֹר: וּוֹמָטַׁס אָטַ עַמְלְצִׁי וְוּלֵּאָאַ בַּדְּנִ עַנֹכֹס זִט הַּלְטָא וֹאַמָּמִנאַ בַּדִּנ

them smoke upon the altar. piece, and the head; and he made burnt-offering unto him, piece by And they delivered the

against the altar round about. him the blood, and he dashed it and Aaron's sons delivered unto

قر_آظاظا: לְנְיִם וֹאָם בַּיִבְאָהִ נַּלְּמֶּבְ לְאֵּבְרַבִּא נִיָּם בַיִּהָא וֹאָפַּוּל ני וְאֶחַדְעַלְּה

מַל מַדְבְּּחָא: אַלְיוּו וֹנִע הַּלְעֹא אַמִּמֹמִיאִוּ כִיִּעִּ

the burnt-offering on the altar. legs, and made them smoke upon And he washed the inwards and the

एंश्रेह्रपंप: הַבְּרָשְׁאַ נִיּקְשָׁר עַלְיִדְיִּ הַאַּפִיק עַלְעַרְבְּּהָאִי וְעַבְּרָהְיִאִי וְאַפִּיק עַלְעַרְבְּהָאִי آذلتا \$u_ūãc⊏

וְשַׁבָּיִלְ יִנִי עַּנִּאְ וְיִנִי בְּנִבְּהִיֹאִ

And the people's offering was

נּוֹמְטַמְׁעוּ זְיִנְשַׁמְּצִעוּ כָּבִאּמִון: ווּטַבר אָנו טַבְּלוּ הַעָּה וּיַמַּם

וּנְסֵּיב יָת צְפִּירָא דְּחַמָּהָא וְקְרֵיב יָת קּיִּרְשָּׁ אַ דְּחַמָּהָא

for sin, as the first. people, and slew it, and offered it the sin-offering which was for the presented; and he took the goat of

אָר־שְׁעָּר דְחַׁשַּׁאַת אֲשָׁר לַעָּׂם

خَطَلُـ لَٰمُكِلِـ: בלממא ונלסיה וכפר בדמיה And the burnt-offering was

<u> ೯</u>೮೪ ಭಾಡೆದ : 91 [:4] אָת־הַעֹּלֻה לנהמט ופריב יח עלקא וערדה

And the meal-offering was according to the ordinance. presented; and he offered it

91

Þτ

٤ī

71

π

ΟĪ

the altar.

מלבר מלנו עַבְּפָר: حَطَرُ مَا فِيْدُ لِيَكُمُ لِمَا يَمُ فِي الْمُعْدِدِ فَيُعْدِدُ فَيْ فِي خَدِدُ فَيْ فِي الْمُعْدِدِ فَيْ فَي וּנֹמַבַא וֹלַבור וֹט מֹנִטַטֹא וּמִלָא וֹבוּטַ

burnt-offering of the morning. upon the altar, besides the therefrom, and made it smoke presented; and he filled his hand

(II) ואח הבשר ואח העור וגוי. לא מלינו ממאם מילונס נערפם אלא זו, ועל מלואיס, וכולן על פי סדנור:

מהלע גפלא:

- (12) וימציאו. לשון סושמס וסומנס:
- (15) ויחשאהו. עשקו כמשפע מעלת: בראשון. כעגל שלו:
- (16) ויעשה כמשפט. המפורש בעולת נדבה בויקרת (בילה כ.):
- (עו) וימלא כפו. סיא קמילס: מלבד עלה הבקר. כל אלס עשה אחר עולת החמיד:

סָבֶיב: なく しはがけて ふぶしざいょ וַנְמָּגָאוּ בְּנָּרְ אַנַּרָּן אָרַרַהַדָּם 正徳人は、ロ ڲ۬۩ؚٞۮ וּיִּמְעַם אָטַרַעַשׁוּר וָאָמַרַהָאַיִל וּנָכַס יָה תּוֹרָא וָיָה דִּכְּרָא

וֹאַמְטִּיאוּ בְּנֵי אַבַּרוֹ יִם דִּעָּא לַמֹּע וֹבְסַע

the altar round about, the blood, and he dashed it against Aaron's sons delivered unto him which was for the people; and the sacrifice of peace-offerings, He slew also the ox and the ram,

וְעַבְּלְגֵע וְיִעָּבְעִי עַבְּבָּע: וּמָּוֹ בּבְאָנֹק בְּאַלְנְיֵב וֹבַבְּמַכַפַּבְ צַבְּבָּנֹאַ אַלְנִטֹאַ וָטִפּּג

וֹכוְלֵוֹטֹא וֹשֹׁגֹּר כַּבְּבָא: מו_השור וות תרביא מו תורא ימו kidneys, and the lobe of the liver. covereth the inwards, and the ram, the fat tail, and that which and the fat of the ox, and of the

正母诗音中: にごごごし אָּטַ עַּטְׁבְּלָּיִם בְּיִלְ בְּיִשְׁ בְּיִלְ בְּיִבְיִם בְּיִלְ בְּיִבְ בְּיִבְיִם בְּיִבְ בְּיִבְ בְּיִבְיִם

תְּחֲלְבֶּׁיִם וְאַפִּיק תַּרְבָּיָא לְעַּרְבְּחָא:

Ratio-sysw a tol beyew notah And the breasts and the right thigh upon the altar.

breasts, and he made the fat smoke

And they put the fat upon the

before the Lord; as Moses

כּאַמֶּר צְנָה משֶּה: تيزاء لايترا مندهد לجير إتزيا נְאָט בַּיִּטְנִע נְאָטְ הָּנְל בַּיִּטְׁנִל נִיָּט בַּנִּטְׁנִל אַ נִּיִם הָשָׁא בַּנִּשָּׁנִאַ

כַּמָא דַפַּקִיד משֶּה: אַבום אַבון אַבמא פובם ווֹ them; and he came down from toward the people, and blessed And Aaron lifted up his hands commanded.

ئىمكە ئىقكېدە: לוֹבַבְבַבֶּם וּוֹבֶב מִגְּהָשָׁי בַּנִם מָּאַנוּ וּוֹמָא אַנְוֹנוֹן אָנוַ וֹנִיוֹ אָלַ נַוֹמֹם

וְנְכְסַתְ קוּדִשְׁיָא: 「はくける なんはなけん لالتالة

peace-offerings. burnt-offering, and the offering the sin-offering, and the

۲۳۳ ב מוער וַיַּצְאָנ וְיָבְרָרָנ אָת הַעָּטְ וְמִּנְא וּנְפַּלְנּ וּבְרִיכִּנְ יְהָ עַמָּא ניָבֹא מֹשֶׁר וְאַבַּרֹן אֶל־צִּהֶל

다셨ㅁ:

אָבְבַבַּבְ וֹאִטַוּבִי, וֹפַבֹּא בַּוֹג בַבַבְ הַפָּא: ועאל משה וַאַהַרוֹ לְמִשְׁכַּן

the people. glory of the Lord appeared unto all sud blessed the people; and the the tent of meeting, and came out, And Moses and Aaron went into

٤٢

07

(19) והמכסה. מלג המכקה את הקרג:

- (מנמות קב.): (OS) וישימו אח החלבים על החזוח. לאחר החנופה וחנן כהן המניף לכהן אחר להקעירה, ומלאו העלינים למעה
- (שב) ויברכם. ברכת כסניס, יברכך, ימר, ישמ: וירד. מעל סמובת:
- שהמקום במר בו: . אשר גוס ס' מעשו ויכא אליכס כבוד ס', אסרן אחי כדאי ומשוב ממני, שעל ידי קרבנומיו ועבודמו משרס שכינס בכס, ומדעו יאומרים למשה, משה רבינו כל הטורח שטרחנו שחשרה שכינה בינינו ונדע שנחכפר לנו עוץ העגל, לכך אמר להם זה הדבר ידיכס. לפי שכל ז' ימי המלואים שהעמידו משה למשכן ושמש בו, ופרקו בכל יוס, לא שרחה בו שכינה, והיו ישראל נכלמים לישרחל: - ויצאו ויברכו אח העם. המכו ויהי לעם ה' קַלהַינו עַלַינו (מהלים ל, יו), יהי רלון שמשרה שכינה במעשה שכינה לישראל, אמר לו למשה משה אחי כך עשים לי שוכנסחי ונחביישחי, מיד נכנס משה עמו ובקשו רחמים וירדה שכינה כל הקרבנות ונעשו כל המעשים, ולח ירדה שכינה לישרחל, היה מלמער וחומר, יודע חני שכעם הקב"ה עלי, ובשבילי לח ירדה שבודס, אף ביאס מעין עבודס, סא למדם למס נכנס משס עס אסרן למדו על מעשס סקערם. דבר אחר כיון שראס אסרן שקרבו משם עם אסרן, ללמדו על מעשה הקטרה, או לא נכנם אלא לדבר אחר, הריני דן ירידה וביאה טעונות ברכה, מה ירידה מעין (33) ויבא משה ואהרן וגוי. למס נכנסו, מלחמי בפרשת מלוחיס בבריימה סנוספת על מורת כסניס שלנו, למס נכנס

זוֹפֹלוּ מַּלְבַּלוּ וּמַבַ עַעַלְבְיִם וּנְיִבְאַ פּֿלְ עַמְּשָׁ וּנְיִם עַּרְבּּנִאָּ נְעָוֹיִאַ פּֿלְ מַמָּאִ מליםי על־הַמִּוְבֶּחַ אָת־הָעֹלָה וְאָת־ נַאַּכַלָּה עַלְ עַרְבָּחָא יָה עַלְהָא

בּוֹנוֹע אַטַּם: לפְּנֵי יְהוֹה אֵשׁ זְרָה אֲשֶׁר לֵא וּגֹמָּימוּ מֹלְיִל לַמְּבָר וּגַּלַרְיבוּ x אָנשׁ מַהְהָּחוֹ וּיִּהְנִי בְּהֵן אֵשׁ ניקָהָוּ בְּנֵי־צַּהַרֹּן נָדְב נַצָּבִיהוֹא

אִוֹטֶׁם וֹּימֵעוּ לִפָּׁוֹ, וְעַוֹּע: ַ נַהַצָּא אָשׁ מִלְפָּנֵי יְהֹוֶה וַתַּאַכַּל .

בַּבְּבַר נֵיּהָם צַּבַּרוֹ: בּלורָבָּי אָפַּוֹיְהָ וְמַּלְ-פְּנָי בֹלְ- אָנִינִיהָ וֹמּלְ אָפּּוֹ בֹלְ מַמֹּא ֶּ אֵּמֶתְ בּׁבֶּּר יְּהְנְיִי וּ לֵאִמְרְ בַּמִּכְּיִלְ יִיְ לְמִוּמִר בַּקְרִינִי ַנּיֹאַמֶּר מֹשֶּׁה אֱל־אַהַרֹּן הוּאַ נַאֲמַר מֹשֶּׁה לְאַהַרוֹן הוּא

द्यागार्थ द्वां द्वां द्वां אַבוּיכֶם מַאַת פְּנֵי־הַלְּהָשׁ אָלִ־ טּוּלוּ נָתְ אַבּוּכוֹן מִן בָּרָם ניַאִמֶר אֲלַהֶם לֻּיְרְבֵׁי שְׁאָי אָתַר דְּאַהֲרֹן נַאַמַר לְחֹוֹן קָרוּבוּ אַלְגִּפָּׁן פֹֿדָר, מַהַּאֵלְ בַּבְ אַנַבְוֹן וּלְאָלְגִּפּׁן פֿדָר מַהַּאַלְ אַנְפַנְנִי. וּנִלְרָא מִמֻּׁר אָלְ־מָישִׁאָלְ וֹאָלִ יַלַרָא

は發下: בְּמִבְּיִרִאַ לְמִּבְוֹנִיִר בַּאַמֶּר בְּבֶּר לִמִבָּיָרִאַ לְמִמָּרִיִּהָא בְּמָא ^י זַיִּקְרְיִּ יְנִישְּׁאִׁםְ בֹּבְשׁׁנְּיִם אָּבְ_ יּלְרִיבִי יִּנְּמַּבְיָּנִוּן בַּבִּשׁיִנִיבִוּן

וְאַבַּעוּ וּנִפַּלוּ עַל אַפַּיהוֹן: נַהְצָּא אֵמִּ מִלְפְּנֵּוֹ, יְחַנְְׁח נִשְּאַכַלְ, וּנְפַפַּת אִישְׁמָא מִן בֵּדָם יִיָּ

قظيد ئنديل: בוב וו אומטא מכבוטא גלא הקבע לסבע בסמון ולוורנ ווברו לבון אושקא ושויאו וֹאָבֹירוּא גָבַר עַהָהָהִיהַיה **בְבֶּי**ֶ אַבֿרַן נָדֶב

נאַכֹּלַם וֹמָהוֹן וּמִיתוּ בֶּוֹבֶם וֹנִי: ווֹפּלע אַיִּמְטֹאַ מִן בוֹבֶם וֹנִ

عُنْرَطَد نَمُسْرَط عَلَدًا:

לוּבְׁמִּא לְמִבּּבֹא לְמָהָבוּיִמָא:

their faces. saw it, they shouted, and fell on and the fat; and when all the people upon the altar the burnt-offering before the LORD, and consumed And there came forth fire from

He had not commanded them. strange fire before the Lord, which laid incense thereon, and offered censer, and put fire therein, and Aaron, took each of them his And Nadab and Abihu, the sons of

X

them, and they died before the before the LORD, and devoured And there came forth fire from

And Aaron held his peace. all the people I will be glorified." Me I will be sanctified, and before Through them that are nigh unto is it that the Lord spoke, saying: Then Moses said unto Aaron: 'This

the camp. from before the sanctuary out of Draw near, carry your brethren uncle of Aaron, and said unto them: Elzaphan, the sons of Uzziel the And Moses called Mishael and

camp, as Moses had said. them in their tunics out of the So they drew near, and carried

(אב) וירנו. כמלגומו:

בויקרא רבה (יב, א): יין וכנסו למקדש. מדע שאחר מיחמן הזהיר הנומרים שלא יכנסו שמויי יין למקדש, משל למלך שהיה לו צן צימ וכו', כדאימא (ב) וחצא אש. רבי לליעור לומר לל ממו בני לסרן ללל על ידי שסורו כלכס בפני משס רבן, רבי ישמעלל לומר שמויי

ڠֵלֹסִים מִמְּקְדְּשֶׁיף (מסלים פח, לו), אל מקרי ממקדשיך אלא ממקודשיך: העם אכבר. כשהקצ"ה עושה דין בלדיקים מחיירה, ומחעלה, ומחקלם, אם כן באלו, כל שכן ברשעים, וכן הוא אומר נוֹרֶה קבל, שנמייחד עמו הדבור, שנאמרה לו לבדו פרשם שמויי יין (מ"כ שם לו. ויק"ר שם). בקרובי. בבמירי: ועל פני כל כואס אני שסס גדוליס ממני וממך (מ"כ פרשמא א, כג. ויקרא רבס יב, ב): 🌱 וידום אהרך. קבל שכר על שמיקמו, ומס שכר (ובמים קמו:). אמר משם לאסרן, אסרן אמי, יודע סיימי שימקדש סבימ במיודעיו של מקום, וסיימי שבור או בי או בך, עכשיו (3) הוא אשר דבר וגרי. מיכן דבר, וִנַעַדְמִּישְׁמָּס לָבְנֵי יִשְׁרֶמֹלְ נְקְּדֶּשׁ בְּכְּלְדִי (שמות כע, מג), מל מקרי בכצודי מלל במכוצדי

לחבירו, סעבר את המת מלפני הכלה, שלא לערבב את השמחה: (4) דד אחרן. עוזיפל פֿמי עמרס סיס, שנפֿמר וּבְּגֵי קְסְמ וּגו' (שמות ו, ית): שאר אח אחיכם וגוי. כפֿדס ספֿומר

אַשֶּׁר שְּׁרָךּ יְהַנְה: בֵּית ישֶׁרְאֵל יִבְכּוֹ אֶת־תַשְּׁרֵלְּה בֵּית ישְׁרָאֵל יִבְכּוֹן יָת יָקִידְּתָּא אַשֶּׁר שׁרף יהוֹה: בֿק_עַמּגַע יקּצָּע יַלְצָּע יַלְצָּע יַלְאָר יַלְצָּע יַלְאָר יִלְצָּע יַלְאָר יִלְאָּע יִבְיּיִ בְּיִּלְאָ יִצִּעִיכִוּן בָּלְ לאַ שׁפּּׁבֶּמנִ וֹלָאַ שֹׁמְשׁנּ וֹמֹלְ שִׁבּּנֹּמנּו וֹלָאִ שׁמוּשנּו וֹמֹלְ באָהגפֿם אַּלְשַׁפַבְּעַהוּ וּבֹלִבִגפֿם עַנִבּוּן פּגרוּה וּלְבוּהָגכוּן לָאִ يرخ لا ا خَرْيَار يَا خُرِيَار يَا خُرِيار يَا خُرِيار خُرِيَارُهُ لِمُ خَرِيَار يَا خُرِيار يَا خُرِيار に必びて

جر- تيريا بظهِّت ال אָבֶל מוִהְּר לָאִ שֹׂגֹאוּ וּמִשַּׁרַת מִהָּכּוֹ וֹמִנֹא לָא שֹבּּלוּוֹ

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) יהוָה עַלִיכָם וַיַּעַשְׁי פַּדְבָר רְבוּהָא דַיִּי עֲלִיכוֹן וַעָּבִּרוּ בְּפְּהְגָּטְא דְּמֹשֶׁה:

¿۲۲۵٬۵۵: מוּמֹר וְלָא שׁמִּעוּ שְׁפֹּע מוּלֶם וּמִּלָּה וֹלָא שׁמוּטוּו בֹּיִם מִּלָם و بجيرا هِنَا جِنهُرُه هِذِ هِن هِن هِن اللهِ عِن اللهِ عَن اللهِ عِن اللهِ عَن اللهِ عَن اللهِ عَن اللهِ عَنْ اللهِ عَلْمُ عَلَيْكُوالِي اللهِ عَنْ اللهِ عَلَيْكُوالِي اللهِ عَلَيْكُوالِي اللهِ عَلَيْكُوالِي اللهِ عَنْ اللهِ عَلَيْكُوالِي اللهِ عَلَي رَيْلِ إِنْ إِلَا هَٰذِ عَمْ يَقَمُنُ الْمُقَالِ لِيَقِدِ بَقْدَةٍ فِي فَقْتِ هَنَا

بجرا بَهٰمُهُ بجرا بَهٰبَرِد: יי וֹלְעַדְׁנִילְ בָּוֹן עַפְּצְׁיִם וּבָּוֹן עַעַוֹלְ וּלְאַפָּרָהָא בָּוֹן פוּוֹהָא וּבִּוֹן

אָלִגעָם בְּיַרַ מִּשֶּׁה: (פּ)

<u>אֶל־אַהַרְן וֹאַמִּר מִמָּה לִאַּהַרִּן וּלְאָלְמָּזִר</u>

מֹמְּעַׁע בּלְמֹא טַמִּיעוּן אָבוּ, מִמָּע

ַר וָלְדַבֶּר יְרִלְּרַ אֶלְ־אַבְוֹרִן לְאַמְר: יִמִּלֵּילְ יִיָּ מִׁם אַנַּרוֹ לְמִימָר:

עוּלָא יבון מְסָאָבֹא יבון דָּכְיָא:

خَرِينَاؤِره لِمُهُد يَظُد يُعِيْد خُنْهُمْ يُمَوْرِ يَرْ خُعِيا فِيهِ نَّا مَا جَيْرٌ نَشِلَهُمْ يُهُلَ يَرُهُمُ فَعَ يُلِ خُرِينَا فَيْ نَشِلُهُمْ يُلَا فَمِ

> which the Lord hath kindled. house of Israel, bewail the burning but let your brethren, the whole wroth with all the congregation; that ye die not, and that He be not go loose, neither rend your clothes, sons: 'Let not the hair of your heads unto Eleazar and unto Ithamar, his And Moses said unto Aaron, and

according to the word of Moses. LORD is upon you.' And they did die; for the anointing oil of the door of the tent of meeting, lest ye And ye shall not go out from the

:gaiyas And the Lord spoke unto Aaron,

generations. forever throughout your ye die not; it shall be a statute ye go into the tent of meeting, that thou, nor thy sons with thee, when 'Drink no wine nor strong drink,

and between the unclean and the between the holy and the common, And that ye may put difference

the hand of Moses.' Lord hath spoken unto them by of Israel all the statutes which the and that ye may teach the children

- (£. 40 CL): (5) בכחגחם. של מסיס, מלמד, שלה נשרפו בגדיסס, הלה נשמחם, כמין שני חימין של הש וכנסו למוך חיממיסס (סנסדרין
- ולא חמוחו. סא אס מעשו כן, מומו: ואחיכם כל ביח ישראל. מכאן, שלרמן של מלמידי מכמיס מועלת על סכל (6) אל חפרעו. אל מגדלו שער, מכאן שֶׁמְבֵל אסור במספורת (מועד קען יד:), אבל אסס אל מערבבו שמחתו של מקוס:
- (9) יין ושכר. יין דרך שכרומו: בבאכם אל אחל מועד. מין לי אלא בנואס לסיכל, בנשמס למובה מנין, נאמר כאן להמחבל בה:
- כאן עשה גישה מובה כביאה אהל מועד (ה"כ פרשהא א, ד): ביאם אסל מועד, ונאמר בקידוש ידיס ורגליס ביאם אסל מועד (שמוח ל, כ), מס לסלן עשס גישם מוצח כביאם אסל מועד, אף
- (10) ולהבדיל. כדי שמבדילו בין עבודה קדושה לממוללת, הא למדת שאם עבד עבודתו פקולה (שם ת. ובתים יו:):
- בעבודמס מימה, ואין חכמים בהוראמם במימה: (11) ולהורח. למד, שאפור שיכור בהוראה (מ"כ), יכול יהא חייב מימה, חלמוד לומר אתה בנייך אָפָן ולא חמוחו, כהנים

בוא: מֹאַנִע אָאָגֹל וַנְמִּוֹבְּעַוֹ בָּג לַבְּתָּ ענומָנִת מֹאָמָּוֹ יִבוֹנִת וֹאַכֹּלִוּנִי

ובוני ליבן צַּוּיִיני: בַּי חְקְּךְּ וְחְלִ בְּנֶיִרְ הִוֹא מֵאָשֵׁי נאַכלמָם אָטִבּי בְּמָקוֹם קַדְוֹשׁ

הַלְמָׁו בֹּנָוֹ וֹמְּבֹאֵׁן: لأكك لألم خثرك نفيد منختد אַטַר יבְנֶיף יבְנָהָיף אָהָף בִּי־ ** הַמְרוּמָה מְאַכְלוּ בְּמָקוֹם טָהוֹר נאַט חַנָּט בּטַּתּפָּב נאַטו הַּנָע

כּאַמור צוָה יְהוָה: خانلا مهدود دور المزب الباد جا יי מַלְ אָמָּוֹ, עַעַבְּלְבִיםְ וֹבְיאוּ לְעַדָּוֹשׁ בַּאָּבֹמוּטֹאַ מַּבְ מַנַבְּלָּוֹ, עַּבַבּוֹאַ שָׁוֹק הַהְּרוּמֶּה וַהְוֵהְ הַהְּנוּפְּה שְּקְא

עניקרם לאמר: هُجُمُّالًا لَمَحِ هُنَافُلًا خَتَلًا هَلَيلًا مردعر طهد ببيوب هجراء يبجهاء وك נאַתו שְׁעָּיִר הַחַשְּׁאָת דְּרָשׁ דְּרָשׁ

> בּאַמְשַׁאַבוּ סַבוּ נִע מִנִּטַמָאַ ו בֿנֿין אַלְמֹוֹר וֹמִם אִיטַמָּר בַּנוְנִי, ווִדַבֶּר מִשְּׁר אֵל־אַהַרֹן וָאָל וּמַלֵּיל מֹשֶּׁר עִם אַהַרֹן וִעָּם

XÚGÐL.U: בוא מפובלוא בו אבו כן אָב, טוּלָפֿע וָטוּלָט בּּוֹע ומיקלון ומה בּאָמר קדיש

מְנְכְסָנִ לְנְדִשְׁנָא צִבְנֵי וְשִּׁבָאָל: עולפה וְעוּלָט בָּנָה אָטָּיָרִיבוּ גב. אַט יִבְנָד יִבְנָקָד עִּמָּד אָבי בּאַפֿבֹחִוּטֹא שוּכֹלוּן בֹאַעַר ווֹט עַבוֹא בַאַבמוּטָא ווֹט מָּלַא

מַלַם כָּמָא דְפַּפֵּיד יְיָ: نت خك نخځك هفك خكته נשנעון לאַבמא אַבמא פֿבם וֹנ אַבֿוֹמוּטֹא וֹעוֹבוֹא

בני אַהַרוֹ דְאָשָׁהָאַרוּ לְמֵימָר: ינבניז על אָלְמָּזָר וָעַל אָיִהְעָּר תַּבְעָה מַמֶּר וְהָא אָתוּקַר ווֹט גַּפֹוּבָא בַחַמָּטַא מִטַבּּת

> beside the altar; for it is most holy. fire, and eat it without leaven the offerings of the Lord made by To disnismer that remaineth of sons that were left: 'Take the unto Eleazar and unto Ithamar, his And Moses spoke unto Aaron, and

commanded. made by fire; for so I am due, of the offerings of the LORD because it is thy due, and thy sons? And ye shall eat it in a holy place,

Israel. Peace-offerings of the children of due, out of the sacrifices of the are given as thy due, and thy sons' thy daughters with thee; for they clean place; thou, and thy sons, and thigh of heaving shall ye eat in a And the breast of waving and the

as the LORD hath commanded.' thy sons' with thee, as a due for ever; the LORD; and it shall be thine, and wave it for a wave-offering before offerings of the fat made by fire, to of waving shall they bring with the The thigh of heaving and the breast

were left, saying: Ithamar, the sons of Aaron that angry with Eleazar and with behold, it was burnt; and he was the goat of the sin-offering, and, And Moses diligently inquired for

שעס, ואין כיולא בס לדורות, סולרך לפרש בס דין שאר מנמות: קל:): את המנחה. זו מנסס שמיני ומנסס נסשון: ואכלוה מצוח. מס סלמוד לומר, לפי שסיל מנסס לצור ומנסס ַ וְמֶׁמְפַּגֵּל גַּס בְּעַד מַׁבֵּלן בְּעֵמ סַהַוֹחׁ (דבריס שס): - קחו את המנחה. אף על פי שאמס אוננין, וקדשיס אמוריס לאונן (ובמיס (דברים ע, כ), ומין השמדה מלה פְּנוּי בנים, שנהמר וַשַׁשְׁמִיד פִּרְיוֹ מִמַּעַל (עמום ב, ע), והפלמו של משה בעלה מהלה, שנהמר (בו) הנוחרים. מן סמיחה, מלמד שלף עליסה קופה מיחה על עון העגל, הוא שנאמר וּבְפַּבַלן הָהְפַבַּנף ס' מָאֹד לְבַשְׁמִידוֹ

(13) וחק בניך. אין לְבְּנִיֹם מק בקרשים: כי כן צויחי. באנינום יאכלוס (מ"כ פרק א, מ ובמיס קא.):

לומר כי מקך ומק בניך נמנו, מק לבניס, ומין מק לבנום (מ"כ שם י): במלק, אבל בניתיך לא במלק, אלא אם מתני להם מתנים רשאים הן לאכול בחים ושוק, או אינו אלא אף הבנית במלק, מלמיד שסיא מסיר מליכנם שם מלורעים, מכאן שקדשים קלים נאכלין בכל סעיר (שם נה.): אחה ובניך ובנוחיך. אמה ובניך שסס קדשי קדשים, סווקק אכילמס במקוס קדוש, אבל אלו אין לריכים מוך סקלעים, אבל לריכיס סט לסאכל מוך ממנס ישראל, (14) ואח חזה החנופה. על עלמי לצור: האכלו במקום טהור. וכי אם סראשונים אכלו במקוס ממא, אלא סראשונים

מנופה, וישוב המקראות שלא יכתישו זה את זה כבר פרשתי שלשתן בלו את אהרן (לעיל ז, ל): סכמוב מכומס בשוק ומנופס במוס. לא ידענו. ששניסס בסכמס וסנפס: על אשי החלבים. מכאן שסמלביס לממס בשעת (31) שוק החרומה וחזה החנופה. לשון משר סונף ומשר סורס. מנופס מוליך ומציא מרומס מעלס ומוריד. ולמס מלקן

68

خظتر نياتي: אָת־עַּוֹן הַעַּדְה לְכַּפָּר עַלֵיהָם עוֹא וֹאִטַּׁבּוּ לָכָּם לְמָּאִעְ מִנְּיִבְּהָּגוּ נִיגִּי נִינִם נִבַּב לְכִּוּ الم المنظرة ال מַדְּיִעַ לְאַ־אֲבַלְמֶּם אָת־תַחַשָּאַת

אַנָּה בַּקָּדֶשׁ בַּאָשֶׁר צַּוּיִהי: הקָדֶשׁ פְּנֵימָה אָלוּל תֹאִבְלִוּ קוּדְשָׁא וַנְּיִאָה מֵיכְל מִיכְלוּוֹ בוֹן כאַ עוּבָּא אָטַבַּמָּט אָכַ בֹא לִא אִטַמַּל מִבַּמַט לָבִּיִע

פּי הַקְּרִיבוּ אָת־חַטְּאַהָּם וְאָת־ ניְדַבֶּר אַהַרֹן אֶל־מֹשֶׁה הֵן הַּיֹּוֹם יִמִּלֵּיל אַהַרֹן עִם מֹשֶׁה הָא

ביום הייטב בְּעִינִי יְהוְה:

אָטָר בְּאָלָה וְאָכַלְהָּי חַשְּאָת بذرئو رخير بديد تعجيهند

は设に

عمر رزيج بتزي هُج مَهِم بهُج مِهِن الهُج مِعَدِد بن مِن مَهِد بَرَهَتِدا

אַבלית חַשְּמָא יוֹמָא דִין הַחָקוּן זטי עקן קאלין אלי פון ונט הֹלְונטבוו פובם נו וֹהֹבהֹא יוֹמָא דֵין קָרִיבוּ יָת חַשְּׁנְוֹהְהֹוֹלְ

נְיַנְיִע בְּלֵנְלְאֵא בְּמָא בְּפַבּינְרִינִי:

have been well-pleasing in the sight

of the Lord? the sin-offering to-day, would it things as these; and if I had eaten and there have defallen me such burnt-offering before the LORD, their sin-offering and their Behold, this day have they offered And Aaron spoke unto Moses:

and to Aaron, saying unto them:

And the Lord spoke unto Moses

And when Moses heard that, it was

well-pleasing in his sight.

the sanctuary, as I commanded.' ye should certainly have eaten it in brought into the sanctuary within;

Behold, the blood of it was not

the Lord? make atonement for them before the iniquity of the congregation, to and He hath given it you to bear sanctuary, seeing it is most holy, sin-offering in the place of the Wherefore have ye not eaten the

ككريم מְבֵּוֹ לְאִ אֵכֹלְטוּוּ זִטְ טַּמִּטָּאִ

לַכַּפַּבַא הַּכִּיהוֹן צַבַּם וָנָ: לְסַלְּטִא מֹלְ טוְבֵּי כִּנְאָטַא

TEALLICOS XI – הרשה שמיני ששי – LEVITICOS XI – ברשה שמיני ששי – LEVITICOS XI

07

וגו: היום. אבל אנינים לילה מומר, שאין אונן אלא יום קבורה (שם ק:): היישב בעיני ה׳. אם שמעת בקדשי שעה, אין מייב להיות אוון עליהם כאלו, כגון כל האמורים בפרשת כהנים שהכהן מעמא להם: - ואבלחי חשאח. ואם אכלתי, הייעב שלני כסן גדול, ומקריב לונן (ובמיס קל.): - וחקראנה אותי כאלה. לפילו לל סיו סממיס בְּנַי, ללל שלר קרוביס שלני אמר להם משם שמא זרקתם דמה איננים, שהאונן שעבד חלל, אמר לו אהרן, וכי הם הקריבו שהם הדיועות, אני הקרבתי, לא, כאי, סכי כשרלס דבר לפני משס ולפני סנשיאים, זו מלאמי בספרי של פניס שני: - הן היום הקריבו. מסו אומר, אלא בדין שיסא מלמיד משיב את רבו, יכול מפני שלא סיס באלעזר לסשיב, מלמוד לומר וַיּאמֶר שֶׁלְשָּוֶר סַבֹּקוְ שֶׁל מַנְשֵׁי סַבְּבָא וגוי (שס איממר, ואסרן מדבר, סא ידעם שלא סימס אלא מדרך כבוד, אמרו, אינו בדין שיסא אבינו יושב ואנו מדברים לפניו, ואינו (פו) וידבר אהרן. אין לשון דבור אלם לשון שו, שנאמר וַיְדַבֵּר הָשָׁט וגו' (במדבר כה, ה). אפשר משה קלף על אלעור ועל

(18) הן לא הובא וגוי. שמילו סובא סיס לכם לשרפס, כמו שנאמר וְכֶל מַשָּמֹח שַׁשֶׁר יוּבָא מִדְּעָּ שִּנִי (ויקראו, כג): אבול

לשאח אח עון העדה. מכלן למדנו ששעיר כלש מודש סיס, שסול מכפר על עון מומלת מקדש וקדשיו, שתמלת שמיני ובמקום הקדש היחה, מדוע לא אכלחם אוחה: ואוחה נחן לכם לשאח וגוי. שהכהנים אוכלים ובעליהם מחכפרים: . אלא אמר להם שמא מוץ לקלעים ילאה ונפעלה: - בי קדש קדשים הוא. ונפעלת ביולא, והם אמרו לו לאו, אמר להם הואיל (פן) מדוע לא אכלחם אח החשאח במקום הקדש. וכי מון לקדש מכלוס, ומלא שרפוס, ומסו אומר במקוס סקדש,

דרוש דרש. שמי דריצות סללו, מפני מס נשרף וס, ומפני מס נאכלו אלו, כך סוא במורם כסניס (פרק ב, ב) – על אלעזר ויש אומריס מפני אניגוח נשרף, לפי שהוא קדשי דורוח, אבל בקדשי שעה סמכו על משה שאמר להם במנחה ואכלוה מלוח: מודש, ומכולן לא נשרף אלא זה, ונחלקו בדבר חכמי ישראל, (בח"ר פרק ב, ח־י) יש אומרים מפני טומאה שנגעה בו נשרף, (15) שעיר ההשאה. שעיר מוספי ראש מודש. ושלשה שעירי המאות קרצו צו ציום שעיר שוים, ושעיר נהשון, ושעיר ראש

ועל איחמר. בשביל כבודו של מסרן ספך פניו כנגד סבניס וכעם: לאמר. ממר לסס סשיבוני על דברי:

למומר לעון:

ווּישָׂב ושְׁמַע משֶה ושְׁפַר בְּעִינוֹהִי:

(02) ויישב בעיניו. סודס ולה בוש לומר לה שמעתי (מ"כ פרק ב, יב):

חאבלו אחה. סיס לכס למכלס מף על פי שמתס מונניס: באשר צויחי. לכס במנמס:

לך לסקל בקדשי דורום:

וממלת נחשון לא לכפרה באו:

ַ »שׁבֹרִן באמָר אַבֹּבֶם:

בְּעֵינְיו: (פּ)

or Limina

تَجْتَمُكُ لِمُجْرَدُ لِمُكِنَّا لِمُخْرَفُكُ لِمُخْرَبُهُ لِمُخْرَبُهُ لِمُخْرَبُهُ لِمُخْرَبُهُ ل וְאָת תַחַיָּת אֲשֶׁר תּאַבְלוּ מִבֶּל - דָא חַיְּהָא דְּהַיִּכְלוּן מִבָּל يَخُلُهُ هُرِ خُرْرُ نَشِلُهُم كِهُنُهِ مَخْبِطِهُ مُو خُرْدً نَشِلُهُم خُرْدَهُ لَ

בַּבְּהַלְּהָר אַנְהַה תּאָבֶלוּ: שֶׁסַעִ פְּרֶסְת מַעֵּלָת גֵּרֶה שִלְפִין פַּרְסָתה מַסְּקְא פִשְׁרָא خِرا עַפְּהֶסֶת פַּרְסְׁה וְשׁׁסַעַת כֹּל דִּסְדִיקָא פַּרְסְתַה וּמַמְלְפָּן

ځ۵□: יפַרְסָה אֵינֶנִנִּי מִפְּרִיס שָמֵא הַוּא הַנְּמָל בֶּי־מַעֲּלֶה גַּרָה הֿוּאַ הַנְרְה יִמְשַּׁבְּרַסֵי הַפַּרְסָה אֶת־ אַר אָת־זֶת לַאִ תָאִּבְלִי מְמַהַּלִי

ופַּרְטָה לַא יַפְּּהָיס שָמֵא הָוּא הוּא ופּרָסְתִיה לָא סְדִיקָא ַוְאָת־הַשְּׁפַּוֹ בְּי־מַעֲּלֶה גַרְהֹל הוֹא וָיָה עַבְּיָא צָרִי עַסָּיק פִּשְׁרָא

מְמֵאָר הָוֹא לְכֶּם: הוא ופַרְטָה לָא הְפְּרִיסָה הִיא וּפַּרְסְתַהְ לָא סְרִיקָא

ַּנְרָה לְאַ־יָנְּוֹרְ שְׁמֵא הָוּא לָכֶם: הוא וְשׁׁסָע שֶׁסַע פַּרְסָׁה וְהָוּא , וְאָת־דֹהְחַוֹּיר בֶּי־מִפְּרִיס פַּרְטְׁה

בְּמִירָא דְּעַלְ אַרְעָּא:

בֹּבְמִּירָא יָתַה תַּיִּכְלְוּן:

סְדִיקְא מְסְאַב הוּא לְכוֹן: פַּמְבַא הוא ופַּרְסְתֵיה לָא פּבְסְתָא נְת נַּמְלָא אָבוּ תַּפָּוּל פַּהָבא נמסבום בבם זה ביו לא היקלון

מְסָאַב הוּאַ לְכוּוֹ:

מְסְאֲבָא הִיא לְכוֹן: וְאָת־הָאַרְנֶבֶת בֶּיְ־מַעַּלֵת גַּרְתֹ יְנִת אַרָנָבָא אָבִי מַסְּקָא פִּשְּׁרָא

דוא לכון: נובנא פֿמָבא לָא פֿמָב מַסָאַב הוא ומַטְלְפָּן טִלְפִּין פַּרְסָתִיה וֹנִי שְׁוּיִבְאַ אָבִי סְדִיק פַּרְסְתָא

> beasts that are on the earth. which ye may eat among all the saying: These are the living things Speak unto the children of Israel,

may ye eat. the cud, among the beasts, that wholly cloven-footed, and cheweth Whatsoever parteth the hoof, and is

unclean unto you. cud but parteth not the hoof, he is the camel, because he cheweth the of them that only part the hoof: of them that only chew the cud, or Nevertheless these shall ye not eat

the hoof, he is unclean unto you. cheweth the cud but parteth not And the rock-badger, because he

she is unclean unto you the cud but parteth not the hoof, And the hare, because she cheweth

unto you. cheweth not the cud, he is unclean the hoof, and is cloven-footed, but And the swine, because he parteth

ולמיממר: לאמר לישראל, כשסיא אומר דברו אל בני ישראל, הרי דבור אמור לישראל, הא מה אני מקיים לאמר אליהם, לבניו, לאלעזר (1) אל משה ואל אהרן. למשס למכ, שילמר ללסרן: לאמר אליהם. למר שילמר לללעזר וללימתר, לו לינו ללל

זאח החיה מכל הבהמה. מלמד שסנסמס נכלל מיס (מולין על.): מאכלו וגוי. אף בשרלי המים אחו מכל מין ומין והראה להס, וכן בעוף ואח אלה חשקנו מן העוף, וכן בשרלים ווה לכם העמא: ויקכם כבס יג, ב): זאח החיה. מלמד שסיס משס פוחו בחיס ומכפס פוחס לישכפל ופח מפכלו וופח לפ מפכלו. פח וס עליסס מצוח, ולאומות העולס לא אתר כלוס. משל לרופא שנכנם לבקר את החולה וכוי, כדאיתא במדרש רבי תנחומא (פ"ו, מאסבס: זאח החיה. לשון מייס, לפי שישראל דבוקיס במקוס וראויין לסיות מייס, לפיכך סבדילס מן סעומאס וגור (s) דברו אל בני ישראל. את כולם סשום לסיות שלותים בדבור זה, לפי שהושוו בְּדְמִימֶה וקבלו עליסם גזירת המקום

עלים בעשה ולא מעשה (זבחים לד.): ימירם סים לדרשם, לסמיר את קשליל סנמלה במעי אמו: אחדו האבלו. ולה בסמה עמהם, והלה בהוהרה היה, הלה לעבור הַנְּבְּרִיס (שמוחל־ב יד, יד), שהוח נגרר חחר הפה, וחרגומו פְּשְׁרָחֹ, שע"י הגרה החורל נפשר ונמוח: → בבהנוה. מיבה זו גרה. מעלס ומקיפס ספוכל ממעיס ומסוכם פומו למוך פיס לכמצו ולעסנו סדק: - גרה. כך שמו, וימכן לסיומו מגוכם אַיָס כמרגומו וּמַמַלְפֶּחׁ מַלְפִין, שיש שפרסומיו סדוקות מלמעלה וחֿיגן שסועות ומוצדלות לגמרי שמלמעה מחוצרות: – מעלת (3) מפרסת. כמרגומו קַּדְיקֵם: פרסת. פּלֹמִנמ"ס בּלע"ו: ושסעת שסע. שמובדלת מלמעלה ומלמעה בשמי לפרנין,

לַאָ עַזְּגַתְּ מְמָאָנִם עַם לַכֶּם: מַבְּמֶּבְׁעַ בַּאָ נאַכְּנְוּ וּבְנִבְלְנִים מַבַּמֶּבְנֵיוּן

מְסְאֵבוּן אִנוּן לְכוּן:

their carcasses ye shall not touch; Of their flesh ye shall not eat, and

كېڭل: حَقِرَات حَرَقَات بحَثَلَكِات مِنْت خَرَيْمَاهُ

بختناحنه و خِر هُمُد حِن مُتَوْدِد لَكَمُغُمُن حِر يُحْدِد مُدَيْدًا لِعَرْضًا حُمْنَهِ אָת־זֶת הְאָכְלְוּ מִפְּלְ אֵמֶער בַּמֶּנִם יָת ְדִּין מַיכְלוּו מִפֹּלְ דַּבְמֵיָּא

and in the rivers, them may ye eat. and scales in the waters, in the seas, the waters: whatsoever hath fins These may ye eat of all that are in

הַחַנְה צְּמֶּנֶר בּמָנִים שֶׁקֵּץ הַם דְּבְמָנָא שִׁקְצָּא אָפּוּן לְכוּן: מפַגן מָּנִבּוֹ עַפָּנִם וּמִכָּגן יָפָּמָה בַּמִּיָּא וּמִפָּגן יַפַּאָא עַוֹעָא · וֹבֹהֹבְׁמִּע בּוֹמִּגם וּבֹּנֹעֹלָ.ם نجح تجهد تداري فتقدد

בּׁנֹמִׁמִּנֹא וּבֹנֹשׁלַנֹא מִכָּל רַחַשְׁאַ וכַק גַבְיני בִּינִי בִּיבֹּ הַבְּלִפָּוֹ

waters, they are a detestable thing the living creatures that are in the that swarm in the waters, and of all in the seas, and in the rivers, of all And all that have not fins and scales

ځ۵□:

לא שולבון ווט ובולטבון " וֹמְפּֿלּ וֹנִינִוּ לְכִּים מִּבְּלְּנִם לָאִ וֹמֶּפֹּלֵא יִנְיָן לְכִּיָן מִבּלְנִינִן Whatsoever hath no fins nor scales have in detestation.

للإباري فتقدد

thing unto you. in the waters, that is a detestable

ځڅ□∶

קק בקינו קיה ציציו וְקּלָפָּין

77

בסיאס, חלמוד לומר לא מאכלו (דבריס יד, יב), באכילה אסורין, בהיאה מומרין. כל עוף שיאמר בו למינה, למינה, למינהו, (13) לא יאבלו. למייב אם המאכילן לקענים (יבמוח קיד.), שכך משמעו לא יהיו נאכלים על ידך, או אינו אלא לאמרן

מניון, מלמוד לומר כל אשר אין לו סנפיר וקשקשם במיס, הא אם היו לו במים אף על פי שהשירן בעלייםו מומר (מ"ר פרשחא (בו) אשר אין לו הרי. (מ"כ) מה מלמוד לומר, שיכול אין לי שיהא מומר אלא המעלה פימנין שלו ליצשה, השירן במים

(11) ושקץ יהיו. לאסור את עירוביהן אם יש בו בנותן מעס (חולין למ.): מבשרם. אינו מוזהר על הסנפירים ועל

(9) סנפיר. אלו ששמ נהס: קשקשת. אלו קליפין הקבועים בו (חולין ומ.), כמו שנאמר וְשֶׁרְיוֹן קַשְׁקַשִׁים הוּא לְבוּים נבלה קלה לא כל שכן, ומה הלמוד לומר לא הגעו, ברגל (ראש השנה מז:). (זהו שאמרו הייב אדם למהר עלמו ברגל):

כא, א), כהנים מרוהריץ, ואיץ ישראל מרוהריץ, קל וחומר מעחה, ומה עומאם המת חמורה לא הזהיר גה אלא כהנים, עומאת וקרנים ועלפים: 🗆 ובובקחם לא חגעו. יכול יהו יעראל מוזסרים על מגע נצלה, מלמוד לומר שָׁמֹוּר שֶׁל הַפַּהַנִים וגוי (ויקרא שיש בסן קלת סימני מסרס אסורות וכוי (כל סענין בת"כ פרק ג, ב): מבשרם. על בשרס באוסרס, ולא על עלמות וגידין (8) מבשרם לא האבלו. אין לי אלא אלו, שאר צסמס עמאס שאין לס שום סימן עסרס מנין, אמרת קל וחומר, ומס אלו

סעלמומ: ואח נ⊏לחם חשקצו. לרנות ינתושין שקינון (מולין מו.), ינתושין מושיילוי"ם נלע"ו:

(1) שרץ. בכל מקום משמעו דבר ימוך שרוחש ויד על הארן:

لْمُن لِنَّةُ ثَالِ لَمُنْ لِنَّمُ أَنْ الْمُنْ لِنَّةُ لِنَالِ لَا لَهُ لَا لَا لَهُ لَا لَا لَهُ ل

וְאַמְּמְשׁׁ בַּמְּנִם שָׁבֵּץ הַוּא בְּמֵיָא שִׁקְצָּא הוּא לְכוּן:

וֹמָר וְמְּוֹנְא:

تغُذُكِ، شَكَا لَيْتَ هُنَا يَثِقُرُ كُم نَامَخُكِا مَكَامُ مُعَالِ بَمُلَا مُنَاهِ مُ

4,4):

(\(\frac{1}{2}\alpha\cdot\)' \(\frac{1}{2}\alpha\cdot\)' \

and the bearded vulture, and the

detestable thing: the great vulture,

detestation among the fowls; they

And these ye shall have in

shall not be eaten, they are a

لْجُنَا جُرْبًا فَشَوْءً، مَا تَشِيلًا كِي أَنْنَا جُرْبًا فَشَوْءً، مَا مَنْظُهُ

ξς **¾**፟αμ

त्यंद्या:

עאָכָגוּ וֹאָטַ וֹלַלְטָּׁם שַׁהַּשַּׁגוּ:

flesh, and their carcasses ye shall

unto you; ye shall not eat of their

osbray;

and they shall be a detestable thing noto you,

they are unclean unto you.

יבּנְבִילַהְהוֹן לָא הַקְּרְבוּוֹ

TEALLICOS XI – הרשה שמיני ששי – LEVITICOS XI – ברשה שמיני ששי – LEVITICOS XI

17	אַף אָת־זָתׁ הְאִּכְלֵּוּ מִפֹלִ שָׁנֵיץ הִעֹּוֹף תַהֹלֵּף עַל־אַרְעָּע אֲשֶׁר־ (כי לֹא)[קי לָּוֹ] בְּדָעַיִם מִמָּעַל הְיֹבְוֹּלְיוּ לְנְתֵּר בְּתֵּן עַל־הָאָהֶץ:	בְּרַם יָת דֵּין חֵיכָלוּן מִכֹּל רְתִּשְׁא דְּעוֹפָא דִּמְחַלֵּיךְ עַל הַנְלְוֹהִי לְקַפְּצְא בְּחוֹן עַל אַרְעָא:	Yet these may ye eat of all winged swarming things that go upon all fours, which have jointed legs above their feet, wherewith to leap upon the earth;	17
07	ְבֹל שֲׁבֶץ הִמֹּוֹף תַּהֹלֵךְ עַּלֹ^ צַּרְבָּע שֲׁבֶץ הִוּא לְבֶם:	פַל רַחְשָׁא דְּעוֹפָא דִּטְּחַלֵּיךְ פַל רַחְשָׁא דְּעוֹפָא דָנְא לְכִּוֹן:	All winged swarming things that go upon all fours are a detestable thing unto you.	07
61	ןאַת הַחַסִידְה הָאַנָפָה לְמִינָה וְאָת־הַדּיּכִיפָּת וְאָת־הְעָּטַבֶּׂף:	מורָא נְעְּמַלְיפָא: וְחָוְרִיתָא וְאָבּוִ לְזְוָה וְנִגָּר	and the stork, and the heron after its kinds, and the bat.	61
81		וּבֿוֹטֹא וֹפֿטֹא וֹוּבַפֿבּוּפֿא:	and the horned owl, and the pelican, and the carrion-vulture;	81
Zτ	וְאָת־תַבָּוֹס וְאָת־תַשְּׁלֶּךְ וְאָת־ תַיַּנְשְׁוּף:	וֹאַ וֹהֶלְתּנֹא וֹאַפּוּפֿאִ:	and the little owl, and the cormorant, and the great owl;	Ζτ
91	ואַת בַּת חַיַּעַּנְה וָאָת־חַמַחָטָס וְאָת־הַשְּׁחַף וְאָת־הַנֵּץ לְמִינֵהוּ:	ְהַּטִּפְּא וְנָבָּא לְוְנִיְתִי: וְיָח בַּת נַעְּמָרִיְא וְצִיבָּא וְצִפָּר	and the ostrich, and the night-hawk, and the sea-mew, and the hawk after its kinds;	91
ςī	אָנו פַּלְ-מִנִר לְמִּינִוּ:	נְתְ בְּלְ עֵּוְרְבָא לְוְנֵיה:	every raven after its kinds;	ςτ
† 1	וְאֶׁם ַבַּבְּאֶׁב וְאֶם בַּאַנֶּב לְמִינֶה:	וֹבוֹטֹא וֹמֹבֹפֹּנטֹא לְוֹנִעּ:	and the kite, and the falcon after its	† ī

יש באומו סמין שאין דימין וס לוס לא במראיסס ולא בשמומס, וכולן מין אחד:

(או) הנץ, מישפרי"ל: (או) השלך. פירשו רבומינו (חולין פג.) זה השולה (פיי מגביה) דגים מן הים, וזהו שמרגם אונקלום וְשֶׁלֶינוּנְםׁ: בוס

וינשוף. סם צוחימי"ש הצועקים בלילה, ויש להם לפחוח כחדם, ועוד חחר דומה לו שקורין ייב"ן:

ו בשוף: יש מומים ים שמופקים במימין ים מש כממומיבות כיו בתי מומי הומי כו בקורין ייבין: (18) ההעשמה. סיא קלצ"א שורי"ן, ודומה לעכבר ופורחת בלילה, ומנשמת האמורה בשרלים היא דומה לה, ואין לה עינים,

וקרין לס עלפ"א: (פו) החסידה. זו דיס לצנס, ליגוני"ס, ולמס נקרא שמס מפידס שעישס מפידום עס מצרומיס צמזונות (שס): האנפה. סיא דיס רגונית, ונראס לי שסיא שקורין לס סיירו"ן: הדוכיפת. מרנגול סצר, וְכַּרְצַּלְפִּוֹ כפּוּלֹס, וצלעז סרופ"א, ולמס

סיא דיס רגונית, ונראס לי שסיא שקורין לס סיירו"ן: הדוריפה. מרנגול סבר, וַבַרָּצַלָּמוֹ כפולס, ובלעו סרופ"א, ולמס נקרא שמו דוריפת, שסודו כפות, וזו סיא כרבלמו, וְיַנַּגַּר מוּרֶא, נקרא על שס מעשיו, כמו שפירשו רבומינו במס' גימין בפרק מי שאחו (דף שה:):

(OS) שרץ העוף. סם סדקים סנמוכים סכומשין על סמרך, כגון ובובים ולכעין וימושין ומגבים:

(12) על ארבע. על ד' כגליס: ממעל לרגליו. ממוך ללוארו יש לו כמיץ שחי רגלים לבד ד' רגליו, וכשרולה לעוף ולקפוץ מן הארן ממחוק באומן שחי כרעים ופורמ, ויש מהן הרבה, כאומן שקורין לנגושע"א, אבל אין אנו בקיאין בהן, ארבעה סימני מהרה נאמרו בהם, ארבע רגלים, וד' כנפים, וקרסולין אלו כרעים הכחובים כאן, וכנפיו חופין אח רובו (חולין נמ.). וכל מימנים הללו מלויין באומן שבינוחינו, אבל יש שראשן ארוך ויש שאין להם ונב (שם סה:), ולריך שיהא שמו חגב, ובוה אין אני יודעים להבדיל ביניהם:

נֹ*אָ*ט_בּבוֹלֵיכ לַמִּנִדְנִי: לְמִּנְדֵינִ נֹאָעַ בַּעַוֹרָנְלָ לְמִּנְדָינִ וֹנִי עַנִּבְּאַ לְזִּנְעַנִ וֹנִי עַנִּבָּאַ ב בְּאַרְבָּה לְמִינֹוֹ וְאָתְ־הַסְּלְמֶם גּוֹבָא לְוָנִיה וְיָת רָשׁוֹנָא לְוְנִיהִי אָת־אֵלֶּה מֶהֶם מֹאַבֶּלוּ אָתַ יָת אָלֵין מִנְּהוֹן הַיכְלוּן יָת

בּגַלְיִם מֻּמֵּא בַנִּשׁ: לַ וֹכִלְ מְּנֵבׁא עַמְּנָל אֵמְעַר לֵוְ אַבְּבָּת וֹכִלְ בַּעְמָּא צְּמִנְפָּא צְלֵיה

בְּנִבְלְנִים וֹמְמָא הַּגַ_עַהְלְנִים: לי נְלְאָבְּׁע שׁמּפְּׁאַנ פֿק_ַעַדְּעָּלָהּ נְלְאָבְּגִּלְ שִׁסְׁשַׂאָּרֵנוּ פּֿלְ גַּנְלַנִּרֵ

בְּלְנֵוֹנְ וֹמְמֵא מַרַ עַמְנֶבי:

בּׁנֵים נֹמֹמֵא: גַּנְלִנִר בּּעוּן נְיֵנִי מִסְאַר: מִּמְאַנִם עִים לְכִּים בֹּלִ-עַנִּיֹגַ מַסְּאַר בּעוּן נִינִי מִסְאַר: בַּתְם וִמְּמָא: מַסְעָּת וְגֵּרֶה מִינְנָה מִעְּלְפָא אַ מַפְּהֶסְת פַּרְסְת וְשֶׁסַעוּ אֵינֶנְּה פַּרְסְתַה ݣݣݛݐݪݟݖݡݖ ÄÄL

בְּנִבְלְטִׁם וֹמְמֵא מַּגַ_עַמְּנִבּי המאָנם בם לַכִּים כַּל_בַּנָּהַ

﴿ \$ (0) دُرُقُونَ (1) וֹמְמֵא מַּגַ עַּמְאַנֶּם מַמָּאָנִם עַפֿע לְבוּמִנְעִי וּיִבוּ מִסְאַב מַּגַ لْلَاتِشِمْ ݣُلَـ بْكُرْضُ نُحَدِّه خُرْكُ، يَكُنْهَبِم يُن بْخَيْرَنْكِيا يَجْفَم

נהצב למינה: مَحَ بَهُدُمُ يَابُرُكُ لِبَعَرَكُ لِبَيْرَكُ لِبَيْرَدُهِ مِيرَدُهِ إياب לچم השמא בשבץ השבץ וביו לכון דמסצב ברחשא

خاتبك،:

אַבְעַע בּוְלְין שָׁקְעָּאַ הואַ לְכוּן:

בְּמָמֵא: לללגלשטון ובי מפאד מד

בְּמֶתְא: לבושוהי ויהי מסְצַב עַר נכבם וכל הישול מנבילההון יצבע

rġŲŢX ומלפין ענאַ לַכֿלְ דַּמִּירָא בַּרִיאַ סָבִיקָא

בַּוֹנְלֶבֶּׁע מַּלְ-אַּבְּּמְ הַוֹּהָא בַּמְהַלְּבָּא מַלְ אַנְבָּמ لْحُمْا لللِمَّكُ مَمْ حَفِيد خُكُمْ لُحِمْ يَجْلِيَةِ مِنْ مُلِيدَ خُكُمْ

לללילטעון יהי מפאר מד ממאדון אוון לכון כל הוטוב

בְּמָאֵא מַסְאַבִּון אִנּוּן לַכְוָן:

لمَحْطُلُم لَمَحُم خِلْرَبَارِ:

grasshopper after its kinds. cricket after its kinds, and the locust after its kinds, and the locust after its kinds, and the bald even these of them ye may eat: the

detestable thing unto you. which have four feet, are a ٤٦ But all winged swarming things,

carcass of them shall be unclean unclean; whosoever toucheth the And by these ye shall become

77

clothes, and be unclean until the the carcass of them shall wash his And whosoever beareth aught of until even.

even.

them shall be unclean. you; every one that to toucheth cheweth the cud, is unclean unto but is not cloven footed, nor Every beast which parteth the hoof,

be unclean until the even. whoso toucheth their carcass shall all fours, they are unclean unto you; paws, among all beasts that go on And whatsoever goeth upon its

unclean unto you. unclean until the even; they are them shall wash his clothes, and be And he that beareth the carcass of

the earth: the weasel, and the unclean unto you among the And these are they which are

kinds, mouse, and the great lizard after its noqu mzewe that saning things that

(33) וכל שרץ העוף וגוי. באללמד שאס ישלו ממש מסור (מ"כפרק ס, י):

(44) ולאלה. (מ"כ) סעמידין לסאמר לממס בענין: חשמאר. כלומר בנגיעסס יש מומאס:

۲(۱): (25) וכל הנשא מגבלחם. כל מקום שנאמרה טומאה משא, המורה מטומאה מגע, שהיא טעונה כצום בגדים (שם פרשמא

בסמס ממאס מממאס, ובענין שבסוף ספרשה פירש על בסמה מהורה: (62) מפרסח פרסה ושסע איננה שוסעה. כגון גמל שפרסח סדוקה למעלה, אבל למעה היא מחוברם. כאן למדך שנבלח

77

(עב) על כפיו. כגון כלצודוצוחחול: שמאים הם לכם. למגע:

נעטמה נעטנשמר: ᅊ [다**청**[건다

التجوي التجع احتبه بتجوبه بالتوهم

the sand-lizard, and the chameleon. land-crocodile, and the lizard, and and the gecko, and the

¿מְבָּׁא מַּג_וַבְּגַּבֹּי השְּׁגֵהְץ בְּלְהַנְגַעַ בְּהָם בְּמֹהָם רַחֲשְׁאַ בְּלְ דִיקְרַב בְּהֹוֹן אْمْك كَمْمَاهُمُ حَرَّكُم خُدِّمٍ مُحْمًا يَمْمُهُدُمَا خُدِياً خُدْمٍ

口は(点が):

the even. they are dead, shall be unclean until whosoever doth touch them, when you among all that swarm; These are they which are unclean to

ıε

30

نَصْتِل: בּמַּנֹם ווּבָּא וֹמִמָא מַגַ_נַמְנֹב בְלֵי אַשֶּׁר־וִנְּשֶׂה מִלְאַבֶּה בַּהָם בְּנֶר אַוּ־עוֹרִ צַּוֹ שְׁכִן בְּלִ- דְּצָּע אַוֹ לְבוּשׁ אַוֹ מְשַׁרְּ אֵוֹ בּ בְּמִלְם וֹמִמָּא מִכַּבְ_בַּבְוּ מֵאְ אַנִ בִּמִיִטִבוּן וִבוּ מִסְאַב מִבָּבְ מָאַן וֹכָל אַמֶּר־יִפּל־עָּלִיוֹ מִבֶּם וּ

עד דַמְשָא וִידַבֵּי: בְּחוֹן בְּמִנְא וִמְּעַל וִיהֵו מְסָאַב מִּל כֹּל מֹאוֹ בִּינִהְדִּיר הַבִּירָא וכל דיפול עליהי מנהון

shall it be clean. be unclean until the even; then must be put into water, and it shall wherewith any work is done, it or sack, whatsoever vessel it be, vessel of wood, or raiment, or skin, shall be unclean; whether it be any when they are dead, doth fall, it And upon whatsoever any of them,

וֹאָטֹוָ טֹמֻּבֹּׁבוּ: אָלְ-חּוֹכְוֹ בָּלְ אֵׁמֶשְׁר בְּחוֹכָוֹ וְמְטָא לְנֵּיִה כֹּלְ דְּבְנָּיֵיה וְסְחָאַב عدره، اذِرْ خَرْد بِثِدُم هُمُد نَفِر مُثِنَاتِ اذَر مُعَا يَتَمَا يُنَعَارِ مَوْسِياً

וְיָבְיה הָהְבָּרוּוְ:

every such vessel that may be drunk shall be unclean; and all drink in eaten, that on which water cometh, All food therein which may be

in it shall be unclean, and it ye shall any of them falleth, whatsoever is

And every earthen vessel whereinto

shall be unclean.

រុយុជ្ជនេះ מַשְּׁבֶּר אֲשֶׁר יִשְּׁהָר בְּבְלִי בְּבָלִי מְסָאַב וָכָל מַשְּׁקִּנָא דְּיִשְׁהָּהַי ַ_{+ε} וֹבֹוָא מֹבְׁוּו מֹוֹם וֹמֹמֹא וֹבֹרִ₋ בּיִוּהַבְּוּוּ הֹבְוָנִי. מבּל_הַאָבֶל אַמֶּר נאַבֶּל אַמֶּר מבּל

וקדשיס, וליכנק למקדש: החלד. מוש"מילס: והצב. פויי"מ, שדומה לנפרדע: (פב) וזה לכם השמא. כל עומלות הללו לינון לליפור לכילה, ללל לעומלה ממע, להיות עמל במגען, ונלפר ללכול מרומה

בַּבַל מָאַן יְבִי מָסָאַב:

(35) אנקה. סרילו"ן: הלשאה. לישרד"ס: החמש. לימל"ל: הנשמח. מלפ"ל:

(22) במים יובא. ואף לאחר עזילחו עמא הוא לחרומה: עד הערב. ואחר כך ושהר. זהערב השמש (יזמות עה.):

(ק"ח ל"ל במוכו): ואחו חשבורו. למד שחין לו מסרס במקוס (מ"כ פרשמה ז. יג): (33) אל חובו. פֿין כלי מרם מיטמל פֿלפֿ מפֿוירו (מולין כד:): בל אשר בחובו ישמא. סכלי מוזר ומטמפֿ מס שבפֿוירו

סנסכל בבם סמם, ושיערו מכמיס פון בים סבליעס מחויק יומר מבילם מרנגולם: משנמלשו. ולמדנו עוד שאין אובל מעמא אחרים אלא אם כן יש בו כבילה (מ"כ פרק מ, א. יומא פ.) שנאמר אשר יאכל, אובל נפלו עליקן משנחלשו, שאם אחה אומר מקבלין הכשר במחובר, אין לך שלא באו עליו מיס, ומהו אומר אשר יבוא עליו מיס, מליטמא מאזיר כלי חרש, שהרי טומאה עלמה נגעה בהן מגבן. ולמדנו עוד, על ביאה מים שאינה מכשרה זרעים אלא אם כן וספם שנייה, ולא נאמר כואין אם המנור כאלו מלא טומאה ותהא הפם תחילה, שאם אתה אומר כן, לא נממעמו כל הכלים לפיכך אינו חזור ומעמא כלים שבחורו. ולמדנו עוד שהשרך שנפל לאויר מנור והפת בחירו ולא נגע השרך בפת, המנור ראשון מיממא מאויר כלי מכם ואין כל הכלים מיממאין מאויר כלי מרם, לפי שהשרך אב העומאה והכלי שנעמא ממנו ולד העומאה, שניגו (פסחים כ.:) יכול יסיו כל סכלים מטמאין מאויר כלי חרם, חלמוד לומר כל אשר בחוכו יטמא, מכל האוכל, אוכל ומשקה עליו מים או כל משקס אשר ישמה בכל כלי ישמא האוכל. ועוד למדו רבומינו מכאן שאין ולד העומאה מעמא כלים, שרך מומאס לעולס, ואפילו נגוב, וסיין וסשמן וכל סנקרא משקס מכשיר ורעים למומאס כמיס, שכך יש לדכוש סמקרא אשר יבוא הרבה, למדנו שאין אוכל מוכשר וממוקן לקבל מומאה עד שיבאו עליו מים פעם אחת, ומשבאו עליו מים פעם אחת, מקבל וסוא במוך כלי מרם סממא, יממא, וכן כל משקס אשר ישמה בכל כלי וסוא במוך כלי מרם סממא, יממא. למדנו מכאן דברים (45) מכל האכל אשר יאכל. מוסג על מקרא סעליון כל אשר בחיכו ישמא, מכל האכל אשר יאכל. מוסג על מקרא סעליון כל האר בחיכו ישמא, מכל האכל האר יאכל.

בַים ישְמֵאָים יִהְיִי לָכֶם: יטְקָאַ שַּׁנָּרְ וְכִינָיִם יִשְּׁאָ טְמָאָים הַּבְּוָנִי ַנְׁכֻגְ אֶּׁמֶּנְ ַנְפָּגְ מִוּבֹלְטָׁם וּ מֹּלְיִוֶ נְּכִגְ

מַבְוָר וְנִגַעַ בְּנִבְלְהָם יִשְׁמֵא: אַף מִינְיוֹ וּבָוֹר מִקְוֹה־מָוֹם יִהָוֶר

זְנְיִּתְ אֶׁמֶּׁבְ יִזְּנְיֵתְ מִעִיִּבְ בִינִאָּ:

څڅ۵: (۵) מַנְּבַלְטַם מַּלְיוּ מְמֵאַ הָוּאִ יַרִּיִּאָ וֹכֹּג נַשּׁׁוֹבְתָּוֹםְ הַּלְבְיְּבֹה וֹלֹפֹּלְ נִאָּבוּג נִשְׁנִעִּיםוּ מִגֹּא הַּלְ בַּב

בְּנִבְלְנִישׁ וֹמְמָאׁ מַּעַ_עַמְּבֶּי ַבוא לַכֵּם לָאַלֹלְיֵע וְבֶּי יָמוּתֹ מִן־הַבְּהֵמָה צֵּשֶׁר־

בּוֹמֶבׁי: נְבְלְטָׁה וְכַבָּס בְּנְדֶר וְטְמָא עַּרַ־ ុ וְטְמֵא עַדְ־הָעָטֶב וְהַנּשָאׁ אָרִ־ نتبجتح منتخرنك نحقو خنثير

> וממאבון יהון קכון: וֹכׁובוֹם וֹשַּׁבְׁמוּן מִסְאָּבִוּן אַנּוּן מַסַאַב עַנוּר المراقا

דּוֹבׁוּלַטְׁעוָן וְעִוּ מְסְאַבּ: בום מֹגֹּוֹן וֹנוּכ בּוּט כֹּנוּמִּט

口が: בר זרע זירוע דיודרע דבי

עַלוֹהִי מְסְאַב הוּא לְכוֹן: أنقبح ظفتدكنك ال

בְּמָמֵא: בּוֹבֹילְעַשׁ יְבֵי, מִסְאַב מַּגַ ביוא לכון למוכל בוטוב ימות מן

עד רַמְשָא: וֹאַבֿת לְבוּמְוָנוֹו וֹונוו מֹסֹאַב בַּמְאָא יוּדִישוֹל יָת נְבִילְתַה לְבוּשִׁוְעִי וִיהֵי מִסְאַב עַּר الكادرولاح ははさんさばど

> unclean unto you. they are unclean, and shall be pots, it shall be broken in pieces; unclean; whether oven, or range for part of their carcass falleth shall be And every thing whereupon any

their carcass shall be unclean. shall be clean; but he who toucheth wherein is a gathering of water Nevertheless a fountain or a cistern

sown, it is clean. upon any sowing seed which is to be And if aught of their carcass fall

thereon, it is unclean unto you. and aught of their carcass fall But if water be put upon the seed,

until the even. carcass thereof shall be unclean eat, die, he that toucheth the And if any beast, of which ye may

the even. his clothes, and be unclean until beareth the carcass of it shall wash unclean until the even; he also that it shall wash his clothes, and be And he that eateth of the carcass of

יחץ. שאין לכלי מרם עסרס בעבילס: ושמאים יהיו לכם. שלא מאמר מצווס אני לנומצס, מלמוד לומר ועמאים יסיו לכס, (35) חגור וכירים. כליס המעלעלין הס, והס של מרם, ויש להן מוך, ושופת את הקדרה על נקב המלל, ושניהם פיהם למעלה:

וחומר, אם מעהר אם העמאים מעומאתה, קל וחומר שיניל את העהור מליעמא, לכך נאמר ונוגע בנבלתם יעמא: מטומאסו: - ונוגע בנבלחם ישמא. אפיי הוא במוך מעין ובור ונוגע בנבלסס יטמא, (מ"כ פרשמא ט, ה) שלא מאמר קל (35) אך מעין ובור מקוה מים. המחוברים לקרקע, פין מקבלין מומפה. ועוד ישלך ללמוד: יהיה פהור. העובל בסם מס רלה לקיימן במומאמן רשאי:

סכמוב שלא סוכשר ונמקן לקרום אוכל לקבל מומאס עד שיבואו עליו מיס: (γε) זרע זרוע. זריעס של מיני זרענין. זרוע שס דבר סול, כמו נִיְמְּנוּ לְנוּ מִן סַצֵּלְעִיס (דנילל ל, יב): מהור הוא. למדך

ששוב שינו נעקר הימנו: מגבלחם עליו. אף משנגג מן המים, שלא הקפידה מורה אלא להיוח עליו שם אוכל, ומשירד עליו הכשר קצלם מומאה פעם על זרע. בין מיס, בין שאר משקין, בין הס על הזרע, בין הזרע נפל למוכן, הכל נדרש במורח כהניס (פרק יא, ו): ונפל (85) וכי יחן מים על זרע. לאחר שנחלש, שאס חאמר יש הכשר במחובר אין לך זרע שלא הוכשר (חולין קיח:): מים

(93) בנבלחה. ולא בעלמום וגידים, ולא בקרנים ועלפים, ולא בעור (מ"ר פרשמא י, ה חולין קיח.):

מספס לו ספירו פפים הפליעה, אם כן מה מלמוד לומר האכל, לימן שיעור לנושא ולנוגע כדי אכילה, והוא כזים (נדה מב:): ַלְמְמְמְּם בָּשׁ (ויקרחׁ כב, ח), חוחה מטמחׁה בגדיס בחֿכילחה, וחֿין נכלח בהמה מטמחה בגדיס בחֿכילחה, כלחֿ משח, כגון, חֿס נאמר בו יכבס בגדיו: והאבל מגבלחה. יכול מממאנו אכילמו, כשסוא אומר בנבלם עוף מהור נְבֵּלֶה וּמְרֵפֶּה לֹה יֹאַכַל (04) והנשא אח נבלחה. ממולה מומלת משל, ממומלת מגע, שהנושל מממל בגדים, והנוגע לין בגדיו עמלין, שלל

מְּבֹּא נִיאָבֹג: יי וֹכֹּלְ עַמְּבֹּא עַמְּבָּא מַלְ אַבֹּאֹבֵא וֹכֹּלְ בִּשְׁמָּא בַּבְּעִיִּמִ מַלְ אַבַּמֹּא

הְּלַּגֹּא עוּא לָא וֹעֹאָכוֹע:

حِج بِيرِيْكِ مِح يَابِيلِ لَجْم بِيرِيْكِ حِم يَـ خُبِينَةِ مِم خُمِينِهِ

تَامَفُهُ لِ خُبُتِ لَامُمُنَاتِ خُتِهِ:

\$4_Ů@ďā;

بَالِيْشِ شِحِـلَٰكُٰدُا:

מַּלְ־הָאָהֶץ לְאַ הֹאַכְלְוּם בִּיֹּ רִהְשָּׁאְ דְּרָהֵישׁ עַלְאַ تَدُجْنَه خُرُحُ لِيَهُمُا لِيَهِنَّا هَا خُرِ مَدْنِينَ تَدُخِرا خُخُر

שׁנבֹבנונונוֹ אַבוּ מִּבֹּא אִנּוּוֹ: לֵק מַנְבָּע וֹכָג צַמִּנִבָּגִּנִ הַג אַנִבּה - בּמִנבָּגנּ הַגְ אַנְבַּה

אָבוּ, אַלָּא וֹן אֶלְעַבוּו וִעִּעַלַבּחוּן

בון וְהַסְּהַאָּבוּן פון בְּהוּן:

עַהְבֹּא וֹלָאִ בְּשִׁהֵא בִּבְשִׁיה וֹלָאִ טִסְטִּאָּרוּן אַנוַ וַפַּאָנוֹיַכֶּם לַא נוֹאַפֹּֿגוּו וֹנו וֹפֹאָנוֹכוּו בַּכֹּג detestable thing. shall not eat; for they are a swarm upon the earth, them ye

Xe shall not make yourselves

feet, even all swarming things that fours, or whatsoever hath many

and whatsoever goeth upon all

eaten.

τt

Whatsoever goeth upon the belly,

detestable thing; it shall not be swarmeth upon the earth is a

And every swarming thing that

that ye should be defiled thereby. make yourselves unclean with them, that swarmeth, neither shall ye detestable with any swarming thing

moveth upon the earth. manner of swarming thing that ye defile yourselves with any ye holy; for I am holy; neither shall sanctify yourselves therefore, and be For I am the Lord your God;

holy, for I am holy. be your God; ye shall therefore be you up out of the land of Egypt, to For I am the Lord that brought

54

كَلُدُم جُدُد: לאלה. והניתם קדשים בי לאלה יהחון פדישיו צרי מפמיר מַאָּבֶין מִצְּרִים לְהָיִת לְבֶּם מִאַּרָיִם לְמִהָיִני לְכִוּן

בֵּיו אֲבָּי יְחְנְּח חַמִּעְּבֶלְה אָחְכֶם אֲבִי אֲנָא יִיְ דְּאַפִּיק יְחְכִּיוֹ

בּׁו בֹּעְהָה אַנוּ וֹלַאָ שַׁהַּמָּאנְ וֹלָא שַׁסֹאָבוּוֹ זִשְ וֹפַהְשַׁבוּוֹ דִּבַלָּא

++ וֹנִינִילִבְּיִהְמִּילְצִירִ מֹנִימִם מֹנְאַנִיתְ מִנֹאַ מִּנְאַנִיתְ מִנֹאַ

ڲٛڔؙڷڔڎؚڡ

ځځر_تې د نې په ځې تارې مر څلمه:

סארך אלא במרך האוכל, אבל משילאו לאויר ושרלו הרי נאפרו: - לא יאבר. למייב על המאכיל כאוכל, ואין קרוי שרך, אלא (ד+) השורץ על הארץ. לסוליה הת סימושין שָׁבַּבְּלִימִין וְשָׁבַּפּוֹלָין, והת סויוין שבעדשים (תולין מו:) שהרי לה שרלו על ושמא עד הערב. אף על פי שמבל, לריך הערב שמש:

(ב+) הולך על גחון. זס נמש, ולשון גמון, שָמִיֶּס, שסולך שָמ ונופל על מעיו: בל הולך. לסצים סשלשולין ופֿמ סדומס דבר נמוך קלר רגליס שמינו נרמס מלמ כרומש ונד:

רגלים. זה גַדְּל, שֶׁבֶן, שיש לו רגליס מרחשו ועד זנצו לכחן ולכחן, וקורין נינעפיד"ש: לדומס: הולך על ארבע. זס עקרב: כל. לסביה אם סמפושים, השקרבי"ע בלע"ו, ואם סדומס לדומס: מרבה

לפי שאני אקדש אחכם למעלה, ולעולם הבא: - ולא חשמאו וגוי. לעבור עליהם בלאיץ הרבה וכל לאו מלקום, וזהו שאמרו (44) כי אני ה׳ אלהיכם. כשם שלניקדוש, שלנים 'ללסיכס, כך וסמקדשמס, קדשו למעלמכס למעס: והייחם קדושים. ממס מממאין בהן בארך, אף אני משמא אמכם בעולם הבא, ובישיבת מעלה: (E+) אל חשקצו. באכילמן, שהרי כמיב ופשומיכס, ואין שקוץ ופש במגע, וכן ולא מעמאו באכילמס: ונשמחם בם. אס

כשטר אומות דיים, ומעליותה היה גבייהו, והוה לשון מעלה (ב"מ קה:)): הרנאמי, וכאן כמיב המעלה, מנא דבי רבי ישמעאל אלמלי לא העלימי אם ישראל ממלריס אלא בשביל שאין מעמאין בשרליס (אר) בי אני ה׳ המעלה אחבם. על מנת שמקבלו מלומי סעלימי אמכס. (דבר אמר כי אני ס׳ המעלה אמכס, בכולן כמיב בגמ' (מכוח טו:) אכל פוּמִימָא לוקס ארבע, נמלס לוקס חמש, לרעס לוקס שש:

TEVITICUS XI – ברשת שמיני שביעי – LEVITICUS XI

نڂڂ؎ڷڟۿ עשרצת בְּמִיָּא יִלְכָל נִפְּשָׁא דִּרְחַשָּׁא עַל בְּרַמֶּמֶת וּלְכַל נַפְּשָׁא חַוָּהָא דְּרָחַשָּׁא וַאָּת מּוֹרָת הַבְּהַמֶּה וְהַמְּוֹך דָא אוֹרָיָהָא דִּבְעִירָא וּדְעוֹפָא

nbou the earth; and of every creature that swarmeth creature that moveth in the waters, the fowl, and of every living This is the law of the beast, and of

 و

דוקה השמא:

לא יכון עונטא בלא מטאללא: תַּהַנְּעַ תַּנְּאֶבֶבֶעַ בַּבְּיֹא נִבֵּין הַנִּעָאַבְּלָא נבנן לאפֹנמא בון מסאבא יבון

be eaten. and the living thing that may not the living thing that may be eaten unclean and the clean, and between to make a difference between the

.471 98nd no Parah, read Mafiir and Haftara on page 170. For Shabbat HaHodesh the Mafiir and Haftara are The Haftarah is II Samuel 6:1-7:17 on page 143. Sepharadim read II Samuel 6:1-6:19. On Shabbat

ַנְיָרְבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

בְּיַבְאַבְא: בְּוּמֵּי רִיחוּק סָאוּבְתַה הָהַי וממאבן מִבְעַת ימִים כּימֵי וַהָּת ינובי מסְצַבָּא מָבֹמָא יומין ַ אָמֶּעְ פֿׁג עַזּוֹנְגִמֹּ וֹגֹלְבֵע זֹכֹר אָטִּטֹא אָבָג עַמַבּג וּנִילְגִי בַּכַר בַּבֶּר אֶּלְבֹנוֹ, וֹמִּבֹאֶלְ, לְאִנְוּר מִכִּילְ מִם בֹּנוּ וֹמִּבֹאֶלְ לָמִוּמִר

מָבְבַבוֹים: بعداركتي נבֹּנְוֹם עַמְּמֹנְנֹג נֹמִנְלְ בֹמֹּר נבֹנְמָא טַמִנֹאָע נֹטִנֹג בֹמְנַא

ער־מָלאָת יָמֵי שְּהַרֶּה: עד משָלם יומי דְכוּתַה: לא הגיע ואָל ההמקדע לא הא הקר הלענק הא לא היעור ַ שַּׁמְּׁב בּוֹבְנִיּ, מְּנִינְיִנִי בְּכֹּלְ לַנִּמְּ בִּנִם גַּכִּוּ בְּכֹלְ לִנְוֹמָא לָאִ נְאָבְאָהׁים יוֹם וּאָבְאָהי וֹמִים וּהָלְמִין וּהָלְמָא יוֹמִין הַמִּבּ

> :Buives And the Lord spoke unto Moses,

sickness shall she be unclean. the days of the impurity of her shall be unclean seven days; as in and bear a man-child, then she saying: If a woman be delivered, Speak unto the children of Israel,

his foreskin shall be circumcised. And in the eighth day the flesh of

fulfilled. until the days of her purification be thing, nor come into the sanctuary, days; she shall touch no hallowed of purification three and thirty And she shall continue in the blood

שם), לפי שוו עבולה יום הרוך שעצלה לפוף שבעה והין שמשה מעריב לעהרה עד שקיעה ההמה של יום הרבעים, שלמחר שלם: לא חגע. אוסרס לאוכל, כמו ששנוים ביבמום (דף עס.): בכל קדש וגוי. לרצום אם סמרומס (מכום יד: יבמום אף על פי שרואם מסורם: בדמי פהרה. לא מפיק ס"א, וסוא שם דצר, כמו מוסר: ימי פהרה. מפיק ס"א, ימי מוסר (+) חשב. מין משב מלמלשון עכנה, כמון מִשְׁבִּי בְּמֶרִשׁ (דבריס ה, מו), וַיַּשֶׂב בְּמֵלֹנֵי מַמְבַחׁ (ברמי שהרה. דס: - דוחה. לשון דבר סוב מגופס. לשון אחר לשון מדוס וחולי, שאין אשה רואס דס שלא מחלם ראשה ואבריס כבדין עלים: (נדס כו:): – כימי גדת דותה תשמא. כקדר כל עומחס סחמורס בנדס, מעמחס בעומחם לידס, וחפילו נפחח סקבר בלח . נמפרשה אחר חורם בהמה חיה ועוף: - כי חזריע. לרבום שאפי' ילדמו מחוי, שנמחה ונעשה כעין זרע, אמו עמאה לידה (2) אשה כי חזריע. מ"ר שמלמי (ויק"ר יד, מ) כשם שילירמו של מדם ממר כל בהמה מיה ועוף במעשה ברמשים, כך מורמו לומר בין לבי לערוד, והלא כבר מפורשים הם, אלא בין שנולדו בה סימני מרפה כשרה, לנולדו בה סימני מרפה פסולה: יסלא כבר מפורשים הם, אלא בין ממאה לך, למהורה לך, בין נשחמ חליו של קנה, לנשחמ רובו: - ובין החיה הגאבלה. לריך (ד+) להבדיל. לא צלצד סשונס אלא שמסא יודעומכירו בקי בין השמא ובין השהוד. לריך לומר בין ממור לפרס,

טְהֶבֶה: 「ひひびじ

התיב על דם דכו: לביחיקה ושמין ושמא יומין ひひがひと ãā∟ נאָם נולבּטאַ טליד بلكك

purification threescore and six days. to boold shr ni sunitnos in her impurity; and she shall she shall be unclean two weeks, as But if she bear a maid-child, then

אָל_עַכִּעַן: קְחַשְּׁאֵת אֶלְ־פֶּתַח אְהֶלִ־מוֹמֶר שִפְּנִינָא לְחַשְּׁהָא לִהָנִע מַשְּׁכַּוֹ שְׁנְחֵוּ לְעַלְהְ וּבֶּן־וּוְנָה אַוֹּהְר שִׁמֵיה לַעֲּלְהָא וּבַר וֹנְה אִי

זְמָנָא לְנָת כַּעַנָא: שׁבַּנִא כַּבְּתְ בַּּוֹן אָנְ לַבְּנַשַּׁא שַּנִּשִׁ, אָמָּר בַּּר שְׁנַבְיה לְבֵּן וּבִמִשִׁלִם יוֹמֵי דִּכוּתַה לְבָרֶא

או לנולפא: וֹאָט שוִרַעְ עַּיּלֶבְע לְּנָכֹר אָּוְ בֹּא אִנְבֹוֹטֹא בֹּוֹלְיִבְעֹה לְנַכֹּר انظدية خود بتنبر اجود الجراجية خميه براهد

בְּנֵינִ יוֹנְת אָמֶד לִמְלָת וֹאָמֶד גְלַבַּׁבַּׁבַּ הַשְּׁבַּיבַ בַּבְּבַּ הַ אַנְ הַבְּּנַ הַבְּבַּבְּבַּ הַבְּבַּנְנוֹ אַנְ
 גְלַבַּבַבַ הַבְּבַּנְנוֹ אַנְ נאם כאַ טַמְאָּא יָבְיּהְ בֵּרָ הֵּטְ נִאָם לִאִּ עַהְּבָּט יִבִּי בְּמִסָּט ﴿ثَاثُانِ:

לְחַמְּאָנוּ וְכִפָּר עַּבְיָוֹלִ תַכְּעֵוֹן

שבול בני יונה חד לעלמא

، _{מכפל} וַיְדַבֵּר יְיְהְנְׁה אָל־מֹשֶׁה וָאֶלְ־ וּמָלֵּיל יִיָּ עִם מֹשֶׁה וּלְאַהַרֹּוֹ إَمْتَالُاتِ: (قَ)

خيريد:

אַנְיוֹן לֵאִמֶּוֹ:

ב שָאָת אִרְסַפַּתַת

אָל־אַתָר מִבְּנֵיו תַכּהַנִים:

וְהוּבָא אָל־אַהַרָּוֹ הַכּהָוֹ

וְבִינִב לַמְנַב לַמָּבׁן לַנִוֹגַמ גַּבֹוֹמַנ

לְנְתְ תַּבְ מְבָנְוָתִי כְּתַנִּא: ווטוטו לוט אַבורן פַבּוֹא אַנ במְשָּׁבְ בַּסְבֵיה לְמַכְּמָשׁ סְּגִירוּ אַן בַהְבָרַ עִּמְקא אוֹ עָּרִיָא אוֹ בַהַרָא וֹיהִי ַ בּּיִיוֹהַ בְעִוּרְבְּשָּׁרוֹ אֵנָשׁ אֲבֵי יָהִי בָמִשָּׁךְ בִּשְּׂרֵיה

> tent of meeting, unto the priest. sin-offering, unto the door of the pigeon, or a turtle-dove, for a burnt-offering, and a young lamb of the first year for a or for a daughter, she shall bring a purification are fulfilled, for a son, And when the days of her

her, and she shall be clean. priest shall make atonement for the other for a sin-offering; and the the one for a burnt-offering, and turtle-doves, or two young pigeons: lamb, then she shall take two And if her means suffice not for a

whether a male or a female.

the law for her that beareth,

the fountain of her blood. This is

And he shall offer it before the

her; and she shall be cleansed from LORD, and make atonement for

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

IIIX

9

of his sons the priests. unto Aaron the priest, or unto one leprosy, then he shall be brought skin of his flesh the plague of bright spot, and it become in the of his flesh a rising, or a scab, or a When a man shall have in the skin

(ד) והקריבו. ללמיך, שלין מעכנה ללכול נקדשים ללל למד מסס, ולי זה סול, זה מעלם, שנלמר וכפר עליה הכקן ומהרה, מביא את כפרת מהרתה:

(נ.) בפי כל המדיר: (8) אחד לעולה ואחד לחמאת. לא הקדימה הכחוב אלא למקראה, אבל להקרבה העאה קודם לעולה, כך שנינו בובחים מי שסוא בא לכפר, בו סמסרס מלויס: - ושהרה. מכלל שעד כאן קרויס ממאס (ובמיס ימ: מנסדרין פג:):

פרשמה ה, מ): סיף בַּשְּׁמְקִיס (פֿירב לו, כה): אל אחרן וגרי. גוירם הכמוב הוה, שהין מומהם נגעים ומהרהן הלה על פי בהן (מ"ר נגעים (ב) שאת או ספחת וגו׳. שמות נגעיס סס, ולבנות זו מזו (נגעיס פ"ל מ"ל): בחרת. מברבורות עייל"ר בלע"ו, וכן בָּסִיר

67

נְשְׁמָא אָרָר: זָּנַת בַּבוֹת הוּא וָבְאָבוּ הַכּבוֹן ימָרְאָה הַנָּגַעַ עָמִל מִעִּיר בִּשָּׂרְוִ ء بَاخَمُد لَمَّمُد خَثِرَم بَاظَكِ، كَثِلًا וֹבְאָבׁע עַכּבוֹן אָטַעַנוּנִגַּה בֹּהַנַעַ

;₽.□: וְהְסְּגִּיר הַכּהָן אָת־הַנָּגִע שְּבְעָת ئمبد نشمرُك حي فقك خيرًا בְּשֶׂרֵוֹ וְעְמִלֹ אֵין־עַרְאָנַהְ מִן־ בּסְבֵיה וְעַמִּיק בֹית מִחְזַהְאִ מִן וְאָם בַּהָהֶת לְבָּנְת הָוּא בְּעִּוּר וָאָם בַּהֵרָא חָוָרָא הִיא בִּמְשַׁרִּ

עכבן שְבְעָּת יָמִים שִּיִּת: שמע עַנּגע בּעור וָהַסְּגִּירָר ֻ וְהַנָּה הַנָּגַע עְמָר בְּעֵינְיו לְאִּ וֹבְאָבוּ הַכְּבַוֹן בַּוֹּיָם הַמָּבוֹתֹי

طَشِّت بَوْرُم جَمْنِت إِصْلَالًا بَحَدَالًا פיי שָׁנִית וְהַנָּת בַהָּת הַנָּנַע וְלֹאִ־ וֹבֹאַב עַכַּבָּן אָנַוְ בּוֹנָם עַהָּבֹּגֹּגַ

נַּמָּבִינַ: בְּוֹא וֹכֹבָּׁם בַּׁלִּבְׁוּו

نحتا:

בְּבַעַתְ הָוּא: (פּ) עמּסְפַּתַת בָּעָּוֹר וְשִּׁמָּאָו תַכּהָן ewith

> בְּהַנְא וִיסַאָּיב יָהַיה: מֹכְשָׁמ סְגִירוּתָא הוא וְיִחְזִינֵיה מכשמא גמיק ממשף בסביה וֹנִטְוֹג כַּעַוֹלָא זִט מִכִּטַּהָא בֹּמָהַבַּ

מַבְּמָשְׁא מֻבְּעָא יוֹמִין: ווֹסֹּוֹר כָּהַנָּא יָת תַּמְבֹא וֹמְגַּוֹבא לָא אִטְוֹנַפּּוּ

שְּבְעָא יומִין הָנְיָנוּה: כֿעולא **ユロショウス** ŗŗĢĶĽĽſĽ בְּר הַנְה לָא אִנְסֵיף מָכְתַּשָׁא וֹבֹא מֹכִנֹמָּא בֿם

מֹבושׁא בוא וואַבֿה לְבוּמִוְבוּי מֹכְשַׁאָּא וֹלָא אִנִסגַ מֹכִשַּׁאָּא

ذ⊄ڷڗؙ٪: أزنتك בְּמָהֶכָּא בְּתַר דְּאִתַּחָוֹיִ, לְכְּתַּנְא הקפְשָׁה הַמִּסְפַּהַתְּ וָאָם אִנְסָפָא הוֹסֵיף עָדִיהָא

ווֹטוֹג כַּעוֹלָא וּעָא אוסופַע

And the priest shall look on him plague seven days. shall shut up him that hath the be not turned white, then the priest than the skin, and the hair thereof

appearance thereof be not deeper the skin of his flesh, and the

And if the bright spot be white in and pronounce him unclean.

and the priest shall look on him,

his flesh, it is the plague of leprosy;

plague be deeper than the skin of

white, and the appearance of the

if the hair in the plague be turned plague in the skin of the flesh; and

And the priest shall look upon the

seven days more. then the priest shall shut him up the plague be not spread in the skin, plague stay in its appearance, and the seventh day; and, behold, if the

clothes, and be clean. is a scab; and he shall wash his priest shall pronounce him clean: it be not spread in the skin, then the if the plague be dim, and the plague again the seventh day; and, behold, And the priest shall look on him

the priest again. cleansing, he shall show himself to himself to the priest for his skin, after that he hath shown But if the scab spread abroad in the

leprosy. pronounce him unclean: it is skin, then the priest shall behold, if the scab be spread in the And the priest shall look, and,

קימן מומלה, הול גזירת הכמוב: בשרו. כל מכאס לגן עמוק הוא, כמכאה המה, עמוקה מן הלל (שגועוה ו:): ושמא אוחו. יאמר לו ממא אחם, ששער לגן (E) ישער בגגע הפך לבן. מממלס שמיר וספך ללגן גמוך סגגע. ומעוט שער שניס (מ"כ שם פרק ב, ג): עמוק מעיר

ας،ι: (+) ועמוק אין מראה. לא ידעתי פיכושו: והסגיר. יקגירנו בבית אחד, ולא יראס עד שוף סשבוע, ויוכיחו שימוים

(6) בחח. סוכסס מכלימו, סל לס עמד צמכלימו לו פשס עמל: מספחת. שם נגע עסור: וכבס בגדיו וטחר. (5) בעיניו. במכלסו ובשיעורו סרלשון: והסגירו, שניה. סל לס פשס בשבוע כלשון ממל מוחלמ:

(8) ושמאו הכהן. ומשממלו סרי סול מוחלט, ווקוק ללפרים ולחגלחם ולקרצן הלומור בפרשם ולח מסים: צרעה הוא. בוקיל ונולל לספרר נלכם ממס, ולריך מבילה:

05

וְהִיבֵא אָל_הַכֹּהָן: י ווֹנת אַבְתַּע כַּּי טִבְיֵנִע בַּאַבְעַם מַכְּטַּהָ סִּיִרוּ אַבִּי טָבִי בַאַּנָּהָא

לַּמְוַר וֹנְיֵגאַ בַּפַּבְר מָּמָּר לַבָּוֹן م بر پوت ترخفا بموت שٰאַת־לְבְנָהֹ

שָׁמָא הָוּא: נְטְמְאָנִ עַכְּעַן לָא נַסְנִינְוּנִ כָּנ בַּטְּבֵינִה וָיַסְאָבַנִּיה בְּתַּנִי צְּבַׁעַת נוֹשֶׁנֶת הָוֹא בְּעַוֹר בְּשְּׁרוֹ סְנִירוּת עַמִּיקְא הִיא בִּקִשְׁרִּ

ימְטְיָנִי בַּשָּׁב עַוּ בַּשָּׁצִּׁנִי:

לְכָּלְ מַבְּאָנִ מִּגוֹ, עַכְּעֵּוֹ: הור הנגע מראשו ועד־רולליו בי בְּעוֹר וְכִסְתָּה הַצְּבַעה אָת בְּלְ־ ŗ%¤_ġ广i∏

山(名: אָת־תַּנְגַע כִּלָוֹ תְפָּךְ לְבָן שָׁתָוֹר ي تولايتر څي څر څر څښې لوټر ا إرَيُّ مِوْتِا إِمَيْدَ حَوْثِتَ لَابَانًا

iààx:

בּּבֹבֹתֹע בַינאַ: נְׁמְמֵאָׁנְ עַבְּׁמֶּׁעְ עַעָּנִי מְמֵאָ עִיּאִ נִּסְאָבִנִי בַּמְּנָא עַנָּא מְסָאַב וְרְאָה הַכּהֵן אָח־הַבְּשֶׂר הַחַי

». צֵּוֹ בִי יִשְׁיִב תַבְּשֶׂר תַחַי וָנֶהְפַּוּ לְלְבָוְ וּבֶא אֶל־תַכֹּהֵן:

וֹנִים.ים. לְנִׁי בַּׁבַּוֹא:

וֹבְמֵּם דֹמָּב למַהָּכֹא וֹנִיא נַפַּכֹע הָהָנִגא ונטוג כשלא ושא המלא שונא

נמע בלקוני. לכלק נוונו מונו בַּל מִשְּׁךְ מַכְתַּשָּׁא מֶרֵישִׁיה דְׁמַּמְבֹּא וֹטִשְׁפָּו סִוּנְרוּטָא זָת הִפְּרָח הַצְּרִעָּתְ וָאָם מִסְנָּא הִסְנֵּי סְנִירוּהָא זַּסְגְּרְנֵיה אֲבֵי מְסָאַב הוּא:

אַטִבַפּֿיך לִטְחָוַר דָבֵי הוּא: בְּבַבְּאַ:

חַיָּא יְהֵי מְסְאַב:

הוא קנירוקא הוא: ווֹטוֹו כַּעוֹא וֹנו דַּמִּבָא עוֹא

ווטבפוד למחור וניםי לות אַן אָבוּ נֹטוּב בֹמִבֹא טַנֹאַ

> the priest. man, then he shall be brought unto When the plague of leprosy is in a

Aesh in the rising, hair white, and there be quick raw the skin, and it have turned the Dehold, if there be a white rising in And the priest shall look, and,

not shut him up; for he is unclean. pronounce him unclean; he shall flesh, and the priest shall it is an old leprosy in the skin of his

feet, as far as appeareth to the priest; plague from his head even to his all the skin of him that hath the in the skin, and the leprosy cover And if the leprosy break out abroad

all turned white: he is clean. him clean that hath the plague; it is all his flesh, he shall pronounce behold, if the leprosy have covered then the priest shall look; and,

in him, he shall be unclean. But whensoever raw flesh appeareth

the raw flesh is unclean: it is leprosy. flesh, and pronounce him unclean; And the priest shall look on the raw

the priest; into white, then he shall come unto But if the raw flesh again be turned

91

Sτ

٤t

π

6

וממיס בלא שער לבן, ואף על פי שלא נאמרס ממיס אלא בשאמ, אף בכל סמראות ומולדומיסן הוא סימן טומאס: (10) ומחיד. שנימיג"ע בלע"ו, שנספך מקלה סלובן שבחוך סשלה למרלה בשר אף סוא מימן מומלה, שער לבן בלא מחיה, סמספסס סוסמ: צרעה. לשון נקנס. נגע לשון וכר:

סוליל ועלמס ממיס אטסרנס: (11) צרעה נושנה היא. מכס ישנס סים ממם סממיס, ומצורס זו נכלים צרים מלמעלס ומחמיס מלפס למס, שלם מפמר

(בו) מראשו. של אדס ועד רגליו: רכל מראה עיני הכהן. פרע לכק שחשך מאורו:

בְּוֹוַלָּא:

לו ולאלעלימו ולכקומו ולבימו, וכן ברגל נומנין לו כל ימי הרגל: מס מלמוד לומר, ללמד יש יוס שאמס רואס בו, ויש יוס שאין אמס רואס בו, מכאן אמרו ממן נומנין לו כל שבעם ימי סמשמס, המבר ונמגלה שפועו ע"י שומן, כגון שהברימ ונעשה רמב ונרמים בו הממיה, למדנו הכמוב שמממל (שם פרק ה, a): דביום. מעשרים וארבעה ראשי איברים שאין מעמאין משום מחיה, לפי שאין נראה הנגע כולו כאחד, ששופע אילך ואילך, וחור ראש (14) וביום הראות בו בשר חי. אם לממס זו מָקִיָס סרי כזר פירש שסממיס מימן טומאס, אלא סרי שסיס סגע צא'

(15) צרעה הוא. הנשר ההול, נשר לשון וכר:

מַהְוֹר הִוּא: (פּ) خُرْخُا لَمُكَابُ ثَامِتًا هُنَا لِثَاثِمَ مُخْتَفِمُهُ خُمْنَانَا لَيْلَةً، خُلَاثُهُ الْجُدِدِ بَحِبًا لَنَوْدَ وُنُوْكَ بَوُلَمَ

נְת מַכִּהַשְּׁא דָבֵי הוּא: וְנִיחְזֵינֵיה כְּהָנָא וְהָא אָמָהַפּּיף

plague: he is clean. pronounce him clean that hath the into white, then the priest shall and, behold, if the plague be turned and the priest shall look on him;

אנישי וּבְשֶּׁר בִּי־יִהְנֶת בְוֹ־בְעֹרָוֹ שְׁחָין נְאָנָשׁ צָרֵי יְהֵי בִּיה בְּמִשְׁבֵּיה

נְּיִלְיֵה בְּמְקְוֹם הַשְּׁחִין שְׁצֵּח וַיִּהִי בַאַחַר שְׁחְנָא עְּמְקְא חַוֹרֶאני בַּיַּבְּיִה בְּמְקְוֹם הַשְּׁחִין שְׁצֵּח וַיִּהִי בַּאַחַר שְׁחְנָא עְּמְקְא חַוֹרֶא

אַבְעַבְּעַבְיוֹלְיִמָע וֹלְבַאָּע אָבְעַבַּבַוּו:

çwnq qui וֹמֹּמֹאַׁו עַכּעַוֹן לֵּנִמַ_גַּעַמַע עווא מן העור ושְעָרה הַפַּוּר לָבָוֹן إڄאָר הַכֹּהַן וְהַנָּה מַרְאֶהָ שָׁפָּל

هر حَلَالِهِ فَاللَّهِ فَيْظُهِ لَيْقِفِيْهِ

ذֻבְׁנִדְׁלֵא:

סְגְיאָת: מֹכֹשֹׁמֻ סֹנִירוּתָא הַיא בַּשְּׁחַוֹּגָא i.ō¾të.Ľ al amėx imālu sūlēt ווטוו כֿעוֹא ועא מטועא מכוש

בְּבַוֹלְא מִבְּעָא וּמִין: ماليابا إبراء حيب البودار مسجع أبراء بيفزع أنوذروا בַּה שַׁעָּר לַבָּן וּשְׁפַּלָּה אֵינֶנָה שָעַר חִוָּר וּמִכִּיכָא לָיִתַהָא מִן إيوا بإيود مقثا إمير ياا ַ וֹאָם וֹטִוּנוֹע כַּעַוֹלָא וַעַאַ בַנִע כַּע

止い: וּסֹאָּיב כְּהָנָא יָתִיה עַכְּהָשָׁא בב ואַם־פְּשָׂה הִפְּשָׁה בְּעִיֹר וְטִמֵּא וֹאִם אוֹסְפָא הוֹסֵיף בְּעַשְׁבָּא

וְמְהַרִי הַכְּהֵן: (ס) וידביניה בְּהָנָא: לא פְשְּׁמָה צְרֶבֶּתְ הַשְּׁחֶין הָוֹא לְא אוֹמִיפָּת רֹשֶׁם שִׁחְנָא הִיא וָאָם־מַחְמֶּיהָ מַעֲמָּד הַבַּהֶּרֶת נאם לאטנע למט לענטל

אַן בְשֶׁר בֶּי־יִהְנֶת בְעַרָוֹ מִכְּוַתַּ

הַכְּבוֹן אָטוּ לָנַתּ בווא:

עַכְעַן אָבְעָּת וֹמִים:

خُطُلُا:

בּבְבַבא בוּוֹבא סמַלא או בּוֹבֹא: כַנֹאָר דְנוּר וְיהֵי רשָם כַנֹאָר Ni Kiw Nir in tawein

> thereof a boil, and it is healed, And when the flesh hath in the skin

shown to the priest. reddish-white, then it shall be a white rising, or a bright spot, and in the place of the boil there is

broken out in the boil. it is the plague of leprosy, it hath priest shall pronounce him unclean: thereof be turned white, then the lower than the skin, and the hair behold, if the appearance thereof be And the priest shall look; and,

shall shut him up seven days. the skin, but be dim, then the priest therein, and it be not lower than behold, there be no white hairs But if the priest look on it, and,

unclean: it is a plague. then the priest shall pronounce him And if it spread abroad in the skin,

77

81

pronounce him clean. scar of the boil; and the priest shall place, and be not spread, it is the But if the bright spot stay in its

white; bright spot, reddish-white, or quick flesh of the burning become a thereof a burning by fire, and the Or when the flesh hath in the skin

שבוכם ובמקומו שתלה נגע ששר: (18) שחין. לשון ממוס, שנמממס סצשר בלקיי סבא לו ממממ מכס שלא ממממ סאיר (מולין מ.): ונרפא. סשמין סעלס

(פו) או בהרת לבנה אדמדמת. שלין סגגע לגן מלק, מלל פְּמוּן ומעורג נשמי מרלומ לוגן ולודס:

(OS) מראה שפל. ומין ממשו שפל, מלה ממוך לבנינומו סוה נרהה שפל ועמוק, כמרהה ממה עמוקה מן הלל:

(22) נגע הוא. סשלם סולם לו סבסרם:

בלע"ו: בניעה עור הנרגע מחמם הימוס, כמו וְנְצְׁרֶצוּ בָּשּ בְּל פְּנִיס (יחוקחל כה, ג), רייערי"ד צלע"ו: צרבה. רייערי"שמענע (ES) חחחיה. במקומס: צרבה השחין. כמרגומו רשֶׁם שָׁמַנְם, סינו סׁלֹס רושס סחמוס סניכר צנשר. כל לרצם לשון

בּבוֹמֹנו בווא: פְּרָחָה וְשִׁמֵּא אֹתוֹ הַכֹּהַוֹ נָגַע מן הַמָּנַר צָּרָעַת הָוּא בַּמָּבְּוֶר ي هُمُد حُجُا حَحَثِثُ لا بَمَلَهُنَ مُمْكِ إךצָת אֹמָה הַכֹּהֵן וְהִנָּה נָהְפַּרִּ

סׁגירוּקא היא בּּכְּנַאָר סָגִיאַר המול מן מהפא أنفتد ثقط خفته لفع غفقهرك

then the priest shall look upon it;

But if the priest look on it, and, it is the plague of leprosy. priest shall pronounce him unclean: broken out in the burning; and the than the skin, it is leprosy, it hath the appearance thereof be deeper bright spot be turned white, and and, behold, if the hair in the

נוסיירו הבהן שבעת ימים: אַנגָּנִר מִן־הָעָּוֹר וְהַוֹא בַהָּה ^{3z} جَوَتِرْدِر $\dot{a}$ $\dot{a}$ ر $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ $\dot{c}$ וְאָםוּ יִרְאָנָה הַכּהַן וְהַנָּה אֵין־

נוֹסׁוֹנוֹנִי בַּנוֹלָא מִּבְׁמֹּא וומִוּן: לוֹטַבֹא מוֹ מַהָּכֹּא וֹבִיא הֹמֹנֹא לבעוניא סמר חינר ומכיקא ואָם וֹטוֹוֹנִי כַּעַנָא וַבַא בִיט

priest shall shut him up seven days. than the skin, but be dim; then the the bright spot, and it be no lower behold, there be no white hair in

הַכְּבַּן אָטָוְ זָנַעַ צָּרַעַהַ הָוֹא: אִם־פְּשָּׁה הִפְּשָׂה בְּעֹּוֹר וְטִמֵּא וֹבֹאַבוּ עַכּעוֹן כּוֹנִם עַמִּבוֹמֹי מַבְיּמָשׁ סְגִירוּהָא הִיא: בְּמַמְּכֹּא וְיַסְאֵיב בְּעַוֹּא יָתִיה מְבֹוֹמֹאַע אִם אוֹסָפֹּא עוּכּוּר けんひと

pronounce him clean; for it is the burning, and the priest shall but be dim, it is the rising of the place, and be not spread in the skin, And if the bright spot stay in its plague of leprosy.

pronounce him unclean: it is the

in the skin, then the priest shall

the seventh day; if it spread abroad

And the priest shall look upon him

בְּי־צְהֶבֶה הַמִּבְנֶה הַוֹא: (פּ) שְּׁאָת תַּמִּבְוֹת תֻוֹא וְמְתַּרֵוֹ תַכְּבָוֹן ⁸² לא־פְשְׂתָּה בְעּוֹר וְהָוּא בֵהְה וָאָם_מַטְמָיהָ מַהָּמָג עַבּבָיבֶנע

כַּבַוֹלֵא אַבוּ רושֶם כִּנַאָר הִיא: מומט פֿוֹאַנו נוא ווּדַפֿינִיה אוטופֿט פֿמֿמֿפֿא ועוא מֿמוֹא נאם לאנונע למנו לבינמא לא

plague upon the head or upon the And when a man or woman hath a

scar of the burning.

67

82

97

ע בואָה אָן בַּזְבַוֹן: ממישי וְאִישׁ צֵּוֹ אִשְּׁה בְּי־יִהְנֶה בְּוֹ נְגַעַ וּנְבָר אַוֹ אָהָא צֵרִי יָהַי בַּיה

מַכְמַמְא בָּרֵישׁ אוֹ בִדְקַן:

the skin, and there be in it yellow appearance thereof be deeper than plague; and, behold, if the then the priest shall look on the

山(名: עוא גַּבַעוּ הָרָאָת אָן הַנְּצִלוּ בּגוֹר דָּק וְשִׁמֵּא אָטַוְ תַכְּנֵוֹן זָנָיִם oe מֹרְאָבוּיִ הַמָּל מוֹ דִּטְּהָוּר יּבָּיִ שִּהָּרִ וְרְאָה הַפֹּהֵן אָת־הַנָּגִע וְהִנָּה

בישא או דקנא הוא: נְמִיה בְּהַנְאַ נִהְקְאַ הוּא סָּנִירוּת מהב סומל בהבל ווסאוב משווני עמיק מן משְּכָּא יבֵיה ווֹטַוּו כַּעַנֹא וֹט מַכַּטַּמָא וֹטַא

And if the priest look on the plague it is leprosy of the head or of the pronounce him unclean: it is a scall, thin hair, then the priest shall

מבולנו ומום: וְהְסְּנְּיִר הַכְּבֵוֹן אָטַ־נָגַע הַנָּמָל בְּמִנְר וְמֵּלֵּר מְּנִיר אַנִּלִּר בְּיִ מִן מַמְּבֹּא וּמְּבַר אִנּכִּם כְּנִים ווולנו און מוֹרְאַרוּ עְּמָל מוֹן נְהְקָא וְהָא בֵּיה מְהְוֹהִי עַמְּיִלְ וֹבֶּיר יִרְבַּה אַת־נָגַע תַּנָּהָ תַנָּהָק נַאָּבִיי יִחְיִי כְּהָנָא יָת עַבְּחָשׁ

נְיַבְּאַ מִּבְּעָאַ וּנִירָוֹ: ביה וַיְסְגַר בְּהָגָא יָת עַכְּהָשׁ

the scall seven days. shut up him that hath the plague of black hair in it, then the priest shall than the skin, and there be no appearance thereof be not deeper of the scall, and, behold, the

- שוים סם, ולמס חלקן סכמוב, לומר שאין מלטרפין זס עס זס, נולד חלי גרים בשחין וחלי גרים במכוס, לא ידונו כגרים (חולין (44) מחיה המכוה. שנימני"ע צלע"ו, כשחיתה המכוה נהפכה לצהרת פתוכה או לצנה חלקה. וסימני מכוה וסימני שחיף
- לסוב (מ"כ פרשמא ס, ס): (92) בראש או בזקן. בא הכתוב להלק בין נגע שבמקום שער לנגע שבמקום בשר, שוה סימנו בשער לבן, ווה סימנו בשער
- (30) ובו שער צהוב. שנספך שער שחור שנו ללסונ: נחק הוא. כך שמו של נגע שנמקוס שער:

עַנְּמֶל אָנן עָמָל מִן־הָעִר: וְלֹאִ הָוֹיִ בוֹ שִׁמְּרַ צִּהְב וּמַרְאֵּה ^{בּ} הַשְּׁבִיעִי ְוְהְנֵּה לֹא־פְּשָׂה הַנְּהֶק וְרָאָה הַפֹּהָן אָת־הַנָּגַעַ בַּיַּוֹם

וֹמִום מּוֹנוני: וְנִיסְׁנְּגְרַ נִּכְנֵין אָט עַוֹּנְטְׁל מִּבְׁמֹּנִי נִיטְלֵא לָא גִּנְבָּע נִיסְנָּר בְּעִדְּא נִי

בְּגָבְיוֹ וְמָבִיר: הְעָּוֹר וְשִׁהַר אָתוֹ הַפֹּהֵן וְכִבֶּס בַּמְוַר וּמַרְאֵבוּוּ אֵנֶנָנּוּ עַּמְלַ מַּוֹרַ וְרָאָה הַכּהָן אָת־הַנָּהָק בַּיָּוֹם

אַבוב' שְּבַּרְהָיני: וְאָם־פְּשֶׁה יִפְשֶּׁה הַנָּהֶק בְּעָוֹר וְאָם אוֹסְפָא יוֹסֵיף וָהְקָא

עַבְּקְרַ מְּמָא עִוּא: למור לאינכשר הפהו לשער إلِهُمَا مَحْمُا إِمِيْمَ فِهُمَا مَيْهِمَ اِنْمَادِتِهِ خِهَاهُمْ اَمِهُ هَاوَاهِ

שָׁהַוֹר הָוּא וְשִׁהַרִוֹ הַכַּהֵן: (ס) מַּעַׁר צַמָּת־בָּוֹ נִרְפָּא תַנָּמָל لْאִם_בֹּמֹגוֹנוְ מַּמָּע עַנָּטִׁל וֹמָּמָּע

خَمُلُو قَتَلَيْنَ قَتَلَيْنَ كُوٰتُنِي: וְאִישׁ אִרֹאִשְּׁה בְּירִיהְנֶה בְּעִוּר הִנְבָּר אִוֹ אִמְא צֵּבִי יָהִי בִמְשָּׁך

ΠίΧ: (O) בַּבַל הָוּא פַּבַרו בַּעָּור

> ひかべく: וּמֹעוֹגוּ וֹעַבֹא בֻוּע הַּמִּוּל מִן ולא עוור ביה שער סומק שְׁבִיעָשְׁה וְהָא לָא אוֹסִיף נִהְקָא וֹנְעַוֹג כַּעַנֹא נִע מַכַּעַמָּא בּּוּמָא

נטלא מבלא וומון טללנוט:

כבותוני וובכה לבותוני וובכי: מַמִּיק מִן מַשְּׁכָּא וִידַכֵּי וָמֵיה בְּמַשְּׁכָּא וּמִחִזוֹהִי לַיִּתּוֹהִי שְׁבִיעְאָר וְהָא לָא אוֹסִיף וָהְקָא ווֹטִוּג כַבוֹלא נֹע נעלא בּוּוָמֹא

בְּמָמֶכְא בְּתַר דְּכוּתֵיה:

לְשְׁמַר סִוּמֶל מְסְאַב הוּא: נטַלא בַתַּמָּכֹא לָא גַבַּעַר כַּעַנִּא

בְּבֵי הוּא וִידַבֵּינִיה בְּהַנָּא: אוכֿם גֹמַן בוּר אָעַסׁ, וֹטַלַא ואם כֹּג עוֹנִי לֹם וֹנִילֹא וּסֹהַּג

خمُلَيدًا حَتَثَا خَتَثًا فَأَثًا:

にな: בְּעַקְאַ הוּא סְגִּי בְּעַשְׁבָּא דְּבֵי talul tütl adıl dit בְבַּנְא נְבָא בַמְשַּׁבּ

> not deeper than the skin, and the appearance of the scall be and there be in it no yellow hair, behold, if the scall be not spread, shall look on the plague; and, And in the seventh day the priest

78

the scall seven days more. priest shall shut up him that hath scall shall he not shave; and the then he shall be shaven, but the

be clean. and he shall wash his clothes, and priest shall pronounce him clean; deeper than the skin, then the and the appearance thereof be not if the scall be not spread in the skin, shall look on the scall; and, behold, And in the seventh day the priest

skin after his cleansing, But if the scall spread abroad in the

for the yellow hair: he is unclean. the skin, the priest shall not seek and, behold, if the scall be spread in then the priest shall look on him;

the priest shall pronounce him the scall is healed, he is clean; and and black hair be grown up therein; But if the scall stay in its appearance,

even white bright spots; the skin of their flesh bright spots, And if a man or a woman have in

the skin: he is clean. it is a tetter, it hath broken out in skin of their flesh be of a dull white, behold, if the bright spots in the then the priest shall look; and,

שנאמר ושער שמור למח בו וגוי: (12) ושער שחור אין בו. סא אם סיס בו שער שחור מסור, ואין לריך לסמגר, ששער שחור אין בו. סא אם סיס בו שער שחור מסור, ואין לריך לסמגר, ששער שחור אין

(28) וחנה לא פשה וגוי. סא אם פשס, או סיס צו שער לסוב, מתא:

יפשם יעבור השערום וילה למקום הגילום: (33) והתגלח. פנינות סנתק: ואח הנחק לא יגלח. מנית שתי שערות פמוך לו פנינ, כדי שיסל ניכר לס פשס, שלס

(פ) ושער שחר. מנין אף סירוק וסאדום שאינו לסוב, מלמוד לומר ושער. ולשון לסוב, דומס למבנית סוסב. לסוב כמו (פצ) אחרי שהרחו. אין לי אלא פושה לאחר הפטור, מנין אף בסוף שבוע ראשון ובסוף שבוע שני, חלמוד לומר פשה יפשה:

וסוב, אור"בלא בלע"ו: שהור הוא ושהרו הכהן. סא ממא שמסרו סכק לא מסור (מועד קמן ז:):

(88) בהרת. מלרלורומ:

(שלישי) שַׁהָור הִוּא: הֹמֹתְ נֹאֲנְחָ כֹּּג וֹמַבֹּס בַאָּאָוֹ בַבְּבוֹ בִינָאַ עִּלְבַר אָבָר וֹטַב הָאָבַר בוּהָוִיִּצַ

נְבָּחַ הָוּאַ שְּׁהָוֹר הְוּאֵ: יי וֹאִםְ מִפּׁאַּנוּ פֹּלָוּוּ וֹמִּבֵּטְת באָתִּוּ וֹאִם מִפַּבִּילְ אָפּוָנִוּ וֹמַב הָאָב

ַבְּיִג בַּלְבַבְהָהָי אָן בְּנַבַּהְהָי: יבוא בְּלַבְהָהָי אָן בְנַבַּהְהָיוֹי נְגָישׁ לְבָּן אַבְּמְנִים בְּרַבְּמִי פּּרָחַילִ בְּגְלְּיִשׁוּהָא מַבְּהָשׁ חִייָר סְמִוּלִ וְבֶּי־יִהְיָה בַּקְּרַחַת אָוֹ בַנַּבְּחַת

ئىل: אַן בֿעַבּטַטַן פַּמַנְאָר צָּנַעָּ עָּנַעַ تَثِرَتُ الْجِيْلِ الْمُتَامِيُّنِ مِن خِجَالَا بَهُ لَا ذِجُرُكُ مِن خِجَالَا بَهُا الْمُنْ الْمُنْ וָרְאָה אֹתוֹ הַכֹּהֵן וְהִנָּה שְׂאָת־

נְשְּׁמָּלְנִי עַכְעַוֹן בְּרַאָמָן נִיָּמְיָ: ** אַנשׁ־צַּרְוּעַ הָּהָא טְּהָא טְּהָא הַהָּאַ

نظاتٰٰ٪: נַעַ־שְׂפָּם נַעְּטָּה וְטְמָא וּ שְׁפָּאַ יהיו פְרַמִּים וְרֹאִשׁוֹ יִהְיָה פְּרִוּעַ וְהַצְּּרוּעַ אֲשֶׁר־בָּוֹ הַנְּגַע בְּנְדֶּיוֹ

לְמַחֲנֶה מוֹשְׁבְוֹ: (ס) שְׁמַא הָוּא בְּדֶר וַשֶּׁב מִחָוּץ ³⁺ בְּלְ־וְמֵּׁי אֲשֶׁר הַבָּּנִע בָּוֹ וִמְטָא

קריח הוא דְּבֵי הוֹא:

רישיה גְּלִישׁ הוּא דְּכֵי הוּא:

או בוללישותיה: סְגִירוּת סְגְיָא הִיא בְּקַרְחוּתֵיה けんしょらく

בְּמִטְזֵּגְ סְנְּגְרָנְנִי מְשָּׁבְ בַּשְּׁרָאִי בְקַרְחוּהֵיה אוֹ בַגְלֵישׁוּתִיה מומכ מכשמא שונב סמוכ بْلتادك خُلَالُهُ

בְּרֵישִיה עַכְּתְשִׁיה: ענא סַאָּבָא נְסַאָּבָנִיה כָּהַנָּא ひかがけ

שַׁמְשַׁבְּי וֹלֵבוּי: יהעשר ולא הסקאבי ולא נְבֵּי פַּבוּת וֹמַלְ מָפָּם כַּאָּבִילָא לבומוהי והון מבומין ובישיה ひいばられ

מותביה: ムはないにはお נשנב מבּבא מְסְאַב מְסְאַב הוּא בִּלְחוֹדוֹהִי בְּלְ יוֹמִין דְּמַבְּהַשְׁאֵ בֵיה יָהִי

> head, he is bald; yet is he clean. And if a man's hair be fallen off his

forehead-bald; yet is he clean. the front part of his head, he is And if his hair be fallen off from

his bald head, or his bald forehead. plague, it is leprosy breaking out in the bald forehead, a reddish-white But if there be in the bald head, or

skin of the flesh, as the appearance of leprosy in the bald head, or in his bald forehead, the plague be reddish-white in his him; and, behold, if the rising of Then the priest shall look upon

head. him unclean: his plague is in his the priest shall surely pronounce he is a leprous man, he is unclean;

shall cry: 'Unclean, unclean.' he shall cover his upper lip, and hair of his head shall go loose, and is, his clothes shall be rent, and the And the leper in whom the plague

St

 ${}^{\rlap{}}{\rlap{}}{\rlap{}}{\rlap{}}{\rlap{}}{\rlap{}}{\rlap{}}$

٤4

77

without the camp shall his dwelling unclean; he shall dwell alone; him he shall be unclean; he is All the days wherein the plague is in

- מברבורום אדמימוםו קרויס בסק, כאים עדשן שבין עדשס לעדשס מבסיק סבשר בלובן למ: (98) כהוח לבנות. שמין לוצן שלמן עו מלמ כסס: בהק. כמין לוצן, סנרמס צצשר מדס, מדוס שקורין רוש"ו צין
- (0+) קרח הוא שהור הוא. מסור ממומלת נתקין, שלינו נדון בסימני כלש ווקן שסס מקוס שער, לכל במימני נגעי עור
- (וף) ואם מפאח פניו. משפיע קדקד כלפי פניו, קרוי גבחח, ואף סלדעין שמכאן ומכאן בכלל, ומשפיע קדקד כלפי אחוריו, בשר, בשער לבן וממיה ופשיון:
- בשמין ומכוס שסים נדון בשבוע ה', ולה כמכהם נמקין של מקוס שער שהין מעמהין בהרבע מכהוח, שהה וחולדהה, בהרח שור בשר, אדם כי יסיה בעור בשרו, ומהו אמור בו, שמטמא בארבע מראות, ונדון בצ' שבועות, ולא כמראה לרעת האמור (ב4) גגע לבן אדמדם. פַּמוּךְ. מניין שחר המרחות מלמוד לומר כמרחה לרעת עור בשר, כמרחה הלכעת החמור בפרשת לכני לכמם:
- קומר בדדיו יהיו פרומים וגוי: (++) בראשו נגעו. אין לי אלא נמקין, מנין לרצוח שאר המנוגעים, מלמוד לומר טמא יטמאנו, לרצוח אם כולן. על כולן הוא ומולדמה:
- בלע"ו: ושמא שמא יקרא. משמיע שקול עמל ויפרשו ממנו (מ"ק ק.): (e+) פרומים. קרועיס (מ"ק מו.): פרוע. מְגָדְּל שַׁעָר: ועל שפם יעטה. כאבל: שפם. שער השפחים, גרינו"ן
- (64) בדד ישב. שלא יסיו שאר ממאיס יושבים עמו. ואמרו רבומינו (ערכין מז:), מס נשמנס משאר ממאיס לישב בדד,

خُدُّنُا مُمْال لَا خُدُّنُا فَمُنْات: לי וֹעַבֶּינֹג בֹּיִנִינְינִי בִּוֹ נְיִנִּג גִּבְיִבֹּינִי בַּיִּנְינִג גַּבְיַבְּיִנְי

מְלֵאָכִע הֹנְר: וֹלַאַמֹּע אַנִּ בֹמְנִב אַנִּ בֹבֹלַ וּלָמַמֹבֹא אַנִ בֿמַמִּבֹא אַנִ בֹבֹלַ אַן דַּמְּטוּ, אַן דַמְּבַר כַפּמָטוֹם או דַמִּטוֹא או דַמִּבַדא לְכִטוֹא

בּבוֹתה הַיּא וְהְרָאָה אָת־הַכּהָן: בהקב או בבל-בלי-אור זנמ ⁶⁴ בַבֶּגֶר אָנִ בְעָנִר אָנִ־בַשְּׁתָּי אִנֹּ וְהְיָה הַנָּגַע יְרַקְרָקו צָּוֹ צְּרַמְדָּם

אָּטַ_עַּנְּגָּה הָּבְּׁהָּטַ וֹמֶנִם: וֹבְאָב הַכבוֹן אָם בּוֹלֵיָת וְהַסִּיִּנִ

סַבְּאָבֶר בַּנִּגָּה הַבָּא בַּנָאַ: נעשָה העור למְלַאַבֶּה צָּהַעַּה אָּוִ_בְּמְנְבְ אֵּוִ בְּמְוִב לְבָּבְ אֵּמִּב_ יי קּי־פְּשָּׂה הַנָּגַעַ בַּבֶּגָר אָרֹבַשְּׁתָי וְרְאָה אָת־הַנָּגַע בַּוֹיִם הַשְּׁבִיעִּי

: حَالَاهُكُ בּׁוֹבַגֹּבֹתַ מַמֹּאֲבָבוּ בַּוֹאַ בַּאָהַ בְּלֵנְר אָּמֶּר יִהְנֶת בָּוֹ הַנְּגָע אָן בֿפֹּמִשְׁים אָן אָנַבַבַּלְבַבַבַּלְ יי הַשְּׁעָיו אָּוֹ אָת־הָעָרֶב בַּצָּמֶרֹ וּשְּׁבְּוֹב אָנ בִּבְּנִיב אָן אֶבַיַ

למֹנוֹ או לכֹל_כַליִ מִּוּנִי: פֿמָּׁע עַנְּינֹת בּבֵּינֹע אָן בַמִּטֹּג אָן מִכְטַמָּא בּלְבוּמָא אוָ בֹמִטֹּגֹא ַ וֹאָסַ יִרְאָָר חַכְּטַן וֹטַנָּר לֹאַ וַאָּם יִחָיִי כְּחָנָא וֹהָא לָא אִנֹסָוֹב

> לינוני בקבוש עמר או בקבוש ילבושא אַבי ובי ביה מַכִּקשׁ

אַביידת מִשְּרָ:

בוא וְיִמַבְוֹי לְכְּבַוֹלָא: מו במשף מקמש סגירוקא בַּמָּטִוֹא אַוְ בֹמֹנַבָּא אַוְ בֹכֹּע בֹלְבוּאָא אוָ בֹמַאָבֹא אוָ ונבי מֹכִשֹׁמֹא וֹבוַל אַן סמוַל

נְישׁ מַכְּשְׁמֵא מֻבְּמָא וְמָנוּ: וְיִשְׁוֹּ כְּעֲנָא נִי מַכְּשָׁמָא וֹיִסִּנּוּ

מְסְאַב הוּא: άΠΟΓΧ ظنالالا בוטהבור משקא לעבורקא בְעָבְעָ אָן בְעַמְמָבָּא לָכָע サイト מְבְיִנְאָה אָרֵי אִנְסִוּךְ עַבְּׁחָשָׁא וְיְחְזִי יְתְ עַבְּיִנְאָה אָנִסִיףְ עַבְּׁיִנְאָה וְיְחְזִי יְתְּיִנְיִים עַבְּיִים אָנְיִים בְּיִים בְּיִנְיִים בְּיִים בְּיִנְיִים בְּיִים בְּיִנְיִים בְּיִב נו מֹכִשֹׁמֹא בּׁוְנֹגא

סׁגובוּט מֹטַסַבא בוּא בֿוּנבא בּמְשֶּׁבְ בִּיהַי בֵּיה מַכְּמָשֶׁא אָבִי או בְכִמְנָא או יָת כָּל מָאַן מִטְיִא אַן יִנִי מִּבְבָּא בֹּמֹמִבְא וויקיד ית לבושא או ית

אַן בְעָרְבָּא אַן בְבָלְ מָן דִּמְשָׁרְ:

garment, or a linen garment; a garment, whether it be a woolen And when the plague of leprosy is in

made of skin. wool; or in a skin, or in any thing whether they be of linen, or of or in the warp, or in the woof,

84

۷ŧ

the priest. leprosy, and shall be shown unto thing of skin, it is the plague of the warp, or in the woof, or in any in the garment, or in the skin, or in If the plague be greenish or reddish

hath the plague seven days. plague, and shut up that which And the priest shall look upon the

unclean. plague is a malignant leprosy: it is whatever service skin is used for, the warp, or in the woof, or in the skin, spread in the garment, or in the the seventh day: if the plague be And he shall look on the plague on

burnt in the fire. a malignant leprosy; it shall be skin, wherein the plague is; for it is of wool or of linen, or any thing of the warp, or the woof, whether it be And he shall burn the garment, or

the woot, or in any thing of skin; the garment, or in the warp, or in behold, the plague be not spread in And if the priest shall look, and,

סימיל וסימ סבדיל בלשון סרע בין מיש למשמו ובין מיש לרעסו, מף סימ יבדל: מחוץ למחגה. מוץ לשלש ממנום (פסמיס

עור שנעשה בו מלהכה: (8+) לפשחים ולצמר. על פעמים או על נמר: או בעור. זה עור על העשה בו תל מכה: או בכל מלאכת עור. זה

(פי) ירקרק. ירוק שנירוקין: אדמדם. מדוס שנמדומיס:

(23) בצמר או בפשחים. על למר או על פעמיס, זהו פעומו. ומדרעו יכול יביא גיזי למר ואנילי פעמן ויערפס עמו, (I2) צרעה ממארה. לשון פלון מַמְפִיר (ימוקלל כח, כד), פויי"נעש בלע"ו. ומדרשו מן בו מלרס שלל מסנס סימנו:

שקן ממין אחר אימריום לשון שפה, כמו אימרא: מלמוד לומר סים בשם משרף, פינה לריכה דבר פחר עמה, פ"כ מה פלמוד לומר בלמר פו בפשמים, להוצים פת קפִימֶרִיוֹם שבו

בן עַנְגַע וְעַסְגִּירָוֹ שָּׁבַעַּעַ־נְמָים וְצְנְּהְ תַּבֹהֶן וְלְבָּסִׁי אָת אֲשֶׁר־ וופֿפֿור כָּהַנָא ויהוּרוּן יָה

seven days more. qu ii sude llade shall shut it up they wash the thing wherein the then the priest shall command that

 $(\zeta \xi \zeta \xi \zeta \zeta \zeta)$ שביתי

בְּקְרַחְתָּי אָנְ בְגַבַּחְתְּי: הוא בָאַשׁ הִשְּׁרְבָּוּוּ פְּחָתָה הוא אָטַבְמָנוַ וְתַבְּנָנִת לְאַבַּמְּטַר טְמָצִא ַ עַּנָּגַת וְעַנָּע לַאַ עַפָּּבַ עַנָּגַת וְרְאָה הַכֹּהֵן אַחֲרֵיו הָכַבָּס אָת־

מו_הַמּטׁ. אַנ מו_הַמּבוּ: אַעַן מֹן עַבּּנֶג אָן מֹן עַמָּנַר אָן » בּנְּגֹת אַנִוֹנוֹ, נִיפָּדֵּס אָנִיוּ וֹלֵנוֹת נאַם רְאַָה הַכֹּהֵן ְ וְהַנָּה בַּהָָה

וְאָםַ מַרְאָָה עֹוֹד בַּבָּגֶר אָוֹ־

אָנו אָמוֹר בּוֹ הַנְּנִינִי: מור פּרַחַת הָוּא בָּאָשׁ הַשְּׁשֶׁרָ הַּוּר حَمَّن، אֹוַ בُמָנֶת אוּ בֹבُץ_בֹּץ._

מְנֵים עַּנְגָּמ וֹכַבָּס מֵּנִית וֹמִנִיר:

בְּלְבַבְּלִ, הַמִּוּרְ אָּמֶּר הְכַּבְּם וְסָר

וְתַבְּגֶּר אָוְ־תַּשִּׁלָּי אִוְ־תָעָּבַר אָוֹ־

מַבְבַא:

שׁלבונע זֹע בַבוּע מַכְּשָׁמֹאִ: מו במשף סגיא היא בנורא בְּמִּטִּנֹא אַנְ בֹמֹנַבָּא אַנְ בֹכֹּגַ נאָם שַּׁשַּׁבוֹי מוֹד בָּלְבוּשָׁא אוֹ

תַּהַכֹּא אַן מוֹן הַּעוֹלָא אַן מוֹן

ויבוּע יַהיה מו לבושָא או מו

מַכְשָׁמֹאַ בַּעוֹר דְּחַוּרוּ יָהְיִי

וֹאָם בוֹגֹא כַבוֹלא וֹבֹא מֹלגא

בּשְּׁהִיקיה או בְּחַבְּתוּמִיה:

לוולא טולונוע טללא נוא

מַכְמָשְׁא מִן כַּר הַנָּה יִמַכְמָשְׁא

נו מכשמא נוא לא מוא

iiùi, ċiitx ŧūl kūili

לא אוסיף מְסָצַב

מובון מכשמא ווגמפג שוווע כל מאן המשף המחור וומבי ולבושא או שהוא או ערבא או

> without. whether the bareness be within or burn it in the fire; it is a fret, spread, it is unclean; thou shalt colour, and the plague be not sti begnada ton evad eugalq edt ti the plague is washed; and, behold, And the priest shall look, after that

out of the warp, or out of the woof. the garment, or out of the skin, or thereof, then he shall rend it out of the plague be dim after the washing And if the priest look, and, behold,

plague is with fire. thou shalt burn that wherein the any thing of skin, it is breaking out, or in the warp, or in the woof, or in And if it appear still in the garment,

time, and shall be clean. then it shall be washed the second the plague be departed from them, skin it be, which thou shalt wash, if the woof, or whatsoever thing of And the garment, or the warp, or

- לומר הנגע, הא כילד, יכבק מן הבגד עמו: (44) אח אשר בו הנגע. יכול מקוס סנגע בלבד, מלמוד לומר אם אשר בו סנגע, יכול כל סבגד כולו מעון כבום, מלמוד
- וגו', וסקרמם כל ששופע ויורד מן סקדקד ולאמריו, כך מפורש במורם כסגיס (פרק מו, מ): לשון מדשים, כאלו נכמב באמרימו או בקדמומו, שהקרחת לשון אחוריים, והגבחת לשון פנים, כמו שכמוב ואם מפאת פניו אף כאן פרח בכולו מסור. לכך אחו סכחוב לשון קרחם וגבחם. ולענין פירושו וחרגומו והו משמעו, קרחם לשון ישנים, וגבחם בבגדים שסיל מסורס, נלמרס קרמת וגבתת בלודם, ונלמרס קרמת וגבתת בבגדים מס לסלן פרת בכולו מסור (מנסדרין פת.), בגבחחו. כמרגומו פְּשָׁמִיקוּמֵפּ מוּ בְּמַרְמוּמֵפּ: קרחחו. ממקיס, ישניס. ומפני סמדרש שסולרך לגורס שום, מנין לפרימס פחחת היא. לעון גומל, כמו בְּשַׁמַת הַבְּשַׁמָת (שמולל־יו, ע), כלומר שפלה היל, נגע שמרליי צוקעין: 🗆 בקרחתו או מקוס, דברי רבי יסודס, ומכמיס אומריס וכו' כדאימא במורת כסניס (פרק טו, ז), ורמזמיס כאן לישב המקרא על אופניו: ספך ולא פשה עמא, ואין זריך לומר לא הפך ופשה, הפך ולא פשה איני יודע מה יעשה לו, הלמוד לומר והסגיר את הנגע מכל (פב) אחרי הכבס. לעון מַטְשׁוֹמ: לא הפך הגגע את עינו. לה כסה ממרהימו: והגגע לא פשה. שמענו שהם לה
- (99) וקרע אוחו. יקרע מקוס הנגע מן הצגד, וישרפנו:
- (72) פרחת הוא. דנר סמוזר ולוממ: באש חשרפנו. ממכל סנגד:
- למבילה מתורגמין וילמבע: של כבומין שבפרשה זו לשון לבון, וְיִמְּמַוֹר, חוך מוה שהינו ללבון הלה למבול, לכך הרגומו וְיִגְעַבַּע, וכן כל כבומי בגדיים שהן (82) וסר מהם הנגע. אס כשכנקופו נתחלה על פי כהן סר ממנו הנגע לגמרי: וכבס שניה. לצון ענילה. חרגוס

לְמַבְרִוֹ אָוֹ לְמַמְאָוֹ: (פּ) אַנ בֿקבֿב אַנ פֿקבפֿקב מָנָר אַנ מּנִבּאַ אַנ פֿק מָאַן נַּמָהַנַּ פמיקים הַצְּמֶרוּ אַוֹּ הַפִּשְׁהִים אַוֹּ הַשְּׁתִי לְבוּשׁ עַּמַר אוֹ כִּחָנָא אוֹ שְׁהָיָא אָמ תּוֹרָת נֵנַע־צְרַעַת בֶּנֶד דָא אוֹרִיָּתָא דְּטַכְתָשׁ סָּנִירוּ

לְדַבְּאִיתִיה אוֹ לְסַאָּבוּתִיה:

pronounce it unclean. pronounce it clean, or to woof, or in any thing of skin, to linen, or in the warp, or in the leprosy in a garment of wool or To sugalq sats to wal sats si siAT

ΛIX

471 980d no 970. The Haltarah is II Kings 4:42 –5:19 on page 147. For Shabbat HaHodesh the Maltir and Haltara

ימַלֵּיל יְיָ עָם מִשָּׁה לְמֵימָר:

ַ זָאַת מְּהְיָה מִוֹרָת הַמְּצֹּרְׁע בְּיִוֹם

מנרע ניְדַבֶּר יְחְנְח אָל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

שְׁבְּרְתִּי וְהוּבָא אֶל־הַכֹּהֵוֹ:

다다..ㅁ:

正式造し

בונוב'הני

الإلا لِهُلَـ لِمُ

ਜੁ;'□:

「おばし」 「おべて

אָת־הַצִּפָּר הַחַיָּה יַקַּה אַהָה

ן צְנְתְ תַכְּתָוֹ וְשְׁתַם אָת־תַצִּפָּוֹר

שְׁהֵּי־צִפְּרִים חַיּוֹת מְהֹרָוֹת וְעֵּץ

إبخبت بحقثا إكها كهفيرا

וְרָאָר הַכֹּהֵן וְהַנָּה נָרְפָּא נָנִע־

إبتها باحتار هاكر مرادا لإقابات

אָבו וּאָלִי הוֹלַעַה וֹאַלָּב:

עַּבְּרַעַ מִּן־הַצְּרִיעַ:

בְּוֹיִנְא: בולא דוכותיה וימיתי לנת בא טבי אוריקא דסגירא

جَارَ الله וֹבֹא אִנַסֹּו מַכַּׁטַׁמַ סִׁנִרוּתָא מִן ĊĽťX ムはばしゃ

ןאֵיזובְא: וֹאֹמֹא בַאֹבוֹא יהֹבֿת וֹבינוֹ שלביו גפוו ביון ניפקיד בְּהָנָא וִיסָב לְדְמִרַבּי

נופּפֿוּר כְּהָנָא וָיִכּוֹס יָת צִפְּרָא

בְּאָבְוֹע אָבְ-בָּלִי-בַוֹבְתָּ הַבְ-בָּנִים בַּבָּא לְמָאוֹ בַּנִיסָנּ הַבְ מִי

ŪEĿĀ:

הַשְּׁחְמָּה עַּל הַמַּיִם בּוֹכֹיסְׁלֵא מַּלְ מֵי מַבּוּמַ: אוֹתְם וְאָתוּ הַצִּפְּר הַחַיָּה בְּרַם צִפְּרָא חַיִּתְאִ בִּרְטָא ֹדְצִפְּרָא ַ וֹמַבְּלְ וֹנִע אֵנוּבָא וֹנִמִּבּוּלְ זִּעַבוּוֹ וֹנִע אֹמֹא בַאַבוֹא וֹנִי אַבֿת וְעִיָּבוּ וֹט גֹפֹּבֹא טַוֹטֹא וֹסַב וֹטַצַ וֹוֹטַ

> :Sarives And the Lord spoke unto Moses,

brought unto the priest. the day of his cleansing: he shall be This shall be the law of the leper in

be healed in the leper; and, behold, if the plague of leprosy the camp; and the priest shall look, And the priest shall go forth out of

cedar-wood, and scarlet, and hyssop. two living clean birds, and take for him that is to be cleansed then shall the priest command to

vessel over running water. kill one of the birds in an earthen And the priest shall command to

over the running water. blood of the bird that was killed dip them and the living bird in the scarlet, and the hyssop, and shall it, and the cedar-wood, and the As for the living bird, he shall take

- (2) זאח חדיה חורח וגוי. מלמד שלין ממסרין לומו בלילס (מגילס כל.):
- (3) אל מחוץ למחנה. מון לשלש מתנות שנשתלת שם בימי תלומו:
- מקל של ארו: ושני הולעה. לשון של למר לבוע וסורית (ב"מ כא.): באין על גסום הרוח (שם): - ושני חולעה ואזוב. מה חקנחו ויחרפא, ישפיל עלמו מגאוחו כחולעם וכאווב: - עין ארז. . בי שלפיני דברים, לפיכך הוזקקו למהרחו לפרים, שמפטפטין חמיד בלפלוף קול (ערכין טו:): - ועיץ ארז. - לפי שהנגעים (+) חיוח. פרט לערפוח (חולין קת.): שהרוח. פרט לעוף טמא (שס). לפי שהנגעים צאים על לשון הרע, שהוא מעשה
- (a) על מים חיים. נותן אותם תתלה בכלי, כדי שיהא דם לפור ניכר בהם, וכמה הם, רביעית (קומה מז:):
- (6) את הצפור החיה יקה אותה. מלמד שלינו לוגדס עמסס ללל מפרישם לעלמס, לכל סען וסלווב כרוכים יחד בלעון

تعود تبيي محود تهيد: שֶׁבַע פְּעָּקְים וְמָּהַדְּוּ וְשִׁכְּהָר שָׁבִּע הְבִע וִמְנִון וִידַבּיִנִיה וִשְּׁבַת יָתִ ק וְהִנְּה עַלְ הַמְּשַּׁהֵרְ מִן הַצְּּהָעַה וְיַבֵּי עֵלְ דְּמִבַּבֵּי מִן סְּגִירוּהָא

גּפּרָא חַוְּהָא מַל אַפּּוּ חַלַּלְאִ:

′;ά′□: וּוֹמֻּב מטוּץ לְאָבַלוּ שִּבְעַת וְמְבֶר וְאַהַר יָבָוֹא אֶל־הַמַּהַנָּה אָח־בֶּל־שְׂמְרֹּוֹ וְרֶחַוֹּץ בַּמַּיֹם וֹינַלַח יָח בָּל שַׁעֲבֵיה וִיְסְחֵי וְכְבֶּסׁ תַמְּשַּׁהֶׁר אֶת בְּגָּדְׁיוֹ וְגַּצְּתׁ וִיצִבָּע דְּמָדַבֵּי יָת לְבוּשׁוֹהִי

בְּמַּוֹא וֹנִבְבֵּי וּבְתַּר בֵּן יִימִיל

אָנַ בַּמְבַׁן בַּמִּנִם וֹמִבַּיב: ינגלַת וְכְבָּם אֶת־בְּגְּדִיוּ וְרָתַוְץ וֹאֵעְ זּלַּט הֹוֹּוִו וֹאָטַ בֹּלַ הָהֹבֹוִ פַּלַ־שִׁמְרִוּ אֵנַרַראִשִּׁוּ וֹאָנַרַוֹלֵנוֹ וְהְיָה בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִּי וְגַּקְּח אָת־

בְּמִיֹא וְיִרְבֵּי: לְבוּמִוְעׁי וֹנֹסְעוֹי וֹעַ בֹּמִּבוֹיִעִ כַּל שַׁעַבוּה וְנַכַּח וִיצַבַע וָת בלניה ונת גביני עילו ונת ַ פַֿלַ שַּׁגַּבוּנה יָת בַישִּׁיה וְיָת ווהי בְיוֹמָא שָׁבִיעָּאָה וְגַּלַח וָת

المُثالث منتاب خديد حهما نزير هناب קמימה ישְלשָׁר עַשְּׁרֹנִים סָלֶת ישיאל קקיימים וְכַבְשָׂה צַּחָת בַּת־שְׁנָהָה יבַּיִּים הַשְּׁמִינִּי יַקָּה שְׁנֵר ְכְבְשִׁים

ក្នុយុប្តូក្នុន: בּוּלָא בֹמִמָּט וֹלְוִגָּא טַר בֿע הַּטַע הַּלְמִּטֹא יַטַלְטָא אמבון הַּלְמִון וֹאִמּבוֹטֹא שֹבֹא ולוגמא שמולאט ופר שבון

יְהְנְה פַּתַח אָהֶל מוֹעֵר: בְּאָנִם בְפִּהָּנִים בְפִּוֹּנִ וְהָשֶּׁמִיר הַכֹּהַוֹּ הַמְטַּהַר אָת

מְהַבּן וַמִּלָּא: בְּמִבְכֵּ, וֹנִטְבֵעוֹ בַבְם וֹנִ בִּטְבַת וולום פֿבוֹלא בַמִּבַפֿו וֹט זוּבֹבָא

تَهُمُا لِيَرْكُ غُرُهُ فِي فِيهُا خُوْرًا בּ וֹעַלְעָרֵבְ אָעָוֹ לְאָמֶּם וֹאָעַ-לָּגִּ וֹלֵבְרֵבְ זִּטִיהַ לְאָמֶּמֹא וֹנִי וְלְלַח הַכּהֵן אֶת־הַבֶּבֶשׁ הְאֶהַר וִיפַּר פְּהָנָא יָה אָפָּרָא תַּדְא

אָבֹמֹא בוֹבם !:: כולא במהמיא וירים יההול

> go the living bird into the open pronounce him clean, and shall let leprosy seven times, and shall that is to be cleansed from the And he shall sprinkle upon him

shall dwell outside his tent seven he may come into the camp, but and he shall be clean; and after that his hair, and bathe himself in water, wash his clothes, and shave off all And he that is to be cleansed shall

in water, and he shall be clean. clothes, and he shall bathe his flesh shave off; and he shall wash his eyebrows, even all his hair he shall his head and his beard and his That he shall shave all his hair off And it shall be on the seventh day,

and one log of oil. meal-offering, mingled with oil, parts of an ephah of fine flour for a without blemish, and three tenth one ewe-lamb of the first year two he-lambs without blemish, and And on the eighth day he shall take

meeting. the LORD, at the door of the tent of cleansed, and those things, before shall set the man that is to be And the priest that cleanseth him

before the LORD. and wave them for a wave-offering guilt-offering, and the log of oil, he-lambs, and offer him for a And the priest shall take one of the

מסא בכלל עבילה, חלמוד לומר ועבל אוחס ואח הלפור החיה, החזיר אח הלפור לכלל עבילה: הוסורים, כענין שנאמר ואם עך הארו ואם שני המולעת ואת האודו, קימה אחת לשלשתן, יכול כשם שאינה בכלל אגדדה רך לא

- (9) אח כל שערו וגוי. כלל ופרט וכלל, להציא כל מקום כנום שער ונראה (מומה מז.): (8) וישב מחוץ לאחלו. מלמד שלפור נמשמיש המעה (מ"כ פרק ל, יל. מולין קמל.):
- (מנמום לא.): ולוג אחד שמן. לסוום עליו שבע, ולימן ממנו ל מנוך אונו וממן בסונום: (10) וכבשה אחת. לממלת: ושלשה עשרונים. לנסני שלשה כבשים הללו, שממלתו ולשמו של מלורע מעונין נסנים
- (II) לפני ה׳. נשער נקנור, ולמ בעורה עלמה, לפי שהומ מחומר כפורים (מומה ז.):
- (בו) והקריב אוחו לאשם. יקריננו למוך סעורה לשם אשם להניף, שהוא מעון מנופה מי: והניף אוחם. את האשם

口(2): بغيو مربخ حَدَيْرا جَهُمْ جَهُونُ وَ لَهُمْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال בִּמְקַוֹם תַּאָּדָשׁ בָּי בַּחַשָּׁאִת ַבּיִי וְאָבַוֹם אָנַרַבַּוֹבַמָּאָנַ וְאָנַרַבַּנְלָב لْمُلْمَ عُن لَوْدُم خَمْكِهِ لَا يُتَمْدُ

لَمَح خِثَا لَـٰذِكِهِ لِنَافَاتُهُ: تأذلان لمَح خَثا ثب تأذبن ** תַכֹּהַן עַלְ־הְנָּוּךְ אָזֶן תַמִּשְּהַרְ نْخْكَاب بَاحِتْلِ مُنْتُم بْهُمُٰمِ لَأَنْلِ

על־כַּף הַכֹּהָן הַשְּׂמָאלִית: יי וֹלְטָׁט תַכְּעֵוֹ מִלָּיִ תַּמְּמֵוֹ וֹנֹבֵּל

בא א בי הובת ביל מום בילו حَظَرِ لَاهُمُعُكُمُ لَا لَٰكِيْكِ مَالِ لَاهُمُمُ or บีเ่ต้เน ตีไ_บีดีตีไ ห็ดีL สี_ אָנו_אָגֹבֿתוּ עַכִּבוּן

בַּאַמֶּם: لَمْحَ خَيْدًا لَـٰذَكُرُا لِنَاظُرُنُكُ مَا يُسَامِّهُ الْمَحَ جَجَٰرِياً لَـٰذِكِرِيك تانظبت لهم كثا ثدر تانظبت لاتهداء لهذ هذبيا نتي ע הבהן על הגור אָגוּן המשההר פְהַנְאַע על רוֹם אוֹדְנְאַ דְּמִנְּכֵּי يضَيْتُك يَشِهُمُا لِمُهُلُ مَحْ حَهِدِ نَقَالَ يَطَهُمُ لِمَهُلِمُ لِمَحْ يُتَنِكُ نَقَالًا

أخقد مُكْرِد يَحِيّا كِفِيْدِ نِبِيْكِ: ﴿ הַכּהָן יִהָּן עַלְ־רָאָהְ הַמִּשְּׁהָר דְּכְּהָנָאִ יִפִּין עַלְּ הִישְׁא דְּמִיַּבִּי

> אַשְׁמָא הוא לְכְהָנָא קוֹדֶשׁ בּאָער קוּדְשָּׁא אָרֵי כִּחַשָּׁתָא ווכוס וו אמרא באחרא

בֿלַקוּשׁ בַּוֹמָּגלֹא: נבוט בומולא ועל אליון במבכי בימינא ועל אליון ווטון פֿעַלא מכן בום אובלא ווֹסַב כַּבַוֹלָא מִבַּמָא בַאַּמָמֹא

ド母はお付め: יָרָא דְּכְּהָנָא וֹנַסַּב כַּבְּיָנָא מִקְנָנָא בַּמָּמָבָא

בּהַמָּאלָא וֹנִבּי מִן מִהָּטַא בומולא מו ממשא במכ ובוש ווֹמִפוּגַ כַּעוֹלָא וֹט אָגַּבּהוּע

באאבהוה שבע וקנין קדם ין:

בַנְמָינָא עַל דְּטָא בַצַּשְׁטָא:

ווכפר מַלְוָנִי כִּנִילָא צַבָּם ::: لْلَابِينِ حَهْرُا يُهُمْلِ مَرِ كَلَّ يَلَيْهُنَهُ لِ خُرَهُنَاءٌ لَمَرَ نَلَهُ

> the guilt-offering; it is most holy. the sin-offering is the priest's, so is in the place of the sanctuary; for as sin-offering and the burnt-offering, the place where they kill the And he shall kill the he-lamb in

toe of his right foot. his right hand, and upon the great teansed, and upon the thumb of right ear of him that is to be priest shall put it upon the tip of the blood of the guilt-offering, and the And the priest shall take of the

his own left hand. of oil, and pour it into the palm of And the priest shall take of the log

the Lord. with his finger seven times before hand, and shall sprinkle of the oil finger in the oil that is in his left And the priest shall dip his right

the blood of the guilt-offering. the great toe of his right foot, upon thumb of his right hand, and upon is to be cleansed, and upon the the tip of the right ear of him that his hand shall the priest put upon And of the rest of the oil that is in

LORD. atonement for him before the and the priest shall make head of him that is to be cleansed; priest's hand he shall put upon the And the rest of the oil that is in the

כסנים (פרק ג, א): ו הימורים לגבי מובה, לכך נאמר כי כהעאה האשם הוא לכהן, יכול יהא דמו ניתן למעלה כהעאה, הלמוד לומר וכו', במורה בכסן סשום אשם זה למעאמ, שלא מאמר הואיל ויצא דמו מכלל שאר אשמום להנמן על מנוך ובסונות, לא יהא מעון ממן דמיס במקוס אשר ישמע וגו' (ובמיס מע.): בי כחשאח. כי ככל המעאות: האשם. הוה לכהן. בכל עבודות המלוית שהאשם מעון שחימה בלפון, לפי שילא זה מכלל אשמוח לידון בהעמדה, יכול חהא שחימחו במקום העמדחו, לכך נאמר ושחע (13) במקום אשר ישחש וגוי. על ירך המובח בלפון, ומה חלמוד לומר, והלא כבר נאמר בחורח אש בפרשח לו אם אהרן וטט טכנו:

(14) הגוך. גדר אמלעי שבאוון, ולשון מנוך לא נודע לי, וספומרים קורים לו ענדרו"ם: בהן. גודל:

(1) לפני ה׳. כיגר נימ קרשי סקרשים (מ"כ שם ע):

ַּיִשְׁׁחַ*ָּ*שׁ אָת־הַעֹּלְה: و، וְעְשֶׁה הַפֹּהְן אָת הַחַשְׁאִת וְכִפֶּר וְיִעֲבֵיר פְּהָנָא יָת הַשְּׁהָא וִיכִפּר מי יְעְשְׁהָה הַפְּהַן אָת הַחַשְׁאָת וְכִפֶּר וְיִעֲבֵיר פְּהָנָא יָת הַשְּׁהָא וִיכִפּר

בן יכוס יח עלקא:

הַכְּהֵן וְמְהֵר: (ס) המְנְחָה הַמִּוְבֵּחָה וְכִפֶּר עְּלֶיִו מִנְחָהָא ה וְהַשֶּׁלְּה הַפֹּהֵן אָת־הִעּׁלְה וָאָהִ יִנִפִּיק פְּהַנָּאִ יָה עַלְהָא וִיָה

הֹלְנְעִי כַּעַלָּא נִידְכֵּי: ζαĿĖŮχ

خُذِيدٍ حَشَّمًا خُمَثَابِ لَذِيدِ شَمَّا: خُرَقِّد مُخُرِّد لِمُهْبِياً مِكْنَ هُبُك (ممرَّعَرُ) إَرَٰ كِمَا چَيْكِ لِمُ هُٰٰתِ لِمَ هُٰٰلِي كَاٰمِلَا إِمْ الْأَوْلَ ٳۼڡؖڗؚڂ הוא וצֵין יָדוֹ מַשֶּׁנֶת

下口型口2: בפול במשח למנחקא ולוגא הֹבוְנִי. וֹמֹמֻּבוָלָא סִילִשֹא עַב **ぶ**ねむめ ムガルむと **ĊĊĠĹ**X מַבְבַּקא וְיַסַּב אָמָּב עַב נאָם מֹסַבּוֹ עוּא וֹבִית וֹבִיה

חַשָּׁאַת וְהַאֶּחָר עֹלֶה: אַשֶּׁר תַשִּׁיג יְדֵּוֹ וְהְיָה אֶהְר 'וֹנְה דְּתַּדְּבֵּיק יְבֵיה וֹיֹה הַדֹּ יְמְשׁׁנֵי עִנְיִם אַּנְ מְבֹּנִ נְנְנִי וְנְנִי וּנִבְּיוֹ מִּפְּנִינוֹ אַנְ שְׁבֵּוֹ בִּנִּ

הַמְּטָא וְתַר עֵּלְקָא:

אָבַל מוֹעָר לפָּנֵי יְהַוְּהַי:

מַהְבּוֹ וֹמִנֹא לַלֵּבָם וֹנִי:

עַכְעַן הְנִיפָּה לְפָּנֵי יְהַוֶֹּה: וְאָת־לָג תַשְּׁמֵן וְהַנִּיף אִתָּם וִיָּת לֹנִא דִּמִשְׁחָא וִיִּרִים יָהְהוֹן תַפְהֵן תַנִּפְת לְפֵנִי יהוֹה: פְּהֵנָא אָרָמָא בֵּדָם יִיָּ: ולקח הַכֹּהֵן אָח־בָּבָשׁ הְאַשֶּׁם

וופר כּבוֹלא זע אמובא באַמּמֹטא

בּגלגו בּוֹמֹלוני: لمَح خَثِل ثبر تَاهُبُن لَمَح خِثلًا خائك ¥詳 Listatic יב בון מבֹם בֹאֹמֶם וֹלִנוֹן מֹגַ_ וֹאֲטַם אָטַבַכֹּבָּאָ עַאָאָמֶם וֹלְעַשׁ ווֹכּוָס וֹט אִמָּבֹא בַּאָּמֶמֹא ווֹסַבַ

אַלְיוֹן רַנְּלֵיה דְּיַמִּינָא: וֹהֹלְ אַלְיוָן יִבִישׁ בִּימִׁילָא וֹהַלְ עום אובלא במבכי בומולא בְּעַבְּא מִבְּמָא בַּאָּמֶמָא וִישִׁוּן מַּלְ

הַכְּהַן הַשְּׁמָאַלְית: בְּבְהַנְא בִּשְּׁמָאלָא: יי ומן השטו וציק הבהן על ברף ומן משהא וריק בהגא על ידא

> burnt-offering. afterward he shall kill the because of his uncleanness; and for him that is to be cleansed sin-offering, and make atonement And the priest shall offer the

him, and he shall be clean. the priest shall make atonement for meal-offering upon the altar; and burnt-offering and the And the priest shall offer the

meal-offering, and a log of oil; fine flour mingled with oil for a and one tenth part of an ephah of waved, to make atonement for him, he-lamb for a guilt-offering to be suffice not, then he shall take one And if he be poor, and his means

burnt-offering. sin-offering, and the other a for; and the one shall be a pigeons, such as his means suffice and two tuttle-doves, or two young

of meeting, before the LORD. the priest, unto the door of the tent bring them for his cleansing unto And on the eighth day he shall

for a wave-offering before the oil, and the priest shall wave them of the guilt-offering, and the log of And the priest shall take the lamb

toe of his right foot. his right hand, and upon the great be cleansed, and upon the thumb of tip of the right ear of him that is to guilt-offering, and put it upon the take of the blood of the guilt-offering, and the priest shall And he shall kill the lamb of the

into the palm of his own left hand. And the priest shall pour of the oil

97

٤٢

77

бι

(20) ואת המנחה. מנחח נקכים של בהמה:

ושכי המומה לה הווקק הכמוב לפרש: (וב) ועשרון סלה אחד. לכנש, זה שהוא אחד יניא עשרון אחד לנסריו: ולוג שמן. לחח ממנו על הנהונות, ושמן של

(32) ביום השמיני לשהרחו. שמיני ללפריס ולסולת ען לרו ולווצ ושני מולעת:

تَكِيْشُرِي: מָלום דָם הָאָשֶׁם: וֹמּבְ בַּבְּעוֹ בַנְבְוִ בַנְמִוֹנִי מַבְ تانگزىد نقح كِثا ئىر تانگزىد ئىزىرنى ليترح על־פַפּוּ עַל־קְנוּף אָזֶן הַמְּטַהַר יִבְיה עַל רוּם אוּדְנָא דְּמִנַבֵּי اْزْمَا بَحْنَا مَا بَشَمْنًا لِمُهْلِ إِنْمَا جَبَّرُم مَا مَهْمَهُ لِـمَرْ עַמְּמָאְלִיִע מָּבָת פֹּתְּמִים לְפָּנָר צַמְּמָאָלִא מָבַת וֹמָנוֹן צַבָּם וֹנִי על־כַפַּוֹ דְיַמִּינָא מוֹ מִשְׁחָא דַעַל יִדִיה נְיוֹע הַכְּבִוֹן בַּאָגְבֹּהָן הַנְמָּנִים נִיגַּי TEVITICUS XIV - EFUT CIZE FEVIT - VIZE - EFUT CIZE FEVIT - EFUT CIZE FEVIT - EFUT CIZE FEVIT - FUT FILL FEVIT - FUT FILL FEVIT - FUT FILL FEVI FIL

خُرَقِد مُكُرِد خُفِرْد نُكِبُكِ: הַכּּהָן יִפּוֹ מַּלְ-רַאָּמָ הַמִּמַהַרָ דְּכְּהָנָא יִפּּין עַלְּיִישָּׁא דִּמִּדְּכִּי لْلَاتِينِٰد مَالِ لَيْهُمُلْ لِمُهُدْ مَحْ كَلَّا اللَّهُ فَهَد مَا مَهُنَا * لَامَ نَلُهُ

حُرَفَكُ لَا يُرْبُدُ كُلُو أَنْ:

מן בְּנֵי הַיּוּנְהַ מִצְּשֶׁר הַשָּׁיג יָדְוּ: יּ וְעְשְׁרַאֶּטַרְקָאָחָדְ מָוֹרְהַמְלְיִם אָוֹ וְנַעֲּבֵיר יְיָה חַד מָוֹ שַּפְּנִינִיָּא אֹוֹ

מן בני יונה מדינדבים יביה:

אַת אַשֶּׁר־תַשְּׁיג יָדוֹ אָת־הָאָהֶד

המשהר לפני יהוה: מַלְ הַמִּנְחָה וְכִּפָּר הַכְּהָוֹ מַלְ

בְּטְהֵרֶהְוּ: (פּ) ムメーロ流に לנת בא אורומא דביה מכמש ÄÄL_ÈL

هَلَالًا كَهُرُد: (114) ^{כניעי} וַיְדַבַּר יְהַנְּה אֵל־מֹשֶׁה וָאֵלְ־ וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה וּלְאַהַרֹן

בּבוּנע בַּבוּנע אָבוּאַ אַנוֹיַנְיַבֶּם: אַנִּיְ נְעָוֹ לְכֵּם לְאַנִוֹּיִנְ וֹנְעִשׁיִ נְנִעִּם נְאַנִּאָ נְעֵיִב לְכִּוּן לְאַנִּסְנָאִ בּׁ שֹׁבֶאוּ אֶבְ אַבְׁאַבֹּא בֹּנְהַן אַמֶּב אָב. שִׁהֹבְוּן בְּאָבֹהֹא בַּנָהַן

אַבה אַבְסְנָּהְכוּן: נֹאָטַגן תַכַּטַה סִנִירוּ בָּבַינִי

> before the LORD. is in his left hand seven times his right finger some of the oil that And the priest shall sprinkle with

of the blood of the guilt-offering. toe of his right foot, upon the place his right hand, and upon the great cleansed, and upon the thumb of the right ear of him that is to be To qis and noqu band sid ni si sats And the priest shall put of the oil

the Lord. to make atonement for him before head of him that is to be cleansed, priest's hand he shall put upon the And the rest of the oil that is in the

pigeons, such as his means suffice turtle-doves, or of the young And he shall offer one of the

be cleansed before the LORD. make atonement for him that is to meal-offering; and the priest shall other for a burnt-offering, with the the one for a sin-offering, and the even such as his means suffice for,

pertaineth to his cleansing. suffice not for that which the plague of leprosy, whose means This is the law of him in whom is

78

31

30

Lτ

and unto Aaron, saying: And the Lord spoke unto Moses

leprosy in a house of the land of possession, and I put the plague of Canaan, which I give to you for a When ye are come into the land of

your possession;

(82) על מקום דם האשם. אפיינמקומ סדס, למד, שאין סדס גורס (מומומ י.), אלא סמקוס גורס:

(48) ונחחי גגע צרעח. בשורס סיל לסס שסנגעיס בליס עליסס, לפי שסממינו למורייס מממוניום של וסב בקירות בתיסס

כל מרבעים שנה שהיו ישרמל במדבר, (ויק"ר יו, ו) וע"י הנגע נומן הבים ומולמן:

בַּבְּיוֹי: לְכִּנֵוֹ לְאַמְּׁנִר כֹּנְיֹנָת נֹבְאָנִי לְי לַכְּנִוֹלָא לַמִּימִר כַּמַּכְטַּהָּא וּבֹאַ אַאָּהַרַבְוּ עַבְּוֹע וֹעַוֹּנִי וֹנִינִּי בַּוֹעַא וּיַעוּוּ

\$ט_עַ~~כ~~ּוֹנִי: וֹאַנוֹר בָּן יְבָא הַכְּנֵוֹן לְרָאָנִים רַבְּבֵּיהָא יִּבְתָּר בַּן יִיעּוֹלִ בּנְּנָתּ וֹלְאִ וֹמְמֵא בֹּלְ-אָמֶּוֹר בּבֹבוֹינו זִי תּבְּשֹׁמָא וֹלְאִ וֹבְשֹׁאַר בּלְ פְּמָבֶם יְבָא תַכֹּהַלְ לְרְאַוֹת אָתַ־ עַּר לָא יִיעוֹל בְּהַנְּא לְמִחְזִי וְצְנְּוֹר תַכֹּהַן וּפְּנַּוּ אֶת־תַבַּוֹת וּפְּקִיד כְּהָנָא וִיפִּנוֹן יָת בַּיקָא

थुद्धर दार्रा प्रदार : יְרַקְרַלְּהַלְּתַ אָּוָ אָבַעְּבַעְּתַ וּמַרָאַיָּהָן וֹבְאַב אָטַבַנַפָּנַת וְבַנַּב בַנַנָּת וְנִבוֹנִ אָנַב מַבְבַּנַתְּאַ

ζά′□: בּבוֹע וִבְסִינִר אָע_בַבּוֹע מִבְעַּנִע וּנְצָא הַכְּבֵוֹן מִוְ־הַבָּנִת אֶלְ־פָּתַח

וְהְנָהְ פְּשָׂה הַנָּגִע בְּקִירָת הַבְּיִת: • וְאֶב עַכְּנֵוֹן בַּיִּוֹם עַאֶּבִיעִי וְרְאֶבי

לַמָּוֹר אֶלַבְעַלוִם מַמָא: ןצוָה הַכֹּהָן וָחִקְצוּ אָת־

ជុំជួន: אָלַ מְנוּוּץ לְמָּוֹר אָלַ־מְלוִם זְּכַּנִיפּוּ יי וְשָׁפְּלֵּוּ אֶתְ הֵעְפְּרְ אֲשֶׁר הַקְצֵּוּ סְחוֹר נְאֶטְרְהַבְּנָה יִקְעָּעַ מְבָּוֹה סְבָוֹר וְנֵה בֵּיהָא יַקַלְפוּן מְנֶּיוֹ סְחִוֹר

אַטַּוֹוּג לַג בָּבָינוֹא:

כַּבְרָא לְמִבְוֹיִ יָת בַּיקֹא:

כועלא: או סמלו ומטוועון מכוב מו מֹלמֹת בובע לכוטלו כוטא פטטון ובלן

יולין: בּוֹטֹא וֹוֹסׁנֹּב זֹט בּוּטֹא מִבֹלֹא ונפול כַּבוֹגא מו בּיקא לַנוֹרַע

בכוטלי ביקא: ιίμι ιμα αίσις ασφώα ונטוב כַּבַוֹלָא בּנוְמָא מָבֹנַהֹאָנַ

אַלַנוֹא בַּבְּעוֹן מַכְּטַמָּא וֹנִבְמוֹן ניפקיד בְהָנָא וִישָׁלְפוּן יָת

هُنْثَالِ هُمْ صَلَيْهُ أَنْفُيْلًا ذُمْحَتُهُ ذِعَلَيْهُ مَهُنَد

לאַער מָסָאַב:

were a plague in the house.' There seemeth to me to be as it come and tell the priest, saying: then he that owneth the house shall

shall go in to see the house. unclean; and afterward the priest all that is in the house be not made priest go in to see the plague, that they empty the house, before the And the priest shall command that

than the wall; the appearance thereof be lower streaks, greenish or reddish, and walls of the house with hollow and, behold, if the plague be in the And he shall look on the plague,

shut up the house seven days. house to the door of the house, and then the priest shall go out of the

the walls of the house; behold, if the plague be spread in seventh day, and shall look; and, And the priest shall come again the

6٤

98

unclean place without the city. the plague is, and cast them into an they take out the stones in which then the priest shall command that

an unclean place. they scrape off without the city into they shall pour out the mortar that scraped within round about, and And he shall cause the house to be

נרחה לי (מ"כ פרשמח ה, י נגעים פי"ב מ"ה): (פצ) כגנע גראה לי בביה. אפי'מלמיד מכס שיודע שסוא נגע ודאי, לא יפעוק דבר ברור לומר נגע נראה לי, אלא כנגע

ואס על אוכלין ומשקין יאכלס בימי מומאמו, הא לא מסה המורה אלא על כלי חרם שאין להם מהרה במקוה (מ"כ שם יב): לא יפנהו ויבא הכהן ויראה הנגע נוקק להסגר, וכל מה שבחורו יטמא. ועל מה חסה חורה, אם על כלי שמף יטבילם ויטהרו, (18) בטרם יבא הכהן וגרי. שכל ומן שמין כסן נוקק לו, מין שם מורם עומלס: ולא יטמא כל אשר בביח. שלס

(0+) וחלצו אח האבנים. כמרגומו וִישַׁלְפוּן, ימלוס משס, כמו ומללס נעלו (דבריס כס, מ), לשון סמרס: אל מקום (2) שקערורת. שוקעום במכליסן (מ"כ פרשחלו, ס):

(וף) יקצע. (דרילי"ר בלע"ו), ובלפון משנה יש הרבה: מביח. מבפנים (שם ה): סביב. פביבות הנגע, במ"כ נדרש שמא. מקוס שלין מסרום משחמשום שס, למדך סכחיב שסלבניס סללו מטמלום מקומן בעודן בו (מ"כ פרק ד, ד):

כן, שיקלוף השיח שפריב הבני הנגע: הקצו. לשון קלה, השר קלעו בקלוע הנגע שביב:

נַקָּה נְשָּׁה אָת־הַבְּיָרָ: אָּבְ עַּנְעַע עַאָּבְנְיִם וֹמְפָּׁב אַעַנָּב פַּאָעַב אַבְנָנִא נִתְּפָּב אָעָנָן יִסִּבְ إلْمِمَاءُ هِجِيْنَ هِمَادُنَمَ إِسَهِنَا هِنَا هِجِيْنًا هِيَرِيْنًا إِنْفِكُنَا

וישוע יח ביקא:

mortar, and shall plaster the house. stones; and he shall take other and put them in the place of those And they shall take other stones,

एक्रां : אַחַר חִצֵּין אָת־הְאַבְנִים וְאַחַרֵי בְּבֵיהָא בְּתַר דְשִׁלִיפוּ יָת וֹאָם וֹמִּנִתְ וּפַּׁבַוֹע בַּבְּוֹע וֹאָם וֹעוּד מַכְּשַׁמָּא ווֹסִינִּוּ

בולא ולער דאָטִעשְׁנִי: נאַבני אַבניא יִבְתַר דְּקַלִּיפוּ יָת

and after it is plastered; after the house hath been scraped, the stones have been taken out, and break out in the house, after that And if the plague come again, and

בַּבּוֹנו מַמָא הוא: עַנְּנָע בַּבְּיָה צְרַעַה מַמְאָרָת הָנִא מָרַפַּעָּאָ اجة הכהן וְרָאָה וְהַנֵּה פְּשֶׂה וִיִיעִיל פְהָנָא וִיְחִיִי וְהָא אִיִּפִיף

TIFX: מְשַׁפַבּׁא שִׁיא בּּבִּיקָא מְסְאַב ひんしゅ ひんりゅう

house; and he shall carry them thereof, and all the mortar of the the stones of it, and the timber And he shall break down the house, malignant leprosy in the house: it is

look; and, behold, if the plague be

then the priest shall come in and

forth out of the city into an

spread in the house, it is a

בְּלַנִם הַבְּאַ: וְהַנְאֵיאָ אֶּלְ-מְּנְוּאַ לְמָּנִר אֶּלְ- וְנְפָּנִא לְמָּבָּנָא לְמָּנִם לְמִבָּנִא לְמָנִם לְאָנִיר וֹאָט_מֹגְּיִנ וֹאָט כֹּלְ הַפֹּב עַבְּיִנִי וֹנִט אָמִנִינ וֹנִט כַּלְ הַפּּב בּיִטָא

אַנן הַבְּנִנוּ אַנן אַבְּלְנִוּן וּנִטְרַת נִנו בּנִנִא נִנו אַבְנִוָנוּנִ

shall be unclean until the even. du tude all the while that it is shut up Moreover he that goeth into the

unclean place.

אָנֻוּ וֹמְמָא מַרַ־הַעָּנֶר:

בַּמְמֵא: בְּיַסְעָּר יָתְיה יָתֵי מְסָעַב עַּר

שבוע, אף שיבה האמורה כאן במוף שבוע (שם פרשמא ז, ו): קבַר ואם ישוב הנגע וגוי. יכול חור בו ביוס יסא ממא, חלמוד לומר ושב סכסן, ואס ישוב, מס שיבס סאמורס לסלן, במוף (19) הקצות. לשון הַשְּשׁוֹת, וכן העות. הבל חלך הת החבנים, מותב הלשון הל החדם שחללן, והוה משקל לשון כבד, כמו פִפַּר,

ומס יעשס לו, מולן וקולס ועם ונומן לו שבוע, מור נומן, לא מור עעון לפריס, שאין בנגעים יומר מג' שבועומ: סכסן וראס וסנס פשס, ודבר סכמוב בעומד בראשון שנומן לו שבוע שני לסמגרו, ובמוף שבוע שני לסמגרו בא וראסו שפשס, מלילם וקלוי ומיחס, ואין החוזר לריך פשיון. ושדר המקראום כך סוא, ואם ישוב, ונמן, והבא אל הבימ, והאוכל בבימ, ובא שיבה זהו ביאה, אף במחמונה כך וכוי, כדאימא במורם כהנים (פרשחא ז, י). גמרו של דבר, אין נחילה אלא בנגע החזור אחר . אם הרפוי, מה יעשה לו, ביאה אמורה למעלה וביאה אמורה למעה, מה בעליונה חולך וקולה ועח ונותן לו שבוע, דגמר לה זהו פשה, זה העומד מה יעשה לו, יכול יפער וילך, כמו שכחוב כאן ועהר את הבית, חלמוד לומר כי נרפא הנגע, לא עהרחי אלא בשני, הכי כבר אמור, הא אינו אמור (ובא) ואם בא יבא, אלא את שבא בסוף שבוע ראשון ובא בסוף שבוע שני וראה והנה לא וקולס ומח ונוחן לו שבוע, חלמוד לומר (ובה), והם בה יבה, במה הכחוב מדבר, הם בפושה ברהשון, הרי כבר המור, הם בפושה ונימן לו שבוע, אף ביאס מולך וקולס ועם ונימן לו שבוע, (שס ז) ואס מור נימך, לא מור עסור. ומנין שאס עמד בוס ובוס מולך יכול ימלנו כמו שממך לו ונמץ את סבית, מלמוד לומר ושב סכסן, ובא סכסן, נלמד ביאס משיבס, מס שיבס חולץ וקולס ועת למעלה כלום בעומד בעיניו בשבוע ראשון, ולמדך כאן בפשיון זה שאינו מדבר אלא בעומד בראשון ופשה בשני, ומה יעשה לו, וסנס פשס, סא לא בא ללמד אלא על נגע סעומד בעיניו בשבוע כאשון ובא בסוף שבוע שני ומלאו שפשס, שלא פירש בו סכמוב כן מס פלמוד לומר וסנס פשס, פֿין כפֿן מקומו של מקרפֿ וס, פֿלפֿ ונפך פֿם סבים, פיס לו לכפוב פֿפר ופֿס ישוב סנגע, ורפֿס ממארה בבגדים, מה להלן עמא אם החוור אף על פי שאינו פושה (שם ה), אף כאן עמא אם החוור אף על פי שאינו פושה, אם (44) ובא הכהן וראה והנה פשה. יכול לא יסא סמוזר ממא אלא אס כן פשס, נאמר לרעת ממארת בבתים, ונאמר לרעת

פרק ס, ד): ישמא עד הערב. מלמד שאין מעמא בגדיס, יכול אפי' שסס בכדי אכילת פרם, מלמוד לומר וסאוכל בבית (64) כל ימי הסגיר אוחו. ולא ימים שקלף את נגעו, יכול שאני מוליא המוחלע שקלף את נגעו, חלמוד לומר כל ימי (מ"כ

וֹבְאָכֹּלְ בַּבְּנִע וֹכַבָּס אָעַבַּלִּדְׁוּוּ: ²⁺ װַמְּכֹּר פֿבְּוֹע וֹכֹפֿס אָעַבְּלֹנְבְׁוֹנְ

יצבע יה לבושוהי: לְבוּמִוְנִי וּבִוֹכוִלְ לֹבוֹמֹא יוֹנְהַפּוַר פֿבונוֹא וֹאַפֿה וֹנוּ

in the house shall wash his clothes. wash his clothes; and he that eateth And he that lieth in the house shall

וָאִם־בֹּא יָבֹא תַכֹּהָן וְרָאָרֹ וְהַנֶּה

** לא־פְּשָׂה הַנָּגַע בַבַּוָּת אַחֲרֵי

אָבׁוּ אִתַּסִי מַכְּתִּשְׁא: בֿיקא וְיִרְבָּי כְּהָנָא יָת בַּיקא בולא בור באטמה וֹבֹא לַא אַנְסָגֹּב תַּכְּטַהָּא נאם מוגל וומול פָּהָנָא ווּהָוֹי

because the plague is healed. shall pronounce the house clean, house was plastered; then the priest not spread in the house, after the look, and, behold, the plague hath And if the priest shall come in, and

וַאָּלְב: ההפונים ומון אָנו וּשִׁנִּי מוּלָמִּע °° וֹלְכֹּטׁע לְעַהָּא אָטַעַדּנִע הִּהָּיִּ

אָטַ עַּלִּנְעַ כָּׁג נָבְפָּאַ עַלָּנָה:

הפון אָת־הַבְּוָת וְשִׁתַר הַכֹּהַוֹּ

זְהַוֹרִי וְאֵיזוּבְא: השבון ואמא באבוא יהבת וְנַסַב לְבַבֹּאִב יָנִי בָּיִנִא שַּבְשֵּׁין

and scarlet, and hyssop. house two birds, and cedar-wood, 64 And he shall take to cleanse the

an earthen vessel over running

And he shall kill one of the birds in

בְּלִי חֲבֶשׁ עַּלִים חַוּים: o, וְשְׁחַם אֶת־הַצִּפָּר הָאֶהָה אֶל־

בּחַסֹב מַל מֵי מִבוּעַ: ווכוס ות צפרא הדא למאן

running water, and sprinkle the blood of the slain bird, and in the the living bird, and dip them in the and the hyssop, and the scarlet, and And he shall take the cedar-wood,

house seven times.

אָבְעַבַּנֹע מֻבַּת פֹּהָטִוּם: השְׁחוּטְה וּבַמִּים הָחַיִּים וְהַזְּה הַחַיָּה וְמְבָל אֹהָם בְּדַם הַצִּפָּר ז לאַנו אָנָ בַשַּנְלַמָּנ לאָנֻ בַּגָּפָּׂב ַוְלְקַח אָת־מֵץ־הְאֶבוּו וָאָת־הָאֵזֹב

מבוה וֹנגו לְבוֹשׁא חֻבֹּה וֹמִנוֹ!: לבלא בגפבא בוכיסקא יבמי אַפּבא עוֹעא ווֹמִבוּל וָמִדוֹן אוולא ווט גלה זעונו ווט ווֹסַב וֹטַ אֹמֹא צַאַבוֹא ווֹטַ

with the hyssop, and with the bird, and with the cedar-wood, and running water, and with the living the blood of the bird, and with the And he shall cleanse the house with

בומולמום: ילמא באבו ילאור ילאני יב יבמום הַחַיִּים יבצפָּר הַחַיָּה וְחִמֵּא אֶת־הַבְּוֹת בְּדַם הַצִּפּוֹר

יִבְצָבַע זְהַוּרִי: <u>`</u>\$_İX FÇΆΓΤΓΩ̈́Χ ולמו מכול ולגפלא שושא נגבכג נֿט כֿגטֿא כֿבמֿא בּגפֿבֿא so shall he make atonement for the out of the city into the open field; But he shall let go the living bird scarlet.

أخقد مَم يتؤنه لمُتاد: מחויץ לְעָיר אָל־פְּנֵי חַשְּׂהֶח לִמִּבָּרָא לְעַרְחָא לִאַפִּי חַקּלָא

סֿגירויטא ילָנִיקא:

ווכפּב מֹל בוּיהָא וֹידְבּי:

plague of leprosy, and for a scall; This is the law for all manner of

house; and it shall be clean.

†S

٤٤

75

τS

84

لْحَتْكُا: ממישי זאָת הַהּוֹרְהְ לְבְּלְ דֶנְעַע הַצְּרָעַת הָא אוֹרְיָהָא לְבָל מַכְּהָשׁ

מירובין פב:): לומר יכבם, יכבם ריבה, אם כן למה נאמר אוכל ושוכב, לימן שיעור לשוכב כדי אכילת פרם (מ"כ שם ה, ו, ז, ח ברכוח מא. יכבם את בגדיו, אין לי אלא אוכל, שוכב מנין, תלמוד לומר והשוכב, אין לי אלא אוכל ושוכב, לא אוכל ולא שוכב מנין, תלמוד

סשבוע, כי נרפה סגגע, והס חור כבר פירש על סחוור שמעון נתילה: בעני, וכאס וסנס לא פעס ימימנו, ואין מימס בלא מלוץ וקלוי, ואמרי סעות את סבימ, ומסר סכסן את סבימ, אם לא מזר למוף רפוי אלא הבים שהוקלה והומח ולא חור הנגע, אבל זה מעון חלילה וקלוי ומיחה ושבוע שלישי, וכן המקרא נדרש ואם בא יבא יעשה לו, יכול יעהרנו כמשמעו של מקרה, ועהר הכהן את הצית, חלמוד לומר כי נרפה הנגע, לה עהרתי הלה את הרפוי, והין (8+) ואם בא יבא. לפוף שבוע שני: וראה והנה לא פשה. מקרא וס בא ללמד בעומד בעיניו בראשון ובשני מס

וְנְאָט טַבְּנֶבְ מְמְאָטִוּ בְּזוּבְוּ וְדָא מְּהֵי סְאוֹבְהֵיה בְּדוֹבֵיה And this shall be his uncleanness in מְסְאַב הוּא: מְבְּשְׁרוֹ זוֹבְוֹ מְמָא הְוּא: issue is unclean. יְהֵי דְאֵּיבֹ מִבְשְּׁרֵיה דּוֹבֵיה אַלְנִים אָישׁ בִּי יְהְנִילֹ זְבְ וְמִיִּשְׁרֵוּן לְהֹוֹ הְבָּר הְּבּר אָרִי hath an issue out of his flesh, his and say unto them: When any man لَـ فُدر مُح فَرْدَ نَهُدُمُ لَمُعَلَّا لَقُو مَذِيدٍ מֹם בֹנוֹ וֹמִּבֹאָב Speak unto the children of Israel, هَلَالًا كِهِرُال: and to Aaron, saying: יא ווְדַבֶּר יְחוֶֹה אָל־מֹשֶׁה וָאֶל־ וּמִלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה וּלְאַהַרוֹ ΛX And the Lord spoke unto Moses הַבְּבֶתְנ: (פּ) leprosy. עונט בְּכֹּנְאָ בַּא אִוֹבִינִא בּסֹנִיבוּנִיא: 「お口 when it is clean; this is the law of آلَٰ اللَّهُ اللَّ to teach when it is unclean, and for a bright spot; ॰ दिक्षंप दिव्बेग्प दिवेगैटेपः ילְמְּטְׁלֵא יִלְמַּבִוֹא יִלְבַּנִוֹבָא: and for a rising, and for a scab, and and for a house; װּ וּלְגַּבְעָּת עַפּגָּע וְלַבָּנִע: וֹלְסִנִירוּת לְבוּיִמֹא וּלְבִיתֹא: and for the leprosy of a garment,

וְמָּב מֹלֵוּו וֹמִמָּא: עוֹד יְהְמָא וֹבֶּלְ עַבְּבַלְי אַהָּג עַנְבִּיָּא יִנִי, מִסְאַר וֹבַּלְ מִאֵּנֹא جِל־הַמִּשְׁבָּב אֲשֶׁר וִשְׁכָּב עַּלְיֵו כָּל מִשְׁכְּבָא דְּיִשְׁכּוֹב עַלוֹהִי

בְּשְׁרוֹ מִזּוֹבֹוֹ שָׁמְאָתִוֹ הֶוֹא:

בֶר בְּשְׁרֵּוֹ אָת־זוֹבוֹ אָוֹ־הֶחְתֵּים

نَمُّدُ تَا اللهُ בּליבוֹנו וֹבְעוֹא בּמִּנִם וֹמִמֹא מַּבַ לְבוּמִנִינו וֹנִסְעוֹנ בַמִּוֹא וַנִינוּ וֹאֵישׁ אַשְּׁבׁוּ וֹנֹת בַּמִשְׁכַבֹּיוְ וֹכַבַּכֹּ וּנִּבוּ בַּנִלַנַב בַּמִשְׁכַבוּנִי וֹהַבַּת

מְסְאַב עַּד רַמְעָּאָ:

או הקים בסביה מדוביה

בסביה ית

דְיִמֵיב עֲלְוֹהִי יְהֵי מְסְאַב:

קאוֹבְתֵיה הִיא:

from his issue, it is his uncleanness. his issue, or his flesh be stopped his issue: whether his flesh run with

be unclean. every thing whereon he sitteth shall issue lieth shall be unclean; and Every bed whereon he that hath the

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe And whosoever toucheth his bed

- (Ta) להורות ביום וגר. ליום יום ממסרו, וליום יום מממלו:
- מוזרם (נדק לק:): סמפס שסיא מממאס. זוב דומס לְמֵי בֹנק של שעורין ודחוי, ודומס ללוצן בינס סמוזרם, שכבה זרע קשור כלוצן בינס שאינס אף סוב ממקוס שמעמא עומאס קלס, קרי, מעמא עומאס המורס ויבס (מ"כ וביס פרשחא א, ס): דובו שמא. למד על לבשר וכימי לדין טימא בוב וטימא בובה, מה ובה ממקום שהיא מְטַמְּאָה טומאה קלה, נדה, מטמאה טומאה המורה, ויבה, (2) כי יהיה זב. יכול זב מכל מקוס יסא שמא, מלמוד לומר מבשרו, ולא כל בשרו. (נדס מג.) אחר שחלק סכמוב בין בשר
- מומאסו היא, הא כילד, שמיה למומאה, והשלישית מוקיקתו לקרבן: וובו ממל סול, ומנס סכמוב סשני כליות שלש וקכלו ממל, שנלמר מומלתו בוובו כר בשרו לת וובו לו סחמים בשרו מוובו . בשכו מעפס וובו, והו פשועו. ומדרשו (מגילה ה. נדה מג:) מנה הכחוב הראשון ראיות שהים וקראו עמא, שנאמר וב מבשרו (3) רד. לשון כיר שוב אם בשכו: את זובו. כמו כיר שיוצא צלול: או החחים. שיוצא שב וקומס את פי האמה, ונקתס
- במיוחד ממיד לכך (שבח נמ.): ישכב, סמיוחד חמיד לכך, ילה זה שהומרים לו עמוד ונעשה מלהכחנו: אשר ישב. יַשַׁב לה נהמר, הלה השר יַשֶׁב עליו, הזב, (+) כל המשכב. הראי למשכב, יכול אפילו מיוחד למלאכה אחרת, מלמיד לומר אשר ישכב, אשר שכב לא נאמר, אלא אשר
- וסמגע שלינו משכב, לינו ללל ולד סטומלס, ולינו מטמל, ללל לוכלין ומשקין: (E) ואיש אשר יגע במשכבו. לימד על המשכב שהמור מן המגע, שוה נעשה אב הטומאה לטמא אדם לממא בגדים,

בּפּוֹם וֹמִמֹא מַּגַ_עַמֹּבׁי הֹבְוּנ עַזִּבְ וֹכִּפַּס בֹּלִנְינו וֹנִעוֹא וֹעַיּמֶּבְ מֹּלְ_עַבֹּלְי אָּמֶּגַ יַמֶּב

口は(点が): ווֹסְבוֹי בְמִּוֹא וִיבוֹי מִסָאַב מַּר הְּלְנְיִנִי צַּוְבְּנָא נִצְּבַּה לְבַנְּחָנְעִי ובושור מל מאנא דומור

וֹבְתַּא בַּמָּוֹם וֹמָמָא הַּבַבְיַבְּגָּבִי ל וְעַנְּיֹה בֹּבֹהַע עַזִּיֹב וֹכִבָּים בֹּלִנָיֵנוּ

מְסְאַב מָר רַמְשָׁאַ: לבומוהי ווסהי במוא ויהי יוֹנְלַנְר בֹּבְמָּר דּוֹבְנָא יָצַבַּע

בְּבֶּיבִי: בְּנְבְרֵיוֹ וְרַחַץ' בַּמָּיִם וְשְׁמֵא עַּדֹ וִיצַבַּע לְבוּשׁוֹהִי וְיַסְחֵי בְּמִיּא וֹבֶּי יְרָקׁ תַּזְּבַ בַּשְּׁהְוֹר וְכִבָּס וַאֲבִי יִהְיֹק דּוֹבְנָא בְּדְבִיִּא

וובו מַסְאַב מַּב בַמַּמָא:

בַּנְבַ יִּטְמָא: י וְבְלְ_חַמֶּוֹבְכָּר אֻׁמֶּב וְבְכַּר מֹלָוּו וִכִּלְ מָוַבְּבָא בּוּוַכוִר מַלְוִטוּ

בממא ידישול יהבע יהוא יצישו מְסְאַב מַר וֹכֹא בׁוֹלֵנֶד ~~ב~~ֹכִץ בּיִנוּי דוֹבְנָא יְהֵי מְסָאַב:

וֹבְׁטַׁאַ בַּפָּוֹם וֹמִּמֵאַ בַּגַ_טִהְבֶּי נובנומא אולם נכבס בנבנו ٥٠ ليَالِظُرِا こうひと תֿג∟בֿמֿבֿב إجِاً תَفَيْمٌ جِذَا يُؤَيُّكُ ابْرِيْك

מְסְאַב מָר רַמְשָּׁא: לְבוּמְוְנִי, וֹנֹסְנֵי, בַּעָּוֹּאָ וּינֵי,

וֹבְתַּאַ בַּמָּוֹם וֹמִמָאַ מַּבַ_חַבֶּמָנִם رאַ_ۿؚۿڶ ڂڟڒڽ ڶڂٷ٥ ڂڒڷڒ וֹכָלְ אַמֻּׁר וֹנַמַבַנְ עַלְּב וֹנֹבַיוּ

מְסְאַב עַר רַמְשָׁא: לְבוּתְוְנִי וֹנִסְׁנֵי דְׁמָּוֹא וְיִנֵי, וודוה לא שְׁמֵּיך בְּמִיָּא וִיצַבַּע

Ē₿.□: יכַלִי חָרֶשׁ אֲשֶׁר־יִנַע־בָּוֹ חַזְּבַ יִּמְאַן צַחָפַּף דְיָקְרַב בַּיה

וֹלְלְ-בְּלִי-מָּא וֹמְּמֹנ בִינְבֹּוֹא וֹטַבר וֹבֹלְ מָאוֹ בֹּאֹת

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe whereon he that hath the issue sat And he that sitteth on any thing

water, and be unclean until the his clothes, and bathe himself in him that hath the issue shall wash And he that toucheth the flesh of

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe upon him that is clean, then he And if he that hath the issue spit

unclean. hath the issue rideth upon shall be And what saddle soever he that

clothes, and bathe himself in water, beareth those things shall wash his unclean until the even; and he that that was under him shall be And whosoever toucheth any thing

and be unclean until the even.

in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself rinsed his hands in water, he shall issue toucheth, without having And whomsoever he that hath the

π

shall be rinsed in water. be broken; and every vessel of wood that hath the issue toucheth, shall And the earthen vessel, which he

(6) והישב על הכלי. אפילו לא נגע, אפילו עשרה כלים זה על זה, כולן מממאין משום מושב, וכן במשכב (מ"כ פרק ג, א):

(8) וכי ירק הזב בטהור. ינגע זי (שס מ) אי נשאי שהרוק מעמא זמשא (נדה נה:):

אליו"ש, ממא מומאם מושב (עירובין כו.): (9) וכל המרכב. אף על פי שלא ישנ עליי, כגון סַמְּפּוּס של סַרְגָא שקורין ארלו"ן, ממא משום מרכנ, וסאורף שקורין

וסמשכב וסמרכב, משאן מעמא אדם לעמא בגדים: כבום בגדים, וסוא חומר במשכב מבמרכב: והנושא אוחם. כל סאמור בענין סוב, וובו ורוקו ושכבה ורעו ומימי רגליו (10) וכל הנוגע בכל אשר יהיה חחחיו. של וז (מ"כ פרק ד, מ), בא ולימד על המרכז שיסא הנוגע זו ממא ואין מעון

סגלוי, כמו סידים (מ"כ שם ה נדה פו:): שומאוחיו. וזס שהוציא הכחוב עבילח גופו של זב בלשון שמיפח ידים, ללמדך שאין ביח הסחרים עעון ביאח מים, אלא אבר (II) וידיו לא שטף במים. בעוד שלה עבל מעומהחו, והפילו פסק מוובו וספר שבעה ומחוסר עבילה, מעמה בכל

ככונו טוי אומר זה היסמו: (12) וכלי חרש אשר יגע בו הזב. יכול אפילו נגע צו מאמורינוני, כראימא במ"כ (פרשמא ג, א), עד איז הוש אבו

۷9

نَصَٰتُاد: לּגַּבְיוּ וְנְבַבַּוֹא בַּמְּנִנְ בַּמָנִם בַוּנִם בּ אָנִ שִּׁבְעָּת יְמֶנִם לְמִּנִיבְנִינִ וְכִבָּיִם וְבְי־וִשְׁתַר תַזְּבֹ מִזּוֹבֹו וְסְפַר

װְנְהָנָה אָל־הַבֹּהֵן: ﴿جِوِرْ إِمَازُمَ هِٰذَ ۖ هِٰرَمَا كِنِهِ لَا يُغَالِّ لِانْفِهِ לים אָוֹ שְׁנֵי בְּנֵרְ יוֹנְהַ וּבְּאוּ h יביום השְמִינִי יַקְּחַלוֹ שְׁמַנִי

לְפְּנֵי יְהֹנֶה מִּזּיֹבְוֹ: (ס) إَلَيْهُلُكُ مَكِيْكِ أَحَوِّكُ مَكْرًا لِآفِلًا لِأَهْنِهِ اللَّهِ يَرَفُهُ الْرَهَالِ וְעְשְׁר אָסְם הַכּהֵן אָחָר חַשָּׂאָת וִיצְּבִּיר

בְּשְׁרֵוּ וְשְׁמֵא מַרַ הַנְעָּבְיּ (שבישי) זְרֵע וְרָחַץ בַּמָּיִם אָרַ-בְּלִ- זַרְעָּא וִיסְחֵי בְּעַיָּא יָת בְּלִ ממּ, נְאָנְהָ בַּּרְתַבְּאָ מִמְּנִי הָבְּבַרִי וּנְבָר אָבָי מִפּּוָל מִנִּיה הָבְבַרִי

הֹלְנוּ הַכְּבִע זְנָה וֹכְבָּס בַּפּוֹם הֹלְנִנּוּ הַכְּבַע זָנָהֹא וֹגֹּהָבָה ע וְכְּלֶ בָּגָּר וְכְלְ מְּנִר אַמֶּר יִהְנֶה וְכְלְ לְבוּשׁ וְכָלְ מִשְּׁר דִּיהֵי

וֹאָמֻּׁע אָּמָּר וֹמִּכָּב אָנִמ אָטַע

וֹמֹמֹאׁנ מַּגַעַהְמַלֶּבִי (פּ) מֶבְבַע_וֹנֻבַּג ڶڷؙڶڴڎ ロロロ

נְהְבָּא מַרַ הַנְּעֶּבְיּ שׁבְּינִבְ בְּנִבְּעַב וְכְלַ עַנִּינָהַ בָּבּע מְבַעָּה יָמִים

> النكر: וַאָּרֵי יָדְבֶּי דּוֹבָנָא מִדּוֹבֶיה

ומלא נושוננון לכשלא: וווטו לפוב וו להוע משפו שַׁבוּגוֹ מֻּפַּׁלִּנִינוֹ אָנְ שַּׁבוּגוֹ בַּנָג נְנָנִע יבְיוֹמָא הַמִּינָאָר יַפַּב לֵיה

מַּבוני, פַּנַוֹלָא צַבְּם גָּוֹ מִצַּנִבּינִי: יַהְהוֹן כְּהַנָּא חַר

ĽĊĠX: tàlıy iılı

בַּמָנֹא וְיהֵי מְסָאַב עַּר רַמְעָּאָ:

וועון מַסְאָבון עַּר רַמְשָא: מכבע זרעא ויסחון במיא וּאִטִּטְא דִּיִשְׁכּוֹב גָּבָר יָתַה

בה יהי מסאב עד דמשא: וֹאַמִּע כַּגַיַעבּינִי וֹלָע בַּים וּבִּינִי וֹאַטַּטֹא אָב, טַבוּ בַּוֹלַא בַּם וֹבַי,

> running water, and shall be clean. and he shall bathe his flesh in his cleansing, and wash his clothes; number to himself seven days for cleansed of his issue, then he shall And when he that hath an issue is

priest. of meeting, and give them unto the the Lord unto the door of the tent young pigeons, and come before to him two turtle-doves, or two And on the eighth day he shall take

him before the LORD for his issue. priest shall make atonement for other for a burnt-offering; and the one for a sin-offering, and the And the priest shall offer them, the

flesh in water, and be unclean until a man, then he shall bathe all his And if the flow of seed go out from

until the even. washed with water, and be unclean whereon is the flow of seed, shall be And every garment, and every skin,

unclean until the even. bathe themselves in water, and be shall lie carnally, they shall both The woman also with whom a man

81

٤t

be unclean until the even. and whosoever toucheth her shall shall be in her impurity seven days; her issue in her flesh be blood, she And if a woman have an issue, and

וכולן רלופין (נדה סמ:): (13) וכי ישהר. כשיפסוק (מגילה ה.): שבעה ימים לשהרחו. שבעה ימים ססורים מטומאה ויבה שלא יראה זוב,

(18) ורחצו במים. גויכם מלך סיק שֶׁקּשֶׁמֵל החשה בביחה, וחיץ המעם משום מגע בשכבת ובע, שהרי מגע בית השחרים

לפיס לפשונס: ימ.): בנדחה. כמו ומפּבֵל יְנְדְּסוּ (מיוד ימ, ימ), שסיל מנודס ממגע כל אדס: חהיה בנדחה. לפילו לא כאמה אלא אלא סבא מן סמקיר (מ"כ פרשמא ד, ב): דם יהיה זבה בבשרה. אין וובס קריי ווב לממא אלא אס כן סוא אדוס (נדס (פו) בי חדיה ובה. (מ"כ) יכול מאמד מכל איבריס, מלמיד לומר וסיא גלמס אם מקור דמיס (ויקרא כ, יה), אין דם מעמא

ַ עַּטְׁמָא: יְמְּמָא וְכָּלְ אַמֶּבְרַתַּמָּב מְּלְיִוּ בְּּרִיחִיקּה יָבִי מְסְאַב וְכֹלְ וֹכִלְ אַּהְּב שֹׁהַכַּב הֹלָנו בֹּוֹבַעשׁי וֹכִלְ

מַּגַבוֹמֶבֶּוֹב: **LUWCLR**

בּפּוֹם וֹמִבֹא מַּגַ_נַמֹּבִי משב עליו יכבס בנהיו ורחץ החמיב עלוהי יצבע לבושוהי

בְּנְיָּמוַ בְּוֹ וֹמְמֵא מַּגַ עַבְיבְּמְנִבּי: עַבְּלָי אֲשֶׁרַהָוֹא יִשֶּׁבָתַעַלָּיוּ נְאָם מַלְ־הַמִּשְׁבְּבְ הֹוּא אֲוֹ מַלְ־ וָאָם עַל מִשְׁבְּבָא הוּא אוֹ

الأح_ياظفِيِّكُ كَيْقُد_نِفُوْدَ مُكْرُرِ לְבֵּע נְבְּקְרֵע עְּלְיֵר נְשְׁמֵא שִׁבְעַּת נְמִיִם train עִיִּים וָאָם שָׁכֹב' יִשְׁכַּב אָישׁ אֹתַה וּתָהֵי

שְׁמֵאֶׁר הֶוּא: שְׁמְאָטִה פִימֵי נִדְּתָה מִהָּיָה שׁנּינוּ בּבְינֹבְינִי בַּבְינְהֵי נִיִר יב רַבָּים בָּלֹאַ עָת־נִדְּלָה אָוֹ כֶי־ וּאָשֶּׁה בֶּי־יָזוּב זִּיבׁ דָּטָה יָמֵים

דְתְּמֵיב עֲלוֹהִי יְהֵי מְסָאַב:

מַסְאַב מַּג בַמָּמָא: נֹמָבֶא לַבוּמֻוְנִי, וֹנֹסִנוֹי, בֹמֹנֹא וּינוֹי, וְכַבָּטְ וְכָלְ דְּיִקְרָבְ בְּטְהֶפְבָּדְ יַצְבָּעִ

בְּעַמֵּא: וַנַסְהֵי בְּמָיָא וִיהֵי מְסְאַב עַּר בֹבֿלְ-בַּלְּגְ אַמְּבְ- וֹבֹלְ בַּנְעַבׁבַ בַּבֹלְ מָאֵנֹאַ

בְּמֶתְא: בּׁמִלַבְנִינִ בּיה יָהִי מָסָאַב עַּר מַל מָאנָא דְּהָיא יָהְבָּא עַלְּבָא עַלְיוֹיִי

άQ¾Ľ: משפבא דישכוב עלוהי יהי מְסְאַב אָבֹהָא יומין וכל נאם ממבר ומכוב גבר יתה

בְּיִסְאֲבְא הִיא: על דיחוקה כל יומי דוב מבן ביחוקה או אבי

> upon shall be unclean. every thing also that she sitteth in her impurity shall be unclean; And every thing that she lieth upon

until the even. himself in water, and be unclean shall wash his clothes, and bathe And whosoever toucheth her bed

and be unclean until the even. clothes, and bathe himself in water, that she sitteth upon shall wash his And whosoever toucheth any thing

until the even. toucheth it, he shall be unclean thing whereon she sitteth, when he And if he be on the bed, or on any

٤٢

77

17

07

unclean. bed whereon he lieth shall be be unclean seven days; and every her impurity be upon him, he shall And if any man lie with her, and

days of her impurity: she is unclean. nucleanness she shall be as in the all the days of the issue of her beyond the time of her impurity; her impurity, or if she have an issue dood many days not in the time of And if a woman have an issue of her

שנתרבה מעל הכלי: 🗆 בנגעו בו ישמא. והינו מעון כבוק בגדים, שהתרכב הין מגעו מעמה הדם לממה בגדים: במקרא סעליון שמעון כבום בגדים: על הכלי. לרבות את המרכב: בנגעו בו ישמא. אינו מדבר אלא על המרכב (23) ואם על המשכב הוא. סשוכב, או סיושב על משכבה, או על מושבה, אפיי לא יגע בה, אף סוא בדת עומאס האמורה

r (10 (r): שבעם ימיס, ומה חלמוד לומר וחהי נדחה עליו, מה היא מעמאה אדם וכלי חרם, אף הוא מעמא אדם וכלי חרם (שם פרק ז, (+2) וחהי גדחה עליו. יכול יעלה לרגלה, שאם בא עליה בחמישי לנדתה לא יעמא אלא ג'ימים כמותה, תלמוד לומר ועמא

בפרשס זו, י"ח יוס שבין מוף נדס לחחלת נדס, שכל שלשס רלופין שחרחס באחד עשר יוס סללו חסח זבס: וסנדס אינם טעונס ספירט ז' נקייס, אלא שבעת ימיס מסיס בנדמס, בין רואס בין שאינס רואס, ודרשו רבותינו (נדס עג.) על גדחה. מופלג מנדמס יום ממד זו סימ זבס, ומשפמס מרוך בפרשס זו, ולמ כדם סנדס, שזו מעונס מפירם ז'נקיים וקרצן, (אַב) ימים רבים. צלשס ימיס: בלא עה נדחה. אחר צילאו צנעת ימי נדחס: או כי הזוב. את ג' סימיס סללו:

:װַטַּבַי שַּׁמָּב הַּלְּוּו שְׁמָא יִהְיָּה בְּשָׁמָאָר וְבְּלֶבְעַבְּלָגְ אֵּמֶּב נַנְעוּפַע נְיִי, לְעִּ וֹכָלְ מִאֵלִא % כְּלְ־יָמֵי זוֹבְה כְּמִשְׁכָּב נִדְּתָה כְּל چَر_ں מִּשְּׁבֶּׁב אַּמֶּר שַּׁמָּבַּב מֹלְיוֹ בָּלְ מִשְּׁבָּבָא דְּתִּשְׁכוִב מַּלְוָנִי

نَامُّالُةٍ : בּליבונ וֹבְעַלּא בּפּנִם וֹמִמָּא הַּבְ נִגַּבָּה לְבִּנְחָנִעׁנ וֹנִסְעַנִּ בַּמָּנֹא أَخْرِ لِتَوْلَامَ قُلُ الْمُثَلِّمُ أَحْقُو أَخْرِ لِمُؤْلِدَ خُلِياً نُتِدَ مُؤْهِدً

וובו מַסְאַר מַר רַמָּשָא:

מְבְעָּתְ יָמִים וְאַעַר הַמְּטֶבי:

CILAL: אוּקם אַל־הַבּהֵן אָל־פָּתַּח אָהֶל ְ וְמִיָּתִי יְמְהוֹן לְוָת בְּחֲנָא לִתְּרַע מִשְּׁכּן יִמְנָא: מניני תהים או שני בנו יונה והביאה اجرائط השְּמִינִי מַקּח לַה שְׁמֵי וּבְיוֹמָא הָמִינָאָה הַפַּב לַה

עָּבֶיהְ הַפֹּהֵן לְפָּנֵי יְהְנָה מִּוִּב ַחַשָּׁאַנַ וְאֶנַרַ הַאָּחָר עֹלְנִה וְכִּפֶּׂר

אָטַ בּּנָי וֹמְבַאָּבְ וֹטַבּּנַהָתוּ זֹטַ בּנִי شِمْمُ لِيَاتِ:

בְּתַוְבֶם: אָנו_מִהֶּכֹּנִי ÄÄL けるは然日 ַ מֹמְּמִׁאַנִים וֹלַאִ זֹמְעוּ בַּמְּמֹאָלָם מִפוּאָבַערוּוּ מפטיר

מְמֵּנֵנְ שְׁכְבָתְ־זֶרַע לְטְמְאָתִ־בֶּהֹ: מְנֵּיְה שִׁכְבַת זַרְעָּא לְאִסְתַאָבְא

ַנְשְׁכַּב מִם_מְמָאָר: (פּ) ومرم حَنْكُد لَحَنْكَكُن لِذَاهِرْهِ هُمْد , וְתַבְּנְתְ בְּנְבְּלְה וְתַזְּבֹ אָת־זוֹבֹוֹ

בְּיִהְיִבְ עְּלְיִבִי מְּלְאַב וְהֵי

דובה כָמִשָּׁכַב

בסואבת ריחוקה:

دلظر

מְבֹּהֹא וְמִוּן וּבְתַר בוּ מַדְבֵּי: אַם יְמְהַרֶה מִּוּלְבֶה וְסְפְּרָה לְהַה וְאָם דְּכִיצִּה מִדּוֹבָה וְהִמְנֵי לֹה

فتا يَقْدُنْنَا لِمِي فَتَانَا خَدْرَ بِيرُكِ

בְּנִילָא צַוֹרֶם וְיִ מִירִב סְאִוּבְתַּהַ: ווֹט טַב מַּלְטַא ווּכַפַּר מַלַשִּ נוֹהְבוּג פֿעוֹלא נע עַג עַסּעֹא

מַמְּבָׁנִי גַּבֵּינִיהוֹ: בּׁסוֹאָבֹטַבוּוֹ בַּסֹאובִיבוּוֹ זָטַ

ינ אָט שִּוְרָיִם הַזְּבֶּׁר וַאָּאָהָׁר הַצָּאַ דְאַאִרָרִיִםְאַ דְּדִּוֹבְנָאִ יִּדְּחִפּוֹק

ĊĊÄĖŮX: ילווללא ולולב בומכוב מם

> impurity. unclean, as the uncleanness of her thing whereon she sitteth shall be the bed of her impurity; and every days of her issue shall be unto her as Every bed whereon she lieth all the

> in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself things shall be unclean, and shall And whosoever toucheth those

be clean. seven days, and after that she shall then she shall number to herself But if she be cleansed of her issue,

tent of meeting. unto the priest, to the door of the two young pigeons, and bring them take unto her two turtle-doves, or And on the eighth day she shall

nucleanness. before the LORD for the issue of her shall make atonement for her a burnt-offering; and the priest for a sin-offering, and the other for And the priest shall offer the one

tabernacle that is in the midst of uncleanness, when they defile My that they die not in their of Israel from their uncleanness; Thus shall ye separate the children

unclean thereby; flow of seed goeth out, so that he is issue, and of him from whom the This is the law of him that hath an

her that is unclean. woman; and of him that lieth with issue, whether it be a man, or a impurity, and of them that have an and of her that is sick with her

סרי סכרם של מעמא מקדש קרוי מימס: (וצ) והזרחם. מין נוירס מלמ פרישס, וכן נְוֹכוּ מְמוֹר (ישמי'ם, ד), וכן נויר ממיו (צרמשים ממ, כו): ולא ימחו בטמאחם

ace: (25) זאח חורת הזב. בעלרליס למת, ומסו מורמו: ואשר חצא ממנו שכבה זרע. סרי סול כבעל קרי, ממל עומלת

04

the Haftara on page 164. page 179. On Rosh Hodesh, read the Maftir and Haftara on page 161. On Erev Rosh Hodesh, read The Hastarah is II Kings 7:3 -7:20 on page 150. On the Shabbat desore Tesah, read the Hastara on

جَوْدً' بَالِكَ الْأَمْلِينَا: פְּפְרִי מִיִּחְ מִּיִּהְ מִּיִּ ווְדַבֶּר וְהֹוְתַ אֶלְ־מֹשֶׁה אַחֲרֵי וּמִכּּיל וּן עָם מֹשֶׁה בָּתַר

אָבְאָר עַל־הַכַּפְּהָת: הַגַעַבּיִאָבון וֹלַאָּ זֹמָנִע כֿי פֿהֹלָוֹ رَفُلْاثِ هُرٍ فَرْ، لَادَقِتُ لِا كُمُلِا كُولَادِيْهُمْ كُرَّاتُ مِ فَقَالَاتُهُمْ בְבְּלִירִ אָלִירַבְּלְבָה מִבָּירִ בְּבָּלִי מִבְּוֹ לְלִירִשְׁא מִנְּיִר هُمْ هَالَا هَٰنِ لَهُمْ أَمُّهُ هَالِ هُلِيكَ أَمْ مُرْدِ וַּגְּאָמֶׁר יְּחְוָּח אֶבְתְמֶּח דַּבֶּר וֹאָמָר וּיִ לְמָמָּח מַבַּיִל מָם

خرېڅ ۱۷: בּבּבּׁר בּוֹבְבַּבַיב לְטַמֹּאִט וֹאָנֹלְ בַּטִוֹר בּר טִוְנִוּ לְטַמִּטֹּא וּוֹבַר בְּנִאָּט יִבָּא אַנַרְן אֶלְ־הַאָּנֶשׁ בְּדָאיָהַ עְלֵּירִ עְּהַרְן לְמִּיִּדְשְׁא

בְשְּׁרֵוּ וּלְבַשְּׁם: קַבְשָׁ בְיִם וֹבְתַּאַ בַּמָּוֹם אָנַרַ تَلْيُد نِخْطَةُثُوْلَا كَلِه نَجُزُكُ خَنْكَ، בַּרֻ וֹנְוֹנִ מַּלְ_פַּמֶּנוְ נְלַאַּבְנָּס פַּרְ בְּלִינְים בְּבַ לֵבְהִ יִלְבָּהְ יִנְיבְנָם יִ

> בור וו ומועני ללבוכיעו אומטא זולבוטא たないはい

خوالا،: בֹהֹלֹלִא אָלֹא מִטִּינִקְ, הַּלְ בַּנִע במל אַרוֹנָא וֹלָא ימוּח אַרַיּ

حَمَّرُكُمُ:

ברישיה לבושי קודשא אנון נוסב ומֹאֹנֹפֹּטֹא בַרוּאָא וֹבוּנַע מֿכ בֿמָבֿוה וַהָמָנָא דַבוּצָא ドロバン 上しい上流が

> the Lore, and died; Aaron, when they drew near before after the death of the two sons of And the Lord spoke unto Moses,

 $I\Lambda X$

the cloud upon the ark-cover. ark; that he die not; for I appear in the ark-cover which is upon the holy place within the veil, before he come not at all times into the Speak unto Aaron thy brother, that and the LORD said unto Moses:

ram for a burnt-offering. bullock for a sin-offering, and a the holy place: with a young Herewith shall Aaron come into

and put them on. and he shall bathe his flesh in water, attired; they are the holy garments; with the linen mitre shall he be girded with the linen girdle, and breeches upon his flesh, and shall be tunic, and he shall have the linen He shall put on the holy linen

- (33) והוב אח זובו. בעל שמי כמיות ובעל שלש כמיות, שתורתן מפורשת למעלה:
- שנכנם אללו רופא, אמר לו אל מאכל לונן ואל משכד בממב, בא אחר ואמר לו אל מאכל לונן ואל משכד בממד שלא ממוח כדרך (ו) וידבר הי אל משה אחרי מוח שני בני אהרן וגוי. מס מלמוד לומר, סיס רצי מלעור גן עוריס מושלו, משל למולס
- יבא כי אם בענן הקערת ביום הכיפורים (יומא נג.): בי בעון אראה. כי ממיד לני נראס שם עם עמוד ענני, ולפי שגלוי שכינמי שם יוסר שלא ירגיל לבא, וסו פשומו. ומדרשו לא (2) ויאמר ה' אל משה דבר אל אהרן אחיך ואל יבא. עלל ימום כדכך שממו בניו: - ולא ימוח. עלם בל סול מם: שמם פלוני, זה זרוו יומר מן הראשון, לכך נאמר אמרי מום שני בני אהרן:
- סכיפוריס, כמו שמפורש נקוף ספרשה בחדש השביעי בעשור לחודש: (צ) בואח. גימטרים שלו ד' מפוח ועשר, רמו לבים רםשון: בואח יבא אהרן וגר. ופף זו לה בכל עת כי הם ביום
- לבן לבגדי והב, ובכל חליפה מעון מבילה ושני קדושי ידים ורגלים מן הכיור (יומא לב.): בכל מליפומיו. וממש פעמיס היה ממליף מעבודת פנים לעבודת מרך, וממרך לפנים, ומשנה מבגדי זהב לבגדי לבן, ומבגדי כמרגומו יָמַמ בְּבֵישֶׁס, ינימ בראשו, כמו ומנח בגדו (בראשים לט, מו), וְשַׁמְּמָּמִיס: ורחיץ במים. אומו סיוס עעון עבילס נעשה סגיגור, (ר"ה כו.) אלה בדי ככהן הדיוע, וכולן של בוץ: קדש ילבש. שיהיו משל הקדש (מ"כ פרק ה, י): יצוף. (+) כחנח בד וגוי. מגיד שלינו משמש לפנים בשמונם בגדים שסול משמש בסס במוץ שיש בסס וסב, לפי שלין קמיגור

מְּנֵגְ מְּנִגְם לְעַמְּאָע נְאָנִלְ נִפָּר שַּׁבֵּנוֹ צִּפִּנִבׁנִ מִּנִּ לְעַמְּטִאָּ بريغت بيت خير بناجة خيم بجر جباب جباب جبيد بناجة ح

יְרַבְר חַד לַעָּלְתָא:

אָטָר לִעַּלָּה:

וֹמֹל אֶלֹמְ בֿינוֹיה: אַמֶּגַבְיְנִי וְכְפָּגַר בַּמְּדְוֹיִ וּבְעָּדְ דְּחַטְּמָא דִּילִיה וִיכָפַּר עַלְיִהִי וְהַקְּהָיִר אַבְּרֶן אֶטַ פָּר הַחַמָּאָט וִיקְרֵיב אַבָּרן יוָה הּוֹרָא

אָבַר מוּצָר:

ְּוְהַשְּׁמֵיִר אַתְּם לִפְּנֵי יְהִוֹּה פֶּתַּח יְתְּהוֹן קֵּדָם יִיִּ בִּתְּרַעֹּ עַשְּׁכַּן אָבּם מּיִיים עַמְּמִּינִם וְיִפַּר יִנִי טִּבֵּוּ אַפּוּבוּן וּיקִים

אָטַר לַעַּנְאַנֵל: ייְבֹלְוִנִי יִּוְבֹלְ אָבֹוֹבְ לַיִּבוֹנְיִנ וֹיִנְיֹבֹלְ הַּבֹּבוֹ הַּבֹּבֹא בַנִר לְהֵמֹא בּנִיֹ الأطَّا هَلَالًا مَح شِرًا لَاشِمَانُاتِ أَنْقَالًا هَلَالًا مَمْ فَلَالًا خُوْنَالًا

ומולא טר לעואול:

וְעְשֶׁבוּ חַשָּׁאַרוּ: אַשֶּׁרְ עְּלְוּר עַגּוֹרֶל לַיהוְוָה דַּסְלֵיק עַלוֹהִי עַרְבָּא לִשְּׁמָא וְהִקְּרֶיב אַהַרֹן אָת־הַשְּׁלִּיר וּיקְרִיב אַהַרֹן יָת צְפִּירָא

בּיוֹ וְיַעְבְּבְרֵנִיה חַשְּׂהָא:

לְעָּוֹאִנֹלְ הַמִּּרְבְּּרֶה: بْلَيْكَ كِأْحَظْكَ هُكُبْدَ كِهُمْكِكَ هِنْكِهِ كُرْحَطْنَهُ هُكِينَدَ كِهَدْمُهُ نُقَدِيكِ י ה הוגרל לְעַּמְיּאַנְלְ לְּמְּמָּבְ הַנִּיֹנְ לְפְּנִיּנִ לְפְּנִיּנִ לְמִּנִאָנִלְ וִשְּׁלֵּם כִּבְ הַנִּי מַנִּם נִיִּ إتر شُرَّد ٪ يُجَيْد مُكِّن مُكِّن بيُونِي * بَوَجُرُ مُرَّنِ لِيَّةُ خَيْدُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ

לְתְּוֹאוֹלְ לְתַּוֹבְלָאִי

المُراكِّ الْمُرَاكِّ الْمُرَاكِّ בּיתְוֹ וְשְׁתָם אָת־פָּר תַחַטָּאַת וְעַל אָנִשׁ בּיתִיה וִיכּוֹס יָת " אַשֶּׁרַ־לְּוֹ וְכְפֶּר בְּעָּרִוֹ וּבְעָּרַ דְּחַשְׁהָא דִּילִיה וִיכִפּר עַלְּוֹהִי וְהַקְּרִיב אַהַרֹן אָת פַּר הַחַשְּׁאַת וּיקְרִיב אַהַרֹן יָת הּוֹרָא

הוֹרֶא דְּחַשְּׁתָא דִּילֵיה:

burnt-offering. sin-offering, and one ram for a Israel two he-goats for a To natiblida of the children of And he shall take of the

for himself, and for his house. is for himself, and make atonement bullock of the sin-offering, which And Aaron shall present the

the door of the tent of meeting. and set them before the Lord at And he shall take the two goats,

and the other lot for Azazel. two goats: one lot for the LORD, And Aaron shall cast lots upon the

sin-offering. LORD, and offer him for a upon which the lot fell for the And Aaron shall present the goat

into the wilderness. him, to send him away for Azazel the Lord, to make atonement over for Azazel, shall be set alive before But the goat, on which the lot fell

himself. the sin-offering which is for house, and shall kill the bullock of atonement for himself, and for his is for himself, and shall make bullock of the sin-offering, which And Aaron shall present the

ביחו. ממודס עליו עונומיו ועונות בימו (שס לו: מ"כ פרשמה ב, ג): (6) את פר החשאה אשר לו. סלמור למעלה, ולמוך כלן שמשלו סול בלו ולל משל לבור (שם ג:): וכפר בעדו ובעד

וקשס, לוק גבוס (מ"כ פרק ב, מ יומה מו:), שנהמר פֿבֶן גַּוַבְס, המוכס: בשמאל, ונומן עליסס, את שכמוב בו לשס, הוא לשס ואת שכמוב בו לעואול, משמלם לעואול (יומא למ.): עזאול. הוא הר עו (8) ונחן אחרן על שני השעירים גרלות. מעמיד למד לימין ולמד לשמלל, ונומן צ'ידיו בקלפי, ונומל גוכל בימין ומבכר

(9) ועשהו חמאה. כשמנים סגורל עליו קורה לו שם והומר לה' ממהת (מ"כ שם ה):

מליו. שימודה עליו כדכמיב וְהָתְּיַבָּה עַלְיוּ וגוי: יודע שילוחו אס למיחה אס לחיים, לכך נאמר יעמד חי, עמידחו חי עד שישחלח, מכאן ששליחוחו למיחה (שס ו): רכפר (10) יעמד חי. כמו יועמד מי, על ידי אמריס, ומרגומו יִמְּקַס צַּדַ מַי. מה מלמוד לומר, לפי שואמר לשלח אומו לעואול, ואיני

שֶׁם ס' וגו' (מסלים קלס, יע), מכאן שסכסנים ממכפרים בו, וכל כפרמן אינה אלא על טומאם מקדש וקדשיו, כמו שנאמר, (11) וכפר בעדו וגר. וידוי שני עליו ועל אחיו הכהניה, שהם כלם קרוים ביחו (שם פרשחא ג, א), שנאמר בֵּיח אַמַלן בָּרָכוּ

י^{שרפֿל} מַעַּלְ הַמִּוְבֵּחׁ מִלְאִ־הַמִּחִימִּׁה גַּחֲבֹי־אֵּשׁ הְפְּנְיוּ קַמְּהָת סַמָּים דַּקָּה וְהַבָּיא מְבֶּית לַפְּרְבֶת:

رَجُمْ بَמִית: ﴿ يَظِيْرُ بَائِبَ اِحَوِّدًا يَعَيِّدًا مَجْمَدُنَا ﴿ يَظِيْرُ بَائِبَ اِحَوِّدًا يَعَيِّدًا مَجْمَدُنَا الْأِمْ يَظِيْرُهُ الْأِمْ يَظِيْرُهُ الْأِمْ يَظِيْرُهُ الْأِمْ يَظِيْرُهُ الْأِمْ يَظِيْرُهُ الْأِمْ يَظِيْرُهُ الْأِمْ يَظِيْرُهُ الْأِمْ يَظِيْرُهُ الْأِمْ يَظِيْرُهُ الْأِمْ يَظِيْرُهُ الْأِمْ يَظِيْرُهُ الْأِمْ يَظِيْرُهُ الْأِمْ يَظِيْرُهُ الْمُعْرَافِةً الْمُعْرَافِةً الْمُعْرَافِةً الْمُعْرَافِةً الْمُعْرَافِةً الْمُعْرَافِةً الْمُعْرَافِةً الْمُعْرَافِةِ عَلَيْهِ الْمُعْرَافِةِ عَلَيْهِ الْمُعْرَافِةِ عَلَيْهِ الْمُعْرَافِةِ عَلَيْهِ الْمُعْرَافِةِ عَلَيْهِ الْمُعْرَافِةِ عَلَيْهِ الْمُعْرَافِةِ عَلَيْهِ الْمُعْرَافِةِ عَلَيْهِ الْمُعْرَافِةِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهِ عَلَيْهُ عَلَيْهِ عِلَيْهِ عَلَيْهِ
↑ עַל־פָּנֵי הַכַּפָּהָה אֵדְטָה רָאָצְבָעָּוֹ הַכַפּֿהָת יַּזָּה שֶׁבַע־פִּעָמָה וָלְפָּנֵי הַכַּפֿהָת יַזָּה שֶׁבַע־פִּעָמָים מִן הַהָּם בְּאֶצְבְעְוֹ:

יִ לְמָּם וְהַבִּיאׁ אָת־דָּמֹוֹ אֶל־מָבֶּיתּ
 יִ לְמָם וְהַבִּיאׁ אָת־דַּמֹוֹ אֶל־מָבֶּיתּ
 יִ שְׂחֹ לְתַם הַפְּׁר וְהַזְּה אֹתַוֹ עַלְם הַפְּבֶּרְתּי
 הַפְּבֶּרֶת וְלְפְּנֵי הַכַּפְּבֶרֵת:

י פְּבֵּר עַל־הַקֹּבָשׁ מִמְּמִאָתִּ הַמּאָתָם וְבֵּן יַעֲּשָׁתִּ לְאָהֵל מִיּעָּר הַשְּבֵּן אִמְּם בְּתִּדְּ הַשְּבֵּן אִמְּם בְּתִּדְּ

> לְפֶּׁרוּכְהָא: פּוּסְמֵּנוֹ דַּמִּנְמֵנוֹ וֹנְתָּנְלְ בְּיִסְמֵנוֹ דַּמִנְמֵנוֹ וֹנְתָּנְלֵ בְּאַנְמֵא מִמְלְנִנִ מָּבְבָּטִא מֵנ נְנְפָּׁרַ מְלֵנְנִ מְּבְבָּטִא מֵנ נִנְפָּרַ מְלֵנְנִ מָנִשְׁמִּיִּ

> לְבְּינִיא נְלָא נְמִנְינִי לְמִנְרְמָא זְיִ בְּפִּוּרְמָא בְּתָּלְ אַנְמְּטָא בֶּוְבְם נְיָ וְנִיְהָפָּּרְ אָּנָ וְנִמֵּין נְיִם לְמְבָּים בּוּלְמָנָא מָלְ

בְּאָגְּבְּעִיהְ: יַהִי שְׁבַע יִּמְרָוֹ מִן דְּמָא לְהִימָא יַלְרָם כָּפּוּרְחָא בְאָגָבְעָיה עַלְ אָפָּי כְּפּוּרְחָא נִיסָּר מְרְמָא דְּתִּיְרָא נִינִּי

לפּנְרְטָא: לְפָּרְוּלָמָא וְיַמְּרָ לְבְּמָּה רְּמָרָה לְפָּרְוּלָמָא וְיַמְּרָ לְבְמָה בְּתִּיָּה לְפָּרְוּלָמָא וְיַמְּרָ לְבְמָה בְּתִּיָּה בְלְמָמָא וְיַמִּילְ יָּה בְּתְּהָה וְיִבְּיִם יְּתַ אָפִּירָא בְּחַמְּתָא

לני סוְאָבְיְהְיוּן: לְמָּהְפָּׁן וֹמִינְא בְּהָבִּי הִּפְּּהְיוּ לְבְׁלְ שַׁהָּאֵרְיוּן וְבֵּן וֹהְבִּיר לִבְּי וְהָבְּאֵרְ וּמִפְּרְבִּירִוּן וּנְבָפָּר מַלְ לִינְהָאָץ מִפּוְאָבְיִר

And he shall take a censer full of coals of fire from off the altar before the Lord, and his hands full of sweet incense beaten small, and bring it within the veil.

And he shall put the incense upon the fire before the LORD, that the cloud of the incense may cover the ark-cover that is upon the testimony, that he die not.

And he shall take of the blood of the bullock, and sprinkle it with his finger upon the atk-cover on the east; and before the atk-cover shall he sprinkle of the blood with his finger seven times.

Then shall he kill the goat of the sin-offering, that is for the people, and bring his blood within the veil, with the blood of the bullock, and with the blood of the bullock, and sprinkle it upon the ark-cover, and before the ark-cover.

And he shall make atonement for the holy place, because of the uncleannesses of the children of Israel, and because of their sins; transgressions, even all their sins; and so shall he do for the tent of meeting, that dwelleth with them in the midst of their uncleannesses.

וְכְּפֶּר שַלְ סַּקְּדֶּׁשׁ מִשְּׁמִׁלֹּם וּגו' (מ"כ פרק ד, צ): (בו) מעל המובח. סמינון (יומא מס:): מלפני ה׳. מנד שלפני ספמת, וסוא נד מערצי (שס): דקה. מס מ"ל דקס, וסלא כל סקעורת דקס סיא, שנאמר וְשָׁמַּקְּמָ מִמֶּנְס סְדֵּק (שמות ל, לו), אלא שמסא דקס מן סדקס (יומא מג:), שמערצ יוס מכפוריס סיס מחזירס למכחשה:

- (13) על האש. שבתוך סמחמה: ולא ימוח. סא אם לא עשאם כחקנה חייב מיחה (יומא נג.):
- (14) והזה באצבעו. סומס ממת במשמע: ולפני הכפרת יוה שבע. סרי ממת למעלס ושבע למעס (יומת נס.):
- (15) אשר לעם. מס שספר מכפר על סכסניס מכפר סשעיר על ישרחל, וסוח סשעיר שעלס עליו סגורל לשס (שס פח.): כאשר עשה לדם הפר. חמת למעלס ושנע למעס (שס נס.): (10) משמאק בנו נשהאל , על פנכנסנו למקהש נמנחק נלח נהדע לפח בחנם שנחתה להל ממחחת נמנחת הנה אנו.
- (שבו) משמאח בני ישראל. על הנכנפון למקדש במומאה ולא נודע להם בפוף, שנאמר לכל מעאמה, ומעאמ היא שוגג
   (שבועות יו: מ"כ פרק ד, צ): ומפשעיהם. אף הנכנפון מויד במומאה (שם ג.): וכן יעשה לאהל מועד. כשם שהיה
   משניהם בפנים, אחם למעלה ושבע למעה, כך מוה על הפרוכת מבחוך משניהם, אחם בחוך שומאוחם. אף על פי שהם ממאים, שבניה ביניהם:

בילו יבער בל"ל ישָּבְאַל: מַּגַ בּאטַנְ וֹכִפּּגַ בַּמָּגַ נִּבַמָּגַ וְכְלְ־אָדֶׁם לֹאִ־יִהְיֵהוּ בָּאָהֵל

בֹּבְנְתִי בַּמִּנְבָּהַ סְבֶּיִב: ַבַפָּבְ יִמְבַּם בַשִּּמָּיִר וְנְתָּן עַלַ יְהְוָה וְכְפָּר עְּלְיִוּ וְלְלֵח מִנַּם لألأه هُر_نياقن هُهُد رفائر

מממאים בל נמבאב: هُرَد فَمُثِرَت لَمَكَلَا لَكَالِهِا أنبأب مُكِّرِر مَالِيَتُو خَمُخُوْرَةِ

ئىڭدى غىلىقىنى ئىلان וֹאָט אָבַר מוּמֶר וֹאָט בַפּוֹּבָּים

īdļ~~t~~tu: עַּמְּלָנְר וְמִבְּנָע בְּיִר־אָנְמִ מִטִּי הַסְאָנִים וֹלְנִיוֹ אָנִיםְ הַּלְ בַּאָחִ הַסְּאָנִים וֹנִינִוֹ נִינִיוֹ הַלְ בַּיְח لْمُن خُر فِمُمْن ثَام מֹלְוּנִ אָּעַ בֹּלְ מַנְנִעְ בַּנֹנִ וֹמִּבְאָרְ מַלְנִנִי בִּינִ בֹּלְ מַנֹנִע בַּנֹנִי בַּנִי רַאַּשׁ הַשְּׂעִיר הַחַי וְהָהַנַבְּר וֹסׁמָּבׁ אַנֹיבֶן אָנַ הָּעָה הָנָּ וֹבָׁו הַּלַ

אָנוַ וַמַּּמֹנֵר בַּמִּרְבָּר: הְּנְיִנִים אָּלְ־אָּנִיּץ נְיִּנְיָה וְשִׁבְּאׁ יִהְבִּיִּא יִהְבָּאׁ

₩□: كُرْكُم خُرِيْةٍ هُمِ لِنَظِيْمِ لَنَائِينَاتِ خَمْرَةُرْنِ كِمْنِلُمْهِ لَيَعْتُمُونَا بْغُمْمْ אָתַבּנִיבַי. עَבְּּב אַמָּב וֹנִמִּלְעוֹנִת לְבוּמִּי בוּבָּא בּלְבַּמִ

> אָלָה בֿיהיה וְעַלְאַ מב מפֿטיה ויכפר עלוהי ועל למותקוע לכפרא לפורשא וֹכֹל אֶׁנְהַ לָא וֹבִו בֹּתֹהָכּוֹ וֹמִנֹא

> QUIL: על קרנת עדבקא סחור لايرتع بملائع يخفيته أزقرا נוכפר עלוהו וופב מדעא lieja jaktūx kāta li

: ALXC نرككيهةيك なのこが八口 أزي، مُحربن، مَا لَـمُم خَمُعُخُدُ، ك

וולבוד זנו אפולא נולא: להל משפן ומנא ועל מדבחא אָטַ ַנַּלֶּבְהָ וֹיהֶוּגִּי מִלְכַפָּּנִא מֹכְ לוּוֹבְהָא

خظئك خطلخته: אַפּירָא וִישַׁלַח בְּיַר גְּבָר דִּיְנְמִין خُصُّ - نَشِدُهُمْ أَنْنَ خُمْ مُلْتَنِينًا خُجُمْ מֹל בושׁ צַפּֿירָא עַוֹּא וְיוֹבִי ליסמיף אַבַרו יָת תַּרְתֵּין יָדוֹה

ווְהַבְּע וֹט גֹפּוֹבָא בַּמָּבַבָּי: וֹנֹמָא עַמִּמֹנַ מֹלְנִוּ אָטַבַּלַבְ וֹנִסּוּכְ גִּפֹּיבָא מֹכְוָטִי זֹט כֹּכְ

بري هَلَالًا هُمَا يُؤْمُ مَاثِينًا إِيْنَامُوا ابْرَبُهُ الْبُرِينُ فِي الْمُرْبُولِ الْمُرْبُعِ الْمُرْبُعِ

assembly of Israel. for his household, and for all the made atonement for himself, and place, until he come out, and have to make atonement in the holy rent of meeting when he goeth in And there shall be no man in the

the horns of the altar round about. blood of the goat, and put it upon the blood of the bullock, and of the atonement for it; and shall take of that is before the LORD, and make And he shall go out unto the altar

the uncleannesses of the children of and cleanse it, and hallow it from upon it with his finger seven times, And he shall sprinkle of the blood

shall present the live goat. tent of meeting, and the altar, he atoning for the holy place, and the And when he hath made an end of

appointed man into the wilderness. him away by the hand of an the head of the goat, and shall send sins; and he shall put them upon their transgressions, even all their of the children of Israel, and all confess over him all the iniquities upon the head of the live goat, and And Aaron shall lay both his hands

the goat in the wilderness. which is cut off; and he shall let go all their iniquities unto a land And the goat shall bear upon him

77

and shall leave them there. when he went into the holy place, linen garments, which he put on of meeting, and shall put off the And Aaron shall come into the tent

(מ:): וכפר עליו. ומס סיא לפרמו, ולקח מדס ספר ומדס סשעיר, מעורביץ זס למוך זס (יומא נו:): - הפכרכה, ועמד מן המובה ולפנים והוה, ובמהנים המובה הוקיקו ללאה מן המובה ולהרך, ויםהיל מקרן מורהיה לפוניה (יומא (18) אל המובח אשר לפני הי. זם מונת סוסנ, שסום לפני ס' נסיכל. ומס קלמוד לומר וילם, לפי שסום ססוחות על

לעמיד לבא (מ"כ פרק ד, יג): (19) והוה עליו מן הדם. אחר שנתן מתנות באלצעו על קרנותיו, מושי ז' סואות על גגו: ושהרו. ממה שעבר: וקדשו.

(12) איש עהי. המוכן לכך מיום הממול (יומה בו:):

וֹנֹסְבוֹג וֹע בֹּמִבוֹצ בַּמִּנֹא בַּאַעַר

עמם וֹכפֹּנ בֹהֹצו יִלֹהָנ עַמֹּם: אָנו_מָלַנוּוָ +₂ לְבְוָהִ וֹלְבֹה אָנוַ בִּׁלְבֻׁוֹ וֹנִ**בְּא** וְרְחָא אָּעַבְּשָּׁבְוִ בַּמָּוֹםְ בָּמֶלַוִם

נַטָּא: מַלַט מַמַּא וִיכַפַּר מַלְוָטִי וַמַּלַ וֹאָנו_מִלְנוּ נופול וועביר ות עלהיה וות drw iiqew in derwin

(24) בְּלִיבִי נְאָנִע בַוֹלְב בַוֹחַמָּאַנוּ נַלְּמָּיר

בַּעַבַוֹנֵב: פֿמֿוֹם וֹאַנְוֹנִיבְכֵּלוּ יֹבֹוֹא אָבְיַ בּהַנִינִי בּמֹנֹא וּבַעֹר פֿוּ וֹנמּוִבְ عة יְכַבָּס בְּגְדְׁיִוּ וְרָחַיִּץ אָתַ בְּשֶּׁרָוֹ لْلَاثُمُمْكِلَ كُلالِكَمُمْدِلِ كَلْمُتَاعِبُكِ

וֹאָע_בֹּמֹבֶם וֹאָע_פֹּבַמֶּם: كِقِلَاثُكُ لَهُلُوْدَ حُجُمَ جُنِ مِبِنُهِ לְכַפָּר בַּמָרָשׁ יוֹצֶיא אֶלַ מָחָוּץ ע בַוֹחַמְאַנוּ אָהֶהֶר בוּנָהָא אָנוַ־דְּטְׁם וָאָת פָּר הַחַשָּׁאָת וָאָתו שָׁמֶּיר

נְבָּוֹא אָג_הַמַּ<u>הַנְּהַי</u>: نقتتديكا ĘĠĺŒ نتهتك אָלָם نُحَوِّه خُبْئِر، نُثِيْرًا

וֹאַבּֿג לְבוּמִוְנִי וֹנֹסִׁנֵי וֹנַי יבעוביל וה צפירא לעואול

בשרהון ונת אוכלהון: בְנוּבְא ئات מַמִּבִינוֹ למברא לממריתא ויוקדון ٣٨٩٩ ונט טובא בַםמּטא נוט גפובא

לבומוני, ווֹסָנוּ, וֹנַ בֹּמָנוּי ルコスピル ITEA

> and for the people. and make atonement for himself the burnt-offering of the people, and offer his burnt-offering and other vestments, and come forth, water in a holy place and put on his And he shall bathe his flesh in

he make smoke upon the altar. And the fat of the sin-offering shall

SZ

ŧΖ

camp. afterward he may come into the bathe his flesh in water, and Azazel shall wash his clothes, and And he that letteth go the goat for

their dung. fire their skins, and their flesh, and camp; and they shall burn in the shall be carried forth without the make atonement in the holy place, whose blood was brought in to and the goat of the sin-offering, And the bullock of the sin-offering,

come into the camp. in water, and afterward he may wash his clothes, and bathe his flesh And he that burneth them shall

שמעונין גניזס, ולה ישממש בהומן הרבעה בגדים ליום כפורים המר (יומה יב:): עלְמוֹ וגו', וְמָׁמ מֵלֶּב סַמַּמְּמֹת וגו', וכל הפרשה עד וְמַׁמֲבֵי בֵן יְבּוֹח שֶׁל הַמַּמְנָה, וֹחׁמר כך וּבָּחׁ מַבְּבִי: וֹהניחם שם. מלמד בברבי וסבי וסבר סמקראות לפי סדר סעבודות כך סוא, וְשִׁלַּם אָת סַשְׁשִׁיר בַּמִּדְבָּר, וְרָתַן אֶם בְּשָׁרוֹ בַּמַיִס וגוי, וְיָנְאָ וְעָשָׁה אָת המושפין בבגדי והב, והולאה כף ומחחה בבגדי לבן, ושירי המושפין וממיד של בין הערבים וקעורה ההיכל שעל מובה הפנימי שדר העבודות, חמיד של שחר בבגדי והב, ועבודת פר ושעיר הפנימים וקטרת של מחחה בבגדי לבן, והילו והיל העם ומקלת שהקעיר בה הקערת לפני ולפנים: - ופשם אח בגדי הבד. אחר שהוליאם ולובש בגדי והב לחמיד של בין הערבים. ווהו שנעשים בתוץ בבגדי וסב, ועובל ומקדש ופושען ולובש בגדי לבן. ובא אל אהל מועד. לסולים את סכף ואת סמתתם לב.), ואמרו כל ספרשה כולה אמור על הסדר מוץ מביאה זו, שהיא אחר עשיים עולמו ועולם העם והקערם אימורי פר ושעיר (32) ובא אהרן אל אהל מועד. אמרו רבומינו, שאין זס מקומו של מקרא זס, ונמנו מעס לדבריסס במסכם יומא (דף

יַּבְּחׁ חַׁקַּבֹּן וגוי: ואַח עולה חעם. וחֿיל לעולה החמור למעלה ומחָת עַבַּח בְּנֵי יִשְׁרָחֵל וגוי: בסן כל ימום השנה: ריצא. מן ההיכל אל החלר שמובח העולה שה: רעשה אה עולהו. איל לעולה האמור למעלה בואת מבילום סבאום חובה ליום, אבל הראשונה הימה בחיל (שם ל. מ"כ פרק י, מ): ולבש אח בגדיו. שמנה בגדים שהוא עובד מבגדי לכן לבגדי וסב מעון מכילס (שם לב.): במקום קדוש. המקודש בקדושת עורה, והיה היתה בגג בית הַפַּרָנָה, וכן ד' שבאוחס עבילס פשע בגדי וסב שעבד בקן עבודח חמיד של שחר ולבש בגדי לבן לעבודח סיוס וכאן למדנו שכשסוא מָשַׁנֶּס (24) ורחץ אח בשרו הרי. למעלה למדנו מורחן אח בשרו ולבשם שכשהול מְשַׁבֶּה מבגדי והב לבגדי לבן מעון מבילה,

לַמְבַׁע זְּבָׁב וְעַלְב וְמִנְּם (מַמוּם *נ*־): (as) ואח חלב החשאת. אימורי פר ושעיר: יקשיר חמזבחה. על מוזמ החיצון, דאלו זפנימי כמיצ לא קעַלוּ עָלֶיו

(עב) אשר הובא את דמם. לסיכל לְפָנִי ולפּניס:

וְתַצֶּר תַּנֶּר בְּתִּלְכֶם: מְלֵאכִין לָאִ עַהַּהָּהַנּ وم جِرَارُ لَن يَرْهُجُرُونَ جُرَانِهُ فَي خَرَانِهُ فَاجْرَفُهُ مِن جُرَانِهُ خَرَانِهُ נְהַנְמָה לְכֵּם לְהַפַּת מּנְלָם יִּהְבִי לְכִוּן לְלֵּנִם מִּלִם בַּּנִנְהַא

באורָם הבירא לא העברון יציביא لگے۔ كھورا נש השלבון ובג

sojourneth among you. home-born, or the stranger that no manner of work, the shall afflict your souls, and shall do the tenth day of the month, ye unto you: in the seventh month, on And it shall be a statute for ever

לְמַּעֵר אֶטְבֶּטְ מִפְּלְ חַמַּאָנִילֶם לְדַבְּאָה יַהְבִּלוֹ מִפְּלְ חוֹבִיכוֹן جْر حَرْبُط بَيْبُ رُحِوْد لِمَرْبُط لِمُدَادِ فِينَمْ لِمُتَا رُحُود لِمَرْدِيا

the Logn. all your sins shall ye be clean before made for you, to cleanse you; from For on this day shall atonement be

אָת־נַפְשׁמִיכֶבְם חַקָּת עוֹלֶם: יי הַּבְּּט הַּבּּטִוּן נוּגאַ לַבְּם וֹמִנִּנִם הַבּּא הַבּּטֹא נוּא לְכִוּן וּנִימִּוּוּן

ני נפְּשְׁטַכוּן בָּנִם מָלָם:

atonement, and shall put on the father's stead, shall make the consecrated to be priest in his anointed and who shall be And the priest, who shall be

you, and ye shall afflict your souls; it

It is a sabbath of solemn rest unto

is a statute for ever.

31

30

linen garments, even the holy

עַבָּר בְּגְרֵי תַקָּדָשׁי קַּחַת אָבֶינ וְלְבָּשׁ אָת־בּּגְרֵי הְחוֹת צָבוּהִי וִילְבַּשׁ יָת לְבּוֹשִׁי عَدُ الْكُرْهُابِ الْمُرْجِعِ الْكُلِيابِ الْمُحْتَالِ الْدَاعِلَاتِ بِنَا طَالِحُوْدَاتِ لِمُشْقِعُهِ

בוּגָא לְבוּשֶׁי קוּדְשָׁא: إجهْد يَوَيَّا هِنْهِد بَرْشِّه هُمَّا بَادِهِد چَيَنِهُ جَارَةٍ، بَيَاهُ

shall make atonement for the meeting and for the altar; and he make atonement for the tent of the most holy place, and he shall And he shall make atonement for

garments.

تظثم نحقد: אַבְּיל מִנְמֵּב וֹאָנַר בַּמִּוֹבְּיוֹ וְכַפַּוֹר מַמְּבֵּוֹ וֹמִלֹא וֹמַלְ מַנְבְּיֹנִא וֹכַפּּר أذهُر אُن مَكْدُم يَظِيُم نَعْن يَندَهَا مَمْ مَكَدَم طَنَاهُم لَمَمْ

يَظِيْرُمُ يُرْهَدِ: וֹמֹלְבַבֹּלְבַמֹּם וֹמֹלְ בֹּ<u>וֹדְנִיֹּ</u>א וֹמֹלְ כֹּלְ מֹמֵּא

assembly. priests and for all the people of the

ದೆಜ್ಞಗ: (ಡ) וַנְּמַשְׁ כַּאַשָּׁר צַנְּר יְהַנְּר אָתַ なんし しゅんりゅう ÷ מּנְלֶם לְכַּפֶּׁר מַּלְ-בָּנֹוֹ וֹמִּבְאָלִ दंगद्वा ζ¢□

עוביהון הַדְא בְּשָׁהָא נַעָּבֹר לְכַפּּבֹא מַלְ בָּנֵי וֹמִּבְאַלְ מִכָּב וּהָהֵי דָאּ לְכוּן לִלְּיָם עָּלַם

LORD commanded Moses. in the year.' And he did as the Israel because of all their sins once atonement for the children of statute unto you, to make And this shall be an everlasting

ַנְיָדַבֶּר יְהְנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: ימַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

:gaiyse IΙΛΧ And the Lord spoke unto Moses,

{c{ dro (a"c do a): ואילך, שבימיו נגנוס ללוחית של שמן סמשחס (יומא נב:): - לכהן החה אביו. ללמד שאס בנו ממלא את מקומו, סוא קודס בשמן סמשמס, מכובה בגדים מנין, מלמוד לומכ ואשר ימלא אם ידו וגו' (מ"כ שם), וסס כל הכהנים גדולים שעמדו מיאשיהו שנאמרס כל ספרשס באסרן סולרך לומר בכסן גדול סבא אחריו שיסא כמוסו: ואשר ימלא אח ידו. אין לי אלא סמשות (25) וכפר הכהן אשר ימשה וגוי. כפרס וושל יום סכיפורים אינס כשרם אלא בכסן גדול (יומא עג. מ"כ פרק מ, ד), לפי

שלה כמקיים גזירה המלך: (48) ויעש כאשר צוה הי וגוי. כשהגיע יום הכפורים עשה כפור הוה, ולהגיד שבהו של ההרן שלה היה לובשן לגדולתו

رلالانات: בַּהְ הַבְּבֶר אֲשֶׁר־צְנָּה יְהְנָה לְּהִוֹ בֵּיוֹ פִּהְנָמֹא בְּפַפֵּיד יִיָּ ر خُرِ خَرْاً نَشِلُ يُحْرِ لَكُمَالُ لَنْ يُحْرَبُونَ لَمُو خُرِ خَيْرَ نَشِلُ يَجْرِ لَوْنَمُلُ בּבָּר אֶּבְאַנַבוּ וֹאָבְבַּלָּוּו וֹאָבְ מִבָּיִבְ מִם אַנַבוּ וֹמִם בֹּנִינִי.

commanded, saying: the thing which the Lord hath Israel, and say unto them: This is sons, and unto all the children of Speak unto Aaron, and unto his

द्वांद्रांदर: בְּמַּעַבְּרָ אַנְ אַמֶּבַר וֹשְׁעַם מִעוּלִ אִי דְּיִכּוֹס מִבָּרָא לְמַשְּׁרִיהָא: ַ וְאַבְּס אָוַב אִנְבַמָּב אִנְבַמֹּנ אָנְהָ אִנְהָ טִבּּנִע וֹהָבֹאָב אָהָב

שור או אמר או עו בְּעַשְׁרִיםְא ינבר גבר מבית ישראל דיכוס

that killeth it without the camp, or lamb, or goat, in the camp, or house of Israel, that killeth an ox, What man soever there be of the

בְּאָישׁ תַּהָוּא מָמָּרֶב עַּמְּיוּ: לאָישׁ הַהוּאׁ הָם שְּׁפְּּךְ וָנְכְּתָת לפְּנֵי מִשְּׁכַּן יְהְנָה דָּם יִחְשֶּׁב שׁלנאן לַנַלוֹנֶר לֹנְלַן לֵנְנֵנְנֵי וְאֶלְ־פֶּתַח צָּהֶלְ מוִמֶּדְ לָאָ

TÜLL: ווֹמִשׁוֹגֹּוֹ אַנְאַא בַרוּאַ מִינוּ ליילנא נוויא במא אמר מַהְבָּלֹא בַּוֹּלְ בַּלֹא וֹטִׁנַהַהַּנַ לטובא טוובלא טום וו טום וֹלְטַׁבַת מַּמָּכֹּן וֹמִלֹא לָא אַנְטִוֹיִש

ئىلىدا: לְינִוּ מַמְּכּוֹ וְמִוֹא לְנִׁנִי כִּּנִינֹא אַפּּג עַלַלְאַ וְנִגְּעַנִּגוּן לַלָּבָׁם וֹנִ בלטועון באמו בלטון מכ לבוק בווטון לנו ואָבאַק וט

נובסון וכסט מולאון פגם נו

בולגיא שבם ול: ומֹלא נופוט שֹבְבֹא לְאִטְׁעַבַּלְא מֹבְבְּטֹא בַּנִי בִּטְבַה מַהְּכּן וווֹבוַל פֿבוֹלא וֹנו בַּמֹא הַב

خلا، بابا: לום לכם שבי בא לבנן לשידין דְּאָנוּן טָעּן בָּתְרִיהוֹן וֹלַאְ וֹלְּטוֹנִ מְנְעַ אָּטְ וַלְּטוֹנְיִם וֹלָא גֹבּלְטוּנוֹ מִגַ גֹּט בַּלְטוּנוֹן

> To the end that the children of among his people. that man shall be cut off from that man; he hath shed blood; and LORD, blood shall be imputed unto Lord before the tabernacle of the present it as an offering unto the

> > door of the tent of meeting, to

and hath not brought it unto the

the LORD. sacrifices of peace-offerings unto the priest, and sacrifice them for door of the tent of meeting, unto them unto the Lord, unto the field, even that they may bring which they sacrifice in the open Israel may bring their sacrifices,

savour unto the Lord. make the fat smoke for a sweet door of the tent of meeting, and against the altar of the Lord at the And the priest shall dash the blood

throughout their generations. statute for ever unto them whom they go astray. This shall be a their sacrifices unto the satyrs, after And they shall no more sacrifice

יאָע לַבָּם לְדִרהָם: אַחַביהֶם חַפָּת עוֹלֶם מְהְיֶה־ ر څڅخنڀ۵

بيتجد جيري برباب كرمينه:

אנטֶם:

יְהְנְה פֶּתַח צַּהֶל מוֹעֵּד וְהִקְּמָיר

וְזְרַל הַפֹּהָן אָת־הַדְּם עַל־מִוְבָּח

וְיָּבְּהְוּ יִבְּחֲיִ שְּׁלְמֶּים לֵיהְוָה

אָל־פָּתַח אָהֶל מוֹצֶר אָל־הַכֹּהַן

مَر فِرْ بَهِٰتُنَا يُٰتَجَنُّكُ كَٰبِيْتِ

كِٰמָהַן אַהָּב וֹבָּיִאִּ בַּנוֹ וֹהָבַאָּב

י אָת־זִּבְחֵיהֶם אֲשֶּׁר הַם זּבְחִים

- (3) אשר ישחט שור או כשב. למוקדשין הכמול מדלר, שנאמר להקריל קרלן: 🗈 בנוחנה. מוץ לעולה (ולמים קו:):
- (+) דם יחשב. כשופך דס סלדס שמממיינ בנפשו: דם שפך. לרבות לת סוורק דמיס במוץ (שס):
- (פ) אשר הם זבחים. משר הס רגיליס לוצות:
- (ד) לשעירם. לשריס, כמו ושְׁעִירִיס יְרַקְּדוּשְׁס (ישעיה יג, כה):

Ĭ⊈∏: בְּתוֹכֶם אֲשֶׁר ַיִּשְׁלֶּה עֹלֶה אוֹ בִּינִיהוֹן דִּיִפִּיק עַלְהָא אוֹ נִכְּטָת (はいない) には下がて וֹאֶׁכְעֲהַ שַּאְמְּר אָיִה אִישׁ מִבָּית יּלְרוֹן הַיִּמָר גָּבַר גָּבַר מִבֵּית

ווֹכַבַות הַאָּישׁ הַהָּוּא מִעַּמַיוּ: יְבִיאָפִּנּ לַמְּשָׁוִּט אָטִוּ לַיִּרוֹוָה יִיִםְיִנִּה לְמָשֶׁבָּר יָמִיה בֶּדָם יִיָּ וֹאֶּלְ פְּּׁטַּע אָמַלִ מוָמֹּעְ לַאָּ וֹלְטַּנַת מַמָּכּוּ וֹמִוֹא לָא

אקה מַקֶּרֶב עַּמֶּה: הְאַכֶּלִם אָם הַדְּם וְהַכְּרַמִּי בַּאֵנְשָׁא بهكم خُم_ثنه لأنتيَّا خَرْدُ فَرُقُم يُسْرَيم خُم يَهُ لَهُمَّا لِيدُنَا י ימן הגר הגר בתולם צַשֶּׁר גּיורַיָּצִּי

لايع حَرْقُم زَحَقَٰك: كِٰحَقَٰكُ مَٰكِ رَفَمِتِ رُخُتُ فَٰذِ لِللَّهُ عَالَمُ اللَّهُ عَالَىٰ اللَّهُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ اللَّ " נאַנֵּי נְתַמֵּיו לְכֶם עַלֹ־הַמּוְבָּה הִיא נַאָּנָא יַהַבְּחֵיה לְכוֹן עַל בָּי נָפָשׁ הַבְּשְׁר בַּדָּם הִוּאֹ ^{אֵרֵי}

₽: لَلَةُلَدُ لِأَقْدَ خُلِاخُكُم كِهِدِيْهُكُمْ لَوْدِائِدُهُ لِمُنْفَقَدُ لِذِا قِرْدُرِيا كُمْ ין בֿלְבוֹפֹּמִת מִכּנים לַאִבעַאַבלַלְ בִּים בַּלְ אֵנְתָּ מִנְּכִוּן לָאִ הִכוּלְ בַּים הַּגְבַלוֹ אַמְנְבַעֹּי, כַבְּדָוֹ, וֹמְבַאָּגַ הַגַ כַּוֹ אַמָּבוּע כַבָּדָוּ, וֹמְבַאָּגַ

וְשְׁפַּׁבְּ אָת־דָּמִי וְכִּסָּהוּ בָּעְּבֶּר: בור חונה ארעוף אַשָּר נאָבַל י הגר הגַר בְּתוֹכָם אֲשֶׁר יָצִיּר נֹאָנְהַ אָנָהַ מֹבֹּנוֹ נֹחְבַאָּבְ נַמֹּוֹ נַיִּבַב נַבַּב מַבַּנוּ נֹחָבַאָּבְ נַמַוֹ

بظالتقد تخميا يتباد نمتعربها ببرته فانوديدا

ווֹשְׁבַּג אַנְשְאַ הַרוּאַ מִעַּמִּיה:

וּאַמוּגו וַתוּה מִאוּ עַמָּוה: בייכול יח דמא וולבר ולבר מבית ושלאל ומן

אָבֶר דְּמָא הוא על נפּשׁא מֹבְבְּטִא לְכַפַּבְא מַלְ נַפְּשָׁנְכִוּן tām tmlx tlāx

ترخريا قاء

ווכַפונוה בְעַפָּרָא: בוגוב גובא בוולא או מופא

> offereth a burnt-offering or that sojourn among them, that house of Israel, or of the strangers Whatsoever man there be of the And thou shalt say unto them:

sacrifice,

shall be cut off from his people. it unto the LORD, even that man of the tent of meeting, to sacrifice and bringeth it not unto the door

off from among his people. that eateth blood, and will cut him will set My face against that soul that eateth any manner of blood, I errangers that sojourn among them, the house of Israel, or of the And whatsoever man there be of

of the life. that maketh atonement by reason for your souls; for it is the blood upon the altar to make atonement blood; and I have given it to you For the life of the flesh is in the

boold. that sojourneth among you eat blood, neither shall any stranger of Israel: No soul of you shall eat Therefore I said unto the children

cover it with dust. pour out the blood thereof, and fowl that may be eaten, he shall that taketh in hunting any beast or errangers that sojourn among them, the children of Israel, or of the And whatsoever man there be of

מייבין (מ"כ פרק י, ו מולין כע:): (8) אשר יעלה עלה. למייב על המקמיר איברים במון, (עי' ברא"ס) כשוחט במון, שאם שחט אחד והעלה חבירו, שניהם

(9) ונכרת. זרעו נכרמ, וימיו נכרמין.

- (10) כל דם. לפי שנהמר בנפש יכפר, יכול לה יסה מייב הלה על דם המוקדשים, מלמוד לומר כל דם (כרימוח ד:):
- (II) כי נפש הבשר. על כל בריס ביס סיא מלויס, ולפיכך נחחיו על המוצח לכפר על נפש האדם, חבוא נפש וחכפר על פני. פואי שלי, פונה אני מכל עסקי ועוסק בו:
- (שנו) כל נפש מכם. לסוסיר גדולים על סקטנים (יצמות קיד.): כנפם:
- (13) אשר יצוד. אין לי אלא ליד, אוויין ומרנגולין מנין, מלמוד לומר ליד מכל מקוס, אס כן למה נאמר אשר יצוד, שלא יאכל

בשר אלא בסומנה ואת (חולין פד. מ"ר פרק יא, ב): אשר יאכל. פרע לעמאים:

نځتان: בְּלְבַבְּמִּבְ בַּמִּנְ בְּמִּנְ בְּנִאְ בָּלְבִיאָבְלְנִוּ בַּלְ בַּמָּר לָאִ עאָכֹלְנִי כָּי נָפָּמִּ ÷ הוא גאַטר לְבְּגַיִי ישְׂרְאֵל דָּם בְּנִפְּשִׁיה הוּא נִאָּטִרִיה לִבְנִי خْدِيْتُهُم خُرِـخَمُّد لَـٰذَهُ لَـٰتَافَمَا لِ كُذِر نَعَمَ خُرِ خَمُلَهُ لَـٰتَرَكِ

بَيْمُكُ لِـ لَمُكَالِـ: שׁלְּנְתְׁוּ נְבְתַוֹּא בַּמָּנִם נֹמָמָא הַּבְ_ י ישְׁרַפְּׁה בְּאֵוְרֶח יּבַגֵּר וְכִבֶּּס لْحُدِ بُرُقُم كَيْمُد سَهُكُم لُكَمْ لِأَكْمُ لِيُنْمَ لِمُنْتِمَ لِمُنْكِمُ لَكُمْ لِمُنْكِمُ لَكُمْ لِمُنْكِم

וובו מְסַאַב מַּג בַמָּמָא וֹנִבַּנִי: וגללה לבומורי ווסבו למוא וטבובא בוגובלא ובנונבלא

בּמוש בוא כַּל בַיִּיכָלְנָּיה

שׁלַכְנּוֹ אַבוּ נִפַּהָ כֹּלְ בֹהְבֹא

וֹמִּבְאֵבְ בַּם כֹּלְ בֹמִּבָא לָא

וְנְשָׁא עֲנְיִוּ: (פּ) י וֹאִם לַאִ וֹכֹבְּס וּדֹמֶבוֹוִ לַאִ וֹבֹעוֹל וֹאִם לָא וֹגֹּבֹת וּדַמְבוֹוִי לָאַ

יד וַיְדַבֶּר יְהְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: ימַלֵּיל יִיָ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

אַלְנִים אַנִּי יְחְנָה אָלְהַיכֶּם: בּבר אָלְבלֹּה וֹמִּבֹאָלְ וֹאֹמֹוֹשׁ מֹלִילְ מֹם בֹּה וֹמִּבֹאַלְ וֹטִימִר

וּבְחַלְּמֵיהָם לָאָ מַלֶּכוּ: אָרְכֶם שְׁמָּה Ūάαι אָבֶּוֹ בְּנָתוֹ אָהָב אָנִי מָבָנִא ּ וְשַּׁבְּמָם בַּה לָאַ תַּצְּשָׁוּ וּכְּמַצְּשָׂר בְּמִגְּמֵּבְר אָבֶּאַ_מִּגְבַנִים

זְסְׁבֵוּ וְיִלְבָּיִלְ עוְבָּיִנִי:

:شتري:

لِمِيا هُدُم !! هُلِقَرِيا:

יבְנִמּוְסֵיהוֹן לָא תְּהָכוּן: זטכון לַעַמוּן לָאַ עַהְּבָּרוּן באבלא בלנען באָנא מעיר לא עַמְּבְּרוּן וּכְעוּבָרִי עַמְּאָ アロンドロ كرلترككابا は行び

> whosoever eateth it shall be cut off. life of all flesh is the blood thereof; blood of no manner of flesh; for the children of Israel: Ye shall eat the thereof; therefore I said unto the blood thereof is all one with the life For as to the life of all flesh, the

> But if he wash them not, nor bathe even; then shall he be clean. in water, and be unclean until the wash his clothes, and bathe himself home-born or a stranger, he shall is torn of deasts, whether he de which dieth of itself, or that which And every soul that eateth that

> iniquity. his flesh, then he shall bear his

And the Lord spoke unto Moses,

and say unto them: I am the LORD Speak unto the children of Israel, :gaiyse

your God.

ΙΙΙΛΧ

91

walk in their statutes. you, shall ye not do; neither shall ye land of Canaan, whither I bring not do; and after the doings of the Egypt, wherein ye dwelt, shall ye After the doings of the land of

- (+1) דמו בנפשו הוא. דמו סול לו נמקוס סופט טסופט מלויס נו: כי נפש כל בשר דמו הוא. סופט סיל סדס. דס
- עוף ממא מעמאה בביה הבליעה, הלמוד לומר טרפה, מי שיש במינו טרפה, ילא עוף טמא שאין במינו טרפה: ולמדך כאן שמטמאס באכילסה, ואינה מטמאה במגע, וטרפה האמורה כאן לא נכחבה אלא לדרוש, וכן שנינו יכול מהא נבלח (EI) אשר האבל גבלה ושרפה. בנכלם עוף מסור דבר סכחוב, שלין לס מומפס פלל בשעם שנכלעת בבית סכליעם, ובשר לשון וכר, ופש לשון נקבה:
- על רחילם גופו ענוש כרח, ועל כצוק בגדים במלקום: (16) ונשא עונו. אס יאכל קדם, או יכום למקדם, חייב על מומאס זו ככל שאר מומאות: ובשרו לא ירחץ ונשא עונו.
- דיין להפרע ונאמן לשלם שכר: רבי אומר גלוי וידוע לפניו שקופן לְנְּמֵּק בעריות בימי עורת, לפירך בת עליסס בגוירס תני ס' הלסיכס, דעו מי גוור עליכס, (2) אבר הי אלהיכם. אני סוא שאמרמי בסיני, אנכי ס' אלסיך (שמום כ, ב), וקבלמס עליכס מלכומי, מעמס קבלו גורומי.
- מַּבְשְׁיִשׁ וְמָּבְשָׁתְּבִּי בְּשְׁיִבִי בְּימִבְ שְׁנִמִב שָׁלָו דַרְבִי שַׁמְמוֹבִי שִׁמֵנו מַבְמִים: יומר מכולם: ובחקתיהם לא תלכו. מס סנים סכמוב שלא אמר, אלא אלו נמוסום שלהן, דברים המקוקין להס, כגון ישראני מקולקל מן סכל (מ"כ פרק יג, ס): אשר אני מביא אחכם שמה. מגיד שאותן עממין שכבשו ישראל מקולקליס (3) במעשה ארץ מצרים. מגיד שמעשיסס של מלרייס ושל כנענייס מקולקליס מכל סאומות, ואוחו מקוס שישבו בו

ڲڔؾڔڟۦ שְּׁמְּלֵבְנִי בְּבְנִים אָנִי יְהְנָיִם שִּׁבְּרִוּן אַנִּא יִיִ אַט_מִמְּפַׁמֹּג עַמֹּמָה וֹאָט_טַפְעַי זֹט צַּגוּג עַמַּבּבוּן וֹנִט צַוֹמָג

נְתַי בְּהֶם צָּגֵי יְהֹנְה: (ס) משְּפְּטִי אַשֶּׁר יַנְשֶׁה אַהֶּם הְאָרֶם יִעְבִיר יְהָחוֹן אַנְשְׁא יִיחִי בְּחוֹן おびしばロ श्रुत-तृद्धिः

رِّت (a) לְאֵ ְ עַלְּבְוֹעַ בְּנְלְנְעַ מְּבְוֹעִ אֲלֵגְ בְּאֵ עַלְּבְבֵּוּן לְנִּלְאָּעַ מָּבְיָאָ אֵלָא אָיִטּ אִיִּשׁׁ אֶלְ-כַּלְ-שְׁאָבׁר בְּשִּׁרְוּ וְּבָר וְּבָר לְכַלְ לַבִּיב בַּשְּׁבִיה

ל מֹבוֹנִי אַבּּוּבּ וֹמֹבוֹנִי אַמָּבּ לָאֵ מֹבוִנִי אַבּוּבּ וֹמֹבוֹנִי אַמָּב לָאַ

מָבְוֹנְהָה: (ס) חְנַבְּ'ָה אָפְּוְךְּ הְנֵא לְאִ חְנַבֶּ'ה חְנַבֵּ'ר אָפָּוּךְ הִיא לְא חְנַבִּ'ר

עֶרְנָת אָבֶּיךְּ הָוֹאֹ: (סֹ) ° מֹבוֹנו אָמִּנו אַבּוֹב לֹאַ טִוּצְיַנו מַבוּנו אָטַנו אָבוּב לָאַ טִוּצְיַנ

مُلَاثِل: (a) אַר מוֹלֶבֶה הְוּץ לְא הְנַכֶּה אִהָא אִיחָר' אוֹ מִן אִמֶּר מִוֹ

点ţに: (の)

پېڅاترېا:

נאָּם וֹטַמֶּבוּוֹ זִט לַנֹמָּג וֹזִט צַנַּג צַאַם

בַּעַה עַלְעָא אָנָא וֹנִי:

מְרָיְהָא דַּאָבוּדְ הִיא:

וּנֹבּר אַבוֹבוֹ לַאַ טַּנַכִּ, מָבַוֹטַבוָוֹ: מוְבָבְע בְּוֹע אִמֹּוֹ צִּילִיבָא מוֹ אַבוּוּ מוֹ

מְבוֹנוֹלֵב אַנֹּוּוֹ: לא שׁנֹבֶּׁנִ מֹבוֹנִעוֹ בַּג מֹבוֹנִעוֹבַ בֹּא שׁנַבָּג מָבוֹטַבַּוֹן מֹבׁוֹט כֿט בֹּלֹב אַנְ בֿט בַּטֹבְ מַבְוֹט כַּט כַּבַב אַנְ בַט כַּבַטַבַ

> therein: I am the LORD your God. My statutes shall ye keep, to walk Mine ordinances shall ye do, and

the Lorp. man do, he shall live by them: I am and Mine ordinances, which if a Ye shall therefore keep My statutes,

Гокр. uncover their nakedness. I am the that is near of kin to him, to None of you shall approach to any

The nakedness of thy father's wife nakedness. mother; thou shalt not uncover her thou not uncover: she is thy the nakedness of thy mother, shalt The nakedness of thy father, and

father's nakedness. shalt thou not uncover: it is thy

uncover. their nakedness thou shalt not born at home, or born abroad, even daughter of thy mother, whether daughter of thy father, or the The nakedness of thy sister, the

thine own nakedness. thou shalt not uncover; for theirs is daughter, even their nakedness daughter, or of thy daughter's The nakedness of thy son's

ממוכס, שלא מאמר למדמי מכמת ישראל אלך ואלמד מכמת סמלריים והכשדיים: ולצישה שעמנו, ומהרה מי המאה, לכך נאמר אני ה', גורהי עליכה, אי אחם רשאים להפטר: - ללבה בהם. אל הפטר דברים שהם גזירה המלך, שילר הרע משיב עליהם למה לנו לשומרן, ואומות העולם ע"א משיבין עליהן, כגון אכילה חזיר, (+) אח משפטי חעשו. אלו דבריס סאמוריס במורס במשפע, שָׁאָלוּ לא נאמרו סיו כדאי לאומרן: ואח חקחי חשמרו.

לעילס סבא, שאס מאמר בעילס סוס, יסלא קיפי סיא ממ: אני הי. נאמן לשלס שכר: למוקיס, ושמירה ועשייה למשפטיס (שם פרשמא מ, י), לפי שלא נמן אלא עשייה למשפטים ושמירה למוקיס: והי בהם. (פ) ושמורחם את חקותי. לרצום שלר דקדוקי ספרשם שלל פרט סכמוב בסס (מ"כ שם יל). דבר למר לימן שמירס ועשייס

(6) לא חקרבו. לסוסיר סנקנס כוכר, לכך נמתר לשון רבים: אני ה׳. נמתן לשלס שכר:

(ויקרם כ, ים), מה להלן בשם הביו, הף כהן השם הביו: וערות אמך. להבים המו שהייה השם הביו: (ד) ערות אביך. זו אשם אביך (סנסדרין נד.), או אינו אלא כמשמעו, נאמר כאן ערום אביך, ונאמר להלן עֶרְוַם אָבִיין גַּלְם

(8) ערות אשת אביך. לרנום לממר מימק:

שלומרים לו סולא אם אמה (יבמות כג.), כגון ממורת או נתינה: (9) בח אביך. אף בת לנוסה במשמע: מולדה ביה או מולדה חוץ. בין שלומרים לו למביך קיים את מתה, ובין

שנאמר בקן לא מגלה, בין שהיא ממנו בין שהיא מאיש אחר: שרוח בח בגך. קל ומומר לבקר, אלא לפי שאין מוהירין מן (10) ערות בת בנך וגר. בנמו מלנוסמו הכמוב מדבר (סנהדרין עו.), ובמו ובם במו מלשמו לנו למדין מערום לשה ובמה לא ישא את אמותה, כל זמן שהיא בתיים (יבמות ה:):

(13) אל אחוחה. שמיסן כאמת (קידושין נ:): לצרר. לשון לרס, לעשות את זו לרס לוו: בחייה. למדך, שאס גרשס לוו: זמה. עלה, כתרגומו שַנַת מָשְׁמִּן, שילרך יועלך לחמות:

סעונע שַׁשָּׁר יַקַּס שָׁס וְשָׁס וְשָׁס מַשֶּׁס (ויקרס בי יד), לעון קיסס, סבל סנס מוסר ליעס במס: – שארדו הגה. קרובוס סן זו

(TI) ערוח אשה ובחה. לא אפר הכמוצ אלא ע"י נצואי הראצונים (יצמות לו.), לכך נאמר לא מקת, לצון קימה, וכן לענין

(15) אשה בגך היא. לא אתרמי אלא נשיש לבנך אישות בס, פרע לאנוסס ושפחס ונכרית:

(14) ערות אחי אביך לא הגלה. ומס סים ערומו, פל פשמו לם מקרב:

(II) ערוח בח אשח אביך. לימד שלינו מיינ על למומו מִשְׁפְּמָס וְנְבֶּרָיִמ, לכך נלמר במ לשמ לביך, ברלויס לקידושין סדין למדוס מגורס שוס, (במסכם יבמוחג.):

יילרַב לַנּלְוָע מָבוֹטִיבי: ישלער לְנַלְאָׁע מָרְיְּתַּה:

י וְאֶלְאַמְּטֶׁרְ בְּּנְבָּרָת מְמֶאְנְהָה לָאִ יִלְאִטְּמָא בּּרְיִחוּק סְאִנְבָתַה לָא

<u>+</u>□:'.₫: עַלה בְּחַיִּיקֹא:

مَجْلِد خُرْفَلِنَ مُلْأَنْكَ مُكْرِينًا خِيْمُونِي جَن خِرْفِيْن مُلْزَنِين וְאַשְּׁר אֶל־אֲחֹהָה לָא תְּקֶּח וְאָהְהָא עִם צַּחְָתַה לָא תַפַּב

त्रद्ग रङ्गा तृत्यः אָּנִין עֵיצַה הַטָּאַין הִיא: הפה לגלות ערוְהָה שַּאָרֶה הפּב לגלאָה ערִיהָה קריבוֹ ⁷¹ אָת־בַּת־בְּנֶה וְאָת־בַּת־בִּמְה לָא יָת בַּת בְּרָה וְיָת בַּת בְּרַמַה לָא מּבוֹנִי אָמֵּיִי וּבְטַּיִי לַאָּ טִוּצִּיִי מּבוּנִי אָשִׁיא וּבְרַטִּיי לָאִ טִוּצִּיִ

מְרְנָת אָהָיף הָוֹא: (סֹ) מָרוֹקא דַאַרוּד היא:

יי מֶרְוָת אֵשֶׁת־אָחָיוֹך ְלָא חָנַלֵּה עָרָיַה אָחַת אַחוּוּד לָא חָנַלִּי

थु । (व) אַשָּׁת בּּנְדְּ הַנְא לְא תְּנֶלֶה בְּרֶדְּ הִיא לְא תְּנֵלֵי עֶּרְיְהָה. ַבּבְּׂטְנוֹ בְאֵ טִנְבִּיְׁנֵ מֵּבִּינִע בּבִּלְטוֹּ לְא[ָ]טִנְבִּיְ אִטַע

止ば: (a) אָל־אִשְׁתִּי לָאִ תִקְּלֶבְ דֹרְתְּן כְּיִ אָתִּים לָאִ תִקְּרַ אָתַת

מֹבוֹנִי אַּנִוֹּיִ אֵּבוֹיַר אַבִּיר עַלְאַ הַנַּבְּיִר עַנְרִי אַהְבִּיך לְאַ הְנַבְּיִר עַנְרִי אַהְבִּיך לְאַ הְנַבְּיר

בְּרִשְׁאָר אִמְּךְ הָוֹא: (ס) לַבְיבַת אָמֶּבַ בִיאַ:

מוֹנוֹנוֹ אַנוֹנְינוֹ אַמֹּנֵנוֹ בֹאָמֹנוֹנֵ בַּאָׁ נִינְבֹּיִנוֹ מֹנִנוֹנִ אַנִוֹנְ אַנִּנְןמוֹנִינַ אַנוֹנְיַ אַנִּיןמוֹנִינַ אַנִּיןמוֹנִינַ אַנִּיןמוֹנִינַ אַנִּיןמוֹנִינַ אַנִּיןמוֹנִינַ אַנִּיןמוֹנַ אַנְיִיןמוֹנַ אַנְיִיןמוֹנַ אַנְיִיןמוֹנַ אַנְיִיןמוֹנַ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנְ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנָ אַנְיִיןמוֹנְ אַנְייִיןמוֹנְ אַנְייִיןמוֹנְ אַנְייִיןמוֹנְ אַנְייִיןמוֹנְ אַנְייִיןמוֹנְ אַנְייִיןמוֹנְ אַנְייִיןמוֹנְ אַנְייִיןמוֹנְ אַנְייִיןמוֹנְ אַנְיִיןמוֹנְ אַנְייִיןמוֹנְ אַנְייִיןמוֹנְ אַנְייִיןמוֹנְ אַנְייִיןמוֹנְ אַנְייימוֹנְ אַנְייימוֹנְי

™ מְּבְוּה אֲבוּה אָבֶיף לָא תְּנַלֵּה עָרִים אֲבוּף לָא תְנַלֵּי שְׁצְּרְ אֲבוּה אָבֶיף לָא תְנַלֵּי עֶרִים אֲבוּף לָא תְנַלֵּי שְׁרִים אֲבוּף לָא תְנַלִּי

עַרְיָנְתָה: (ס) אַבִּיף אַחַוֹּתָף הַוֹא לֹא הְנַלֶּה <u>מִן אֲבוּף אַ</u>חָתָּף הִיא לָא הְנַלֵּי מְבְוֹע בַּע־אָאָט אַבְוּבַ מִנְכַּבַע מִבוֹנע בַּע אַטַע אַבוּבּ בּוּלְוּבָא

thou shalt not approach to his wife: nakedness of thy fathers brother, Thou shalt not uncover the

uncleanness.

lewdness.

81

91

13

π

as long as she is impure by her woman to uncover her nakedness,

other in her lifetime.

And thou shalt not approach unto a

uncover her nakedness, beside the to her sister, to be a rival to her, to

And thou shalt not take a woman

daughter, to uncover her nakedness: son's daughter, or her daughter's

daughter; thou shalt not take her

nakedness of thy brother's wife: it is

she is thy son'wife; thou shalt not

nakedness of thy daughter-in-law: Thou shalt not uncover the

nakedness of a woman and her Thou shalt not uncover the

thy brother's nakedness.

uncover her nakedness.

she is thine aunt.

Thou shalt not uncover the

they are near kinswomen; it is

kinswoman. for she is thy mother's near

nakedness of thy mother's sister; Thou shalt not uncover the

is thy father's near kinswoman. nakedness of thy father's sister: she Thou shalt not uncover the

uncover her nakedness. she is thy sister, thou shalt not daughter, begotten of thy father, The nakedness of thy father's wife's

שְׁכְבְּהָף לְזְוֻרֵע לְטְמְאָרַ־בֶּה: וְאֶל־אֵשֶׁתֹ עַמֵּיהָלְ לֹא־הָתֵּן יִּרְאָתַּת חַבְּרֶן

شحبخفك كتلشع كغفيغخع

thyself with her. thy neighbour's wife, to defile And thou shalt not lie carnally with

هِرتِينٍ هِرْ نِمِيْت: לַמְּלְבׁ וֹלָא טִׁעַלָּךְ אָּעַ־מִּם לְמִיּלְבּ וֹלָא עַנוּיִלְ זֹי הַמֹּא <u> ۲۸-۵۵۲</u>

١٩٤١ ١٤٠ ١٤٠ בְעַהְבֹּינִ וּמִוּוֹהֹנֵי לָאִ טִשִּׁוֹ לְאָהֹבּּוֹא

name of thy God: I am the LORD. neither shalt thou profane the seed to set them apart to Molech, And thou shalt not give any of thy

Thou shalt not lie with mankind, as

אַשָּׁר תּוֹעַבֶּר הָוֹא: ַנְאָטַ ַזְּלְב לָאַ טַּהָּכֹּד מָהָּכֹּד, וֹנִט בַּכִּיבָא לָא טַהָּכּוָד

לְמִמְּלַמִּ בַּעִּ עַּבְּלָא עַנּאַ: לְפְּנֵי בְּעַמְּׁעַ לְּבְבְּמֵּעַ מַבְּלְ וְאָטְּהָא לָא הָקוּם בְּשִּׁירָא ב לְמַמְאַר־בָּה וְאִשָּׁה לְאַ־תַעֲמֹּר שְׁכּיּבְתָּרַ, לְאָסְתַאָּבָא

بخُخُر ـ خُتَمَّنَا مِهِ ـ نَقَا مُخُخُفُكَ بَخُخُر خَمْنَهُ خُهُ نَقَالًا מַהַּכֹּבוּ אַטַא טוָהָּנַבָּא טִנָּא:

it is perversion. before a beast, to lie down thereto; neither shall any woman stand beast to defile thyself therewith; And thou shalt not lie with any

abomination.

77

07

with womankind; it is

אָלוּ מְהַבְּעַ מִפּּנוּכֶּם: בְבְּלֵן אָמְנִי נְמְּמְאֵנִי נִינְיְם אַמֶּרַ בְּבָלְ אָבֶּין אָסְנִאָּבִי מַמְמִּנֹּאִ אַן מַּמְּאָר בָּבֶלְ־אֵבֶּוֹה

ĽĽ:

בּאַנֹא מֹנִב, מו שבתיכון: כֿו לָא טַסְטַאַבוּן בַּבַלְ אַבָּוּן אַבוּי I did visit the iniquity thereof upon And the land was defiled, therefore from before you.

nations are defiled, which I cast out

these things; for in all these the

Defile not ye yourselves in any of

עלְיִהְ וַמְּקָא הְאָבֶּץ אָת־יִשְׁבֶּיה: יְהְבָּהָא: יּ נְיִם מְּלֵא בַּאְבֶּא נֹאָפַלָּב הַּנְנִיִּי נִאַּטִּמָּבִּי אַבְעָּא נִאַסְעַּרִי יִּ

עוּבַה עַלה וְרוֹקינִת צַּרְעָא יָת

and Mine ordinances, and shall not Ye therefore shall keep My statutes inhabitants. it, and the land vomited out her

עַגָּר בְתוּכְבֶם: המועלת האפה האורה והגר יי וְאָּחַ־מִשְׁפְּטִּי וְלָאִ תַּעֲּשִׁי מִכָּלִ רְּיִנִּיּ וּשְׁבַוֹבִים ۩ڟڰ

וֹלְא עַהְּבָּעוֹ מִכָּע אָט טַּלְטַּ, וֹטַּמְרוּן אַטוּן זִט לַזָּמָּר וֹזָט stranger that sojourneth among neither the home-born, nor the do any of these abominations;

נַיִּשְׁבֶּא בַאֶּבֶא: المنظر المنافعة المنا בּׁג אָט כַּּלְ הַשִּוּמִבָּט הַאָּל נְאָל נְאָר יָה בָּלְ הּוֹמִיבָּהָא הָאִלְּין

נאַטְקאַבַר אַרְעָא:

before you, and the land is defiled men of the land done, that were for all these abominations have the

אָנַרַ הַגָּוֹי אֲשֶׁרַ לְפָּנִיכֶּם: בְּטְמַאֲכֶם אַנְוֹעַ כַּאָמֶוֹר ظغظ מפמינ וֹלְאָשׁ שֹׁצֹוֹא 口袋にか %UÇ□

يخئتردل: كالكادآك מֹטִעוֹא ĊÜX וֹלֵא טַבובון אַבְּהֹא וֹטַכון

out the nation that was before you. also, when ye defile it, as it vomited that the land vomit not you out

27

כמם: . אם סבן ברגליו בין שמי מדורום סאש (מנסדרין מד:): לא חחן. זו סיא ממירמו לבומריס: לחעביר למלך. זו סעברם (IS) למלך. עבודה אלילים היא ששמה מולך, וזו היא עבודהה, שמוקר בנו לכומרים ועושין שהי מדורוה גדולוה ומעבירין

קבם ווכת בסמס: (33) חבל הוא. לשון קבשוערוס ונילוף, וכן וְפַפִּי עַל פַּבְּלִימָס (ישעי'י, כס). דבר אחר מבל סול, לשון בלילס וערבוב, זרע

تنظفريد يتخفي جزورت برواء בּׁר בְּלְ־אֲשֶׁר יַעֵּשֶׁה מִבְּלְ אֵבֵי כַלְ

נפּאַטא בּיַאְבָּדָן מִינִ הַמָּבִין: וְנְבְּרְהָוֹיִ מִנְמֵּיבְהָא הָאָבְּיוֹ וִישְׁמֵּיצִיוֹ

among their people. do them shall be cut off from abominations, even the souls that For whosoever shall do any of these

אָנִי יְהֹנְה אֶלְהַיכֶם: (פּ) تَلْمُهُ، خُوْتَاجُهِ لَاكِهِ تَامَقُهُ، قَلْتُهِ earqro प्रयोग प्रानुरात एत्रियटेत श्रुण्ट بهٰمَالُقْتِ هُلِـ مُهْمَالُنِ، خُحُخُنِ،

אַלא !! אֶלְעַבוּן: שבמוכון ולא מסמאבון בבון בדיל הלא למעבר מנמוסי וֹטֹמּבוּן וֹטַ מַמִּבַע מִוּמִבוּן

LORD your God. not yourselves therein: I am the done before you, and that ye defile abominable customs, which were that ye do not any of these Therefore shall ye keep My charge,

Shabbat defore Tesah, read the Haftara on page 179. The Haftarah is Ezekiel 22:1 – 22:19 on page 152. Sepharadim read Ezekiel 22:1 – 22:16. On the

בּבֶּר אָּלְ-פּֿלְ-הַבְּעׁ פֿרִי-וֹהְבֹּאָלְ הַכִּּוּלְ הִם פֿלְ פֿרָהִטֹּא צַבֹּדִּוּ

\$¢۵ربا: וְאָמֵרְתָּ אֲלֵהֶם קְּדִשְׁים תְּהְיִּרְ מִי יִשְׁרָאֵלְ וְתִימָר לְהוֹן קַדִּישִׁין קְּדְוֹשְׁ אֲנִי יְהוֹה אֵלְהִיכִּה.

LORD your God am holy. them: Ye shall be holy; for I the the children of Israel, and say unto Speak unto all the congregation of

And the Lord spoke unto Moses,

:gaiyse

XIX

קדוש אַנִי יְהוָה אֶלְהַיבֶם:

שמבון אַנָא !! אֶלְבַבוּן: אַנשׁ אַמִּוּ וֹאַבְיוֹ הִירְאַנּ וֹאָטַ נְּבָרַמוֹ אָמִיהּ וּמִוֹ אָבוּהִי הָּהֹוֹ

sabbaths: I am the Lore your God. and his father, and ye shall keep My Ye shall fear every man his mother,

ڲٛڔ۩ڔڟڡ؞ ַ שַׁבְּתֹּתִי שְׁמֶּרִוּ אֲנֵי יְהֹנֶת דְּחֲלִין וְיָת יוֹמֵי ְשַבַּיָּא דִּילִי

ڲٛڔ۩ڔڟ؈

ζζ:):

مَوَدِّك كُمُ صَمِّمُهُ كُرُّتُ هُذَا يُكِلِّكُ لِمُصَوِّمُ كُمُ صَمَّةً لِدِيا كُرِيا هُرْمُ عَمَـ فَخَرِ عُمَـ لِلْكُمْ ذِيْ لَا يُعْمِ لِنَاءٍ فِي فَافَقُرُا فَفِد مُمَّلًا لَيَفَكِّا

رَبِحَوْد بِمَإِنَّ هِا مَنْهِمَ جُهُرُد: انوذِنا بِهِ مَنْهُمَ جُوْنَوَد:

am the Lord your God. make to yourselves molten gods: I Turn ye not unto the idols, nor

(82) ולא חקיא הארץ אחכם. משל לבן מלך שססכילוסו דבר מסום שסין עומד במעיו סלם מקימו, כך מרך ישרמל מינס

- מקיימם עוברי עבירה. ומרגומו וְלָם מְרוֹקַן, לשון ריקון, מריקה עלמה מהם:
- (92) הנפשות העושות. סוכר וסנקנס במממע (נ"ק לנ.):
- (30) ושמרחם אח משמרחי. לסוסיר נית דין על כך: ולא חממאו בהם אני ה׳ אלהיכם. סל לס תעמלו ליני
- מְשְׁה זְנְס וַמַלְּלֶּה וגוי (ויקרה כה, ז), מַבִי ה' מְקַדְּשְׁבֶּט. (מ"כ פרשמה ה, ה)) וְלֹה יְמַגֵּל זַרְשוֹ מֵּנִי ה' מְקַדְּשׁוֹ (שס פּמוּק מו). קַדִּשִׂיס קדושים חהיו. סוו פרושים מן העריום ומן העצירה, שכל מקוס שלמה מולל גדר ערוה למה מולל קדושה (ויק"ר שם ו), (2) דבר אל כל עדה בני ישראל. מלמד שואמרס פרשס זו בסקסל, מפני שרוב גופי מורס מלויין בס (ויק"ר כד, ס): אלסיכם, ואמס נפסלים מאחרי, ומס סנאס יש לי בכס, ואמס מחחייבים כליים, לכך נאמר אני ס' אלסיכם:
- ישב במקומו, ולם ידבר במקומו, ולם יסמור אם דבריו. ואיזהו פְבוֹד, מאביל ומשקה, מלביש ומנעיל, מכנים ומוליא (קידושין אני ה׳ אלהיכם. אמס ואביך מייביס בכבודי (יבמות ס:), לפיכך לא חשמע לו לבעל את דברי (ב"מ לב.). איוסו מורא, לא למורא אב, לומר אף על פי שהזהרמיך על מורא אב, אם יאמר לך חלל את השבת, אל חשמע לו, וכן בשאר כל המנות (ב"מ לב): לפניו שסבן מכבד את אמו יותר מאביו, מפני שמשדלתו בדבריס (קידושין לא.): ואת שבתתי תשמורו. קמך שמירת שבת אמו ואביו היראו. כאן סקדים אַם לאב, לפי שגלוי לפניו שסבן ירא אם אביו יומר מאמו, ובְּבָבוֹד סקדים אב לאם, לפי שגלוי . אשה מנין, כשהוא אומר מיראו הרי כאן שניה, א"כ למה נאמר איש, שהאיש מיפק בידו לעשום, אבל אשה רשות אחרים עליה: (3) איש אמו ואביו חיראו. כל אחד מכס מיכאו אביו ואמו, זהו פשומו. ומדרשו (מ"כ שם ג קידושין ל:) אין לי אלא איש, יִסְיוּ (שם פּמוּק ו), מְשָׁה זֹנֶה וַמַלְּנֶה וגוי (שם פּמוּק ז):

לְבַּלְכֶם שַּׁלְּבַּׁיִם שַּׁלְבַּעוֹי ליי וְבֶּי תִּוְבְּחִוּ זֶבַח שְׁלְמֶים לַיחֹוְדִּ

וְהַנּוּמָר עַּד־וָוֹם הַשְּּלִישִׁי בָּאָשׁ בּוֹנִם וּבְעַבֶּם הֹאָכֵל הִמְּמִּעַבְּיהַ בּּוֹנָהָא

פּגוּל הוא לְאִ יֵרָצֶה: ﴿ لَمُنَا لَاهُٰجُ إِنَّا كُمُ خُرِي الْمُحَالِ اللَّهُ خُرِينًا ۗ اللَّهُ خُرِينًا ۗ اللَّهُ خُرِينًا ۗ اللَّهُ خُرِينًا ۗ اللَّهُ خُرِينًا ۗ اللَّهُ خُرِينًا لَا اللَّهُ عَلَيْكُ خُرِينًا لَا اللَّهُ عَلَيْكُوا لِللَّهُ عَلَيْكُوا لَا اللَّهُ عَلَيْكُمُ خُرِينًا لَا اللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِينًا لَا اللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِينًا لَا اللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِينًا لَا اللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرَالِينًا لَا اللَّهُ عَلَيْكُمُ خُرِينًا لَا اللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِينًا لَا اللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِينًا لَا اللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِينًا لَا اللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِينًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِينًا لِلَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِينًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِينًا لِللَّالِيلُونِ عَلَيْكُمْ خُرْلِينًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِيلُونِ لِلللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِيلًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِيلًا لَا اللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرِيلًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِيلًا لَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِيلًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِيلًا لِللَّا عَلَيْكُمْ خُرِيلًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرِيلًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرِيلًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرِيلًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِيلًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُرْلِيلًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُلْلِكُمْ خُلْمُ عَلَيْكُمْ خُلْلِيلًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُلْلِيلًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُلْمُ عَلَّا لِلللَّهُ عَلَيْكُمْ خُلِيلًا عَلَيْكُمْ خُلْلًا لِللَّهُ عَلَيْكُمْ خُلْلِكُمْ عَلَيْكُواللَّهُ عَلَّا عَلَيْكُمْ خُلْمُ عَلَّا عَلَيْكُمْ خُلْمُ عَلِيلًا عَلَيْكُمْ خُلْمُ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَيْكُمْ عَلَّا عَل

דַרָוא מִעַּמֶירָ: יְּתְנְיִׁ עִבְּגְׁ עִנְּבְּׁנְנְיִבְּעִיִּבְ עִנְּפָּׁהְ יִנִּ לִנְהְׁשִׁנְּגִּי נִיִּלְעִיבְ נִיְהְשִּׁנִּגִּי لْאُحُرِّرِ لِمُرْادِ نَشِّهِ خُرِ هُلَا كِٰلَامِ فَلَـنَحُرِقِيكَ لِلبَّدِيكِ نَكْفَيْحٍ هُدَرِ

וֹבְבַּמַ בַּאָי בַבַּפַמּ: رَٰٰٓٓٓ؉ بَرَدُرُت هُێڹ ۺؙڶڬ ڔڟڋٮ וֹבְעַׁהַׁנַבְם אָנַעַעַהָּנָה אָנַהַבָּם

הַעַּוֹב אַטָּם אַנִּי יְהְנָה אֱלְהַיכֶּם: פּבׁבֹמֹנֵ לָאִ טַׁלְפֿה לְּתֹּנֹּ וֹלְנִיּבְ נַבְּבַבֹמֹנַ לָאִ טַלְפֿוּה לְתֹּנֹי. וֹכֹוֹמִילַ לְאָ עֹמִילֶלַ וּפֹּרַס

וֹאָבׁוּ עַכֹּסוּן נָכַסַעַ עוּגַהָּוּן

: الألكاء יוֹמָא הָלִיתָאָר בְּנוּרֶא דיתוכים こになりこん

שׁלִיקְאָה מְרַחַל הוּא לָא יָהִי נאם אַטַאַבלא נטאַכוק בּוּוָמָא

אָלָשְא הַרוּא מִעַמַיה:

הקקים: בְּחַלְלְבְּ לְמִטְצָּר וּלְלָּמָא לָא בּאַבֹּלכוּן לַא טַהָּגהָּג פֿטַא יִבְמָהְצַּדְּכִוּן کان

ילנייבי הששוק וההון אַנָא יַיָּ וֹכֹוֹמִבׁ לַא טַמְּכָּגַק וּנִטִּוֹא

> accepted. shall offer it that ye may be peace-offerings unto the LORD, ye And when ye offer a sacrifice of

shall be burnt with fire. aught remain until the third day, it offer it, and on the morrow; and if It shall be eaten the same day ye

accepted. day, it is a vile thing; it shall not be And if it be eaten at all on the third

from his people. LORD; and that soul shall be cut off profaned the holy thing of the bear his iniquity, because he hath But every one that eateth it shall

thy harvest. shalt thou gather the gleaning of reap the corner of thy field, neither your land, thou shalt not wholly And when ye reap the harvest of

LORD your God. and for the stranger: I am the thou shalt leave them for the poor the fallen fruit of thy vineyard; vineyard, neither shalt thou gather And thou shalt not glean thy

- לעלמכס אבל אחרים עושין לכס, הרי כבר נאמר לא יקיה לך (שמוח כ, ג), לא שלך ולא של אחרים: ואס אמה פונה אמריהם מופך לעצומן אלהומ: - לא חעשו לכם. לא מעצו לאמרים, ולא אמרים לכם. ואס מאמר לא מעצו (+) אל חפנו אל האלילים. לענדס. (מ"כשס") אליליס לשון אַל, כלא סוא משוב: ואלהו מסכה. ממילמן אליליס סס,
- לפי פשומו. ורבומינו למדו (מולין יג:) מכאן לממעסק בקדשים שפסול, שלריך שימכוין לשמומ: על מנס נסס רוס שיסא לכס לרלון, שאס ססשבו עליו מסשבם פסול לא ירלס עליכס לפני: − לרצובם. הופיי"לימונטו, זהו לסס זמן אכילס, סרי כבר נאמר וְאָס נֶבֶר אֹז נְדְבֶּס זֶבַת קְרְבְּנִי וּגוי (ויקרא ז, מו): - לרצנכם הזבחהו. מחלם וביחחו חסא (5) וכי חזבחו וגר. לא נאמרה פרשה זו, אלא ללמד, שלא מהא זביחתן אלא על מנת להאכל בתוך הזמן הזה, שאם לקבוע
- (6) ביום זבחכם יאכל. כשמונמוסו, משמעוסו על מנת זמן זס שקנעתי לכס כנר:
- מחבירו, ילה הנשחש במחשבת חוץ למקומו (ובחים כמ:): בגול. מחושב, כמו ומְרַק פְּגִּילָים פְּנֵיקֶם (ישעי' מה, ד): ים), מנסו ענין למוץ למקומו, יכול יסיו מייבין כרם על אכילמו, מלמוד לומר וְסַנֶּפֶּשׁ סָאַכֶּלֶּמ מִמֶּנּי שַּוֹנֶשּ מִשְׁאַ (שֹס), ממנו ולא (ד) ואם האבל יאבל וגרי. אם אינו ענין למרן, לומנו, שהרי כבר נאמר וְאָם בִּשְׁכֹל נִפְּעֵל נָבָּמַ שְׁלְמֶנִי וגוי (ויקרא שם,
- (9) לא חבלה פאח שדך. שינים פאס במוף שדסו (מ"כ פרק א, מ): ולקט קצירך. שָבְּנְיס הנושרים בשנם קנירס גמור מדבר (ובחים כח:), ובמקכח כריחוח (ה.) למדוהו מגורה שוה: (8) ואכליו עונו ישא. בנוחרגמור הכחוב מדברואינו ענוש כרח על הנשחע חוץ למקומו, שכבר מיעעו הכחוב, וזהו בנוחר
- ברמך. גרגרי עוזיס הנושרים בשעת בלירה: אני הי אלהיכם. דיין לספרע, ואיני גודה מכס אלא נפשות, שנאמר שַל (10) לא חעולל. לא מעול עוללות שבה והן ניכרות. איוהו עוללות, כל שאין לה לא בְּמָף ולא נְעֵף (פּאֹה פּ"ו, מ"ד): ופרש מחח מו שחים, מבל שלש מינן לקט (פמה פ"ו, מ"ה):

78

שׁמַּפֿעוני אָנְהַ בַּהַּטִּנענִי: ישנאל לא שונגבו ולא הבהבון ולא

<u>ئاڭئا_ئ</u> לאַ עַלְין פְּתְּלָע מְּכֵּיר אִשְּׁבְּ עִינִים לְאַ עַבִּיר אַנִּרְאָ

עמן מְבְּשָׁלְ וְיָרֵאַטִּ מֵּאֶלְנְיֵוֹרְ דְּלָא חָזִי לָא הַשִּׁם מַפַּלְא כאַ שַׁלַכַּבְ שַבְּהַ וֹכִפֹּדָּוֹ מִנְּרַ לַאַ לַא שַׁכִּוּה בַּלָא הָּתָה וּלֵבָם

لألبح فكثاط فيفرقم لأمدقك: (ממיםי) הא פְּנִי־דְׁלְ וֹלְאִ עֵּבִיבִּר פְּנִי עַפַּר אָפָּ מִסְבֵּינִא וֹלְאִ עַבִּיבִר אַר קאַרוּן שְׁקַר בְּהִישְׁבְּּט לְאַר לָאַ תַּעְּבָּרוּן שְׁקַר בְּּדִין לְאַ

ئمَكٰديا \$ُڑم ځنځتيد:

حَمَّاكُد لَحْ٪ نَمُعَالَمَا فَمُمَا خُمُولُدُ

לְנְעַבְּ עַבְּ צַבְּבָּבְאַ: לאַ עַזְּשָׁׁלְאָ אָעַ־בְּיִהְנְּיִ נְאָ עַלְּאָ עַלְּאָ עַלְאָ

וְיִבְרַבַלְ מַאֶּלְבַלַ אָּנָא וֹֹ:

ĠIJ~~Ċ~~ĊĿ: אַפּֿג וַבּא פֿלוּמָּמֹא טַּוֹנִינִי Ye shall do no unrighteousness in

blind, but thou shalt fear thy God: put a stumbling-block before the

Thou shalt not curse the deaf, nor

with thee all night until the

Thou shalt not oppress thy

of a hired servant shall not abide neighbour, nor rob him; the wages

name of thy God: I am the LORD. falsely, so that thou profane the

And ye shall not swear by My name

deal falsely, nor lie one to another.

Ye shall not steal; neither shall ye

neighbour. righteousness shalt thou judge thy the person of the mighty; but in the person of the poor, nor favour judgment; thou shalt not respect

I am the Lord.

.gainrom

Þτ

71

π

שׁלוֹן בֿן ועו,' פֿי הי יַרִיב היַבַם ועו, (משלי כב, כבכג):

מופך להשבע לשקר: מנין, מלמוד לומר ולה משקרו: - לא חגובו ולא חבחשו ולא חשקרו ולא חשבעו. הס גננת מופך לנחש מופך לשקר מנין, מלמוד לומר ולא מכחשו: - ולא חשקרו. לפי שנאמר וָנְשְׁצַּע עַל שְׁקֶר (שס), ישלס קרן וחומש, למדנו עונש, אוסרס עליו מימם ב"ד (פנסדרין פו.): ולא חבחשו. לפי שנאמר וְכָמֶשׁ בָּשׁ (ויקרא ס, כצ), משלס קרן ומומש, למדנו עונש, אוסרס (II) לא הגובו. אוסרס לגוונג ממון, אבל לא חגווב שבעשרת סדברום אוסרס לגווב ופשוח, דבר סלמד מענינו, דבר שחייבין

שם המיוחד, מנין לרבות כל הכנויין, מ"ל ולה משבעו בשמי לשקר, כל שם שיש לי: (12) ולא חשבעו בשמי. למס נאמר, לפי שנאמר לא מַשָּׁל אָם שֶם סִי אֱלַקִּיף לַשָּׁוָח (שמות כ, ז), יכול לא יסא חייב אלא על

(דברים כד, מו), מדבר בשכיר לילה (בבה מניעה קי:), שהשלמת פעולתו משיעלה עמוד השחר, לפיכך ומן גָּבוּי שכרו כל היום, יום סכמוב מדבר, שיליאמו מששקעה ממה, לפיכך זמן גַּבּוּי שכרו כל הלילה, ובמקום אחר הוא אומר וְלֹא מָבּוֹא עָלֶיו הַשֶּׁמֶשׁ (13) לא חעשק. וה הכובש שכר שכיר (מ"כ פרשחת ב): לא הלין. לשון נקבה, מופב על הפעולה: עד בקר. בשכיר

ויראה מאלהיך. לפי שסדבר סוס אינו מסור לבריום לידע אס דעמו של וה למובה או לרעה, ויכול להשמע ולומר למובה לפני הפומא בדבר לא ממן עלה שאינה הוגנת לו, אל מאמר מכור שדך וקח לך ממור, ואמה עוקף עליו ונועלה הימנו (שם יד): מרש, מס מרש מיומד שסוא במייס אף כל שסוא במייס, ילא סמת שאינו בחייס (מ"כ שס יג): ולפני עוד לא חחן מבשול. (14) לא חקלל חרש. אין לי אלא מרש, מנין לרצומ כל אדס, מלמוד לומר בְּעַמֶּךְ לֹא מַאֹר (שמום כב, כו), אס כן למס נאמר לפי שנתנה תורה זמן לבעל הבית עונה, לבקש מעות:

מכירום בו, נאמר בו ויראם מאלסיך: נמכוונמי, לפיכך נאמר בו ויראם מאלסיך, המכיר מחשבומיך. וכן כל דבר המסור ללבו של אדם העושהו, ואין שאר הבריות

לביישנו ולהלה בבושמו, עונש יש בדבה, לכך נלמה, ולה מהדה פני גדול: <u>בצדק השפו</u>ש עמיחך. כמשמעו. דבר התר ונמלא ממפרנם בנקיום (מ"כ פרק ד, ב): ולא חהדר פני גדול. שלא מאמר עשיר סוא זס, בן גדולים סוא זס, סיאך ְּוְסְיִיםְ מַבֶּס בְּמִסִּי שַׁמַן מְשַׁקְּנָייונו' (שס ז, כו): - לא חשא פני דל. שלה מהמר עני סוה וסעשיר מייב לפרנםו הוכנו בדין מועבה, שנאמר כִּי מוֹעַבַּמ ה'וגו' כֹּל עֹשֶׁה עָגֶל (דבריס כה, מו), והמועבה קרויה שקן ומרס, שנאמר וְלֹא מָבִיא מֹועַבָּה אָל בֵּימָך (EI) לא העשר עול במשפט. מלמד שהדיין המקלקל אם הדיון קרוי עול, שנארי, ומשוקן, חרס, ומועצה. שהעול קרוי

ַ עַעָּעָר עַל־דָּם רַעָּף אָנִי יָרוֹוֶרוּ: ⁹¹ אַ בּבְּלְּיִׁ בְּבִּילְ, בְּהַמְּּגִּוֹבְ לְאָ לָאִ נִיּנְכְוֹלְ מִּוּבֹּגִּוֹ בַּהַמָּוֹב לָאִ

הקרם על המא החברה אַנָא היים בין המא

שַׁמְאַ הַּלְת שַׂמָא: הובֶח מוּכִיחַ אָת־עַּמִילֶּף וְלֹא־ אוֹכָחָא מוּכַח יָת חַבְּרֶךְ וְלָא رِي نَشِرُهُ عُنِ غُنَاكًا خَرْفُكُ مِي نَشِرَ ثَنِ غُنِكَ خُرِفُكُ

مَقِكَ لَكُتَخُفٌ خَتَمَكَ خَفِيكَ يُحَدُّر خَذُدًا مَقُكَ أَنْ لِنَصْدِيدَ خَيَجُنَكِ לאַ טַפָּֿם וֹלַאַ טַמָּרַ אָטַ בּּנָגָ לָאַ טַפּוָם וַלָאַ טַמָּרַ גַּבָּרוּ

نظِرُكُ لِلهُ خُرُلِكِ: בּלְאָנִם וּבְּגִיב בּלְאָנִם מְּמֹמֹסְנְי לְאַ טּוֹבַת הּגבוּבָּגו וּלְבוּמִ הּגבוּבֹגו or עַרְבָּיִעַ בְּלְאָרִם מְּדְרְּ לְאִרְתִוֹנְעַע עַרְבָּיִר עַרְרָבִיןְ עַקְּלְּדִּי לְאִ الله الأطري فهُ وَلَا يُعْمَلُونِ اللَّهِ اللَّهِ مِنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ال

עקביל על דיליה הובא:

בְּנְמָבְ אֲנָא וְנִי:

שעטניןא לא יסק עלף:

blood of thy neighbour: I am the neither shalt thou stand idly by the talebearer among thy people; Thou shalt not go up and down as a

because of him. thy neighbour, and not bear sin thy heart; thou shalt surely rebuke Thou shalt not hate thy brother in

I am the Lord. shalt love thy neighbour as thyself: children of thy people, but thou bear any grudge against the Thou shalt not take vengeance, nor

mingled together. a garment of two kinds of stuff neither shall there come upon thee thy field with two kinds of seed; a diverse kind; thou shalt not sow shalt not let thy cattle gender with Ye shall keep My statutes. Thou

מוי דן ממ מבירך לכף זכומ:

(מ"כ פרק ד, מ סנסדרין עג.): אני הי. ואמן לשלם שכר, וואמן לספרע: שלומעיס: לא חעמוד על דם רעך. לראות במיתתו, ואתה יכול להלילו, כגון מובע בנהר, ותיה או לקמים באים עליו שבילם קורלין, לשון קבץ בְּעֵינְיו (משלי ו, יג), שכן דרך כל סולכי רכיל לקרוץ בעיניסס ולרמוז דברי רכילומן שלא יבינו שאר לאכול בבים המקבל דבריהם שום הלעמה, והוא גמר חווק שדבריו מקויימים ומעמידם על האמת, ואוחה הלעעה נקראת מיכול קוּרְלְיּן, כמו וַשְׁבַלוּ קַרְצִיסוֹן דְּי יְסוּדְמֵׁי (דניאל ג, מ), שָׁבַל בְּסוּ קוּרְלָא בֵּי עַלְבָּא (ברכוח נח.), נראס בעיני שסיס משפעס . אחר כל שחורה, וכל המוכר בשמים להחקשע בהם הנשים, על שם שֶׁמְחַוֵר חמיד בעיירוח נקרא רוכל, לשון רוגל. וחרגומו לֶא ַנְיְרַבֶּלְ בְּעַבְּדְּךְּ (שמוחל־ בייט, כח), רגל במרמה לאמר עלי רעה, וכן לה כְגַל עַל לְשׁנוֹ (מהלים מו, ג), וכן רוכל הסוחר ומרגל בגימ"ל, שכל ספומיום שמולפיסם ממקוס פסד מסמלפוס זו בזו, בי"ם בפ"פ, וגימ"ל בכ"ף וקו"ף, ונו"ן בלמ"ד, וזי"ן בלד"י, וכן (מסלים קא, ס), לְשׁוֹן רְמִיְּם (שם קב, צ), לְשׁוֹן מְדַבֶּבֶה גְּדֹלוֹת (שם יב, ד), לכך אני אומר, שסלשון סולך ומרגל, שסכ"ף נחלפת בלשון הליכה. לה חלך רכיל, הֹלְבֵי רֶכִיל וְמִשֶׁם וּצַרְוֶל (ירמיה ו, כח), ושחר לשון הרע הין כחוד צו הליכה, מְלְשִׁיִי צַמֵּמֶר רֵעֵהוּ . מה ישמעו רע לספר בשוק, נקראים הולכי רכיל, הולכי רגילה, אשפיי"מנט בלע"ו. וראיה לדברי שלא מזינו רכילוח שאין כחוב (16) לא חלך רכיל. אני אומר על שם שכל משלמי מדנים ומספרי לשון הרע הולכים בבחי רעיהם לרגל מה יראו רע או

(ערכין מו:):

במוך. אמר ר' עקיבא זה כלל גדול במורה (מ"כ שם יב): סל לך ואיני כמומך שלא סשאלמני, זו סיא נמירס, שנומר סאיבה בלבו אף על פי שאינו נוקס (יומא כג.): ואחבה לרעך ששאלמני, זו סיא נקימש. ואיזו סיא נעירה, אמר לו ששאילני קרדומך, אמר לו לאו, למחר אמר לו השאילני מגלך, אמר לו (18) א הקום. אמר לו סשאילני שַנְלָךְ, אמר לו לאו, למחר אמר לו סשאילני קרדומך, אמר לו איני משאילך כדרך שלא

ממברת למר ופשמים: מישמי"רַ בּלש"ו, כמו מַזְּיֵין לְנַמִּוֹי דְמִׁימּ בְּּהֹוֹן (מועד קמן יב:), שמו מפרשין לשון כמוש, פלישמר"ה, ולשון שעמו פירש מוחס, בגד, מנין לכבות הלבדים, למוד לומר שעמנו, דבר שהוא שו<u>יע</u> עווין נוו, ואומר אני, נוו לשון דבר הנמלל ושוור זה עם זה לחברו, למה נאמר, לפי שנאמר לא מַלְבַּשׁ שַׁעַמְגוּ לֶמֶר וּבְּשְׁמִיס יַמְדָּ וֹ (דברים כב, יאֿ), יכול לא ילבש גיזי למר ואנילי פשחן, מלמוד לומר (19) אח חקחי חשמרו. ואלו קו בהמתך לא תרביע כלאים וגוי, מקים אלו גורות מלך שאין מעם לדבר: ובגד בלאים.

可量學下: בַּקְּבֶּר מִנְיָנֶה לְאִ וּנְמְתוּ בִּי־לְאִ בִּפּוּרְמָא מְּחֵי בַּהּ לָא יָמוּתוּן נפְּבְּׁטְּר אָנְ חֻפְּשָׁר לַאִּ נִמַּן לְזֶה לָאִ אָּטְיְּהֵיבָת לַהְּ בִּשְּׁמֶּר ※ロー※受け

פַתַח צַּהֶל מוֹעֵּד אֵיל צַּשְׁם: וְהַבְּיִא אָת־אֲשִׁמוֹ לִיהוָֹה אֶל־

הַמָּא וִנְסְלֵּח לֵוְ מֵחַמָּאָתִוּ אֲשֶׁר مم رَجِير بِהَزِّم עِرَ חַטָּאָהִוֹ אֲעָּרִ أجهد لإذرا بوقيًا جَيْرًا بَيْضُلُ إِنْ فِهِ لِالْأَنْ فِي فِي إِنْ فِي إِنْ فِي أَنْ فِي أَنْ فِي أ

הובים לא יאכין: אָת־פִּרְיִוֹ שְׁלַשׁ שְׁנִים יִהְיֶה לָכֶם ָ^{מו} בְּל־עֵיץ מַאֲבְל וַעֲרַלְהָם עְּרְלָהָוֹ

פְּרְיָוֹ לְבֶשׁ הִלּיּלֶים לַיהֹוֶה: <u> , ובשְּנְהוֹ הַרְבִילְּתּ יִהְיָה בֶּלְ־</u>

יְהְוָה אֱלֹהִיכֶם: פְּרְיוֹ לְהוֹסֶיף לְבֶם הְבוּאָהָוֹ אֲנֵי אִבֵּיה לְאוֹסְפָא לְכוֹן צֵלַלְמֵיה

> אָב, לָא אִטִוֹבוני: אַטפּבוּעַט בַּכַּטפֿא אַן בוּרוּתָא אַטוּדא לַנָּבַר נָאָטַפַּרָקא לַאַ וולבר אַבי ושׁכוב וָה אָטַהָא

> לַנוֹנַת מַמָּכּן וֹמִנֹא גַכֹּנַא וווטו זע אַּמִּמוּע לַצַּבָם וֹז

> בְּחָב וִישְׁהְבִיק לֵיה מֵחוֹבְהֵיה בּאָשְׁמָא פֻרָם יִיָּ עַל חוֹבְתֵיה

زن٪خ،د: יְהֵי לְכוֹן מְרַחַל לְאַבָּׁדָא לָא בְּיִקְׁשׁׁ נְיִנְ אֲבֵּיִהְ הַּלְּוֹן הָּנְוֹן לא אולן במוכל והנהשטון אַנְישִׁי וְכִיְ עַבְּאַנְ אֶבְ עַאָּבְׁאַ וּנְשַּׁמְּטִּם וְאָבִי עִינְצְּבְוּן לְאַבְעָּאַ וְתַּצְּבִּוּן

אַבּיה קוֹדֶשׁ תּוּשְׁבְּחָן בֶּרָם יָיָ: וּבֹהַשֹּׁא בַבוֹמוּטֹא וֹבוּ כֹּלַ

וּבַשְּׁנָה הַהַמִישָׁה הְאַכְּלוּ אָת־ וּבְשַׁהָא הַמִּישֵׁיהָא הַיכְלוּן יָת

אָלא גֹג אֶלְבַבוּנוּ:

she was not free. shall not be put to death, because her; there shall be inquisition; they redeemed, nor was freedom given designated for a man, and not at all woman, that is a bondmaid, And whosoever lieth carnally with a

guilt-offering. tent of meeting, even a ram for a the Lord, unto the door of the And he shall bring his forfeit unto

which he hath sinned. and he shall be forgiven for his sin for his sin which he hath sinned; the guilt-offering before the Lord to men ent for him with the ram And the priest shall make

forbidden unto you; it shall not be forbidden; three years shall it be as shall count the fruit thereof as manner of trees for food, then ye land, and shall have planted all And when ye shall come into the

praise unto the LORD. thereof shall be holy, for giving And in the fourth year all the fruit

thereof: I am the Lord your God. unto you more richly the increase the fruit thereof, that it may yield But in the fifth year may ye eat of

נע): כי לא חפשה. לפיכך אין מייב עליה מיחה, שאין קידושיה קידושין, הא אם מופשה, קידושיה קידושין ומייב מיחה יסא בקריאס, שהדיינים המלקין קורין על הלוקה, אם לא מִשְׁמֹר לַעֲשׁוֹח וגוי (דברים כח, נח), וְהִפְּלָח ה' אָם עַפְּמָּךּ וגוי (שם סדבר שלא למייבו מימס, כי לא מפשס, ואין קידושיה קידושין גמורין. ורבומינו (כרימומ יא.) למדו מכאן שמי שהוא במלקומ פדיין בכסף (מ"כפרק ס, גגימין למ.): או חפשה. בשמר: בקרח חהיה. סים לוקס ולם סום. יש על בים דין לבקר הם המאורקת לעבד עברי שמותר בשפחה הכתוב מדבר (כרימות יא.): והפדה לא נפדחה. פדויה ואינה פדויק, וקחס (02) נחרפה לאיש. מיועדם ומיוחדם להים, והיני יודע לו דמיון במקרה. ובשפחה כנענים שפוה וחליה במ חורין

'Gå (åð T): מאימתי מונה לו, משעת נמיעתו (מ"כ פרשתא ג. ג), יכול אם הלניעו לאחר שלש שנים יהא מותר, תלמוד לומר יהיה, בהוייתו (33) וערלחם ערלחו. ולמממס למיממו, יסל למוס ונקמס מליסנות ממנו: שלש שנים יהיה לכם ערלים. (22) ונסלה לו מהמאהו אשר המא. לרנות את המויד כשוגג (כריתות ע.):

שני אינו נאכל מרן למוממ יכושלים, אלא בפדיון, אף זה כן. ודבר זה הלולים להי הוא, שנושאו שם לשבת ולהלל לשמים: (24) יהיה כל פריו קדש. כמעשר שני (קידושין נד:) שכמוב בו וכל מעשר סמרך וגו' קדש לס' (ויקרם כו, ל), מס מעשר

(32) להוסיף לכם חבואחו. מתנוס סומת שתשתרו מסים לסומיף לכס תנומתו, שנשכרם מני תנרך לכס פירות סנעיעות,

לכס מבואמו: אני ה'. אני ס' המבעים על כן, ונאמן לשמור הבעממי: היה ר' עקיבא אומר דברה מורה כנגד ילר הרע, שלא יאמר אדם הרי ארבע שנים אני מלטער בו הנה, לפירך נאמר להוסיף יְהְיֶה: (ס) God: I am the Lorp. וֹטֹבִעַק מֹאֶלִבִּבַ אָּלָא וֹלִי שׁלוֹ וֹעוֹ וֹנִבאַטִ מִּאָּקַנִוּנִ אָּלִּי old man, and thou shalt fear thy head, and honour the face of the מפּנוֹ מִּיבְהוֹ מְלִים וְהַרַבְהָ מִן בֵּרָם דְּסְבַר בְּאִנְרִיְהָא Thou shalt rise up defore the hoary בְהָם אַנִי יְהְנָה אֶלהִיכֶם: אָלא גֹן אֶלְעַבוּנוּ: LORD your God. עּיִּדְיִם אַּלְשְׁבַלְּמָוּ לְמְמְאָבוּ לֵא טִחְבְּעִיוּן לְאִסְתַּאָבָא בְּחִוּן out, to be defiled by them: I am the unto familiar spirits; seek them not אַקַ שַׁפַּרָנִ אָקַ בַּאָדָעַ נֹאָבַ לָא טַטַפּרָנוּ בָּעַר בַּצִּין נּוֹכִירוּ Turn ye not unto the ghosts, nor X[X [.]: שׁנְבֹאֵנְ אֵלֵּגְ נִבְּלָבִי: Гокр. ילבית מקדשי החוץ דחלין reverence My sanctuary: I am the os אָר שַׁבְּוֹתְיַר הִשְׁלְּרוּ וּמִקְדְּשִׁי יָתְ יוֹמֵי שַׁבַּיָּא דִּילִי הִשְּׁרוּ Ye shall keep My sabbaths, and 口母がて: iğu: of lewdness. אַבְׁלֵא וֹטִטְמְלֵי אַבְּלָא מָנִגַּע لَّذِي بِالْآبِ بَغِثِا بِمُرْفِّدٍ بَعُثًا خِهِمُوْنِيَةِ harlotry, and the land become full نفقة her a harlot, lest the land fall into هَمْ فَالَجْمِ هُلِ خَفَكَ خُلِيَاتِيقُكِ خُرِي Profane not thy daughter, to make לא עקנו בָבֶם אָנִי יְהַנְה: לא טשנון לכון אָלא וֹנ: LORD. any marks upon you: I am the קעַלע בְּבְשְרְכוֹן וְרוּשְׁמִיןֹ חֲרִיחִיןֹ your flesh for the dead, nor imprint לְנְּפֹּהְ לַאָּ טֹטַׁנוּ, וַטִבוּלְ מַּלְ מִיִּט לָאִ טֹטַנוּוּ Ye shall not make any cuttings in תַּאָבוּ הַאָּה פְּאָה וְקָנֶף: the corners of thy beard. ئىتقىم ئى ھَنى ئىلىدائك: your heads, neither shalt thou mar לצ לָא עַלְּפוּ פֹּאָע באָמְכִים וֹלָא לָא עַלִּפוּוּ פֹּּעָא בְּבוּיִשְׁכִיוּ וֹלָא Ye shall not round the corners of וֹלְאָ שַׁמִּוּדְנוּ: שׁנֹשׁמֵנוֹ וֹלֵא שׁמֹנוּוֹ: nor soothsaying. neither shall ye practise divination °° לא האַלְלִּוּ מַּלְ בַּנִגְיִם לָאִ שְׁנָּבִוֹמָתִּוּ לָאִ הַיִּלְלָוּוּ מַלְ בַּמָא לָאִ

тε

30

Ye shall not eat with the blood;

מפיו, לבי ספסיקו בדרך (סנסדרין סס:): - לא חעוננו. לשון עונוח ושעוח, שאומר יוס פלוני יפס להחחיל מלאכה, שעה ואוסרס לאוכל מבסמת חולין ערס שתלא נפשה, ועוד סרבה: לא חגרושו. כגון אלו סמנתשין בחולדס ובעופות, פתו נפלס (62) לא האכלו על הדם. לסרנס פניס נדרש נמנסדרין, (מג.) אוסרס שלא יאכל מצשר קדשים לפני וריקח דמיס,

אחורי אוניו עקרי שערו למעלה מלדעיו הרבה: באח זקנך. בוף הוקן וגבוליו, והן המש, שמים בכל לחי, ולחי למעלה אלל (27) לא חקיפו פאח ראשכם. זה המשוה לדעיו לאחורי אונו ולפדחחו (מכוח כ:), ונמלא הקף ראשו עגול קניב, שעל פלונים קשה ללאם (סנהדרין סו.):

שלינו נמחק לעולם, שמקעקעו במחע וסוא משחיר לעולס (שס כא.): קעקע. לשון הוקע אוקס (במדבר כה, ד), וְ הּוֹקַמְנוּס (28) ושרם לנפש. כן דרכן של אמוריים, לסיות משרמין בשרם כשמת לסס מת: וכחבת קעקע. כתב המתוקה ושקוע הכאש שהוא כחב ויש בו שמי פאות, ואחת למטה בקנטכו מקום חבור שני הלחיים יחד (שם כ.):

(92) אל חחלל אח בחך להזנוחה. במומר במופנייס לביאס שלא לשס קידושין (מנסדרין עו.): ולא חזנה הארץ. (שמואל־ב כא, ו), מוחבין עך בארך וחולין אוחם עליהם, ונמלאו מחוקין וחחובין בקרקע, פורפו"יינע בלע"ו:

(100) ומקדשי חיראו. לה יכנס לה במקלו ולה במנעלו ובהפוגדתו ובהבק שעל רגליו (יבמום ו:). והף על פי שהני מוסירכס שם שושם כן ספרן מונס שם פירומים לששומן במקום שמר ולא בארלכם, וכן סוא אומר <u>וי</u>מְנְשוּרְבִּיבִּים וגוי (ירמים ג, ג):

ממעב אמכס: אני ה׳ אלהיכם. דעו אם מי אמס ממליפין במי: עלס מיס ששמס ידוע למוך פיו וסעלס מדבר: אל חבקשו. להיוח עסוקים בס, שאס חעסקו בס אחס מַשַּמְאָין לפני ואני (וצ) אל חפנו אל האובוח. אוסרס לנעל אוז וידעוני (מנסדרין מס.). נעל אוז וס פימוס סמדנר משמיו, וידעוני מכנים על סמקדש אם שבמומי משמורו, אין בנין בים סמקדש דומס שבם (יבמום ו.):

שולו אָשׁוּ: (114) וֹכֹּיִ יְנִינִי אִטְּנִי נִיר בְּאַרְצְּכִים לָאָ וֹאָבׁוּ וֹשׁנּוֹנג הֹמִכוָן נֹּיוָבֹא

אַנִי יְהְנָה אֶלְהַיכֶּם: לי־גרים הייהם קאָרֶץ מִצְּרָיִם ^{+*} π_κΓ κρόμα γκητρη τί φάίρ בְּאָזְרֶח מִכֶּם יִהְיָה לְכֶּם תַגַּרוּ

בַּמִשְׁלֵל יבַמְשִׁירֶה: « לא־תַּעַשְׁיִּ עָּנֶל בַּמִּשְׁבָּּת בַּמִּדֶּה

אָטַכֶּם מָאָבֵא מִגְּבִּוֹם: יְחְוָה אֱלְהֵיכֶּם אֲשֶׁר־הוֹצֵאִהִי و الأيام الآياء المائية الأيام الإيام ال מַאַנוּנ אַבור אַבור אָבר אָנפּע

יְהוְה: (פ) בַּלְ_מִהָּפַּהְ, וֹגֹֹהִוּטִם אָנִים אָנִים וּהְּמִּבְשַׂם אָטַבַלַּקַעַּׁלָנִיּ וֹאָטַ

ַ ממישי וַיְדַבֶּר יְהַנְה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

וֹבְּלְּמֵבוּ בְּאֶבוֹ: לַפְּלֶבְ מָוָת יוּמָת עָם הַאָּבֶּץ בער בּוֹמְבֹאָב אַמָּב ישׁוֹ מִזּבֹגֹּוָ ב אַנִּתְ מִבְּנָי נֹמִוֹבְאָב נִמִּוֹ עַיַנִּבוּ וֹאָקַבַּנוֹ וֹאָבָאַקַ עַאָּמָּבָ אָנָאַ

> בנציבא מנכון והי בּאַבַעְכוֹן לָא תונוֹן יָמִיה:

المناحدة المناجعة בּאַבְּמָא בַּמְאָבִים אָנָא ... ביה בְּנִמָּך אָבִי בַּיִּיִבִּין ליורא דיקנייר עמכון וָתְרַחַם

ではないい はなる はなる せばじばんく לא עמברון شكد خلال

מאַבוּא בּמֹאַבוֹם: پرچترا ドダほっさって בלשום יהון לכון אָנָא יִי שלמוס מכולן שלמוס והונון

בנו ניהלבון לטבון אָלא גל: נטמבוו זט פֿכן פֿוֹמוּ נוֹט פֿכן

וּמַבֶּיל וְיָ מִם מִמֶּּה לְמֵימַר:

יַרְגָּמוּבֵּיה בְּאַבְנָא: נטלמול עמא בות ושֹרָאַל ※丘心母八× المنافؤلان الخنشلةح النقال לבר מבני ישראל ימן נייריא וֹמֹם בֹּנוֹ וֹמִּבְאָב, שַׁוּמָב וּבַב

> in your land, ye shall not do him And if a stranger sojourn with thee

the Lord your God. strangers in the land of Egypt: I am shalt love him as thyself; for ye were home-born among you, and thou you shall be unto you as the The stranger that sojourneth with

or in measure. judgment, in meteyard, in weight, Te shall do no unrighteousness in

Egypt. brought you out of the land of I am the Lord your God, who ephah, and a just hin, shall ye have: Just balances, just weights, a just

them: I am the Lord. and all Mine ordinances, and do And ye shall observe all My statutes,

:Saring: And the Lord spoke unto Moses,

XX

Ζ٤

98

SE

₽ξ

with stones. people of the land shall stone him shall surely be put to death; the giveth of his seed unto Molech; he strangers that sojourn in Israel, that of the children of Israel, or of the children of Israel: Whosoever he be Moreover, thou shalt say to the

(33) לא חונו. אונאת דברים, לא מאמר לו אמש היית עובד עבודת כוכבים, ועכשיו אמה בא ללמוד מורה שנתנה מפי מאלסיך, שהרי דבר זה מסור ללבו של עושהו שאין מכיר בו אלא הוא, וכל דבר המסור ללב נאמר בו ויראם מאלהיך (שם): והדרח פני זקן. ליזסו סדור, לל ישב במקומו, ולל יסמור למ דבריו. יכול יעלים עיניו כמי שלל רלסו, לכך גלמר וירלת (28) מפני שיבה חקום. יכול זקן אשמאי, מלמוד לומר זקן, אין זקן אלא שקנה מכמה (מ"כ פרק ז. יב קידושין לב:):

(48) כי גרים הייחם. מוס שנך אל מאמר למנרך: אני ה׳ אלהיכם. אלסיך ואלסיו אני: סגבורס:

מדם סלם (וסיצש): במרב, ומגלס לומס מלרלס: במדה. זו מדמ סלרך (ב"מ סל: בבל במרל פע:): במשקל. כמשמעו: ובמשורה. סיל מרס ומועבה, וגורס לממשה דברים האמורים בדיין, מטמא את הארך, וממלל את השם, ומעלק את השבינה, ומפיל את ישראל המדה והמשקל והמשורה. מלמד שהמודד נקרם דיין, שלם שיקר במדה הרי הום כמקלקל את הדין, וקרוי עול שנפוי ומשוקן (פב) לא העשר עול במשפט. אם לדין הרי כנר נאתר לא קעַשוּ עָנֶל צַּמִּשְׁפְּע (פּסוק עו), ותהו תשפע השנוי כאן, היא

משקלומיו במלח לסונות את סבריות שאין מכירים בסס (ב"מ פא:): אח⊂ם. על מנת כן. דבר החר הני הבחנתי במלרים בין טפה של בכור לטפה שאינה של בכור, והני הנהמן להפרע ממי שטומן (98) אבני צדק. סס סמשקולות ששוקלין כנגדן: איפח. סיל מדת סינש: הין. זו סיל מדת סלת: אשר הוצאחי

خالية: אָנוַ_מִלַבַהַּתִּ מוּבׁתן לטו לַפַּלִב לַמָּמוֹ מּפֹּאָ נּ וְהְבְּרַתִּי אֹהָוֹ מִקְּרֶבֹ עַמֵּוֹ כֵּי הַהֹוֹא וַאֲשִׁיצִי יְהֵיהִ מִּגּוֹ עַּמֵּיֹה וֹאָנִי אָמַן אָרַ־פָּנִי בָּאָישׁ רַהוּא וַאָּנָא אָמִין יָה רוּוָיִי בַּאָנְשָׁא

הַמָּיה אָהָו: בְּחָתְּוֹ מִיַּרְעֵּוֹ לַמְּלֶּךְ לְבָלְתֵּי תַּהִיּאָ בְּדִיְיַהַבְ מִיַּרְעֵּיהֹ לִמְלֶּךְ אָת־מֵינֵיהָם מִן־הָאַישׁ הַהְּוּאׁ יִשְּׂרָאֵל יָת מֵינֵיהוֹן מִן גּוּבְרָא נְאָם עַהְּלֶם וֹהְלֶּיְתִוּ עָּם עַאָּבֶץ נָאָם מִכְּבָּשׁ יִּבְּבָּשׁוּן עַמָּא בּית

تَوْكِكَ مَوْلَا لِمَقْلَةِ مَوْلًا: בְּלְתַּיְנִים אַנְוֹלְיוּ לְזְנָוֹת אַנְוֹרִי ַ יִּבְמִאָּפַּטִמֻיִּ וְּהַבְּבַמִּי אָּעָוִ וְאָּנוּ

וְנִיבְרַעָּי אָנִי מִפֶּרָ הַמָּוּ: إلْمَوْد هُمَا فِينَ فِرْقُهُ لَائِنَهُ ואָק_היִבּקוּם לוְנָת אַהַרִיהָם וְתַנְּפָשׁ אֲשֶׁר מִפְּנָר אֶל־הָאֹבֹת

אַנִי יְהוָה אָלהיקם: لَا لَكِنْكَادُهُمُونَ لَكُذَرَكُهُ كَالِهُمُ لَا يُعْلَيْهُمُ لِللَّهُ عَلَيْهُمُ لِللَّهُ عَلَيْهُمُ لَا يُعْلِيهُمُ لِللَّهُ عَلَيْهُمُ لِللَّهُ عَلَيْهُمُ لِمُعْلَقُهُمُ لِللَّهُ عَلَيْهُمُ لِللَّهُ عَلَيْهُمُ لِمُعْلَقُ لِمُعْلَقُهُمُ لِللَّهُ عَلَيْهُمُ لِللَّهُ عَلَيْهُمُ لِللَّهُ عَلَيْهُمُ لَا يُعْلِقُونُ لَا يُعْلِقُونُ لَا يُعْلِقُونُ لِلَّهُ عَلَيْهُمُ لِللَّهُ عَلَيْكُمُ لِكُونُ لِللَّهُ عَلَيْهُمُ لِللَّهُ عَلَيْكُمُ لِلللَّهُ عَلَيْكُمُ لِلَّهُ عَلَيْكُمُ لِللَّهُ عَلَيْكُمُ لِللَّهُ عَلَيْكُمُ لِللَّهُ عَلَيْكُمُ لِللَّهُ عَلَيْكُمُ لِللَّهُ عَلَيْكُمُ لِللَّهُ عَلَيْكُمُ لِلللَّهُ عَلَيْكُمُ لِللَّهُ عَلَيْكُمُ لِللَّهُ عَلَيْكُمُ لِللَّهُ عَلَيْكُمُ لِللَّهُ عَلَيْكُمُ عَلَيْكُمُ لِللَّهُ عَلَّهُ عَلَيْكُمُ لِللَّهُ عَلَيْكُمُ لِلْلَّهُ عَلَيْكُمُ عَلَّهُ عَلَيْكُمُ لِللَّهُ عَلَيْكُمُ لِلْعُلِي عَلِي لِللَّا عَلِي عَلَّا عِلَّا عِلَالِكُمُ لِللَّهُ عَلِي عَلِيكُمُ عَلَّا ع

אָנוֹם אָנֹו וֹעוֹנִע מִלוּגַהַמֶּכֹם: (コミィスィ)

> וּלְאַנוֹלְאַ וֹנוּ מִּתְּאַ בַּלוּבָׁמָּוּ: בּוֹג לַסֹאֹבֹא וֹנו מֹלֵוֹהַהִּ אָבו מוּבְשִׁיה יָהַב לַמִּוּלָבַ

> בּבוק בּלְאַ לְמִלַּמָּק וֹטִינִי:

בְּתַר מוֹלֶךְ מִגּוֹ עַמְּהוֹן: ווים כל דמעו בקרוהי לממעי בענא נבֹסֹמֹבוני. וֹאַמּוּגּי. וֹעוֹנִי וֹהַּמִּטְיָּג אָׁנֹג אָטַבַּפּוֹנָ פֿאָנְהַ נַעַנִּא נַאָּהָנִג אָנֹא נִט בוּנִוֹג פֿנִיבַבֹּג אַ

וַאֲשִׁיצִי יְתִיה מִגּוּ עַמָּיה: וֹאִשְׁוֹ וֹנוֹ בוּנוֹוּ בַּאָנֹהֹא בַבוּנא 八さなない ĿĊŬĠĨĸ

זְטְבֵינוֹ אֲלֵא זְיָ מִׁלַבַּהַתְּכִוּן: וטטבון זי טומי וימלטיון

אַלא !! אֶלְעַכְּוָ!:

My holy name. defile My sanctuary, and to profane given of his seed unto Molech, to among his people, because he hath man, and will cut him off from I also will set My face against that

Molech, and put him not to death; when he giveth of his seed unto all hide their eyes from that man, And if the people of the land do at

Molech, from among their people. astray after him, to go astray after will cut him off, and all that go man, and against his family, and then I will set My face against that

among his people. soul, and will cut him off from will even set My face against that spirits, to go astray after them, I ghosts, and unto the familiar And the soul that turneth unto the

be ye holy; for I am the Lord your Sanctify yourselves therefore, and

them: I am the Lord who sanctify And keep ye My statutes, and do

מומן (מ"כ פרשמה ד, ד): עם הארץ. עם שבגינו נברהה ההרן, דבר ההר עם שעתידין לירש הה ההרך על ידי מלום הללו (s) ואל בני ישראל האמר. עונטין על סאוסרום: מוה יומה. בבים דין, ואס אין כה לבים דין, עס סארך מסייעין

ישראל שסיא מקודשת לי, כלשון ולא יַפַּלְרוּ אָם מִקְדָּשׁׁי (ויקרא כא, כג): (מ"כ פרשמא ד, ו), ורע פסול מנין, מ"ל בממו מורעו למולך (שס ז. סנסדרין סד:): למען שמא אח מקדשי. את כנסת מזרעו גודן למלך. לפי שנאמר מעביר בנו ובמו באש (דבריס ימ, י), בן בנו ובן במו מנין, מלמוד לומר כי מורעו נמן למולך (3) אחן אח פני. פנאי שלי, פונה אני מכל עמקי ועומק בו (שם יב): באיש. ולא בלבור, שאין כל הלבור וכרחין: כי

קנטגריגדולה: (+) ואם העלם יעלימו. אם העלימו בדבר אחד סוף שיעלימו בדברים הרבה, אם העלימו מנהדרי קמנה סוף שיעלימו

שעבדה בכך (מ"כ שם מו), ואפילו אין זו עבודמה (מנהדרין מד:): מלמוד לומר אחרי המיד בסכרמולא כל המשפחה בסכרמ אלא בימורין: - לזנות אחרי המידך. לכבות שאר עבודת אלילים שכולם מחפיץ עליו (שבועות לע.): - והכרחי אוחו. למה נאמר, לפי שנאמר ובמשפחחו, יכול יהיו כל המשפחה בהכרח, (5) ובמשפחחו. אמר ר' שמעון וכי משפחה מה חמאה, אלא ללמדך שאין לך משפחה שיש בה מוכם שאין כולם מוכסין,

(ע) והחקרשהם. זופרימומענולמלניליס:

נאמו פבל דמיו בו: אַבֶּיו וְאָת־אִמִּוֹ מָוֹת יוּמָת אַבָּיו בְּי־אֵישׁ אִישׁ אֲשֶׁר וְקַלֵּלְ אָת־

בַּמְלָא עַוּיִב: יִהְקְשָׁיִה יְאָמֶּיה לָמ אַבוּנִי. וֹנִים אִמִּיִּנִי אִנִּלֹמֹלְאִ אָבׁו עָבַר גָבַר דִּילְנָּט ית

blood shall be upon him. cursed his father or his mother; his shall surely be put to death; he hath curseth his father or his mother For whatsoever man there be that

מות־יימת הנאף והנאפת: אַמָּב וֹנֹאַל אַנרַאָּמָט בוּגַינּי שואָ השָאַרה אָראַן אַראַנָּי שּעָּאַ שּיאָן

נַנְיָּנִבֶּטְאַ: ※丘心母八× וּגְבָר דִיגוּף יָח אָתַּח גָּבַר

וימְתָּי שְׁנֵיהֶם דְּמִיהֶם בָּם: אַבְוּו מַּבְוֹנִי אַבְּוּו נִּבְּנִי מִוָּנַרַ וֹאָנִה אֹהֹב נֹהַכֹּב אָנוַ אָהַה

בַּיִּיִבָּין: שַּבוּיהוֹן קַמָּלָא מָבְיִּהְאָ בַאָּבִינִי יַּבְּי אָטַלַּמָּבְאָ וּלַבְר בְּוֹאֶפַנְב זְט אִטַּט אָבוּנִינִ

בְּמִגְנִים בַּם: לוְנִע וּנְּעְׁעִׁי ְּהְׁנְּיִנִיִם שַּׁבְּעְ הַּהְּהִי אִנְּקְּהָּאְ יִנְּקַהָּלָאִ יִנְקַהָּלְיִּוּ וְאָנשׁ אַשֶּׁר וִשְׁכַּבְ אָת־כַּלְתֹוֹ

שׁבֹלְא מֹּבֹרוּ פַמִּלְא עַנִּיבִין: וּלְבַר דְּיִשְׁכּוֹב יָת כַּלְתֵיה

מניהם מות וימתו דמיהם בם: מהכבו אהו שנהבע ההו

בַּמְלֵא עַוּיִבְיוֹ: שַּבוּנוּעוּן אָטַבְּטְּבֶא וַטְבַּסְּבָוּן מֹמֹבֹר אִשֹא שוָהֹגלא הֹבַעוּ וֹאָישׁ אַשָּׁר יִשְׁכַּב אָר וַכִּירָא

** អូផ្ទុក រុផ្ខុក ក្កូវេស ជុំនំ៉ូឃ ប៉ុក្ទុខ្មុំ ַרָאָיִט אָשָׁר יַקּה אָת־אָשָׁר וָאָר

מועת המאין ביניכון: וולבון נמוש נוטבון נלא טבי אַמַּע מַגמַע טַמאַגן טַגאַ פֿונגַאַ אַבֿר דְיַסַב יָת אָהָהָא וְיָת

₩Cr. Cr. Tr. Tr.

surely be put to death. adulterer and the adulteress shall with his neighbour's wife, both the even he that committeth adultery adultery with another man's wife, And the man that committeth

their blood shall be upon them. them shall surely be put to death; his father's nakedness—both of father's wife—he hath uncovered And the man that lieth with his

blood shall be upon them. have wrought corruption; their shall surely be put to death; they daughter-in-law, both of them And if a man lie with his

blood shall be upon them. shall surely be put to death; their have committed abomination: they with womankind, both of them And if a man lie with mankind, as

wickedness among you. and they; that there be no shall be burnt with fire, both he her mother, it is wickedness: they And if a man take with his wife also

shall slay the beast. shall surely be put to death; and ye And if a man lie with a beast, he

Sī

71

لغيم تخهد نقل هُدُدُنْ فَدُنْ فَدُنْ فَاللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ בְתוּכְבֶם: אַעוַ וֹאָטַבְוֹן וֹלאַ־תִּדְיָנִר וֹפֶּוֹר

نَالُـٰلِانِ: لْאُע_עَבْעَמُע פּבֿהּגנֹא אַטַּקְטְּקָא יִטְּקְטִּיִּ

בְּלִמְשׁוֹ (יסושע בּ, יע), מֿין נענש על מיממו, מֿלמֿ סומֿ, שסוחֿ גרס לעלמו שֶׁיֶּקְרֶג: דמיו בו, דמיסס בס, ולמדנו מאוב וידעוני שנאמר בסס באבן ירגמו אומס דמיסס בס (שם פו.), ופשומו של מקרא, כמו דָּמוֹ (9) אביו ואמו קלל. לרנים לאחר מימה (שם פרק ע, ג. סנהדרין פה:): דמיו בו. זו מקילה, וכן כל מקום שנאמר

ונת בעירא הקקשור:

לעובדי גילוליס: מוח יומח חנואף וחנואפח. כל מימס סאמורס במורס קמס, אינס אלא מנק: קידושין, ועל איוו אשם איש מייבמי לך: אשר ינאף אח אשת רעהו. פרע לאשת עובדי גילוליס, למדנו שאין קידושין (10) ואיש. פרע לקען: אשר ינאף אח אשה איש. רע לאשה קען (קידושין יע. מנהדרין נב:), למדנו שלין לקען

(שו) חבל עשו. גומי. לישוא אחריוא מבלבלין זרע האב בזרע הבן:

(13) משכבי אשה. מכנים כמכמול נשפופרם (עי' פנסדרין נס.):

שמפן, שם שמם מסן, ולשון יוני סום סן שמם: - הכמובין כאן שמיהן לאימור, שנשא את ממותו ואמה (מנהדרין עו:). ויש מרבותינו שאומרים (שם) אין כאן אלא ממותו, ומהו (14) ישרפו אחו ואחהן. אי אמה יכול לומר אשמו הראשונה ישרפו, שהרי נשאה צהימר ולא נאפרה עליו, אלא אשה ואתה

וָאִשָּׁה אֲשֶׁר הִקְּרָב אֶל־כְּלִ בְּהַמְּהֹ לְרְבְעָּה אִלָּה וְהָרִגְּתָּ אָת־הָאִשָּׁה וְאָת־הַבְּהַמָּה מָוֹת יימֶתּוּ דְּמֵיהֶם בְּם:

ענייבין:
אַרְקְּאָ יִהְקְּאָ יִהְקְּאָ יִר אָהְהָא וְנָת בְּתִּיבָא בְּתִּיבָא לְתָהֶלְהָ בַּר וְהָלְאִ הַאָּהְרָהְא לְתָהֶלְהָ בַּר וְהָלְהִיבָּא הַאָּהְרָהָא בְּהָהָלִהְ

And if a woman approach unto any beast, and lie down thereto, thou shalt kill the woman, and the beast: they shall surely be put to death; their blood shall be upon them.

וְאֵישׁ אֵשָׁר יִקַּח אָת־אַחֹתוֹ בַּת־ אַבָּיו אַוֹ בַת־אָמֹו וְרָאָׁר אָת־ עָכָּר הוֹא וְלָבְרְהוּ לְעִינֵי בְּנֵי עַמֶּר הוֹא וְלָבְרְהוּ לְעִינֵי בְּנֵי יְמֵּא:

אָבּר דְּיִפָּב יָת אָחָמִיה בָּת אַבּיּהִי אוֹ בַת אָמֵיה וְיָחְיֵי יָת קַלְנְא הוֹא וִיִּשְׁמִיצוֹן לְעֵינֵי בְּנֵי עַמְּהוֹן עֶרְיִת אֲחָמִיה נַּלִּי הוֹבֵיה יְקְבֵּיל:

ְּיֹאִישׁ אֲשֶׁרִייִשְׁבָׁב אָתִּאִּשְׁׁר יְּיִנְׁה וְּגִּלְּה אָת־עֶּרְוָהָהֹ אָת־ מְקֹרֶה הֵעֶּרְה וְהִוּא גִּלְהָה אָת־ מְקַוֹר דְּמֵיִהְ וְנִכְרְתִּי שְׁנֵיהָם

אָת־אִשְּׁה וּגְבָר דְּיִשְׁכּוֹב יָה אִקָא טוּמָאָה קְהַל אָת־ וִינַלֵּי יָת עֶרְיָתָה יָת קַלְנָה וַּלִּי יְתָה אָת־ וְהִיא הְנַלִּי יָת סוֹאֲבָת דְּעַהָא יְהְשְׁנֵיהָם וִישְׁפִיצוֹן מַרְוֵיהוֹן מִגּוֹ עַמְּהוֹן:

ְ וְעֵּׁרִוֹּת אֲתַוֹּת אִמָּרְ וַאֵּתִית אָבָרִר לֵא הְנַלְת בֵּי אָת־שָׁאֵרָוֹ הַעֵּרֶה עַּנְתְּ יִשְּׁאִי:

نظائد مَقَات:

ענְבְּׁעֵּנְוֹ יְשַׁבְּּגְנֵּוּ: לְאִ שִׁנְּבְּיִ אֲבֵי יְעַ שַּׁבִּינִּ עַּבְי וֹמְבִׁנִעְ אֲבִינִּ

ָּ נְאִישׁ אֲשֶׁר יִשְׁכַּבִ אָת־דִּיֹדְתֹוֹ עָרִוָת דֹּדִוֹ נִּלְּה חָטְאָם יִשָּׂאִי עֲרִירָים יָמֶתוּ: אַהְפּוּה דִישְׁפּוֹב יָת אָתַת אַהְפּוּהִי עֶּרְיִּהָא דְאַהְפּוּהִי הגבר דִישְׁפּוֹה הָבְרָּוֹ דְלָא וְלַד

And if a man shall take his sister, his father's daughter, or his mother's daughter, and see her nakedness, and she see his nakedness; it is a shameful thing; and they shall be cut off in the sight of the children of their people: he hath uncovered his sister's nakedness; he shall bear his inquity.

And if a man shall lie with a woman having her sickness, and shall uncover her nakedness—he harh made naked her fountain, and she hath uncovered the fountain of the blood—both of them shall be cut off from among their people.

And thou shalt not uncover the nakedness of thy mother's sister; for he hath made naked his near kin; they shall bear their iniquity.

And if a man shall lie with his uncle's wife—he hath uncovered his uncle's nakedness—they shall die childless.

(פו) ואת הבהמה תהרוגו. אם אדם ממא בסמס מס מעאס, אלא מפני שבאס לאדם מקלס על ידס, לפיכך אמר סכמוב ממקל. קל ומומר לאדם שיידע לסבמין בין עוב לכע וגורס רעס למבירו לעבור עבירם. כיולא בדבר אמס אומר אַבַּך מְּאַבְּיוּן אָם כְּל סַמְּקְמוֹח (דבריס יב, ב), סרי דבריס קל ומומר ומס אילנות שאינן רואין ואינן שומעין על שבאם מקלס על ידס אמרס מורס סַשְׁמֵח, שְׁרֹף וְכַבְּּס, סמעס את מבירו מדרך מייס לדרכי מימס, על אתם כמס וכמס:

מונים שַּׁמְּמֵּמִי מְּנִיף יְבְּנֵּמִי שׁמִּמִי מִּמִים בּינוּ זוֹ מייס בינו כי מישׁי, עב מממ במס דבמס. (עב) הסד הוא. לשון מֿרמי מֶרְפְּשׁׁ (ברמשית לדי, יד), קפוּידָם. ומדרשו (מנסדרין נמ:) אס מאמר קין נשא אמומו, מפד עשה

המקום לבנום עולמו ממנו, שנאמר עוֹלָם מָמֵד יִבְּנָה (מהלים פמ, ג): (18) הערה. גָּלָה, וכן כל לשון ערוה גלוי הוא, והוי"ו יורדם במיבה לשם דבר, כמו ועוה, מגורם וַלֹא מֶם וַלֹא זָע (אֿממר ה, ע), וכן אמוה מגורם אח. והעראה זו נמלקו בה רבומינו, (יבמום נה:) יש אומרים זו נשיקם שמש, ויש אומרים זו הכנסם

עמרה: (פו) יערות אחות אגוך. שנה הכמוב באוהרמן, לומר, שהיוהר עליהן בין על אמות אביו ואמו מן האב, בין על אמיומיהן מן האה (שם נד:), אבל ערות אשת אחי אביו לא היוהר אלא על אשת אחי אביו מן האב:

(02) אשר ישכב את דדתו. המקרא הזה בא ללמד על כרת האמור למעלה, שהיא בעונש הליכת ערירי: ערירים. כמרגומו בְּלָחׁ וְלָד, ודומה לו וְשָׁנִיִּ הֹוֹלֶךְ עֲרִירִי (בראשים עו, ב), יש לו בנים קוברן, אין לו נים מת בלא בנים, לכך שַבֶּם בשני מקראים אלו, ערירים ימוחו, ערירים יהיו, ערירים ימוח אם יהיו לו בשעת עבירה, לא יהיו לו כשימוח, לפי שקוברן בחייו, ערירים יהיו, שאם אין לו בשעת עבירה יהיה כל ימיו כמו שהוא עכשיו (יבמוח נה.):

لَمُلَادُ 🗖 نَكُرُكُ: נְבְּה הָוֹא עֶּרְוָת אָהָיו וּכְּהַה ואָישׁ אַשָּׁר יַקָּה אָת אָמָר אָחָייִ

מָבָיא אָהָבֶם שָׁמָּה לָשֶׁבֶּה בֶּה: שׁבַּיא אַשַּׁכֹּם בַּאָבוֹא אַמָּב אַנִּי ي حُرِ مِن مُعْمَر لَمْ مَن عُلُاتِ لَرِي حَرِ لَا بَرَ لَيْمُخُلِياً لَكُيْ اللَّهِ الْرَجْ الْمُعْلَى الْمُعْلَى الْمُعْلَى اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّا اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّا الللَّهُ اللَّالِي ال יְהְׁמֹוֹשֵׁם אָטַ כֹּלְ עַשְׁלַוּ וֹאָטַ

يخ إل برشة به جما چه: אָלוּ. מַאָּבְטַ מִפּּוּנכִים כֹּּנ אָעַ_כַּבְ פניעי וְלָאׁ מֵלְכִוּ בְּחֻמָּתׁ תַּגְּוֹי אֲשֶׁר־

بخدِّخْن، אַנֹכֶם מּוֹ_בַּהּמִּים: بلَّكُم هُٰذِر نُكِلِّك هُٰكُرِيْنَهُڡ هُمُلِـــ לְנֵהָת אָטָב אָנִבּא זֹלַע טַלֶּד אַ אַבְעָּהְהַ נַאָּנָיִ אָהְנָנָהְ לְכָּםְ יָתְ אַבְעָּהְוֹן נַאָּנָא אָהְנָנָה לְכִוּן לאָמָּׁר לַכְּם אַּמִּם מִיּרְהָּוּ אָּעַ

אַמָּעַ עַלְבַעַנְעַ לַכִּם לַמַּמֵאַ: بجحك يؤيوا مباؤن بهبيان אָנוַנְפְּשְׁנִיכֶם בַּבְּבִימָר יִבְעוּרְ توية حوبات إجة بتوج «פעיר הַשְּׁהֹרֶה לַשְּׁמֵאָה יּבֵין־הָעִּיֹף

خلالبلا خ،: יהוָה נַאַבְּדֵּל אֶהְבֶם מִן־הַעַּמָּים نٺٽڻت کر کيهِ، ٥ ڏ، کينه هُڙ،

> يَخ، يَحُم لِحَد نِسِيا: מֹבשׁלא ביא מַבְיִּהָא בּאַבוּנִייִ בוסב וָט אַטַע אַדוּהָיי

ממיל נָתְכוֹן לִתַּמָּן לִמְתַּב בַּה: טַרוקין יָהְיַכוּן אַרְעָא דַאָּנָא נט בון נט בל צומו נוט

זט פֿל אַכֿין עַבָּרוּ וָרַחַיק באָלא מּלִבְ, מו פֿבמוכון אַנו וֹלָא שַׁבַּכוּן בּוֹמִוָסִ, הֹמֶׁמִּוֹא

באַפֿבומות וָחָכון מון עַמְמַנִּא: עלב יוֹבֹתְ אָנֹא נֹן אֶלְעַבׁרָוּן למונט וֹטַע אָנה הֹבֹּגא וֹאַמֹנִית לְכוָן אַשוּן שׁינְתוּן

באַפּבוּישִׁית לכוֹן לסַאָבָא: לְבַבְיָא וֹלָא שַהַּפַּגוּן וֹע לְמַסְאַבָּא וּבֵין עּוֹפָא מִסְאַבָּא נטפֿבמנו בון במובא בכנא

كَلُور: מן עממיא למהני פַּלְחִיוּ dum šta ii lāģilmu iūcul וטֿבון פֿבֿמּן פֿגַימָּן אָבוּ

> nakedness; they shall be childless. hath uncovered his brother's brother's wife, it is impurity: he And if a man shall take his

> therein, vomit you not out. whither I bring you to dwell and do them, that the land, statutes, and all Mine ordinances, Ye shall therefore keep all My

abhorred them. all these things, and therefore I casting out before you; for they did customs of the nation, which I am And ye shall not walk in the

you apart from the peoples. the Lord your God, who have set flowing with milk and honey.' I am unto you to possess it, a land inherit their land, and I will give it But I have said unto you: 'Ye shall

77

٤2

17

set apart for you to hold unclean. the ground teemeth, which I have fowl, or by any thing wherewith your souls detestable by beast, or by the clean; and ye shall not make and between the unclean fowl and the clean beast and the unclean, Ye shall therefore separate between

should be Mine. you apart from the peoples, that ye the Lord am holy, and have set And ye shall be holy unto Me; for I

בם שם מקורם הערם: (IS) נדה הוא. סשכינה הואת מעודה היא ומאוקה. ורצומינו דרשו (שם נד:) לאקור העראה גה כנדה שהעראה מפורשת

(33) ואקץ. לשון מימום, כמו קַלְמִי בְּמַיֵּי (ברמִשׁיִם כו, מו), כמדם שסומ קן במוונו:

מסורס לך לממסס בין שנשמט רובו של סימן, לנשמט חליו, וכמס בין רובו לחליו מלה שערס: אשר הבדלחי לכם לשמא. (פב) והבדלתם בין הבהמה המהורה לממאה. אין לריך לומר בין פרס לממור, שסרי מובדלין ונכרין סס, אלא בין

מליו עול מלכות שמים: ו הפי שבשמים גור עלי, מלמוד לומר והבדיל המכם מן העמים להיום לי, שמהה הבדלמכם מהם לשמי, פורש מן העבירה ומקבל רבי אלעור גן עוריה אומר מנין שלא יאמר אדס, נפשי קנס בבשר חויר, אי אפשי ללבוש כלאים, אבל יאמר אפשי, ומה אעשה (62) ואבדל אחכם מן העמים להיות לי. אם אתם מונדלים מהם הרי אתם שלי, ואם לאו, אתם של נגוכדנלר ותניריו, sydic:

וֹבׁנֹמִנְ אָטַׁם בַּמִנִים בָּם: (פּ) פמונים אוב או ידעלי בות יובותו באבן ַ פּּר וָאָישׁ אָוֹ־אָשָׁה בָּי־יִהְנָה בָהָם נְהָהוֹן קַמְּלָא חַנְּיבִין: בדין או וכורו אָהָקטַעַא אַלבר אַן אַטַא אַבי, וָבִי בַּרוֹן

their blood shall be upon them. they shall stone them with stones; spirit, shall surely be put to death; divineth by a ghost or a familiar A man also or a woman that

IXX

The Haftarah is Amos 9:7 - 9:15 on page 154. Sepharadim read Ezekiel 20:2 - 20:20.

אַלְנְיִם לְנָפֹּהָ לְאָ_נֹסּמֹּא בֹּהַמֵּנו: מִנִים לָאָ נֹסְהַאָּב בֹּהַמֵּנוי: י אָּבְ_עַכְּעַׁלִּיִם בַֹּּדֶּגְ אַעַבְׁוֹ וֹאֵמָּבְעַ בַּדָּגָ אַעַבוּוֹ וֹמִימָּב לְעַוּוֹ מִּבְ א^{מנר} ניַאַטֶּר יְהֹנְהֹ אֶל־מֹשֶׁה אֱמָּר נַאֲמַר יִיְ לְמִשֶּׁה אֵימַר לְכְהַנַיָּא

ڹڂڰڷڔڹ ﴿ خُمُوْلِ لِأَمْخِيدِ لَمْ خُرْلِ لِأَحْكَالِ لِمُوْلِكِ لَمَمْ حَلِينِ لَمْ خُدِيدِ בּׁ, אִם לַהֵּאִינְוּ עַפּֿרִיב אֵלְיִוּ אֵלְעוּוּ לְפֿרִיבִיה בּפֿרִיב לִיה

וֹלְבֹנִינִי וּלְאָּעוּנִיּוּ:

្នេជុំនះ אֹלֶוּנוּ אֹֹאָהׁר לְאַ-עַוֹּנְעָּׁע לְאַנִּתְ לְעִּי בִּיִּה בִּיִּה בִּלָּא עַנִּע לַנְּבָּר לַשִּ

ַ עַבְּּעוּלָעַ עַלַּעוּלָע וַלְאָטִמִיה בָּתוּלְטָא דְּקָרִיבָא

לְאֵ וֹסִּמֵּׁא בַּעַלְ בַּעַמְּנֵי, לְעֵ וֹסְעָּבְ בַּנַבָּא בַּעַמֵּיה
 לְאַ וֹסְתָּאַב בַּנַבָּא בַּעַמֵּיה

ھُڐؗۿٮ:

ֿ קְרְחָה בְּרֹאִשְׁם וּפְצָּת וְקָנָם וּפָּקָא דְּרְקָנְהוֹן לָא יְנַלְּהוָן לְאַ_(כּ, יקרחה)[קּי יִקְרְחָיּן לָאִ יִמְרְטִין מָרַטַ בְּרֵישְׁהְוֹן

رِي زَرَعٌ إِن بَرْجُمُلُ صَاحِيةٌ نَمُلُ مِن الْجَدُمُ لِهِ إِن فَرَادًا أَلَادًا أَلَادًا أَلَادًا

dead among his people; shall none defile himself for the Aaron, and say unto them: There Speak unto the priests the sons of And the LORD said unto Moses:

father, and for his son, and for his him, for his mother, and for his except for his kin, that is near unto

himself. husband, for her may he defile near unto him, that hath had no and for his sister a virgin, that is

daughter, and for his brother;

profane himself. chief man among his people, to He shall not defile himself, being a

make any cuttings in their flesh. off the corners of their beard, nor their head, neither shall they shave They shall not make baldness upon

ושגגמס מעאמ, וכן בכל מייבי מימות שנאמר בסס כרת: (עבי רביה בהם אוב וגוי. כאן נאמר בסס מימס, ולמעלס כרמ, עדיס וסמראס במקילס, מזיד בלא סמראס בסכרמ,

ישמא בעמיו. בעוד שהמת בתוך עמיו, ילה מת מלוה (מ"כ שם ג): מלליס, מלמוד לומר סכסניס: 🗅 בני אהרן. אף בעלי מומין במשמע: 🗅 בני אהרן. ולא בנות אסרן (קידושין לס:): 🤇 א (1) אמור אל הבהנים. למור, ולמרמ, לסוסיר גדוליס על סקעניס (יצמות קיד. מ"כ פרשמה ה, ה): בני אהרן. יכול

(ב) כי אם לשארו. מין שמרו מלה השמו (שם ד):

10): (ε) הקרובה. (רצומ חמ סחרוקס (מס יב. יצמוח ק.): אשר לא היחה לאיש. (משכנ: לה ישמא. מנוס (מ"כ

לסמלו, לסממלל סוא מכסונמו: של מקרא לא יטמא בעל בשארו, בעוד שהיא בחוך עמיו שיש לה קוברין, שאינה מת מלוה, ובאיוה שאר אמרמי, באותו שהיא (+) לא ישמא בעל בעמיו להחלו. לא יממא לאשמו פקולה שהוא מחולל זה זעודה עמו (שם מו. יזמות כז:), וכן פשומו

ג. קידושין לו. מכוח כ.): ופאה זקנם לא יגלחו. לפי שנאמר בישראל ולא משחיח (ויקרא ימ, כו), יכול לקטו בְּעַלְקַט קרמה, מה כאן כל הראש אף להלן כל הראש במשמע, כל מקום שיקרם בראש, ומה להלן על מה, אף כאן על מה (ה"כ פרק א, לא יסא חייב על כל סראש, חלמוד לומר בראשס, וילמדו ישראל מסכסנים בגזרס שוס, נאמר כאן קרחס ונאמר לסלן בישראל (a) לא יקרחה קרחה. על ממ, וסלם אף ישראל סווסרו על כך, אלא לפי שנאמר בישראל בין עיניכס, (דבריס יד, א) יכול

מַלוונבם וְנִיוּ לְבָהֵ: אַמָּג יִרוָֹר לָחָם אֵלֹהַיהָם הַם ֶ וֹעַלְּבֶוּ מִמֹם אֵּבְעַנִינִים כֹּיָ אָעַ*ב* לַבְאָּנִם וֹבִינִ לַאָּלְבַיִּנִיםְם וֹלַאָּ

בְּרַקְלְהָשׁ הָוּאַ בַאָּבְיָהוּי เหล้น เกานุก และน้ำก รู้ส เรียก אַשְּׁר זְּנָה וַהַלְּלָה לָא יִּקְּחוּ

לבוְהָ אָלָּגְ נְּעוֹנְע מִלּבּהְכֶּם: הוא מַקּרִיב קרשׁ יָהָיָה־לָּךְ בָּי » برخت به جري به الألام الم

نهٰتاء: (۵) אָט־אָבְיִתְ בַּוֹיִא מִטַבְּבֶע בַּאָשׁ לִמִּמְעֵּי מִפַּרוּשָּׁה אַבוּהָא הִיא ובת ציש פהן בִי תחַל לוְנָוֹת

וּבְגָרָוּ לְאָ יִפְּרְם: הַבְּגְּרֵים אָת־ראִשׁוֹ לְא יִפְּרָע יָח רֵישִׁיה לָא יְרַבֵּי פַּירוּעַ וּמִבְא אָנוַיִּדְוּ לִלְּדָּהָ אָנוַ ייצָק עַל רֹאִשְׁוֹו שֻׁמֶּן הַמִּשְׁחָהֹ וְתַכֹּתֵן תַּגְּרוֹל מֵאֶחָיו אֲשֶׁר־

לְאָבֶוּו וּלְאִמוֹּוְ לָאִ יִשְּמֵּאִ: " וֹמֹלְ פֹּלְ_וֹפֹּאָטִי מִשׁ לָאִ וֹבֹאִ וֹמֹלְ פֹּלְ וֹפֹּאָטִי מִיטֹא לָא יִימוּלְ

> كنديضرا: אָלַבַבוּן אַנּוּן מִלַבְבוּן וּיִבוּוּן אָב, זֹט לוּוִבְּנִגֹּא בּוֹז לוּוֹבּן ולא וטלון ששא האלההון كديها إبا كتا هُذَبَبا

> הוא קרם אֶלְהַיה: מבהלבע לא ופבון אָבו פגוה ĿĊĊĊĊ אַטועאַ ន់បំបំន លីពីពីន លើប៉ីដុំន ដុំន

مُكَالِي هُمِرا: וֹנוּ לְנַ אָנוּ פֿנּיִה אָנֹא וֹנֹ אָלִבוֹּ עוּא מִלִבוּר לַצּיִה יהקקדשביה צבי נת קורבן

משטלא בנולא ששולר: יבת גָּבַר בְּהִין צָבֵי הִתַּחַל

ולְבוּמִוְנִי לָא וֹבֹזַּמ: לוּוֹבְבָּוֹנִע לְמִלְבַּהְ וֹע לְדוּהָוֹּא كأنكأغ בְּיִמְרַל עַל בֵישִׁיה מִשְׁחַא בוטבלא מאַעוני,

לַאָּבוּהִי וּלְאָמֶּיה לָא יִסְׁתַאַב:

shall be holy. God, they do offer; therefore they made by fire, the bread of their God; for the offerings of the LORD and not profane the name of their They shall be holy unto their God,

her husband; for he is holy unto his they take a woman put away from a harlot, or profaned; neither shall They shall not take a woman that is

holy. I the Lord, who sanctify you, am God; he shall be holy unto thee; for for he offereth the bread of thy Thou shalt sanctify him therefore;

she shall be burnt with fire. harlot, she profaneth her father: she profane herself by playing the And the daughter of any priest, if

of his head go loose, nor rend his the garments, shall not let the hair and that is consecrated to put on head the anointing oil is poured, among his brethren, upon whose And the priest that is highest

father, or for his mother; body, nor defile himself for his neither shall he go in to any dead

π

ולני יודע שהיה שרמת: אַממ, מלמוד לומר לא ישרטו שרטם, לחייב על כל שריטה ושריטה, שחיבה זו יחירה היא לדרוש, שהיה לו לכמוב לא ישרטו ישרמר שרמת. לפי שנאמר בישראל (מכומ כא.) וְשֶׁבֶמ לֶנֶפֶּשׁ לֹהׁ מִפְּנִרּ (שם כת.), יכול שרט חמש שריעות לה יהא חייב אלה וּרְסִימָנִי יסחׁ סייבּ, לכך נחֿמר לחׁ יגלחו, שחֹינו חייב חֿלחֿ על דבר הקרוי גלוח ויש בו השחחה וזהו חער: - ובבשרם לא

- (a) קדושים יהיו. על כרמס יקדישוס בימ דין בכך (מ"כ פרק מ, ו):
- אחד מן הפסולים לכהונה (קידושין עו.): הפסולים שבכסונה, כגון בת אלמנס מכסן גדול, או בת גרושה וחלולה מכסן הדיוע, וכן שנסחללה מן הכסונה על ידי ביאת (ע) אונה. שנבעלה בעילה ישראל האפור לה, כגון הייבי כרימות או נתין או ממזר (יבמות פא:): הללה. שנולדה מן
- לפתוח ראשון בכל דבר, ולברך ראשון בסעודה (גימין נמ: ח"כ): (8) וקדשתו. על כרמו, שלם לה רגם לגרש, הלקסו וימרסו עד שיגרש (יצמוח פת:): קדוש יהיה לך. נסוג בו קדושה
- עליו מכור שוו ילד, מרור שוו גדל (שם נב.): בדבר (פנסדרין נה.), וסכל מודיס צלא דבר סכמוב בפנויס: אח אביה היא מחללה. מללס ובוסם אם כנודו, צאומריס (9) בי חחל לינוח. כשממלל על ידי ונים, שסימה בה זיקה בעל, וונסה או מן האירוסין או מן הנשואין, ורבומינו נמלקו
- (10) לא יפרע. לא יגדל פרע על אבל (מ"כ פרשמא ב, ג), ואיזסו גידול פרע יומר משלשים יוס (פנסדרין כב:):
- (II) ועל כל נפשח מח. נאסל סממ: נפשח מח. לסניא רניעים דס מן סמם שמטמא נאסל (נויר לה.): לאביו

" יְחַלֵּלְ אֵּת מִלְּדַּשׁׁ אֵלְהַיִּר בְּּי נֵמֶר יַהִיל יָה מִלְּדְשְׁא הַאֵּלְהַיִּה וּמִוֹ עַמִּלְבַּׁתְּ בַּאְ בֹגָּא וֹלַאָּ וּמִוֹ מַלֵּבַּתָּא לָא וֹפּוּל וֹלָא

בַּאֶּלְבִינִי הַּלְנִיוּ אָּלֹא וֹ:

וַ עוּא אַשַּׁעָא בַּבְּעוּלַהָא יַסַב:

בְּתִּלְּה מִעַּמֶּיו יַקָּה אִשְּׁה: אָת־אֶלֶה לְא יַקְּח בֶּי אָם־ עַּטְּעָיִא יָה אָלֵין לָא יַפַּב * אַלְמָנָהְ וּגְרוּיִשְׁׁרֹ וַחֲלְלֶרׁ זֹּנְה אַרְמָלָא וּמְחָרְכָּא יָחֵלִילָא

יְהְיָה מְקַדְּשִׁיֹּ: (ס)

שני <u>וַיְדְבֶּר יְהוְה אֶל־מֹשֶׁ</u>ה לֵאמִר:

בּבּר אֶלְאַנוֹנְן לַאמָנִר אָּנְהַ מִּבְּיִלְ מִם אַנִּירָן לְמִּימִר יִּבִּר

ڲٛۮڷؚڹ קום לְאִ יִּלְנְדְ לְעַלְנִיר לְעַלְנִיר לְעָם מוּמָא לָאִ יִּלְנָר לְעַלְנִיר לְעַבּ

יקרב אָישׁ עוּוּר אַוֹ פְּפְׁחַ אָוֹ חָהֶם בַּקְּרַב אָּבָרַ עֲּוֹרָ אוֹ חָגִיר אֹוֹ בּׁ, בֹּלְאָאָה אַהָּבְבַּיִּן מִנּם לָאָ אָבוּ, כֹלְ נִּבָּר גַּבִּינִ מִנּמֹא לָא

אָר שֶּׁרִיעַ:

لَادُم هُا شِكْد تُله: פּנ אָנ אָישׁ אֲשֶׁר־יִהְנֶה בְּוֹ שֶׁבֶּר אִוֹ גְּבָר דִּיהַי בֵיה הְּבָר רְגְלְא

(11) וחללה. שנולדס מפקולי כסונס:

ועינו אחם קענה, או שוקו אחם אכוכה מחבכתה (שם מ:):

¢ריס פַּקּדין:

(עו) לחם אלחיו. ממכל מלסיו, כל סעודה קרויה לחם, כמו עַצַד לְמֶם רַבּ (דנימל ה, מ): (15) ולא יחלל זרעו. סא אס נשא אמת מן הפפולות, זרעו הימנה חלל מדין קדושת כהונה:

\$\alpha\bar{\pi}: אַן גָרֶב אַוּ יַלֶּפֶּת אָוּ מְרָוֹתַ אַוַינִבּן אַוַ דַע אַן טַבּצַרְ בַּמִנוֹן אוּ נִבִין אוּ דוּקא אוּ טַלְיוּ

שאינו מחלל בכך את סעבודה, שהחיר לו הכחוב, הא כהן הדיוע שעבד אונן חלל:

ולאמו לא ישמא. לא בא אלא לסמיר לו מת מלוס (שם מו: מ"כ שם ד):

להגוני. או זובל או שולל או

96

שקוע בין שחי העיניה, שכוחל שחי עיניו כאחח (בכורוח מג:) 🗈: שרוע. שאחד מאיבריו גדול מחבירו, עינו אחם גדולה (18) כי כל איש אשר בו מום לא יקרב. אינו דין שיקרב, כמו קקריבה נָא לְפֶּמָמָן (מלאכי ה, ה): הרם. שחועמו

גדול מקריב און, וכן משמעו, אף אס ממו אביי ואמו אינו לריך ללאמ מן סמקדש אלא עובד עבודס: - ולא ידולר אח מקדש. (21) ומן המקדש לא יצא. אינו הולך אחר הממה (מ"כ שה ה. מנהדרין יח). ועוד מכאן למדו רצוחינו (שה פד.) שכהן

אַן טַבֶּר יָדָא:

חַרִים אוֹ סְרִיעַ:

לוּוֹבְלָא בוֹבִם אֶּלְבוּוִנִי:

וּמַלֵּיל וְיָ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

אָלִבוּן בְּתוּלְתָא מִמְמִּוּה יַסַּב

scabbed, or scurvy, or hath his that hath his eye overspread, or is ot ctook-dacked, of a dwarf, of

stones crushed;

proken-handed, 61

or a man that is broken-footed, or

or anything too long, or he that hath any thing maimed,

approach: a blind man, or a lame, hath a blemish, he shall not

For whatsoever man he be that

approach to offer the bread of his hath a blemish, let him not throughout their generations that Whosoever he be of thy seed

Speak unto Aaron, saying:

:gaiyse And the Lord spoke unto Moses,

LORD who sanctify him. among his people; for I am the And he shall not profane his seed

own people shall he take to wife. shall he not take; but a virgin of his profaned woman, or a harlot, these

A widow, or one divorced, or a

virginity. And he shall take a wife in her his God is upon him: I am the To lio gnitnions of the anointing oil of

sanctuary of his God; for the 71 sanctuary, nor profane the neither shall he go out of the

ישרפל ן הוא אַשָּׁה בִבְּתוּלֶיהָ יִקְּח:

שֲׁמֵן משְׁתַה אֱלֹתְיו עְלֶיו אֲנֵי אֲנֵי פְּלִילִ מְשֵׁח דְּבִּיהָא

ڰٚڔڶ۪؞ڔۼ؞ڗٙۿڂڷڟڐ؞ڎ؞ אָת־אִשֶּׁי יְהוֹוֶה מָוּם בּוֹ אֲת לֶחֶם צַבַרוֹן הַכֹּהֵן לָא יַנְּשׁ לְחַלְּהִיר בְּלְ־אָּישׁ אֲשֶׁרַ־בַּוֹ מֹוּם מִזְּרַעַ כְּלְ וְּבָר דְּבֵיה מוּמָא מִזּרְעָּא

ימן־הַקּדְשָׁים יאַבֶּל:

ב הַמּוְבָּחַ לְאִ וַנַּשׁ בְּירַטַּוּם בְּוֹ וְלְאַ וּלְמַּרְבִּחָאִ לָא, וִקְּרַב , צָּרֵי אַר אָל־הַפְּוֹלֶהַת לַאׁ יָבֹא וָאָל־ בְּרַם לְפָּרוּכְהָאַ לָא יִיעוֹלֹ

₩<u>₩</u>□: יְחַלֶּלְ אֶּטַ מִּלֵבְיָּהְ, כֵּּי אָנִי יְהְיָּה מִימָא בִּיִה וֹלְאִ יְחֵילְ

\$<_&\!_\!\!\

Ĺ╬<u>ĊŢĠĊ</u>Ĭ ŢĊŢŢ

i 点 i 以 i (i)

mxx וְיָדְבֶּר יְהֹוְה אֶל מֹשֶׁה לֵאִמְר:

المَاذِكِ، אُنا شِوَ كَالَاسُ، لِجُمُدَ يَوْمَ ء انتاب معلیہ ختریشت عج نجم زند ہنا בּבָּר אֶבְאַנַבְן וֹאָבְבּלָּוּו מִכִּוּבְ מִם אַנַבוּ וֹמִם בֹּתִנִיוּ

מקדשֶׁים לֵי אֲנִי יְהֹוֶה:

לָא וֹעוֹב לָעוֹבֹאי מומא ביה ות קורבן אַלְהַיה ללבלא ינו לובבניא ביי

ליבהוא ימן ליבהוא "יכול: <u>%</u>ÇĽ,Ŀ なんごしない

מַלַבְּהָר אָבר אָנָא וֹן מַלַבְּהָביוָן:

لْمُحْرِ خُدْرِ خُدْرُ خُدِينَا لَمُو خُمْ خُدْرُ نَمُلَمْحْ: וּמַבַּיל מֹשֶׁה עָם צַּהַרֹן וְעָם

ימַבְּילְ וֹיִ מִם מִמָּע לְמִימַר:

ひんごしるごと

בְּבְּנְבְׁמְּ, בְּאָנּנְן מִבְּבְּבְּמָ, בְּבְּנֵּ הְבְּבִּגְ וְלְאִ וֹשִׁלְנִּן זִי מָּמָאִ

offer the bread of his God. blemish; he shall not come nigh to the Lord made by fire; he hath a To again offer the offerings of priest, that hath a blemish, shall no man of the seed of Aaron the

both of the most holy, and of the He may eat the bread of his God,

am the Lord who sanctify them. profane not My holy places; for I because he hath a blemish; that he veil, nor come nigh unto the altar, Only he shall not go in unto the

his sons, and unto all the children So Moses spoke unto Aaron, and to

:Sarives IIXX And the Lord spoke unto Moses,

†7

and that they profane not My holy Israel, which they hallow unto Me, the holy things of the children of that they separate themselves from Speak unto Aaron and to his sons,

name: I am the Lord.

יִּבְלֵנוּ (פֿיוב מ, יו): (בְּכִּירִרוֹמַ מִמְּבֹּי): מְרִירוֹ אַשֶּׁךְ. לפּי הַמְרֵגוֹס מְרֵים פְּמֵדִין, שפחדיו מרוממים, שביליס שלו כמומין. פחדין כמו גִידֵי פַמַּדַו (דברים כח, כז), כשסמוך גרב אלל חרם קורא לילפח גרב, וכשהוא סמוך אלל ילפח קורא לחרם גרב, כך מפורש בבכורוח יום המיחה, והוא לח מבחוץ ויבש מבפנים. ובמקום אחר קורא לגרב שחין הלח מבחוץ ויבש מבפנים, שנאמר ובגבב ובֶּקֶבֶם שמין סס: גרב. זו סמרם, שמין סיבש מבפניס ומבמרן: ילפח. סיא מזוית סמלרים, ולמס נקראם ילפת, שמלפפת וסולכת עד מלוון, שהוא דומה למולעת אותו החומ, וכן כינוהו מכמי ישראל במומי הצכור חלוון נמש עַינֶּב (שֹס): − גרוב וילפוז. מיני שסוא עוגל המקיף את השחור שקוראים פרוניל"א, והחומ הזה פוסק את העוגל ונכנס בשחור. ותרגום מבלול חִילִיו, לשון לח.), כמו שַנּוֹמֶס בַדִּק (ישעיס מ, כב): או חבלל. דבר המבלבל אח העין, כגון חוע לבן הנמשך מן הלבן ופוסק בסירא, (OS) או גבן. שוריליול"ש בלע"ו, שגביני עיניו שערן ארוך ושוכב (שס מג:): או דק. שיש לו בעיניו דוק שקורין עיל"א (שס

(IS) כל איש אשר בו מום. לרצומ שלר מומין (מ"כ פרק ג, ל): מום בו. צעוד מומו צו פסול, כל אם עצר מומו כשר:

(22) מקדשי הקדשים. אלו קדשי סקדשים: ומן הקדשים יאכל. אלו קדשים קלים, ואם נאמרו קדשי סקדשים, לחם אלהיו. כל מחכל קרוי לחם:

מפורש בובמים (קא:): המלואים, אבל בחום ועוק על קדעים קלים לא יאכל, עלא מלינו זר חולק בהן, לכך נאמרו קדעים קלים (מ"כ פרק ג, ח), כך למס נאמרו קדשים קלים, אם לא נאמר סיימי אומר בקדשי הקדשים יאכל בעל מום, שמלינו שהומרו לור, שאכל משה בשר

(שסי.): ולא יחלל אח מקדשי. שאס ענד, ענודמו ממוללת להפקל: (ES) אך אל הפרכה. לסוום שבע סומום שעל ספרכם: ואל המזבה. סמיצון. ושניסס סוצרכו לסכםב, ומפורש בם"כ

46

(ב) וידבר משה. המנוה הואם: אל אהרן וור ואל כל בני ישראל. להוהיר בית דין על הכהנים (שם יב.).

מַלְפָּנוֹ אָנָ יְעוֹע: עַּלְיֵוּ וְנִכְּרְמְהַה הַנָּבָּשָׁ הַהָּוֹא אַקַרַבַּבַּרְשָׁים אַשָּׁר יַקְבָּישׁוּ לְקוּדְשׁיַּבָּא י אָּהָחו אָהָּגַרַ נִלְבַבַ מִלְּבַ זַּבְהַבְּם וּבָּב בַּנִלְבַב מִלָּבְ זַבְהַבְּוּן אָמָר אַלהָם לְדרֹתֵילָם כְּלְ־

ממני שקבת־זֶרַע: ជុំជូន-វុំធ្ងុំ២ ស្ដុំ សុំ ស្នុំ ស្នុំ ក្រក់ខ្លួន מֹב אַמָּוֹב יִמְבְוֹב וְהַנְּנְתַּ בְּבְלֵיך בִיכִּוֹלְ מִּב בְּיִרְבֵּי יִדְיִקְּבָּר צַרוֹּעַ אַוֹּ זְּבַ בַּפֵּקְדְשִׁים לְאַ יֹאַלַלְ סְנִיר אוֹ דָאִיב בְּקוּדְשַׂיָּא לְא אַנְהָ אָנְהָ מֹזְינַת אַנַוֹנְן וֹנִיא וּבֹר וּבֹר מִזּוֹהֹא בֹאַנַרְוֹנִיאַ

יְמְמָאַרְלֵי לְכָּלְ מִמְאָּהָוּ: אַמֶּב יַטְּטְאַבְלָוָ אָוַ בֹאַבַם אַמֶּב בַּיִסְׁשָּׁב בַיִבּי אָוַ בַאַנְשָּׁאַ אָרַאִּיִּשׁ אַמָּר וֹנְּתּ בָּבֶּלְ מָבֵּוֹ

בָּ אָם_בַוֹאַ בַּמֹנִם: בְּלָאִ יאָכַלְ מִּוֹ_בַּפַּבְׁהָּיִם , ﭘﭙִּפְשׁ אֲשֶׁרְ חִגִּע־בֹּוֹ וְטְמְאָה עַ*ד*־

מן הַפַּבְשָׁים בָּי לַחָּמִי הָוּא: ל יבָא הַשְּׁמֶּשִׁ וְמְבֵּיְר וְאַבַּר יִאָבָלְ יִכְּמִיעַלְ שִׁמְשָׁא וְיִדְבֵּי יִבְּתִּר

אַימָר לְהוֹן לְדַרִיכוֹן כּל

בְּתְפַּוּק מִנְּיה שְּכְבָת זַרְעָּא: ממי נפשא או גבר

ביסְמְאַב לֵיה לְכֹל סְאוֹבְתֵיה: או ילבר בולבד לכל, בשהא

طيلهزه څڅتيا هخن، خهتيد תֹב בֹמֹחָא וֹלַא הכוַל מוֹ אָלָהְ בַּוֹעַבר בּיה וִיהִי מְסָאַב

לַחַמֶּיה הוּא: כן ייכול מן קודשוא אַרי

> before Me: I am the Lord. that soul shall be cut off from mid noqu ssənnsələnu sid zaivsd of Israel hallow unto the LORD, the holy things, which the children generations, that approacheth unto all your seed throughout your Say unto them: Whosoever he be of

> flow of seed goeth out; the dead; or from whomsoever the toucheth any one that is unclean by until he be clean. And whoso shall not eat of the holy things, Aaron is a leper, or hath an issue, he What man soever of the seed of

whatsoever uncleanness he hath; whom he may take uncleanness, be made unclean, or a man of swarming thing, whereby he may or whosoever toucheth any

unless he bathe his flesh in water. shall not eat of the holy things, shall be unclean until the even, and the soul that toucheth any such

pread. of the holy things, because it is his be clean; and afterward he may eat And when the sun is down, he shall

אשר הם מקדישים לי. לרצות קדשי כהניס עלמן: בימי טומאאן. דבר אחר וינורו מקדשי בני ישראל, אשר הם מקדישים לי ולא יחללו את שם קדשי, סרם המקרא ודרשהו: (ב) וינזרו. אין נזיכה אלא פרישה, וכן הוא אומר וַיַּנְוֹר מַשַּׁמַבִי (יחוקאל יד, ז), נְזֹרוּ אָחוֹר (ישעיה א, ד), יפרשו מן הקדשים

(ובמים מג:): - וגברוחה וגוי. יכול מלד וה ללד וה, יכרם ממקומו וימיישב במקום אמר, מלמוד לומר אני היל בכל מקום אני: הכמוב מדבר, על כרמך ממשמעו אמה למד, במי שעומאמו פורחת ממנו הכמוב מדבר, ווהו האדם שיש לו עהרה בעבילה וכוי: ושמאחו עליו. ומומאה האדס עליו. יכול בבשר הכתוב מדבר ומומאהו של בשר עליו, ובמהור שאכל את הממא . אם כן קרבו מסיריו, ואם סאמר שלש כריסוס בטומאס כהנים למה, כבר נדרשו במס' שבוטוס (ז.). אחס לכלל, ואחס לפרט במ"כ (פרשמא ד, 1), וכי יש נוגע חייב, אם כן מה מלמוד לומר יקרב, משיכשר להקרב, שאין חייבין עליו משום מומאה, אלא שהרי נאמר כרת על האכילה צלו את אהרן שתי כריתות זו אלל זו, ואם על הנגיעה חייצ לא הולרך לחייבו על האכילה, וכן נדרש קדש לא פגע, (ויקרא יב, ד) אוהרה לאוכל, ולמדוס רבוחינו (ובחים לג:) מגוירה שוה. ואי אפשר לומר שחייב על הנגיעה, (E) כל איש אשר יקרב. אין קריבה זו אלה הכילה, וכן מלינו שנהמרה הוהרה הכילה קדשים בעומהה בלשון נגיעה, בכל

(p) בכל שמא נפש. נמי שנעמל נמה:

(a) בכל שרץ אשר ישמא לו. בשיעור סרמוי לממת (מ"כ פרק ד, ד), בכעדשה (מגיגה ית. מ"כ): או באדם. במת:

אשר ישמא לו. כשיעורו לממל, וזסו כזימ: - לכל שומאהו. לרצום נוגע צוצ, ווצס, נדס, ויולדם:

(ש) נפש אשר הגע בו. באחד מן העמאים הללו:

הקדםים: (ד) ואחר יאכל מן הקדשים. נדרש בינמות (עד:) נתרומה, שתותר להכלה נהערב השתש: מן הקדשים ולה כל

קטְמְאָה־בָהְ אָנֵי יְהֹוְה: י ְנְבֶלְיֵׁע וּמְבַפָּּׁע לְאִ יִאָּכַלְ וָּבִילָא וּחָבִירָא לָא יִיכוּלְ

אָלָּגְ יְרְנְרָהְ מְלַבְּשְׁם: י ְשְׁמְרֵרִ אָת־מִשְׁמַרְהִי רְלְאִ־יִשְׁאַר יִיִּשְׁרָּוֹ יָת מִשְּׁרֵת מִימְרִי וֹלְאִ יְשְׁמְּלְרִרְ הָשְׁאַ וּמֶתְרִּ בְּיִ בְּיִי יְחַלְּאִ יִישְׁאַר יִיִּשְׁאַרִי מִימְרִי וְלְאִ

حتاً لَهُدُرِ كِيدُيْهُدُمْ كِيْتُهُ: י וֹכִלְ זָר לְאִ־נְאָכַלְ לַבְּתְ שַּנְתָּב

יאָבְלִוּ בְּלַוְמְוּ: הוא נאכל בו ויליד ביהו הם פספיה הוא ייכול ביה וילידי أحتا جد نظير بثوَّه جهزا حَوفًا بحبا يجدد بجدر بقف جهزا

になべく: בְּינא בּטַרוּמָת הַפֶּּדְשָׁים לָאִ חִילוֹנִי וּבְּטַ כַּנִין כָּי מַבְּיָנִי לְאָּיִמְ זְרָ וּבִת כָּהִין אָבִי מָהַי לֹּנְבָר

בו: אַבְיּאַבְעָ וְבְּלְבְוֹנִ בְאָבִיּאָבַלְ מִבְּנִּמָׁא נַאָּבִנִיאָ טִּיכִיִּלְ וְבָּלְ אָל־בֶּית אָבִיהָ כִּנְעוֹ בִּנְעוֹרָ מִלֶּחָם לְבָּית אָבוּהָא פָּרַבְּיוּתּה נּי נּלְרוּשִָׁׂר וֹזֶנֹרַתְ אָּגוֹן לְשִׁ וֹמִלֹּדְר וּנִיִּטְרָרְא נַבְר לֵיִנוּ לְהַ נִּיִּחְנַרְר וּבַת כֹּהַן בָּי תַּהְיָה אַלְמָּנָה וּבַת כָּהִין אֲבִי הָהֵי אַרְמָלָא

אָנו_וַלַבְת: إزواء بيونورمز فإذر إزبرا ككيا إرنوره مدونود بدأدر إبورا לי נְאֵישׁ בְּיִריֹאַבָּלְ 'לְבְשׁׁ בִּשְׁלְגָה וּהְבִר אָבִי יִיכוּלִ קּוּדִשְׁאַ בְּשִׁלְוּ

לְאַסְׁעַאַּבְאַ בַּעַ אָּנָא גָוֹ:

باكلي شدرا: פוע אָבו וֹנוֹקונוּנע אָלא וֹנֹ

ترحيح طيليه שַּוְעַבָּא בַּבְּעַנָּא נַאָּנִירָא לָא וֹבֹא נוּגוּנִי לָא הִיכוָג עוּדִּשְּׁא

בימיה אנון ייכלון בלחמיה:

לידְשִׁיָא לְא שׁיכוּל: היא בְאַפְּרָשׁוּת

עולוני לְאֵ יִיכוּלְ בָּיה:

לְבְּׁנִיֹלְא זְתְ מִיּנְיִהְאִיּ

himself therewith: I am the LORD. of beasts, he shall not eat to defile That which dieth of itself, or is torn

the Lord who sanctify them. die therein, if they profane it: I am charge, lest they bear sin for it, and They shall therefore keep My

eat of the holy thing. priest, or a hired servant, shall not of the holy thing; a tenant of a There shall no acommon man eat

house, they may eat of his bread. of it; and such as are born in his purchase of his money, he may eat But if a priest buy any soul, the

π

ΟĪ

apart from the holy things. shall not eat of that which is set married unto a common man, she And if a priest's daughter be

there shall no common man may eat of her father's bread; but father's house, as in her youth, she child, and is returned unto her widow, or divorced, and have no But if a priest's daughter be a

give unto the priest the holy thing. fifth part thereof unto it, and shall through error, then he shall put the And if a man eat of the holy thing

שלין במינו מרפה: ומשל, אלא טומאה אכילה בביה הבליעה, אסור לאכול בקדשים, ולריך לומר וטרפה, מי שיש במינו טרפה, יצא נבלה עוף טמא (8) גבלה ושרפה לא יאכל לשמאה בה. לענין המומחה הוהיל נונין המומחה הוהיר כאן, שאם אכל נצלח עוף מהור שאין לה מומחת מגע

(9) ושמרו אח משמרחי. מלאכול מרומס במומאת סגוף: ומחו בו. למדנו שהיא מיתס בידי שמיס (מנסדרין פג.):

שיולה בשם, בה הכמוב ולמדך כהן, שהין גופו קנוי להדוניו להכול בתרומתו (יבמות ע.): לפיכך מושב זס נקוד פממ, לפי שסוא דבוק, ואיזסו מושב, זס נכלע שסוא קנוי לו עד סיובל, ואיזסו שכיכ, זס קנוי קנין שניס (10) לא יאכל קדש. במרומס סכמוב מדבר, שכל סענין דבר בס (שס פג:): חושב בהן ושכיד. מושבו של כסן ושכירו,

- המקרה הוה, שאף היה קנין כספו (כמוצום נו:), ועוד למד ממקרה החר כל מהור צביםך וגו' צספרי (קרם יו): (11) וכהן כי יקנה נפש. ענד כנעני שקנוי לגופו: ויליד ביחו. אלו בני סשפחות, ואשת כהן אוכלת בתרומה מן

(בו) לאיש זר. ללוי וישרחל:

àccua (40 qa:): ומן שסורע קייס (יבמום פו.): - וכל זר לא יאבל בו. לא בא אלא לסוליא אם סאונן שמוסר בסרומס, זרום אמרסי לך, ולא (13) אלמנה וגרושה. מן סמיש סור: וורע אין לה. ממנו: ושבה. סמ מס יש לס ורע ממנו, מסורס במרומס כל

(14) בי יאבל קדש. מרומס: ונחן לבהן אח הקדש. דבר סראיי לסיום קדש, שאינו פורע לו מעום, אלא פירום של

نَّمْلُكُمْ كَانَا كَمُسَالُكُ مِنْ لِمُنْكِمُ مِنْ لِمُنْكُمُ مِنْ لِمُنْكُمُ مِنْ كَلْمِا كَلْتِ نَبْدُ י וֹלַאְ וֹעַלְּכֵוּ אָעַ־לַבְוֹהָוֹ בֹּדָוֹ וֹלָאִ וֹעַלָּוּ זִעַ לַּוּבְהָוֹאִ צַּבִּדָּוֹ,

יְהְוָה מְקַדְּשֶׁם: (e) בּאַכֹּלֶם אָנַ בַּוֹנְהַתְּינִם בּּג אָנָג וֹנְנְבָּנוֹ בַּמִנְכַלְנִוֹן בּסוְאָבֹא אַמִּלְּע וִיקּבְּיוֹ וְהַשָּׁיאִי אִנִסְם עַּנָוֹן

برطة بهديا: יָת קוּדְשֶׁיהוֹן אַבִּי אַנָא יִי

^{שלישי} ניְדַבֶּר יְהֹוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר:

וּמַלֵּיל יְיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

נְדְבִוּהְם אֻּמֶּבְנְלֵיא: בּיִבוּהְם אַמֶּבּנְלִיא: كَالْكُرْدِ مُحْمَ ثِلَادِينُ لِمَا يُخْمُ فِلْدَيْدِيلِ يَخْمُ فِلْدَيْدِيلِ يَخْمُ للقل خَنْشُلْجُم جُهُد نَظُلُنِ يَمَا فِيرِنَهُ خَنْشِلَهُم يَنْظُلُنَا غْرِس غرس طَقِرت نَشِلُعْج بَطَا خُبِيا يُحَدِ يُحَدِ طَقَرْنَ نَشِلُعُج خْدِ خُتْرَ نَشِدُ بَعْدِ لَهُمَالُ فَا يُخْدُكُ اللَّهُ الْمُوا خُدِ خُتْرَ نَشِدُ بَعْدٍ لَقَامَا يَجُد هُمْ هَتَدِا لَهُمْ خُزْدِ لَهُمْ مَوْدِمْ مُنَ هَتَدِا لَمُنْ خُرِينَا

שבין דיקרבין שָּבַם

בּבּהֹבות וּבֹהֹגוֹתם: סּי לְבַׁגִּנְכִּים טַמָּנִם זַּכְב בַּבַּבֶּב לְבַגֹּוֹא לַכִּוּן הַּלִים בַּבַּ

בַּעונוֹא בֹאמִנוֹא יַבֹמֹנוֹא:

בי־לא לְרַצִּין יִהְיָה לָבֶם: ° בָּלְ אֵׁמֶּבְ בַּוֹנְ מִוּם לַאִ עַלֵּוֹבִוּ כַלְ בַּבִּיִבִּ מִוּמֹא לָא עַלַּבִּוּוּ

לְבְאָוֹן בְּלַ־מִּוֹם לָאִ וְהָיָהַ־בְּוֹּי בּבַּקר צַּוֹ בַצָּאַן מְמֶים וְהָנֶה יג לַיהוְה לְפַּלֵּא ַנֶּדֶר ׁצָּוֹ לְנְדְּבְׁה וֹאִיְהַ כֹּיִוֹלֵבוֹנִת זְבַעוַהָּלְמִים

מום לְא וְהֵו בֵּוֹה: בה לה הלים והי לרעוא פל לבוא או לונולטא לטוני או طيلهنع كُلُه لذ خُولُهُم نظتر אָב, לָא לְבֹּהֹּלָא יִבי, לְכִּוּן:

> LORD; which they set apart unto the things of the children of Israel, And they shall not profane the holy

the Lord who sanctify them. they eat their holy things; for I am iniquity that bringeth guilt, when and so cause them to bear the

:gaiyes And the Lord spoke unto Moses,

brought unto the Lord for a free-will-offerings, which are vows, or any of their offering, whether it be any of their strangers in Israel, that bringeth his be of the house of Israel, or of the and say unto them: Whosoever he and unto all the children of Israel, Speak unto Aaron, and to his sons,

the beeves, of the sheep, or of the offer a male without blemish, of that ye may be accepted, ye shall

burnt-offering;

бι

91

Sτ

be acceptable for you. shall ye not bring; for it shall not But whatsoever hath a blemish, that

be no blemish therein. be perfect to be accepted; there shall of the herd or of the flock, it shall uttered, or for a freewill-offering, in fulfilment of a vow clearly of peace-offerings unto the LORD And whosoever bringeth a sacrifice

(15) ולא יחללו וגר. להחכילם לורים: מולין, וסן נעשין מרומס (פסחיס לב.):

שמדברים באדם עלמו, וכן בְּיוֹם מְלֹאֹם יְמֵי נְזְרוֹ נְבִיאׁ אֹמוֹ (במדבר ו, יג), סוא יביא אֹם עלמו, וכן וַיִּקְבֹּר אֹמוֹ צַנֵּיאׁ (דברים לד, שמרגס בְּמִיכְּלְסוֹן בְּמוֹמַבְּמֹ, שלמׁ לצורך מרגמו כן: והשיאו אוחם. זס ממד מג' ממיס שסיס רבי ישמעמל דורש במורס (16) והשיאו אוחם. את עלמס ימענו עון באכלס את קדשיהס, שהובדלו לשם תרומה וקדשו, ונאתרו עליהס. ואונקלות

ו), סום קבר הם עלמו, כך נדרש בספרי (נשה לב):

(13) נדריהם, סליעלי: נדבותם, סלי זו (מגילס מ.):

זכר בבקר בכשבים ובעזים. אלל לעולם סעוף אין לריך ממוח ווכרוח, ואינו נפעל למוס, אלא בחקרון אלר: (19) לרצונכם. הציאו דבר הראוי לרצוח אחכם לפני, שיהא לכם לרצון, אפיישמנ"ע צלע"ו. ואיזהו הראוי לרצון: חמים

(12) לפלא נדר. להפרים נדינורו:

۲۰۳۲: לאַ טְּהָנוּ מְנֵים הַּלְ ַנְמִּוֹפֶּט נֵלֵנְנִבְּנִאְ לְאִ טְּהָנוּן מִנְּיִנוּן הַּלְ לְאִיתַקְּרָיִבוּ אֵלֶּה לִיהְנְהָוּ וְאִשֶּׁה לִאְ הְקְּרָבִּוּן אָלֵּיו בֵּדִם יִי ב אָוֹרַנְבֶּלֶת אָוֹ גָרֶבֹ אָוֹ יַלְפֶהַת אוֹ יַבְּלָן אוֹ גַּרְבָּן אוֹ חַזָּזָן אָרַ חַבְוּיִלְ עֲוִיר אוֹ הְבִיר אוֹ פְּסִיק

הַעְּשֶׁר אָתְוּ וּלְנֵדֶר לְאִ יִרְצֶּר: ב וְשְוֹר וְשֶׁה שְׁרֵוּעַ וְקְלֵוּט נְדְבָּה וְתִּרִ

לא וערעי: לְבַבְּטְא טַקְבֵּיִר יָמִיה וּלְנְדְרָא וְשַׁנֶר וְחַסִּיר

تشمن עַלְנִינִנְיִ וְבְאַנֹּגְכֵם לְאִ וְנִינִוּנִ לְאִ יְטְלֵּנְבֵין בֹּנִם ;; לי ומהוג ובחות ונתוק ובליות לא ודמרים ודרסים ודשליף

﴿رُα: (۵) מְשְׁמִים בְּמִם לָאִירָצִי אָרֵן הְבִּילְ בִּיוֹן בּיוֹן מוּמָא مَ كُلُونَ هُجُرِيَادُونَ فَوَجًا يُخْرُبُ فِي ثِنَا طَالِهَا هُجُلُونَا فَوَحًا هُجُرًا וְמִהְ בּּוֹ בַּבְּב לַאֲ עַלֵּבְנִיתוּ אָטַ וּמִהְ בַּב הַמְמִתוּ לָא עַלַבְנוּ

וּבֹאֲבֹהֹכוִן לְאִ עַהְבָּבוּן:

בְּחוֹן לָא לְרַעָּנָא יְחוֹן לְכוֹן:

٥٠ נִיְדַבֶּר יְחֹנְת אֶלְ מִמֶּת לֵאמְר: יִמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁת לְמֵימַר:

of them upon the altar unto the LORD, nor make an offering by fire ye shall not offer these unto the having a wen, or scabbed, or scurvy, Blind, or broken, or maimed, or

shall not be accepted. freewill-offering; but for a vow it short, that mayest thou offer for a hath any thing too long or too Either a bullock or a lamb that

shall ye do thus in your land. not offer unto the LORD; neither or crushed, or torn, or cut, ye shall That which hath its stones bruised,

be accepted for you. a blemish in them; they shall not their corruption is in them, there is your God of any of these, because foreigner shall ye offer the bread of Neither from the hand of a

Sz

77

٤٢

77

:Buives And the LORD spoke unto Moses,

בלמבטו: לא חקריבו. שלש פעמיס, לסוסיר על סקדשמן, ועל שמיעמן, ועל וריקם דמן (ממורס ו:): ואשה לא חחנו. אוסרם מוזימ, וכן ילפס ולשון ילפס כמו וַיִּלְפַּס שְׁמְשׁוֹן (שופטיס מו, כט), שאמוזה בו עד יוס מימה, שאין לה רפואה (בכורות מא.): של עין שנסדק או שנפגס (בכורות לת.), וכן שפתו שנסדקס או נפגמס (שס למ.): יבלת. ורוא"ס בלע"ו: גרב. מין (22) עורת. שם דבר של מוס, עַנְרוֹן בלשון נקבס, שלה יסה בו מוס של עורת: או שבור. לה יסיה: הורוץ. רים

(23) שרוע. אברגדול מחבירו (בכורוח מ.): וקלוש. פרקוחיו קלומוח: נדבה חעשה אחו. לבדק הבים: ולנדר.

יאפילו טמאה, לכך נאמר בארלכס, לרבות כל אשר בארלכס, שאי אפשר לומר לא נלטוו על הסרוס אלא בארן, שהרי סרוס בְמִימִיס (עמום ו, יא), בְּקִיעוֹת דַּקּוֹת, וכן קנה המרומם (שבת פ:): - ובארצכם לא חעשו. דבר זה למרם שום בהמה וחיה בכליועודן בכים: ומעוך. מרגומון דְמֶרִים, וסלשונו בארמים, לשון כמישה: וכחוח. מרגומון דָרָמִים, כמו סַבַּיִמ סַגְּדוֹל למ:): נחוק. מלושין בייד עד שנפסקו חומים שמלויים בהן, מבל נחונים הם בחוך הכים, והכים למ נמלש: וכרוח. כרומין (P.S.) ומעוך וכחות ונחוק וכרות. בבילים מובגיד: מעוך. ביליו מעורי ביליו מעורי בחות. כמושים יומר ממעוך (בכורות למובם: לא ירצה. איום הקדש בא לרצום, סיי אומר וה הקדש המובח (מ"כ פרק ז, ו):

יג:): משחתם. קפולְסוֹן: לא ירצו לכם. לכפר עליכס: אבל ממימה מקבלו מהם, לכך נאמר למעלה (פטוק יח) איש איש, לרבות את הנכרים שנודרים נדרים ונדבות כישראל (חולין מומיס לקרבן בני נח אלא אס כן מחוסרי אבר, ואח נוסגם בבמס שבשדוח, (חמורס ז.) אבל על סמובח שבמשכן לא מקריבוס, (25) ומיד בן נכר. נכרי שהציא קרצן ציד כהן להקריצו לשמים. לא חקריבו. לו צעל מום, ואף על פי שלא נאסרו צעלי מובם סגוף סום, וכל מובם סגוף נוסגם בין במרך בין במולס למרך (קידושין לו:):

المرائط بالإمادر بأجالات يجقد שור או־בשב או־עו בי יוַלֶּד

ינהם אַבור: ⁸² וְשְׁוִר אִוַ־שְְּׂר אִנַיוּ וְאָנִי בְּנִי לְאִ וְתִּוְבִוֹא אִוְ שִּׁיִםְא לַבִּי וְלִבְּרָה

לְבַגְנָכֶם שַּׁוֹּבֶּעוּי: עַּ וְבֶּיִר תִּוְבְּחִוּ זֶבַּחַר תּוֹדֶה לַיהֹוְגַה נצָבֵי תּבְּסוּן נְכְּסַת תּוֹדְתָא

ַבְּבֶּר אָנִי יְרְנָבָר אָנִי יְרְנֶּרִי: בּיִּוֹם הַהוּא יֵאְבֶל לְאַ-תוֹתִירוּ בִּיוֹמָא הַהוּא יִתְאַבִּיל לְא

אָלָג געוֹע: י יִּהְמִּגְשִׁם ְמִּגְּיִנְיִ, וֹהְהָהִנִים אָשָׁם וֹעִהְּבוּן פֹּפִיָּג, וֹעַהָּבִּין יָטִבוּן יִּיִּ

יְרוָה מְקַדִּשְׁכֶּם: لْبْكَالَـمُنِ، خُنْبِكَ خَيْرٌ نَمُلَـٰكِكُمْ كَيْرٌ لَيُنْكَلَـمَ خَيْرِ خَيْرٌ نَمُلَـٰكِمْ كَيْر

יְהוְה: (פ) خَلَالًا خُصُّ جُمْلًا هُلًا لِيُؤَجِّلُن خُمْلًا خُصِيرًا خُمْلًا עמוּצָיא אָרְכָם מַאָּבֶץ מִצְּרִים דַּאַפּיק

> עובלא בב ול: בַּתַר אָמֵיה וּמִיוֹטָא הִמִינָאָר תור או אַמַר או עו אַרי

לא עלסון בְּיוֹמָא חַר:

שבם גל לַבֹּהֹנֹא לַכִּוּן שֹבַּסוּן:

עשְׁאָרוּן מִנְיה עַר צַפְּרָא אָנָא

לְאֵ יִיִּטְבַּלְרָנְ אֵטְבְאָם צֹּבְאָהְ וֹלְאִ טַּטִּלְנוּ זִּיִם אָמָא בּלוּבָאָה. וֹלְאִ טַּטִּלְנוּ זִים אָמָא בּלוּבִאָה.

ַ - כנישי וַיְדַבֶּר יְדַוָּה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

an offering made by fire unto the thenceforth it may be accepted for from the eighth day and be seven days under the dam; but goat, is brought forth, then it shall When a bullock, or a sheep, or a

in one day. shall not kill it and its young both And whether it be cow or ewe, ye

accepted. shall sacrifice it that ye may be thanksgiving unto the Lord, ye And when ye sacrifice a sacrifice of

morning: I am the Lord. shall leave none of it until the On the same day it shall be eaten; ye

am the Lord. commandments, and do them: I 31 And ye shall keep My

the Lord who hallow you, among the children of Israel: I am name; but I will be hallowed And ye shall not profane My holy

Egypt, to be your God: I am the that brought you out of the land of

:Suives IIIXX And the Lord spoke unto Moses,

(עב) בי יולד. פרט ליולה דופן (שם לה:):

מ, א מולין עמ:): אחו ואח בנו. אף בנו ואומו במשמע (מולין פב.): (82) אחו ואח בנו. נוסג בנקבס, שלפור לשמוע סלס וסבן או סבם, ולינו נוסג בוכריס, ומומר לשמוע סלב וסבן (מ"כ פרק

(92) לרצוכם חובחו. מחלמ וביחמכס סוסרו שמסא לרלון לכס, ומסו סרלון:

דו. דע מיגור על סדבר ואל יקל בעיניך: לסוסיר אלא שמסא שמימס על מנמ כן, שאס לקבוע לס ומן אכילס, כבר כמיב וּבְשַׁר זָבַּם פּוֹדַם שֶׁלְמֶיו וגוי (ויקרא ז, מו): אני פי שפרע בנאכלים לשני ימים, חור ופרע בנאכלין ליוס אחד, שמסא ובימתן על מנת לאכלן בומנן: ברום ההוא יאכד. "לא בא מחשבת פסול לא יהא לכם לרצון. דבר אחר לרצוינס, לדעחכס, מכאן לממעסק שפסול בשחיעת קדשים (חולין יג.), ואף על (30) ביים ההוא יאכל. לא בא לסוסיר הלא שמהה שמיעה על מנת כן, אל משמועוהו על מנת להכלו למתר, שאם מחשבו בו

(IE) ושמרחם. זו המשנה (מ"ל פרק ע, ג): ועשיחם. זה המעשה:

די ים), מליל ולה מליל ידיש להוי לך וגוי: . אין עושין לו נם, שכן מנינו במנניס מישאל ועוריס שלא מסרו עלמן על מנס סנם שנאמר וָבֵן לָא יָדִישַ לֶבֶוַא לֶךְ מַלְבָּא וּגו' (דניאל יכול ביחיד, מלמוד לומר בחוך בני ישראל, וכשהוא מוסר עלמו ימסור עלמו על מנס למוס, שכל המוסר עלמו על מנס הנס, (22) ולא החללו. לענור על דְּבָּרִי מְזִידִין. ממשמע שנחמר ולה החללו, מה הלמוד לומר ונקדשהי, מסור עלמך וקדש שמי,

(33) המוציא אחכם. על מות כן: אני ה׳. ואמן לשלם שכר:

- (2) דבר אל בני ישראל וגוי מועדי הי. עשס מועדות שיסיו ישראל מלומדין בסס, שמעבריס את סשנס על גליותשנומרו ממקומת לעלות לבנל נוובננו לא הנינונ לכושלים.
- ששח ימים. מס ענין שבת אלל מועדות, ללמדך שכל המחלל את המועדות, מעלין עליו כאילו חלל את השבחת, וכל
- קייס אם המועדות, מעלין עליי כאלו קייס אם השבמום: (+) אלה מועדי ה׳. למעלה מדבר בְּעַבּוּר שְׁנֶס וּכֹאן מדבר בקדוש החדש:
- (פ) בין הערבים. משש שעים ולמעלס: פסח להי. סקרנם קרצן ששמו פסח:
- (8) והקרבתם אשה הגי. סס סמוספין סלמוכיס בפרשת פנתם, ולמס נלמכו כלן, לומר לך שלין סמוספין מעכבין זס למ זס (מנמות מע.): והקרבתם אשה לה. מכל מקוס, לס לין פריס, קבֵל ליליס, ולס לין פריס וליליס, קבֵל כבשיס: שבעת ימים. כל מקוס שנלמר שבעת, שס דבר סול שבוע של ימיס, שמיי, יכן כל לשון שמונת, ששה, ממשת, שלשה: מלאבת עברה. לפילו מלסנת סמשובות לכס עבודס ולוך שיש מסרון כים בבעלס שלקן, כגון דבר סלבד, כך סבנתי מתורת כסניס (פרשתל יב, מ), דקתני יכול לף מולו של מועד יסל לשור במללכת עבודס וכר":

בם מוצַר: הַקְּרְאָּרְ אָתָם מִקְּרְאָּיִ קְּדֶשׁ אֵכֶּוֹ יִתְּהִוֹן מְשְּׁרְיֵי: הוש מוֹשְּׁרִי: הוש מוֹשְּׁרִי: ַ אַכְהָם מוּהַבֵּי יְהוֹה אֲשֶׁר לְהוֹן מוּצִּדִּיִּא בַּייָ בְּהָעְּרִייִּ يَةِد جُرِ خُدْر نَشِلَجْرِ لَجُمَلَكَ مَرْدِم مَا خُدْر نَشِلُجْرِ لَتَامَد

מושְבְתוּ (פּ) עֹלְּמִּנְ מִּבָּׁע עִוּאָ לַיִּעוָֹע בַּכִּבְ מִלְרָאַ־לְּדָשׁ בָּלְ־מָלְאַבֶּר לָאָ · ובֹוֹנִם עַמִּבֹוֹתו מִּבַּעוֹ מִבַּעוֹן <u>ಇಳಿಗೆ ಕ್ಷಗಿಗೆ ಗಳಿಗೆಗೆ</u>

אַמֶּבַשְׁלֵבְאָנִ אָטָם בַּמְנָהָבֶם: אַכְּע מוְהַבֹּי, וְעוֹנְע מִלְּנִאָּ, לְּנִהְ

۲۰۳۲: حَلِيُم بَلِهِمِيا خَهَلَحُمْنِ مُشَلِ

מַצִּוֹת תַאָּכֶלוּ: תְּגְ הַמַּצְּיִת לַיהוְיָה שִׁבְעָת יָמִים بحييظهُم שְשֶׁר יוֹם לַתַּבֶשׁ תַּנָּה

לְאַ עַהְּהָּהִיּ יהְיֶה לְבֶּם בְּל־מְלֶאבֶת עַבֹּדֶה יִהִי לְכִּוֹן כָּל עַבִּידִה פּוּלְחַן ά₫Ĺ**%**_₫Ĺ⋒

קָבָה בָּלְ־מְלָאָכָת עֲבֹּדֶה לָאָ , וֹמִים בּוֹּיָם עַמִּבוֹגֹּוּ מִלֵּבֹאַ וְנִילַנַבְמָּם אָמֵּנִי כַּיִּנְינָה מֻבְעָּנִי וָנִילָנַבְנוֹ עַנְּבָּנָּנְאַ לַּנָם

[٣] ١٢٠١١ إد بُدرُك هُمُ طَهُم جَعَمُك:

באָהָנע לַבּגוֹבֶכֶם אָּלְבַנַכְּבֵוֹן: אָט_לַגּירָה וַהַבּאָהָם אָט_עָּהָר אַמָּר אַנִי וָעוֹ לַכָּם וּלַגַּבַעָּם ס אַבְעָם בּיִיקְבָּאוּ אָבְיַנִאַנְּ يَةِد جُرِ خُدُرُ نَشِلَجُرِ لَجُمَلَكَ مَرْدِم مَه خُدْرَ نَشِلَجُم لَتَامَد

בכל מוקבניכון: עַמְּבְּרוּן מַבְּּהָא הָיא בָּרִם יִי מֹתְרַת לַבְּיִהְ כִּלְ הַבִּיִּדְא לָא ולוומא מִלומֹאִן מִלּא מַלּטֹא מְּטֹא וִמְוֹ טִׁנַהְבָּיִג הַבְּיִגַּנַא

בְּזִלְנֵיתוֹן: אַבְּין מוֹעַדִיָּא דַינַ

פּסְקא קרם יוֹ:

מְבֹּהֹא וִמִוֹ פַּמִּוֹבָא שַּׁיַבְּעוֹ: בְבֵין הַנָּא דְפַּטִירַנָּא בֶּרָם יִיָּ بحَلَامُنِهُ مَهٰلِهِ بِرَمْهِ كِٰزَلَٰلِهِ

לא עלקרון: בּוּוֹמָא עֹוֹמֹאָר מִעָּרַע עַרָּיִם

מֹבֹמֹא וִמֹוֹ בֹּוִמֹא מֻבִּוֹמֹאֹ

וּמַבַּיל וְיָ עִם מִשָּׁה לְמֵימַר:

פולען לא עהברון:

חַבְּרְכוֹן לְנָת כְּחַנָּא: חַבְּבַר וְתַיְתוֹן יָת עוֹמֶר בִישׁ בּאָלא גֹבור לְכוּן וִמִּהְצִירוּ נִמּ לביו אָבי בייעלאו לאַרָעָא

> even these are My appointed seasons. proclaim to be holy convocations, seasons of the Lord, which ye shall and say unto them: The appointed Speak unto the children of Israel,

dwellings. sabbath unto the Lord in all your shall do no manner of work; it is a solemn rest, a holy convocation; ye the seventh day is a sabbath of Six days shall work be done; but on

appointed season. which ye shall proclaim in their the Lord, even holy convocations, These are the appointed seasons of

dusk, is the LORD's passover. fourteenth day of the month at In the first month, on the

bread. seven days ye shall eat unleavened unleavened bread unto the Lord; same month is the feast of And on the fifteenth day of the

of servile work. convocation; ye shall do no manner In the first day ye shall have a holy

of servile work. convocation; ye shall do no manner days; in the seventh day is a holy made by fire unto the Lord seven And ye shall bring an offering

:Sarives And the Lord spoke unto Moses

Οī

6

harvest unto the priest. sheaf of the first-fruits of your thereof, then ye shall bring the unto you, and shall reap the harvest come into the land which I give and say unto them: When ye are Speak unto the children of Israel,

(10) ראשיח קצירכם. שמהא לאשונה לקליר (מומחת שא.): - עומר. עשירית האיפה, כך היחה שמה, למוזיַמדו צַעַמֶּר

كِلْمِرْكُم مُقَلِّلُهِ لِيَهْدِي لِنَهْدِ لِنَافِظ الْمُعَالِينَ الْمُعَالِمِينَ الْمُعَالِمِينَ الْمُعَالِمِ וְהַנְיִף אָת־הַעָּמֵר לִפָּנֵי יִהֹוָה

הכבון:

<u>לַּגְּלְו</u>י לַּיִּווֹיִוי: עַלְמָבׁע כַּבְּשׁׁ טַבְּיִם בַּוֹ שְׁנְבִינִ מִּנְבִּיִא אִפָּע שָּׁלִים בַּע שַּׁבִּינִי נגּמִימֶם בֹּינִם עַדְּיִפַּבָם אָטַ

בּלילַה בַשַּׁמָן אָשֶּׁה לִיהוָה בֵיה

tườu ltoéu זגן דִביעה הַהָּין:

שַׁעַּ מִילִם לְדִרָנִילָם בַּלָץ עַבָּיאַכָּם אָנַעַלַבְּלָן אֶבְעַינִכִּם Ľ.LQ لْجُمُاتِ لَطُخِ، لَحَلَجُم كَهِ نَهِجُحِ، يَخْتَ،تُ يَظُرَ، يَقْدَدَنُا كَهُ

ロル・ガルロ (で) المواليم حركم مقيليرم موخم מְאֵבְעַיכִּם: (ס)

עַשְׁנִיפְּׁע מָבְעִּ מְבְּעִינִי שְׁמִינִיִּע בַּצְּבְּעִינִיא מָבַע שָּבִיעִן הַלְּמָן

מְנְחֲה חֲדְשֶׁה לַיהוֶה: فخفك لتظهره بنه لنكرك فقا فغربا تظهرا بغرا بنكر ونكروا מַּר מְמְּחֶבֶרָת תַּמְּבֶּתְ תַּמְּבִרִּמְת מַר מִבְּתַר מְבִרנִּמָת שִּברנִינִת מִר מִבְּתַר שְׁבוּנִנִּתְא שִברנִינִיא

> יָרימניה בְּהָנְא: לְבַהְּנֹא לְכִוּן מִבְּתַּב וּוָמָא מָבָא וובום זנו מומבא צבם ול

> לְהַלְטָא בוֹבם וֹנִי: וטאבעון בוום אַרְמוּטַכוּן וָת

ترثع: בְרַעַּנְאַ וָנְסְבֵּיה חַמְּרָא רַבְעוּת ロバハロジ بظألألاي

בּאֶּלְנַבוּן לַנִּם הַּלָם לַנָבוּכוּן ער אַיְרוּאַיכון יָרוּ קוּדְּבְּנָא בַּב מוּכְלוּן עַד כְּרַן יוֹמָא הָדֵין

לגום אַנואַכון נע הוּמַבא וְהְמְנוֹן לְכוֹן מְבָּתַר יוֹמָא מָבָא

מֹנֹטַמֹא בוֹבַטֹּא בוֹבַם גֹֹ:

the priest shall wave it. on the morrow after the sabbath the Lord, to be accepted for you; And he shall wave the sheaf before

a burnt-offering unto the Lord. without blemish of the first year for sheaf, ye shall offer a he-lamb And in the day when ye wave the

wine, the fourth part of a hin. drink-offering thereof shall be of LORD for a sweet savour; and the offering made by fire unto the fine flour mingled with oil, an de two tenth parts of an ephah of And the meal-offering thereof shall

generations in all your dwellings. is a statute for ever throughout your brought the offering of your God; it this selfsame day, until ye have parched corn, nor fresh ears, until And ye shall eat neither bread, nor

shall there be complete; sheaf of the waving; seven weeks from the day that ye brought the the morrow after the day of rest, And ye shall count unto you from

Sī

Þτ

٤ī

meal-offering unto the LORD. days; and ye shall present a new seventh week shall ye number fifty even unto the morrow after the

(מנחום פב.): לרצוכם. אם מקריבו כמשפט וס יסיס לכלון לכס: ממחרת השבת. ממחרם יוס טוב סראשון של פסח, (II) והגיף. כל מנופה מוליך ומביה מעלה ומוריד, מוליך ומביה לעלור רוחות רעות, מעלה ומוריד לעלור עללים רעים (שמומטו, ימ):

שלם למס לומר שבת ברלשית לי למס יודע ליוסו (שם קו.):

(בו) ועשיחם. כבש. מולה לעומר הוא בא:

- נפכיו כפולים (מנחות פט:): (13) ומנחחו. מנחח נקכיו: שני עשרנים. כפולס סיחס: ונסכו יין רביעיח ההין. אף על פי שמנחחו כפולס, אין
- על סחדש אלא לאחר ירושה וישיבה משכבשו וחלקו: נמלקו בו מכמי ישראל (קידושין לו.), יש שלמדו מכאן, שהמדש נוהג במולה לארץ, ויש אומרים, לא בא אלא ללמד שלא נלמוו (14) וקלי. קמח עשוי מכרמל רך שמייבשין אוחו בחנור: וכרמל. הן קליוח שקורין גרניילי"ש: בכל משבחיכם.
- הינן המימות (שם פו.): (15) ממחרח השבח. מממרמ יוס עוב (מנמום קס:): חמימוח חהיינה. מלמד שממחיל ומונס מבערב, שלס לל כן
- מכצעיס ומשעס יוס: חמשים יום והקרבתם מנחה חדשה לה׳. ביוס סממשיס מקריבוס. ומומר מני זסו מדרשו, מצל (16) השבת השביעת. כמכגומו לְּנִיעַמָּסׁ לְנִיעַמָּס: עד ממחרת השבת השביעת תספרו. ולס עד גכלל, וסן

בכונים ליהוֶה: خچر فينزد نظلا 'nΪ שָׁבָּיאָנוּ

كېڅنژك څښر

אַשָּׁר בֵיחַ־נִיחָהַ לַיהֹּוֶה: עקה ליהוֶה ימְנְחָתָם וְנִסְבֵּיהָם حُلِ خُكُد مُثَادِ لَمُركِّ مِ مُثَنَّ مَ نَالِهُ א כְּבְשָׁים הָמִימִם בְּנֵי שְׁנָה וּפַּר أنكر خوا مر ترقيات فجنور

לְנֻבַּע מֻּלְמֶׁים: לְנַמְּמְאֵע נְּמְּנְגְׁ כְּבְמָּנִם בְּנָגְ מְּנְעִ לְנַמְּמְאַ נִּעָרֵנוּ אִּמְּנִנוּ בִּיָּגְ מִּנְאַ

حربيد حخير: מַּלְ שְׁנֵי בְּבְשְׁיִם קָבְשׁ יִהְיִּ הְּבִין אִפְּרִין מִּיִּדְשְׁאִ יְהֹוֹן בֵּוֹדִם יי הַבְּבֶּרִים הְנוּפְּהֹ לְפְּנֵי יְחֹנְה דְּבְבּוּרִיִּא אֲרָטֶא קֵדֶם יִיְ עַלֹּ נְׁבַּנְּלֵבְ תַּכְּבַוֹן וּ אָטְם מַלְ כֶּטָם וִירִים כְּהַנָּא יָחָהוֹן עַל לַהְטָּא

<u>לג</u>ביימים: שׁמַּלִם בַּלַעַמְוָאָּלִנִיכֵם מִלבֹּאַ-לִבְהָהְ וֹנִינוֹנִי לְכְּם כֹּלְ- מִהֹנה פֹנּיִהְ יִנִי לְכִוּן כֹּלְ וּלַבְאַטֶּם בַּמְּגָּםוּ הַנְּיָם הַנִּיִם וּהְעָּגַרָּה בַּבָּרָן וּוֹמָא הָבֵין

> וְנִין סוּלְמַא וְחָוָין חַמִּיעַ אַבמוּטֹא שֹבשׁוּל צָבוּגֹּן שַּׁבוּוֹ

בולוא שבם ול: أنفقييا طيئةا ليفنكفد נבון עלקא בורם ינ ומנחקהון בר מובי עד וְדְּבָרוֹן מִבוּין אמבון הַלמון בני הוא נטור ייילובין מַל לַוֹמָא מָּבֹמָא

לְנְבְסָנִ לִנְדְשׁנְאִ: ממוב מוֹנם אַבוֹר וֹנוֹמִבּרוּן גַּפּוּר בַּר מוּין חַר

הלם ללג מוטלווכון

leaven, for first-fruits unto the flour, they shall be baked with of an ephah; they shall be of fine two wave-loaves of two tenth parts Ye shall bring out of your dwellings

drink-offerings, even an offering with their meal-offering, and their burnt-offering unto the LORD, and two rams; they shall be a first year, and one young bullock, seven lambs without blemish of the And ye shall present with the bread

the first year for a sacrifice of sin-offering, and two he-lambs of And ye shall offer one he-goat for a гие Говъ. made by fire, of a sweet savour unto

peace-offerings.

holy to the Lora for the priest. with the two lambs; they shall be wave-offering before the LORD, the bread of the first-fruits for a And the priest shall wave them with

throughout your generations. statute for ever in all your dwellings do no manner of servile work; it is a holy convocation unto you; ye shall the selfsame day; there shall be a And ye shall make proclamation on

פטומו עד ממחכם סטבים סטביעים טסול יוס המטיס מספרו, ומקרל מסורם סול: – מנחה חדשה. סיל סמנסס סרלטונס

סמדשם סאמורם למעלם: 🛘 בבודים. ראשונם לכל סמנמום, אף למנחם קנאום סבאם מן סשעורים לא מקרב מן סחדש קודם (פן) ממושבותיכם. ולא ממולה לארן (מנמות פג:): רחם חנופה. למס מרומה המורס לשם גזוה, וזו היא המנתה שסובאס מן סחדש, ואס מאמר סרי קרבס מנחת סעומר, אינס כשאר כל סמנחות שסיא באס מן סשעורים:

נפכים, ג' עשרונים לפר, וצ' עשרונים לאיל, ועשרון לכצש, זו היא המנחה. והנפכים, חלי ההין לפר, ושלישים ההין לאיל, (18) על הלחם. בגלל הלחס, מוצה ללחס: ומנחחם ונסביהם. כמשפע מנחה ונסבים המפורשים בכל צהמה צפרשה (40, 5(40 (40 67:):

בשאמה מגיע אלל פריס ואיליס אינן הם, אמור מעמה אלו לעלמן ואלו לעלמן, אלו קרבו בגלל הלחס ואלו למוספין (מ"כ פרק (91) ועשיחם שעיר עזים. יכול ז' כצשים והשעיר האמוריס כאן הס ז' הכצשים והשעיר האמוריס צחומש הפקודים, ורביעית ההין לכבש (במדבר מו, ד־ו מ־י):

(02) והגיף הכהן אותם הגופה. מלמד שמעונין מנופס ממייס (מנמות קב.), יכול כולס, מלמוד לומר על שני כבשיס: יג, ו מנמום מס:):

קדש יהיו. לפי ששלמי ימיד קדשיס קליס, סווקק לומר צשלמי לצור שסם קדשי קדשים:

🛱 🖺 🖺 🕄 (ق וְלַגֵּרְ מַעֲּוֹב אָלָם צָּנָי יְהְנָה ්දීඵබ ඵක්.ಓĿ ද්×ු ප්දුමික දීක්රී. וּבְאַבוֹכֶם אָטַ עַלּגוּנ אַבְאַכָּם

پېڅاترېا: ילְנִיּוְבֵׁוּ שַׁמְּבַּוֹע זְטְבִיוּן אַנֹא גֹֹ בּאַבֹּלְכוּן לָא טַהָּוּגִּי פֿטַא יבמחצרכון ロダゲメ

am the Lord your God. for the poor, and for the stranger: I thy harvest; thou shalt leave them To gainselg the graning of reap the corner of thy field, neither your land, thou shalt not wholly And when ye reap the harvest of

ממישי ניְדַבֶּר יְהַנְוֹה אֶל־מֹשֶׁה קֹאמִר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

فديقد خزئد لا كالم: לכם שבתון ב ב מוֹנֵשׁ הַשְּׁבִיעִּי בְּאָחֲד לַחֹבֶשׁ בְּיַרְחָא שְׁבִיעָאָה בְּחַד לְיַרְחָא يَقُد جُرِفِرُ نَصُلِجُ رَجَهُر

ְּלְמְּנֵהְ כְּנִּגְּ לְּנִוֹםְאִ צִּנְכְּנָן נְבָּבְא בְּלְנִוֹ יְבֵי לְכִוּן לִּנִםׁאִ צִּנְכְּנַן נְבָּבְאִ מבוק מם בנו ושָּבָאַק לַמוּמַר

إترم والمرات المرات (ס) י פֿל מָלֶאכִּט מַבְּנִינו לָאִ טַמַּמָּי פֿל מַבִּינִת פּּילְטַן לָאִטַמִּפֹּרוּן

יהקקרבין קירבנא קדם יי:

٥٠ ני<u>ְדְבֶּר יְהְוְהְ אֶלְ־מֹשֶׁה לֵאמִר:</u>

וּמַבַּיל וְיָ עִם מִמָּה לְמֵימַר:

الألك الم لنظرك לֶבְשׁ יְהָיֶה לְכָּם וְעִּנִימָם אָתַ ע בַנְּע נְיִם בַכִּפְּבָים בַנִּא מֶלֶבָאַ گې چېښند كِشين يېچېنېر،

עובלא שבה !t: יהעצון יח נפשהכין יהקרבין עוא מהבת פציש יהי לכון שְׁבִינִאָּר הָבֵין יומָא דְּכִפּוּרַיָּא **になる こ**%

in that same day; for it is a day of LORD. an offering made by fire unto the

afflict your souls; and ye shall bring

convocation unto you, and ye shall atonement; there shall be a holy

Howbeit on the tenth day of this

And the Lord spoke unto Moses,

work; and ye shall bring an offering

proclaimed with the blast of horns,

a solemn rest unto you, a memorial

the first day of the month, shall be

saying: In the seventh month, in

Speak unto the children of Israel,

And the Lord spoke unto Moses,

Ye shall do no manner of servile

made by fire unto the LORD.

a holy convocation.

seventh month is the day of

הוא לְכַפָּר עַּלֵיכֶם לְפָּנֵי יְהַנְּה ⁸² הַנְיֹם הַנֻּּהְ כֵּי יָוֹם כִּפְּרִים וֹכַּלְ-מִלְאִכִּעְ לָאִ עַהְּמֶּנִ בַּמְּגָם

پېڅاترېا: ענא לַכַּפָּרָא מַּלְיכִּיוֹ בַּרָם !! יוְמָא בַבוּן אָבי יוֹמָא דְּכִפּוּבוֹא וכֿל מַבוּגא לָא עַמִּבָּרוּו בִּכָּרוֹ

you before the Lord your God. atonement, to make atonement for And ye shall do no manner of work

ڲٛڔ۩ڔڟ۩۬

shall be cut off from his people. not be afflicted in that same day, he For whatsoever soul it be that shall

67

87

Lτ

ς₇

77

٤٢

:Sarives

:Sarives

בות מורה: יוֹמָא הָדֵין וְיִשְׁמִיצֵי מַעַּמִיה: בְּעָשֶׁם הַיִּוֹם הַאָּה וְנִכְּרְתָּה ⁶² בּֿ. בֹּלְ עַנְּפָּׁמִ אַמֶּבּר לְאָעַנֹּמִּנְּעִ אָבׁוּ כַּלְ אָנְהַ צַּלָא וִעַהַּנוּ בַּכַבוּ

יטמן לשלם שכר: בנס בים סמקדשוסקריב קרבנומיו במוכו: חעוב. סנמלפניסס,וסס ילקמוומין לךלמייע למחדמס: אני ה׳ אלהיכם. פסח ועלכח מכאן, וכאש השנה ויום הכפורים וחג מכאן, ללמדך שכל הנותן לקט שכחה ופאה לעני כראוי, מעלין עליו כאילו (SS) ובקצרכם. חור ושנה, לעצור עליסס צשנילאוץ. אמר רצי אצרימי ברצי יוסף, מס ראס הכחוד ליחנס באמלע הרגלים,

(24) זכרון חרועה. זכרון פסוקי זכרונוס ופסוקי שופרוס (ר"ס לב.), לזכור לכס עקידם ילמק שקרב מחמיו מיל:

(25) והקרבחם אשה. המוספים הלמורים במומש הפקודים:

(שבועום יג.): אך. כל מבין ורקין שבחורה מיעומין, מכפר הוא לשבים ומינו מכפר לשמינם שבים (שבועום יג.):

نچر تولاد: XL_TÇĞW ŪĽ**!**Χ لْخُر_لَاثِقُم كَيُمُل لَامُّمُنِ خُر_

אָלָמְאַ עַעוּאַ מִּנִּוּ מַמֶּוִשִּ: לכון וומא טבון ואובור וח וכל אָנְה בוֹהְבִיר כָּלְ הַבִּירָא

from among his people. same day, that soul will I destroy doeth any manner of work in that And whatsoever soul it be that

מַמְבְינוּכֶם: עלט מולם לדרהינים בלל קים שלם לדריכון בכל בְּלְ עְלֶאִבֶּׁע ζΧ

עֹהְשִׁוּ כֹּלְ הֹבֹוֹבִא לָא עֹהֹבֹּבוּוּ

generations in all your dwellings. a statute for ever throughout your Ye shall do no manner of work; it is

31

30

אָטַ־נַּפְּשְׁטִיכֶּטְׁ בְּטִמְּמְנִי כַּעֲבָשְׁ יָה נַפְּשְׁטִכֵּוֹן בְּהִשְׁמָא לְיַרְהָא שַּׁבְּׁע שַּׁבְּּעׁוֹן הוּאֵ לְכְּם וֹמִנִינֵם שַּׁבָּא שַּבְּּעֹא הוּא לְכִוּן וּהְעַנִּוּן

שניחון גַיָּחַכון:

even, shall ye keep your sabbath. month at even, from even unto souls; in the ninth day of the solemn rest, and ye shall afflict your Te shall be unto you a sabbath of

. aav ווְדַבֶּר וְהַוְהַ אֶּל־מֹשֶׁה קֹאִמְר: וּמַלֵּיל יְיָ עָם מֹשֶׁה לְמֵימַר:

Speak unto the children of Israel, :gaiyse

And the Lord spoke unto Moses,

הַשְּׁבִיעִי הַנְּיָה הַגָּר ^{+ε} בַּחֲמִשָּׂה עָשֶּׁר יוֹם يَقِد جَرِفَتَ نَشِدُجُمْ كَجُمُدِ مَجْدِ مُن فَدْ نَشِدُجُمْ خُمْنَد

מּבֹּהֹא וומִון שַׁבַּם וֹנִי: הַסְבֶּוֹת שְׁבִיעְאָה הָדֵין חַנָּא דִּמְטַלֹּיָא ַ כַּטַבְתָה בּטַמִישָּׁטִּ מַשְּׁבָא יוִמָא לְיַנְרְחָא tabernacles for seven days unto the seventh month is the feast of saying: On the fifteenth day of this

בוֹבאַמִּוּן מִלֵּבַאַבַעַבּמ שְבְעָת יָמִים לַיהוָה:

בומא שבלמשט ממבה שנים

of servile work. convocation; ye shall do no manner On the first day shall be a holy

בְּלְ מְלֵאכִת עֲבִּדְרָת לָאִ תַעֲשְׁנִּיּ

בוב וו בוומא שמולאני ממנת מבלא וומון מַקרבון קורבנא נגלבענן:

manner of servile work. sojemn assembly; ye shall do no unto the Lord; it is a day of shall bring an offering made by fire holy convocation unto you; and ye LORD; on the eighth day shall be a offering made by fire unto the Seven days ye shall bring an

מְלֵאכִי הַבְּבִי לָאִ עַהַּהְּנִּי אַשָּׁה לִיהוָה עַצָּנֶה הָוֹא כְּל־ حِيْم نِنْيِد حُرُه لِنَظْلَحُوْه מְבֹּמֹּנו וֹמָנִם טַלֵּוֹנִירוּ אָמֶּנוּ

ליהוֹה בַּיִּוֹם הַשְּׁמִינִי מִקְּרְאֵרַ

azri: (30) והאבדתי. לפי שסוא אומר כרת בכל מקוס ואיני יודע מס סוא, כשסוא אומר וסאבדתי, למד על סכרת שאינו אלא

(1E) כל מלאכה וגרי. לעזרר עליו זלחיין הרזה, חול הזסיר על מלחכת לילה כמלחכת יוס (יומח פח.):

בבקשם מכס עכבו עמי עוד יוס אחד, קשם עלי פרידמכס: - כל מלאכח עבדה. אפילו מלאכם שסיא עבודה לכס, שאס (36) עצרח הוא. עלרמי אמכס אללי, כמלך שוימן את בניו לסעודה לכך וכך ימים, כיון שהגיע ומנן להפער אמר, בני, (פצ) מקרא קדש. [ביוס"ב] קדשהו בכסוח נקים ובחפלה, ובשחר ימים עובים, במחכל ובמשחם ובכסוח נקים ובחפלה:

לא מעשוה יש מסרון כים בדבר: - לא חעשו. יכול אף חולו של מועד יהא אסור במלאכת עבודה, מלמוד לומר, היא:

וּנֹסׁכֹּום בַבַּבוֹם בּוּמִנ: אַשָּׁה לַיהוְה עֹלְה וּמִנְחָה זֶבַח

ונסוכון פּטנִם יום בִּיומִיה: אַבֶּון מוְמַבוֹא דִּין דְּחָעַרְעוּן

יבר מכל נדבמכון דממנון

מבטון ובוום בממונו מבטון: מְבֹּמֹנִ נְמִנִם בּּנִּנְם בַּנִבּאַמֵּנְן אָת עַג יְהוָה Π̈́ŠĻλ ۵٤ ፲৯៥.๙. ៥ጵ០៤០០ និប_២៤នើប אַּךְ בַּחַמִּשְׁרֹ עִּשֶּׁר יוֹם לַחַׂדֶשׁ

ַנְרְרֵיכֶם וּמִלְּבַּרְ בָּלְרַנְרָםׁוּכָם

מקבר שבהות יהוה ימקבר

אַשֶּׁר הִהְנִי לִיהֹנְה:

שׁמִוֹלִאַב לִּוֹבוֹא: בְּיוֹמָאַ לַבְׁמְאַׁרְ יָנִיֹםְאַ יִבְיוֹמָא נה הנא בדם וו שבעא יומין נו הֿכַלְטֹא בַאַבהא שנענון לנבוא מבומאי במכנמכון בּבֹבם בּבֹבמוֹמִימִים מַמַבּבּ

מבולנו ומום: الإلام المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع المرابع o+ פַּוֹי עַלַּץ הָדָר כַפָּּת הָעָּיי ולַלַטְמָם לַכָּם בּוֹנִם בַּנִאמָוּן

שבים גל אַלְנַבוּן הַּבֹּהֹא וִמָּוֹ: تقدفنا نقلخنا يختر نففيبا قىتى بدرائم بمنديدرا دېدخدا נטפבון לכון בוומא פדמאה

הְּחָגוּ אָחָוֹ: וְחַגְּמָם אָעוּ חַג לַיהוָה שָּבְעָּת

בּוֹעוֹא מּבֹוּמֹאַע הַבְּלָּא וְמָוֹ בַּהַשָּׁא לַנִּם הַכִּם ומוסיון ומוע סלא פורם וז

<u>הַאַּוֹרְתְ בְּיִשְּׁרְאֵלְ יִשְּׁרִי בְּסַבְּתִי בְּסַבְּתִי בְּסַבְּתִי בַּסַבְּתִי בְּסַבְּתִי בַּסַבְּתִי</u> ²⁴ פֿפֿפֿע שַּׁמְּבוּ מִּבְׁמֹּע נְמִים פַּלְ- בּמִּמְלַגִּא שַּׁשִּׁבוּו מִבְּמֹּא וִמִּוּן

סעשוי כמין קליעה (שם לב:):

פֿל וֹצִּיבֹא בּוֹמִּבֹאָן וֹשִׁבוּוּ

drink-offerings, each on its own meal-offering, a sacrifice, and LORD, a burnt-offering, and a an offering made by fire unto the to be holy convocations, to bring the Lord, which ye shall proclaim These are the appointed seasons of

unto the Lord. freewill-offerings, which ye give your vows, and beside all your and beside your gifts, and beside all beside the sabbaths of the LORD,

shall be a solemn rest. solemn rest, and on the eighth day seven days; on the first day shall be a ye shall keep the feast of the LORD gathered in the fruits of the land, seventh month, when ye have Howbeit on the fifteenth day of the

the Lord your God seven days. brook, and ye shall rejoice before of thick trees, and willows of the branches of palm-trees, and boughs day the fruit of goodly trees, And ye shall take you on the first

month. ye shall keep it in the seventh statute for ever in your generations; LORD seven days in the year; it is a And ye shall keep it a feast unto the

shall dwell in booths; all that are home-born in Israel Ye shall dwell in booths seven days;

zt

(קצ) עלה ומנחה. מנחם נקכים הקרינה עם העולה (מנחות מד:): דבר יום ביומו. חוק הקלוב נחומש הפקודים:

חמרים. מסר וי"ו, למד שמינה מלה אחת (שם לב.): ועוף עץ עבת. שענפיו קלועים כעצומות וכתצלים, וזהו הדם, (0+) פרי עין הדר. עין, שמעס עניופריי שוה (מוכה לה.): הדר. הַיְּרְ בֹּחִילִּנו משנה לשנה, וזהו הֿמרוג (שם): כפה יסא מביאן כל שבעס, מלמוד לומר ומגומס אומו, יוס אחד במשמע, ולא יוחר, ולמס נאמר שבעס, לחשלומין (מגיגס ע.): שבור, פעמים שסים בא באמלע סקיץ או המורף: - וחדור. שלמי מגיגה: - שבעח ימים. אם לא הביה בוה יביה בוה, יכול כל שבעס: – באספכם את חבואת הארץ. שיסא מדש שביעי זס בא בומן אסיפס, מכאן שנגעוו לַעַבֶּר אָם סשנים שאם אין (95) אך בחמשה עשר יום ההגו. קרצן צלמיס למגיגה, יכול מדמה את הצבת, מלמוד לומר, אך, הואיל ויצ לה מצלומין דבר יום ביומו. הא אם עבר יומו בעל קרבנו:

601

מְצְרָנִם אָנִי יְהְנָה אֶלְהַיכֶם: نَّهُلُهُم خُلِيمُنَّةُ، هِبْلُاتِ مَيْكُلُّهُ \$١١_خڌر خريتمل تلفه بابتدقي

** וַיְדַבֶּר מֹשֶׁר אָת מֹעֲדֵי יְהֹוְגַה וּמַלֵּיל מֹשֶׁה יָה סְדַר מוֹעֲדַיִּא

ניְדַבֶּר יְתְוָה אֶל־מֹשֶׁה לֵאמָר: שביתי

לְעַהְּלְעַ זֶּע שַּׁמֶּיִע: מְּמֹלוּ זִוֹנוּ זִוֹנִ בַּנִינִי כַּמָּאָוָר עו אָת־בָּנֵי יִשְׁרָאָל וִיקְּוֹה אֵלֵיף

™ מוֹעָּר יַעְּרֹךְ אֹתוֹ אַהַרֹּן מִעָּהֶר מחוץ קפְרֹכֶת הָעֵּהֶת בְּצִּהֶל

עַקה עולם לדרהיקם: מַּגַבְּבֶּבֶ לְפַּנֵי, יְנִינְיִנִ טַּמִיּגַ

חַנּרִוֹת לְפְּנֵי יְהֹוָה מְמִיד: (פּ) עַל הַמְּנֹרֶה הַמְּהֹרֶה יַעֲּרֶךְ אֶת־

וְלְבַּוֹשְׁמָּ מֵבְיִם וְאָפִּיתָ אִּלָּה שְׁמֵים

קַהַלָּה הָאָהָה: پېږت تېزند نېډر پېدازده دېږيد

لْهَمْقْ אِيقُو هُفَرُو مُمَّرُونَ مِنْهُدُ نُفْهِدُ نُفْدِياً فَلُقِراً فَلُدِياً

(E+) כי בסכות הושבתי. ענני כנוד (קוכה יה:):

(ב+) האזרח. זס לזרמ: בישראל. לרצומ למ סגריס (שם כמ: מ"כ פרק יז, ע):

יַבְאַ:

מאֹבֹא בַמֹּאַבוֹם אָנֹאַ לני ישְׁבַאָּל בְאַפּּלוּהִי יָהָבוּן בִּמְטַלַת עַּנָנִי אַנְתַיבִית יָת בדיל דיידעון

المُحَالَحِيا:

בּוֹ וֹאַכְּוֹפֹנוּוֹ לְבֹנוֹ וֹאָבֹאָלִ:

ימַבְּיל יְיָ עִם מִשֶּׁה לְמֵימַר:

לאַנֹבוֹא לאַבלא דוּגוּנוֹא לְבַ מְׁמָּטִ זְּיִטְאַ בַּבְּיִאָ כִּטִימָאַ פּפֿיד וָת בְּנֵי יִשְּׁרָאֵל וָיִסְבוּוֹ

אַבֿבן מִבֹמָהֵא הַב גַּפָּבָא צַבַבַם

יון הדירא קנם עלם לדביכון: בְּמָמֶהְכַּן וַמְנִאַ נִסְגַּרָ וָמָיָהַ מבריכהא דסהדותא

throughout your generations. shall be a statute for ever before the LORD continually; it order it from evening to morning

table before the Lord.

one cake.

continually.

rows, six in a row, upon the pure

And thou shalt set them in two

tenth parts of an ephah shall be in

And thou shalt take fine flour, and

pure candlestick before the LORD

He shall order the lamps upon the

bake twelve cakes thereof: two

in the tent of meeting, shall Aaron Without the veil of the testimony,

lamp to burn continually. oil beaten for the light, to cause a that they bring unto thee pure olive

'Command the children of Israel,

:Saring:

 ΛIXX And the Lord spoke unto Moses,

seasons of the Lorp. children of Israel the appointed **†**† And Moses declared unto the

the Lord your God. dwell in booths, when I brought

them out of the land of Egypt: I am that I made the children of Israel to that your generations may know

(3) לפרכת העדת. שלפני האכון, שהוא קרוי עדות. ורצומינו דרשו (שצת כז. מ"ל שם ע), על נר מערצי, שהוא עדות מיום ליום:

וך, וסן מפורשים במנחות (פו.) ובת"כ (פרשתה יג, ה): - חבויד. מלילה ללילה, כמו עולת המיד (במדבר כה ו), שהינה הלה - המנורה, וכן משמע ואמה סופך ללוום אם בני ישראל על כך: - שמן זיה זך. שלשה שמנים יולאים מן הזים, הראשון קרוי (ב) צו אח בני ישראל. זו פרשת מלות הנרות, ופרשת ואתה תלוה לא ואמרה אלא על סדר מלאכת המשכן, לפרש לורך

שְׁנִע סִבְרָא עַל פְּתוּרָא דְּכְיָא

משרונין סהי הווא גריצקא

שוושא מהבי גריצו הביו

ניסב סילקא ומיפי ימה

מֹלְ עְּלְנְרְתָא דְּכִיתָא וֹסְבַּר יָת

בוגוניא צבם וו שבובא:

וסן כדמי אף ללילי מקופת מבת, ומדס זו סוקבעם לסס (מנמות פע.): אהרך מערב עד בוקר. יערוך אומו, עריכה הראויה למדמ כל הלילה (מ"כ שם יא), ושיערו מכמיה, מזי לוג לכל נר ונר, לכל באי עולס, שסשכיים שורס בישראל, שנומן בס שמן כמדם מברומיס, וממנס סיס מסחיל, ובס סיס מסייס: - יערוך אחו

OII

(+) המנורה השהרה. שסיל וסג מסור. דבר למר על מסרס של מנורס, שממסרס ומדשנס ממלס מן סלפר:

וְהְיְמָה לַלֶּהֶם לְצִּוְכְּרָה אִשֶּׁה

בּנוֹנוֹמְבֹאָל בּנוֹנוּ מִנְלֶם: זַעָּרְ לְפְּנֵי יְהַנְה הָמָיד מַצֵּת

מוֹלֶם: (ס) הָוּא לְוֹ מֵאִשֵּׁי יְהְוָה חָק־ צֵּרֵי שֹׁדֶשׁ מּוּדְשִׁין הוּא לֵיה و جوم جات جيات جات المناهد الاجادوات וְהְיִהְהִ לְאַבְוֹוִן וּלְבָּלְּנִוּ וֹאֶבְלְעִוּ

تنشُلهٰذِين لَهُيم تَنشُلُهُذِي: בול וֹהְבֹאֹל ווּלֹגוּ בַּשְּׁעַבוֹי בּוֹל יי והוא בן צֵּישׁ מַצְּרָי בְּתָּוֹדִי ڹۻؙڶ؉ڿ۪؞ٮ Ęľ×ŸŸľ

בּבְרֵי לְמַמָּתַ_בֶּוֹ: אָל_מְאַב וְאָם אַמָּוְ אָלַנִית בַּתַ " אָת־הַשֶּׁם וַיְקלֵל וַיְבָרָאוּ אָתָוֹ וַנִּפְּב בּּוֹבוֹאִמָּּט טַנִּמִּבׁאַלִית

\$₹□: שבובא מו לנו והבאל קום

מפובבניא בני קום עלם: ロガロト ڂۿڷڔڶ

בו ומְבּאַן: בֿר אַטְּקא בַת יִשְּׁרָאֵל וְגוּבְרָא וֹמְבַאָב וֹאִטַּוֹגִיאַנ בַּמַמָּבוּטַאַ וְעוּאַ פֿר גָּבָר מִצְּרָאַ, בְּגִי בְּנִי וּוֹפֿל כֿר אַטַּמָא בַּנו וֹמֶּבָאָל

בנו גבנו, לשִׁבַּטָּא גַּבוֹן: קְנְת מֹשֶׁה וְשׁוֹם אָמֵיה שָׁלוֹמִית יָת שְׁמָא וֹאַרְגֹּיִז וְאֵיתִיאִּי יָתִיה ופֿבות פֿר אַטִּקאַ בַּת וִשְּׁרָאֵל

> made by fire unto the LORD. memorial-part, even an offering may be to the bread for a frankincense with each row, that it And thou shalt put pure

everlasting covenant. it is from the children of Israel, an order before the LORD continually; Every sabbath day he shall set it in

by fire, a perpetual due. of the offerings of the Lord made place; for it is most holy unto him sons; and they shall eat it in a holy And it shall be for Aaron and his

Israel strove together in the camp. the Israelitish woman and a man of children of Israel; and the son of Egyptian, went out among the woman, whose father was an And the son of an Israelitish

of the tribe of Dan. Shelomith, the daughter of Dibri, Moses. And his mother's name was cursed; and they brought him unto woman blasphemed the Name, and And the son of the Israelitish

- הסניפין מגביהין אח הלחם מעל גבי השלחן (מ"כ פרק יח, ד): (6) שש המערכת. שש מלות המערכה האחם: השלחן השהר. של והצ מסור. דבר אחר על מסרו של שלחן, שלא יהיו
- ידם סוא נוכר למעלם כקומן, שסוא אוכרם למנחס: ללחם לאזכרה. שאין מן הלחם לגביה כלים, אלא הלבינה נקטרת כשמסלקין אותו בכל שבת ושבת, והיא לוכרון ללחם, שעל (ד) ונחח על חמערבח. על כל מממ משמי ממערכומ, סיו שני בזיכי לבונס, מלא קומץ לכל אחם: וחיחה. סלבונס סואם:
- (9) והיחה. המנחה הואח, שכל דבר הבא מן החבואה, בכלל מנחה היא: ואבלהו. מוקב על הלחם, שהוא לשון וכר:
- זה שכנגדו שמיחה בו מִשַּׁע הֹהלו: סול סמלרי שסרגו משס: בחוך בני ישראל. מלמד שנמגייר: וינצו במחנה. על עסקי סממנס: ואיש הישראלי. לו סִישׁ עַל דְּגְלוֹ בְּמֹלִם לְבֵּיִם מֲבֹקָס (במדבר ב, ב) כמיב, נכנם לבים דינו של משס וילה מחוייב עמד וגדף: 🗀ן איש מצרי. יד, א), מבים דינו של משה יצא מחוייב, בא ליטע אהלו בחוך מחנה דן, אמרו לו מה טיבך לכאן, אמר להה מבני דן אני, אמרו ביום סשבת יערכנו, דרך סמלך לאכול פת חמס בכל יום שמא פת לוננת של חשעה ימים, בתמים. ומתניתא אמרה (ת"כ פרשתא (10) ויצא בן אשה ישראליה. מסיכן ילא, רבי לוי אומר מעולמו ילא, רבי ברכיס אומר מפרשס שלמעלס ילא, לגלג ואמר,
- לו שבת לאביו שבת לשבמו: בשמה דן. מגיד שסרשע גורס גנפי לו, גנפי לפביו, גנפי לשבטו, כיולפ בו פסליפב בן פֿסיסמך למטס דן (שמום לפ, ו), שבם עלך, עלס עליכון, מפעפעת בדבריס, עואלת בעליס סכל: 🗈 בה דברי. דברנית סימס, מדברת עס כל אדס לפיכך קלקלס: בה דברי. שנתן של ישראל שפרסמה הכמוב לוו לומר, שהיא לבדה הימה וונה: שלמיה. דַּבָּיַם פעפעה שלם עלך, שלם (11) ויקב. כמרגומו, ופְּבֵישׁ שנקנ שס סמיומד וגדף (מנסדרין נו.), וסום שס סמפורש ששמע מקיני: ושם אמו שלומית

מַל־פָּי יְהְוְה: (פּ) יי ויניקרו במשְמָר לפְרָשׁ לָטָם

מומבא דון: נאַסְרוּהו בְּבֵית מִשָּׁרָא עַר

mouth of the Lord. might be declared unto them at the And they put him in ward, that it

ניִדְבֶּר יְהְנָה אֶל־מֹיֶטֶה לֵאמְר: וּמַלֵּיל יִיְ עִם מֹשֶה לְמֵימַר:

אָנוֹוְ בַּלְ_הָמָבֶׁה: אָּנַבְינִים הַּלְבַרְאָמִיִּנְ וֹבְינִמִּנְ בַּמִּמִתְּנִי יִבְינִוֹן הַּלְ בַנְמָּנִע ++ לְמַּשׁׁלְּיִר וֹסְמִּכִּוּ כֵּלְגְ_עַמֻּמִּמְגָּהִם לְמָּמָּבׁוּעִא וֹנִסְמָכוּוֹ **!** הוצא אָת־הַמְקּקּלֵל אָל־מִחוּץ אַפּיק יָת דְּאַרְנֵּיז לְמִבָּרָאִ

山立ない: אָיִשׁ אָיִשׁ בְּיִינְקְבָּלְ אֶבְעָנוּ וֹנְשָׁאַ בְמִימָר וּבּר וּבּר אָבִי וֹרַוּנִי

יְרְנְּמִוּ בִּוֹ בָּלְ הַבְּּלְ וְנְפַּב שָּׁם יְהְוֹה עַּמְוֹת יוּמְת רְגָוֹם וְדִיפְּבִישָׁ שְׁמָא דִּיִי אָהְקְּשְׁלָא

בְּאָיְרֶח בְּנְקְבוֹ־שָׁם יומֶת:

द्राप राद्रीयः י וֹאֲנְתְה כֹּנ וֹכֵּע בֹּלְ וֹפֹּתְה אֹנִים וּנִּבָּנ אָנִי וֹלַתְּנָלְ כֹּלְ וֹפֹּתָא

ثقم تَلَى تُقَمَّ: ್ಟ್ ಲ್ಲೂರ್ ಚಿತ್ರರ್ ಧದರು ಅಳ್ಳರ್ಥ ಕ್ಷಾಗ್ರಹ್ಮ ಕರ್ಚಿಸ ಅಳ್ಳರ್ಥ

בּאָמֶר מְשְׁר בָּן יִמְשָׁר לְּוֹ:

באבם כו נומו לנ: שָׁן הַחַח שֵׁן כַּאֲשֶׁר יַתַּן מוּם חֲלָר שֵּנְא שְׁנָא חֲלֶר הַבְּרָא עֵינָא שֶׁבֶר תַּחַח שֶׁבֶר עַיִּנְץ תַּיִּלְר שְּנָץ הַלְּרְ הַיְּבֶּרְ אַנְּץ הַיִּנְץ שְׁנָּץ הַיִּנְץ בְּיִרְיִי

היתפרש להון על גזירת

נובימון ימוה כל כושהא:

בְּבְה אֶבְהֵיה וִיקבִּיל חוֹבִיה:

خُطُلُمِينَيكِ مُثَمِّعُ نَظُمُنِي: כֿל כַּנְאָשׁא נּיִּוְבָא כַּנְאָנַלָּא בֿגר יהְקְשָׁמִיל מִרְנָם ירְנָמִוּן בִּיה

בּאֹנֹמִא אִטַׁלַמִּלָא וֹטַלַמִּגַ:

נפְּאָא שַׁלְּלֵּבְ נִפְּאָא:

י וֹאֵיִם בּירוֹתוֹן מִים בַּעַּמְיוֹיִי וּנְּבָרְאָרֵי וִמֵּין מִיּמָא בְּחַבְּרֵיִה

בְּמָא בַּהְבַּר בַּן יִטְהַבִּיר בַיהַ:

בְּמָא בַּוּבַר מוּמָא בַּאָּנָמָא בּן

him. a man, so shall it be rendered unto tooth for tooth; as he hath maimed breach for breach, eye for eye,

as he hath done, so shall it be done

And if a man main his neighbour;

mortally shall make it good: life for

And he that smiteth a beast

mortally shall surely be put to

And he that smiteth any man

he blasphemeth the Name, shall be

stranger, as the home-born, when

to death; all the congregation shall

of the Lord, he shall surely be put And he that blasphemeth the name

Whosoever curseth his God shall children of Israel, saying:

And thou shalt speak unto the

head, and let all the congregation heard him lay their hands upon his

without the camp; and let all that

Bring forth him that hath cursed

And the Lord spoke unto Moses,

certainly stone him; as well the

:min ot

death.

put to death.

bear his sin.

stone him.

٤ī

שנאמר מְחַלְּלֶייֶם מוֹח יוּמְח (שמוח שם יד), אבל לא פורש להס באיזו מיחה, לכך נאמר פִי לֹא פֹרַשׁ מַה יַּעָשֶׁה לוֹ (במדבר מו, לד), (12) וינחחו. לבדו, ולה סנימו מקושם עמו, ששניסס סיו בפרק המד, ויודעים סיו שהמקושם במימס, (סנסדרין עמ:)

יְתְיְהֵיב בֵּיה:

במיממך, שאמס גרממ לך: בל העדה. במעמד כל סעדס (מ"כ פרק ימ, ג), מכאן, ששלומו של אדס כמומו: (14) השמעים. אלו העדים: כל. להביא את הדיינים: את ידיהם. אומרים לו דמך בראשך, ואין אנו נעושים . אבל במקלל סוא אומר, לפרוש להם, שלא היו יודעים אם חייב מיתה אם לאו:

(16) ונקב שם. אינו חייב עד שיפרש אם השס, ולא המקלל בכינוי: ונקב. לשון קללה, כמו מֶה מֶּקֹב (במדבר כג, ח. (15) ונשא חשאו. לכרמ, כשלין המרלה:

פנסדרין נו):

נפש קעם: (דו) ואיש בי יבה. לפי שנאמר מכה איש וגוי (שמוח כא, יב), אין לי אלא שהרג אח האיש, אשה וקען מנין, חלמוד לומר כל

711

אָבֶם יוּמֶת: מפטיר ועובֶר בְהַעָּה יְשַׁלְּעָנָה וּעַבֶּר וּדִיקִּטוּל בְּעִירָא יְשַּׁלְּעִנָּה

بلانظميح لائمه نظميح:

man shall be put to death. make it good; and he that killeth a And he that killeth a beast shall

ڲٛڔ۩ڔڟ؈ בְּאָנְרָח יְהְנֶהְ בָּנְי אֲנָר יְהְנָה בִּנְּה הִנְא חָד יְהֵר אֲנִר אֲנָא יָנְ מְשְׁפְּטְ אָחָד יִהְנֶה לְבֶּה בַּגָּר הִינְא חַד יְהֵי לְכִּוֹ נִּיּוֹרָא

\$\$ٿ⊂با:

your God? home-born; for I am the LORD well for the stranger, as for the Ye shall have one manner of law, as

ישְׁרָאֵל עַשׁׁוּ כְּאֲשֶׁרׁ צְּנְהֹ יְהְנָה וּבְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַבְּרוּ כְּמָא אָח־מֹשֶׁה: (פ) דְּפַקּיד יִי יָח מֹשֶׁה: كَاهَلَاثُما تَعْلَدُ كُلُولَا كُلُولًا لِكُتَّا لِخُدِّد خُمْضُدِيثِم لِلْأَمَادِ تُعْلَيْهِ פמוקים ניוציאו אָת־הַמְקּלֵל אֶל־מָהוּץ וַאָּפִּיקוּ יָה דַּאַרְגִּיז לְמִבָּרָא

الْلَقِّدُ لِيَهُدِي هُمْ خُدِّدٌ لَهُدُهُمْ يَمَوْنِمْ لِيَهُدِ مَنْ لَهُدُ

LORD commanded Moses. the children of Israel did as the and stoned him with stones. And that had cursed out of the camp, Israel, and they brought forth him And Moses spoke to the children of

The Haftarah is Ezekiel 44:15 - 44:31 on page 155.

סנני לאמר: בְּסִׁנְנִ לְמֶנְתַּב: נקר וַיְדַבֶּּר יְהֹנְהֹ אֶל־מֹשֶׁה בְּהַר וּמַלֵּיל יָן עִם מֹשֶה בְּמוּרָא

يَةٍ مَا خُرِ خُرُدُ نَشِلَهُمْ لَهُمَالُكُ مَرْدِم مَا خُدْدَ نَشِلُهُمْ لُنَامَال

the Logn. shall the land keep a sabbath unto into the land which I give you, then and say unto them: When ye come Speak unto the children of Israel,

And the Lord spoke unto Moses in

mount Sinai, saying:

 ΛXX

הְאָבֶּע מַבָּת לַיהֹוֶה: אַרְעָּא שְׁמִּטְּהָא בְּרָבוּן לְכָבֶם וְשְּׁבְתָּוּר צַּאָנָא יְמִיב לְכִוּן וְתַשְׁמֵּיִם אַרְעָּא שְׁמִּטְּהָא בְּרָבוּ וְתַּשְׁבָּתְ ، هُجَاتِٰت حُد بَاتِهِ هُج بَاغِدُ لَا خِيبًا هُدَ، تَدَمَّرُهُا خِهَامُهُ

يرززية: ְ מְּנִים שִׁוְּלֵּיִב כַּבְׁמְּצִׁיִּב וְאֵּסִבְּׁטֵּ אָטַ ְ מִּנְיִן שִׁנְּסִם בַּבְּמֶּב וְמִבְּיִם נִע מְּמָם מִּנִים שִּוֹבָים מִּנְב וְמֵּחִ מִּנִים מִּנִין שִּׁנִּים בַּבְּמֶב וְמִבְּיִם מִּנִים מִּנִים בְּבִּמְב

thereof. vineyard, and gather in the produce and six years thou shalt prune thy Six years thou shalt sow thy field,

- נמינה, דבר הנמון מיד ליד: (0.5) כן ינהן בו. פירשו רבומינו (ב"קפד.) שלינו נמינת מוס ממש, אלה משלומי ממון שמין אותו כעבד, לכך כמוב בו לשון
- שפטור, ומס בנסמס בחבלס, שאם אין חבלס אין משלומין, אף מכס אביי ואמו אינו חייב עד שיעשס בסס חבורס: מחיים, אף מכה אביו ואמו מחיים, פרע למכה לאחר מיחה, לפי שמלינו שהמקללו לאחר מיחה חייב, הוצרך לומר במכה הרגו, אלא עשה בו חבורה, שלא נאמר כאן נפש, ובמכה אביו ואמו דבר הכחוב, ובא להקישו למכה בהמה, מה מכה בהמה (IS) ומכה בהמה ישלמנה. למעלס דְּבֵּר בסורג נסמס, וכאן דבר בעושס בס מבורס: ומכה אדם יומה. אפילו לא
- (בב) אני ה׳ אלהיכם. אלסי כולכס, כשס שאני מיחד שמי עליכס, כך אני מיחד שמי על הגריס:
- (33) ובני ישראל עשו. כל המלוה האמורה נמקילה צמקום אחר דחייה, רגימה, וחלייה:
- ולמד כאן על כל דבור שנדבר למשס שמסיני סיו כולס כללומיסן ודקדוקיסן, וחורו ונשנו בערבוח מואב: שלא מלינו שמיעת קרקעות שנשנית בערבות מואב במשנה חורה, למדנו שכללותיה ופרעותיה כולן נאמרו מסיני, ובא הכתוב ודקדוקים מסיני, אף כולן נאמרו כללומיסן ודקדוקיהן מסיני, כך שנוים בח"כ (פרשחא א, א). וגראם לי שכך פירושה, לפי (I) בהר סיני. מס ענין שמיעס אלל סר סיני, וסלא כל סמלות נאמרו מסיני, אלא מס שמיעס נאמרו כללומיס (ופרעומיס)
- (2) שבת לה׳. לשס ס׳ כשס שנחמת בשבת ברחשית:

לאַ טוֹלָת וֹכֹּבֹמִנְ לאַ טוֹמָב: نېپر לאָגץ שׁבָּת לִיהֹנָה שֶּׂדְרִּ بخفرا تفجيف فجر توجه المجرار

עקלף לא תורע וברטף לא וֹנוּ לְאַּבֹּאֹא בַּנַאָּמָנִה פֿבַם נוֹ ובְשָּׁמַא שָׁבִיעֵיא נוָח שִּׁמָטָא

هُرْب هَحُثِيا نَثِيْب حُجُدًا: אַנו סְפָּינוּ קְצְיִי הְקֹא הִקְצֹּיוֹר יָת כְּתֵי חֲצְרֶדְ לָא תְחָצִיר יֶנִת בָּתִי חֲצֶרֶדְ לָא תַחָצִיר יִנִת

הְּמִמְׁטִׁא וְבִוּ לְאַּבְׁהֹא: נֹאָטַ מִּלְּבָּׁנִ נְּנִוּבֶּעַ בְּאָ טַבְאָר מִּלְבָּי מָבְלֵּעַ כָּאָ טַלַּמִּנָּ מְּנִּטַ

: ئاڭتى نظمكنك بكعبمكك וְהַנְּטָׁר שַּבָּת הַאָּבֶץ לַכֶּם

ឥڜك: ئۆھىنىڭ ئۆسىڭڭك ئىئىنىل خقدحم ځك بخمخكك بخهففك הְּמִמֹמִנוּ אַבְּמֹא לַכּוּן

ζ¤ςς: (a) בּאַבְאָב שִּבְיִנִים בְּלְשִׁבוּאָטִים שִׁבִּי בְּלְשִׁבּ לְמִּיכַלְיִּ iątraut

نخخمنتك بخيائه يخمدهك

שמה וֹאַבַבּהוֹם מֹּנִבי: לְדְּ יְמֵי שֶׁבַע שַּבְּתָּע הַשָּׁנִים اعدور شِرَم شِرْبِ شَرْبِ شَرَد خَمْرُنِ لَا لَانَا شُرَم مُثال شِرَم نَشِيا النَّالِ نْمُوَلُ لَنْ كِلِّهُ مُرْمَ مِشَكِّلُونَ مِنْزِي الْنَظْرُ، كِلِّا مُحْمَ مُطْمًا لَـمُنْزًا

ÄĽÄĈ□: הַכְּפַּּרִים הַעְּבָירוּ שׁוֹפָּר בָּכָלְ־ و بر المحرب ولا المرابع المرابع المحربية المرابع المربع ا וֹעֹהְבֹּעַׁ חֻוּפַּע טַּעוּהַע בּעַבָּח וַטַּהָפַע הַוָפַע וּפַּבֹא בֹנֹעַטַא

אַבְבְּעִין וּהְשָׁעַ שְׁנִין: לב ומו הבה המסו בהנו

מופרא בכל אַרַעכון:

prune thy vineyard. shalt neither sow thy field, nor a sabbath unto the Lord; thou sabbath of solemn rest for the land, But in the seventh year shall be a

solemn rest for the land. shalt not gather; it shall be a year of grapes of thy undressed vine thou harvest thou shalt not reap, and the That which groweth of itself of thy

sojourn with thee; and for the settler by thy side that thy maid, and for thy hired servant thee, and for thy servant and for land shall be for food for you: for And the sabbath-produce of the

increase thereof be for food. that are in thy land, shall all the and for thy cattle, and for the beasts

of years, even forty and nine years. unto thee the days of seven sabbaths times seven years; and there shall be sabbaths of years unto thee, seven And thou shalt number seven

throughout all your land. proclamation with the horn atonement shall ye make seventh month; in the day of horn on the tenth day of the proclamation with the blast of the Then shalt thou make

(ישעיה לג, יצ), שְׁרֻפְּה בְּחֵׁשׁ פְּמִוּמָה (תהלים פּ, יו): (4) יהיה לארץ. לשדום ולכרמים: לא חומור. שקוללין ומורומים, ומרגומו לָם מִבְּמָח, ודומס לו קוֹלִים בְּמוּמִים

לסיום מחזיק בו כשאר קליר אלא הפקר יהיה לכל: - נזירך. שהנורם והפרשה בני אדם מהם ולא הפקרהם: - לא הבצר. (a) אח ספיח קצירך. אפילו לא זרעמס, וסיא למחס מן סורע שנפל בס בעת סקליר, סוא קרוי ספים: לא חקצור.

מלמוד לומר לך ולעבדך ולאממך, סרי בעלים ועבדים ושפחות אמורים כאן (מ"ר שם ו): ולשכירך ולחושבך. אף הגוים פרק א, ג): לך ולעבדך ולאמחך. לפי שנאמר וָשְׁכְלוּ שָׁבְּינֵי עַמֶּךְ (שמוח כג, יא), יכול יסיו אמוריס באכילה לעשירים, סכל יסיו שוים גם פתס ושכירך ותושגך: שבח הארץ לכם לאכלה. מן שַּבָּנִת פתס פוכל, ומי פתס פוכל מן סשמור (מ"כ (a) והיחה שבת הארץ וגוי. מע"פ שמקרמיס עליך למ במכילס ולה בסנמס מקרמיס מלה שלה מנסוג בסס כבעל סבית הלה אומס אינך בולר, אלא מן המופקר:

כל ומן שחיס מוכלה מן השדה המכל לבהמהך מן הביה, פֶּלֶה להיה מן השדה פַּגֶּה לבהמהך מן הביה (ה"כ. שם ה. העניה ו:): (ד) ולבהמחך ולחיה. מס מיס מוכלמ, נסמס למ כל שכן, שמוונומיס עליך, מס מלמוד לומר ולבסממך, מקיש נסמס למיס, (1Q1):

שמעות עשה יובל לפוף מ"ע שנה. ופשומו של מקרה יעלה לך השבון שנות השמעות למספר מ"ע: שממיס, סוי אומר כל שממס ושממס בומנס (מ"כ פרשמא ב, א): - והיו לך ימי שבע וגוי. מגיד לך שאף על פי שלא עשימ (8) שבחח שנים. שממות שנים, יכול יעשה שנע שניס רלופות שממה ויעשה יובל התריהם, תלמוד לומר שנע שנים שנים

111

וֹאֶישׁ אֶל־מִשְׁפַּחָּחָי הַשָּׁבוּי לְכְּם נְתְּבְּטָּם אָּגְתְ אֶלְ-אָטְוֹּנְיִנְ לְכִּוְ וַיִּטְׁמִיבִּוּן נִּבְּר לְאָטְׁסֹֹּנִינִינִ לְבְּלְ יִּשְׁבְּיִנְ יִנְבָּלְ יִנְאָ שַּׁבְּיֵנִי יָהְבָּלְאִ יִנְבִּילְאִ יִּנִאָּ שַּׁנִי, · י הְּלְּנִי וּלֵּבְאַנִים בַּנְיִנִ בֹּאַבְוֹא וִעַלֵּבוּוְ עִינִינִאַ בַּאַבְּהָא לַכִּבְ اْكَلَيْمُوْتُ النَّهُ بِي مُدَلًا لَا تَتَلَقَهُمُ وَ النَّكَ مِنْ لَكُ مُدَلًا لَكُمُ لَكُ اللَّهُ ل

וּגְבַר לְזַרְעִיתֵיה הָתוּבוּן:

return every man unto his family. unto his possession, and ye shall you; and ye shall return every man thereof; it shall be a jubilee unto the land unto all the inhabitants and proclaim liberty throughout And ye shall hallow the fiftieth year,

עַבְּאָרִי אָתַרְנִוֹנִינִי: הקצרו אָת־סְפִּיהֶיהְ יוֹבֶל הָוֹא שְׁנָת הַחֲמִשְּׁיִם שְׁנָה יוֹבֵילָא הִיא שְׁנַת חַמִּשִׁין

הקקשון יָת שֶׁבְקְּהָא: לא לא טטגעון זע פֿטטא לא

undressed vines. it, nor gather the grapes in it of the reap that which groweth of itself in unto you; ye shall not sow, neither A jubilee shall that fiftieth year be

نبترنېټر: לְבֶּטְׁם מָּוֹרְתַשְּׁבֶּתְ הַאִּבְּלְוּ אָתַר לְכִּוֹן מִוּ תַּפְּלָא הַיִּבְלְוּוּ יָת בָּי יוֹבֶל הָוֹא קֹבֶשׁ מִּהְיֵה צְּבִי יוֹבִילָא הִיא מּוֹדְשְׁא הְּהִי

لِمُرَكِٰ لِيَاكِ:

thereof out of the field. unto you; ye shall eat the increase For it is a jubilee; it shall be holy

יי בֹּאָלִט עַיּוֹבֶלְ עַוֹּאָט שַׂאֶּבוּ אָנִאַ בַּשִּׁפֹּא בַּוֹבַלְאַ עַבָּאַ שַּׁעִיבוּן

נ~~ְבַ~~ר לְאַטִּסְנְתֵיה:

every man unto his possession. In this year of jubilee ye shall return

٤t

71

\$4_\$\dit\di.

נְבַר יָת אֲחוּהִי: כ קְּנְר מִיַּר עֲמָינֶהְ צֵּלְ־חּוֹנֶוּ צֵּישׁ תִּוְבּוֹן מִיֵּר חַבְּרֶךְ לֶא תּוֹנֵוֹן אי וֹב'. ַטַמְּבְּׁרוּ מִמְבַּר כַהַמִּנִישָּׁב אָנְ וֹאָבוּ טַזַבּנוֹ וֹבִנוֹן לְטַבָּרָב אָנְ

wrong one another. neighbour's hand, ye shall nor neighbour, or buy of thy And if thou sell aught unto thy

\$17 كېلار:

מרלכס, ומין מקיעת רמש השנה דותה שבת בכל מרלכס, מלח בבית דין בלבד (מ"כ שם ה): הכפורים, איני יודע שסוא בעשור לחדש, אם כן למה נאמר בעשור לחדש, אלא לומר לך, מקיעת עשור לחדש דוחה שבת בכל (9) והעברה. לשון וַיַּעַבִּיכוּ קוֹל בַּשַּבֶּיכֶּי (שמות לו, ו), לשון סכרוס (ר"ס לד.): ביום הכפורים. ממשמע שנהמר ביוס

שמה, יוצל שמה, על שם מקיעת שופר: ושבחם איש אל אחוחו. שהשדום תוזרות לבעליהן: ואיש אל משפחחו שדר בכל מקום שסוא רולס ואינו ברשום אחרים: יוובל הוא. שנס ואם מובדלם משאר שנים בנקיבת שם לס לבדס, ומס לעבדים, בין נרלע, בין שלה בְּלוּ לו שש שניס משנמכר, המר ר' יהודה, מהו לשון דרור, כמדייר בי דיירה וכו' (רחש השנה ע:), (10) וקדשחם. (מ"כפרק ג, א) בכניםמס מקדשין אומס בנים דין, ואומריס מקודשם סשנס (ר"ס מ:): וקראחם דרור.

ג, א): - אח גוריה. אם סענבים סמשומרים, אבל בולר אחס מן סמופקרים. כשם שנאמר בשביעים, כך נאמר ביובל, נמלאו (11) יובל הוא שנת החמשים שנה. מס מלמוד לומר, לפי שואמר וקדשמס וגוי, כדאימא בראש סשנס (מ:), ובמ"כ (פרק השבו. לרבות את הנרלע (קידושין מו.):

(21) קדש חהיה לכם. מופסח דמיס כסקדם, יכול חלא סיא לחולין, חלמוד לומר חסיס, צסוייחס חסא (סוכס מ: מ"כ פרק שמי שניס קדושות פמוכות זו לוו, שנת מ"ט שמטס, ושנת החמשים יובל:

כשם שנאמר בשביעית, כך נאמר ביובל: ג,ג): מן השדה האכלו. על ידי סשדס אמס אוכל מן סבימ, שאס פֶּלֶס למיס מן סשדס, אמס לריך לבער מן סבימ (שס ד).

(424 2424: (13) חשובו איש אל אחוחו. וסרי כנר נאמר וְשַׁנְּמָס אִישׁ אֶל וֹלְהַלְנִנוּת, סמוכר שדסו ועמד ננו וגאלס, שמוזרת

לונלת ממון (שם פרשמל ג, ד ב"מ נת:): ממכרו ממכר לעמיסך, מכור, ומנין שאס באם לקנים, קנס מישראל חברך, מלמוד לומר או קנס מיד עמיסך: אל חונו. זו (14) וכי חטכרו וגוי. לפי פטומו, כמשמעו. ועוד יש דרשה, מנין כשאתה מוכר מכור לישראל מברך, מלמוד לומר וכי

نظثك مُعْن مُمَنيَّك خُمُوفِ يَنْفِيا مَا يَخِذُكَ خَمَرُنَا مُدِّر خُمْنُ فَل مِثْنَا هَنَال لَا بَرْتِم خُمُثْنًا مِثْنَاء خُنَال البَدْرَاءِ

הקלטא וזכון לו:

יי וּלְפֹּי מִמְּס עַמְּלְיִם שַּׁמְלֵּים זְבְינוֹהִי יּלְפִּיִם זְעֵּירוּה שְׁנִיָּא לְפָּיו רַב תַשְּׁנִים תַּרְבֶּר מִקְנְתוֹ לְפּוֹם סַגְיוּת שְׁנֵיָא

הַלְלַטֹא צוא מִוּבּּגוֹ לַבַּי:

וֹנֹבְאֵטַ מְאֶבְטַנִּעַ בָּנְ אֵנָּנְ וֹעַנְּעַ נִיבּבָעַ מָאֶבְטַבַּ אָבָרָ אָּנָא נִנִּ ין וְלְאָ חִוֹנוּ ְ אֵישׁ אָח־עַמִּיחׁוֹ וְלְאִ חִוֹנוּן גְּבַר יָח חַבְּרֵיה

څځټ⊂ڼا:

מַּלְבְּשָׁבֵּאְ לָבֶּשָׁבוּי ם בישלים בישלים ונשלים בישלים וישלים لَمُمْرِمُوا عُلَا لَاهُمَا لَعُمَا فَمُوْمَرُ لَوَمُخَدِياً ذَنَ كُنْمَا لَيْنَ لَا يُعْتَالِهِ فَي

וֹטשׁבוּוֹ מֹלְ אַבְּמֹא לְנִוֹשׁבּוּוּ التخفديا تنديا

عَرْبَعْ، لَرْنَازُك كَغُرْدُمْ هَلَـٰذِك لَهُحَذِٰنَاتِ انْتَقِيا هَلَـٰمُهُ هُخُك اِنْدَخُرُهَا

ולווְהָ וֹנ הַּלַלְטַׂוֹא:

911

(פו) ונחנה הארץ וגר וישבחם לבשה עליה. שלא מדאגו משנת בלורם: ואכלהם לשבע. אף במוך המעים מסא

(19) וישבחם על הארץ לבטה. שַׁבְּעַּוֹן שמעס ישראל גוליס, שנאמר אַו מִּרְנָּס סָאָרֶן אָמ שַבְּמִּטָּי, וְסִרְנָּמ אָמ שַבְּמִּיָּ

עלס שאינה הוגנת לו, לפי דרכו והנאתו של יוען, ואס תאמר מי יודע אס נתכוונתי לרעה, לכך נאמר ויראת מאלהיך, היודע (פן) ולא חונו איש אח עמיחו. כאן סוסיר על אונאת דבריס (מ"כ פרק ד, א), שלא יקניע איש אח עמיחו. כאן הוסיר על אונאת דבריס (מ"כ פרק ד, א), שלא יקניע אים אח עמיחו.

משמי שניס, שמעמוד שמי שניס ביד הלוקחו מיוס ליוס, ואפילו יש שלש מבואות באותן שמי שניס, כגון, שמכרה לו בקמומיה, שני המבואות שמהא עומדת ביד הלוקח המכור לו. ורבוחינו דרשו מכאן (ערכין כע:), שהמוכר שדהו אינו רשאי לגאול פחות ממנס מבואות סרבס, סרי נתאנס מוכר, לפיכך לריך לקנותס לפי סומן, רוסו שנאמר, במספר שני מבואות ימכר לך, לפי מנין מופו להחזירה לו בשנת היובל, ואם יש שנים מועמות וזה מוכרה בדמים יקרים, הרי נתאנה לוקח, ואם יש שנים מרובות ואכל מקנס קרקע דע כמס שנים יש עד סיובל, ולפי סשנים ומבואות סשדה שסיא ראוים לעשות ימכור סמוכר ויקנס סקונה, שסרי (15) במספר שנים אחר היובל חקנה. זמי פשומו, ליישג המקרא על אופניו, על האונאה בא להזהיר, כשממכור או

(02) ולא נאסף. אל הביח: אח הבואחנו. כגון יין ופירוח האילן, ומפיחין הבאים מאליהם (פמחים גא:):

ממשבום סוא יודע. כל דבר סמסור ללב, שאין מכיר אלא מי שהממשבה בלבו, נאמר בו ויראם מאלהיך (ב"מ נה:):

(ויקרא כו, לד שבת לג.), ושבעים שנה של גלות בכל כנגד שבעים שמעות שבעלו היו:

(16) חדבה מקנחו. ממכרנס ביוקר: חמעים מקנחו. ממעיע גדמיס:

ושני, אינו יולא מפשומו, כלומר, מספר שניס של מבואות, ולא של שדפון, ומיעוע שָנִיס שְנַיִס:

עַהְּבִימִע בוֹן לָאִ נוֹלְת וֹלְאִ הָּבִימִּיטִאִ טֹאִ לָאִ נוֹבַת וֹלָאִ الْكُ، עאָמִבְוּ מַעַרַנּאָכֹלְ בַּמָּוֹנֵע נֹאָבֵּו טֵימָבוּן מָא נִיכוִלְ בַּמָּטַׂא

And the land shall yield her fruit,

(عدر) كِنْ عَمْدَة لِيَهْدُونَ كَيْ فَمَا فَكُرِيثَ: كِنْ هُوهِ وَيُنْ فَدِهِ لِكُنْ فَا فَرَاتِ:

enough, and dwell therein in safety. and ye shall eat until ye have

נאטר אָת־הָבוּאָהָנוּ:

בו ברכם:

may not sow, nor gather in our

eat the seventh year? behold, we

And if ye shall say: 'What shall we

increase';

them; and ye shall dwell in the land and keep Mine ordinances and do Wherefore ye shall do My statutes,

ڲڔؾڔڟۦ

God; for I am the Lord your God. another; but thou shalt fear thy

And ye shall not wrong one number of crops doth he sell unto diminish the price of it; for the

fewness of the years thou shalt thereof, and according to the years thou shalt increase the price

According to the multitude of the shall sell unto thee. the number of years of the crops he thy neighbour, and according unto

after the jubilee thou shalt buy of

According to the number of years

מֶבֶר לֶב:

מְלֵּלְנְעִׁוְ בֹּג מִסְׁפָּּׁר שַּׁבְוּאֲטַ עַוּא שַּוֹּהֵּרְ וַבְּנִנְעַיִּ אֶבָּרִ מִנְּנִן

אָלוַ עָבוּאָע וֹמְבָּרַ לָב:

خِمُحُم تِمُثَرُت: הַשְּׁשֶּׁיִת וְעְשְׁתֹּ אָת־הַחְּבוּאָה בְּשִּׁקְא שָּׁהִיהִיהָא וְתַעְּבִידִ יָּתֹ וֹאַנְינִי אָטַ בּּוֹבְטִי, לַכְּם בַּאָּנִי וֹאָפַפֿיִגַ יִּטִ בּוֹבְטִי,

הְבָּוּאָבְה הֹאְכְלוּ יָשֶׁוֹ: עַרו השְּנָה הַהְשִׁישִׁי עַר בּוֹאַ עַר שִׁקָא הְשִׁיעֵיהָא עַר מִיעַל ₂₂ נֹאַכֹּלְטֵּם מֹּן_עַטַּׂרָגּאָע וּנְוֹבַהְמָם אָשׁ בַּמָּהָנִי בַמָּמִנִיִם וְטַוּבַהַנוֹ נִי הַמַּאַ טַּמָנִינִים אַ

אַטַם מִמָּדִי: לְּ עֹאֲבֹּא בֹּנְינְנִים וֹעַנְמִבֹּנִם אָבִוּ בּנְלָ אָבֹּא אָבִוּ בּנִּנְנֵוּ וֹבַאָּבֹּא לַאִ טַמֶּכֹּבְ לַגִּמֹטְטַ כֹּגַ וֹאַבֹּמֹא לָא טַזִּבַּבּוֹ לַטַלְנָסָגוֹ

نائلا لِكُلَّالًا: (٥) לי נלכָל אָבוֹן אַנוֹנִיטַבְים נֹאָלֵנִי נלכִל אָבַע אַנִיטְּנִילִיכוּן פּוּרְקִּנְאָ

ממבר אַבוני יּבָא גְאַבְוֹ הַפַּרָב אָבָוּו וֹנִאַב אָנוּ בנימי בְּרִיְנְעֵּוּךְ אָחִירְ וּמְבָר מֵאָחִוְּתִּוֹ

إبرسُّرن بِحُان الْفِيْعُ جِيرِ، لِهُجُرِبَا: ا

אָטַ עַנְיּבֶּר לְאָישׁ אַשָּׁר מְבַר־לְוּ יִה מוּהָהָא לְנְבָּר דְּיַבָּין לִיהּ קב וְחִשְׁבֹ אֶת־שְׁנֵי מִמְכְּרֹוֹ וְהַשִׁיבׁ וִיחַשִּׁיב יָת שְׁנֵי וְבִינוֹהִי וְיָחִיבּ

הקלמא למלת שנין:

הַלְלַטַּע שַׁיכְלוּן עַּהָלָא: יְשֶׁן וִמִיכְלְוּן מוּ עַלְלְמָא עַמִּילָא

נעוטבון אַשון בַּבְּבָי:

שְּׁהַלְ לְאַבְׁתֹא:

ÄLLL: בלבור לוצ וופרול זמ זבונו מֹאַעַסׁנִמִישִּ נִיימִ פַּבוּיקִיה אָבו וְטְמַסְפַן אָבוּוּ וְיוֹבָּין

ותרביק ידיה וישפח במסת

ויתוב לאַהְסָנְתֵיה:

three years. shall bring forth produce for the upon you in the sixth year, and it then I will command My blessing

old store. produce come in, ye shall eat the store; until the ninth year, until her and eat of the produce, the old And ye shall sow the eighth year,

ye are strangers and settlers with perpetuity; for the land is Mine; for And the land shall not be sold in

redemption for the land. possession ye shall grant a And in all the land of your

77

which his brother hath sold. him come, and shall redeem that shall his kinsman that is next unto sell some of his possession, then If thy brother be waxen poor, and

find sufficient means to redeem it; redeem it, and he be waxen rich and And if a man have no one to

possession. sold it; and he shall return unto his overplus unto the man to whom he sale thereof, and restore the then let him count the years of the

שק בעלין מעבודם קרקע שמי שניס רלופות השביעית והיובל, ומקרא זה נאמר בשאר השממות כולן: בשדם בגרנות, ובחשרי סוא עת סאמיף לבית. ופעמים שסימה לריכה לעשות לארבע שנים, בששית שלפני השממה השביעית, (22) עד השנה החשיעה. עד מג ספכות של משיעית שסיא עת בוא מבואתה של שתינית לתוך סבית, שכל יתות סקיך סיו (IS) לשלש השנים. למקלת השמים מניסן ועד ראש השנים, ולשנינית, ולשמינית, שיורעו בשמינית במרחשון ויקלרו בניסן:

למכירה פסוקה עולמיה: בי לי הארץ. (מ"כ) אל מרע עינך בה (שם), שאינה שלך: (52) והארץ לא חמכר. לימן לאי על מזרמ שדומ לבעלים ביובל, שלא יסא סלוקח כובשס (מ"כ שס מ): - לצמחח. לפסיקס,

פשרמו, סמוך לפרשה שלאחריו, שהמוכר אחוזחו רשאי לגאלה לאחר שחי שנים, או הוא, או קרוצו, ואין הלוקח יכול לעכצ: (24) ובכל ארץ אחזחכם. (מ"כ) לרצומ במיס, ועבד עברי (שם ט), ודבר זה מפורש בקידושין בפרק א' (דף כא.). ולפי

כולס, למדס מורס דרך ארץ, שישייר שדס לעלמו: וגאל אח ממבר אחיו. ואין סלוקח יכול לעכז: (אר) בי ימוך אחיך ומבר. מלמד שלין לדס רשלי למכור שדהו אלם מחמם דוחק עוני (מ"כ פרק ה, ב): מאחוחו. ולם

נמלאת קונה מספר התבואות כפי השבוץ של כל שנה, אכלת אותה שלש שנים או ארבע, הולא את דמיהן מן החשבון, ועול את (קב) וחשב את שני ממברו. כמס שנים סיו עד סיובל, כך וכך, ובכמס מכרמים לך, בכך וכך, עמיד סיים לסמוירם ביובל, ودر در در د): (15) ואיש בי לא יהיה לו גאל. וכי יש לך אדס בישראל שאין לו גואלים, אלא גואל שיוכל לגאול ממכרו (קידושין שם מ"כ

סשאר, וזסו: והשיב את העודף. בדמי סמקם על האכילה שאכל, וימנס ללוקם: ראיש אשר מבר לו. המוכר הוה,

ער שְׁנַת הַיּוֹבֵל וְיָצְא בִּיּבֶל וְשֶׁב אַ לֹוֹ יְהְיָה מִמְּבְּרֹוֹ בְּיַר הַמְנָה אַתֹּוֹ דְיָהִיב לֵיה וִיהֵי זְּבְיְנִיֹהִי

ביובילא וופול וְאָם לְאִ־מְצְאָה יָדִוֹ דִּי' הַשָּׁיב וָאָם לְאִ אַשְׁכַּחַת יָדִיה כְּמִסָּת

ζġμţμί: (σ)

מֹלֵע מִמִברוֹ (वरंचर) तांक्ंत १५;क्तं ६%्ट्रंतं यूत्रातं נְאָנְהָ בֵּנְיַנְעִבְּעִנְהָבְ הֹנִב נִינִבר אָבִּנְ נִוֹבָּנִן בַּנִע מְנָעַב

לַּבְבְנַינֹוּ לַאִ וֹהָא בּֿיָבַלִי: לַין חֹמָה לַשְּמִיתָה לַמְּנָה אַתִּי שִׁירָא לַחְלִּיִּטִין לְּדִּיְבַּן יָתִיה ◦ לוֹ שֶׁנְה חָמִימֶה וְקְם הַבַּׁיִת לֵיה שַּמְא שַלְמְהָא וִיקִּים

:۳٪: ַבְיַבְלְ מַהְיָהַ לְּיִּ בְּיָבֶלְ النجار وجُدر وذر والمرابع المهاد المعادر المع اجْمَا بَاعَدْرَا هُشِّا هُرًا كُيْنَا الْجَمَا فَجُمَانِهُ لِجَرْبَ كِأَلَا لَابَا

יי וֹמֹבׁי, עַלְוֹנְם בַּשֹׁי מַבָּׁי, אָטוֹּנִעָם

לבניא תפיפא

לְבַבוְנִי, לָא וֹפּוָל בַּוּנְבָּילָא: ドロロロロッ ער קלאָת ואָם לָא וִתִפָּרֵיק עַר מִשְׁלַם

לעון יביובילא יפטון: אַבְעָא יְהָחַשְׁבוּן פּוּרְקְנָא יָהַי

אַטְסְנָתְּהוֹן פּּוּרְקוֹ עְּלָם יָהֵי

shall return unto his possession. the jubilee it shall go out, and he it until the year of jubilee; and in the hand of him that hath bought which he hath sold shall remain in to get it back for himself, then that But if he have not sufficient means

the right of redemption. it is sold; for a full year shall he have redeem it within a whole year after in a walled city, then he may And if a man sell a dwelling-house

the jubilee. generations; it shall not go out in that bought it, throughout his be made sure in perpetuity to him house that is in the walled city shall the space of a full year, then the And if it be not redeemed within

and they shall go out in the jubilee. the country; they may be redeemed, shall be reckoned with the fields of have no wall round about them But the houses of the villages which

perpetual right of redemption. possession, the Levites shall have a the houses of the cities of their But as for the cities of the Levites,

(82) די השיב לו. מכאן שליני גואל למלאין: עד שנה היובל. שלא יכנם למוך אומה שנה כלום, שהיוצל משמע בממלמו שבא לגאלה (ערכין ל.):

בוס שסוא מלוף, שאס רלס לגאול בשנס ראשונס גואלס, ולאמר מכאן אינו גואלס: והיהה גאלחו. של בימ: ימים. ימי לפי שנאמר בשדה שיכול לגאלה משמי שנים ואילך כל זמן שירלה, ובמוך שמי שנים הראשונים אינו יכול לגאלה, הולרך לפרש (25) ביח מושב עיר חומה. בים במוך עיר המוקפם מומה מימום יהושע צן מן (שם פרשמל ד, ל): - והיחה גאלחו.

שנה שלימה קרוים ימים, וכן מִשֵׁבּ הַנַּעֲרֶה הָמָנוּ יָמִים (ברהשנת כד, נה):

(4:): בפניס, מקנו לו בממורת זה נופל על זה): - לא יצא ביבל. אמר רב מפרא (אף) אם פגע בו יובל בתוך שנתו לא ילא (שם (ערכין לב.) אע"פ שאין לו עכשיו, הואיל והימה לו קודם לכן. ועיר נקבה היא, והוצרך לכמוב לה, אלא ממוך שזריך לכמוב לא (30) וקם הבית וגוי לצמיחת. ילא מכמו של מוכר ועומד בכמו של קונס: (אשר לא חמה. לו קרינן, אמכו רו"ל

לבעליס, אס לא נגאלו: גאלה תהיה לו. מיד אס ירלס, וצוס יפס כמו מכת שדות, שסשדות אין נגאלות עד שמי שניס (מ"כ כח), בְּמַלְבֵיקֶס וּבְּמִילְמָס (ברחבית כה, מו): על שדה האדץ יחשב. הרי הן כשדות הנגחלים עד היובל, ויולחין ביובל (ופ) ובחי החצרים. כמרגומו פּלְמַיָּמֹ, עיירוֹ פמומות ממין חומה, ויש הרנה נספר יהושע הֶעְרִיס וְמַלְרֵיהֶם (יהושע יג,

משדומיהם הנחונות להם באלפים אמה שביבות הערים, או אם מכרו בית בעיר חומה גואלין לעולם, ואינו חלוע לתוף שנה (22) וערי הלוים. הרצעים ושמנה עיר שנחנו להם: גאלה עולם. גוחל מיד הפילו לפני שחי שנים הם מכרו שדה פרקו, בערכין לג.): וביובל ילה. במנס:

خنيك ختر نهليخ: בּי בְּהֵי עְּבֵי הַלְוֹיִם הָוֹא אֲחַוֹּהְם ב ממכר בנת ועיר אַהוּה בּיבֵל וְבִינִי בִּיהָא וֹפְרָנִי אַהְסְּנִיהִי

ιφμχς: קולא. אַנון אַטְסְנִטְׁבִין בִּין בִּנוּ וֹאֹמֶג יִנְאַלְ מִוֹבְיַלְוֹיְם וֹנֹאֵא וּבִוֹפֹבוִט מִוּ כְּנִגֹּא וֹבֹפֹטוּן

children of Israel. are their possession among the houses of the cities of the Levites shall go out in the jubilee; for the sold in the city of his possession, Levites, then the house that was And if a man purchase of the

מּנְבָהָ הַּבְּיִבְיִם בָּאְ נִטְפַּלְ בִּנִם פַבְּנִיבִיוָן לָאְ וֹנִבַּבּן

is their perpetual possession. their cities may not be sold; for that But the fields of the open land about

﴿ثِاٰتِ: (۵) ַנְּמְבֶּרְ בְּיִיאֲהָוַתְּ עּוֹלֶם הָוּא צְּרֵי צַּהְסְנָת עָלַם הוּא לְהוֹן:

ונשוסם וניםו מפוב: יבוע מפוב וסטפור פוע ודור

and a settler shall he live with thee. thou shalt uphold him: as a stranger and his means fail with thee; then And if thy brother be waxen poor,

: الله ي וְהָהְנַלְמִּ בּוְ גַּרְ וְתִּישָׁבִ וָהַי וְבְּיִרְיְמְשְׁרְיִּהְ יִּמְשְׁרִי יִדְיִ עְּמֶּהְ יַנְאָרֵי יִהְעָּהְיִּ

brother may live with thee. increase; but fear thy God; that thy Take thou no interest of him or

: ئاڭتى וֹנֹבֹאִטַ מֹאֶבְבַנוֹנַ וֹנוֹנ אַנוֹנִ וֹבַנּנטֹּאַ וֹנִיבַוּנַבְ אַלְהַפְּהַ מִאָּהִוֹ נָשֶׁךְ וְתַּרְבִּית לָא תִפַּב מִנֵּיה

וְיִיםׁיִ אֲחוּךְ עִּמָּף:

victuals for increase. upon interest, nor give him thy Thou shalt not give him thy money

Ζ٤

30

₽ξ

بخمَلَحُنك جهـنقل هُحُكُك:

בּטוּכוּלְנֹא וּבְעבּוֹטָא לָא טִשֹּוֹן I am the Lord your God, who

לְנֵישׁ לְכֶּםְ אֶשׁבּאָנֵהֹלּ בֹּלָתֹּל לְבִיּנוֹ זִי אַבֹּהֹא צַבֹּלֹתֹּל לְמִינִינִ se הוצאתי אַהְבֶּם מַאָּבֶּן מִצְּבָוֹם יָהְכִּוּן מֵאַרְעָּא דְּמִצְּרֵוִם לְמִתּּן אַנִי יְהוָהֹ אֶלְהַיֹּלֶם אֲשֶׁרְ אֵנָא יִיָ אֶלְהַכּוֹן דְּאַפִּיְקִית

4
4
4
5
5
5
5
5
5
5
6
7
8
5
7
8
7
8
7
8
7
8
8
7
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
8
<p

Canaan, to be your God. of Egypt, to give you the land of brought you forth out of the land

לְהְיִוֹתְ לְבֶּם לֵאִלְהֵים: (ס)

(qq:):

adtarf (E"a (a:):

של ישראל: כי בחי ערי הליים הוא אחזחם. לא סיס לסס נמלם שדום וכרמיס, אלא עריס לשנם ומגרשיסס, לפיכך סס מיד לוי גואל גאולם עולם: - ויצא ממכר בוח. הרי זו מלוה אחרם, ואם לא גאלה, יולאה ביובל ואינו נחלע למוף שנה כבים לא דבר הכמוב אלא בלוקח ישראל שקנה בים בערי הלוים, אבל לוי שקנה מלוי יהיה חלומ, מ"ל ואשר יגאל מן הלוים, אף הגואל ולא יהיה חלוע כשאר בחי ערי חומה של ישראל, וגאולה זו, לשון מכירה. דבר אחר לפי שנאמר גאולם עולם חהיה ללוים, יכול (33) ואשר יגאל מן הלוים. ואס יקנה בית או עיר מהס. וילא ביבל. אותו ממכר של בית, או של עיר, וישוב ללוי שמכרו,

(48) ושדה מגרש עריהם לא ימכר. מֶכֶר גוצר, שלס סקדיש בן לוי לם שדסו ולל גללס ומכרס גוצר לינס יוללס לכסניס לסס במקוס שדומ, ויש לסס גאולס כשדומ, כדי שלא יופקע נחלמס מסס:

שממר, עודסו על החמור, אחד מופס בו ומעמידו, נפל לארן, חמשה אין מעמידין אוחו: גר וחושב. אף אם הוא גר או (35) והחוקה בו. אל מנימסו שירד ויפול, ויסיס קשס לסקימו, אלא חוקסו משעם מועם סיד. למס זס דומס, למשאוי שעל ביובל, כמו שנאמר בישראל ואם מַבַר אָת בַשְּׁבֶה לְאִישׁ אַמַר לֹא יִנְאַל עוֹד (ויקרא כו, כ), אבל בן לוי גואל לעולם:

או סמולה מעומיו בנכרי כדי להלוומה לישראל ברבית, הרי זה דבר המעור ללבו של אדם וממשבמו, לכך הולרך לומר, ויראת ימשכם אחר הרבים, וקשה לפרוש הימנו, ומורה לעלמו היחר בשביל מעוחיו שהיו בעלום אללו, הולרך לומר ויראת מאלהיך, (35) נשך וחרביח. מד שווינסו רבנן, ולעבור עליו בשני לאוין (ב"מ מ:): ויראח מאלהיך. לפי שדעמו של אדס מושב, ומיזסו מושב כל שקבל עליו שלה לעבוד עבודת הלילים והוכל נבלות:

611

((בישי) לַןְךְּ לְאִ תַשְּׁלֶר בִּי שְּׁלְרַת שְּׁבֶר: וְיוֹזְיבּן לְרַ לְאִ תִפְּלָת בִּיה

הְּלָנו נוּבֶל וֹהְלָּע הַמֶּנֵי:

אָבטָו יָשִׁיב: וְמֶּבְ אֶּלְ-מִמְּפְּטִׁיְנִי וֹאֶלְ-אֵטְזָּנִי וֹנִינִר לְזָּרְאָנִינִינִי וּלְאָטְסָנִינ اْزَعُمُ يَامَقِكُ لَابِهِ بَكُرُنًا مَقَالِ أَنْهَامَ مَمْقِكُ لِبِهِ بَكُرَبِكِ، مَقَاتِ

ממכבע אַבי: אַנְיִם מִאָּנֵוֹ מִגְּנִינִם לְאִ וּמִּבְנִינִ נִינִינִן מִאַּנִגֹּא בַּמִּגְנִים לְאִ בְּרִישְׁבְבָרֵי הַם אֲשֶׁרְ הוֹצֵאָתִי אָרֵי עַבְּרָי אָנּוּן דְּאַפְּיקית

ממם שלת מבר נאמר: מַאָּת הַגּוּיִם אֲשֶׁר ׁ סְבִיבְהַהַיְבֶם עַּמְמָיָּא דִּבְסַהְרָנִיכוֹן מִנְּהוֹן ** וֹמּבְיְרְוּ וֹאָמְטְרֵּ אֵמְהָר וְהִינְ לְּדְּ וֹמִּבְיִרְוּ וְאַמְטְרֵּ בִּירְנִוּ לְבִּ מִוּ

בְאַרְצְּבֶם וְהָוֹנִ לְבֶם לַאֲהַוֹּה: ** עמְכֶם מֶהֶם הַּקְנֹּי יִּמְמִּשְׁפַּחְהָם <u>רְּדְרִירִין</u> ַנְנְּם מִבּּנְי. עַשַּוְמֶּבְיִם עַנִּינִרם נִאַּב מִבָּנִי, שַנְטַבּוֹא הַּבְרַנֹּא

פולחן עקדין: أَذُر يُمْدِكُ هُنْدِكُ مَقَكَ لَيْضُوِّكِ يَهْدِر يَضْمُوفًا هَبِيكِ مَقَكِ

מַשַא בַּיוֹבֵילָא יִפְּלַח עַמֶּך: °† בְּשְּׁבֶּיוֹ בְּתִישֶׁב וְבִינִיה מְשִּׁר עַבְּי בְּשִׁנִירָא בְּתִיּטִבְא יְבִי עִּמְּרִ עַּבְּ

אָבְהָתוֹהִי יְתוּב:

יוְדַבְּנוּן וְבוּן עַבְּדִין:

تِنْمُكُمِّ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُ اللَّهُ عَلَيْكُ

نخدا مَخٰدًا لَمَصٰنًا:

حردبا جيمنوني: אַשֶּׁר עמְּכֶם אַשֶּׁר הוֹלֵירוּ דְאִתְיַלֵּרוּ בַאַרַעְכוּן וִיהוֹן نظررا بضيئلمنكسال للمفررا מֹטַכוּוֹ לולבענו

> serve as a bondservant. thee, thou shalt not make him to with thee, and sell himself unto And if thy brother be waxen poor

Then shall he go out from thee, he with thee unto the year of jubilee. he shall be with thee; he shall serve As a hired servant, and as a settler,

For they are My servants, whom I fathers shall he return. and unto the possession of his shall return unto his own family, and his children with him, and

bondmen. Egypt; they shall not be sold as drought forth out of the land of

rigour; but shalt fear thy God. Thou shalt not rule over him with

land; and they may be your which they have degotten in your their families that are with you, you, of them may ye buy, and of strangers that do sojourn among Moreover of the children of the bondmen and bondmaids. about you, of them shall ye buy

have: of the nations that are round

bondmaids, whom thou mayest And as for thy bondmen, and thy

possession.

٤4

כעובד עבודת אליליס (מ"כ פרשתא ה, ד כתובות קי:): אח ארץ כנען. בשכר שמקבלו מנומי: להיוח לכם לאלהים. שכל שַבְּרבּמרן ישראל, מנילו למלסיס, וכל סיולא ממנס, נכרי סס. דבר אחר אשר הוצאחי אחכס מארץ מצריס על מנח שחקבלו עליכס מצוחי, אפילו סן כבדום עליכס: - לחח לכם (88) אשר הוצאחי וגוי. וסבמנמי בין בכור לשלינו בכור, אף לני יודע ונפרע מן סמלוס מעום לישראל ברבים, ולומר של

(0+) כשכיר כחושב. ענודת קרקע, ומלאכת אומנות, כשאר שכירים המנהג נו: עד שנת היבל. אם פגע נו יוצל (95) עבודח עבד. ענודס של גואי שיסא ניכר בס כעבד, שלא יוליך כליו אחריו לביח המרחץ, ולא יועול לו מועליו:

(וף) הוא ובניו עמו. אמר רבי שמעון אס סוא נמכר בניו מי מכרן, אלא מכאן, שרבו חייב במוונות בניו (מ"כ פרק ז, ג לפני שש שנים היובל מולימו:

(ב+) כי עבדי הם. שמרי קודס (מ"כ פרשמא ו, א): לא ימכרו ממכרה עבד. בהכרוה, כאן יש ענד למכור, ולא קידושין כב.): ואל אחות אבותיו. אל כבוד אבומיו, ואין לולולו בכך (מכום יג.): אחות. מוקם:

מחם סגפן, עד שאבוא, שמא מאמר אין מכיר בדבר אם לגירך אם לאו ואומר אני לו שסיא לגירך, סרי סדבר סום מסור ללב, (E+) לא חרדה בו בפרך. מלמכס שלמ ללורך, כדי לענומו, מל מממר לו קַמַס לי ממ סכום סוס, וסומ מינו לריך, עַלר ישמידנו של אבן הַבֶּּקַמ:

ולא שבמוך גבול ארוכס, שהרי בהם אמרמי, לא מחיה כל נשמה: הוסרמני לא קַפַּיָס כְּל נְשְׁמָס (דַּברִיס כ, מו), אלא מי ישמשני: מאח הגוים. הס יסיו לך לעבדיס: אשר סביבהוכם. (pp) ועבדך ואמחך אשר יהיו לך. אם מאמר אם כן במס אשממש, בעבדי איני מושל, בז' אומום איני נומל, שסרי לכך נאמר ויראם:

לו הְפְּרֶה: (a) ישְׁבָאָל אָישׁ בְּאָהִיוּ לאַ תָּרְבֵּה בַּבַבוּ שַּׁגַּבוּ וּבְאַבוּכָב בַּנִיּ * אַחַרִיכֶּם לְרֵישֶׁת אֲחַוָּּה לָעֹלֶם نبنزتخيت ΧŪΠ

שוְאָב אֹפֶּוֹב אִן לִמֹפֿר מִאָּפַּּתַע عدره، بريَّاء بِهُ بَاراء مُرَّاد الْبَرْخِد كِيْرَاد וֹבָׁו עַמָּוּנ זָר זִּר וְתַוָּמֶּבְ מֹפָּוֹבּ

אָבוֹר מִאָבוֹיו יִגְאַבְנוּי ¾ אַחַבֵּי נִמְבָּר גְּאָבְּׁח מִהְיָה־לְּוֹ בְּתִר דִּאִזְּיַבַּן פּוּרְקְנָא יָהַי

אָרַ הַשָּׁינִה יָדָר וְנִינְאָל: مَهُمُّدُ خَمُدُدٍ مَوْمُعَلَّكُ لَا يُذَكُّرُونَا או־ד'ד'ו אַוּ בֵּן־דִּדוֹ יִגִּאַלְנוּ אָוֹ־

שָּׁבְיר יִהְיָה עִּמְיוּ: ממכון במספר הַּנִים כומו os לו ער שְנַת הַיּבֵל וְהְיֶה בֶּסֶר וְחִשָּׁבַ עִּם־קֹנֶהוּ מִשָּׁנַת הַמֶּכָרוֹ

> בְּלַמֶּגוּ: וּלַר בַּאָּטוּהִי לָא תִפָּלָט בֵּיה rçÿ⊓'⊂rſ ڂۿٙٙػؚڡ ムニュロ

לאַבמאַ מוּבמוש נּיוָבא: נוובבו כהבל הוסב דעמר או אמו ווטמספן אַשוּר אמיה וֹאֶבׁוּ עַבְבָּיל יִד מָבַל וְעִוּטָב

ליה חַד מַאַחוֹהִי יִפְּרְקנֵיה:

בעלבים לביה ויהפבים: なぶしないばいど ופולניה או מקריב בשניה או אַובוני או בַר אַובוני

ಭರ್ಷ: במלנו אולא בותו אובא ובו בּיוַבֿילָא וֹיבֵי כֹסֹב וֹבֹינוָבִי אַטַּהַב הֹם זַבֹנגע כֹה

> one over another, with rigour. children of Israel ye shall not rule, for ever; but over your brethren the them may ye take your bondmen you, to hold for a possession: of inheritance for your children after And ye may make them an

offshoot of a stranger's family, who is a settler with thee, or to the and sell himself unto the stranger brother be waxen poor beside him, with thee be waxen rich, and thy And if a stranger who is a settler

redeem him; redeemed; one of his brethren may after that he is sold he may be

he may redeem himself. redeem him; or if he be waxen rich, kin unto him of his family may redeem him, or any that is nigh of or his uncle, or his uncle's son, may

67

84

۷ŧ

hired servant shall he be with him. of years; according to the time of a shall be according unto the number of jubilee; and the price of his sale sold himself to him unto the year bought him from the year that he And he shall reckon with him that

- אלא אמה מומר לקנומו בעבד (קידושין מו:): מהם חקנו. אומס מקנו: (Ph) וגם מבני החושבים. שבאו מסביבומיכס לישא נשיס בארלכס וילדו לסס, סבן סולך אמר סאב, ואינו בכלל לא ממיס,
- לרדות בפרך: לו לכמוב וסנמלמס אומס לבניכס: והחבחלחם. כמו וסממוקמס: איש באחיו. לסביא נשיא בעמו ומלך במשרמיו שלא (אי) והחגהלחם אחם לבגיכם. החויקו בהם לנחלה לצורך בניכם אחריכם ולא יחכן לפרש הנחילום לבניכם, שאם כן היה
- עלים, ולשאוב מים: זסו עכו"ס, כשסרא אומר לעקר, זס סנמכר לעבודת אליליס עלמס (שס כ. ב"מ עא.), לסיות לס שמש, ולא לאלסות, אלא לממוד מיגרס לו שיעשיר, דבוקו עמך: ומך אחיך עמו. מיגרס לו שימוך, דבוקו עמו, על ידי שלמד ממעשיו: משפחה גר. (פף) יד גר וחושב. גרוסוא מושל, כמכגומו עַרֶל מוְמָבּ,ומופו מוכימונמכר לגר מושב: וכי חשיג יד גר וחושב עמך.
- (84) גאולה תהי׳ לו. מיד, אל מניחסו שֶׁיִּשְׁמַע:
- במנס, וינכס לו: וסיס כפף ממכרו במספר שניס: - כימי שכיר יהיה שמו. - משבון סמגיע לכל שנס ושנס ימשוב כאלו נשכר שמו כל שנס שקנס סנכרי עפודם שנס במנס, ואס שסס וס אללו ממש שניס ובא ליגאל ינכס לו ממשס מניס, וימן לו סעפד מ"ו מניס, ווסו בחשבון לפי המגיע בכל שנה ושנה ינכה לו הנכרי מן דמיו, אם היו עשרים שנה משנמכר עד היובל וקנאו בעשרים מנה, נמלא ו בנכרי שמחם ידך סכמוב מדבר, ואף על פי כן לא מבא עליו בעקיפין, מפני מלול סשס (ב"ק קיג.), אלא כשבא ליגאל ידקדק (oe) עד שנה היובל. שהרי כל עלמו לה קנהו הלה לעובדו עד היובל, שהרי ביובל יֵבֶה, כמו שנהתר לממה, וְיָבֶה בָּשְׁנַת הַיֹּבֵל,

יַּאָנְעַיִ מִכֶּסָב מִלַּנָעַיִּ: י אם לוד רבות בשנים לפיהן מכפר זבינוהי:

מִּנְתְ תַּיִבֶּלְ וְשִׁמִּב_לְוִ כִּפָּׁוּ מִּנְּתִוּ נֹאִם_מִּמְּסְ וֹמֻאַּבֹּר בַּמִּׁנִּם מַּגַ_{ַ נִאָּם}

وبلأكتين: ליה כפום שנוהי וחיב ית עד שקא דִיוֹבֵילָא וִיחַשִּׁיב iäl kaukl taik

לא נפלע ביה בקשיו לעיור: כֹּחֶׁכַּׁוֹר חֻּׁלְנֵׁי בַּתְּלֵּיִר וֹנִינֵי מִמַּוֹי כַּאָּנִוּר חֻּנָא בַּחָּנָא וֹנֵי מִמֵּיִי

בּמִּלַנ עַיִּבֶּל הָוּא יבָּלָו עִּמִּוּ: יּי וֹאִם לְאִ וֹלִאֹלְ בֹאֹלְנִי וֹנֹגֹּאִ וֹאָם לָאִ וֹשִׁפֹּׁבוֹעׁ בֹאַלְּגוֹ וֹוֹפּוִעַ

בְּאָשֹׁא בַּיוֹבִילָא בוּא וּבְנוֹנִינִ

ڲڔؾڔڟۦ אוטָם מִאָּבֹּא מִגִּבְיִם אַנִּי יְהַנָּה מפמיר خدر ختد نشد بخر خدبات تحد بدر خد نشد بخر هخدا

מאַבמא במהבום אַנא אַמָּע עוִקּאָט. הַּבֹּג. אָנּוּן גַאַפָּּיִלִית יָהָתוֹן

ڲڔؾڔڟۦ לְהְשְׁשְּׁחַוֹנִית שְּׁלְיִיהְ בֵּי אָנִי יְהְנָיה לְמִּסְׁנֵּה שָּׁלִיה אָנִי אָנָא יִי מֹמִּבְּיִּט לָאְ טִשְׁנִיןְ בֹאַבְאַבְּיִם סִיּבָּאִ לָאִ טִשְׁנִין בּאָבַהֹּכִוּן בא נמגלע לאַ שׁלומו לַכָּם נֹאָבוֹ וֹלֹמֹא לָא שׁלומון לַכוּן נֹאָבוֹ לאַ עַמְּשֶׁה לַכְּם אֶּלְילָם יִפֶּפֶל לָאִ עַמְּבָּרוּוּ לְכִוּן מְמֵּוֹן וֹהֵילִם

څڅتربا:

بر کاردرا:

in the year of jubilee, he, and his of these means, then he shall go out And if he be not redeemed by any with rigour over him in thy sight. he be with him; he shall not rule

As a servant hired year by year shall

unto his years shall he give back the

shall reckon with him; according

And if there remain but few years

unto the year of jubilee, then he

out of the money that he was

back the price of his redemption

according unto them he shall give If there be yet many years,

price of his redemption.

bought for.

children with him.

God. land of Egypt: I am the Lord your whom I brought forth out of the are servants; they are My servants For unto Me the children of Israel

your God. down unto it; for I am the LORD ngured stone in your land, to bow or a pillar, neither shall ye place any shall ye rear you up a graven image, Ye shall make you no idols, neither

 $I\Lambda XX$

ss

75

τS

reverence My sanctuary: I am the Ye shall keep My sabbaths, and

מ אָנוַ אַּבְּיִלְיּ הַשְּׁמְרֵוּ וּמִקְּבָּיִה יִּבְּיְבִּיִת מִקְּבָּיִּה הְּהִוּן בְּחַלְּוּ מ אָנוַ שַּׁבְּּנִתְיִּ הַשְּׁמְרֵוּ וּמִקְּבָּיִה יִנְיִי מִקְּבָּיִּא הִילִּי הִשְּׁרִוּ

- (I3) אם עוד רבות בשנים. עד סיוצל: לפיהן. סכל כמו שפירשמי:
- (33) לא ירדנו בפרך לעיניך. כלומרוחמה רוחה:
- (4e) ואם לא יגאל באלה. באלס סוא נגאל, ואינו נגאל בשם (קידושין מו:): (הוא ובניו עמו. סנכרי מייב במזונות
- (פפ) כי לי בני ישראל עבדים. שמריקודס: אני ה' אלהיכם. כל סמשענדן מלממס, כאלו משענדן מלמעלה: בניו (קידושין כב.))
- מן המקדם (מגילה כב.): ברלפת אבניס: - להשתחות עליה. אפילו לשמיס, לפי שהשתחואה בפשומ ידיס ורגליס היא, ואמרה חורה לעשות כן, מוך דיו לישראל אלא אפילו לנכרי (קידושין כ.): ואבן משכיח. לשון כשרי, כמו וַשַּפָּמִי כַפִּי (שמוח לג, כב), שמכשין הקרקע . אם בימו, לא חור בו, שוף לוה ברבית, כל אלו האחרונים קשום מן הראשונים, לא חור בו, שוף מוכר אם עלמו, לא חור בו, לא וכי שמכור ממכר, (מס כסיב ביס או קנס מיד וגו' דבר סנקנס מיד ליד)לא חור בו, שוף מוכר אחוחו, לא חור בו, שוף מוכר שללו נאמרו על ססדר, בממלס סוסיר על סשביעימ, ואס ממד ממון ונמשד על סשביעימ, סופו למכור מטלטליו, לכך סמך לס, שבידה אלילים אף אני כמומו, סואיל ורבי מחלל שבה אף אני כמומו, לכך נאמרו מקראוה סללו (ה"כ פרק ע, ו). ואף ספרשיות (1) לא חעשר לכם אלילם. כנגד זס סנמכר לנכרי, שלא יאמר סואיל ורפי מגלס עריום אף אני כמומו, סואיל ורפי עופד

The Haftarah is Jeremiah 32:6 – 32:27 on page 156.

שַּׁמְּמִינִי וֹמֹּמִּימָם אָטַם: sada, אָם בּטׁמַלוּ, שֹלְכוּ וֹאָטַ מִּגְּנִוֹּ, אָם בּטִּוֹת, שַּׁנִבּוּ וֹנִי פּפּוּגַ.

خالًا: הַאְבֶּאְ וְבַוּלְטִי וְמֵּאְ הַמְּבֵּר יְמֵּן וְהָמֵּוֹן אַרְעָא צְּלַלְמַה וָאִילָן וְנְתַתָּי וְאֶמֶוְכֶם בְּעָתָם וְנְתָנְת וֹאָמֵוֹן

בַּאַבְאַכֶּם: בְּעַׁמְבַתְ בְּמֵבַתְ וֹנְתִּבְעָם בְבָּמָעוּ , ובֹּגִּיר יְשִּׁיִּגְ אָטְרַזְּרָת וֹאָכֹלְטִּׁם יַלַּמָּפָּא יִמְרַת לְאָפּוָלֵוּ בַּר

בְאַרְצֶהֶ בֶּהְ مَا لِنَجُدُا لَقَدُدَ فِي لَا مُلَامًا مِنْ هَلَمُم الْعُلَمُ مِنْ عَلَمْ الْعُمْرِيا איי ןאַין עַתַּרָיִד וְהִשְּׁבַתִּי הַיְּהָ רְעָה וְלֵית דְעִנִּיד נַאַבַּפֵּיל הַיָּהָא لْتُعَفِّد مُحِيصٍ خُغِدًا يَمُحَدُقُط لَعُقَالَ مُحْمُع خَعَلَمْه لَعَمْدِياً

خفترة كثاثت ל ינובפטם אָט אָנֹבוּכִים וֹלפֹלוּ וֹטֹבּוּפּוּן זֹט פֿמּלָ, בּבַבוּכוּן

אָנְבַּנְכֵּם לַפַּנִנְכָם בַּשְׁבַבִּי מפט בבבי וופלי ונפלי ימאָר מנכיו לרבותא ישרמין

שמבון וֹעַגְּבָּבוּוּ זְטָבוּוּ:

עקלא ימין אָבָּיה:

בּאָבֹתֹכנו: **く**は点面に لنائات لْنَاهِد كُرِّتُ يَانِهِ هُلَا فَجُدِ الْمُلَمَ كُرِياً لِمُنْهُم كَمُوْفِع

לעובלא לא ולגון לאולכון:

נופלון בדמיכון לחַרְבָּא:

פֿבמיכון לַחַרְבָּא: لْلَلُوا مُوْلَ لِيَمْهُلِ مُغُلِ الْمُغْلِ إِنْلِهُوا مُؤْمِياً لَامْهُمْ كُمْغِد

> My commandments, and do them; If ye walk in My statutes, and keep

> shall yield their fruit. produce, and the trees of the field season, and the land shall yield her then I will give your rains in their

land safely. have enough, and dwell in your and ye shall eat your bread until ye shall reach unto the sowing time; unto the vintage, and the vintage And your threshing shall reach

through your land. land, neither shall the sword go cause evil deasts to cease out of the shall make you afraid; and I will and ye shall lie down, and none And I will give peace in the land,

sword. and they shall fall before you by the And ye shall chase your enemies,

sword. enemies shall fall before you by the shall chase ten thousand; and your hundred, and a hundred of you And five of you shall chase a

(ג) אני ה׳. יאמן לשלס שכר:

- (דברים ה, ה) ולְעַרְמָם מֹמָם וֹשְׁעַרְמָם לְעַשׁמָם: אס במקומי, מלכו שמסיו עמליס במורס: ואח מצוחי חשמרו. הוו עמליס במורה על מנת לשמור ולקייס, כמו שנאמר (3) אם בחקחי חלכו. יכול זם קיום סמנום, כשסוא אומר ואם מנומי משמרו סרי קיום סמנום אמור, סא מה אני מקיים
- (+) בעחם. בשעם שאין דרך בני אדס לנאח, כגון (בלילי רביעית. רש"י ישן) בלילי שבתוח (חענים כג. ח"כ פרק א, א):
- (a) והשיג לכם דיש את בציר. שיסא סדיש מרובס, ואחס עמוקיס בו עד סבליר, ובבליר מעמקו עד שעת סורע: ועץ השדה. קו לילני מרק, ועמידין לעצומ פירומ (מ"כ צס ו):
- שלא יבאו למלחמס, אלא אפילו לעבור דרך ארלכס ממדינה למדינה (מ"כ פרק ב, ג): מכאן שסשלום שקול כנגד סכל, וכן סוא אומר עושה שלוס וצורא את סכל: - וחרב לא חעבר בארצכם. אין לכיך לומר (6) וגההי שלום. שמא אאמיו הרי מאכל והרי משמה, אם אין שלום אין כלום, מלמוד לומר אחר כל ואת ונחתי שלום בארן, ואכלתם לחמכם לשבע. אוכל קמעל, וסוא ממברך במעיו (שם ז):
- (7) לפניכם לחרב. מיש נמרג רעסו (שם):
- כך סוא המשבון והלא לא היה לכיך לומכ, וכמו כן מדקדקים כל גדולי המפרשים ומשוביהם בלשון רש"י בפרשה בראשים, לא המשבון, והלא לא היה לריך לומר אלא ומאה מכה שני אלפים ירדופו, (יש מדקדקים צלשון רש"י שהוא כמו כפל ואריכות וכי (8) ורדפו מכם. מן המלטים שנכם, ולא מן הגנורים שנכם (שם ד): חמשה מאה ומאה מכם רבבה. וכי כך הוא

בווני אַנַבָּם: أينلةرثر אُنْدُّه رَيَّظرمِنْ هُن ِ خُدِياً لَمُقَيْم تُنْدِياً لَمُفَّتِ بَقْرُنُدُ كُمْرُهُ لَيْخُدُنُدُ كُنُجُهُ لَيُفْخُدُ خُمْرَمُدُدُ

(ממישי) הַבְּשׁ הוּצִיאוּ: عربع، تَهْدَكُونَ نَهَا رَبَهُا لَنَهُا مُخَدِّدٌ لَتَنْجُكِنَا

עֹלֵהֹלְ נַפֹּהָה אָעַכֹּם: " וֹלְטַטֹּג מַאֲּבֹּלָג בַּעוַבַבְבָים וֹלַאָ וֹאָטַגו מַאָּבֹּלָג בּנגוכוּו וֹלַא

८८: לכם לאקנים ואַטם טבינבלי וֹעִעַעַכְּעִׁי, בַּעַוּכְכְּם וֹעַוֹיִעִי וֹאָאָבו אָכִינִעוּ בּינִיכוּן וֹאָעִוּי

לוְמְמִינִינִי: (פּ) מְמָּט מֹלַכְּם נֹאִנִלֵּשׁ אָטַׁכֹּם מְהְיָת לְהָם עַבְּדְים נְאָשְׁפִר מִלְּמִהְנֵי לְחִוֹן עַבְּרִין וְתַבּרִית מיכנמול הוֹצָאָתוּי אָהְכָם מַאָּנֵיץ מִצְּרַיִם אָלָג יְהְוָה אֶלְהַיכֶם

אָת כְּל־תַמִּצְוֹת הָאֵכֶּה: יי נאם לְאַ שֹׁמְּלֵמִי לִי, וֹלְאַ שֹּׁמְמְּוּ נִאָּם לְאַ שַׁפַּבְּנִוּ לְמִוּטִּוּ.

וְטַׁכְוָן וֹאָפֿוִם וֹטַ לַּוֹמִוּ הֹמִּכְוּן:

ننقدرا: וֹמּטׁנכֹא מוֹ כֹּבֹם שַבַּטֹא

<u>וֹבשול מומבו זטכון:</u>

خ⊄□: خربا كيخك بعصرا فحبا كثمر

לור מממוא מוכון ובדבוע <u>יָהְכוֹץ</u> びダレムダ **上は太上に** אָלא גן אָלְבַבוּן דַאַפּיקית

וֹלְא עַהְּבְּרוּן יָת כָּלְ פִּקּוֹרִיָּא

covenant with you. multiply you; and will establish My and make you fruitful, and And I will have respect unto you,

from before the new. and ye shall bring forth the old And ye shall eat old store long kept,

you, and My soul shall not abhor And I will set My tabernacle among

people. will be your God, and ye shall be My And I will walk among you, and

you go upright. the bars of your yoke, and made their bondmen; and I have broken of Egypt, that ye should not be brought you forth out of the land I am the Lord your God, who

commandments; and will not do all these But if ye will not hearken unto Me,

אם המורה, למרובים העושין את המורה (שם): - ונפלו איביכם וגוי. שיהיו נופלין לפניכה, שלא כדרך הארץ: מרובה, על שם ריבוי, וזה הפירוש שולל רש"י. באומרו והלא לא היה לריך לומר ורו'. ודו"ק) אלא אינו דומה מועמין העושין . כר"ו, שמלח רבבה סובל ב'פירושיס, פירוש ה' עשרת הלפיס, ועל זה מקשה רש"י וכי כך הוה החשבון, ופירוש ב', רבבה מספר היה לריך להממיל, ומה מעם פמח, שגם כן כפל ועיין שם בישובה, וכאן נכאה לפרש למורי הגאון המופלג מוהר"ר משה חריף

אחכם. ברים מדשס, לא כברים סראשונס שספרמס אומס, אלא ברים מדשס שלא מופר, שנאמר וְכָרָמִּי אָם בַּים יִשְׁרָמֵל וְאָם ב, ס): והפריחי אחכם. נפריס ורציס (שס ס): והרביחי אחכם. נקומס וקופס (שס): והקימחי אח בריחי (9) ופניחי אליכם. אפנה מכל עסקי לשלם שכרכם. משל למה הדבר דומה, למלך ששכר פועלים וכוי, כדאימא במ"כ (פרק

(שס פרק ג, א ב"ב לא:): - וישן מפני חדש חוציאו. שיסיו סגרנוס מלאום מדשוסאולרוס מלאום ישן, ולריכיס אםס לפנום (10) ואכלחם ישן נושן. הפירות יהיו משממרין ומוביה להחיישן, שיהה ישן הנושן של שלש שנים יפה להרול משל השתקד בּימ יְסוּדָס בְּרִימ מַדַּשְׁס, (ירמיס למ, ל־למ), למ כַבְּרִימ וגוי (מ"כ שם):

כמו פִּי שָׁם נִגְשַׁל מָגֵן גָּבּוֹרִים (שמוחל־ב חֹ, כחֹ), לחׁ קבל המשיחה, שמושחין מגן של עור בְּמֵלֶב מצושל כדי להחליק מעליו מכח (11) ונחחי משכני. זה בית המקדש: ולא חגעל נפשי. אין רותי קלה בכה. כל געילה לשון פליעת דבר הבלוע בדבר, האולרות למקום אחר, לתת החדש לתוכן:

(בו) והחהלכחי בחוככם. אמייל עמכס צגן עדן כאחד מכס, ולא מסיו מודעועים ממני, יכול לא מיראו ממני, מלמוד מן או מנים שלא יקוב העור:

נסיס גדוליס: - מטח. - כמין ימד בשני ראשי סעול המעכביס המוסרה שלא מלא מראש השור וימיר הקשר, כמו עַשַּׁה לָךְּ (13) אני הי אלהיכם. כדלי לני שמלמינו בי שלני יכול לעשות כל ללה, שהרי הוצלתי למכם מלרך מלרים, ועשימי לכם לומר וסיימי לכס לאלסים:

מוֹמֵכוֹם וּמִטוֹם (ירמים כו, ב), קביליי"ה בלע"ו: קומטיות. בקומס וקופס:

\$4_خُذِيْنَ: הַמְוּעִ אָּעַ_כַּלְ_מִגִּוּנְיִּגְ לְעַכַּבַבְ مُشْقَمُ، عَثَمَر تَعَمُدُه خِحَرَق.

לְנִוּלְ זָנְתְּכָּם וֹאֶכֹלְנִינְ אָנִבְּיִכֶּם: מונום ומבובט לפה וובמטם השַּהֶפֶּת וְאָת־הַקַּבַּחַת מִכּלִוּת ס וֹנִיפַׁלֹנִינִי הַּגַיכָּם בּנִילִנִ אָנִי_ 数段型に下がに 86-8<u>5</u>.

ئرَفَقُط لِمُنا_ليكِك مُنْجُط: אַנְבַיבֶּהְ וְבְרָנִ בְּבֶּםְ מֻּנִאָּנְכָּם لأنائذ خزر خذِه انتفائاه لإختار

ביני הַרַחַיק נַפְּשָׁכוֹן בָּדִיל וֹאִם בַּּטִׁפְעָהׁ טַמְאָסוּ וֹאָם אָטַ וֹאָם בַּפַוֹמָו טַפוּגוּן וֹאָם הָעַ

בּהְבוּ בַבְבנונו: לְבוּלֵנוּ זְבְשָׁכוּן וְנִיכְבוּנִיה aitil idėūl tem lūli نكينشلا مناشكا נאַסמר מַלַיכון בַּיהוּלַתַא אַר אַנָא אַעַבור דָא לְכוֹן

ئەئەراء ئەئەرا: לכון שְּׂנֹאֵיכוּן וֹעַמְרַלוּן וֹבִית שבם בהבו בבבונו וונבון נגשון בענו לכון נטשלבון

> My covenant; all My commandments, but break ordinances, so that ye will not do and if your soul abhor Mine and if ye shall reject My statutes,

seed in vain, for your enemies shall to languish; and ye shall sow your make the eyes to fail, and the soul consumption and fever, that shall appoint terror over you, even I also will do this unto you: I will

none pursueth you. rule over you; and ye shall flee when enemies; they that hate you shall and ye shall be smitten before your And I will set My face against you,

מבירות (מ"כ פרשמה ב, ג): וְמַשַּׁמְיִס לָס' מָמֹד (שם יג, יג), מכיריס את רצונס וממכווניס למרוד צו: ורא חששו. משלח מלמדו, לה מעשו, הרי שמי . אֿמ רבוע וממכוין למרוד בו, וכן בנמרוד גַּבֹר צַיַּד לְפְּנֵי ס' (ברחֿשים י, ט), שמכירו וממכוין למרוד בו, וכן בהמי מדוס בְשִיס שרי קיום מלום אמור, סא מה אני מקיים ואם לא משמעו לי, להיום עמלים במורה. ומה מלמוד לומר לי, אין לי אלא זה המכיר (14) ואם לא חשמעו לי. לסיום עמלים במורס, ולדעם מדרש מכמים. יכול לקיום סמלום, כשסום פומר ולה מעשו וגו'

באחרים העושים, שווא את החכמים, מונע את האחרים, כופר במלוח, כופר בעיקר: אח בדרחי. כופר בעיקר. סרי שבע עבירום, סראשונס גוררם סשניס, וכן עד סשביעים, ואלו סן, לא למד, ולא עשס, מואם אם אחרים מעשום: אח כל מצוחי. כופר שלא לוימים, לכך נאמר אח כל מלומי, ולא נאמר אח כל המלום: להפרכם (13) ואם בחקחי חמאסו. מואם נאחרים העושים: משפשי חגעל נפשכם. שנוא החכמים: לבלחי עשוח. מונע

מלממ, ואכלוהו אויביכם: משפחחו במוחו. כל חאום שאינה באה וחוחלת ממושכה, קרויה כליון עינים: - וזרעהם לריק. - חורעו ולא חלמח, ואם לל, כל): - מכלות עינים ומדיבת נפש. העינים לופות וכלות לראות שֶׁיַמַל וְיַבְפַּח, ותוף שלח ירפה, וידהלו הנפשות של שסיקלס נפיממו ומכאים פניו זעופס: - קדחת. מולי שמקדים אם הגוף וממממו ומצעיכו, כמו פִי אָשׁ קַדְּמָס בְּעַפִּי (דבריס (16) והפקדתי עליכם. ולוימי עליכה: שהפה. מולי שמשחף אם הצשר, אנפולי"ש בלע"ז, (געשוואלען) דומה לנפוח

מומדים על ישראל אינם מבקשים אלא מה שבגלוי, שנאמר וְקִיֶּה אָם וְבַע יִשְׁרָבֵּל וְעָבֶה מִדְיָן וַעֲמָבָל וּבְנִי מֶדֶם וגוי (שופעים ו, (מ"כ פרק ד, ס): - ורדו בכם שנאיכם. שליני מעמיד שונליס ללל מכס ובכס, שבשעה שלומות העולם עובדי לליליס ועופק אני עמכס לרעה: ונגפחם לפני איביכם. שיסא המות הורג אתכס מבפנים, ובעלי דְּבָבֵיכוֹן מקיפין אתכס מבתוך בכם. כמו שנאמר במובה ופניםי אליכה, כך נאמר ברעה ונחחי פני. משלו משל למלך שאמר לעבדיו פונה אני מכל עסקי מדבר, שאמה עמל בהם ומגדלן, והמעא בא ומכלה אותם, שנאמר שַׁשֶׁר עַפַּּמְפִי וְרָבִּימִי אֿיָבִי כָּנָּם (אֹיכה בּ, כד): – ונוחודי פּגַר . מבואס לימי סמלור, ושבפנים ממים ברעב שלא לקטו מבואס אשמקד. ד"א וורעמס לריק ורעכס, כנגד סבנים וסבנות סכמוב ו חובלים, ומה מ"ל וחבלוהו חויביבה, החבינד, וורעה שנה רחשונה, וחינה מלמחם, שנה שניה מלמחת וחויבים בחים ומולחים קבוריס שימיס, קלמוד לומר ומדיבות נפש: וורעהם לריק זרעכם. זורעם ולינס מלמתת, ומעתם מס לויביכס בליס או עסים שהוא מקדים וסבור הוא בעלמו שיחיה, חלמוד לומר מכלום עינים, או סוא אינו סבור בעלמו שיחיה אבל אחרים מלמוד לומר שחפח, שהוא נשחף, או עתים שהוא נשחף אבל נוח ואינו מקדיח, מלמוד לומר ואח הקדוחת, מלמד שהוא מקדיח, סמבסלם אם סבריום, ואיוו, זו מכם מומן: אח השחפה. יש לך אדס שסוא מולס ומועל במעס אבל בשרו שמור עליו, עליכם. שיסיו סמכום פוקדום אמכס מוו לוו, עד שהראשונה פקודה אללכם, אביא אחרם ואסמכנה לה: בהלה. מכה מפרשם זו (פרק ד): אף אני אעשה זאת. מיני מדבר מלח באף, וכן שַׁף שַׁנִי מַבַּן עַמָּס בְּמֶרִי (פּפוק מח): והפקדתי (17) ונחחי פני. פולי שלי, פונס לני מכל עסקי להרע לכה: ורדו בכם שנאיכם. כמשמעו, ישלמו בכם. לגדת ח"כ

על־חַמּאָהֵיכֶּם: أزوفهر كروثا هنؤه بهده كفرفد بعبوبه كفراد برخيا וֹאָם הַּגַ אָבְּנוּ לְאַ טַהְּמָתֹּה לָג וֹאָם הַּג אַבְּגוּ לָא טַׁפַבּּקָנּוּ

אַרְצָבֶם כַּנָּחָשֶה: בואט_ %u_ÿは.c□ וֹמֻבֹּבׁנִים אַנַיַּנִּאָנוּ מֹוֹכִים וֹלִנִינֹי.

رٰ× نقا فالنه: אַבְאַכֶּם אָטַ וְבוּלָטַ וְמֵּא בֹאָבֶא טִטֵּוֹ אָבַאַכָּוֹ זִטַ הַּלְלַטַּעַ וֹטֹם לְנַגִּע כִּנַבֹּטׁם וֹלַאֲנִיטֹּוֹ וּנִמִּנִּ לְנִגִּלֵנִוּ נִגְלְכִוּוֹ וֹלָאִ

מבע קחשאתיקם: خِشَمْةُ كُذِ لُنُوفَظَر لَمْكِرِكُم مَاجُك נאם שללי המי פני ולא האבי נאם

ĹἀĊζĽ عد لَاهُلُال מוֹיבוֹעַ בוֹאָ ١٣٣٢٦١٩٠ ŤĈŪ

۩ٚػؙڬڰ

نات، تان

והקעישה

للأكليالكلا

שְׁבַּע עַל חוֹבֵיכוֹן:

G.L.L: ΠĢΊζΧ جزباته **U**ÇÜÄĒL שַּׁלִּיפָּׁוּן כְּבַּבְוֹלָא מִלְאַטִּטֹאַ וֹאָטוֹן וֹט הֻתֹּוֹא בַהֹלַוּכוּן וֹאטׁבֿר וֹנו וֹלַר שולפכון

שׁבַבוּן בַּבַתוּ בַּבַתְּוּי أهُرِكًا لَاقُكُمْ كُمْ نَقِياً هُوِّيكِ:

שְׁבַע בְּחוֹבֵיכֹוֹן: נאוסיף לאיקאה עליכון מקא ולא טיבון לַפַּבָא לַמִּימָרי

למונכון ושומר זשכון וואבין וֹטֹטַבּיל יִהָּכִין יִהָּהָּגִּי יָם וּאָהַבְּע לַכוּן יָת חַוּת בָּרָא

> your sins. chastise you seven times more for things hearken unto Me, then I will And if ye will not yet for these

> as iron, and your earth as brass. power; and I will make your heaven And I will break the pride of your

> of the land yield their fruit. her produce, neither shall the trees vain; for your land shall not yield And your strength shall be spent in

> upon you according to your sins. will bring seven times more plagues and will not hearken unto Me; I And if ye walk contrary unto Me,

become desolate. number; and your ways shall cattle, and make you few in your children, and destroy your among you, which shall rob you of And I will send the beast of the field

77

אח⊂ם. מכלי כמ: וכן הוא אותר וַ שַׁשְׁר שְׁכְלוּ שְׁמֵר שַמִּי וְשִׁיְבְס מִשְׁלֵיהֶם הַפְּשִׁימוּ וווי (מיכה ג, ג. מ"כ שם): ונסחם. מפני אימה: ואין רודף ג), וַיַּמַנוּ שֲלֵיקֶס וַיִּשְְׁמִימוּ מֻׁמ יְבוּל סְמְבֶן (שס ד), מֿבל בשעה שמעמיד עליכס מכס ובכס הס מחפשים אחר המעמוניות שלכס,

וֹלֹמֹּמִנּ אֵנְבְטַשׁכֵּנוֹ:

על ז' סעבירות סאמורות למעלה (מ"כ פרק ה, א): (18) ואם עד אלה. ואס בעוד אלה לא משמעו: ויספתי. עוד יקורין אחריס: שבע על חשאחיכם. שבע פורעניות

. אבל כאן השמים לא יהיו מויעין כדרך שאין הברול מויע, ויהא חורב בעולם, והארך חהא מויעה כדרך שהנחשת מויעה, והיא כמ, כג), שיסיו סשמיס מויעין כדרך שסנמשת מויעס, וסמרך מינס מויעס כדרך שמין סברול מויע, וסיא משמרת פירומיס, אח שמיכם כברול ואח ארצכם כנחשה. זו קשס משל משס ששס סוח חומר וְסָיוּ שָׁמֶיף חַשָּׁל נַחֹשָׁה וּגוּ' (דבריס (91) ושברחי אח גאון עוכם. וה בימ המקדש, וכן הוא אות העיני מחלל את מקדשי גאון עווכה (ימוק אל כד, כא): ונחחי

פירומיו, סרי שמי קללומ, ויש אן שצע פורעניומ: ימניע פירומיו בשעת התנעה (שם): - לא יהן. משמש למעלה ולמעה, לעץ וחפרי: - לא יהן פריו. כשהוח מפרה מָשִׁיר ולא חחן ארצכם אח יבולה. אף מס שאמס מוציל לס בשעם הזרע (שם): - ועץ הארץ. אפילו מן הארץ יכא לקוי, שלא אומו אין בכך כלוס, אבל אדם שעמל ומרש וורע ווכש וכסח ועדר ובא שדפון ומלקה אומו, הרי שניו של וה קהוח (מ"כ שם ד): (OS) וחם לריק כחכם. סרי אדס שלא עמל שלא מרש שלא ורע שלא נכש שלא כמח שלא עדר וצשעת סקציר צא שדפון ומלקס

לבס לסמוע מסמקרב אלי: שבע כחשאחיכם. שבע פורעניות אחריס במספר שבע כחשאחיכם: מניעה, וכן הֹקֵר בַגְּלֶךְ (משלי כה, יו), וכן יְקַר רוּתַ (משלי יו, כו), וקרוצ לשון וה לתרגומו של אונקלום, לשון קושי, שמקשים (IS) ואם הלכו עמי קרי. רצומינו למרו ערלי, צמקרה, שלינו ללל לפרקים, כן מלכו ערלי צמלום. ומנחס פירש לשון

בַּלַמְינ:

⁶⁷ נֹאָם_פֿאָכֶּׁנִי לָאִ עֹזֹּסֹבׁנִּ לָגְ נֹאָם צֹּאִכָּגוּ לָאִ עֹטַּבֹּרַנְוָ

וְהַבַּאִינְי עַּלֵילָם הָבָר נַלַמָּתִּ על־חַמאָהַיכֶּם: נְנִיבְּינִי, אָנִבְּםְ יַּםַ-אָנִי, אֶבָת נֹאַלְפֵּינִנִיטָר אַב אָנָא אָבַת תַּכְ לי וְנִיבְלְטָהׁ, אַּנְבְאֵנֹיִ הֹשְּׁכֵּם בַּעֲבוֹ, וֹאָנִיֹנַ אַנְּ אִנֹּא הֹשְּׁכִוּן בַּעַּהָּהִי וְנַבְלְטַּׁם מִּמָּוּ עֵבוּוּ:

עַל־חַמּאָהַיכֶּם:

וְנַבַלְטַּם מִּמֶּוּ בַּצְבוֹי:

וֹנעַטָּם בַּנִּגַאַנִיֶב:

נֹאַכֹּלְטֵּׁם וֹלָאָ טַהְּבָּמנּ: (ס)

نَالِكُأُمُّ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ELECT لننتمفدنا خظكتدحيل ΙΧΫ́Ľι ないばな מְבׁנְכִּים וֹמִבְּטִׁטֹּנִ בְּבָּבְ בַּעוֹנְכַבָּם メルドル 44 Ċ!C! ドロロイイ

שבמון: בּמִטַבֿלָא التاركادا אָטָׁב וֹטַהָּנְבוּ לַטַּמְכֹּם בַּמִּהָלֵץ לשנילא שב וושיבון בשמכנו ر װּ װּ בּעַלְּיִבְ בְּעַלְּיִבְ בְּעַלְּיִבְ בְּעַלְּיִבְ בְּעַלְּיִבְ בְּעַלְּיִבְ בְּעַלְּיִבְ בְּעַלְּיִבְ ב اللغثا لممد فمدا حِنفديا בְּשִׁבְרֵי לְכָם עַמֵּח־לֶּחֶם וְּאָפְּוּ בּּרְאָתְבָּר לְכוּוֹ סְעֵּיִד עִיכְלָא

יהקקרון בורמי בששיו: لَّهُ لَאִْם בَٰہِאַנ كَم نَشَمْمُمُ ذَرْ لَهُ فَلَم كُم نَطَقَرْنِا خُمْرَمُنَا لِمُ

נופֹנים. אַנְיכִיםְ אַנְּאָנִי הָבֹת וֹאֵנִינִינִיטִרוּ אַנְאָנִא הָבֹת תֹּנְ וֹבַבְבַבְּשׁׁג מֹמַכֹּם בּּנַבְּעַבַבַּצְבוּג נַאָּבַוּ הֹמָבַוּן בּנַיבוּן בַּנַּ

> will walk contrary unto Me; will not be corrected unto Me, but And if in spite of these things ye

seven times for your sins. you; and I will smite you, even I, then will I also walk contrary unto

enemy. delivered into the hand of the among you; and ye shall be cities; and I will send the pestilence gathered together within your the covenant; and ye shall be that shall execute the vengeance of ,uoy noqu brows a gnird lliw I bnA

shall eat, and not be satisfied. your bread again by weight; and ye one oven, and they shall deliver ten women shall bake your bread in When I break your staff of bread,

contrary unto Me; hearken unto Me, but walk And if ye will not for all this 87

Lτ

97

77

٤٢

seven times for your sins. in fury; and I also will chastise you then I will walk contrary unto you

(23) לא תוסרו לי. לשוצ חלי: גדולים ושבילים קמנים, סרי שבע פורעניות, שן בסמס, ושן מיס, חמת ווחלי עפר, ושכלם, וסכריתם, וסמעימס, ונשמו: אחכם. אלו סקעניס: והכריחה את בהמחכם. מנמון: והמעיטה אחכם. מנפניס: ונשמו דרכיכם. שניליס מס אלו נושכין וממימין, אף אלו נושכין וממימין כבר סיו שניס בארך ישראל, המור נושך וממימ, ערוד נושך וממימ: - ושכלה לומר וְשֶׁן בְּבַמִּמֹת חֲשַׁלַּמִים (דברים לב, כד), הרי שמים, ומנין שמהא ממימה בנשיכתה, מלמוד לומר עַם חֲמַת וֹחֲלֵי עְפָר (שם), (22) והשלחחי. לשון גיכוי: ושכלה אחכם. מין לי מלמ מים משכלם שדרכם בכך, בסמס שמין דרכס בכך מנין, מלמוד

מוליאים אם המח לקברו נחנים ביד אויב: ושלחתי דבר בתוככם. וע"י קדֶבֶר, ונממס ביד סמריביס סנריס עליכס, לפי שמין מליניס את המת בירושליס, וכשהם אשר עברמס. כל סבאת מרב שבמקרא, סיא מלחמת מיילות אויביס: ונאספחם. מן סמוץ אל מוך סעריס מפני סמלור: (25) נקם בריח. ויש נקס שלינו בברים, כדרך שלר נקמום, וזסו סמוי עיניו של לדקיסו. דבר למר נקס ברים, נקמם בריםי

מינם מן סמנין שסים סמרב: מארה במוך המעים בלחם. הריז'פורעניות, חרב, מלור, דבר, שבר מעה לחם, חוקר עלים, פח נפולה, מארה במעים. ונחחם נרקבת ונעשית פת נפולה ומשתברת בתנור, והן יושבות ושוקלות את השבנים לתלקם ביניהם: - ואכלחם ולא חשבעו. זה וסס מלי רעב: ואפו עשר נשים לחמכם בחנור אחד. ממוקר עליס: והשיבו לחמכם במשקל. שמסל סמנולס (62) מטה לחם. לשון משען, כמו מַמַּס עוֹ (ירמיס מת, יו): בשברי לכם מטה לחם. אשנור לכס כל מקעד אוכל,

בּנִינונכֶם האַכֶּלוּ: י זֹאָכֹלְטִּׁם בֹּהָּגַר בַּדְגַבָּם וּבְהָּגַר וִנִיבְלְנִוּ בַּסַר בַּדָּגַרָוּ וּבָסַר

نزرزث الألأذب تغيث هناكه: هَــ فَلْكُــ اللهُ ្ជ נִעִכֹבִשֹׁן אֶעַבַעַּמֶּנֹכְּם נְלֵנִעִּשׁׁ, עַזִּסְׁנָסִנֵּנְן נִאָּטֵּגן גִע פּנִיבוּכוָן ننهمتكن

אָרִיתַ בְּרֵיתַ נִיחְתַבֶם: נעממותי אָר מִקְדְשׁׁיִבֶּיִם וְלָאִ لألآلأر ፠נו_מֶבׁונֻכֶּם لألجلا

הַּבְּיִם עַּיִּהַבְּים בַּיִּהַבְּים בַּעִי: יי נְהַמִּמָיִ אָּנִ אָּט_בַּאָבֹּא נְמִּמִינִי

שְׁמְמָע וֹמְנִיכֶם וֹעִיוּ עַרְבָּּת: אַנוֹנכּם נוֹנִב וֹנִינִינִי אַנֹּגֹכִם נאַטַכֶּם אָזְבֶר בַּנּוֹם נַהַרִילְתָּי

וֹבִב<u>ְּלֵם אֵם הַבַּׁנְיַנוֹנִי</u>: אַנְבֶּיבֶם אָז הִשְּׁבָּת المن حَذِ إِنْ لِهُ فَالِهِ لِهُ فَاللَّهِ فَاللَّهِ الْمُقَالِ الْمُقَالِ فَيُلَّالًا الْمُقَالِقِ الْمُقَالِ אַז הִרְצֶּה הָאָהֶץ אָת־שַּבְּתֹהֶיהָ

בְּנְתְּכִוּן הֵיכְלוּוֹ:

על פגור טְעַנְתְרַבוֹן וִירַחֵיק אַט_פּֿמָטוכפר וֹאַמָּגגּי נִט פֿמטַכוּן וֹאַפֹּגּיא נִט

בוישהיכון: וֹאָגַבּי וָת מַלִּדִּשְׁיכוּן וֹלָא וֹאִטֹּגוֹ זֹנו צֹבוֹנכוָן עַבַּבֹּא

הֹבש פהבו בלכוכון בוטכון וֹאָבֹּבׁוּ אַנֹא נוֹ אַבַּוֹא נוֹבֹּבּוַן

לעובא יטני אוגלכון גדיא וֹנֹטַכוּן אַבֹּגַר בּנוּנ מֹמָמוֹא

מְּטִׁמַּבַא: שַׁמְּמִנת אַבֹּגֹא וֹטַבְּגַי בַּעַ פֿאָבא פֿהֿב, בַבְבבון פֹכּון כַל יוָמִין בַּאָביאַט וֹאַטוּן לכון שֹבְתְּי אַבְעָּא וָת מִּמִּמִּבִיא

> daughters shall ye eat. sons, and the flesh of your And ye shall eat the flesh of your

shall abhor you. carcasses of your idols; and My soul cast your carcasses upon the and cut down your sun-pillars, and And I will destroy your high places,

savour of your sweet odours. desolation, and I will not smell the and will bring your sanctuaries unto And I will make your cities a waste,

31

67

dwell therein shall be astonished at desolation; and your enemies that And I will bring the land into

be a desolation, and your cities shall sword after you; and your land shall nations, and I will draw out the And you will I scatter among the

repay her sabbaths. even then shall the land rest, and and ye are in your enemies' land; sabbaths, as long as it lieth desolate, Then shall the land be paid her

ממניס: ונחחי אח פגריכם. קפומי רעצ סיו, ומוליאיס יראחס מחיקס ומנשקיס אוחס, וכרסו נבקעח ונופל עליס: (30) במחיכם. מגדְלִיס וּבְרֶנִיוֹם: חמניכם. מין עבודם אליליס שמעמידין על סגגום, ועל שם שמעמידין בחמס קרויין

סגדודיום, ולא אריה קרבנום, סרי שבע: יפלו החמנים שבראשי הגגוח ויכרחו, ונחחי אח פגריכם וגו' הרי שלש, שלוק שכינה ארבע, חרבן ערים, שממון מקדש מן פורעניום, אכילה בער בניס ובנום, והעמדה במוח הרי עהים, כריחה המניס אין כאן פורענום אלא על ידי העמדה הבירניות של מס לני מקיים והשימותי לת מקדעיכם מן פַגְּדוּדְיוֹת, שיירות של ישראל שהיו מתקדעות ונועדות לבא שם. הרי שבע מקיים מרבה, מעובר ועב: – והשימותי את מקדשיכם. יכול מן הקרבנות, כעהול לומר ולל לרים הרי קרבנות למורים, (וצ) ונחחי אח עריכם חרבה. יכול מאדס, כשסוא אומר והשימותי אני את הארן, הרי אדס אמור, הא מה אני וגעלה ופשי אחכם. זס מילוק שכינס (מ"כ פרקו, ד):

(28) והשנותי אני את הארץ. וו מדס מובס לישראל שלא ימלאו סאויביס נחת רות בארלס, שתסא שוממס מיושביס:

אין כרמו ובימו מרביס, כך שנויס במ"כ (פרק ז, א): לשוב למוכס, וממוך כך עכיכס יסיו מכבס, נכלומ לכס מכבומ, שבשעה שלדס גולה מבימו ומככמו ומעיכו מופו למוור כלילו מרב הנשמעם אמריכס אינה מוזרת מהר, כאדם שמריק את המים ואין מופן למזור: - והיהה ארצכם שממה. שלא ממהרו כבמורס, כאדם סוורס שעורים בנפס ואין אחת מסן דבוקס בחבירחס: - והדיקחדי. כשעולף סחרב מחרוקן סגדן. ומדרשו (33) ואחכם אזרה בגוים. זו מדס קשס, שנשעס שבני מדינס גוליס למקוס אחד רואיס זס אם זס וממנממין, וישראל נורו

(48) אז חרצה. מפיים את כעם המקום, שכעם על שמעותיה: והרצה. למלך את שבתותיה:

בְּמִבְעַבְבַי אַמֶּב לְאַבְּמְבַׁעִינִי בִּמַּבַּעִינִיכֵּם דֵּלָא שְׁמַמִּנ בַּשְׁמָמִנכוּן כַּר چَלְיָמֵי הָשַּׁמֶּה הִשְּׁבָּה אָת כָל יוֹמִין דִּצְּדִיאַה מַשְׁמֵים יָה

בויתון יהבין עלה:

.ti noqu not in your sabbaths, when ye dwelt have rest; even the rest which it had As long as it lieth desolate it shall

ثثث نظفه نتاء: אַטָּם לוִלְ מְּלֵנִי נִדְּּׁנֵּ נִנְסַׁוּ מִּנְסַּעַ_ ود خَرْحُرُه خَمْلَمُ**ن** אِنْدَنْثُه لَالْمِنْ فَيَالِمُ ئتنفهٰ لأبه خُدُه ئيدُهن ويُكِ

انظريا لربي كثيراء: כב מן שבם בשמלין בחרבא מופא במכוב ווגוביו מגוב בּאָּלאָיהוֹן וּיִרְדּוֹף יָמִרוֹן קָל فختم فخفيا فهتمنه

shall fall when none pursueth. one fleeth from the sword; and they chase them; and they shall flee, as and the sound of a driven leaf shall heart in the lands of their enemies; I will send a faintness into their And as for them that are left of you,

رَحُم فَحَارِفِك رَفْتُر هُزُدَرُه: מבר וֹבְבַנוּ אָנוֹ וֹכִאַ־מַנוֹנִינִי لْحُمُكِّد هُنم_خُعُلْن خُنفَتْن_

בבם בגבי גבביכיו: לית וְלָא חָהֵי לְכוּן הָּקוּמָה كثاه لكفرا خولخم اثتال לושלקון לכר פּאָטויניו פר מן

enemies. have no power to stand before your when none pursueth; and ye shall another, as it were before the sword, And they shall stumble one upon

Ζ٤

אָבֶּא אַנְבַּנְכֶּם:

זְטְׁכִוּן אֶבֹת בֹּהֹבִי, בַּבְבִיכוּן: וניביבוו פונו מממוֹא ונוֹנּמַב

enemies shall eat you up. nations, and the land of your And ye shall perish among the

וֹנַנֹמָאַנֻנִם כַּכָּם וֹמָלַנְ כַּגֹּוָנָם

נאַל בּעוכו אַבְּטִיטַעון בּוּהַנֹּאַ בהוביהון באַרעהא דַּטָּנָאַיכון ידושהצרין בכון

تَجُنينيا خَيْلِيا يَنْظُونِا:

pine away with them. iniquities of their fathers shall they enemies' lands; and also in the pine away in their iniquity in your And they that are left of you shall

אַבטֿם אַטַּם וֹמֶּלוּי באַבקט אָנְבנכָם נאָנ בּהָנִני

המשלמת לשבעים. (נ"ק ואותו יובל שגלו שלא נגמר בעונס נחשב להס) ועליהס נגור שבעים שנה שלמים, וכן הוא אומר בדברי לארבע מאָוח שנה ששים וארבע, לשלשים ושש שנה חמש שמיטוק, הרי שבעים חקר אחח, ועוד שנה יחירה שנכוקה בשמטה ללדקיסו. לא ומשוב לארבע מאות ושלשים ושש שנה שמימין ויובלות שבהם, והם שש עשרה למאה י"ד שמימין וב' יובלות הרי שנס, וכל שנום רשעו עשריס ושמיס, כמו שאמרו באגדם חלק (סנסדרין קג.), ושל אמון שמיס, ואחם עשרס ליסויקיס, וכנגדן עשו שש שנים עד גלות לדקיסו, סרי ארבעים ושש. ואס תאמר שנות מנשה המשים וחמש היו, מנשה עשה השובה שלשים ושלש שָׁנִים חַׁרְבָּשִׁים יוֹס וְנָשְׁחַׁ מֶּׁח שֲוֹן בֵּים יְסִידָס (שֹׁס ו), ונצוחֹס זו נחֹתרס ליחוקחל בשנה החתישים לגלוח התלך יהויכין, ועוד מרצומ ירושלים, סוא שנאמר בימוקאל וַשַּׁמֶּם שְׁבַּצ עַל גִּדְּךְ סַשְּׁמֶאלֹי וגו' (ימוקאל ד, ד), וְכָלִיםְ אָמ הַבֶּּה וַשְׁבַּבְּמָ עַל גִּדְּךְ סַיְמֶנִי ומשעים היו שני עונם משנכנסו לארך עד שגלו עשרם השבמים, ובני יהודה הכעיסו לפניו מי שנה משגלו עשרם השבמים עד ק סיו כנגד עי שנות השמעה ויובל שהיו בשנים שהכעימו ישראל בארלם לפני המקום ארבע מאות ושלשים שנה. שלש מאות (פצ) כל ימי השמה. לעון פְּעָשׁוֹת, ומ"ס דגש נמקוס כפל שממס: אח אשר לא שבחה. שנעיס שנס של גלות נגל

לשון מבעה, שְדוּפֹת קְדִיס (ברחשית מה, ו), שְקיפֶן קִדּוּס, לשון משקוף, מקוס מבעת הדלת וכן מרגומו של מבורה (שמות כה, כודפים הוכגים אומם: עלה גדף. שהכומ דומפו ומכהו על עלה אמר ומקשקש ומוליא קול, וכן מכגומו קל עַרְפָּאֹ דְשַׁקִיף, (35) והבאחי מרך. פהדורך לבב מ"ס של מרך יפוד נופל סוח, כמו מ"ס של מועדושל מוקש: ונסו מנסח חרב. כחילו בימים עַד בְּלְמָה בְּמְבֶּרֶן הֶמִּ שַׁבְּמוֹהָיָהְ וּגוּי, לְתַּלְּחֹוֹת שָׁבְּעִים שָׁנְּה (דברים הימים־ב לו, כת):

בלבבס פחד וכל שעק קבוריס שאדס רודפס. ומדרשו (ח"ר פרק ז, ק), וכשלו איש באחיו, זק נכשל בעונו של זק, שכל ישראל (פ) וכשלו איש באחיו. כשירלו לנום יכשלו זה זוה, כי ינהלו לרון: - כמפני חרב. כהילו נורחים מלפני הורגים, שיהה כס), מַשְׁקוֹפֵי:

(88) ואבדתם בגוים. כשמסיו פווריס מסיו אנודיס זס מוס: ואכלה אחכם. אלו סממיס נגולס: ערבין זה לוה (שבועות למ.):

(98) בעונה אבוהם אחם. כשעונות לבותם לתם כשלותוים מעשה לבותיהם בידיהם (שם פרקת, בשנהדרץ כו:): ינוקו.

לשון המסה, כמו ימסו, וכמוהו הְּמַקְנְהְ בְּחֹבֵישֶׁן (זכרי' יד, יצ), נְמַקּוּ מַבּוּלֹמָי (מהלים לח, ו):

נאַַב אַמֶּבַבְילַלָּנִ הֹפָּׁנִ בַּצְׁבַנִי: אַבְטָם בַּמַגַּבָם אָהָוֹר מָגַּבְיַבַיֹּנ וֹאָט_הֹּוֹן אָנו_הָנִוֹם

במומבו ואַב בעלוכו עבעו ייידיון ית חוביהון וית חובי

וֹבֹּגוֹ אָנַבְגַּוֹלֶם: אָוַאָּוּ וֹכֹּנָת לַבַּבַם בַּמֹבִיל וֹאָנ יי והבאתי אֹהָם בְּצֶּרֶץ אִנְבִיהָם

לבוון מפּמֹא יבכין ורעון וַת וֹאַמֹּגַלְ וֹטִׁבְוּן בַּאָּבָת בַּמַּכְּי אַב אַנֹא אַבוֹיב המִבוּנו בּבֹמֹנוּ

څاچٰد: לבושה אַלבונים אולבר וְהַאָּבֶּא אָת־בָּרִיתִׁי יַצְחַל וָאָר אָת־ לוֹכֹבׁטֹּג אָטַ בַּּבוֹנִינַ, וֹהַלַנְד וֹאָב וּבַכִּוֹבוֹא זֹט לוֹמִג בֹּהִם וֹהֹלַנָד

בכיר וַאַרְעָא אָנָא דְּכִיר: נו לומו במס אלבשם אוא ואָב זֹט לוֹמִו צַּהָם וֹהַטַל וֹאָב

بيرير رونهاء: תְאָסוּ וָאָת_חַפִּתַי וֹבִים וֹבֹּגוּ אָנַרַהְּוָנִים זֹהַן וּבִּוָהַן וְהַאָּבֹא הַמְּזָב

נפְשָׁבוּוֹ: בּבְּרִינָי קצוּ וְנְתְ קְנָתִּי רַבִּיקת שלף בוקאן אַיָּהִי עַלָּיהוֹן נאפנו נבמנו זם חוביהוו לנטיו נים שְׁמִשְׁהָא בְּרְצְּרִיצִּם מִנְּהַוֹּן וֹאַבֹּהֹא שֹׁשֹבׁה,הַ מִּנִבוּוָן וֹשֹבֹה,

אַמָּם כֵּי אֲנִי יְהוָה אֱלֹהַיהֶם: لأهَذُن م ذُحَذِبُه ذُبُقَد خُدَرُنُه ** אִיבִיהָם לְאִ־מְאַסְמִּים וָאַף־נַּם־זֹאָת בֶּהָיוֹהֶם בָּאֶּהֶץ

לַאַּמְּנֹאִׁנִי לַנְמִׁנְ גַּמִּנִיוּן אָנִי, אָנֹאַ نظ× אֹנִייִלוּנוּן לָהָּוּגַּוּיִלִינוּן להל. בלכיהון לא אַרַסוּמִנוּן נאַל בָּרַם בַּא בָּמִנְיִנִינוֹ בַּאָּרַע

לַבָּם לַאַלְנִים אָּדָּיִ יְּבִּיָּבִי: מְצְּבְוֹם לְמִנֵנוֹ הַנְּוִּיָם לְהְוֹיָת אַמֶּר הוֹצֶאָהָיר אַהָם מַאָּרֶץ וֹלַכֹּבׁעָׁי לַנִים בַּבָּיים בַאָּמָנִים

במאבום למיני עממיא למהוי וְאַבוּגוֹ יִ **ごぶしふと** ירְכִירְנָא לְהוֹן קְנָם קַרְמָאֵי

الْهُ اللَّهُ
unto Me. also that they have walked contrary they committed against Me, and fathers, in their treachery which iniquity, and the iniquity of their And they shall confess their

punishment of their iniquity; humbled, and they then be paid the their uncircumcised heart be their enemies; if then perchance To bring them into the land of I also will walk contrary unto them,

and I will remember the land. with Abraham will I remember; with Isaac, and also My covenant with Jacob, and also My covenant then will I remember My covenant

77

07

soul abhorred My statutes. rejected Mine ordinances, and their iniquity; because, even because they paid the punishment of their without them; and they shall be sabbaths, while she lieth desolate without them, and shall be paid her For the land shall lie forsaken

with them; for I am the Lord their utterly, and to break My covenant abhor them, to destroy them not reject them, neither will I in the land of their enemies, I will And yet for all that, when they are

I am the Lord. nations, that I might be their God: land of Egypt in the sight of the whom I brought forth out of the the covenant of their ancestors, But I will for their sakes remember

(ב+) וזכרתי את בריתי יעקוב. בממשה מקומות נכתב מלה, והליהו תתר בתמשה מקומות, יעקב נעל הות משמו של כא, לו), אס או יכנע. לשון אחר אולי, שמא או יכנע לצדס וגוי: ואז ירצו אה עונם. יכפרו על עונס דיקוריקס: (ימוקאל כ, לב), שַי שְׁנִי וגוי אָס לֹא בְּנִד שַוְקָס וגוי (שס לג. מ"כ שס ס): או אז יכנע. כמו או נוֹדַע כִּי שׁוֹר גַבָּמ הוּא (שמות . נעשס כמעשיסס, אני איני מנימס, אלא מעמיד אני אם נציאי ומחוירן למחח כנפי, שנאמר וְסָעֹלֶס עַל רוּחַבֶּס סָיוֹ לֹא חָסְיֶס וּגו' (ו+) והבאתי אחם. אני בעלמי אביאם. זו מדה עובה לישראל, שלא יהיו אומרים הואיל וגלינו בין האומות עובדי אלילים

של ילמק נראס לפני לבור ומונח על סמובח: לכך, ואס אינו כדאי, סכי יצמק עמו, ואס אינו כדאי סכי אברסס עמו, שסוא כדאי. ולמס לא נאמרס וכירס ביצמק, אלא אפרו שלייםו ערבון שיבוא ויבשר גאולם בניו: - ווברחי אח בריחי יעקוב. למס ומנו אחרוניים, כלומר, כדאי סוא יעקב סקען

(E+) ישן יבישן. גמול, ולגמול אשר למשפטי מאסו:

ולהפר ברימי אשר אמם: (44) ואף גם ואח. ואף אפילו אני עושה עמהם ואם, הפורענום אשר אמרחי, בהיוחם בארך אויביהם, לא מאסחים לכלוחם

במורא דסיני בירא نتظمهٔ فضرص هَجْرا كَنْمَنَّهُ لَلَيْنَهُ لَهِبَلَنْكُمُ children of Israel in mount Sinai by LORD made between Him and the ordinances and laws, which the These are the statutes and

(114) 45,00

ַנְיְבַבֶּר יְהְוְּה אֶּלְ־מֹשֶׁה לֵאִמְר: יִמַלֵּיל יְיָ עִּם מֹשֶׁה לְמִימָר:

בְּעֶּרְכְּהְ נְפְּשָׁת לֵיהֹוֶה: אַבְטָם אָנִה בֹּנ וֹפֹבֹא זֹבֶר לְטַנִּן וֹבַר אַנִּוּ וֹפֹנוּה וֹנַר يَةِد هُم خُرُدُ نَشِلُهُم لَهُمَالُكُ مَجْءٍ مَع خُرْدُ نَشِلُهُمْ لَقَامَهُمُ

וְחְיָה עָּבְרִ מִבָּלְ עַנְּכָּר מִבָּן עָשְׁבַים לפונים ולפשלא שבים ול:

خَمُّكُم لَاظِيُم: álék Daálo á24 ، שִּׁלְּע וֹמֹג פֿן־שִׁשִּׁיִם שִּׁנְגַּ וְמִינָר

\$\dag{a}\pi \dag{a}\dag{a}\dag{a} ל וְאִם נְמַבְּט נְהָיִא וְהָיָה מֶּבְבְּהְ וְאִם נִיקְבָּהָא הִיא וִיהִי פְּרְסְנִהּ

شَكْدُ.۵: مُمُدُره مُكَذِّره لَحَاثُك مُمُثَلًا مُمُثَلًا اللهِ مُمُثَلًا اللهِ مُمُثَلًا اللهِ مُمْثَلًا الله ַ מַשְּׁבַׁים שְׁנְּה וְהָיָה עָרְכְּךְּ וֹאָם מֹבּוֹ עַמְחָ הֻּנִּים וֹתֹעַ בּוֹן

הְּלָהֵים הַּלֹבְים בַּסָב: شظكرت خثقك نحفظت متلخك ، שְּׁנִים וְבִינִיע מָּבְקְּבִּ בַּּנְכָב בַּעִּמָּב נאָם מפֿן עַבָּה וֹהַרְ פֿן טִמָּה

شِكِرُ ١٠٠: בּה מַב בּבַּבב בּהַבַּב בּהַבַּב בּהַבַּב בּהַבַב ∑ אִם־זִּלְר וְהָנֶה עֶּרְכְּּוֹּ הַמִּשְׂה וְאָם מִבּּוֹ שָׁמִּים מִּנָּי וַמַּגִּלִי

בּבְסַב בָּסַלְמֵּי קוּדְשָׁא: ויהי פורסניה הקשין סלעין ממבון מנון נפר בר מטון מנון i,Ľ, GLLÓĽĽ ŁĹĊĹ% ÁĒL

فخندا فخمدا:

ילנילבתא משר סלמין: يتجارا âàil àtl ii. Gilòil וֹאָם מִבַּר בַמִישָׁ מָּנִין וֹמָר בַּר

נאַם מִבַּב וֹבַבַּא נֹגַב בַּב בַמָּנָה

פּוּרְסְנַה הְּלָת סִלְּעִין דִּרְסַף: שמיש סלעין דקפף ילניקבהא atil iili etļģtie bļatk

בּמָר סְלָמָין: שׁמִיְהַ הֹּהַּב סֹלְהִוּן וּלְנוּלַבַּׁשֹׁאַ XD LCILX LLL GILOTLE ואם מבֿר שָּטון שָּנון וּלְמֵּולָא

the hand of Moses.

And the Lord spoke unto Moses,

ΙΙΛΧΧ

97

valuation, unto the Lord, according to thy shall clearly utter a vow of persons and say unto them: When a man Speak unto the children of Israel,

sanctuary. silver, after the shekel of the valuation shall be fifty shekels of unto sixty years old, even thy male from twenty years old even then thy valuation shall be for the

valuation shall be thirty shekels. And if it be a female, then thy

ten shekels. twenty shekels, and for the female valuation shall be for the male unto twenty years old, then thy And if it be from five years old even

of silver. thy valuation shall be three shekels shekels of silver, and for the female valuation shall be for the male five unto five years old, then thy And if it be from a month old even

9

and for the female ten shekels. valuation shall be fifteen shekels, upward: if it be a male, then thy And if it be from sixty years old and

(אי) ברית ראשונים. של שנעיס:

- (אי) והחורה. אחת בכתב ואחת בעל פה, מגיד שכולם נתנו למשה בקיני:
- (ב) כי יפלא. יפרים נפיו: בערכך נפשח. לימן ערך נפטו, לומר ערך דבר שנפטו מלויס בו, עלי:
- זו: ערכך. כמו ערך, וכפל הכפי"ן, לה ידעהי מהיוה לצון הוה: (3) והיה ערכך וגוי. מין ערך וה לשון דמים, מלא בין שסוא ייקר בין שסוא וול, כפי שניי, סוא סערך סקלוב עליו בפרשה
- $\pi\zeta:$ (פ) ואם מבן חמש שנים. לא שיסא הנידר קמן שאין בדברי קמן כלוס, אלא גדול שאתר ערך קמן הוה שהיא בן מתש שנים

נְעֲרֵיכֶנוּ הַכּהָן: (ס) מַל־פַּׁר אַשָּׁר תַּשִּׁיל יֵד הַנַּדָר » <هُرْ، بَاهِ الْمُهُرِّ، لِهُ هُرُا، بَاهِ يَا الْمُهُرِّا لِلْهُ الْمُعَالِّا لِهُ اللَّهُ الْمُ لْعُصِينَاكُ بِيهِ مُتَمَّلُجُكُ لِيُتُمُنِينِ

נד נדרא יפְּרְסְנֵיה בְּהַנָּא: נמוה פְּהָנְאַ עַל פּּוֹם הְתַּדְבָּיק ויקיטניה קדם כְּהַנָא וופָרוֹס ואָם מִסְבֵּן הוּא מִפּוּרַסָּנִיה

priest value him. means of him that vowed shall the shall value him; according to the before the priest, and the priest valuation, then he shall be set But if he be too poor for thy

व्रद्धाः द्राप्ते 'त्रांत व्रद्धाः كَلْكُمُ كَرْبِيْنِ هِمْ يُحَمُّ نَقَا طَيْلُونِهِ كَيْنَ نَرْ هَمْ يَنْقِيلًا וֹאָם בֹּבַבְּעָׁע אַמֶּב וֹלֵבַנִית מִמֶּנֹב וֹאָם בֹּהִנִא צַּנִלַּבַנוֹן מִנַּעַ

unto the Lord shall be holy. all that any man giveth of such bring an offering unto the LORD, And if it be a beast, whereof men

ظثم: המר ימיר בהמה בבהמה י הוֹכ בֹבֹה או_נֹה בֹהוֹכ וֹאִם_ לָאִ וֹדְלִיפֶּׁנוּ וֹלְאָ_וֹמֶׁוּר なして

ללמולא ווני נוא ונינופוני לא וֹעַלְפֹּנוּע וֹלָא וֹמִבַּע וֹטִיע that for which it is changed shall be beast for beast, then both it and good; and if he shall at all change a good for a bad, or a bad for a He shall not alter it, nor change it,

خفتر بويا: ליהוָה וְהֶשֶׁמָיר אָת־הַבְּהַמֶּה נאם כֿלַבבּׁבמֹנו סמאָנו אָמָנו

ונטנם זנו למובא צבם לבולא: ולברון מנה מובללא לבם ול נאָם כֿל בָּעִירָא מִסְאָבָא דַלָא shall set the beast before the priest. offering unto the Lora, then he which they may not bring an And if it be any unclean beast, of

יבון בע פערפה הפהן בו וְמַמְבְיוֹבְ מַכְעוֹן אָטָבִי בָּיוֹ מִוְכִ וִיפְבוּס בְּעַנְאָ יְמַבִּי בִּין מְכַ

יבון ביש קפורסן קהנא בו

the priest valuest it, so shall it be. whether it be good or bad; as thou And the priest shall value it,

تر څلڅك: ق لَعُمَا يُغُمُ يَرْغُكُونَا لَأَوْلَ لِيَصَيْضِهُ لَهُمَ مُخَدِّمُ يَخْلُكُونَا لِيَوْلِكَ

חומשיה על פורְסָניה:

thereof unto thy valuation. then he shall add the fifth part But if he will indeed redeem it,

£τ

π

עפבון בון יקום: יבון בע פּאַמֶּר יַעָּרוּ אָטָי * לַיהוְה וְהָשֶּׁרִיכוֹ הַכּהֵׁן בֵּין שָּוֹב וֹאִהְ בְּׁגַ וֹלִבְהָ אָטַ בַּנִיטָּוְ לֵבְתָה וּלְבַר אָבוּ וֹלַבְּוָה וֹטַ בּנִינִינַ

בופרוס ומיה פהנא פו יקום: בְּבַוֹא בֵּון מְב וְבֵון בִּוֹת כַמָּא לוּוְשָׁאַ עוֹבם גֹּי וִיפּּוֹסְנִיה And when a man shall sanctify his

priest shall value it, so shall it stand. whether it be good or bad; as the then the priest shall value it, house to be holy unto the LORD,

בערכו, וסמשף אינה פוחחח הלא שליש בערכה, דאמרי אינשי (ערכין יע.) שָבָא בְּבֵימָא פַּמָא בְּבֵימָא, שַבְּמָא בְּבֵימָא מִימָא (ד) ואם מבן ששים שנה וגוי. כשמגיעלימי סוקנס האשה קרוצה להמשצ כהיש, לפיכך ההיש פוחת בהודקנו יותר משליש

על פי אשר חשיג. לפי מס שיש לו יקדרנו, וישליר לו כדי מייו, מעס כר וכקם וכלי לומנום, אס סיס המר משליר לו המורו (8) ואם מך הוא. שאין ידו משגם לימן סערך סוס: והעמידו. לנערך לפני סכקן ויעריכנו לפי סשגם ידו של מעריך: בְּבִימָם וֹמִימִנִם מִבְּם בְּבִימַם:

(9) כל אשר יהן ממנו. אמר רגלס של זו עולס, דבריו קיימין, וחמכר לצרכי עולס, ודמיס חולין, חוץ מדמי אוחו סאבר: (מככין כנ:):

(11) ואם כל בהמה טמאה. בצעלת מוס סכתוצ מדצר שסיל עמלס לסקרבס, ולמדך סכתוצ שליץ קדשים תמימים יולליץ (10) שוב ברע. מס בנעל מוס (מ"ל פרק מ,ו): או רע בשוב. וכל שכן עוב נעוב, ורע ברע (ממורס ע.):

למולין בפדיון, אלא א"כ הוממו (שם לב: מ"כ פרשמא ד, א):

(שו) בערכך הבהן בן יהיה. לשמר כל מדם סבא לקנומה מיד הקדש:

מעשר שני, הצעלים מוקיפין חומש, ולה שהר כל הדם (מ"כ שם ז): (13) ואם גאל יגאלנה. בבעלים החמיר הכחוב, להומיף חומש, וכן במקדיש ביח, וכן במקדיש אח השדה, וכן בפדיון

מֹבוֹיו וֹבוֹיוֹע בֹוְי أَيُّمَا لَاهَٰكُ لِيهُمُ الْكُمْحُ الْكُلِّ لَيُمَا لِمُعَالِيهِ نَظْلِيهِ الْخُمَالِيةِ الْمُعَالِمُ الْمُعَلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعَالِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلْمُ الْمُعِلِمُ الْمِعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلْمُ الْمُعِمِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلِمُ الْمُعِلْمُ

מלוהי ויהי ליה: וייפיף חומש בְּסָף פּוּרְסָנֵיה valuation unto it, and it shall be his. the fifth part of the money of thy redeem his house, then he shall add And if he that sanctified it will

(שניעי) ליהוְה וְהְיָה שֶּרְבְּּךְ לְפָּי זַרְעָּוֹ إَيْمَا مَفِيرَتَ يُجَائِمُ نِجَرِّتُ فِي فِي الْأَوْلِ الْأَوْلِينِ فِي الْأَوْلِينِ الْأَلْفِي فِي الْأَلْفِ

شمدرا خيشمرا فكمرا يحوك: לפום זרעיה בית זרע כור וּנְרַ בְּוֹבְם וֹן וִיהֵוּ פּוּרְסְנֵיה נאָם מִטַלַּגְ אַטַסָּנִטִיה יַלַבַּישָ

شِّكُمْ حُمُّكُ: עַרע הָטָר שִּׁעּרִים בַּחַמִּשִּׁים

خمُلَخُكُ تُطابِع: י אָם מָהָּלֹע עַּיִבֹּלְ וֹלֵצְׁוֹהָ הָּבִּעוֹ אָם מִהָּשֹׁא בַּוּנְבוּלְא וֹלֵבוּהָה

ווטמנע מפורסניה: נֹאָם אַעֿר הַיִּבֿק יַלְּצָּיִה הָּצָּרְנְ נָאָם בּעָר יוָבִּילָאִ יַלִּצִּיה חַלְבְיה בְפוּרְטְנִיה יְקוּם:

מִּלָנוּ עַיּבָלְ וֹנִינְרַמִ מָמָרְבֶּּרָ: מַלַ פָּּי הַשָּׁנִים הַנַּוֹּהָהַת עַרָּ 81 וִחִשַּבַ־לוֹּ הַכֹּהֵוֹ אָת־הַכֶּּסֶף

באָמִטִאַבא מַר שַּׁמָא דִיוֹבֵילָא נְתְ כַּסְפְּאִ עַלְ פּוֹם שְׁנֵיָא עַלַלְיה וִיחַשָּׁיב לִיה כְּהָנָא

ָּ נְאִם־לְא יִנְאַל' אָת־הַשְּׂדֶה נְאִם־ حُمُكُ مُلِي الْحُلِي עמּליגיש אַעוּ וְיָלַבּ חַמִּאָּנִים ١٤٨٢

לא ונאל עוד:

<u> زيان</u>: בְּסָרְ פּוּרְסָנִיה עַלְיהִי וִיקוּם הַאַקבישׁ יָמֵיהׁ וְיוֹסֵיף חוֹמֵשׁ נאם מפֿבל יפרול זת חַלָּלָא

מְבֶר אָת הַשְּׁבֶּה לְאֵישׁ אַחֻר יַבּין יָה חַקְּלָא לֹּנְבֶר אָחֵרָן לָא נאָם לָא נפֿבוַל נָט עַלַלָּא נָאָם

> shall be valued at fifty shekels of the sowing of a homer of barley be according to the sowing thereof; possession, then thy valuation shall LORD part of the field of his And if a man shall sanctify unto the

> valuation it shall stand. of jubilee, according to thy If he sanctify his field from the year

be made from thy valuation. of jubilee, and an abatement shall the years that remain unto the year unto him the money according to jubilee, then the priest shall reckon But if he sanctify his field after the

assured to him. thy valuation unto it, and it shall be add the fifth part of the money of will indeed redeem it, then he shall And if he that sanctified the field

redeemed any more. another man, it shall not be or if he have sold the field to And if he will not redeem the field,

בו ומחחלקח ביניסס (שם כח:), זהו המשפט האמור במקדיש שדה, ועכשיו אפרשנו על קדר המקראוח: ועומדם ביד סלוקם עד סיובל כשאר כל סשדום המכורום, וכשהיא יולאה מידו מוזרם לכהנים של אוחו משמר שהיובל פוגע לשנה (ערכין כה.), לפי שחינה הקדש אלה למנין שני היובל, שהם נגחלה הרי מוב, והם להו הגובר מוכרה בדמים הללו להתר בממשים שקלים, כך גוירם סכמוב, וסוא שבא לגאלה במחלת היובל, ואם בא לגאלה באמלעו נותן לפי המשבון, שלע ופוּנְדְיוֹן (16) והיה ערכך לפי זרעו. ולא כפי שוויס, אחת שדם עובס ואחת שדס כעס פדיון סקדשן שויס, בית כור שעוריס

סום הלמור יהיה, חמשים כפף ימן: (עב) אם משנח היובל יקריש וגוי. אם משענה שנח היובל מיד הקרישה ובא זה לגאלה מיד: בערכך יקום. כערך

- היובל: ונגרע מערכך. מנין השנים שמשנת היובל, עד שנת הפדיון: ואמרו רצומינו (צכורות ג.) שאותו פונדיון קַלְּצּוֹן לְמְּרוֹמֶרוֹע, והצא לגאול ימן שלע ופונדיון לכל שנה לשנים הנותרות עד שנת שקל לכל שנה ושקל ימר על כולן, והשקל ארבעים ושמנה פונדיונין, הרי סלע ופונדיון לשנה אלא שחסר פונדיון אחד לכולן, הכהן את הכסף על פי השנים הנותרות. כפי משנין. כילד סרי קלב דמיס של ארבעים ומשע שנים ממשים שקל, סרי (18) ואם אחר היבל יקדיש. וכן אם סקדישה משנת היובל ונשתהם ביד גובר ובא וה לגאלה אתר היבל: וחשב לו
- (19) ואם גאל יגאל. המקדים אומו יוסיף מומם על הקלבה הואם:
- לשוב ביד המקדיש: (OS) ואם לא יגאל אח השדה. סמקדים: ואס מכר. סגובר (ערכין כס:): אח השדה לאיש אחר לא יגאל עוד.

حَجَيَا مَنِيْتِ ݣِيَائِمُ: ﴿ إِيُّ لَا ذِبْ لِي صِفِيرَ لِ سَلِينِ عَا ذِبَ لِهِ ﴿ مِن مِن فِي عَرْ مِن فِهِ * فِي عَرْ مِن فِي هِ וְהַלְּה הַשְּׁבֶּה בְּצֵאתוֹ בַיּבֶל וִיהֵי חַקְלָא בְּמִפְּקֵיה בְּיוֹבֵילָא

לְבְּׁנִדְאׁ שִׁנֵי אַּנִוֹסְלִּנִינִי:

משְבַר אַהַוּהְי יַקּדִּישׁ לַיהוָה: ששי וָאָם אָת־שְׁבֶּת מִקְנְּלְוּ אֲשֶׁר לְאִ וֹאָם יָת תַפַל וְבִּינוֹתִי דְּלְאִ

מְשַׁלַגְ אָשׁמֹנִינִע וֹלֵבְיָהָ בָּבִים

زبالإلا: אָת־הַעֶּרְכְּּדִּ בַּיַנִּם תַהְוּא קֹדֵשׁ וַיִּמִין נִתְ פּוּרְסָנִיהִ בְּיוֹמָא בי העור פור פור שותא דיובילא ונתן פורקניה עד שתא דיובילא וְחִשַּׁבּ־לֵוֹ הַכֹּהַן אָת מִכְסָת וִיחַשֵּׁיב לֵיה כָּהָנָא יָת נָסִיב

אַטְזָּנִי הָאָבֶּץ: לַאַּמֶּׁר לַנְּרוּ מֵאָעַוּ לַאַמֶּר לָוִ לְדִוּבֹנִיה מִנִּיה

אַבְקְבָּוֹת אַבְעָא: בּשְּׁנְעַ תַּיּוֹבֶל ְ יָשְׁוּב תַשְּׁבְּׁע בִּשִּׁמִא בִּיוֹבֵילָא יָתוּב תַקּלָא

מַשְּׁרִים גַּרָה יִהְנֶה הַשְּׁקֶל: » اَجْح_مُلَـٰ فَابِيْكَ حُمْظُمُ لَـُغْلُمُ أَخْحَ هَالِـٰ فَيْلِي اِنْدَ خُوخِمًا

974%: לוּדְשָּׁא מַסְרוּן מָמִוּן וָבִיוּ

אָם־שָּׂוֹר אָם־שֶּׁה לֵיהוָה הָוּא: בּבְהַלָּה לא־וַקְּדִּישׁ אָישׁ אָתָּוֹ אַּךְ־בְּכוֹר אֲשֶׁר־יָבָבָר לֵיהוָהֹ

אָם שַּוֶּר אָם אָמָּר דַּיִין הוא: בּבְעִירָא לָא וֹלַבִּינְהְ נִּבָּר וֹנִינִי לבם כולנא גוטללב לבם וו

لْغُمَـكِم يَزَّمُكِ لِنَمُوْدِ خُمُلُوُّكِ: למּוֹבּנוּ וֹנִסֹנוּ שַׁמִמּטִוּ מֹלֵיוּו ןאָם בַּבְּהַמָּה הַטְּמֵאָה פַּרָה $\dot{c}$ יבּ וְאָם בַּבְּהַמָּה הַטְּמֵאָה וּפְּרָה

ÇGILQ[IL: لَمْحِينَ، لَهُمَا كُمْ يَنْفُكُ مِا أَنَالِكُمُ لَا أَنَالِكُمُ لَا أَنَالِكُمُ لَا أَنَالِكُمُ لَ ־סְנֵיה וְיוֹסִיף חוּמִשִּׁיה נאם בבמורא מסאבא נופרוק

> priest's. possession thereof shall be the LORD, as a field devoted; the the jubilee, shall be holy unto the But the field, when it goeth out in

17

is not of the field of his possession; field which he hath bought, which And if he sanctify unto the LORD a

as a holy thing unto the LORD. shall give thy valuation in that day, unto the year of jubilee; and he him the worth of thy valuation then the priest shall reckon unto

possession of the land belongeth. bought, even to him to whom the return unto him of whom it was In the year of jubilee the field shall

the shekel. sanctuary; twenty getahs shall be according to the shekel of the And all thy valuations shall be

LORD'S. whether it be ox or sheep, it is the LORD, no man shall sanctify it; which is born as a firstling to the Howbeit the firstling among beasts,

according to thy valuation. not redeemed, then it shall be sold it the fifth part thereof; or if it be to thy valuation, and shall add unto then he shall ransom it according And if it be of an unclean beast,

אף זו מממלק לכהנים של אומו משמר שיום הכפורים של יובל פוגע בו (ערכין כמ:): לא שישוב להקדש בדק הבית ליד הגובר, אלא כשדה החרם הנחון לנהנים, שנאמר כֶּל מַבֶּס בְּיִשְׁרָבֵׁל לֶךְ יִהְיֶה (במדבר יח, יד), (IS) והיה השדה בצאחו ביבל. מיד סלוקמו מן סגוצר, כדרך שלר שדות סיוללות מיד לוקמיסט ציוצל: קדש לה'.

מירושם אבום, וזסו בעליס סראשוניס שמכרוס למקדיש (שס כו:): מלפה, לומו שהקדישה, ופן מלמה ללשה קנהו הלוקם הוה הלמכרון מלפה, רוהי הגוצה, לכך הולרך לומה ללשה לו לפרום הלרך, שללו שקלובים לשדה אמוזה, ואם לא יגאל, וימכרנה גובר לאחר, או אם לא יגאל הוא, בשנת היובל ישוב השדה לאשר קנהו שאינו יכול לסקדישס אלא עד סיובל, שסרי ביובל סימס עמידס ללאת מידו ולשוב לבעליס, לפיכך, אס בא לגאלס, יגאל בדמיס (22) ואם אח שדה מקנחו וגוי. מלוק יש בין שדה מקנה לשדה אחוה, ששדה מקנה לא מממלק לכהנים ביובל, לפי

סיו מממלס, ולאמר מכאן סומיפו שמומ, ואמרו רצומינו (צכורום ג.) שש מעס כמף דינר, עשריס וארצע מעומ למלע: (es) וכל ערכך יהיה בשקל הקדש. כל ערכך שכמוז זו שקליס יסיס זשקל סקדש: עשרים גרה. עשריס מעות, כך

(26) לא יקדיש איש אחו. לשם קרבן אחר, לפי שאינו שלו:

(קב) ואם בבהמה הממאה וגרי. מין המקרה הום מופג על הזכרר, שמין לומר זבכור זהמה עמה ופדה בערכך, והמור

קַדְשִׁים הָוּא לַיהֹנְה: וּמֹבֶר וֹלָאְ וּנֹאֹלְ בֹּלְ-שְׁבֶּם וֹנִבּׁוֹ וֹלְאִ וֹשִׁבְּרֵוּם בֹּלְ שַׁבְּמֹ بجِהמָה بמשָׁבֵה אַהַזָּהוֹ לָא יִּבְשִּׁירֶא יִמֶהַקּל אַהְסְנְמִיה לָא ** לַיְרוֹלְה מִכְּלְ־אֵשֶׁר־לֹוֹ מֵאָדֶם קֵּדָם יִיָּ מִכְּלְ יְדְלֵיה מֵאָנְשְׂא هَا خَرِ بِيَدُه كَيْمُ لِيَتُكُ مِي فَدُه خَرِ فَلُمْ لِأَنْفَادُه فَرَد

הְאָבֶם לַאִּ יִפְּבָה מִוֹת יומָת: מנימי בְּלְחַבֶּם אֲמֶּר יָחֲבָם מִן

ظِيُّ ﴿ خَرِيلِيْ اللَّهِ عَرِيلِيْ اللَّهِ عَرَّا اللَّهِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الل הְאַּהֶעְ מִפְּּהֵי הַמְּעְ לַיהֹנֶה הָוּא דְּצִּרְעָא מִפּיבֵי אִילְנָא דִּייָ הוּא

יּ וֹאִם_נֹאָכְ וֹלִאָּבְ אָנְהָ טִפּוֹהֹהְעָוֹיִ

تُلْمَمْنِهِ، يُكْبُبُ طِيُم كَرْبِيْكِ:

מפמיר וְכְּלְ־מַעְשָּׁרְ בְּקְרֹ וְצְאָן כָּלְ וְכָלְ מַעְשָּׁר הַמְּאִנּיִנִי יִפָּף עָּלְינִי

طبية طبية الدلا كتاه الله

בַּאָבוּל מִזְּבַת וֹכַלְ מַתְּשָּׁר אַבְעָּא מִזּבְעָּא ننظميد: אָלָהָא לָא וֹשַׁפַּׁבוּע אַטַעָּהָלָא

פֿל מַרְשָׁא דְּיִמַּחָרַם

נאם מפובל יפרוק גבר לוב מין מא בוב בין

המולאני וני טולמא פלבם ול: קַחַת הַשָּבֶם כֹּל דִינִעְבַר הַחוֹת חוּטַרָא

द्वंद्वंद्वंटात ताद्वंद्वात

most holy unto the LORD. or redeemed; every devoted thing is field of his possession, shall be sold whether of man or beast, or of the the Lord of all that he hath, ching, that a man may devote unto Notwithstanding, no devoted

surely be put to death. of men, shall be ransomed; he shall None devoted, that may be devoted

67

Lord's; it is holy unto the Lord. of the fruit of the tree, is the whether of the seed of the land, or And all the tithe of the land,

fifth part thereof. his tithe, he shall add unto it the Io angus məəbət iliw asm s ii baA

the Lord. rod, the tenth shall be holy unto flock, whatsoever passeth under the And all the tithe of the herd or the

מיעריכנס סכסן: ואם לא יגאל. ע"י בעליס (מ"כ פרק ב, ב): ונמכר בערכך. למחריס: דבר בפדיון בסמס מסורס שסוממס, וכאן דבר במקדיש בסמס ממאס לבדק סבים (מנמומ קא.): ופדה בערכך. כפי מס אין זה, שהרי אין פדיין פער חמור אלא עלה, והוא מחנה לכהן ואינו להקדש, אלא הכחוד מוסב על ההקדש, שהכחוד שלמעלה

לכסן כמו ששנינו במסכם ערכין (כמ:) אס נדר, נומן דמיסס, ואס נדבס, נומן אס עובסס: – מאדם. כגון שסחריס עבדיו מרמים לכסנים, מפרש כל מרם קדש קדשים סוא לסי, ללמד שמרמי כסנים מלים על קדשי קדשים, ועל קדשים קלים, ונומן ומרמי גצוס נפדיס: - כל חדם קדש קדשים הוא. האומר סמס מרמיס לצדק הצימ, מציא כאיס מכאן, והאומר סמס לבדק סבים, מפרש מקרא זה, בחרמי כהנים, שהכל מודים שחרמי כהנים אין להם פדיון (ערכין כה:), עד שיבואו ליד כהן, ימבר ולא יגאל. אלא ינתן לכקן, לדברי האומר שתם מרמים לכהנים, מפרש מקרא זה בשמם מרמים, והאומר שתם מרמים בישראל לך יסיס (במדבר יח, יד), בחרמי כסניס, שפירש ואמר סרי זס חרס לכסן, ויש שאמרו פחס חרמיס לכסניס: רא (82) אך כל חדם וגד. נמלקו רבומינו בדבר (ערכין כמ:), יש אומרים ממס מרמים למקדש (שס ס), ומס אני מקיים כל מרס

(95) כל חרם אשר יחרם וגף. סיולא ליסקג ואמר אחד ערכו עלי, לא אמר כלוס (שם ו. מ"כ שם ז): מות יומת. סרי ושפתותיו הכנענים (שם כת.):

בולך למום, לפיכך לה יפדה, הין לו לה דמים, ולה ערך:

כג קידושין (ג.): קימו השם ומשולמנו נוה לך לעלות ולמכול בירושלים, כמו שנממר וְשָׁבַלְמָּ לְפָנֵי ה' שֵׁלֹהֶיךְ תַּנְשַׁלַ הְנָּין (30) וכל מעשר הארץ. נמעטר שני סכמוב מדבר: מזרע הארץ. דגן: מפרי העץ. מירוט וילסר: לה׳ הוא.

בטֿכילס בכל מקוס, וסמעום יעלה וימֿכל בירושליס, כמו שכחוב וְנָמַמָּה בַּבָּמָף וגו': (13) בומעשרו. ולא ממעשר חבירו, הפודה מעשר של חבירו אין מוסיף חומש (שם כד). ומה היא גאולמו, כדי להחירו

שהרי לא נמנה עם שאר מתנות כהונה, ולא מלינו שיהא בשרו ניתן לכהנים: כן עושה לעלאים ועגלים של כל שנה ושנה (בכורות נת:): יהיה קדש. ליקרב לתובת דמו ואמוריו, והבשר נאכל לבעלים, (28) חחח השבש. כשבה לעשרן מוליהן בפתח זה החר זה, והעשירי מכה בשבע לבועה בתקרה להיות ניכר שהוה מעשר,

١٤٨٤ הַגּא וּקְמּוּרְתָּוֹ יְהְיָה קֹבֶשׁ לְאׁ וֹיָהִי הוּאִ וְחִלּוּפֵיה יָהִי קּוּדְשְׁא י יְמִירֶבֵנּי וְאָם הַמָּלֵר יְמִירֶבּנּי וְהֵיְרָבּ יְתִּלְפַבּּיה וְאָם תַּלְפָּא יְתַלְפָּנִיה לָא וֹבֹפֿר בּוּן־מִּוֹב לְנִת וֹלָא לָא וֹבֹפֿר בּוּן מָב לְבִישִׁ וֹלָא

٥٠<u>६</u>٠: עה אַלָּה הַמִּצְיֹה אַשֶּׁר צִנְה וְהֹנָה אִלֵּין פִּקּוֹדִיִּא דְפַקֵּיד יִיִ יָה פּמּוּקיס אָת־מֹשֶׁה אֵל־בָּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּהָר מֹשֶׁה לְנָת בְּנֵי יִשְׁרָאֵל בְּשׁוּרָא סִינֵי:

لم الفدرط:

be redeemed. changed shall be holy; it shall not then both it and that for which it is change it; and if he change it at all, good or bad, neither shall he He shall not inquire whether it be

mount Sinai. Moses for the children of Israel in which the Lord commanded These are the commandments,

חזק חזק ונתחזק

The Haftarah is Jeremiah 16:19 - 17:14 on page 158.

פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי

EULEL

out of the land of Egypt, saying: second month, in the second year after the were come of Sinai, in the tent of meeting, on the first day of the AND THE LORD spoke unto Moses in the wilderness

male, by their polls; houses, according to the number of names, every children of Israel, by their families, by their fathers' Take ye the sum of all the congregation of the

their hosts, even thou and Aaron. go forth to war in Israel: ye shall number them by from twenty years old and upward, all that are able to

every one head of his fathers' house. And with you there shall be a man of every tribe,

with you: of Reuben, Elizur the son of Shedeur. And these are the names of the men that shall stand

Of Simeon, Shelumiel the son of Zurishaddai.

Of Judah, Nahshon the son of Amminadab.

Of Issachar, Nethanel the son of Zuar.

Of Zebulun, Eliab the son of Helon.

Pedahzur. son of Ammihud; of Manasseh, Gamaliel the son of Of the children of Joseph: of Ephraim, Elishama the

Of Benjamin, Abidan the son of Gideoni.

Of Dan, Ahiezer the son of Ammishaddai.

Of Asher, Pagiel the son of Ochran.

Of Gad, Eliasaph the son of Deuel.

Of Naphtali, Ahira the son of Enan.'

the thousands of Israel. of the tribes of their fathers; they were the heads of These were the elect of the congregation, the princes

pointed out by name. And Moses and Aaron took these men that are

> עַמָּנִית לְבָּאַנָּם מִאָּבֶּא מִבְּבִים כַאַמְר: چَצِٰהֶל מוֹעֶד چַצֶּחָד לַחָּדֶשׁ תַשָּׁנִי בַשְּׁנָת ווָדַבֶּר וְהוָה אָל־מֹשֶׁה בְּמִדְבָר סִינֵי

 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 ١
 למשְפְּחַתֶּם לְבֵּית אֲבַתָּם בְּמִסְפָּר שֵמְוִת מִאָּנִ אַנַרַרְאָמַ כַּלְ־מַבַוֹנַ בַּנֵּי־וִשְּׁבָּאָ

المَلَالَةِ ا בּוֹמִּבֹאָלַ שַבּּלֹבוּ אָטָם לָגַּבֹאָטַם אַטַּב ַמְבֶּן מַשְּׁרִים שְׁנָה וָמָמִלְה כַּל־יֹצֵא צָבָא

לְבֶּית־אֲבֹּתָיוּ הָוּא: וְאָהְבֶּם יִהְיֹּי אָישׁ אָישׁ לַפַּּמָּה אָישׁ רָאִשׁ

خِلْمِنْ لِمُعْرِيمُونِ قُلْ مُنْكِرِيمُونِ : ζ۱، וּאַכֶּון שְׁמָוִת הַאַּנְשִׁים אֲשֶׁר וַעַּמְרִוּ אִהְכֶּם

خُمُمُورِا مُكُونِيُّ حَلِي مَنْدُرِهُ أَنْ الْمُعْرِدِ اللَّهِ اللَّهُ اللَّالِي اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّا اللَّا لَلَّا اللَّاللَّا الللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ ا

خُربينيُب دَبُهُبِا چُا_مَفِيدُيُت:

﴿ إِشِمَادِكُ لَا لَكُنَّاكُمُ كُلِّ عَلَا عَنَظُكُ :

خِطْرَهُك يَطْخِيهُم قُلْ فَلَي خَلِيهُ إِن الْعَالِمُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ خِجْتَرَ بِبَوْلِهُ خِهُفَدِّنِ هُجُرِيهُمُمْ قُلِمَةِينَاكِينِ

خَجَدُنُمُا كُحَدِيًا حُلِيدًا مِثْرٍ:

خَيِّا كَنَادَهُ ثَالَ قَالِ مَقَادِهَ ثَالًا خُيَّا لِكُنَادُهُ ثَالِيَةً قَالِ مَقَادِهَ ثَلَّا ا

كِمُشِد فَلْمُنْكُم قُلْ مُحَلِّلًا:

לְנֵׁע אֵלְנֹסֵנׁנ בּוֹע_בַּמוּאָלִ:

خْبْطَفْخ، ݣْنادكم ݣالـمْنْل:

מּמּוִע אַבוִעַׂם בֹאָמָּו אַלָפֿוּ וֹמִּבָאָל בַם: אַבְּע (כּ, ַעריאַר)[ק' קרוּצַיִּן הְעַבְּה נְשִׁיאַר יָ

אַמֶּב נַפְּבוּ בְּשֵׁמְנֵי: (בספרי ספרד ואשכנו ريجِم ظهِم إيخيرًا يُعم مِهٰذِنُونِ مِ مِهٰرَةً

೬ಡಭೀಗ)

ישראל

פרשת במדבר למנחה בשבת בחקתי

And they assembled all the congregation together on the first day of the second month, and they declared their pedigrees after their families, by their fathers' houses, according to the number of names, from twenty years old and upward, by their polls.

As the ${\tt LORD}$ commanded Moses, so did he number them in the wilderness of Sinai.

ןאָת בְּל־הַעֵּבְה הִקְהִּילִּי בְּאָחָדׁ לַחָבָשׁ הַשָּׁנִּי נִיהְוַלְדִּי עַל־מִשְׁפְּחֹהָם לְבֵּית אֲבֹתָם בְּמִסְפַּר שֵׁמֹוֹת מִבֶּן עָשְׁרֵים שְׁנָה וָמַעְּלְה לְגָלְּגְּלֹהֶם:

פּ פַאַשֶׁר צְנָה יְהְוָה אָת־מֹשֶׁה וַיִּפְּקְדֵם בְּמִרְבַר סִינֵי: (ס)

הפטרות

הפטרת ויקרא

The Haftarah is Isaiah 43:21 – 44:23. For Shabbat Zachor the maftir and haftarah are on page 166. On Shabbat Haftarah on page 174.

The people which I formed for Myself, That they might tell of My praise.

Yet thou hast not called upon Me, O Jacob, Weither hast thou wearied thyself about Me, O Israel.

Thou hast not brought Me the small cattle of thy burnt-offerings; Weither hast thou honoured Me with thy sacrifices. I have not burdened thee with frankincense. meal-offering, Nor wearied thee with frankincense.

Thou hast bought Me no sweet cane with money, Neither hast thou satisfied Me with the fat of thy sacrifices; But thou hast burdened Me with thy sins, Thou hast wearied Me with thine iniquities.

I, even I, am He that blotteth out thy transgressions for Mine own sake; And thy sins I will not remember.

Put Me in remembrance, let us plead together; Declare thou, that thou mayest be justified.

Thy first father sinned, And thine intercessors have transgressed against Me.

Therefore I have profaned the princes of the sanctuary, And I have given Jacob to condemnation, And Israel to reviling.

Yet now hear, O Jacob My servant, And Israel, whom I have chosen;

Thus saith the LORD that made thee, And formed thee from the womb, who will help thee: Fear not, O Jacob My servant, And thou, Jeshurun, whom I have chosen.

For I will pour water upon the thirsty land, And streams upon the dry ground; I will pour My spirit upon thy seed, And My blessing upon thine offspring;

And they shall spring up among the grass, As willows by the watercourses.

ַהְּבְאָבְאָנַ, לַבְאָב הַּגְּנַר בּׁגַבְּיָלָה בּׁנְבְּיִלְּהְטַׁ בּּנְבְּיִנְהִים בּּנְבְּיִנְהִים בּּנִבּ

د לא־הביאה לי שַּׁה עלהָיף וּוְבָּחָיף לא جבּרְתָּנִי לֵא הַשֵּּבִרְתִּיף בְּמִנְהָה וִלְא הוֹגַעְּהָיף בְּלְבֹנְנְה:

ײַנּהְטַּלְּיִהְ בַּעְּיִנְיֵהְיִּהְּיִּ לְאִ חִרְוִיתְּנִי אַּבְּ חַמֶּבְּרְתַּנִי בְּחַמּאִימְיִּרִּ בְאִ-לַּנְיִהְ כִּיְ בַבְּמָבִּ לַנְּיִר וְחַלֶּב וְבָּחֵיִּ

אַנֹלִי אַנֹלֵי הָוּא מֹחֵה פִּשְׁעֵּיִךִּ לְמַעָּנִי הָוּא מִחָה פִּשְׁעֵּיִךִּ לְמַעָּנִי יָּיִיּא אָוְכְּר:

مَعْدِر: مَعْدِر: بَשْطِهُات بِيَاتِ مَهِد هَهُات לِثِولًا

رد אָבֶּירְ הֶרִאִּשִׁין חָמָא יִמְלִיצֵיף פָּשְׁעִּי בֶּי:

וֹנֹמִּבְאָׁכְ לְנִצּוּפִּׁנִם: (פּ) قَعَلَمْكِرِ مِّٰנِدَ كِٰثِمِ لَعُفَلُكِ كِتَرِثُو يَٰمُّكِدٍ *

בו: האווא וְמַשַּׁר מִּבְּיִר מִבְּיִר וְנִישִּׁרָאָרְ בְּּעַוֹרִיםּי

אַקַ-טִּינִאְ מַּבְינֵּי נְמֵּבְ וּיִמְּבִוּ בִּטִּבְּטִי בְּוִּ כִּעַ-אִּמָּב יְּעִיָּט מְמֵּבְ וִּיִּמִבׁנִּ מִפָּמִּוּ זִמְּוֹנִי

בָּר אָצְּק־מַיִםׁ עַל־צָּמָא וְנִיְלָים עַל־ יִבְּשָׁה אָצְּק רוּחִי עַל־זַּךְעָּה וְּנִיְלִים עַל־ צְאָצְקְהַ

מֶנם: וֹגֵמְטִוּ פַּבָּנוֹ טַבְּנִר כַּהְּבָרָנִם הַּגְ_וֹלַבָּנִ

One shall say: 'I am the LORD'S'; And another shall call himself by the name of Jacob; And another shall subscribe with his hand unto the LORD, And surname

Thus saith the LORD, the King of Israel, And his Redeemer the LORD of hosts: I am the first, and I am the last, And beside Me there is no God.

And who, as I, can proclaim— Let him declare it, and set it in order for Me— Since I appointed the ancient people? And the things that are coming, and that shall come to pass, let them declare.

Fear ye not, neither be afraid, Have I not announced unto thee of old, and declared it? And ye are My witnesses. Is there a God beside Me? Yea, there is no Rock, I know not any.

They that fashion a graven image are all of them vanity, And their delectable things shall not profit; And their own witnesses see not, not know; That they may be ashamed.

Who hath fashioned a god, or molten an image That is profitable for nothing?

Behold, all the fellows thereof shall be ashamed, And the craftsmen skilled above men, Let them all be gathered together, let them stand up; They shall fear, they shall be ashamed together.

The smith maketh an axe, And worketh in the coals, and fashioneth it with hammers, And worketh it with his strong arm; Yea, he is hungry, and his strength; He drinketh no water, and is faint.

The carpenter stretcheth out a line; He marketh it out with a pencil; He fitter it with planes, And maketh it marketh it out with the compasses, And maketh it after the figure of a man, According to the beauty of a man, to dwell in the house.

He heweth him down cedars, And taketh the ilex and the oak, And strengtheneth for himself one among the trees of the forest; He planteth a bay-tree, and the rain doth nourish it.

Then a man useth it for fuel; And he taketh thereof, and warmeth himself; Yea, he kindleth it, and baketh bread; Yea, he maketh a god, and worshippeth it; He maketh it a god, and worshippeth it; He

זָה יאִמַר לַיהֹוָה אָנִי וָזָה יִקְרָא בְשָׁם־ יַּעְּקְב וְזָה יִבְּתָּב יָדוֹ לֵיהוֹה וּבְשָׁם יִשְׂרָאֵל יְבַנֶּה: (פ)

، בה־אָמַר יְהֹזָה מָלֶדִּ יִשִּׁרָאֵלִי וִּגִּּלִי יִהֹנָה אָרְאִוֹת אַנִּי רִאשׁוֹן וַאַנִּי אַחֲרֹוֹן וּמִבַּלְעָּדֵי אָין אֱלֹהִים:

ימִּי־בְּמַוֹּיִּ יִקְּבָׁא וְיַגִּיגָה וְצִּשֶׁר מָבָאִנָּר משׁימִי עַם־עוֹלָם וְאֹהִיוֹת וַאֲשֶׁר מָבָאִנָּר משׁימִי עַם־עוֹלָם

אָלְ-הִפְּחָרוּ וְאָלִר פַּלְ-יָרְהִי חֲלָאׁ מֵאָי השְׁמִּמְתִּיף וְהַגַּּרְהִי וְאַתֵּם עֵּדִי חֲנִשׁ אֶלְוֹהַ השְׁמִינְהִי וְאָין צִיר פַּלְ-יָרֶהְיִי הְּלָּאָ

יִּצְרֵי־פָּסָל چָּלָּם מְּהוּ וַחֲמוּדִיהָם בַּלִּ יוִּעֵילוּ וְעֵדִיהֵם הֲמָּה בַּל־יִרְאָּי וּבַל־יֵדְעָּי לְמַעַּן יֵבְשׁוּ:

·· מְיַנְיִּבְלְטִּי הַנְּפֶּׁסְלְ לִּסְרְ לְבָלְטִּי הַנִּמִּיל:

يرا چِל-חַבֵּרִיוֹ יֵבְשׁוּ וְחָרָשָׁים חַמָּּה מֵאָדָם بِمِمِحِهِ، جِלְם יַשְּׁמְדוּ יִפְּחַדִּי יֵבְשׁוּ יֶחַד:

קַכַשׁ בַּרְזָל' מִעֲּצְּׁד יִפְּעַל' בַּפֶּחָׁם יבַּמַּקָּכָוֹת יִּצְּרֵדִּי יִּפְּעָלֹֹהוּ בִּזְרַוֹעַ כֹּחֹוֹ נַם־רֶעֵב יְצֵין כֹּחַ לֹא־שָׁמָה מָיִם יִּיִּעֶּף:

לְמֶּבְׁע כָּנִינֵי: זְיִּהְׁמֶּעִיְ כַּטַּלְּגִּׁתְּעִ יְבַמָּטִינִּע אָנִם זְהְמֶּעִיְ כַּמַּלְצִּׁתְּעִ יְבַמָּטִינִּע יָלִאָנִעוּ בְּנֵלֵהְ מִּגִּים נְּסָּעִי יִּבְמָּעִייִּ

מְּמָּעוּ פַּסְלְ נִיּסְׁנָּג בְּלְמִנִּ: נִּמְּגַל נְאָבַּע לְזָטִם אַנּבַיִּפְּמַר נִיּפְּטִ נְטִּגְי בְּמָב נִיּסְׁנִּג

71

- He burneth the half thereof in the fire, With the half thereof he eateth flesh; He roasteth roast, and is satisfied; Yea, he warmeth himself, and saith: 'Aha, I am warm, I have seen the fire';
- And the residue thereof he maketh a god, even his graven image; He falleth down unto it and worshippeth, and prayeth unto it, And saith: 'Deliver me, for thou art my god.'
- They know not, neither do they understand; For their eyes are bedaubed, that they cannot see, And their hearts, that they cannot understand.
- And none considereth in his heart, Neither is there knowledge nor understanding to say: 'I have burned the half of it in the fire, Yea, also I have baked bread upon the coals thereof; I have roasted flesh and eaten it, And shall I make the residue thereof an abomination? Shall I fall down to the stock of a tree?
- He striveth after ashes, A deceived heart hath turned him aside, That he cannot deliver his soul, nor say: 'Is there not a lie in my right hand?'
- Remember these things, O Jacob, And Israel, for thou art My servant; I have formed thee, thou art Mine own servant; O Israel, thou shouldest not forget Me.
- I have blotted out, as a thick cloud, thy transgressions, And, as a cloud, thy sins; Return unto Me, for I have redeemed thee.
- Sing, O ye heavens, for the Lord hath done it, Shout, ye lowest parts of the earth, Break forth into singing, ye mountains, O forest, and every tree therein; For the Lord hath redeemed Jacob, And doth glorify Himself in Israel.

- הַפּוְטָּי, רְאָּיִהִי אָּוּר: הְצְלֵּה צְּלֵי וְיִשְׁבָּע אַפּ־יָחֹם וְיִאָּעַר הָאָה הַצְּיוֹ שְׁנֵרְ בְּמִוֹ־אָמִ עַלִּ־הָם וְיִאָּעַר הָאָה
- מְּנַהְפְּבֶׁים: אַ גִאַ גִּבְׁתִּנְ בְּנִים:
- וְלָאִ־יִשְׁיִר אָל־לִבֹּוּ וְלֹאִ דָעַת וְלֹאִ־הָבִּוּ לֵאמֹר הָבְּיוֹ שְׁתַפְּתִּי בְּעִּוֹ־אָשׁ וְאַבְּלְ וְיִתְּרוּ לְתוּעְבֶּת אָעֵשְׁה לְבָוּל מֵץ אָסְגְּוֹד:
- רעַר אַפר לַב הוּתַל הִשָּהוּ וְלֹא־ יַצְּיל אָת־נַפְשׁוֹ וְלָא יאִמַּר הַלִּוֹא שֶׁקָר בִּימִינְי: (ס)
- ְּצְּרְ מֵּבֶּרְ יִשְּׁמָּה יִשְּׁרָצֵל לְאִ חִּנְּשֵׁנִי: יְבְּרִ צֵּבֶּה יִשְּׁלֵב וִישְׁרָצֵל בָּי עַּבְּרִי צְּמָה
- מּוּבְה אֵלֵי בְּיְ גְּאַלְטִּיְף: מּוּבְה אֵלִי בְּיְ בְּשְׁמִיף וְבֶשְׁנָה חַשֹּאִוּהָיִף
- ڕڎ۬ۥٷۉڹڡ ڿڗ؆ٷؚۣؗٮڔڹڎڶڹڔڹڔڒڡڎ۫؈ٙؠڔؖڹٛڹ ۼ۠ڽ؇ڿڹڿڗڋڽڔڎڞؗڔڎؙ۪ٙؗٮڔ؈ڎڔٷڎ ؿؚ؇ڿڹڿڎؠٙڎ؆ڔڎڎڔڽٷڎ ڹڄۊۼڎ؞(٥)

הפטרת צו

The Haftarah is Jevemiah 7:21 - 8:3 & 9:22 - 9:23. For Shabbat Zachor the mastir and hastarah are on page 166. On Shabbat Tarah, read Mastir and Hastarah on page 170. On the Shabbat before Tesah, read the Hastarah on page 179.

Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Add your burnt-offerings unto your sacrifices, and eat ye flesh.

אַלְוִנוּכֵּם סְפִּוּ עַּלְ-וַּבְּחֵוּכֵם וְאָכְלְוּ בְּשֶׂר: בּה אַנֵּר יְחְוָה צְּבְאִוֹת אֵלְנֵּר יִשְׂרָאֵל

For I spoke not unto your fathers, nor commanded them in the day that I brought them out of the land of Egypt, concerning burnt-offerings or sacrifices,

but this thing I commanded them, saying: 'Hearken unto My voice, and I will be your God, and ye shall be My people, and walk ye in all the way that I command you, that it may be well with you.'

But they hearkened not, nor inclined their ear, but walked in their own counsels, even in the stubbornness of their evil heart, and went backward and not forward,

even since the day that your fathers came forth out of the land of Egypt unto this day; and though I have sent unto you all My servants the prophets, sending them daily betimes and often,

yet they heatkened not unto Me, not inclined their ear, but made their neck stiff, they did worse than their fathers.

And thou shalt speak all these words unto them, but they will not heatken to thee; thou shalt also call unto them, but they will not answer thee.

Therefore thou shalt say unto them: This is the nation that hath not hearkened To the voice of the LORD their God, Nor received correction; Faithfulness is perished, And is cut off from their mouth.

Cut off thy hair, and cast it away, And take up a lamentation on the high hills, For the LORD hath rejected and forsaken the generation of His wrath.

For the children of Judah have done that which is evil in My sight, saith the Lor D; they have set their detestable things in the house whereon My name is called, to defile it.

And they have built the high places of Topheth, which is in the valley of the son of Hinnom, to burn their sons and their daughters in the fire, which I commanded not, neither came it into My mind.

בִּי לְאִ־דִבְּרָהִי אָת־אֲבְוֹהַנִיכֶם וְלָא אַיְהָם מָאָּרֶץ מִצְרָיִם עַל־דִּבְרֵי עּוֹלָה אַיְהָם מָאָרֶץ מִצְרָיִם עַל־דִּבְרֵי עּוֹלָה אַיְהָם מָאָרֶץ

בֵּר אָם־אָתִּר הַבְּּרָר תַּזָּה צִּוִּיִּהִי אִוֹחָם לאמר שִׁמְעַּי בְּקּילִי וְהָיָהִי לְבֶם לֵאֵלֹהִים הַבְּלָרְ אֲשֶׁר אֲצֵנֶּה אֶהְבֶּם לְמָעַן יִימָב לְבֶם:

رْغُابَات رَرِّه رُوْدِت: جَرِّرَة ثِبَات جَهُدَادِت رَقِّت بَرِيْد رَبَّرَة رَغُبَانَات رَبِّه رُوْدِت:

לִמִּן־תַּיֹּוֹם אֲשֶׁר יָצְאִּי אֲבְוֹתֵיכֶם מִאָּנֵיץ מִצְרַיִם עַּר תַּיִּוֹם תַזָּה וָאָשְׁלָח אֲלֵיכֶם אָת־כְּל־עַבְרַי תַנְּבִיאִּים יָוֹם תַשְׁכֵּם יְשְׁלְתַ:

אָּטַ־עְּרְשְׁם תַּרֵעוּ מֵאַבוּתֶם: زِجْنِא שֶׁמָעוּ אֶלָּי וָלָא הִשִּׁי אָטַ־אָּוֹנָם וַיַּקִשׁיּ

וֹהְלִיכִּׁנִי: וֹלְאִ וֹהֻּמִּׁמֹּוּ אִלְיִנֵּ וֹפֹֿנָאִטֹ אִּכְיִנִּם וֹלְאִ וֹבִּבְּנִיםׁ אִבְיִנִם אָנִי בִּּלְ_נִיִּבִּבִּנִּים נִאָּבָּנִי

וְאָמֵרְתָּ אֲלֵיהָם זָה הַגּוֹי אֲשֶׁר לִוֹא־ שְׁמִּשִׁי בְּקוֹל יְהְנֶה אֵלֹהְיוּ וְלָא לְקָחָוּ מּוּסָר אֲבְדְה הְאֵמִנְּה וְנְכְרְהָה מִפְּיהֶם: (ס)

בׁ. מִאַּס יְרוְֹיֵר וּיִּמְּמֵ אֵּע-בִּוּר עֶּבְרָהְוֹּי: בְּיִּ מְאַס יְרוְֹיְר וּיִּמְּמֵ אֵע-בִּוּר עֶּבְרָהְיִּ

בִּישְׁמִּי שְׁמִּי שְׁמִּיצִּיהָם בַּבָּיִת אֲשֶׁרִינִקְרֵאִ יְחְנְׁח שְׁמִּי שְׁמִּיצִיהָם בַּבָּיִת אֲשֶׁרִינִקְרֵאִ שְׁמֵי עְלְּמִי לְחַמְּאִי:

אַשֶּׁרְ לָאָ גּּוְּיִטִי וְלָאִ מְּלְטֵּׁר מַּלְ-לִפֶּׁי: (פּ) לְמָּרָּוֹב אָתַ-בְּנֵינֵם וְאָתַ-בִּנְתַּיִם בְּאַאָּ מַבְּיִּרָ בָּעָוֹתִ תַּשְׁפִּי אַשְּׁרִי בַּנִייִּ

- Therefore, behold, the days come, saith the LORD, that it shall no more be called Topheth, nor The valley of slaughter; for they shall bury in Topheth, for lack of
- And the carcasses of this people shall be food for the fowls of the heaven, and for the beasts of the earth; and none shall frighten them away.
- Then will I cause to cease from the cities of Judah, and from the streets of Jerusalem, the voice of mirth and the voice of gladness, the voice of the bridegroom and the voice of the bride; for the land shall be desolate.
- At that time, saith the LORD, they shall bring out the bones of the kings of Judah, and the bones of his princes, and the bones of the priests, and the bones of the priests of the prophers, and the bones of the inhabitants of Jetusalem, out of their graves,
- and they shall spread them before the sun, and they moon, and all the host of heaven, whom they have loved, and after whom they have served, and after whom they have worshipped; they shall not be whom they have worshipped; they shall not be they have worshipped; they shall not be whom they have worshipped; they shall not be when they have worshipped; they shall be for dung upon the face of the earth.
- And death shall be chosen rather than life by all the residue that remain of this evil family, that remain in all the places whither I have driven them, saith the LORD of hosts.
- Thus saith the LORD: Let not the wise man glory in his his wisdom, neither let the mighty man glory in his might, Let not the rich man glory in his riches;
- But let him that glorieth glory in this, that he understandeth, and knoweth Me, That I am the LORD who exercise mercy, justice, and righteousness, in the earth; for in these things I delight, Saith the LORD.

- לֵבֵּן הַנֵּהִינְמִים בָּאִים נָאָם־יִהֹנָה וָלִאִּ יִאָּמֶׁר עָּוֹד הַמֹּפֶּת וְגֵיִא בֶּן־הַנָּם כָּי אָם־ גֵּיא הַהְבַּגְּה וְקְבְּרָוּ בְּלִפֶּת מֵאֵין מְקְוֹם:
- װְלְיִּלְּה נְבְּלָת הַעֶּם הַנָּה לְמְאֵּבְל לְעִּיוֹףװְלְיִּלְה נִבְלָת הַעֶּם הַנָּה לְמָאֵבְל לְעִיוֹף
- בְּעֵּה הַהָּיִא נִאָם־יָהוֹה (כִּי וִיצִיאוֹ)[קִּי עַּצְּמִוּת שַׁרְיִי וְּאָת־עַצְּמִוּת תַּבְּהַיִּה וְאָתּ עַצְמִוּת שַׁרִיי וְאָת־עַצְמִוּת תַּבְּהַיִּה וְאָתּ יוצָיאוּ] אָת־עַצְמָוֹת מַלְבֵּי־יָהוּדָה וְאָת עַבְּיִה הַבְּיִי הַבְּיִי הַבְּיִי
- װּשִׁמִּחִוּם לַשָּׁמָשׁ וְלִּיִּחִׁ וּלְכָּלִוּ אַבָּא הַשְּּמִּיִם אַשָּׁר אֲהַבִּים וַאֲשֶׁר דְּרָשִּׁים וֹאֲשֶׁר הְשְׁמַּוִה לְהָם לְאִ יֵאֶסִפּוּ וְלָאִ יִּקְּבָרוּ הְשְׁמַּוֹת אַשְׁר לְאֵ יִאֶסְפּוּ וְלָאִ יִקְּבָרוּ הְשְׁמַּוֹת אַלְהַיִּם הַלְּאִים וְלִיִּים
- וְנִבְחָר מָנֶתׁ מֵחַיִּים לְכֹל חַשִּׁאָרִיתׂ הַנְשְׁאָרִים מִן־חַמִּשְׁפְּחָה הַרָּעָה הַזָּאָת בְּכְל[ַ]הַמְּּלְמִוֹּת הַנִּשְּׁאָרִים אֲשֶׁר הִדַּחְתַּים שְׁם נְאָם יְהְנֶׁה צְבְאִוֹת: (ס)
- בְּטִוּ אֵמָּנִר יְהְנִּתְ אַלְ־יִמְּהַבְּּלְ בְּחְכְמָּתְוּ וְאֵּלְ־יִמְתַּלֶּלְ תַּגָּבָּוֹר בִּגְּבְוּרָתֻּוֹ אַלְ־יִמְיִהְיִּלְּ
- בֵּי אִם־בְּזֹאִת יִתְתַלֵּל תַשִּׁתְתַלֵּל תַשְּׁבֵל" יְיָדִעַ אִיֹתִי בֻּי אֲנֵי יְתֹוְת עָשָׁת תָסֶד מִשְׁבָּט יִּצְדְקָת בְּאָרֶץ בִּי־בְאֵכֶּת תְפַצְּתִּי נְאָם־ יְתְּהֹ: (ס)

REUFR WATE

٤٢

77:XI

r:IIIV

 $\iota{:}\mathrm{IV}$

And David again gathered together all the chosen men of Israel, thirty thousand.

And David arose, and went with all the people that were with him, from Baale-judah, to bring up from thence the ark of God, whereupon is called the Name, even the name of the Lord of hosts that sitteth upon the cherubim.

And they set the ark of God upon a new cart, and brought it out of the house of Abinadab that was in the hill; and Uzzah and Ahio, the sons of Abinadab, drove the new cart.

And they brought it out of the house of Abinadab, which was in the hill, with the ark of God, and Ahio went before the ark.

And David and all the house of Israel played before the LORD with all manner of instruments made of cypress-wood, and with larps, and with psalteries, and with timbrels, and with sistra, and with cymbals.

And when they came to the threshing-floor of Nacon, Uzzah put forth his hand to the ark of God, and took hold of it; for the oxen stumbled.

And the anger of the Lord was kindled against Uzzah; and God smore him there for his error; and there he died by the ark of God.

And David was displeased, because the LORD had broken forth upon Uzzah; and that place was called Petez-uzzah, unto this day

And David was afraid of the LORD that day; and he said: 'How shall the ark of the LORD come unto me?'

So David would not remove the ark of the Lord unto him into the city of David, but David carried it aside into the house of Obed-edom the Gittite.

And the ark of the Lord remained in the house of Obed-edom the Gittite three months; and the Lord blessed Obed-edom, and all his house.

הְּמָשׁ מִּנִּג בִּנֵג אָנַר בְּלִרְבָּחָוּר בְּיִשְׂרָאָלִ נּיָמָף עָּנִי בְּנֵי אָנִר אָנִר בְּלִי

וַיָּקִסו וַיֵּלֵדְ דִּוֹד וְכָלִ הִשָּׁם אֲשֵׁר אִהֹּוֹ מִבְּעֵלֵי יְהוּדְה לְחַעֲלִוֹת מִשָּׁם אֲת אֲרֵוֹן הְאֵלֹהִים אֲשֶׁר נִקְרֶא שֵׁם שֵׁם יְהֹוָה צְבְאָוֹת ישֶׁב הַבְּרֶבִים עְּלֵיו:

ויַרְפְׁבוּ אָת־אָרָוֹן הָאָלהִיםׁ אָל־עַגָּלָה הַדְשְׁׁה וּיִּשְׂאָהוּ מִבֵּית אַבִּינָדֶב אַשֶּׁר בַּגְּבְעָה וְעָזָא וְאַהְיוֹ בְּנֵי אֲבָינָדֶב נֹהַגִּים אָת־הְעַּגְלָה הַדְשְׁה:

אַרַיוֹן הָאֵלֹהִים וְאַהְיֹוֹ הֹלֵךְ לִפְּנֵי הִאָּרִיוֹן: יְדְיֵנִדוּ וְכְּלִ־בֵּיתּ יִשִּׁרָאֵל מְשִׁהַקִּים לְפְּנֵי יְהְנְׁה בְּכָל עֲצֵי בִרוּשָׁים

וּנִּשְּּאַׁעוּ מִבּּנִית אַבְּינִרָבְ אָמֶהַ בּנּבְלְּע מִם

הַאֶּלְהִיםׁ נַיִּאִהִּי בֹּוֹ כִּי שְׁמְטִּי הַבְּבֶּר:
 נְיָחַר־אַּף יְהֹנְהֹ בְּעֻּנְּה נַיַבָּהִי שָׁם הָאֵלֹהָים

بِ يَرْبَرَ خِلِيْهِ فِحَ مِنْهُد فِرِمْ بِمَنْنَ هِرِهِ جِهِبِيَ يَبْجِلُهُ كَفِهِنَا يَمَانِهُ هِرَهُ بِيْنِهِ فِهَ

고인 고양다:

ניָרֶא דְוֶר אֶת־יְחֹוֶה בַּיַּוֹם הַהָוּא נַיֹּאמֶר אֵיף יְבְוֹא אֵלֶי אֲרָוֹן יְחַוֶּה:

וְלֹאֵ־אָבֶּה דָוֹד לְהָסֵיר אֵלֶיוּ אָת־צָּרִוֹן יהוָה עַל־עַיר דָּוָד וַיַּמָהוּ דָוְד בֵּית עֹבֶד־ אָדֹם הנִתּי:

וַנֵּשֶׁבֹ אֲרֹוֹן יְחִנְׁה בֵּיִה עַבֵּד אֵדִים הַנִּהֵי שְׁלְשֵׁה חֲדָשִׁיִם וַיְבֶּנֶךְ יְהְנָה אָת־עַבֶּר אֵּדִים וְאָת־בְּל־בֵּיתְוֹּ:

And it was told king David, saying: 'The Lord Dath blessed the house of Obed-edom, and all that pertraineth unto him, because of the ark of God.' And David went and brought up the ark of God from the house of Obed-edom into the city of David with joy.

And it was so, that when they that bore the ark of the LORD had gone six paces, he sacrificed an ox and a fatling.

And David danced before the LORD with all his might; and David was girded with a linen ephod.

So David and all the house of Israel brought up the ark of the Lord with shouting, and with the sound of the horn.

And it was so, as the ark of the LORD came into the city of David, that Michal the daughter of Saul looked out at the window, and saw king David leaping and dancing before the LORD; and she despised him in her heart.

And they brought in the ark of the Lord, and set it in its place, in the midst of the tent that David had pitched for it; and David offered burnt-offerings and peace-offerings before the Lord.

And when David had made an end of offering the burnt-offering and the peace-offerings, he blessed the people in the name of the Lora of hosts.

And he dealt among all the people, even among the and a sweet cake. So all the people departed every one a cake of bread, and a cake made in a pan, to his house.

Then David returned to bless his household. And Michal the daughter of Saul came out to meet David, and said: 'How did the king of Israel get him honour to-day, who uncovered himself to-day in the eyes of the handmaids of his servants, as one of the vain fellows shamelessly uncovereth himself?'

And David said unto Michal: 'Before the LORD, who chose me above thy father, and above all his house, to appoint me prince over the people of the LORD, over Israel, before the LORD will I make merry.

וּיִּגִּּר לַמֵּלֶךְ דִּוִּדׁ לֵאמֹרֹ בָּרָךְ יְחִנָּה אָתִּד בַּית עֹבֶד אֱדֹם וָאָת־כְּלֹ-אֵשֶׁר־לֹוֹ בַעֲבָוּר אֲרַוֹן הָאֵלֹהִים נַיֵּלֶךְ דִּוִּד וַיַּעַל אָת־אֲרֹוֹ הְשִּׁמְחֵה:

װּ נִיְהִי בֵּי צְּעֲרֵי וּמְאֵּי אַרוּן־יְתְּוָה שִׁשָּׂרִ אַעְּרִים וּיִּוְבָּח שִׁיִר וּמְּאֵי אַרוּן־יְתְּוָה שִׁשְּׂרִ

יי וֹדְוָר מְכַרְבֵּר בְּכְל[ַ] עָּז לִפְּנֵי יְתְוָּת וְדָוֵֹר הְגְּוּר צֵפְוֹר בֶּר:

יְהְוָה בְּחָרוּצֶה וּבְקוֹל שׁוֹפֶּר: יְהְוָה בְּחָרוּצֶה וּבְקוֹל שׁוֹפֶר:

וְתִּיָהׁ אֲרֵיוֹ יְהֹוֹה בָּא עֵּיר דָּוִדִּ וּמִילָּל בַּתִּדִּ שְׁאִּיל נִשְׁקְפָּחוּ בְּעַּד הַחַלֹּוֹן וַמָּבֶא אָתִד הַמֶּלֶּהְ דְּוִדְ מְפַּנֵּי וּמְכַרְכֵּר לְפָּנֵי יְהֹוְה

ַנִּבְאֵּג אֶת־אֲבָרוֹן יְחִנְׁח נַיַּצְּגִּג אִתֹּל בְּמְקוֹמִוֹ בְּתַּוֹךְ חָאֲׁחֶל אֲשֶׁר נְשָׁת־לִוֹ דָּוָד נַלַּעַל דָּוָד עֹלְוֹת לְבְּנֵי יְחַנְוֹח וּשְׁלְמֶים:

וּנְבֶּרֶךְ אָת־הַלְּם בְּשֶׁם יְתְנֶר צְבְאָנִת: נְנְבֶּלְ דְּּוֹרְ מִתַנְּלְנִת הַמִּלְמִים

ַנִיִחַלֵּק לְבְלְ-חָמָּם לְבְלִ-חֲמָּוֹן יִשְּׂרָאֵל לְמֵאֵישׁ וְעַּרִ-אִּשְׁׁהֹ לְאִישׁ חַלָּה לֶחֶם אַחָׁה הְעָּם אָישׁ לְבֵּיהְוֹּ:

וַיָּשְׁב דָּוָד לְבְבֵּרְ אָת־בֵּיתִוֹ (ס) וַתִּצֵּא מִיכַל בַּת־שָׁאִּיל לִקְרָאִת דָּוָּד וַתֹּאִמֶּר מַת־נְּכְבָּד חַיּוֹם מֵלֶּךְ יִשְׂרָאֵל אֲשֶׁר נִּגְלָּה חַיּוֹם לְשִׁיֵּר חַיּוֹם מֵלֶךְ יִשְׁרָבְּיוֹ בְּחִנְּלְוֹת נִּגְלְוֹת צַחָד הְבִקִּים:

נְצָּמָר דִּוִּדׁ אָלִ־מִיכַל לִפְּנֵי יִחֹנָׁה אַמָּר בְּחַר־בָּי מֵאָבִיךְּ יִמִּבְּלְ־בֵּיתָוּ לְצַּוּת אַתִּי לְפְנֵי יִתְּיָה:

- And I will be yet more vile than thus, and will be base in mine own sight, and with the handmaids whom thou hast spoken of, with them will I get me honour.
- And Michal the daughter of Saul had no child unto the day of her death.
- And it came to pass, when the king dwelt in his house, and the Lord had given him rest from all his enemies round about,
- that the king said unto Nathan the prophet: 'See now, I dwell in a house of cedar, but the ark of God dwelleth within curtains.'
- And Nathan said to the king: 'Go, do all that is in thy heart; for the Lord is with thee.'
- And it came to pass the same night, that the word of the LORD came unto Nathan, saying:
- ${\cal S}_{O}$ and tell My servant David: Thus saith the Lord: Shalt thou build Me a house for Me to dwell in?
- for I have not dwelt in a house since the day that I brought up the children of Israel out of Egypt, even to this day, but have walked in a tent and in a tabernacle.
- In all places wherein I have walked among all the children of Israel, spoke I a word with any of the tribes of Israel, whom I commanded to feed My people Israel, saying: Why have ye not built Me a house of cedar?
- Now therefore thus shalt thou say unto My servant David: Thus saith the Lord of hosts: I took thee from the sheep, that thou shouldest be prince over My people, over Israel.
- And I have been with thee whithersoever thou didst go, and have cut off all thine enemies from before thee; and I will make thee a great name, like unto the name of the great ones that are in the earth.

- וְמְם_הְאָמְׁבוִיתְ אָאָה וְבְיֵנִיהִי שְּׁפֶּׁלְ בְּמֵּנְיֵּ הְנְקּלְּתִי עּוֹדִ מִּיְאָם וְבְיֵנִיהִ שְׁפֶּלְ
- רְלְמִיכַל בַּת־שָׁאַרִל לֹאַ־חֲיָה לָה יָלֶר עַּר יְוֹם מוֹתֲה: (פּ)
- בווע ניְהֵי פִּי־יִשְׁב הַמֶּלֶךְ בְּבִיתִּוֹ נִיהְנָה הַנִּיחַ־ לְוֹ מִפְּבִיב מִבְּלְ־אִּיְבֶיו:
- ניִאִמֶר הַמָּלֶדְ אֵלְ־נְתָוּ הַנְּבִיא רְאֵה נְאִ אָנְכִי יוֹשֶׁב בְּבֵית אֲרָזִים וַאֲרוֹן הָאֵלֹהִים ישֶב בְּתְּדְּ הַיְּרִימְה:
- رَّاءٌ بِيْشِد دِمْ إِيْمُ حَيْقِرَاءٍ خِرْ يِهُوْد جِرِّحِدِهِ كِلَّه بِيَشِد جِر بِحَيْد بِقِهِ:
- \$\frac{1}{2} \frac{1}{2} \frac^
- אַמָּר יְחְיָה הַאַּמָּר מִּבְּנֶּר אָלְ־דָּיִר (ס) כְּה
   אַמַר יְחְיָה הַאַמָּר מִבְּנֵר אָלְ־דָּיִר אָלְ־דָּיִר (ס) כְּה
- , בֵּי לָא יָשִׁבְּהִי בְּבָּיִת לְמִיּוֹם הַעֵּלֹתִּי אָת־בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם וָעָד הַיַּוֹם הַזָּּה יָאֶהְיָה מִהְהַלֵּף בְּאָהֵל וּבְמִשְׁבֶּן:
- چۈخ װוּשׁר הַהְחַלֵּכְהִי פְּבָלְ פָּנִר מִּהְיֵמֵל

  מַבְבָּר צִּנְּיִתִי לְרְעָוֹת מָת־עַמֵּי מֶת־יִשְׁרְמֵל

  מַשְר צַנְיִתִי לְבְּנְתִוֹם לֵי בֵּית צַרְיִים:

  בְאַתְר לְמֶּה לְאַרְנִתָּם לִי בֵּית צַרְיִים:
- أَسْمَة جَاءَكَهُوْد جُعِجَةٍ، جُهَاتِ خِد هِمِرَ بِمَيْنَ خِجَهُنَهُ هِٰذٍ، خُمَاهِنَا مِنْ مَا مَؤَنَه يَهُودُ بَمَيْنَ خِجَهُا جُابِإِنَهَ فِرْنِهِ مِرْ مِوْد مِرْ -يَهُرُبُهُمْ:
- نېترير مقاب چخځ يښت ترځچو نغچريم هم چځ هېډبه هېښه نځې ښه پخنځ چښه ديدېد هېښد چېچې د

And I will appoint a place for My people Israel, and will plant them, that they may dwell in their own place, and be disquieted no more; neither shall the children of wickedness afflict them any more, as at the first,

even from the day that I commanded judges to be over My people Israel; and I will cause thee to rest from all thine enemies. Moreover the Lord telleth thee that the Lord will make thee a house.

When thy days are fulfilled, and thou shalt sleep with thy fathers, I will set up thy seed after thee, that shall proceed out of thy body, and I will establish his kingdom.

He shall build a house for My name, and I will establish the throne of his kingdom for ever.

I will be to him for a father, and he shall be to Me for a son; if he commit iniquity, I will chasten him with the rod of men, and with the stripes of the children of men,

but My mercy shall not depart from him, as I took it from Saul, whom I put away before thee.

And thy house and thy kingdom shall be made sure for ever before thee; thy throne shall be established for ever.

According to all these words, and according to all this vision, so did Nathan speak unto David. .

בֵּיו יִמְלְאֵּי יָמִיף וְשֶׁכַבְּּמִּי אָת־אַבֹּמִיף יַהַקִימֹתִי אֵת־זַרְעֵּף אַהַבְּיִף אַשֶּׁר יֵצֵא מְמַמְּיָף יַמְּיִר יָצֶא

הוא וְבְנָח־בַּוִח לִשְׁמִי וְכֹנַנְמֵי אָח־בִּפָּא מַמְלְבְּחִי עַד־עוֹלְם:

יבְנִנְמֵּ, בְּנֵּ, אַבֶּם: אַמְּב, בְּנַלְּגָּיְנְיִּ וְּנִיְכִּנִיּנִי, בְּמָּבָם אָנְמִּים אָנִי, אָנִינִיר לַנְי לְאָב וְרָנִּא יְהִיִּנִי לָבֵּוֹ

ממַם שָּאִיל אַשֶּׁר הַסָּרָתִי מִלְפָּנֵיף: יְחַסְּדִי לֵא־יָסָוּר מִמָּנִוּ כַּאֲשָׁר הַסְרָתִי

ة : יְהְנֶה בְּיִהְוּ יְהְנֶה נְכְּוּן עַּד־עּוֹלָם: 18 יִהְעָלֵם לְפָּנֶוּ

בְּלְ הַבְּרֵ נְמָן אֶלְ־דְּוֶר: (פ)

הפטרת תוריע

The Haftarah is II Kings 4:42 -5:19. For Shabbat HaHodesh the Maftir and Haftarah are on page 174.

And there came a man from Baal-shalishah, and brought the man of God bread of the first-fruits, twenty loaves of barley, and fresh ears of corn in his sack. And he said: 'Give unto the people, that they may eat.'

And his servant said: 'How should I set this before a hundred men?' But he said: 'Give the people, that they may eat; for thus saith the LORD: They shall eat, and shall leave thereof.'

> וְאִישׁ בְּאׁ מִבָּעֵל שְׁלִשְׁה וַיְּבֵאֵ לְאִישׁ הְאָלְהִים לְחָם בִּפּוּרִים מָשְׁרִים־לֶחָם הְאָלְהִים לְחָם בִּפּוּרִים מָשְׁרִים־לֶחָם הְאָלְיִים

ניאטר מְשְׁרְּחֹוֹ מָח אָתֵּן זָּח לִפְּנִי מֵאָח אָישׁ נִיּאטֶר תֵּן לִשְׁםׁ וִיאִבְּלִּי בָּי כָּׁח אָטָר יְחְזָּח אָכְלְ וְחוֹתֵר:

- So he set it before them, and they did eat, and left thereof, according to the word of the Lord.
- Now Naaman, captain of the host of the king of Aram, was a great man with his master, and held in esteem, because by him the LORD had given victory unto Aram; he was also a mighty man of valour, but he was a leper.
- And the Arameans had gone out in bands, and had brought away captive out of the land of Israel a little maid; and she waited on Maaman's wife.
- And she said unto her mistress: 'Would that my lord were with the prophet that is in Samaria! then would he recover him of his leprosy.'
- And he went in, and told his lord, saying: 'Thus and thus said the maid that is of the land of Israel.'
- And the king of Aram said: 'Go now, and I will send a letter unto the king of Israel.' And he departed, and took with him ten talents of silver, and six thousand pieces of gold, and ten changes of raiment.
- And he brought the letter to the king of Israel, saying: 'And now when this letter is come unto thee, behold, I have sent Maaman my servant to thee, that thou mayest recover him of his leprosy.'
- And it came to pass, when the king of Israel had read the letter, that he rent his clothes, and said: 'Am I God, to kill and to make alive, that this man doth send unto me to recover a man of his leprosy? but consider, I pray you, and see how he seeketh an occasion against me.'
- And it was so, when Elisha the man of God heard that the king of Israel had rent his clothes, that he sent to the king, saying: 'Wherefore hast thou rent thy clothes? let him come now to me, and he shall know that there is a prophet in Israel.'
- So Maaman came with his horses and with his chariots, and stood at the door of the house of Elisha.

- , ניתן לפניהָם ניאָכְלִּוּ נִיּוֹתָרוּ בִּדְבָר יְהְוְה: (פ)
- וְנִשְּׁמֵּן שַׁר־צִּבָּא מֶלֵּךְ־צֵּבָׁם הָיָה אִישׁ יִּיִ גָּדִּוּל לְפְּנֵי אֲדֹנִיוֹ וּנְשֵּׁא פְּנִים כִּי־בָּוֹ נְתַּן־ יְהְנָׁה קְּשׁׁינְּה לַאֲּהָם וְהָאִישׁ הָיָה גִּפָּוֹר הַיִל מְצֹרֶע:
- זְאְבֶׁר לְּמִּנְּר וֹשִׁבֶּי, לְפָּנִג אָמָט וֹאֹבֶוּ! זֹאַבְׁם נְאָאַנִּ נְבִּנְּבְנִם נַנְּמָבָּׁנִ מִאָּבֵּא נִמְּבָּאַ
- ַנִּבְא נַיֵּגַר לַאדֹּנָיו לֵאמָר פָזָאָת וְכָזאָת דְּבְּנֶת תַּנְּעֵּרְה אֲשֶׁר מֵאֶנֶץ יִשְׂרָאֵל:
- ر ْאَמָר מֶלְךּ־אָרָם לֶּדִּ-בָּא וָאָשִׁלְחָה סָפֶּר אַל־מֵלֶּךְּ יִשְּׁרָאֵל וַנֵּלֶּדְּ וַיּמָּח בְּיָדִוֹ עֵשֶׁר הַלִּיפְוֹח בְּנְּדִים:
- رېچى برۇچە چەركى بىيىن چېد كەيد ئەرئىم چىدنى بروچە بىيىر يېچاپە بىۋە مىدىنى يېرەخىن
- ַנִיְהָׁנִ פַּקְּרֹאׁ מֶכֶּףִ־יִשְׂרָאֵל אָחִ־חַפָּפָּר וְלְחַחַלְּוֹת פִּי־זֶת שׁלֵחַ אֵלֵי לֶאֶפָׁרַ אָישׁ קּצְּרַנְתְּהָלִי פִּי אַדְּ־דְּעִּי־נָאִ וּרְאִׁי פִּי־מִתְאַנָּת הְוּא לְי:
- וִיְהִי בִּשְׁמָּמִוּ אֵלִישָׁׁמִ אִישִׁ־הָאָלִהִים בִּי־ מַבָּע מֵלְדִּ־יִשְׁרָאֵלִ אָתִּ־בְּגִּדְּיִי וִישְׁלָת אָלִ־ הַמָּלְדִּ לֵאמֶר לְמָּה קָרָעִּ בְּגִּדְּיִי וִישְׁלָת אָלִ אַלְיִי וְיֵבְּע בָּי וָשׁ נְבָּיא בְּיִשְׁיִם בְּגָּבְי
- עַבּנִע מְאֶבְנְהֶהֵה: נּוֹבָאָ זֹהְמָוֹ בַּסִנְסֵנִ נִּבְעַבַבַּנְ נִנְּהְּמָבַ פִּעַעַ

And Elisha sent a messenger unto him, saying: 'Go and wash in the Jordan seven times, and thy flesh shall come back to thee, and thou shalt be clean.'

But Naaman was wroth, and went away, and said: 'Behold, I thought: He will surely come out to me, and stand, and call on the name of the Lord his God, and wave his hand over the place, and recover the leper.

Are not Amanah and Pharpar, the rivers of Damascus, better than all the waters of Israel? may I not wash in them, and be clean? So he turned, and went away in a

And his servants came near, and spoke unto him, and said: 'My father, if the prophet had bid thee do some great thing, wouldest thou not have done it? how much rather then, when he saith to thee: Wash, and be clean?'

Then went he down, and dipped himself seven times in the Jordan, according to the saying of the man of God; and his flesh came back like unto the flesh of a little child, and he was clean.

And he returned to the man of God, he and all his company, and came, and stood before him; and he said: 'Behold now, I know that there is no God in all the earth, but in Israel; now therefore, I pray thee, take a present of thy servant.'

But he said: 'As the Lord liveth, before whom I stand, I will receive none.' And he urged him to take it; but he refused.

And Maaman said: 'If not, yet I pray thee let there be given to thy servant two mules' burden of earth; for thy servant will henceforth offer neither but burnt-offering nor sacrifice unto other gods, but unto the Lord.

In this thing the Lord pardon thy servant: when my master goeth into the house of Rimmon to worship there, and he leaneth on my hand, and I prostrate myself in the house of Rimmon, when I prostrate myself in the house of Rimmon, the Lord pardon thy servant in this thing.

ْ خُكَ نَمْتُك: نُكُلِّمَةُ هُكَمَّ فَمْنَاتِ فَيَكَيَّا نَيْمُحَ فَمُكَكَّ نَيْمُكِن هَكِّنَ هُكِنِهُم مَكِيَّكًا يَعْضِكَ فَمْكِكَ

ى:جَوْا يَعِهِا يَـَكَادِ يَعُهُمُّا بَوْمَ هُوْاِمِهُ غَرِّا يَوِّهُ بِغَنَهُ إِنِهِنَا إِجَابَهُ جِنُواً بِمَزِّدَ غِرَّأَنِّذَ إِيَرِبَا بِهِنَا غِرًا مِوْمِاتًا إِهُوَا مِهِعْدٍنِ:

הַלֹאׁ מוֹבֵ (כִּי אִבנה)[קִי אֲמָנָה] וּפַּרְפָּׁר נְהַרַוֹּת דַּמָּשֶׁק מִכּל מֵימֵי יִשְׁרֲאֵל הַלְאִּ־ אֶרְתַץְּ בְּהֶם וְשְׁהַרֵּהִי נַיָּפָּן נַיֵּלֶדְ בְּחַמֶּה:

עַעַּעָּה עַבְּרִיל תַנְּבָרִיאַ הַבָּר אֵלֵיף תַּלָּיִא הְבָּר גְּדִיל תַנְּבָיא הְבָּר אֵלֵיף תַלִּיא ניגְשָׁר נְאָף כִּי־אָמָר אֵלֶיף רְתַץ יִּשְׁתָר:

رَيْنِ رَيْمِجُرُ جِيْرِياً شِكِع جِعِثَات جَهِجِر يَّاتُ رَيْمِجُرُ جِيْرِياً خِعِنَا جَجِهِّاً فِحِيْرِ جِفَا رَيْمِجَاءَ

ַנִּיִּשְׁבֵּ אָלְ־אָּישׁ הָאָלִהִים הַנּאּ וְבֶּלִּ מִחֲנְהוּ נִיְּבֹאׁ נִיְשְׁנָה לְפְּנִיוֹ נִּיּאמֶר הִנָּה נָא יָדִשְׁמִי בָּי אֵין אֵלֹהִים בְּבְּלִ־הָאָׁבִּץ בָּי אִם־בְּיִשְׂרָאֵל וְעַמְּה קַח־נָא בְּרָבֶה מֵאֵת עַבְהֵּךְּ:

נְּאִמֶּר חַי־יְהֹוְהָ אֲשֶׁר־עָּעָדִּהִי לְפָּנָיו אָם־ מָקְח נִיפְצַר־בָּוֹ לְקַחַת נִיְמָאֵן:

ניאטר נְעָבָר נִלָּא יָתַן נָא לִעַבְדִּדִּ מִשָּׂא עַבְדְּדִּיִּ עַלְּה נִנְבָר לֵאלֹהָים אָחַרִּים כָּי אִם־לִיהְוְה:

לְּבְבֶּר חַנְּה יִסְלָח יְהֹוָה לִעַּבָּהֵף בְּבָוֹא אַדֹּנַי בַית־רִמּוֹן לְהִשְׁתַּחֲוֹיִהִ שְׁמָּה וְהָיֹאו יִשְׁעֵּן עַל־יָדִי וְהִשְׁתַּחֲוֹיִהִי בַּית רִמֹּן בְּהִשְׁתַחְוָלְתִי בֵּית רִמֹּן יִסְלַח־(כתיבוּה:xa ילא קרי נא)־יְהְוָה לְעַבְּיְף בַּדְּבֶר חַנָּה:

And he said unto him: 'Go in peace.' So he departed from him some way.

בְּבְּרֵת־אֶבֶּץ: (ס) ניִאִמֶּר לְוִ לְבְּ לְמִּלְוִם נִיּלְבְּ מִאִּשִּׁוִ

REUFR GYFY

The Haftarah is II Kings 7:3 – 7:20. On the Shabbat before Pesah, read the Haftarah on page 179. On Rosh Hodesh, read the Maftarah on page 164.

Now there were four leprous men at the entrance of the gate; and they said one to another: 'Why sit we here until we die?

If we say: We will enter into the city, then the famine is in the city, and we shall die there; and if we sit still here, we die also. Now therefore come, and let us fall unto the host of the Arameans; if they save us alive, we shall live; and if they kill us, we shall but die.'

And they rose up in the twilight, to go unto the camp of the Arameans; and when they were come to the outermost part of the camp of the Arameans, behold, there was no man there.

For the Lord had made the host of the Arameans to hear a noise of chariots, and a noise of horses, even the noise of a great host, and they said one to another: Lo, the king of Israel hath hired against us the kings of the Hittites, and the kings of the Egyptians, to come upon us.'

Wherefore they arose and fled in the twilight, and left their tents, and their horses, and their asses, even the camp as it was, and fled for their life.

And when these lepers came to the outermost part of the camp, they went into one tent, and did eat and drink, and carried thence silver, and gold, and raiment, and went and hid it, and they came back, and entered into another tent, and carried thence also, and went and hid it.

יִּשְׁבָּיִם אָּנְשָׁיִם הָוִיִּ מְצֹרֶעָיִם פָּּתַח הַשְּׁעַּר וַיְאִמְרוּ אֲיִשׁ אֶלְ־רֵעַּהוּ מָֹה אֲנָחָנוּ יִשְׁבָיִם פְּה עַר־מֶּחָנוּ:

אָם_אָמֶּוֹנִי ְלְבִוּא טַמְּיִר וְתָּרָשָׁ לְכִּי וְנִפְּלְעִ אָלְ-מָטַנֵּה אָּדֶם אָם_יָתַיָּנִי נְמָּהָנִי שְׁם וְאִם־יָשָׁבָנִי פָּת וָמָהָנִי וְשִּׁה נְמִהָּנִי שְׁם וְאִם־יָשְׁבָנִי פָּת וְמָרָשָׁ

ניָקַמוּ בַּנֶּשֶׁרְ לְבָוֹא אֶלְ־עַּחָנָה אֲרָם נִיָּבֹאוּ עַר־קְצֵּה עַחֲנָה אֲרְם וְהַנָּה אֵין־שֶׁם אִישׁ:

נאדני השְמֵיעִוּ אָת־מַחֲנָה צִּרָׁם קִוֹל הָכָבֹ קּוֹל סֹּוֹס קוֹל תַוִל גָּדִוֹל נַיּאִמְרֵּוּ אֵיִשׁ אָל־ אָחִיוּ חָנַּה שְׂכַר־עָלֵינוּ מֶלֶךְ יִשְׁרָאֵל אָת־ מַלְבֵּי תְחִתֵּים וְאָת־מַלְבֵי מִצְרָיִם לְבָוֹא עַלְינוּ:

ָ נְאָת־סְּוֹסֵיתֶם נְאָת־חֲמָבִיהֶם תַּמַּחֲנָה בְאֵשֶׁר־הָיא נַיְנָסוּ אֶל־נַפְּשֶׁם:

ַ ַ ַ ָּבְּאִּי ַ חַמְצִּרְעִּׁיִם חָאָצָה עַדַ קִּצָּה הַמַּחֲנָּה וַיָּבְאִּי אָל־אָׁהָל אָחָד וַיּאִבְּלָיּ וַיִּשְׁהִּי וַיִּשְׁאַי מִשְּׁם בָּסֶף וְזָהָב יִּבְּגִּיִים וַיִּקְלָי וַיַּשְׁמָנִי וַיִּשְׁבִי וַיִּבְּאַרָּ אָל־אַהָל אַהַר

Then they said one to another: 'We do not well; this day is a day of good tidings, and we hold our peace; if we tarry till the morning light, punishment will overtake us, now therefore come, let us go and tell the king's household.'

So they came and called unto the porters of the city; and they told them, saying. 'We came to the camp of the Arameans, and, behold, there was no man there, neither voice of man, but the horses tied, and the assest tied, and the tents as they were.'

And the porters called, and they told it to the king's household within.

And the king arose in the night, and said unto his servants: 'I will now tell you what the Arameans have done to us. They know that we are hungry; therefore are they gone out of the camp to hide themselves in the field, saying: When they come out of the city, we shall take them alive, and get into the city.'

And one of his servants answered and said: 'Let some take, I pray thee, five of the horses that remain, which are left in the city— behold, they are as all the multitude of Israel that are left in it, behold, they are as all the multitude of Israel that are consumed—and let us send and see.'

They took therefore two chariots with horses, and the king sent after the host of the Arameans, saying: 'Go and see.'

And they went after them unto the Jordan; and, lo, all the way was full of garments and vessels, which the Arameans had cast away in their haste. And the messengers returned, and told the king.

And the people went out, and spoiled the camp of the Arameans. So a measure of fine flour was sold for a shekel, and two measures of barley for a shekel,

ניאִקרוּ אָישׁ אָל־רֵעָׁהוּ לֹא־בֵןוּ אַנַחָנוּ עּשִּׁים הַיָּוֹם הַזָּהֹ יוֹם־בְּשָּׁרֶה הֹוּא נַאַנַחָנוּ עַחְשִׁים וְחִבֶּינוּ עַד־אָוֹר הַבָּקֶר וּקִצְאָנוּ עַגִּין וְעַמְּהֹ לְבָנּ וְנְבֵאָה וְנַנִּיְדָה בֵּיה הַמֶּלֶךְּ:

ַנְּבֹאִּנִ זָּיִקְרְאִנֹּ אֶלִ־שִׁעֵּר חָעִירֹ וַיַּנִּיִּדִּיּ לְחָם לֵאמֹר בָּאנִי אֶלִּ־מַחֲנָּה אֲרָׁם וְהִנָּּה אֵין־שֶׁם אָישׁ וְקַוֹּל אָדָם בָּי אִם־תַסָּוּס אָסוּרֹ וְתַחֲמָוֹר אָסוּר וְאֹהֶלִים בַּאֲשֶׁר־ הַמְּה:

ربېري» روپړرات ريډند، چرم روپراد چېرېن:

אַטְבֵי מְטִנִּיר אֲבֶם כִאַמִּר לְכָּוּ וּרְאָנּ: נּיִקְחָוּ שְׁנֵּי בֶבֶב סוּסִים נִישְׁלָּח חַמָּלֶב

ניצָא הִעָּׁם נִיָּבְאּ אָת מִחֲנֵה אָרָם נִיְהִי סְאָת־סֻׁלֶת בְּשָׁמֶל וְסָאתַיִם שִׁעֹרֵים בְּשֶׁקֵל בְּרְבָר יְהְנְה:

And the king appointed the captain on whose hand he leaned to have the charge of the gate; and the people trod upon him in the gate, and he died as the man of God had said, who spoke when the king came down to him.

And it came to pass, as the man of God had spoken to the king, saying: 'Two measures of barley for a shekel, and a measure of fine flour for a shekel, shall be to-morrow about this time in the gate of Samaria';

and that captain answered the man of God, and said: 'Now, behold, if the LORD should make windows in theous shalt see it with thine eyes, but shalt not eat thereof;

it came to pass even so unto him; for the people trod upon him in the gate, and he died.

ڹڽۿ۫ڕٛ؋ٞ ڹۊؚڂ۪ڒ؊ۼ۩ۦڽٷ۪ڂڒ؈ۼٷڔڎۼٷ ڗڋڽڎڎڿڮٷڎ؋ڿڎڲڗ؈ڽۼۣڂڹؙڔڡۼٷۣڎ ؋ڿڎ؋ڽڽ۩ڽۿڕ؋ۼڋڲڒڎ؞

« נִיְהִי בְּדַבֵּר אֵישׁ הָאֵלִהִים אָלִרהַאָּר־סֹלֶתִּ לֵאתָר סָאתַיִם שִׁעּרִים בְּשָׁקֵל וְסִאָּר־סֹלֶת בְּשֶׁקֵל יְהְיֶת בְּעָּת מְחָר בְשָׁקֵל וְסְאָר־סֹלֶת

ַ נַיַּעַן הַשְּׁלִישׁ אָת־אַיִּשׁ הָאֵלֹהִים נֵיּאִמָר הְהַבָּּה יְהִנְּה עַשָּׁה אַרְבּוֹת בַּשְּׁלַיִם הַיְּהָנָה בַּדְּבָר הַזָּה נִיּאִמֶר הִנְּךְּ רֹאָה בְּעִינֶּיךְ הְשְּׁשְׁם לְאִ תֹאָבֵל:

ַנְיְהִי־לִּוֹ בֵּוֹ נַיִּרְמָטִי אֹתִוֹ הַעָּם בַּשָּׁעַר נַיְמְת: (ס)

הפטרת אחרי מות

The Haftarah is Ezekiel 22:1 - 22:19. On the Shabbat before Tesah, read the Haftarah on page 179.

abominations.

Moreover the word of the Lord came unto me, saying:

'Now, thou, son of man, wilt thou judge, wilt thou judge the bloody city? then cause her to know all her

And thou shalt say: Thus saith the Lord GoD: O city that sheddest blood in the midst of thee, that thy time may come, and that makest idols unto thyself to defile thee;

thou art become guilty in thy blood that thou hast shed, and art defiled in thine idols which thou hast made; and thou hast caused thy days to draw near, and art come even unto thy years, therefore have I made thee a reproach unto the nations, and a mocking to all the countries!

Those that are near, and those that are far from thee, shall mock thee, thou defiled of name and full of tumult.

Behold, the princes of Israel, every one according to his might, have been in thee to shed blood.

יייי נְיָהְיִי בְּבְּרִי יְּהְוֹיִ אֶּלָיִ לֵאָלְּוִר:

וַאַמָּה בֶּן־אָדָׁם הַתִּשְׁפָּׁט הַתִּשְׁפָּׁט אָת־עָּר הַדְּמִים וְהַוֹּדַעְּמְּה אָת בְּל־מּוֹעֲבוֹהָיהָ:

וְאָמִרִּמָּ כְּה אָמִרֹ אֲדִנֵי יֵהוֹה עֵיר שׁפֵּכָת בֶּם בְּתוֹכֶה לְבַוֹא עִמָּה וְעִשְׁתָּה גִּלּילֵים עְלֶיהְ לְשְׁמְאֵה:

ئظۇڧى ئۆخ_ىيخىنى: ھىــھنبتنك ھىلى تىئىد ئىدۇن تۇنك تۇكبى قىلىمى ئىقلات تىئىك ئىدۇن ئۇنك تۇكبى

ַ מְמֵאָּע תַּמְּם נַבּּע תַמִּענִמֶּנ: מַמְאָּע תַּמְּם נַבּּע תַמִּענִמֶּנ:

ַ קַמָּמוּ שְּׁפְּוּ־הֵּם: קַמָּעוּ שְּׁפְּוּ־הֵם:

- In thee have they made light of father and mother; in the midst of thee have they dealt by oppression with the stranger; in thee have they wronged the fatherless and the widow.
- Thou hast despised My holy things, and hast profaned My sabbaths.
- In thee have been talebearers to shed blood, and in thee they have eaten upon the mountains, in the midst of thee they have committed lewdness.
- In thee have they uncovered their fathers' nakedness, in thee have they humbled her that was unclean in
- And each hath committed abomination with his neighbout's wife; and each hath lewdly defiled his daughter-in-law; and each in thee hath humbled his sister, his fathet's daughter.
- In thee have they taken gifts to shed blood; thou hast greedily gained of thy neighbours by oppression, and hast forgotten Me, saith the Lord GoD.
- Behold, therefore, I have smitten My hand at thy dishonest gain which thou hast made, and at thy blood which hath been in the midst of thee.
- Can thy heart endure, or can thy hands be strong, in the days that I shall deal with thee? I the Lord have spoken it, and will do it.
- And I will scatter thee among the nations, and disperse thee through the countries, and I will consume thy filthiness out of thee.
- And thou shalt be profaned in thyself, in the sight of the nations; and thou shalt know that I am the J.ORD.
- And the word of the Lord came unto me, saying:
- 'Son of man, the house of Israel is become dross unto Me; all of them are brass and tin and iron and lead, in the midst of the furnace; they are the dross of silver.
- Therefore thus saith the Lord God: Because ye are all become dross, therefore, behold, I will gather you into the midst of Jerusalem.

- אָב נָאִם הַקַּלִּי בְּדִּ לַגָּר עִּשָּׁי בַּעָּשֶׁל בְּתִּיְבֵּדְ יְתִּיִם נְאַלְמָּנָה הָוִנִי בֶּדִּ:
- वृद्धं दृर्तिः
- ثانك بر بُخر، جُك نَقَات مُشِر خَدِيدَكِك: • هَدُشٍ، نُـدُدِم ثِنَّ، كُك خُرْمَا شِغُك ثِنَا لَهُمِـ
- י ערות־אָב וּלְּה־בָּוְדְּ שְמֵאָת תַנָּדֶּה עִנּי־ בְּוּ:
- ְּאֵישׁׁׁׁי אָת־אֵשָׁת רֵעֵּהִי עִּשְׁהֹ הּוֹעֵבָּׁה וָאָישׁ אָת־כַּלְּהָוֹ טִמֵּא בְּוִּמָּה וְאִָישׁ אָת־אֲהֹתִּוֹ בַת־אָבֶיוּ עִנְּה־בֶּף:
- שָׁתַר לְקָתוּ בֶּוּ לְמָעֵן שְׁפְּוּ דָּתִם נָשָׁר וְתַּרְבָּית לְלַתַתְּ וַהְּבַּצִּעָּי בַעַּיִהְ וְאָתַי שְּׁכְתַהְ נְאָם צֵּדֹנְי בֵּתְשָׁל
- װְּעָבְ הַבְּּרְמִי כַפִּּר אָלִ־בִּצְעַהְ אַּעֶּר עְּעִירָ װְתְּבְיְ הַבְּּרְ אֲשֶׁר הְיִי בְּּתִּבְרְ:
- لْمَهْرِنِد: گَهْد گَارْ مِهْد عِبْنَك گَارْ زْدَبُد خَدْرُنِ نُعْمَد عَارْ مِهْد عِبْنَك كَارْ زَدِنَك خَدْرُنِه
- נְהַטִּמְטָּ, מְּמִאַטִּבּ מִמֶּב: נְהַבְּּמְנָתְ אָנִטַּבְּ פַּנְנָם נִזְרִיטָּגִּבַ בָּאָבֹאָנָת
- ְּיִבְיָּה: (פּ) װְנִהַלְּיֵּהְ בָּוֹרְ לְמֵּינֵנִ גּוֹיָם וְיָּדְעִּיִּהְ כִּי אָנִי
- וַיְהֵי דְבַּר־יְהוָה אֵלֵי לֵאמִר:
- בְּוֹנֵי: (ס) בְּבְרֵזְלְ וֹמִנִפְּמִינִן בִּנֵּוְה בְּנִּה סִנִּים כֵּסָב בְּבְרֵאָבְׁ וֹמִנִפְּמִינִן בִּנֵּוְה בְּנִּה סִנִּים כֵּסָב בּוֹרִאָּבָׁם הִינִּרְלִי
- زديھُڑے: ﴿مُدَّا خُد مُعَدِر يَنَثَرُ طِحَّا هُنَجُه هُمْ يَنَا عُرَدُ خُد مُعَدِر يَنَثَرُ طِحَّا هُنَجُه هُمْ يَنْهُ

הפטרת קדשים

The Haftarah is Amos 9:7 - 9:15.

∠:XI

Are ye not as the children of the Ethiopians unto Me, O children of Israels saith the Lord. Have not I brought up Israel out of the land of Egypt, And the Philistines from Caphtor, And Aram from Kit?

Behold, the eyes of the Lord God Are upon the sinful kingdom, And I will destroy it from off the face of the earth; Saving that I will not utterly destroy the house of Jacob, Saith the Lord.

For, lo, I will command, and I will sift the house of Israel among all the nations, Like as corn is sifted in a sieve, Yet shall not the least grain fall upon the earth.

All the sinners of My people shall die by the sword, That say: 'The evil shall not overtake nor confront us.'

In that day will I raise up The tabernacle of David that is fallen, And close up the breaches thereof, And I will raise up his ruins, And I will build it as in the days of olds:

That they may possess the remnant of Edom, And all the nations, upon whom My name is called, Saith the Lord that doeth this.

Behold, the days come, saith the LORD, That the plowman shall overtake the reaper, And the treader of grapes him that soweth seed, And the mountains shall drop sweet wine, And all the hills shall melt.

And I will turn the captivity of My people Israel, And they shall build the waste cities, and inhabit them; thereof; They shall also make gardens, and eat the fruit of them.

And I will plant them upon their land, And they shall no more be plucked up Out of their land which I have given them, Saith the Lord thy God.

הַלִּוֹא כִבְנֵי כִשׁיִּים אַמָּם לֵי בְּנֵי יִשְׁרָאֵל מְאָב־יִּהְוָּה הַלִּוֹא אָת־יִשְׁרָאֵל הָעֵּלִיתִּי מְאָב־יִּהְוָּה הַלְּיִא אָת־יִשְׁרָאֵל הָעֵּלִיתִי מְקְּיִר:

הגּוֹה עֵינֵיו אֲדֹנָי יֵהוֹה בַּמַּמְלָכָה הַחַםִּאָּה וְהִשְׁעַרְתַּי אֹהָה מַעַל פְּנֵי הָאַדָּמָה אָפָס כִּי לְא תַשְׁמֵיר אַשְׁמֵיר אָת־בֵּית יַעֲקֹב נְאָם־ יְהוְה:

لْرُאַ_نَפْبَرَ خُرَبَر ظِّرُبًا: ڠٮٛۦۊڹٮ ڹۻؙڶ؉ٚڂ حَאٞۺٙٮ نڗؠٙؗمٞ حَحْجَٰئِٮ ئرُمِ ـَنْقَبَر خُرُبِي

בְּחֲרֵב יִמְּוּחִי כָּל חַמְּאֵי עַמָּי הָאִמְרִים לְאִ־תַּגַּישׁ וְתַקְּדֵּים בַּעַּדֵינִי הָרָעֶה:

אַלְּים וּבְּנִיתִּיהְ בִּימֵי עּוֹלְם: תַּנְּפֵּלְטִ וְגָּדְרְתֵּי אָתִ־פִּרְצִיהָׁן וַתַּרְסֹתִיוֹ אַלְים וּבְנִיתִי אָקִים אָתַ־סָבָּת דָּיִירִ

לְמָעַן "יִרְשׁׁי אָת־שָׁאֵרִית אָדִים וְבָּלִ הַגּּוּלִם אֲשֶׁר־וָקְרָא שְׁמָי עַּלִיהָם וְאָם־יִּהֹוָה עָשֶׁה זְאִתּ: (פּ)

הנֵה יָמֶים בָּאִים נִאָם־יָחוֶה וָנִגָּשׁ חוֹרֵשׁ פַּפִּצְּׁר וְדֹרֵף עַנְבָים בְּמִשֵּׁף הַזְּרֵע וְהִשָּׁיפּוּ הֵהְרִים עְּסְיס וְכְלְ־הַגְּבְעָוֹת הָהְמִנְגִּנְנְה:

ְנְׁמְּהֵנְיִנְ נְאֶבְׁבְנְ אָטַ_פּּבְוּטִם: tஹִנִעְ נִּמְּבִּנּ נִּלְּמִהִּ בְּבַבְנִם נָמָּטִּ אָטַ_:.to נְמִּבְטִּ, אָטַ_מִּבְנִי מִּפֵּּי :מִבְּנִם

װָמַעְּמִים עַל־אַדְּמָתָם וְלֵאׁ יִנְּחָשׁ אַנִּר יְהֹוָה מעל אַדְמָתָם אַשֶּׁר נָתָתִּי לְהָם אָמָר יְהֹוָה אָל־הֵיף:

REUFR XCIF

The Hastarah is Ezekiel 44:15 - 44:31.

But the priests the Levites, the sons of Zadok, that kept the charge of My sanctuary when the children of Israel went astray from Me, they shall come near to Me to minister unto Me; and they shall stand before Me to offer unto Me the fat and the blood, saith the Lord God;

they shall enter into My sanctuary, and they shall come near to My table, to minister unto Me, and they shall keep My charge.

And it shall be that when they enter in at the gates of the inner court, they shall be clothed with linen garments; and no wool shall come upon them, while they minister in the gates of the inner court, and within.

They shall have linen tires upon their heads, and shall have linen breeches upon their loins; they shall not gird themselves with any thing that causeth sweat.

And when they go forth into the outer court, even into the outer court to the people, they shall put off their garments wherein they minister, and lay them in the holy chambers, and they shall put on other garments, that they sanctify not the people with their garments.

Neither shall they shave their heads, nor suffer their locks to grow long; they shall only poll their heads.

Neither shall any priest drink wine, when they enter into the inner court.

Meither shall they take for their wives a widow, nor seed of the house of Israel, or a widow that is the widow of a priest.

And they shall teach My people the difference to discern between the holy and the common, and the clean.

וְתַכּׁתַּנִים תַלְוּיִׁם בְּנֵי צִּדִּיֹק צֵּשֶׁר שִׁמְרִיּ מִּשְׁלֵי תַּמְּה יִקְרְבִּי צֵּלֵי לְשֶׁרְתֵּנִי וְשְׂרָתֵּ לְפְּנִי לְתַקְרִיב לִי תַלֶּב נְדְׁם נָאֶם צֵּדֹנָי הֵחוְה:

ۿؘڋٕٮؙڎ؞ڂ۪ۿڶٮڗڎ؞ڶۿٙڟۮ؋ڟٮڟۿڟڬڎ؞ ٣٠٠ ڽڟٮڐڂۼ؋ۼڔڟڂڣۿڔڶؿڟٮڹڟڶڂ؋ۼڔ

ְּהְיִּהִׁ בְּבִוּאָםׁ אֵל־שַׁצְּרֵי הָחָצֵר הַפִּנִימָית בּגְרֵי פִשְׁהָים יִלְבָּשׁׁי וְלְאִ־יַצְּלֶה עַּלִיהָם צָּמֶר בְּשְׁרְהָם בְּשַּׁצְרֵי הָחָצֵר הַפִּנִימֶית יְבְיְהְיּ

פֹּמִשְׁנִם 'נְבְינִ מַּלְ_מִּטְׁדֵנִנִים לְאָ זָבִּינְּרִ בּּיֶּזָּמִ: פֹּאִבִּי, פֹמִּטִּים נִבְּינִ מַלָּנִי מַלְבִּיִּ

וּבְצֵאלֵם אֵל־הַחָצֵּר תַחִיצִּוֹלָה אָל־ הַחָצֵּר תַחִיצִוֹּדְ אָל־הַעָּם יִפְשָׁטָּי אָת־ בּגְּדֵיהָם אֲשֶׁר־הַמָּהֹ מְשֶׁרְתָם בְּּם וְהַנִּיחוּ אוֹתָם בְּלֵשְׁכָּת תַקָּדָשׁ וְלֶבְשׁׁיּ בְּגְדֵים אַהַרִּים וְלֹא־יִקּדְשׁׁי אָת־הָעָט בְּבִּגְדִיהֶם: יראשׁׁׁׁיל לֹא ינְלְּחְיִּ נִפְּרִי לֹא יִשְּלְחִיּ בְּהַנִּח

نځۀښ څڼ لېښتات: لدېښو ځې لاؤپ بېت د ځې لښځپه څۀبه

מַטְצֶּר הַפְּנִימֶּיה: נְיֵנוֹ לְאֵרִישְׁהָה בְּלִרְכִּתֵוֹ בְּבִוֹאָם אֶלִר

نْعَرْمْدْتْ بْدَدَبْقْت دْݣَارْتِي خَرْمْدْت بْمَدْيْت دْ غَمَّدُنْدْنْ غِيْوْد مِّبْرَيْد خَرْمْدْت بْمَدْيْدْ زَمِّعَادَ:

ְלְמָּטִינִר יְוִידְעֶּם: מְּטִינִר יְוִידְעָם:

07

бі

And in a controversy they shall stand to judge; according to Mine ordinances shall they judge it; and they shall keep My laws and My statutes in all My appointed seasons, and they shall hallow My sabbaths.

And they shall come near no dead person to defile themselves; but for father, or for isster that hath or for daughter, for brother, or for sister that hath had no husband, they may defile themselves.

And after he is cleansed, they shall reckon unto him seven days.

And in the day that he goeth into the sanctuary, into the inner court, to minister in the sanctuary, he shall offer his sin-offering, saith the Lord GoD.

And it shall be unto them for an inheritance: I am their inheritance, and ye shall give them no possession in Israel: I am their possession.

The meal-offering, and the sin-offering, and the guilt-offering, they, even they, shall eat, and every devored thing in Israel shall be theirs.

And the first of all the first-fruits of every thing, and every heave-offering of every thing, of all your offerings, shall be for the priests; ye shall also give unto the priest the first of your dough, to cause a blessing to rest on thy house.

The priests shall not eat of any thing that dieth of itself, or is torn, whether it be fowl or beast.

הפטרת בהר

וְעַלְ־הִיב הֵמָּה יַעַמְרֵּוּ (כִּי לִשׁפִּטִ)[קִּי לְמִשְׁפְּטַ] בְּמִשְׁפְּטֵי (כִּי ושִפּטהוֹ)[קִי יִשְׁפְּטֵּהוּ] וְאָתְ־תּּוֹרְתַיִּ וְאָתִ־חָּמִּתִּי מּיִעְבֵי יִשְׁמְרוּ וְאָת־שַּבְתוֹתֵי יְקַבֵּשׁוּ:

ַ נְאָל־מֵת אַדְׁם לָא יָבִוֹא לְטְּמְאָת בֵּי אָם־ לְאָב וּלְאָם וּלְבֶּן וּלְבָת לְאָח וּלְאָחִוּת אַשֶּׁר־לֹא־הָיְתָה לְאָישׁ יִשְּׁמָּאוּ:

» וְאַחַרֵי טְקְרָהָוֹ שִׁבְעָּת יָמִים יִסְפְּרוּ־לְוּ:

וּבְיוֹםׁ בֹאֹוֹ אָל־חַפְּדִשׁׁ אָל־הָחָצִֵּר הַפְּּנִימִיתִ לְשְׁרֵת בַּפְּדֶשׁ יַקְרֵיב חַפָּאתִוֹּ נְאָם אֲדֹנְיְ יֶהוְהֹי:

" ְ וְהִיְמָה לְמִם לְנִהַלְת אֵּנִי נִהַלְמָם נִאָּהִיּוִּה לְאִ-הִפְּנִי לְמִם ְבִּיִשְׂרָאֶל אֵנִי צַּהְיָּנִם:

הַמִּנְחַה ְנְתַחַמֵּאִת וְהָאִשֶּׁם הֵמָּה יאִכְלִּים וְכְּלְ־חֵנֶם בְּיִשְׂרָאֵל לְחֵם יִהְנֶה:

וְבִאִּאִיתִ פָּלִבּלִּנִי כֻלִּ וְבָלִרִיִּתִ פָּלִ מִּכִּלְ מְּרִימָוֹתִיכֶּם לַכִּתָּנִים וִהְיָּתִ וְּבֵאִאָּית אָלְבֵּיתֵף:

בְּלִאִ יאִכְּלְוּ תַכְּעֵׁדְּיִם: (פ)

سو، saying: سو، saying: سو، saying: سو، saying: سو، saying:

The Haftarah is Feremiah 32:6 – 32:27.

Behold, Hanamel, the son of Shallum thine uncle, shall come unto thee, saying: Buy thee my field that is Anathoth; for the right of redemption is thine to buy it.'

הַנַּה הַנַמִּצֵׁל בָּן־שַׁלָּם דִּיִּדְּלִּ בָּצִ צֵּלֶיִּךִּ לֵאמָר קְנַה לְלִּ אֶת־שָׁדִי צִּשָּׁר בַעַּנְמֹוֹת בָּי לְךְּ מִשְׁפַּט הַנְּאֶלֶּה לְקְנִית:

So Hanamel mine uncle's son came to me in the court of the guard according to the word of the LORD, and said unto me: 'Buy my field, I pray thee, that is in Anathoth, which is in the land of Benjamin; for the right of inheritance is thine, and the redemption is thine; buy it for thyself.' Then I knew that this was the word of the LORD.

And I bought the field that was in Anathoth of Hanamel mine uncle's son, and weighed him the money, even seventeen shekels of silver.

And I subscribed the deed, and sealed it, and called witnesses, and weighed him the money in the balances.

So I took the deed of the purchase, both that which was sealed, containing the terms and conditions, and

and I delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Meriah, the son of Mahseiah, in the presence of Hanamel mine uncle['s son], and in the the enrchase, before all the Jews that sat in the court of the guard.

And I charged Baruch before them, saying:

Thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Take these deeds, this deed of the purchase, both that which is sealed, and this deed which is open, and put them in an earthen vessel; that they may continue many days.

For thus saith the LORD of hosts, the God of Israel: Houses and fields and vineyards shall yet again be bought in this land.

Now after I had delivered the deed of the purchase unto Baruch the son of Neriah, I prayed unto the Lord, saying:

Ah Lord God! behold, Thou hast made the heaven and the earth by Thy great power and by Thy outstretched arm; there is nothing too hard for Thee;

ַנִּבָּאׁ אֵלֵי חֲנַמָּאֵל בָּן־דִּדִּי כִּדְבָּר יְחִנְחֹ אֶלְחַצַּר חַמַּטְּרָחׁ נַיַּאָמֶר אֵלֵי קְּנָח נְּאִ אֶחִ־שְׁדִּי אֲשֶׁר־בַּעַנְתְּוֹח אֲשֶׁרוּ בְּאֲכֵּץ בְּנִימָין בְּי־לְךְּ מִשְׁפַּט חַיִּרְשָּׁת יִּלְךְּ חַנְּאָלֶח קְנֵח לְּוְדִּי נְאֵדֵּע בָּי דְבַר־יְּחְנָׁח הְיֹּא:

ە ئۆڭئىر غىلىتىقئىد تىقى ئىتىقىد خىلىدىك كىلىك خىلىكىنى ئىقىدىكى كىلىدىڭ خىلىدىڭ ئىلىكىنىڭ ئىلىكىنىڭ ئىلىكىنىڭ ئىلىدىكى ئىلىدىكى ئىلىدىكى ئىلىدىكى ئىلى

نَّمُمُكِٰدٍ بَوْضُكِ خَمِهِنَّانَتِ: نَهُخُفِرَد خَفِقْدٍ نَهُنَائِتِ نَهُمُّد مَيِّرت

ַ נְאֵפֵׁע אָט_סָפֶּר תַּמִּקְנְּיֵר: הַמְּאָנְר וְתַּחְקָּיִם וְאָט_תַּנְּלְיִּר:

نهمًا هِمَـ سَوِعِد سَفِمِنِٰ هِٰذَ حِبِوَة جَا دِبَۃٌ چَן מַחָסִיָהٌ לְשֵׁינֵי חֲנִמְצֵל דֹּדִּי ﴿עֵׁינֵי תְּשִׁדִּים תַכֹּהָבָים בְּסֵפָּר תַפִּקְנָה לְשֵׁינֵי בְּלְ־תַּיְּהוּדִּים תַיִּשְׁבֶים בַּחֲצָר הַמַּטְּרֵה:

ַ נְאָבֶּנִעְ אָעַ בַּּרְנִּבְ לְמִנֵּנִעִם לָאִלֶּוִר:

בה־אַמַר יְהֹנָה צְבְאֹוֹת אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל
 לְקֵוֹת אֶת־תַסְפְּרֵים הָאֵלֶה אֵת סֻפֶּר הַנְּלִיּיֹ
 הַמְּקְנְה תַזְּה נְאַת הֶחְהִים וְאָת סָפֶּר תַנְּלִיּיֹ
 הַנְּה וְנְתַהְם בְּכְלִי־חָרֶשׁ לְמָעַן יַעַמְּרָיּ
 יְמִים רַבְּים: (ס)

בֵּי כְּה אָמֶר יְהוְה צְּבְאָוּת וּכְרָמֶים בְּאָרֶץ עַּוֹּר יִקְנִּי בְתֵּים וְשְׁרָוֹת יִּכְרָמֶים בְּאָרֶץ הַוְּאָת: (פ)

ַנְאָרְפַּלֵלְ אֶלְ־יְּרְוֹּךְ אָּדְרֵיִּרְ אַתְּרֵי הַאָּרְפָּלְלְ אֶלְ־בְּרְוּךְ בָּן־נֵרִיָּה לֵאִלְּר:

אַהַה אַבּנֵר יֵהוֹה הַנָּח אַהַה עָשִׂיה אָת־הַשְּׁעַיִׁם וָאָת־הָאָבֶץ בְּבְהָהַרְ הַנְּדִּיֹרִ יבְיִּרִינַהְ הַנְּטִייָּה לְאַ־יִפְּלֵא מִמְּהַ בְּלְ־ יְבֶר:

mighty God, the LORD of hosts is His name; bosom of their children after them; the great, the recompensest the iniquity of the fathers into the who showest mercy unto thousands, and

fruit of his doings; every one according to his ways, and according to the open upon all the ways of the sons of men, to give great in counsel, and mighty in work; whose eyes are

men; and madest Thee a name, as at this day; even unto this day, and in Israel and among other who didst set signs and wonders in the land of Egypt,

great terror; strong hand, and with an outstretched arm, and with of Egypt with signs, and with wonders, and with a and didst bring forth Thy people Israel out of the land

suq pouey; their sathers to give them, a land flowing with milk and gavest them this land, which Thou didst swear to

all this evil to befall them; commandedst them to do; therefore Thou hast caused law; they have done nothing of all that Thou hearkened not to Thy voice, neither walked in Thy and they came in, and possessed it; but they

Thou hast spoken is come to pass; and, behold, Thou and of the famine, and of the pestilence; and what Chaldeans that fight against it, because of the sword, take it; and the city is given into the hand of the behold the mounds, they are come unto the city to

city is given into the hand of the Chaldeans. the field for money, and call witnesses; whereas the Yet Thou hast said unto me, O Lord GoD: Buy thee

Then came the word of the LORD unto Jeremiah,

any thing too hard for Me? Behold, I am the Lord, the God of all flesh; is there

> עוביר יְהוָה צְבְּאָות שְּמִי: אָּלְעַוֹע בַּנוֹעֵם אַעַוֹנוּעָם עַאָּלָ עַנִּגוָע עַשָּׁה הַסָּר לַאֲּלַפִּים וּמִשַּׁכֶּם עַוֹן אָבוֹת

كِيْجِيمِ خَلَـلَجُيدِ لْحَفْكِ، مَيْمَكِكُيدِ: פְּקְחֹוֹת עַל־כֶּל־דַּרְבֵי בְּנֵי צָּבְׁם לְתָת ﴿بَاحَ لِيَعَجُلُ إِلَى لِيَعَزِّرَ إِنَّا كِنُولَ عِنَوْلًا

₹₹ ₩□ €₹□ □\$□: ער־הַיַּנִם הַגָּה וּבְיִשְׂרָאֵל וּבְאָדָם וַתַּצַשָּׂר־ אַשָּׁרַ שַּׁמִּטִׁ אָעָוִע וּמִפַּׁעַים בָּאֶבֶּאַ־מִצְּבַוֹם

יִבְאָּוְרַוִּמַ נְּמִוּנְת וּבְּמוּנֶרָא נְּדְוֹל: מגלנום פאַנוּנו ולמופּטִים ולנג שוֹמֹשׁ رَنِيْهُ אָנוַ תַּמִּוֹנַ אָנוַ וֹאָבָאָל מִאָּנָוֹן

עַלְב יוֹבְיָמ: וּמִּבֹּגֹטׁ כַאַּבוִטַּם לִנוֹט לִנוֹם אָבֹּגֹּ זָבַע וַמִּמֵּן לְהָם אָת הָאָבֶץ הַוּאָת אַשֶּׁר

ַנַמַּלְּבֵא אָטָּׁם אָנִי כָּלְ_חָרָעָּה תַּוֹּאָת: בְּלְאַמֶּר צִּנְיִמְר לְנָהַ לְנָּמָה לְאָ מְמִּוּ יבתרותך)[מ׳ יבְתוֹרֶתָהַ לֹאַ הַלֶּכוּ אֶתַ ַנֹּבְאִנְ נַנְּבְׁהָנִ אָּטְבִי וֹלְאָ_חָּמָתִּנִ בַּלוּלֶבְ (כִּ,

וְהַבְּרָ רְאָה: تقثد أبنته ابتنزد تههد يحثان بزاب دِمَالِٰت جِرَب nَوَهُدِرَ nَدِجُلُورَانِ لَا فِيْنَ مَهَٰذِرُ

ַבְּעָר בַּבֶּטֶר וְהָעָר עֵּרָים וְהָעָיר וִהְּנָר בְּעָר הַבַּשְׂרְים: (ס) إهِمُّه هِمْرَامِ هِكَرَ هِيدُرُ إِيَّالِهِ مِيرَابِ جِلِيَا الْأَلِي جِلِيَا الْأَلِي الْأِلِيا جِلِيًا

ַ זְיְהַיֹּ דְּבַּרְיְהְנְהַ אֱלִיוָרְ אֱלִיוְרָיִ לֵאִמְרִיּ

iĠ~~ ċ<_±±. ىنقىر كۆڑ، ئىينى كۆچىد خەچىقىد ئامۋەد

הפטרת בחקתי

128

r:IIVX

O LORD, my strength, and my stronghold, And my refuge, in the day of affliction, Unto Thee shall the nations come From the ends of the earth, and shall say: 'Our fathers have inherited nought but lies, Vanity and things wherein there is no profit.'

Shall a man make unto himself gods, And they are no gods?

Therefore, behold, I will cause them to know, This once will I cause them to know My hand and My might; And they shall know that My name is the Lorp.

The sin of Judah is written With a pen of iron, and with the point of a diamond; It is graven upon the tablet of their heart, And upon the horns of your alters.

Like the symbols of their sons are their altars, And their Asherim are by the leafy trees, Upon the high

O thou that sittest upon the mountain in the field, I will give thy substance and all thy treasures for a spoil, And thy high places, because of sin, throughout all thy borders.

And thou, even of thyself, shalt discontinue from thy heritage That I gave thee; And I will cause thee to serve thine enemies In the land which thou knowest not; For ye have kindled a fire in My nostril, Which shall burn for ever.

Thus saith the Lord: Cursed is the man that trusteth in man, And maketh flesh his arm, And whose heart departeth from the Lord.

For he shall be like a tamatisk in the desert, And shall not see when good cometh; But shall inhabit the parched places in the wilderness, A salt land and not inhabited.

Blessed is the man that trusteth in the LORD, And whose trust the LORD is.

For he shall be as a tree planted by the waters, And that spreadeth out its roots by the river, And shall not see when heat cometh, But its foliage shall be luxuriant; And shall not be anxious in the year of drought, Neither shall cease from yielding fruit.

יַהוֹעַג יְהִינְיִר מִיּבְיִלְיִנְיּ מֵשְׁבֵּלְ וְאֵּין־בָּם מִיּעִילִּי גּוֹיָם יָבֹאוּ מֵאַפְּסִי־אָבֶּץ וִיאִמְרִיּ אַּדִּ־שֶׁקֶר יְהַיְּיִר אָבִיהַינִיּ הַבְּעָבְיּ

。 <u>היעשה לי אַרָם אֵלֹהֵים וְהַמְּ</u>ה לֹא אֵלֹהֵים:

ַ לְבֵּוֹ הִנְּיֵנִ מְוֹדִיִּמְם בַּפַּעַם הַוּּאָת אִוֹדִיעֵם אָת־יָדִי וְאָת־נְּבוּרְתָּי וְיָדְעִי בִּי־שְׁמָי יְהְנְה: (ס)

הַמַּאָת יְהִידְה בְּתִּבֶּה בְּעֵּט בַּרָזֵל בְּצִפָּׂהֵן שְׁמִיר חֲרִישְׁהֹ עַל־לַיּתַ לִבְּם יִלְקַרָּוֹת מִזְּבְּחוֹתֵיבֶם:

ַ בּוְּכָּׁר בְּנֵיהֶם מִוְּבְּחוֹהָם וַאֲשֶׁרֵיהֶם עַלִּ מֵּץ רַשְּׁנְוֹ עַל גְּבְעָוֹת הַנְּבֹחְוֹת:

قىزا چەپۋىك تىدڭڭ چۆ-ھنىدىنىە ئىچەر تىرىنى چەپەت تىدڭڭ چۆ-ھنىدىنىەك ئىچەر

וְשְׁמִשִּׁמָּה וּבְוּרִ מִנְּחֲלֵחָּוּרִ אֲשֵׁר נְתַּהִי לֵּדִּ * וְהַעְּבַדְּהִיּרִי אָת־צִּיִּלֶּידִּ בְּאָבֶיץ צִּשָּׁר לֹאֹד הְנְּקְד: (ס)

בָּהו אָמָר יְהוָה אָרִיר הַנֶּבֶר אֲשֶׁר יִבְמָּח בְּאִבְׁם וְשָׂם בִּשֶּׁר זְרִעִּי יִמִּן־יְהוָה יָסִיר לְבִּוּ:

מְלְטִוּע וֹלְאִ עַמְּּלֵנִ עַׁבְּנִע כְּמָבְּרָ אָבָּוּ יָבוּא מִּוְב וֹמְכֵּוּ חֲבֵרִים בַּמָּבְּלָּר אָבֵּוּ וֹטִיִּע בִּמִּבְנִי לִּאִי בִּיִּ

ְּבְרִיּךְ תַּגְּבֶר צֵּעֶיר יִבְטָּח בַּיתְוָֹת וְתְוָת יְתְּוֹת מִבְטַחְוֹ:

ְנְאֵי נְבְאֵי נְלְאִ נְמֶנְהֵ מֵהְּהָנִע פֶּבְי יְשִׁלְּאִ נְבְאִ נְלְאִ נְלְאִ (כִּ, יַבְאִ)[לִ, יָרְאָנֹע בַּבָּבְע נְבְאִ עְם נְחָנְתְ הְלְאִ (כִ, יַבְאִ)[לִ, יָרְאָרַ] כִּי־ נְחָיְהִי בְּעִיּעוֹ שְׁתָּוּלִי מִלְ-תִּיבַלְ

71

- The heart is deceitful above all things, And it is exceeding weak—who can know it?
- I the LORD search the heart, I try the reins, Even to give every man according to his ways, According to the fruit of his doings.
- As the partridge that brooderh over young which she hath not brought forth, So is he that getteth riches, and not by right; In the midst of his days he shall leave them, And at his end he shall beave them, And at his end he shall be a fool.
- Thou throne of glory, on high from the beginning, Thou place of our sanctuary,
- Thou hope of Israel, the LORD! All that forsake Thee shall be ashamed; They that depart from Thee shall be written in the earth, Because they have forsaken the LORD, The fountain of living waters.
- Heal me, O Lord, and I shall be healed; Save me, and I shall be saved; For Thou art my praise.

- ַ הַּלָּד עַלָּד מִכָּלְ וֹאִנָּה עַוּא מָי יֵדְעָּנוּ:
- אָלָי יְהְוָה חֹמָר לֶב בּתַּן כְּלְיִוּת וְלְתָּת לְאִישׁ בְּדְרָבְׁו בִּפְּרִי מַעֲּלְלֶיו: (ס)
- יהנה נבלא: במשְׁפְּׁס בּחַצִּי יִמְי יִמִּוֹבְּנִּי יִבְאַחַרִיסִיִּ מְנֵא דְנַרְ וְלָא יָלְת מָּמָּר וּלְאָחַרִיסִיִּ
- ַבְּסֵא כְבְוֹד מָרָוֹם מֵרָאִשָּׁוֹן מָקוֹם מְקְרְשֵׁנוּ:
- מְּמָנְתְ נִשְּׁנְאֵלְ יְּהְנְתְ בְּלִ עִּנְתָּוּ נְמִיתִּי (כּי יסורי)[קי וְסוּרִי] בְּאָבֶיץ יִבְּתָּר בָּי עַּזְּבָי מְקְנְתְ יִשְׂרָאֵלְ יִהְנְתְּי (כּ)
- ṛਫ਼ੑਖ਼ੑੑੑੑੑੑੑੑੑੑ੶ੵਜ਼ੑੑਜ਼ੑਜ਼ੑਖ਼ੑਜ਼ੑਫ਼ੑਖ਼ ਜ਼ੑਖ਼ੑਜ਼ੑਖ਼ੑਜ਼ਫ਼ੑੑ੶ ਜ਼ੑਜ਼ੑਫ਼ੑੑੑਜ਼ੑ੶ਖ਼ੵਜ਼ੑਜ਼:

מפטיר לשבת ראש חודש

The Maftir for Shabbat Rosh Hodesh is Numbers 28:9 - 15.

ΟĪ

And on the sabbath day two he-lambs of the first year without blemish, and two tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, and the drink-offering thereof.

This is the burnt-offering of every sabbath, beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

And in your new moons ye shall present a burnt-offering unto the Lord: two young bullocks, and one ram, seven he-lambs of the first year without blemish:

and three tenth parts of an ephah of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for each bullock; and two tenth parts of fine flour for a meal-offering, mingled with oil, for the one ram;

and a several tenth part of fine flour mingled with oil for a meal-offering unto every lamb; for a burnt-offering of a sweet savour, an offering made by fire unto the Lord.

And their drink-offerings shall be half a hin of wine for a bullock, and the third part of a hin for a lamb. This is the and the fourth part of a hin for a lamb. This is the burnt-offering of every new moon throughout the months of the year.

And one he-goat for a sin-offering unto the Lord; it shall be offered beside the continual burnt-offering, and the drink-offering thereof.

و:HIVXX וקרוֹם הַשִּׁבְּת שְׁנֵּוֹ־כְּבָשִׂים בְּנֵּי־שְׁנָרִ קְמִימָם יִּשְׁנֵי שָּשְׁרֹנִים סָׁלֶת מִנְחָה בְּלִּילֶת בַשְּׁמֶן וְנִסְבְּוֹּ:

עלַת שַבָּת בְּשַבַּתִּוֹ עַל־עֹלָת הַחְּמָיר וְנְסְבֶּה: (פ)

ּיִּבְרָאשׁי חְדִשׁיכֶּם תַּקְּרָיבוּ עַלֶּה לַיּהֹזָה פְּרִים בְּנִי־בָּקֵר שְׁנַּיִם וַצְּיִל אָחָׁד כְּבָשָׂים בְּנִי־שְׁנְה שְׁבְּעָּה הְמִימְם:

نَّهِ الْأَهِدَ بَهُٰ بَنِ مَكِمَ طِبْبَدَ جَادِرًة جَهُٰ الْأَهِدَ بَهُبَرِهِ نَهِٰذِ، مِهُٰذِنَا فَكُم طِبْبِيدَ خِنْدِرَاء جَهُٰ الْأَهُٰ الْأَهُمَّةِ عَنِيهِ

ְיִשִּׁשְׁרֵּוְ שִּשְׁרֹוֹן סְׁלֵחִ מִנְחָחִ בְּלִּלֵּח בַשִּׁמֵן לַבֶּבֶשׁ הָאָחָד עֹלְחֹ רֵיחַ נִיחֹחַ אִשֶּׁה לַיהְיָה:

וְנִסְבֵּיהָם חֲצֵי חַהִין ִיהָנָה לַפָּׁר יִשְׁלִישָׁת חַהֵין לְצִּיל יִרְבִיעָת חַהֵין לַבֶּבֶשׁ יְיִן זֵאֹת עֹלֶת הֹבֶשׁ בְּחְדְשׁׁוֹ לְחְדְשֵׁי תַּשְּׁנֶה:

ױשְׁמִּיר מִזִּים אֶחָד לְחַמָּאִת לִיהֹוָה עַל־עַלְתְ הַמְּמֶיר יִנְשֶׂה וְנִסְבְּוֹ: (ס)

הפטרת שבת ראש חודש

7he Haftarah for Shabbat Rosh Hodesh is Isaiah 66:1 - 24.

Thus saith the LORD: The heaven is My throne, and the earth is My footstool; where is the house that ye may build unto Me? And where is the place that may be My resting-place?

For all these things hath My hand made, and so all these things came to be, saith the Lord; but on this man will I look, even on him that is poor and of a contrite spirit, and trembleth at My word.

בועאם הועאם הַלָּה אָמָר יְהנָה הַשָּׁמָיִם כִּסְאִּי וְהַאָּבֶּץ הַבְּיִה מְקְנִים מְנִיהְתָּי:

נְּבֶּׁבְּיְבְּיִנְ וְּשְׁלֵבְ וֹנֵגְ מְּמְּטִׁע וּיִּהְיִּהְ אָּלְ-מָּנִי נְאָם-יְהְנְּיִׁ נְאָלְ-זֵּהְ אַּבְּיִם אָלְ-מָּנִי וְאָם-בְּלִּרְ-אָבֶּוֹעְ זְדֵּיִּ מְּמְטִׁעִ וּיִּהְיִּיִּ

He that killeth an ox is as if he slew a man; he that sacrificeth a lamb, as if he broke a dog's neck; He that offereth a meal-offering, as if he offered swine's blood; he that maketh a memorial-offering of frankincense, as if he blessed an idol; according as they have chosen their own ways, and their soul delighteth in their abominations;

Even so I will choose their mockings, And will bring their fears upon them; Because when I called, none did answer; When I spoke, they did not hear, But they did that which was evil in Mine eyes, And chose that in which I delighted not.

Hear the word of the LORD, Ye that tremble at His word: Your brethren that hate you, that cast you out for My name's sake, have said: 'Let the LORD be glorified, That we may gaze upon your joy', But they shall be ashamed.

Hark! an uproar from the city, Hark! it cometh from the temple, Hark! the Lord rendereth recompense to His enemies.

Before she travailed, she brought forth; Before her pain came, She was delivered of a man-child.

Who hath heard such a thing? Who hath seen such things? Is a land born in one day? Is a nation brought forth at once? For as soon as Zion travailed, She brought forth her children.

Shall I bring to the birth, and not cause to bring forth? Saith the Lord; Shall I that cause to bring forth shut the womb? Saith thy God.

Rejoice ye with Jerusalem, And be glad with her, all ye that love her; Rejoice for joy with her, All ye that mourn for her;

That ye may suck, and be satisfied With the breast of her consolations; That ye may drink deeply with delight Of the abundance of her glory.

For thus saith the LORD: Behold, I will extend peace to her like a river. And the wealth of the nations like an overflowing stream, and ye shall suck thereof: Ye shall be borne upon the side, and shall be dandled upon the knees.

As one whom his mother comforteth, So will I comfort you; and ye shall be comforted in Jerusalem.

שׁוֹהַט הַשִּׁוֹר מַבֵּר־אִׁישׁ זּוֹבֶחַ חַשִּׁרֹ עַּבֵּרְ בְּׁלֶב מַעֲלֵה מִנְחָרֹ דַּם־חֲזִּיר מַזְבָּיר לְבֹנָה מְבֵרֵךְ אָנֵן גַּם־הַמְּה בְּחֲרִייִּ בְּדַרְבִיהָם יִּבְשְׁקּיצֵיהָם נַפְשָׁם חְפֵּצְה:

נְסְאֵינִה אָבְעַוֹר בְּתַעַּלְאָינִים וּמְלִּוּוּיִטָּם בְאִיםׁ זְמָם זְמֵן מִנְּטִׁ עַרַעִּ בְּמֵּנִיְ וּבַּאָמֶׁר בְאִים אָבָנִי אָבְעַר בְּתַּאָלִי נְאָנִן מִנְּטִי וּבָּאָמֶׁר בְאִים אָלָיִ אָבְעַר בִּעַלְּאָיִ נְאָנִוֹ מִינְיִם וּמְלִּוּוּיִטִּם

שׁמִעּיל דְּבַר־יְחִוֶֹּה תַחֲבֵדִים אָל־דְּבָרִוֹ אָמְרוּ אֲחֵילֶם שׁנְאֵילֶם מְנַדֵּילֶם לְמַעַּן שִׁמִּי יְבְבַּר יְחִוְּה נְנְהְאֶה בְשִׁמְחַהְבֶם וְתֵם יֵבְשׁוּ:

קול שָׁאוֹן מִמִּיר קוֹל מִהִיבָל קוֹל יְהוֹוְה מְשַׁבֶּׂם גִּּטִוּל בְּאִיְבֶּיו:

מִי־שִׁמַע בִּוֹאִת מֵי רָאָרֹ בָּאֵלֵה הַוִּיִּחַל אֶהֶץ ְבְּנִים אָהְׁר אִם־יִּנְלֵר גִּיִּ פַּעַם אָחָת בִּי־חֲלְה גַּם־יָלְדֶה צִיּוֹן אָת־בָּנֵיהָ:

פׁם אַבְּינִג יַּאָמָּנִג וֹמְאָלִיִג יִאָמָּר אֵבְינִג: בּאָנָג אַמְּבָּיִר וֹלְאַ אִנְלִיִג יִאָמָּר וֹנִיְנִג בּאָנָג אַמְבָּיִר וֹלְאַ אִנְלִיג יִאָמָּר וֹנִיְנִי

שִׁישׁי אִמִּדְיִרִישְׁלָם וְגִילִי בָּה בְּלִ־אֹהַבֵּיִה שְׁמְחָי אָמִדְיִרִישְׁלָם וְגִילִי בָּה בְּלִ־אֹהַבֵּיִה

לְמָּעֵּן מְּלָצֵּי וְהַהְעָּעֵּה מִנְּיוֹ כְּבִוְדֵּה: לְמָעַן מְּלָצִי וְהַהְעַנְּהָּבְעְּהָה מִנְּיוֹ כְּבִוְדֵה: (a)

جי־לַהואָמָר יְהֹוָה הִנְנֵי נֹמֶה־אֵלֶיהָ בְּנָהָר שְׁלִים וּבְנַחַל שׁוֹמֵך בְּבָוֹד גּוֹיָם וִינַקְמָם עַל־צַּד הְנְמֵאוּ וְעַל־בִּרְכַּיִם הְשְׁעֵּטְׁעוּ:

אַנְחַמְלְם וּבִירְוּשְׁלְם הְּנְחָמֵנֵּ: בְּאֵישׁ אַשָּׁר אִמָּוֹ הְנָחַמָנֵנִּ בֵּן אֵנִכִּי

٤t

71

And when ye see this, your heart shall rejoice, and your bones shall flourish like young grass, and the servants, and He will have indignation against His errants, and He will have indignation against His enemies.

For, behold, the LORD will come in fire, And His chariots shall be like the whirlwind; to render His anger with flames of fire.

For by fire will the Lord contend, And by His sword with all flesh; And the slain of the Lord shall be many.

They that sanctify themselves and purify themselves to go unto the gardens, behind one in the midst, Eating swine's flesh, and the detestable thing, and the mouse, Shall be consumed together, saith the LORD.

For I [know] their works and their thoughts, [the time] cometh, that I will gather all nations and tongues, and they shall come, and shall see My glory.

And I will work a sign among them, and I will send such as escape of them unto the nations, to Tarshish, Pul and Lud, that draw the bow, to Tubal and Javan, to the isles afar off, that have not heard My fame, neither have seen My glory; and they shall declare My glory among the nations.

And they shall bring all your brethren out of all the nations for an offering unto the Lord, upon horses, and in chariots, and in fitters, and upon mules, and upon swift beasts, to My holy mountain Jerusalem, saith the Lord, as the children of Israel bring their offering in a clean vessel into the house of the Lord.

And of them also will I take for the priests and for the Levites, saith the Lord.

For as the new heavens and the new earth, which I will make, shall remain before Me, saith the LORD, so shall your seed and your name remain.

וּרְאִיחָם וְשָׁשׁ לִבְּבֶם וַעַצְמוֹתִיכֶם כַּדֵּשָׁא תִפְּרַחְנְת וְנוֹדְעָה יַד־יְחֹנְת์ אָת־עַבְּדְיוּ הְפְּרַחְנְת אָת־אִיְבֶיוּ: (ס)

בּי־הַנַּה יְהִנְּהֹ בְּצֵּשׁ יָבֹוּא וְכַסּיפָּה מַרְכְּבֹתְיִּי לְהָשָׁיִב בְּחֵמָהׁ אַפֹּוֹ וְנַעֲרָתִּוֹ בְּלַהֲבֵי־אֵשׁ:

קי קאַשׁ יְהוָה נִשִּׁפְּׁט וּהְחַרְפִּיּ אָת־כָּל־בְּשֶׂר וְרַבָּוּ חַלְּלֵי יְהוְה:

ַהַמִּהְקַדִּשִׁים וְהַמִּטְהַרִּים אָל־הַנַּנֹּה אַתָּר (כ' אחד)[ק' אַתַּה] בַּהְּנָּךְ אִבְלֵי בְּשָׂר הַחֲזִּיר וְהַשֶּׁקֵּץ וְהָעַּבְבָּר יַהְדֵּר יָסֶפּרּ נְאָם־יְהְנְה:

וְאָנֹכִי מִנְיִשִׁיהָם וּמִרִּשְׁנָתִיהָם בָּאָּה לְקּבֵּץ אָת־כְּל־תַּגּוֹיָם וְתַלְּשָׁנָוֹת וּבָאוּ וְרָאִוּ אָת־כְּבוֹדְי:

וְשִׁלִיתִּי בְּחָׁם אִוֹת וְשִׁלִּחְתֵּי מִחָם וּפְּלִימִים אֵל־תַּגּוֹיִם תַּךְשִׁישׁ פִּיּל וְלָּיִּד מִשְׁבֵי קָשָׁת אָת־שְׁמְעִי וְלֹא־רֶצִּי אָת־בְּבוֹּדִּי וְחִגִּידִי אֶת־פְבוֹדֶי בַּגּוֹיִם:

וְהַבָּיאּי אָת־כְּל־אָּהִיכֶּם מִכְּל־הַגּוֹנִם מִנְחָהוּ לִיהוֹה בַּסּיסִׁים יִבְּבֶּרֶכֵב וּבַצַּבָּים וּבִפְּרָדִים וּבַכְּרְבָּרִוֹת עַּלֹ תַר קְּדְשִׁי יִהִשְׁלַם אָמַר יְהוֹּה בַּאֲשֵׁר יָבִיאוּ בְנֵּי יִשְׂרָאֵל אָת־תַמִּנְחָה בִּכְלִי שָׁהְוֹר בֵּית יְהוֹה:

ְּנִם־מֵהֶם אָמֶּח לַפֹּהַנִים לַלְוֹיֶם אָמָר יְהְוְה:

جِد حَهَٰמُר مَשָׁמָיִם הַחַדִּשָׁים וְהַאָּבֶץ הַחַדְשָׁה אֲשֶׁר אֵנָי מִשָּׁה עַמְדֵים לְפָּנֵי הַחַדְשְׁיה אֲשֶׁר אֵנָי מִשָּׁה עַמְדֵים לְפָּנִי

- And it shall come to pass, that from one new moon to another, and from one sabbath to another, shall all flesh come to worship before Me, Saith the LORD.
- And they shall go forth, and look Upon the carcasses of the men that have rebelled against Me; For their worm shall not die, Neither shall their fire be quenched; And they shall be an abhorting unto all flesh.
- ְּמְבֵּי מְצֵּי חֹבֶשׁ בְּחַדְשִׁי וּמִצֵּי שַׁבֶּת בְשַּבַּתִּי יָבַוֹּא כְלִבְּשָּׁר לְהִשְּׁתַחַוֹּנִת לְפָּנֵי אָמָר יְהֹוְה:

הבטרת שבת מחר חודש

The Haftarah for Shabbat Mahar Hodesh is I Samuel 20:18 – 42.

And Jonathan said unto him: 'To-morrow is the new moon; and thou wilt be missed, thy seat will be empty.

- And in the third day thou shalt hide thyself well, and come to the place where thou didst hide thyself in the day of work, and shalt remain by the stone Ezel.
- And I will shoot three arrows to the side-ward, as though I shot at a mark.
- And, behold, I will send the lad: Go, find the arrows. If I say unto the lad: Behold, the arrows are on this side of thee; take them, and come; for there is peace to thee and no hurt, as the Lord liveth.
- But if I say thus unto the boy: Behold, the arrows are beyond thee; go thy way; for the Lord hath sent thee away.
- And as touching the matter which I and thou have spoken of, behold, the LORD is between me and thee for ever.
- So David hid himself in the field; and when the meal moon was come, the king sat him down to the meal to eat.
- And the king sat upon his seat, as at other times, even upon the seat by the wall; and Jonathan stood up, and Abner sat by Saul's side; but David's place was empty.

- سر و الأفراء بالزير لابرا الأباك البوطارم جر الأفراء . بهجر الأفراء:
- ر الشرَّكِمْ مَيْدًا مِكْبُدَ الْجُكُمْ كِذَا مَقِرِكُمْ يُعِيَّا بَهِجًا مِيْدًا مِنْكُمْ الْأِسْدِةُ يُكِيُّا مِيْدًا مِيْدًا مِيْدًا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّه
- נאַנִּי שְׁלְשֶׁת הַחִּצִּים צִּבְּר אֹנֶה לְשַׁלְּח־לֵי לְטַּטְרֵה:
- וְהִנֵּהׁ אֶשְׁלֵח אֶת־הַנַּעַר לֵךְ מְצֵא אֶת־הַהָצִּים אָם־אָמֹר אַמָּר לַנַּעַר הָנֵּה הַהְצִּים מִמְּךְ וָהַנָּה קְהָנִּוּוְבָּאָה כִּי־שְׁלִוֹם לְךְּ וְאֵין דְּבֶר חַי־יְהֹנֶה:
- ַ נְּתְּלְאָה לֵבְ בָּי שֶׁלַהַהְ יָהְנָה הַהַצִּים מִפְּּרָ יִנְתִּלְאָה לֵבְּ בֵּי שֶׁלַהַהְ יָהְנָה:
- בּינִי יבִינְךְ אַּמֶּר דִּבְּרָנִ אָנָי וָאָהָד הִנָּד יִדֹנָר יי וְהַבְּלָר אַמֶּר דִּבָּרָנִי אָנָי וָאָהָר הִנָּד יְתֹּרָ
- ײַפְּלְּשׁ (כּ, מּבְ)[טֹ, אֶבְ_] בְאָּבֹּיִבְ: װְפַּׁשָׁר בִּוֹר בַּמִּּבִי וּיְהֵי הַעָּבָה װְהָּבִּ
- וַנֵשֶׁב הַמֶּׁלֵךְ עַל־מֹוִשְׁבֹוֹ בְּפָעָםוּ בְּפַעַם אָל־מוֹשַׁבֹ הַקִּיר וַיָּקְם יְהַוֹּנְחָן וַנֵשֶׁב אַבְנָר מַצְּר שְּאָוּל וַיִּפְּקֵר מְקְוֹם דְּוְר:

- Wevertheless Saul spoke not any thing that day, for he thought: 'Something hath befallen him, he is untelean;
- And it came to pass on the morrow after the new moon, which was the second day, that David's place was empty; and Saul said unto Jonathan his son: "Wherefore cometh not the son of Jesse to the meal, meither yesterday, not to-day?"
- And Jonathan answered Saul: 'David earnestly asked
- and he said: Let me go, I pray thee; for our family hath a sacrifice in the city; and my brother, he hath commanded me; and now, if I have found favour in thine eyes, let me get away, I pray thee, and see my brethren. Therefore he is not come unto the king's table.
- Then Saul's anger was kindled against Jonathan, and he said unto him: 'Thou son of perverse rebellion, do not I know that thou hast chosen the son of Jesse to thine own shame, and unto the shame of thy mother's nakedness?
- For as long as the son of Jesse liverh upon the earth, thou shalt not be established, nor thy kingdom. Wherefore now send and fetch him unto me, for he deserveth to die.
- And Jonathan answered Saul his father, and said unto him: 'Wherefore should he be put to death? what hath he done?'
- And Saul cast his spear at him to smite him; whereby Jonathan knew that it was determined of his father to put David to death.
- So Jonathan arose from the table in fierce anger, and did eat no food the second day of the month, for he was grieved for David, and because his father had put him to shame.
- And it came to pass in the morning, that Jonathan went out into the field at the time appointed with David, and a little lad with him.

- וְלֹא דְבֶּר שְׁאָנִל מְאָנִמָּה בַּיַּוֹם הַהָּנִא כָּי אָמַר מִקְהֵה הֹנּא בִּלְתַּי שָהָוֹר הִנּא כִּי־לְא שְהְוֹר: (ס)
- וִיָהִי מִמְּחֵרָת תַהֹדֶשׁ תַשִּׁנִּי וַיִּפְּקָר מָקִּוֹם דְּוְּרְ (פּ) וַיְּאִמֶּר שָׁאִּיל אֶל־יָהוֹנְתֵּן בְּנֹי מַרְּיַּעַ לֹאׁ־בָּאִ בֶּן־יִשֵׁי גַּם־הָּמָוֹל גַּם־תַּיּוֹם אֶל־תַלְּחָם:
- מְמְמֶּבְׁ, מְּגַבְנֵּיִנִ לְטִׁם: נּיֵמָן יְּבִוּנְטֵׁן אָנַבְמָאָנִלְ נִמְּאָכְ נִמְאָכִ בִּינָב
- ַנְיֹאמֶר שַׁלְחֵנִי נְאַ בֵּי זֶּבַחֹ מִשְׁפִּחָׁר לְנִי בְּעִיר וְהָוּאִ צִנְּה־לִי אָחִי וְעַהָּה אָם־מְצָאִתִּי חֵוֹ בְּעֵינֶּיוִּ אָמֵּלְשָׁה נָאִ וְאֶרְאֵֵה אָת־אָחָי עַל־בֵּן לֹא־בְּא אֶל־שֶׁלְחַן הַמֶּלֶּךְּ: (ס)
- ַנְּיָחַר־אָּף שָׁאִּילִ בִּיחַוֹּנְאָׁן נַיֵּאִמֶּר לֹוֹ בֵּן־נְעָּיָה חַמַּרְדִּיּה חַלַּוֹא יָדִּשְׁהִי בִּי־בֹחָר אַמָּה לְבֶּוֹיִשִּׁי לְבְּשִׁהְּ וּלְבָשֶׁת עָּרְוָה
- בֵּי כְל־הַנְמִׁים אֲשֶׁר בֶּן־נִשִּׁי תַּי עַל־הְאֲדָמְה לְא הִכִּּוֹן אַמָּה וּמַלְכּוּהָדְּ הְנִּאָּ: (ס)
- ַנַיַּעַן יְהַוֹּנְהָוֹ אֶת־שָׁאִּיל אָבָיו נַיַּאֹמֶר אֵלֶיוּ לְמָּה יּימָת מֶה עְשָׂה:
- ַנִּיָמֵל שְׁאַּוּל אֵח־חַחֲנֵית שָּלָיוּ לְחַבֹּתִּוּ נַיַּדַעַ יְחַנִּגְּלְוּ בִּי־בֶּלְח תָיא מִעָּם אָבֶיוּ לְחָמֵית אָת־דְּוֶד: (ס)
- בְּנְרַ וְנָמָּר קַשְׁן עִמְּנִי: נְיָהֵי בַּבְּקֵר נִיצֵּא יְהִוֹּנְתָּן הַשְּׁבֵּר לְמִוָתָּר

beyond him. which I shoot.' And as the lad ran, he shot an arrow And he said unto his lad: 'Run, find now the arrows

lad, and said: 'Is not the arrow beyond thee?' which Jonathan had shot, Jonathan cried after the And when the lad was come to the place of the arrow

and came to his master. stay not.' And Jonathan's lad gathered up the arrows, And Jonathan cried after the lad: 'Make speed, hasten,

David knew the matter. But the lad knew not any thing; only Jonathan and

unto him: 'Go, carry them to the city.' And Jonathan gave his weapons unto his lad, and said

one another, and wept one with another, until David ground, and bowed down three times; and they kissed place toward the South, and fell on his face to the And as soon as the lad was gone, David arose out of a

Between my seed and thy seed, for ever. saying: The LORD shall be between me and thee, and as we have sworn both of us in the name of the LORD, And Jonathan said to David: 'Go in peace, forasmuch

> בַנוֹגָּג לְנַגְּּבָרְוֹיִ אַשֶּׁר אַנֹבֶי מוֹבֶה הַנַּעַר דָּץ וְהוּא־יָרֶה ַנַיּאָמֶר לְנַעֲּרְוֹ הָא מְצֶא נָאַ אָת־תַּחָצִּים

بَكِرِيم بَيَّةٍ. مَقَلَا يُتَكِّمُكِ: نْ بِيرَبُرُا رَنْظُلِّهِ نْدِيرُبُلِ هَلَاكُ، يَوْمَدِ رَبِهِمُد ַנּיָבָא הַנַּעַר עַד־מָקוֹם הַהָּצִי אֲשֶׁר יָרֶה

בעהו)[ל, בַנֹטַבְּּים] נַיָּבְאָ אֶּלְאֶבְנֶיוּ: אַל־פַעַּגַלָּד וַיְלַลืמ נַעַר יְהְוֹנְתָן אָת־(כִי ينجرية بمننبا لايور، منود مورد مرابع

ַּיְדְעָּי אָת־הַדְּבְּרֵי: (a) ַ וְהַנַּמַר לֹא יָבַעַ מְאָיִמָה אַך יְהְוֹבָתְ וְדָוֹר

נַנְאָמֶר לְנְ בֻרְ בַבְּ הָבָּנָא הַעִּיר: تنقا نبائما هد جؤد فح يتزمد تجمد خب

אָּנו_בְמְּנוּ מַּג_בְּוֹג נוֹלִצְּיִל: לֹּיִמְּׁלַנּוּ אָּנְתְ אָּעַ_בְּקָּענִּ נִּיִּבְכִּנְ אָּנְתְ לַאָּפָּׁוּ אָּנְדְּטִי וּיִּמְטַּטוּ מָלָמֵ פֹּגַּמִים הַנַּעִר בָּאֵ וְדְוֹּד קָם מֵאָצֶל הַנְּגָב וּיִפֹּל

זַרְעַּהָ עַר־עוֹלָם: (פּ) יהוְה יהְיָהו בִּינַי וּבִינָף וּבָין זַרְעָּי וּבָין נשְּׁבְּעְנִי שְׁנְיִנִי צִּנְעִוּנִי בְּשָׁם יְהוְתַ לֵאמֹר تَنْهَمُ نَابَرُتُهُ خُلُنَا كُلَّا خُمُكُنِا هُمُن

GLWR ICIT

The Maftir for Shabbat Zakhor is Deuteronomy 25:17 – 19.

exceeded.

∠τ:ΛΧΧ

991

ye came forth out of Egypt; Remember what Amalek did unto thee by the way as

wast faint and weary; and he feared not God. of thee, all that were enfeebled in thy rear, when thou how he met thee by the way, and smote the hindmost וֹנֹיגֹה וֹלַאָ וֹבֹא אֶׁלַבְיַנִם: حُمْ ـ سَدُنْ اللَّهُ مِنْ اللَّهُ اللَّا الللَّهُ اللَّاللَّا اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ اللَّهُ الللَّهُ اللَّهُ اللَّا

וֹבֶוִר אָּנוּ אַֹמִּר הֹמָּנו לַנִּ עַּמִּלִי בַּנִינוּ

בְּצֵאַנְבֶּם מִמָּגַלְנִם:

Therefore it shall be, when the LORD thy God hath given thee rest from all thine enemies round about, in the land which the LORD thy God giveth thee for an inheritance to possess it, that thou shalt blot out the remembrance of Amalek from under heaven; thou shalt not forget.

וְחָלְּה בְּהָנֵיה יְהֹנָה אֵלֹהֵיִיִּךּוּלִּיִּרִּ מִפְּלִ־אַּׂיֶבֶיִּךְ מִפְּבִיב בָּאָּהֶיןֹ אֵשֵׁר יְהִנְהִ־אֵֵלהֶיִּךְ נֹמֵן לְךְּ נַחֲלָה לְרִשְׁהְּהִּ הִּשְׁבֶּח: (פּ)

הפטרת פרשת זכור

The Haftarah for Shabbat Zakhor is I Samuel 15:2 - 34.

Thus saith the LORD of hosts: I remember that which Amalek did to Israel, how he set himself against him in the way, when he came up out of Egypt.

Now go and smite Amalek, and utterly destroy all that they have, and spate them not; but slay both man and woman, infant and suckling, ox and sheep, camel and ass.'

And Saul summoned the people, and numbered them in Telaim, two hundred thousand footmen, and ten thousand men of Judah.

And Saul came to the city of Amalek, and lay in wait in the valley.

And Saul said unto the Kenites: 'Go, depart, get you down from among the Amalekites, lest I destroy you with them; for ye showed kindness to all the children of Israel, when they came up out of Egypt.' So the Kenites departed from among the Amalekites.

And Saul smore the Amalekites, from Havilah as thou goest to Shur, that is in front of Egypt.

And he took Agag the king of the Amalekites alive, and utterly destroyed all the people with the edge of the sword.

בּיְבְנֵב בּהֵּכְטִוּ מִמָּגְבֵים: אַּמָּב הַּהְּעָ הַּהָּכְלֵל לְוּמִּּבְאָנִם פַּלֵּבְטִּוּ אָּנִם בּיִּבב בְּיִבְּיִב בְּהַבְּעָנִי בְּּלֵּבְיִם:

עַּהָה לֵךְ וְהִבִּילָה אָת־עַּמְלֵל וְתָחַרַמָּמִם אָת־בְּל־אַשֶּר־לוֹ וְלָא תַחָּמָל עָלְיִר וְהַמַתְּה מֵאַישׁ עַד־אִשְּה מֵעַלִל וְעַד־יוֹנֶׁק מְשָּוֹר וְעַד־שֶׁה מִנְּמָל וְעַד־חַמְוֹר: (ס)

ן נִיִשְׁמֵּע שָׁאִיל אָת־הָעָּׁם וַיִּפְּקְדֵם בַּמְלְאִים מְאַתִּים אָלִּךְּ רַגְּלִי וַעֲשֶׂהֶת אַלְפָּים אָת־אָישׁ יְהוּדֶה:

، ۚ נَٰٓבְאָ מֻּאִּנִּ מַרַ מַּנִר מַּמְלֵל נַיָּבֶר בַּנָּחַלִּ:

הְּמִבְי מִּאָנִר אֲלִ-הַפֵּינִי לְכִּי פָׁרִּי הְצִּילְיִר מִמָּוֹדְ הַמָּלְלִּי פּּן־אָסִפּּוּלִ יִּמְּנִי אַלְּיִר מְמַּוֹדְ הַמְּלִי • בְּיִרְ מִמַּוֹדְ הַמְּלִי • בְּיִלְיִים מִמָּצִירִ אָלִר הַפָּיִי

אַמֶּר מַּלְ-פְּנֵּר מִגְּבְוֹם: בּ נֵינִ אָאִילְ אָרַבְּמָׁמִלְלַ מֵּחָוֹנִלְּתְ בּוָאָבַ מְּיִר

ڶۿٮڂڋۦڽؘۄٛڡ؋ڽ؊ٙڗڎۦڟ۪ڎڂۦؿؿڎػ ڗ؞ٛۻۊؙؚۺ؋ڽۦۼڒڎۦڟ۪ڎ۪ڂۦؿؿڎػ؇ۦڽٙ؞

But Saul and the people spared Agag, and the best of the sheep, and of the oxen, even the young of the second birth, and the lambs, and all that was good, and would not utterly destroy them, but every thing that was of no account and feeble, that they destroyed utterly.

Then came the word of the LORD unto Samuel, saying:

It repenteth Me that I have set up Saul to be king; for he is turned back from following Me, and hath not performed My commandments.' And it grieved Samuel; and he cried unto the Lord all night.

And Samuel rose early to meet Saul in the morning; and it was told Samuel, saying: 'Saul came to Carmel, and, behold, he is setting him up a monument, and is gone about, and passed on, and gone down to Gilgal.'

And Samuel came to Saul; and Saul said unto him: 'Blessed be thou of the LORD; I have performed the commandment of the LORD.'

And Samuel said: 'What meaneth then this bleating of the sheep in mine eats, and the lowing of the oxen which I heat?'

And Saul said: 'They have brought them from the Amalekites, for the people spared the best of the sheep and of the oxen, to sacrifice unto the LORD thy God; and the rest we have utterly destroyed.'

Then Samuel said unto Saul: 'Stay, and I will tell thee what the LORD hath said to me this night.' And he said unto him: 'Say on.'

And Samuel said: 'Though thou be little in thine own sight, art thou not head of the tribes of Israel; And the LORD anointed thee king over Israel;

and the LORD sent thee on a journey, and said: Go and utterly destroy the sinners the Amalekites, and fight against them until they be consumed.

ײַהָּהִלֵּ שָׁאִּיל וְהַעָּׁם עַלְ־אֵּגִּגִּ וְעַלִּהִיטָּב וְעַלְ־הַמְּלְאַבֶּה וְהַמְּשִׁנִּה וְעָלִא אָבָּוּ תַחֲרִימִָם הְהָלִיהַנְּלְיהַבְּלְיהַ וְתַבְּלָּה וְתַבְּיִה הְהָהְיִיםּיִּר (פּ)

oı נְיָהְיֹלְ דְּבָרְ־יְּהְלָּה אֶלִ־שְׁמִוּאֵלִ לֵאִלְוּך:

בִּיִשְׁמִי בִּי־הִמְלָבְתִּי אָת־שְׁאִּילִ לְמֶּלֶּךִּ בִּי־שְׁבֹ מֵאַחַבִּי וְאָת־דְּבָרֵי לֵאׁ תַקִּים וַיִּּחַרִּ לְשְׁמִּיאֵל וַיִּזְעַק אָל־יְהְוָח בְּלִ־תַּלֶּיה:

נַיּמְבּם מִּמנּאָל לִאָּנִר בָּאַבִּע נְיִּנְּד לְמִׁמנּאָל לֵאמִר בָּאַ־שָּׁאָּיל הַפַּרְמָלָר הַיְּנְּד לְמְמִנּאָל לֵאמִר בָּאַ־שָׁאָיל הַפַּרְמָלְרִ הַנְּלְּנְּל:

ַנִּבָאׁ שְׁמִּנִאֵל אֶל־שְׁאָּוּל נַיֵּאִמֶּר לַוֹ שְׁאִוּל בְּרְוּךְ אַמְּהֹ לֵיהֹנְה הַקִּימִהִי אָת־דְּבָר יְהְוְה:

בְּאֲנְגִי וְקַּוֹל הַבְּּלְר אֲשֶׁר אָנֹכִי שׁמֵעַ: בְּאֲנְגִי וְקַוֹל הַבְּלְר אֲשֶׁר אָנֹכִי שׁמֵעַ:

رِنْعُوْد שָׁאָנּל מֵשְּׁמְלֵקֵי חֲבִיאִּוֹם צֲשָׁר חְמָל חָשָׁם עַל־מֵישָׁב חַצּאׁן וְחַבְּּלָּר לְמָעַן יְבְחַ לִיהְוָה אֱלֹהֻיִף וְאָת־חַיּוֹתֵר הֶחֲרְמָנוּ: (ב)

ניאמרו)[ק' נִיְאַמֶּר] לְוִ דַּבֶּר: (ס) בְּוֹּׁ אֵתְ אֵשֶּׁר דִּבָּר יִתְּנִׁר אֵלִי תַלְּיֵלְר (כּי נִיאִמְרוֹ)[ק' נִיּאָמֶר] בְוֹי בַּבָּר:

ْنَائِدَ خُوْرُكَ مَحِ نَهُدُهُمْ هُمَا كُمُّ لَا هُمُا خَمْنُكُ دُهُمْ هَدُّمْ، نَهُدُهُمْ هُمَا ذَمْهُنَكَ تَنْهُمُد مُمَاهُمْ فَيُعَالِيَهُمْ هُمَا كُمُّ لَا هُمُن

- Wherefore then didst thou not hearken to the voice of the Lorp, but didst fly upon the spoil, and didst that which was evil in the sight of the Lorp?
- And Saul said unto Samuel: 'Yea, I have hearkened to the voice of the Lord, and have gone the way which the Lord sent me, and have brought Agag the king of Amalek, and have utterly destroyed the Amalekites.
- But the people took of the spoil, sheep and oxen, the chief of the devoted things, to sacrifice unto the Lord thy God in Gilgal.
- And Samuel said: 'Hath the LORD as great delight in burnt-offerings and sacrifices, As in heartening to the voice of the LORD? Behold, to obey is better than sacrifice, And to heatken than the fat of rams.
- For rebellion is as the sin of witchcraft, And stubbornness is as idolatry and teraphim. Because thou hast rejected the word of the LORD, He hath also rejected thee from being king.'
- And Saul said unto Samuel: 'I have sinned; for I have transgressed the commandment of the LORD, and thy words; because I feared the people, and hearkened to their voice.
- Now therefore, I pray thee, pardon my sin, and return with me, that I may worship the Lord.'
- And Samuel said unto Saul: 'I will not return with thee; for thou hast rejected the word of the Lord, and the Lord Dain rejected thee from being king over Israel.'
- And as Samuel turned about to go away, he laid hold upon the skirt of his robe, and it rent.
- And Samuel said unto him: 'The LORD hath rent the kingdom of Israel from thee this day, and hath given it to a neighbour of thine, that is better than thou.
- And also the Glory of Israel will not lie nor repent; for He is not a man, that He should repent.
- Then he said: 'I have sinned; yet honour me now, I pray thee, before the elders of my people, and before Israel, and return with me, that I may worship the LORD thy God.'

- بْرَاقِى رَٰهِ_شَقَمَٰ تَلَامَ خَمْرَدُ نُعِبِّى نَفِمَم نُرِّقِٰ كَٰهِ_شَقَمُفُ خَوْبَرِ نُعِبِّى نَفِمَم
- ַנּאִמָּר שְׁאִנּל אֵל־שִׁמוּאָל אֲשֶׁר שְׁמַלְּחָנִי יְחִנְּה נְאֲבָׁיִא אָת־אָנַל מָלֶרְ עֲמָר־שְׁלִחָנִי " בְּקַוֹל יְחִנְּה נָאֵלֵּךְ בַּהָּהָר שְׁמָלְחָנִי " נְאָמִר־שְׁמְלֵלְ
- ַנִּיּקָּח הְעָּם מֵהַשְּׁלְּלֵל צָאׁן וּבָּקָר הֵאִשָּׁיִת הַחֲהֶם לְּוְבָּהַ לִּיהֹנֶה אֱלֹהֶיף בַּגּּלְגֵּל: (ס)
- וַיִּאִמֶּר שִׁמוּאֵּל חַחֵפֶּץ לִיִּחֹנָתׁ בִּעַלִּית וּיְבְחִים בִּשְׁמִעַ בְּקִוֹל יִחְנְָת חַנֵּח שְׁמֹעַ מְזָּבְח מֹוֹב לְחַקְשָׁיִב מֵחֵלֶב אֵילִים:
- בֵּר חַשַּאַר־קַׂטָם מָּרִי וְאֵָנֵן וּחָרָפִּים הַפְּצֵּרְ יַעַּן מְאַסְתְּ אֶת־דְּבָר יְחִנְׁה וַיִּמְאָסְךָּ מְמֶּלֶךְּ: (ס)
- ְנְאָמֶׁרְ מְּאַרְיְּמְׁם וֹאֵמְּמָּמָ בְּקּוּלֶם: בְּיִשְׁנְרְ אָתְ־פְּיִיְרְוֹּהְ וְאָתִּדְּבְּבָרֵיוִף בָּי הַאְמֶּר שְׁאָנִילְ
- ְּנְאֵשְׁמַחֲנָה לֵיהְנְה: יְאֶשְׁמַחֲנָה לִיהְנְה:
- מְהְיִּהְ מְּלֶבְּ מַּלְ־יִשְּׁבְּרִ יְהְלָּה וּיִּמְאָסְהַ יְהִנְּה בְּי מָאַסְמָּה אָת־דְּבָר יְהְנָה וּיִמְאָסְהַ יְהִנָּה נְיְאָמֶר שְׁמִנּאֵל אֶל־שְׁאָנִל לְאִ אָשִׁנִּר עִמְּן
- נּיפְׁב אָמיּאָל לְלָצְׁבׁי נּיִּחְזֵל בִּּלְּוֹבַ מִּמִּגּּלְיִ נּיפְׁב אָמיּאָל לְלָצְבׁי נִיּחְזֵל בִּלְנִּבַ מִּמִּגּלְיִ
- לֵבְמָּך אֵלְיוֹ שִׁמִּיאֵל קַנִּע יְחִנִּיִם אָת־מַמְלְלַנִּת יִשְׂרָאָל מִעָּלֶיִּה תַּיָּוֹם וּנְחָנְּה לְבִיּשׁ הַשְּׁמִיב מִמֶּרְ: (ס)
- לא אָדֶם הִיּא לְהַנְּמֵם: (נְם נֵצַּה יִשְּׁרָאֶל לָא יִשְּקַר וָלָא יִנְּחָם בַּי
- ְנְיֵהְשִּׁעְּנִי, כְּיִנִיְנִי אֵּכְיֵנֵינִּי: יִּלְּנִי_מַּשְׁיִּ נְנְּנִיִּר יִּשְּׁנִּבְּי יַנְאָמֶר חַמָּאִטִּי, מַּטָּׁר כַּבָּּבֵנִי נָאָ

30

So Samuel returned after Saul; and Saul worshipped the Lord.

Then said Samuel: 'Bring ye hither to me Agag the king of the Amalekites.' And Agag came unto him in chains. And Agag said: 'Surely the bitterness of death is at hand.'

And Samuel said: As thy sword hath made women childless, So shall thy mother be childless among women. And Samuel hewed Agag in pieces before the Lord in Gilgal.

Then Samuel went to Ramah, and Saul went up to his house to Gibeath-shaul.

לְּנִינְּשִׁי: (ס) בּ נְנְאֶׁב אָטִבּי, אַטִבּי, אָאָנִלְ נִּאָטַּטוּ אָאָנִלְ

אָבֶּן סָׁר מַר־תַּמֶּנֶת: (ס) עַּמְלֵּל נַיֵּלֶּךְ אֵלִיר אַנֵּג עַעָּר אָנָג עַיָּ אָבֶן סֶּר שְׁמוּאָל תַנִּישׁי אֵלַי אָתַ־אָנֵג מֵלֶךְ

ַנְאָמֶר שְׁמִּיּאֶל כַּאָשֶׁר שִׁכְּלֶּה נִשְׁכּּ חַרְבֶּּׁרְ בַּּן־תִּשְׁכַּל מִנְּשִׁים אָמֶּוֹר נִיִשְׁפָּר שְׁרִבְּּׁרְ בַּּן־תִּשְׁכַל מִנְשִׁים אָמֶּוֹר נִישְׁפָּרִ

אָל־בֵּיקוּ גְּבְעָה שֶׁאָּילִ בּיַלֶּף שְׁמִּיאֵל הָרָמָהָה וְשְׁאָיל עְּלָה

erwn ern

The Maftir for Shabbat Tarah is Numbers 19:1 - 22.

r:XIX

And the LORD spoke unto Moses and unto Aaron, saying:

This is the statute of the law which the LORD hath commanded, saying: Speak unto the children of Israel, that they bring thee a red heifer, faultless, wherein is no blemish, and upon which never came

And ye shall give her unto Eleazar the priest, and she shall be brought forth without the camp, and she shall be slain before his face.

And Eleazar the priest shall take of her blood with his finger, and sprinkle of her blood toward the front of the tent of meeting seven times.

And the heifer shall be burnt in his sight, her skin, and her flesh, and her blood, with her dung, shall be burnt.

And the priest shall take cedar-wood, and hyssop, and scarlet, and cast it into the midst of the burning of the heifer.

Then the priest shall wash his clothes, and he shall bathe his flesh in water, and afterward he may come into the camp, and the priest shall be unclean until the even.

ניִדְבָּר יְחִנְּה אֶלְ־מִּשֶׁה וָאֶלְ־אַהַרִּן

ָּוְלְאָח אֶלְעָזְרַ תַכֹּתֵן מִדְּמֶה בְּאָצְבָּעָוֹ וְחִיְּה אֶל־נֹכַח פְּנֵי אְהָל־מוֹעֵּד מִדְּמֶה שֶׁבַע פְּעְמִים:

וְלְקַח הַפֹּהֵוְ עֵץ אָבֶיוּ וְאֵזִוֹב וּשְׁנֵי תּוֹלְעַתּ וְהִשְּלֵיךְ אֶל הִּוֹךְ שְׁבַפָּת הַפְּרֶה:

ְּוְכְבָּׁס בְּגָדְׁיוֹ תַכֹּהֵוֹ וְרָחַיִּץ בְּשִּׁרוֹ בַּמַּיִם וְצַּחָר יָבָּאׁ צֶלְ־תַּמַּהַנָּה וְמָמֵא תַכֹּהַוּ עַד־הְעְּרֵב:

- And he that burneth her shall wash his clothes in water, and bathe his flesh in water, and shall be unclean until the even.
- And a man that is clean shall gather up the ashes of the heifer, and lay them up without the compregation clean place, and it shall be kept for the congregation of the children of Israel for a water of sprinkling; it is a purification from sin.
- And he that gathereth the ashes of the heifer shall wash his clothes, and be unclean until the even; and it shall be unto the children of Israel, and unto the stranger that sojourneth among them, for a statute for ever.
- shall be unclean seven days;
- the same shall purify himself therewith on the third day and on the seventh day, and he shall be clean; but if he purify not himself the third day and the seventh day, he shall not be clean.
- Whosoever toucheth the dead, even the body of any man that is dead, and purifieth not himself—he hath defiled the tabernacle of the Lord—that soul shall be cut off from Israel, because the water of sprinkling was not dashed against him, he shall be unclean, his uncleanness is yet upon him.
- This is the law: when a man dieth in a tent, every one that cometh into the tent, and every thing that is in the tent, shall be unclean seven days.
- And every open vessel, which hath no covering close-bound upon it, is unclean.
- And whosoever in the open field toucheth one that is slain with a sword, or one that dieth of himself, or a bone of a man, or a grave, shall be unclean seven days.
- And for the unclean they shall take of the ashes of the burning of the purification from sin, and running water shall be put thereto in a vessel.
- And a clean person shall take hyssop, and dip it in the water, and sprinkle it upon the tent, and upon all the vessels, and upon the persons that were there, and upon him that touched the bone, or the slain, or the dead, or the grave.

- בְּשֶּׁרִוּ בַּמָּוֹם וְמְמֵא עִּר הַנְּבֶר: וְהַשְּׁבֵּרְ צַּמְּיִם וְכְבֵּסְ בְּנְדִּיוֹ בַּמָּיִם וְרָחַא
- וְאָסָף אֵישׁ שָהֹוֹר אֵֵת אֵפֶר הַפְּרֶה וְהִנָּיםִ מִחְוּץ לַמַּחֲנָה בְּמָקִוֹם שָהָוֹר וְהִיְהְה לַעֲדָת בְּנֵי־ִשְׂרָאֵל לְמִשְׁמֶרֶת לְמֵי נְדֶּה חַשָּאת הְוֹא:
- اْحَيْد بَيْد جَمَادِه مُلَيْظِه مَاجُرُدُ اَهْظِم مَد بَهْدَد النَّائِه حَجْدَ، نَهْدَهُم اَحْيَد بَيْد جَمَادُه خَلَاهًا مَاجُرَدً، نَهْدَهُم
- וֹמִּים: טַנִּיּהַ בַּמִט לַכַּלְ_וֹנָפָה אָבִׁם וֹסִמָּא הָבַהַּט
- עַשְּׁלְישָׁי וּבַּיִּוֹם עַשְּׁבִיעָּי לְאִ יִמְתָּרִי עַשְּּבִיעָּי יִמְתָּרִ יִאָם־לְאִ יִתְּתַּשְׁאַ בַּיַּוֹם תַשְּׁלִישָׁי יִמְתְּעָּי בַּיִּנִם תַשְּׁלִישָּׁי
- בְּלִדִהַנֹגַעַ בְּמָת בְּנָפָשׁ הָאָדָׁם אֲשָׁר־יָמֹוּת וְלָאׁ יִהְחַשָּׁא אֶת־מִשְׁכֵּן יְחֹנָתׁ שְּמֵּא וְנְכְרְתָה הַנָּפָשׁ הַהָוּא מִיִּשְׂרָאֵל בִּי מֵי נְבְּה לֹא־זֹרָק עָלִיוֹ שְׁמֵא יִהְנָה עָּוֹד שְׁמְאָתִּי בְוֹי
- יִשְׁמֵא שִּׁבְעָּת יְמֶים: בְּלְ-חַבָּא אֶלְ-חָאָמֵל וְכְּלִ-אֵּשָׁר בָּאָמֵל הַיְאָמָר הַאָּמֵל יִבְלִ-אַשָּׁר בָּאָמֵל
- ְ הַּלְגִוּ מְּמֵא שׁנֵא: נְכִלְ בְּלָנִ פַּׁעְנִעַ אַּמֶּב אֵגוֹ_אָמָנִי פַּעִנִּע
- ְּנֶבֶלְ אֲמֶרִינְּמִ עַּלְ־פְּּנֵיְ תַּשְּׂנְהִ בְּחֲלָלְ-חַנֶּבִ אַּוֹ בְמֶּת אִּוֹ-בְּעֵּצֶם אָדֶם אֵּוֹ בְּקְבֶּר יִשְׁנֶּא שְׁבְעַּת יָמִים:
- הֿלְּנִג מָנֹם עַנְּנִם אָבְ_פֶּלְג: נְלֵלֵטִנְ לַמִּמָא מִהֹפֹּר מִּנִפֹּט עַעַמֹּאָע וֹנָעַן
- וְלְלָח אֵזִּיִׁב וְמְבָלִ בַּמֵּיִם אֵיִּשׁ מִּהוֹרֹ וְתִּלְהַנְּפְּשִׁיִּת אֲשֶׁר הְיִי־שָׁם וְעַלְ־הַבֵּלִים בַּעָּצֶם צֵּיֹּ בֶחְלְּלְ אִיּ בַמָּת אָיִ בַּקְבֶר:

הפטרת פרשת פרה

бі

And the clean person shall sprinkle upon the unclean on the third day, and on the seventh day; and on the seventh day he shall purify him; and he shall wash his clothes, and bathe himself in water, and shall be clean at even.

But the man that shall be unclean, and shall not purify himself, that soul shall be cut off from the midst of the assembly, because he hath defiled the sanctuary of the Lord; the water of sprinkling hath not been dashed against him: he is unclean.

And it shall be a perpetual statute unto them, and he that sprinkling shall wash his clothes; and he that toucheth the water of sprinkling shall be unclean until even.

And whatsoever the unclean person toucheth shall be unclean; and the soul that toucheth him shall be unclean until even.

ְוְהַזְּהַ הַשְּׁהִרִּ עַלְ הַשְּׁמֵא בִּיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי וְחִשְּׁאוֹ בַּיּוֹם הַשְּׁבִיעִׁי וְכְבָּסְ בְּנְדֵיו וְרְתַץ בַּמָּיִם וְשְׁהֵר בְּעֲרֵב:

َّ بَهِرْكُ يِكُهُلَّ الْهِمُ الْهُمُ الْهِمُ الْجَامِةِ الْمُ مَيْرِهِكُ مَامِلَةٌ مِوْلَةٍ مَهِمِيْرُ جَا يُمَامِحُوْكُ اِللَّهُ مِفْعٌ فِي فِيدِ لِهِمَ خُعَائِرِمَ فِكِٰا فِفِع اَللَّهُ:

ְּוְחִיְמָה לְחֶם לְחָפֵּת עּוֹלָם יִּעַזָּה מֵי־חַנִּדְּה יְכְבֵּס בְּנְדְּיוֹ וְחַנֹּגִעַּ בְּמֵי חַנִּדְּה יִשְׁמָא עַר־הַעְּהֶב:

בַנְּלְבָּט שַׁמְׁלֵא מַּגַבְיַבְּלֶּבְי (פּ) וְכָּבְ אָמֶגַבִּינִנִּמַבְּנִ בַּמְּמָא וֹמָלָא וְבַנָּפָּמִ

TEULT ELWR ELF

The Haftarah for Shabbat Tarah is Ezekiel 36:16 – 38.

01:IVXXX

Moreover the word of the Lord came unto me,

'Son of man, when the house of Israel dwelt in their own land, they defiled it by their way and by their doings, their way before Me was as the uncleanness of a woman in her impurity.

Wherefore I poured out My fury upon them for the blood which they had shed upon the land, and because they had defiled it with their idols;

and I scattered them among the nations, and they were dispersed through the countries; according to their way and according to their doings I judged

And when they came unto the nations, whither they came, they profaned My holy name; in that men said of them: These are the people of the LORD, and are gone forth out of His land.

But I had pity for My holy name, which the house of Israel had profaned among the nations, whither they

בּן־אָבִׁם בֵּית יִשִׂרָאֵל' יִשְׁבָּים עַּל־אַדְטָהָם יִיְשַּׁמָּאַי אֹוֹהָה בְּדַרְבֶּם יּבַעֲלֵילוֹהָם בְּשָׁמָאַת הַנִּדְּה הַיְהָה דַרְבֶּם לְפָּנֵי:

וּיְהָי דְבַר־יְהְוָה אֵלַי לֵאִמְר:

מְּמֵּאִינִי: אַמֶּבְהַמְּפְּרֵּי מַלְ-הָאָגֶיִּץ וּבְּגִלְיִנִים הְאָמֶבְּיִהְפְּרָי מַלְ-הַאָּגֶיִּץ וּבְּגִלְינִים הְמָּאִיהִי:

בְּבַרְבְּכֶּם וְכַהְּלָגְנְנְטְם הִּפְּּמְטִּגם: נֹאָפּֿגּאַ אָטַׁםְ בַּּיּנְנְם נֹגִּזְּרֵנִ בָּאָּרָאָנִע

ַנִּבְוֹא אָל־תַּגּוִיִם אֲשֶׁר־בָּאִּי שְׁם וַיְתַלְּלִּיּ אָת־שֵׁם קְרְשִׁי בָּאֵמָר לְהָם עַם־יְתְנָת אֵלֶר הְמַאַרְצִיּ יְצְאִי:

Therefore say unto the house of Israel: Thus saith the Lord God: I do not this for your sake, O house of Israel, but for My holy name, which ye have profaned among the nations, whither ye came.

And I will sanctify My great name, which hath been profaned among the nations, which ye have profaned in the midst of them; and the nations shall know that I am the Lore D. Saith the Lord God, when I shall be sanctified in you before their eyes.

For I will take you from among the nations, and gather you out of all the countries, and will bring you into your own land.

And I will sprinkle clean water upon you, and ye shall your idols, will I cleanse you.

A new heart also will I give you, and a new spirit will I put within you; and I will take away the stony heart out of your flesh, and I will give you a heart of flesh.

And I will put My spirit within you, and cause you to walk in My statutes, and ye shall keep Mine ordinances, and do them.

And ye shall dwell in the land that I gave to your fathers; and ye shall be My people, and I will be your God.

And I will save you from all your uncleannesses; and I will call for the corn, and will increase it, and lay no famine upon you.

And I will multiply the fruit of the tree, and the increase of the field, that ye may receive no more the reproach of famine among the nations.

Then shall ye remember your evil ways, and your doings that were not good; and ye shall loathe yourselves in your own sight for your iniquities and for your abominations.

לבון אָמָר לְבִית־ִישִׂרָאֵל כָּה אָמַר אַדֹּנֵי הֵהוֹה לָא לְמַעַּנְבֶם אָנִי עֹשָׁה בַּיִּת יִשְׂרָאֵל בִּי אִם־לְשֵם־קְדְשִׁי אֲשֶׁר הִלַּלְהָם בַּגּוּיָם אַשֶּׁר־בָּאהֶם שֶׁם:

וְקִדִּשִׁתִּׁי אָת־שִׁמֵי תַנְּדִּוֹל תַמְחֻלָּל' בַּגּוֹיִם אַשָּׁר חִלַּלְמָם בְּתּוֹכָם וְיָדְעֹּי תַגּוֹיִם בְּי־אָנֵי יְתִּנְׁה נְאָםׁ אֲדֹנֵי יֵחוֹה בְּחִקְדְשִׁי בְכֶם לְעֵינֵיהֶם:

אָּגְ-אַבְׁמִּנְבֶּם: אַנְבֶם מִכָּגְ-הַאָּבֹאָנִע וְתַבָּאִנָּוּ אָנָבֶם וְלְכַּהַהָּיִּ אָנִבְּם מִּלְ-הַאָּנִיּ

אָטְׁבֶם: מִּבְּׁעְ מִּמִאִנִינִבֶּם נִמִבְּּלְ-גִּלְּנִקְנִבָּם אָמִּתַּר נְזָרְלְמָּנִ גַּלְנִבָּם מָנִם מִּעִּרָּנִלְנִקְנִבָּם אָמִתַּר

מְבְּמְּבְׁכְּם וֹנְטַטָּג לְכֵּם לֶרֵ בְּמֶּב: אָשָּׁוּ בְּלֵבְבְּכֵׁם וַנִּסְבְּעָּג אָעַ-לֶּרַ נִאָּבְּוֹ וֹנְטַטַּג לְכָּם לֶרֵ טַבְּמִּ וֹנִנִּטַ עִדְּמִּ

נֿהְּמִּנִים: אַמְּב_בּטַׁפּֿ, שַבְּכִּנּ נִּמִּהָּפָּׁמָּ. שַֹּהְמִּנִר נֹאָט_בנִטַּ, אָשַׁן בַּעַבְבָּכִים נֹהַמָּנִי, אָטַ

וּהְיִיהָם בְּאָבֶץ אֲשֶׁר נָתָהִי לַאֲבְתִיבָם הְאֵלְהֵים לֵאלְהֵים:

נְּבִיכֵּם בְּמֶּב: נְפַּבְׁאִטִּג אָבְ_עַבְּנְּלְ נְעַרְבֵּיתֵּג אָעָוָ נְבְאָ_אָתֵּוּ נְבִוּאָהַמָּנֵּנִ אָּטַבְּם מִפָּבְ מִּמָּאִנְתִיכֵּם נְבִּוּהָתִּמָּנִנִּ אָטִבְּם מִפָּבְ

ְּהְרָבְּיִהִי אָתִּיפְרֵי הַמָּץ יּחְנִּבָּת הַשָּׂדֶה לְמַעַן אֲשֶׁר לֵא הִקְּהִי עָּיִר חָרְפָּת רָעָּב בַּנּיִיְם:

בּפּׁנּיבְם גַּלְ גַּוּנְיִנִיבְם נַגַּלְ שִּוּגַּבּוִנִיבֶם: יִמִּגַּלְכִיבֶם אָּמָּר לְאַ_סִוָבִּים יּנִּלְסִטִם יּנִבְּנִבַּם אָמַר בְּבָבִּכִּם טַבְּגָּסִ

- Not for your sake do I this, saith the Lord God, be it known unto you, be ashamed and confounded for your ways, O house of Israel.
- Thus saith the Lord GoD: In the day that I cleanse you from all your iniquities, I will cause the cities to be inhabited, and the waste places shall be builded.
- And the land that was desolate shall be tilled, whereas it was a desolation in the sight of all that passed by.
- And they shall say: This land that was desolate is become like the garden of Eden; and the waste and desolate and ruined cities are fortified and inhabited.
- Then the nations that are left round about you shall know that I the Lord have builded the ruined places, and planted that which was desolate; I the Lord have spoken it, and I will do it.
- Thus saith the Lord God: I will yet for this be inquired of by the house of Israel, to do it for them; I will increase them with men like a flock.
- As the flock for sacrifice, as the flock of Jerusalem in her appointed seasons, so shall the waste cities be filled with flocks of men; and they shall know that I am the Lord.

GLWG THITW

- ְיִמְּבְׁאֵּלְ: (ס) יִנְּהַעְּ לְמָעַנְּבֶּׁם אָּנִי־עַּשֶּׁה נְאָם אָדֹנָי יֵהוֹה לֵא לְמַעַּנְבֶּם אָנִי־עַשְׁה נְאָם אָדֹנָי יֵהוֹה
- כָּה אָמַר אַדֹּנֵי יֶהוֹה בִּיוֹם שַהֵרֵי אָהַבֶּם מִכָּל עַּנְנְיֹהֵיכֶם וְהִוֹשַׁבְּחִּי אָת־הֵעָּרִים וְנְבְנֵוּ הֶחֲרְבְוֹת:
- הְּמְּמְנִי לְמִּינֵי פְּלְ־עּוֹבֶר מַּחַת צִּמֶּר הַיְּתָּר הְּמְּבְּר לְעִינֵי פְּלְ־עּוֹבֶר:
- וְאָמְרֹוּ הָאֶבֶץ הַלֵּזּוּ הַנְּשִׁפְּׂה הִיְהָה פְּנִן־עֵגֵן וְהָעְּרֵים הֶחֲרֵבָוֹת וְהַנְשִׁפָּוֹת וְהַנְּהֵרְסִוֹת בְּצוּרְוֹת יְשֶׁבוּ:
- ְּנְיֵּ יְּתְנְׁיִ אֲמֶׁר וְמֶּאֶׁרוֹ ְסָבִּיבְוִתִּיכֶם בֵּיוּ אֲנָי יְתְנְׁה בְּנִיתִּי תַנְּתֵּרֶסִוֹת נְמָעָּהִי תַנְּשִּמָּה אָנְי יְתְנְׁה בְּנִיתִי תַנְּתֵּיְהִי (ס)
- ּבָּה אָמֵר אֲדֹנֵי יֵהוֹה עֿוֹד וָאָה אִדְּרֵשׁ לְבֵּית־יִשְׂרָאֵל לַעֲשָׁוֹת לְהָם אַרְבֶּּה אֹתָם בַּצְּאׁן אָרֶם:
- בְּצְאָן לְּדְשִׁים בְּצָאוֹ יְרוּשְׁלִםׁ בְּנָוֹיִשְׁיִרִ בּן מְּהְיָּנְתֹ הַעְּרֵים הָחֲבֵבֹוֹת מְלֵאִוֹת צָאוֹ אָדָם וְיָדְשִׁים בְּצָאוֹ יְרוּשְׁלִם בְּנָוֹיִשְׁיִּ

The Mafiiv for Shabbat HaḤodesh is Exodus 12:1 – 20.

- And the Lord spoke unto Moses and Aaron in the land of Egypt, saying:
- 'This month shall be unto you the beginning of months; it shall be the first month of the year to you.
- Speak ye unto all the congregation of Israel, saying: In the tenth day of this month they shall take to them every man a lamb, according to their fathers' houses, a lamb for a household;
- מִצְּׁבְיִם לְאַמְׁר: מִּצְּבְיִם לְאַמְר:
- הַהְגָשׁ הַנֶּהְ לְבֶם רָאִשׁ חֲדִשִּׁים רִאִּשִׁוֹן הוּאַ לְבֶּם לְחָרְשֵׁי הַשְּׁנְה:
- דַּבְּרִוּ אֱלִ־בְּלִ־עֲּדָת יִשְׂרָאֵלִ' לֵאמֹר בְּעְשֶׁר לַתַּבֶשׁ תַּזָּה וְיִקְתַוּ לָּהָם אָישׁ שֶׂר לְבֵית־אָבְת שֶׂת לַבְּיִת:

 $\iota:\Pi X$

מפטיר לפרשת החודש

- and if the household be too little for a lamb, then shall he and his neighbour next unto his house take one according to the number of the souls, according to every man's eating ye shall make your count for the lamb.
- Your lamb shall be without blemish, a male of the first year; ye shall take it from the sheep, or from the
- and ye shall keep it unto the fourteenth day of the same month; and the whole assembly of the congregation of Israel shall kill it at dusk.
- And they shall take of the blood, and put it on the two side-posts and on the lintel, upon the houses wherein they shall eat it.
- And they shall eat the flesh in that night, roast with fire, and unleavened bread; with bitter herbs they shall eat it.
- Eat not of it raw, nor sodden at all with water, but roast with fire, its head with its legs and with the inwards thereof.
- And ye shall let nothing of it remain until the morning; but that which remaineth of it until the morning ye shall burn with fire.
- And thus shall ye eat it: with your loins girded, your shoes on your feet, and your staff in your hand, and ye shall eat it in haste—it is the LORD's passover.
- For I will go through the land of Egypt in that night, and will smite all the first-born in the land of Egypt, both man and beast, and against all the gods of Egypt I will execute judgments: I am the Lord.
- And the blood shall be to you for a token upon the houses where ye are; and when I see the blood, I will pass over you, and there shall no plague be upon you to destroy you, when I smite the land of Egypt.
- And this day shall be unto you for a memorial, and ye shall keep it a feast to the LORD; throughout your generations ye shall keep it a feast by an ordinance for ever.

- וְאָם־ִיִּמְעַטִּ הַבָּיִתְּ מִהְיַוֹּת מִשֶּׁתֹ וְלְקָח הֹוּא וּשְׁבֵנִוּ הַקּרְב אֶל־בֵּיתִוּ בִּמִּכְסָת וִפְשָׁת אָישׁ לְפֵּי אְכְלוֹ הַּלְסוּ עַל־הַשָּׁה:
- ڜ٦ קמָים זְבֶר בָּן־שָׁנָה יִהְיֵה לְבֶם מִּן־הַפְּבְשָׁים וּמִן־הִעּזִּים תִּקְחוּ:
- וְלְלֵּטִוּלִ מִּוֹרִהַבְּׁם וְנָהָנָיִ עַלִּשְׁמֵיִי הַמִּיוּוָֹת יְעֵלְהַמִּשְּׁקְוּךְ עֲלֵ הַבָּהָּיִם אֲשֶׁרִ־יאָבְלִּיּ אָהָי בְּהֶם:
- וְאָבְלוּ אָת־הַבְּשֶׂר בַּלַּוְלְה הַזָּה צְלִי־אֵשׁ וּמַצְּוֹת עַל־מְרֹרֶים יאּכְלְהוּ:
- נְתַּקְ_מַנְׁבְּנִי פַּמָּנִם כַּנְ אִם_גִּלְנְ_אָמָ רַאָּמָּוָ תַּלְ_כִּבְׁנָתְּנ אַלְ_עַאָּכֹלְנִ מִמָּנִנְ לָּאִ נִּבְׁמָּלְ מִבְׁמֵּלְ
- מַג_פַֿפֿר פַּאָמ שַּמְּרְפּוּ:מַאַרַעוֹעַירוּ מִמָּנוּ עַּבַבְּפַב וְהַנְּתָר מִמְּנוּ
- زَهُرَخُرُونَ אِתְּי בְּחִפְּּוְּיִן פֵּסָח הָיָּא לִיהְוָה: زَهُرَיچֶם בְּרַיְּלֵילֶם יַּמַפֶּלְכֶם בְּיֶדְכֶם زَهُرَجُونَ אָתִי בְּחִפְּּוְּיִן פֵּסָח הָיִּא לִיהְוָה:
- ְּמְּפְׁמִּים אֲּנָי יְהְבְּלֵילְ מִצְּרֵיִי מִצְּרֵיִם מֵאָדֶם יְמְבְּהַמִּי יְבְּלְבִיּהְ בְּאֵבֵי מִצְרֵיִם מֵאָדֶם יְמְבְּרָתִּי בְּאֶבִין מִצְרָיִם מֵאָדֶם הְפְּמִים אֲנִי יְהְלְּבִיי
- ְּיִחְיָה תַּבְּׁם לְבֶּׁם לְאָת עַל תַבְּּמִּים אֲשֵׁר אַמָּם שְׁם וְרָאִיתִי אָת־תַּדְּם וּפְּסָחָתֵּי עַלֹבֶם יְלְאִ־יְתְיָה בְבֶם נָּנֶף לְעַשִּׁחִית בְּתַכֹּתִי בְּאֶרֶץ מִצְרֵים:
- ְיִהְיָה ׁ הַּיִּים תַּזָּה לְבֶם לְיִפְּרֹוּן יְחַגֹּמָם אָתִּוֹ תַג לִיהְיָּה לְדֹרַמִיבֶם חֻפָּת עּוֹלֶם הְחְּגָּהוּ:

Seven days shall ye eat unleavened bread; howbeit the first day ye shall put away leaven out of your houses; for whosoever eateth leavened bread from the first day until the seventh day, that soul shall be cut off from Israel.

And in the first day there shall be to you a holy convocation, and in the seventh day a holy convocation; no manner of work shall be done in them, save that which every man must eat, that only may be done by you.

And ye shall observe the feast of unleavened bread; for in this selfsame day have I brought your hosts out of the land of Egypt; therefore shall ye observe this day throughout your generations by an ordinance for ever.

In the first month, on the fourteenth day of the month at even, ye shall eat unleavened bread, until the one and twentieth day of the month at even.

Seven days shall there be no leaven found in your houses; for whosoever eaterh that which is leavened, that soul shall be cut off from the congregation of Israel, whether he be a sojourner, or one that is born in the land.

Ye shall eat nothing leavened, in all your habitations shall ye eat unleavened bread.

RECULT GRAD RAIL

שׁבְעָּת יָמִיםׁ מַצַּוֹת תֹאבֵלוּ אַּףְ בַּיֵּוֹם הָרִאשׁוֹן תַּשְׁבָּיתוּ שְּאָר מִבְּחֵיכָם בֵּיוּ בְּל־אֹבֵל חְמֵּץ וָנְכְרְתְּה חַנֶּפָשׁ תַהִּוּא מִּיִשְׂרְאֵל מִיְּוֹם הְרָאשׁׁן עַד־יָוֹם חַשְּׁבְעֵי:

װבּיִּוֹם הָרִאִּשׁוֹן מִקְרָא־לִּדָשׁ וּבִּיּוֹם הַשְּׁבִיִּעִּי מִקְרָא־לִּדָשׁ יִהְיָה לְבֶּה בְּלְ־מְלְאִבְּהֹ לֹא־יִנְשָּׁה בָהָם אַּף אַשֶּׁר יֵאְבֵּל לְבְלְ־נְּפְשׁ הְוּא לְבַּדְּוֹ יַעְּשָׂה לְבֶם:

וּשְׁמַרְמָםׁ אָת־הַמַּצּוֹתָ בִּי בְּעָּצָםׂ הַיַּנִׁם הַנְּה הוֹצֵאָהִי אָת־צִּבְאוֹהַיכֶם מֵאָרֵץ מִצְּרֵיִם וּשְׁמַרְמָם אָת־הַיָּנִם הַנָּה לְדֹרֹהַיכֶם חֻקָּת עּוֹלֵם:

בְּרִאשׁן בְּאַרְבְּעָּה עְשָׁר יָוֹם לַחֹהָשׁ בְּעָּרֶב האְבְלוּ מַצְּּת עַּד וַוֹם הָאָחָד וְעָשְׂרֵים לַחָהֶשׁ בְּעֶרֶב:

מְּבְּרֵה יִשְּׁרְאֵלְ בַּגֵּּר יְלְאִיִּמְּצֵא בְּבְחֵיכֵם כֵּיו בְּלְ־אַכֵּל מַחְמָּצֶּׁה וְנְרְרְתְּׁה חַנֶּפֶשׁ חַהִּיּא מְבְעָּה יְשְׁבְּיֵל מַחְמָּצֶּר לְאִיִּמְּצֵּא בְּבְתִּיכֵם כֵּיו

שאַלְלְוּ מַּגִּוְעֵי: (פּ) בּלְ_מַטִמְאָבָינִיבָּם

The Haftarah for Shabbat HaHodesh is Ezekiel 45:16 – 46:18.

All the people of the land shall give this offering for the prince in Israel.

And it shall be the prince's part to give the burnt-offerings, and the meal-offerings, and the drink-offerings, in the feasts, and in the new moons, and in the sabbaths, in all the appointed seasons of the house of Israel; he shall prepare the sin-offering, and the meal-offering, and the burnt-offering, and of Israel.

ֻ לְּמְּׁנְאַ בְּׁנְמְּׁנְאֵ בְּׁנְמְּׁנְאֵ בְּנִמְּנְאֵנְ ^{96ATX} בְׁלְ עִׁמְּׁם עַּאָבֶּל נִעִּנִּ אָלְ עַנִּעִּנִי עַנְּאָנָי

וְמֵלְ חַנְּשָׁיאׁ "הְנָה הָעּוֹלָוֹת וְחַמִּנְחָתֹ וְתַּנֵּמֶף בַּחַנִּים וּבָחֲדָשִׁים וּבַשַּבְּתֹוֹת בְּבְלִ מוֹעֲבֵי בֵּית יִשְׁרָאֵל הְוּאֹ־יַעִשְׂה אָת־חַחַמָּאָת וְאֶת־חַמִּנְחָה וְאֶת־הַעּוֹלְה אָת־חַשְׁאַלְמִים לְכַפֶּר בְּעָר בֵּית־יִשְׂרָאֵל: (0)

- Thus saith the Lord God: In the first month, in the first day of the month, thou shalt take a young bullock without blemish, and thou shalt purify the sanctuary.
- And the priest shall take of the blood of the sin-offering, and put it upon the door-posts of the altat, and upon the posts of the gate of the inner court.
- And so thou shalt do on the seventh day of the month for every one that erreth, and for him that is simple; so shall ye make atonement for the house.
- In the first month, in the fourteenth day of the month, ye shall have the passover; a feast of seven days; unleavened bread shall be eaten.
- And upon that day shall the prince prepare for himself and for all the people of the land a bullock for a sin-offering.
- And the seven days of the feast he shall prepare a burnt-offering to the Lor D, seven bullocks and seven rams without blemish daily the seven days; and a ne-goat daily for a sin-offering.
- And he shall prepare a meal-offering, an ephah for a bullock, and an ephah for a ram, and a hin of oil to an ephah.
- In the seventh month, in the fifteenth day of the month, in the feast, shall he do the like the seven days, to the sin-offering as well as the burnt-offering, and the meal-offering as well as the oil.
- Thus saith the Lord GoD: The gate of the inner court that looketh toward the east shall be shut the six working days, but on the sabbath day it shall be opened, and in the day of the new moon it shall be opened.
- And the prince shall enter by the way of the porch of the gate without, and shall stand by the post of the gate, and the priests shall prepare his burnt-offering and his peace-offerings, and he shall worship at the threshold of the gate; then he shall go forth; but the gate shall not be shut until the evening.
- Likewise the people of the land shall worship at the door of that gate before the LORD in the sabbaths and in the new moons.

- בּה־אָמִר" אֲדֹנֵי וֵהוֹה בָּרִאשׁוֹן בְּאָחָר לַחְׁדֶשׁ תִּמָּח פַּר־בָּן־בָּקֵר הָמִים וְחִמֵּאָה אָת־הַמִּקְדֵּשׁ:
- וְלְלַחׁ הַפֹּהֵוֹ מִתֵּם הַחַשָּׁאִת וְנָתַוֹ אָל־מְזִּינַת הַבַּוֹת וְאָל־אַרְבָּע פִּנִּית הְשְּׁנָה לַמִּוְבֵּחַ וְעַּל־מְזִּינִת שָׁעַר הָחָצֶר הַפְּנִימֶית:
- ימפּטו לכפּרמֶם אָת־הַבֶּוָה: " נקני קציש שנה ביובש מאיש שנה
- לְבֶם תַּפְּסָח חְוֹי שְׁבֻעִּית יָמִים מַצִּיֹת יֵאָבֵל:
- ְּנְשְׂטֵה הַנְּשִׂיאׁ בַּיָּוֹם הַהֹּוֹא בַּעַבֿוֹ וּבְעָר בְּל־עַם הָאָרֶץ פָּר הַמְּאת:
- וְשִׁבְעָּת יְמֵי־חָחָג יַעַּשָׁה עּוֹלָה לִיהִוָּה שִׁבְעַת פְּרִּים וְשִׁבְעָת אֵילִים הָמִימִם לַּיּוֹם שִׁבְעַת חַיְּמֵים וְחַפְּאת שִׁעָיר עָזִים לַיְּוֹם: ימְנְחָה אֵיפְת לַפֶּר וְאֵיפָה לְאָיִל יַעֲשָׂה
- וּשֶׁמֶן תַין לִאֵיפֶּח: בְּשְׁבִיעִּׁי בַּחֲמָשֶׁׁה עְשֶּׁר יָוֹם לַחֹדֶשׁ
- בְּעִּלְּה וְכַמִּנְחָה וְכַמֵּמֶה עִּקְּה עִּיְמֶנִם בְּחַמְּאִר בְּעָר יַצְּקָה בְּחָבְּעָה עִּבְעָה חַיִּמֶנִם בְּחַמְּאִרּ בְּשְּׁבְיִעִּה בְּחַבְּעָה וְכַמְּעָה עִּבְּעָר הַיִּ
- פֹה־אָמַר´ אַדֹּנָר יֵהוֹרֹ שַׁעַר הָחָצֶר הַפְּנִימִיתֹ הַפֹּנָה קְדִּים יִהְנָה סְגִּיר שֵׁשֶׁת יָמֵי הַמַּעֲשֶׁה יִבְיָוֹם הַשַּׁבְּתִּ יִפְּהֵה יִבְיִוֹם הַחְׂדֶשׁ יִפְּתֵחַ:
- ، װָבָא הַנִּשִׁיא הַּבָּךְ אִילָם הַשַּׁעַר מִהֹיץ אָת־עִיּלְתִּוֹ וְאָת־שִׁלְמָּיו וְהָשִׁעַר וִיִּשְׁעַר עַל־הִפְתַּן הַשָּׁעַר וְיָצְא וְהַשָּׁעַר לֹא־יִפְּגַר עַר־הְעֵּרֵב:
- ְּוְהִשְׁמַחֲוַוּ עַם־הָאָֹרֶץ פֶּמַח הַשָּׁעַר הַהֹּוּא בַּשַּבְּקוֹת וּבֶחֲדְשֵׁים לְפָּנֵי יְהוֶה:

٤

XLVI:1

- And the burnt-offering that the prince shall offer unto the Lord shall be in the sabbath day six lambs without blemish and a ram without blemish;
- and the meal-offering shall be an ephah for the ram, and the meal-offering for the lambs as he is able to give, and a hin of oil to an ephah.
- And in the day of the new moon it shall be a young bullock without blemish; and six lambs, and a ram; they shall be without blemish;
- ephah. snd are a meal-offering, an ephah for the lambs according as his means suffice, and a hin of oil to an ephah.
- And when the prince shall enter, he shall go in by the way of the porch of the gate, and he shall go forth by the way thereof.
- But when the people of the land shall come before the LORD in the appointed seasons, he that entereth by the way of the north gate to worship shall go forth by the way of the south gate, and he that entereth by the way of the south gate shall go forth by the way of the gate shall not return by the way of the gate morth gate; he shall not return by the way of the gate hoth he came in, but shall go forth straight before whereby he came in, but shall go forth straight before him.
- And the prince, when they go in, shall go in in the midst of them; and when they go forth, they shall go forth together.
- And in the feasts and in the appointed seasons the meal-offering shall be an ephah for a bullock, and an ephah for a bullock, and an give, and a hin of oil to an ephah.
- And when the prince shall prepare a freewill-offering, a burnt-offering or peace-offerings as a freewill-offering on peace-offerings and shall open for him the gate that lookerh toward the east, and he shall prepare his burnt-offering and his peace-offerings, as he doth on the sabbath day; then he shall go forth; and after his going forth one shall shut the gate.
- And thou shalt prepare a lamb of the first year without blemish for a burnt-offering unto the LORD daily; morning by morning shalt thou prepare it.
- And thou shalt prepare a meal-offering with it morning by morning, the sixth part of an ephah, and the third part of a hin of oil, to moisten the fine flour: a meal-offering unto the LORD continually by a perpetual ordinance.

- ְיְהָעִלְּה אֲשֶׁר יִקְרֶב הַנְּשָׂיא לִיהֹוָה בְּיִוֹם הַשְּׁבְּׁה שִׁשְּׁה כְּבְשֶׂים הְּמִימֶם וְאָיִל הְמְים:
- ر ، ימנְחָה אֵיפָּה לְאַיִל וְלַבְּבָּשִׁים מִנְחָה מַתַּה יְדְי וְשֶׁמֶן הֵין לְאֵיפֶה: (ס)
- ، וּבְיֵוֹם תַּהֹדֶשׁׁ פָּר בָּן־בְּקָר הְמִימִם וְשֵׁשְׁתּ בְּבְשִׁים נְאַיִל הְמִימֵם יִהְיְוּ:
- ןאֵיפָּה לַפָּׁר וְאֵיפָּה לַאַּיִל יַצְּשָׁה מִנָּחָה וְלַפְּבְשִּׁים פַאַשֶׁר תַּשִּׁיג יָדִוֹ וְשֶׁמָּן הָין לְאֵיפֶּה:
- יבְבַוֹא הַנְשָׂיא הֵרֶךְ אִילָם תַשַּׁעַרֹ יָבֹוֹא יבְרַרְכִּוֹ יֵצְא:
- ַ װְתַּנְאָנִי בְּתִוּכָם בְּבוּאָם יָבוֹא וּבְצֵאמָם מי וְתַנְּשִׁיא בְּתוֹכָם בְּבוֹאָם יָבוֹא וּבְצֵאמָם
- יבַחַגַּים יבַמּוֹצֵדִים מִּהְנָה חַמִּנְחָה אֵיפֶּה לִפְּר ְוְאֵיפֶּה לְאָיִל וְלִבְּבָשִׁים מַתַּת יָדִוֹ יְשֶׁמֶן הֵין לְאֵיפֶּה: (פ)
- וְבִּי־יַשְּׁשִׁׁהְ הַנְּשִּׁיאִ נְדָבְׁה עּוֹלְהָ אִּוֹ־שִׁלְמִּיםׁ נְדְבָּה לִיהוָהׁ יּפְּחָה לוֹ אָת־הַשַּׁעַר הַפֹּנָה קְדִים וְעְשָׂה אָת־עִּלְתּוֹ וְאָת־שִׁלְמָּיו כַּאַשֶׁר יַעֲשֶׁה בְּוִים הַשְּבָּת וְיָצֵא וְסְגַר אָת־הַשָּׁעַר צַחֲרֵי צֵאְהְוֹ:
- ېڅچש چן־שְׁנְאׁוֹ מְמִּים מַעֲשָׂה עּוֹלֶה לַּיִּוֹם לַיהְוְה בַּבְּקֶר בַּבְּקֶר מַעֲשָׂה אֹתְוֹ:
- ױמִנְחָה בַּבַּקֵּר בַּבַּקֵר שִׁשְּׁיִת הָאֵיפְּה וְשֶׁמֶן שִׁלִּישִׁית הַהָּין לְרַס אָת־הַסָּלֶת מִנְחָה לַיהֹיֶה הֻקּוֹת עוֹלֶם מְמִיר:

הפטרת שבת הגדול

- Thus shall they prepare the lamb, and the meal-offering, and the oil, morning by morning, for a continual burnt-offering.
- Thus saith the Lord God: If the prince give a gift unto any of his sons, it is his inheritance, it shall belong to his sons; it is their possession by inheritance.
- But if he give of his inheritance a gift to one of his servants, it shall be his to the year of liberty; then it shall return to the prince, but as for his inheritance, it shall be for his sons.
- Moreover the prince shall not take of the people's inheritance, to thrust them wrongfully out of their possession; he shall give inheritance to his sons out of his own possession; that My people be not scattered every man from his possession.'

- (כי ועשר)[קי יַשְׁשָׁן בַּבָּקָר בַבָּקָר יְאָת־תַמִּנְתָה יְאָת־תַשֶּׁמֶן בַּבָּקָר בַבְּקָר עוֹלַת הְמִיד: (ס)
- ְ בּה־אַמַר אַדֹּנִי יֵהוֹה בִּי־יִמֹן הַנְּשָׂיא מִתְּנְהֹ לְאַישׁ מִבְּנְיִי נִחַלְתִּוֹ הָיא לְבָנֵיִי מְתְיֶה אֲחָזְּתְם הָיא בְּנַחֲלֶה: (ס)
- וְבֶי־יִמֵּן עַּמְּנְה מִנְּחֲלְהֹוֹ לְאַחַר מֵעֲבְדִּיוּ וְתֵיְמָה לֹוֹ עַד־שְׁנֵת תַדְּרֹוֹר וְשָׁבָת לַנְּשִׂיא אֲךְ נַחֲלְתֹּוֹ בְּנֶיוּ לְחֶם מִתְיֶה:
- וְלֹאִ־יִּמָּח חַנְּשִׁיא מִנַּחֲלָת חַעָּׁם לְהְוֹנֹחָם מַאֲחָזָּהָם מֵאֲחַזָּהִי יַנְחֵל אָת־בָּנְיִוּ לְמַעַּן אָשֶׁר לֹא־יָפֵּצוּ עַמָּי אָישׁ מֵאֲחַזָּהִי:

הפטרת שבת הגדול

The Hastarah for Shabbat Hagadol is Malachi 3:4 - 24.

Then shall the offering of Judah and Jerusalem be pleasant unto the LORD, as in the days of old, and as in ancient years.

And I will come near to you to judgment; and I will be a swift witness against the sorcerers, and against the adulterers, and against those that oppress the hireling in his wages, The widow, and the fatherless, and that turn aside the stranger from his right, and fear not Me, Saith the LORD of hosts.

For I the LORD change not; and ye, O sons of Jacob, are not consumed.

From the days of your fathers ye have turned aside from Mine ordinances, and have not kept them. Return unto Me, and I will return unto you, Saith the LORD of hosts. But ye say: 'Wherein shall we return?'

Will a man rob God? Yet ye rob Me. But ye say: 'Wherein have we robbed Thee?' In tithes and heave-offerings.

Ye are cursed with the curse, Yet ye rob Me, Even this

- בִּימֵי עּוֹלְם וּבְשָׁנִים מַדְמֹנִיְת: יְמֶרְבְּׁם וּבְשְׁנִים מַדְמֹנִיְת:
- ימּמּיַנְר וֹלְא וֹבְאָנּוּ אַמָּר וֹעוֹיָר צִּבְאָנִת: לְמִּׁמֵּר וּבְּמִהְּצֵּוּ מִּכִר־מְּכְּיִר אַלְמָּנְת וֹנְנִיּוֹם מִמְּהָר בְּמִכְמִּפִּים וּבִּמְנְּצִּיִּם וְקִנִּרְהָנֵי אַלִיכִם לִמִּמִּפִּׁם וְהַנִּמִּבָּּמִים
- לְאִ כְּלְיִטֶּם: ° בּׁי אֵׁנִי וְעִוֹּטִ לַאָּ אָּנִיטִי וֹאַטָּם בַּּנִי וְהַלִּבִּ

ְלִמִּימֵּר אֲבְׁמִיכָּם סַרְמֵּם מָטְקּי וְלֵאִ שְׁמָרְמָּם שִׁיִּבִּי אֵלִי וְאָשִׁיִּבָּה אֲלֵיכָּם אָמָר בְּמִינֵה צְּבְאָנְת וַאֲמָרְמָם פַּמָּת נְשִׁיבּי

ְנְיַנְיִּבְיּבְּתְ אָבְוֹיִם בְּּנֶּבְעָנִם בְּּרָ אַטִּׁם ְלְבְעָנִם אָטְּג נִאָּמָרְהָּם בַּמֵּנִר לַבְעָּנִיּוּ תַמָּגַּמֶּר נְיַנְלְּבָּתְ אָבְיִם בֵּמָּר לֵבְעָּנִיּוּ

ـ בَמְאֵרָתְ אַמֵּם זֵאִרְים וָאָתִי אַמֵּם לִבְעִים - תַּמְּיִר כֻּלְּוּ:

6∠1

whole nation.

Bring ye the whole tithe into the store-house, that there may be food in My house, and try Me now herewith, Saith the Lord of hosts, if I will not open you the windows of heaven, and pour you out a blessing, that there shall be more than sufficiency.

And I will rebuke the devourer for your good, and he shall not destroy the fruits of your land; Weither shall your vine cast its fruit before the time in the field,

And all nations shall call you happy, For ye shall be a delightsome land, Saith the Lorp of hosts.

Your words have been all too strong against Me, Saith the LORD. Yet ye say: 'Wherein have we spoken against thee?'

Ye have said: 'It is vain to serve God; and what profit is it that we have kept His charge, and that we have walked mournfully because of the LORD of hosts?

And now we call the proud happy, yea, they that work wickedness are built up; yea, they try God, and are delivered.

Then they that feared the LORD Spoke one with another, and the LORD hearkened, and heard, and a book of remembrance was written before Him, for them that feared the LORD, and that thought upon His name.

And they shall be Mine, saith the Lora of hosts, in the day that I do make, even Mine own treasure; and I will spare them, as a man spareth His own son that serveth him.

Then shall ye again discern between the righteous and the wicked, between him that serveth God and him that serveth Him not.

For, behold, the day cometh, It burneth as a furnace; and all the proud, and all that work wickedness, shall be stubble; and the day that cometh shall set them ablaze, Saith the Lord of hosts, that it shall leave them neither root nor branch.

But unto you that feat My name shall the sun of righteousness arise with healing in its wings; and ye shall go forth, and gambol as calves of the stall.

הְלִיאוּ אָחַ בְּלִ חַמִּעֲשֶׁר אָל־בָּוֹת הָאִיצִׁר וְיהָוֹ שְׂהֶףׁ בְּבִיהִׁי וּבְחָנִּינִי נָאׁ בִּיֹאָת אָטָר יְהְנָׁה צְּבְאָוֹת אִם־לְא אֶפְּתַּח לְכָּם אָת אַרְבָּלִי הַשְׁמַּיִם וַהַרִּילִתִּי לְבֶּם בְּרְבֶּה עַרְ־בְּלִי־דֶי:

בּשִּּבְׁע אַמִּר יְהְנָּה צִּבְאִנִה: אַת־פְּרֵי הַאַּדְמָה וְלֹא־הִשַּבָּל לָכֶם הַנָּפָּוֹ נְעַּרְהַ אָמָר יְהְנָה צִּבְאִנִה:

וָאִשְׁרִוּ אֶחָבֶם כְּלִ־חַגּוֹוָם כִּי־חִּדְיָוּ אַמָם אָבֶץ הַפָּץ אָמָר יְהוָה צְבָאִוֹה: (פ)

ַ אַלָּי שָּׁלֶי גִּבְרֵינִם אָמָר יִרוֹּגָה נִאָּמִרְהָּם מִּרְ־נְּרְבֶּרְנִי שְּׁלֶיף:

ְּהְלְּהִי אַבְאִיִּה: שְׁמִּבְׁנִי ְמִשְּׁמִּבְׁשְׁיִ וְבֵּי הַלְּבְנִי לֵבְּנִי מִשְּׁמִּ הְמִבְנִי מִשְׁמִבְׁשְׁיִּ וְבֵּי הַלְבְנִי לֵבְנִי לֵבְנִי מִפְּנִי הְמִבְּבָּמִ שְׁיִּים:

אָז גִדְבְּרָוּ יִרְאֵּי יְתִּלְּת מְּלִבְּתָת אָלִי יִרְאָרִי וּיִקְשָׁב יְתִּיְת וּיִּשְׁמְּׁמ יֵּוּכְּהָב סָפָּר זִּכְּרָוֹן לְפְּנִיוֹ לְיִרְאֵי יְתְּיָׁה וּלְתְּשָׁה אָלְיִי

ְהָיִיּ לִּי אָמִר יִהְנָה צִּבְאִוּת לַיּוֹם אַשָּׁר אַנִי מִשָּׁה סְגָּלְה וְחָמַלְהֵּי צִּבְיהָם בַּאֲשֶׁר יַהְנָּל אָישׁ עַל־בְּנִוֹ הְמַבֶּר אֹתְוּ:

מְבָּׁר אֶּלְנְיִנִם לְאָּמֶּׁר לְאָ מְּבָּׁרִנִּ: (פּ) וֹמִּּבְׁטִּׁם וּרִאִּיִיִּם בָּוֹן גַּגִּיִל לְבְׁמָּמֹ בִּוֹן

קי־הַנָּה הַיּוֹם בָּא פֹעֵר פַתַּנִּיר וְהִיֹּיּ כְל־זֵגִיים וְכְל־עֹשֵׂה רִשִׁעָּה לַשׁ וְלִהַשׁ אֹהְם הַיַּיֹם הַבְּא אָמַר יְהְוָה צְבָאִוֹת אֲשֶׁר לא־יַעַזְּב לְהֶם שָׁבֶשׁ וְעָּנְף:

מְנְבֶּל: נְמְנְפָּא בְּכְנְפָּׁיִהְ וְיִצְּאָתָם וְפִּאָּמָם בְּמִּנְלְי וְזְנְהָיִה לְכָּם יְנְאָּרִ שִׁמִּי שָׁמִּים בִּמְּנִלִי

הפטרת שבת הגדול

- And ye shall tread down the wicked; for they shall be ashes under the soles of your feet in the day that I do make, Saith the Lord of hosts.
- Remember ye the law of Moses My servant, which I commanded unto him in Horeb for all Israel, even statutes and ordinances.
- Behold, I will send you Elijah the prophet Before the coming Of the great and terrible day of the Lord.
- And he shall turn the heart of the fathers to the children, and the heart of the children to their fathers, lest I come and smite the land with utter destruction. [Behold, I will send you Elijah the prophet before the coming of the great and terrible day of the LORD.]

- בְּגְלֵגְיִם בִּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנֵי עִּשֶּׁר אֲמָר יְחְוָׁה בְּגְלֵגְם בִּיּוֹם אֲשֶׁר אֲנֵי עִשֶּׁה אָמָר יְחְוָׁה בְּגְלְאָוֹת: (פ)
- יים זַּבְרוּ תּוֹרָת מִשֶּׁה עַּבְּרִי צִּשֶׁר בִּיִּיִה צִּוֹתִי בְּחִרֵּת עַּלְ-בְּלְ-יִשְׂרָצִל חֻּקִּים יִמִשְׁפְּטִים:
- د הגה אָנֹכִי שׁלֵחַ לְבֶּׁם אָת אֵלִיָּה הַנְּבִיאּ לְפְנֵי ֻבּוֹא יַוֹם יְהֹנְה הַנְּדִיל וְהַנּוֹבֶא:
- וְהַשָּׁיִב לֵב־אָבוֹתׁ עַל־בָּנִּים וְלֵב בָּנִים עַל־אַבוֹתָם פָּן־אָבֿוֹא וְהַבֵּיתֵי אָת־הָאָרֶץ הֵרֶם:הנה אנכי שילה לכם את אליה הנביא לפני בוא יום יהוה הגדול והנורא